

LIBRARY, TIRUPATI

Title

Acc No 9127

[illegible]

திருவொற்றியூரான்

சா - - - - - னை

முதற் பாகம்.

வெளியீடு, நெ. 4.

சாமவேத சங்கிதை

பூர்வார்ச்சிகம்

சாயண பாடியம்.

காசிவாசி உயர்திரு.

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகளவர்களால்

மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

மொழி பெயர்ப்பாசிரியரின் பதவுரையும்,
குறிப்புரையும் அடங்கியது.

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்

சென்னை

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களால்

பதிப்பிதது

நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

யுவ ஸு கார்த்திகைத் திங்கள்.

1935.

காபிடை

[ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது.]

PRINTED AT THE
EVEREADY PRESS,

34, HUNTERS ROAD,

CHONGAL, 1888

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவைகள்.

1. சாமவேத ஈமர்த்தி படம்
2. வேத பரம்பராசிரியர் படம்
3. வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் சரித்திரம்
4. வேதத்தை வெளியிட்டவரின் படம்
5. வேதத்தை வெளியிட்டவரின் சரித்திரம்
6. முன்னுரை

(உபோற்காதம்)

7. வேதம் என்பதன் பொருள்

10. சாமவேதப் பாசுபாட்டியல்
11. சாமவேதச் சாகையியல்
12. சாமவேத கானவியல்

சாமவேதத்தின்

20. மந்திரங்களின் அட்டவணை

21. காண்ட ஓ

(நூல்)

22. ஆக்கினேய காண்டம்

23. ஐந்திர காண்டம்

24. பவமான காண்டம்

25. ஆரண்ய காண்டம்

சாமவேதமூர்த்தி.

नीलोत्पलदलाभासः सामवेदो हयानन. ।

अक्षमालान्वितो दक्षे वामे कम्बुधरः स्मृतः ॥

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்.

வேதாநா ட்ராவிட டாஷ்ய கர்தார வேத வேதாங் பாரகா:
காசி னிவாசி ஸ்ரீ 106, ஸிவானந்த யதீந்஢் ஸ்வாமிந:

SOLDEN & CO MADRAS

காசிவாசி - ஸ்ரீமத் சிவானந்த யதிநதிர சுவாமிக ளவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு. அ. இராமசுவாமி அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது.

திங்கள் செஞ்சடை சோத்திடு தம்பிரா னருளிறை செழித்தே
யங்கண் மாவல கத்தினி லண்டாத முலகென வவிரு
மெங்கண் மாபுகழ்ப் பாரத கண்டமா மினியநல லுலகிற
பொங்கு சோழமண டலவள மோதுதல புலவாகு மரிதால. (1)

வெண்மை யாகிய நிறமுடை மேதகு முகிறகுழாம் விரைந்து
தண்மை யோடுபன னலமுடைச சாகர நீரினை யாளி
யுண்மை சேருல கிறகுநல லுதவியை நெஞ்சினி லுன்னித்
திண்மை யாகிய குடகுமா மிலெனுகு சிலதனைச சோந்து (2)

தூய தாம்பர ஞானந் பொருளெனத் தொலலுல கோக
ளாய நினறிடு மண்ணில மஞ்சன மாட்டுதல கடுப்ப
மேய வமமலை தன்னிலே யமலைகண் மிகவுமே யோங்க
வேய தண்புனல சிந்திட வந்தல லினியபே ரமிழ்தம் (3)

ஒன்ற தாயத்திரண் டொருதிருக காவிரிப் பெயர்தனை யுறழ்
நின்ற மாவல கிதுபெரு நீளவள மடைந்திட நினைத்து
வென்ற மாபுலன வீரதிய ராதியோ விருமியே மகிழ்
நன்ற தாயவரு நதியெனுங் காவிரி வளந்தனை நாடில் (4)

பொருந்து மந்தி யாகிய பூவையாங் காவிரிப் பாவை
திருந்து மிவவல கத்துள சீருடைத் தனறிரு மக்க
ளருந்து பேரமு தாகிய வறபுத் நீரெனு மமிழதை
விருந்தெ னுமபடி விளங்கிட வெங்கணுந் தேக்கியே விவையு (5)

வேறு.

ஏய்திருத் தேவார மியம்புமொரு தூற்றினுட
னையொரு தொண்ணுறு மடைவாகப் பெற்றமல
மேய்திருச் சோழ மண்டலமா மேதினியி
னையமுடன் சென்றங்கு நீரைப் பரப்பியரோ. (6)

புனஞ் டெனப்புக்நது புலவாகனும் போற்றிசெய
வனநா டெனநவின்னே யறிஞாகனும் வாழ்த்திடந்ற
கனமா கியபெருமை கருதி யளித்ததற்பி
னனமேந் தியகரத்தோ டழகு மிளிர்ந்திடவே (7)

நாடு செழிப்படைய நகரஞ் சிறப்படைய
வீடுதனை விரும்பும் விரகா களிப்படைய
வோடித்தன ஞாயகஞ் முவரிதனைச் சோநது
கூடிக் களிககினற கொழுஞ்சோழ வளநாடு (8)

மண்ணிற பிறந்தாடின மறித்தும் பிறவாம்
னண்ணப் பெருவீடு நனியளிககு மாநரு
மண்ண னடராச னனுதினமு நடஞ்செய்ய
நண்ணு புகழ்த்திலலை நகருமுடைப் பெருநாடு (9)

கோழிக் கொடிக்குமரன் கூறுமவ தாரமெனும்
வாழி திருஞான வளளல் திருச் சம்பந்த
ஞழிப் பெருமபுவிய் லடைநது வளாரத்திருக்
காழிப் பதிதனையுக் கண்கண்ட புகழநாடு (10)

கறுத்தது விளங்குதிருக் கண்டமுடைச் சிவனருக்
கறுத்தது கறிசமைத்தே யரியதிருக் குழந்தைதனைப்
பொறுத்துப் படைத்தளித்துப் புகழைமிகப் பெற்றதிருக்
சிறுத்தொண்ட றெனுமரிய சிவபத்தா வருநாடு (11)

தாவிலா சாட்சிமிகத் தானபிழையாப் போகுமென
வாவிறொரு கனற்றகா வருமையுடைக் கானமுளைய
வீவா யெனவாழி விட்டமனு நீதியெனுந்
கோவினா சாட்சிதனைக் கொண்டநல் நாடு (12)

சுந்தனென ரோதுமொரு தொண்ட னியம்பியந்ற
செந்தமிழின பாவிறகாச செப்புநிசிப் போதனிலே
யிந்தணிந்த வீச னியம்பு பாவைமனை
யந்தது வந்தநல் வரிய திருநாடு (13)

வேறு.

கந்தப் பொழிலகண் மிகமலிந்த கவினா றலைம பெற்றதெனு
மிந்தத் திருநா டிதனிடையே யிலங்கு மறைகள் போற்றியிக
வந்தச் சிவனா தனத்தனையுடைத் மகிழ்ந்த பெருமையுடை
யந்த மறைகை நகரப்பெருமை யறைத்த கியாவா வல்லாரே (14)

ஆதி சேது வெனெறெடுத்தே யந்தமும் பெருமை மிகவுடைய
சோதி சேது வீதாருஞ் சொலுமப் பாடேல் பலனாது
மோதும் பெற்றி தனையுடைய வந்தகாரணம்

செபபு புகழா ரப்பரவர் தெரிசித தேத்த வெப்படியுந்
தபயில் கபாடந் திறக்கவெனத் தாணி புகழந் தேவார
மொப்பில பெருமை யுடையதா யுரைக்கத் திறந்த பெருமையுட
னப்பாந் காழிச சம்பந்த னடைத்த சீரு மிவகுளதால (16)

மன்னும் புகழ்சோ மதுரைநகர மாறண சமண னாகி
னினனே யீங்கு போந்தெமது வினனல தனைக கலையென்று
மன்னன் றேவி விடுத்த தொண்டா மாசில புகழ்சோ சீகாழி
மன்னன் தனைக கண்டுகுறை வலிந்து கூறுந் தலமுமிதால (17)

கூடன மேவுங் குழகனெனுங் கொற்றச சோம சுந்தரனற
னூட லெல்லா மிகவிரித்து வழகு மிகவே செய்யுடனற
பாடல செய்த பாஞ்சோதி முனிவ னென்னும பாரதபுகழ்
கூடல செய்த புலவனவன ரேன்றூந் தலமு மீதாமால (18)

குறைத லில்லாப புகழிவனன கூற்ற கரிதா யெநநாளு
நிறைத லோடு நின்றிடுமிந நீண்ட மறைசைப பெருமைதனைப
பறைத லியார்க்கு மரிதாகும் பாரின மிசையே மிகச்சிறந்தோ
ருறைத ருனு மீண்டெனது வரைத்த லென்று முணமைப்போர (19)

வேறு.

துப்பெரும் புகழ்க் ளெல்லா மில்லகுமிம மறைசை யென்னு
மொப்பிலாத் தலத்தின பாங்க ரொளிரவதா முயர்ச்சி யாய
வெப்பெரு நலங்க டாமு மினிதொளிர பெருமை வாயநது
செப்பிடு மாயக காரன் புலமெனுஞ் சீரூர் தானே (20)

மொழிந்தவிவ வாயக காரன் புலமெனு மூதூர் தன்னிற
பழந்தமிழ் வாண ரென்று பாரெலாவ கூறு நிற்க
மொழிந்திடு மூவேந் தாதம முதற்குடி தன்னிற ரேனறி
யிழந்திடா தவாத மக்கு வினியபே ரரசு தந்த (21)

வீரனெ றுரைக்க நிற்கும விந்நமிகு குடியா மிலிதைச
சீரிய வறிஞர் தாமுஞ் செபபுவர் சிறப்ப தாக
வாரியா பகுப்பாற ரேனரு வகமுடை யாக ளென்று
பூரிய மிவாக ளினறேற போனது தெரியா தனறே (22)

இங்கிவா குலமே யிந்திர குலமென விசைப்பா மேலோ
ரொங்கிவா பெருமை தனை யானெடுத்த தியமப லாகுஞ்
சங்கதூ றமமைப பாப்பிற சதுருடை யறிஞர் தாமுந்
துங்கமாயக கூறி யுள்ள தொடர்பெலா மறிய லாமால (23)

உரைத்தவிப பெருமை மிக்க வுயர்பெருங் குடியிற ருனு
நரைத்தலென விடையி லேறு நலமலி சிவஞா பாத
முரைத்திடு மொருவன வந்தா னுலகின ரவனறன பேரை
யருத்தியாயச சாமித தேவ ரென்றுதா னறைகு வாரால (24)

சாமியென் றுரைக்கு மந்தச் சற்குண வான்ற னக்குக்
காமிய விலவாழ்க கைக்குக் காரிகை யொருத்தி வந்தாள்
பூமியிற் சிறந்த வாமும பூவைபாக காசி போலவா
ணேமிகொ ளீசன தேவி நேரென வழுகான மிக்காள (25)

இன்னவ டானு நாளு மியம்பிடெ வாததை யெல்லாங்
கன்னலே யென்னு மாறு கழறிடுரு சிறப்பு வாய்ந்தோ
ளன்னதாந தனமை யாலே யவள்பெறு நாமந் தானு
மன்னிடு மதுரம மாவென காரண மாயிற் றனதே (26)

நமமையா ளிறைவன பாத நாண்மலா த்நீனயும் போற்றி
யமமனைக கிழத்தி யோடு மாகுமில் வாழ்க்கை தன்னை
யிமமியுங் கோணு தென்று மியலபுட னியற்றிக் கொண்டு
செமமையா யுலகோர் போற்றச் சீருடன வாழ்ந்த ினருள (27)

மதுரமமா னென்னு மந்த மாதாடன வாழு நாளில்
விதுவணி யீச னாதம விலங்கிடு கருணை யாலே
புதலவரோ ராவா வந்தா புத்திரச செலவ மாக
மதுமொழி வாயந்தி ரண்டு மங்கையா தாமும வந்தா (28)

பின்னரச் சாமி யென்னும் பெரியவன பேணியே தான்
முன்னாசெய தவத்தி னாலு முதத்தமிழ் நாட்டோர் செயத்
மன்னிய தருமத் தாலு மைந்தனரு னெருவன வந்தா
னன்னவன றனைக கண்டே யனைவரு முவகை பூததாள் (29)

இறுதியில் வந்த பால னிலங்கிடு வகையைக கண்டு
செறிதலா மனபி னோடு சோபெற வளாததுப பின்ன
ருறுதியாங் கலவி தன்னை யுதவென வபாத்தி தன்பாற
குறுகிடச செயதிட டாகள குமாணுஞ் சின்ன டன்னில் (30)

பள்ளியிற் பயிலும் வித்தை பாங்குடன கற்று மேலோ
ரொளளிடு நடத்தை யிலலா தினிதுட னிருக்குங் காலை
யொளளிய வறிவான மிகவு முயாந்திடு மிராமை யப்போ
கொள்ளொரு துறவோ னாதக குமாணைக் கொண்டு சென்றான் (31)

தமாதனை விட்டுச் சென்று தவநெறி யோபாற சோந்த
குமாணப பெரியோன பாலுங் கூறிடு மறிஞா பாலுந்
தமிழ்மொழி நூலக் டமமைச சணமுக னருளரல யாருஞ்
சமயில யென்னக் கற்றுத் - ி - ி யறிஞ னான (32)

வேறு.

கலைகடனின் மிகச்சிறந்த கவனமுடை யின்னவனருள கருதிப் பின்னா
மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தருளுஞ் சிவபெருமான வயங்கி யோங்க
வலைமகடன னருள்காட்டு மருபுநியா மகிலத்திற் சிறப்பு வாய்ந்த
சுருதிநூலுந் செங்காடக் குயிலபாடுங் கோயிலுந் குறுகி னானே (33)

ஆங்கணுள திருமடத்தி லற்புதசிற் கோல்முட னவிர்த்து நின்ற
வோங்கிடெற் கருணைதனி லுலகமதி லொருவனென வுயர்ந்த நாளும்
வீங்கியபொற் புகழோடு விளங்குகிறு வீரசே கானென நேதனும்
பாங்குபெறு மொருஞான பண்டிதனும் பெரியோனைப் பணிந்து கண்டு. (34)

போபடைத்த வன்னவனறன பெற்றிமிகக திருவடிபைப் பெரிது போற்றிச்
சோபடைத்த செகதலத்திற் போருஞ்சோ மகிமைதனிற் சிறந்து மேலாங்
காபடைத்த திருவருளோய்¹ கழனலகி யருளகவெனக கசுந்து போற்றி
யோபடைத்த வவன்றோ டினிதுபணிந் துருகியே யெழுந்த நின்றான் (35)

நின்றவனைத் தன்னிருகண ணிறைந்தபெருங் கருணைமிக நிலவப் பார்த்து
நன்றஞ்சே லுனபிறவி நலிந்திடயா நலகிடவோ மருந்த தான
வொன்றென்று கூறியவ னுறுபிறப்பாம பெருநோயை யொழிக்க நாளும்
வென்றபுகழ் விதையெலாம் விளங்கவவற் கினிமையுடன் விரித்திட்ட டானால் (36)

உயவதற்காம வழியான வொப்பில்பெரு நூலெல்லா மேர்ந்த பின்னாச்
சைவமுத னூல்களையுஞ் சாற்றியியல் பறிந்திடவே சதூராய்க் கற்றுத்
தெய்வமெனுங் கந்தனது சேவடியு மெக்காலுஞ் சிறதை கொண்டு
பொய்வருமிய வுலகடையப் புரிகரும மெல்லாமும் போக்கி னானால், (37)

பின்னாவன் நென்மொழியைப் பீடுபெற நனகியாம் பெரிது கற்றோ
முன்னுபுகழ் வடமொழியு மோந்திடுத னலலதென வளத்திற் கொண்டு
மன்னுபுகழ்க் குருநாதன் மலரடியைப் போற்றியந்த வகையுங் கூறி
யன்னவனற னுத்திரவு பெற்றிந்த வகிலத்திற் பெருமை வாய்ந்த (38)

காசியெனும் பெரும்பதியைக் கருத்தினுட் ணெய்தியங்குக் காணு நின்ற
மாசிலபுகழ் விசுவரா தப்பெருமான மலரடியை மகிழ்ந்து போற்றித்
தேசடைஞா னுரைத்த தேசிகன்பாற் றிகழ்மகிமை வாய்ந்த தான
வேசலிலாப் புகழ்தருநல லிலிங்கசந் நியாசத்தை யினிது பெற்று (39)

செம்மைமிகு தன்னுடைய சிறந்தமதி நலத்தாலே சினஞ டனனி
லமமொழியி லிருந்திட்ட வருமைமிகு நூலெல்லா மருத்தி யோடு
மிம்மைக்கு மறுமைக்கு மெம்மைக்கு மினிதாகு மென்று போற்றிக்
கொம்மையுடன் விரைவினிலே கொண்டிட்டா னொருசிறிதுங் குறைவில் லாமல்

தெனமொழியி னிலக்கணமுஞ் செப்புயிற் நூல்களையுந் தோந்த தானு
நனமையருள சித்தார்த நன்னூலும் வேதார்த ஞான நூலும்
தனமையுடன் கற்றவையிற் நரணிதனி லொளிருகிற தகுதி யானும்
வனமையுடை யிருமொழியும் வலவெனென வுலகமதில வந்திட டானால் (41)

வேறு.

நல்வழி தன்னையே நாடி நானுந்தான்
கலவியை யிவ்வனங் கனிந்து கற்றவன்
பலவழி கல்வியைப் பயன்ப டுத்தினான்
சொல்வழி யிவ்விடந் தோய்ந்துந் றாப வர் (12)

காதலைக் கல்வியிற் காட்டி ஞாதமை
யோதலைச் செய்மமினென் றுரைத்துக் கல்வியை
யீதலைச் செய்தவ ரினிதி லங்கவே
மாதரு மத்தினை மகியிற் செய்திட்டான (43)

தன்குரு நாதனா தாவின் மாபுகழ்
நன்கமை வீரமா ஞான தேசிகன
பொனபுகழோடும் புவியில வாழ்ந்ததை
யினபுட னென்குமே யினிது கேட்டோ (44)

பாரமா மககடாம பயனை நாடியே
யாரண மாமென வரிது போற்றிட
வீரமா தவனது விற்றபு ராணமாயச
சீரமை கவியினிற் செய்து வைத்தனன (45)

பற்பல தூலகடாம் பாரிற் செய்தவ
னிற்பதோ ரிடமென நிலையி லாமலே
பற்பல விடங்கனும் படாநது சென்றவன
கற்பதி லாசையைக் காட்டி ஞாகடுகலாம், (46)

எழுமையு மின்பரு ளினிய விததையைக்
கெழுமிய வன்புடன் கேட்க வீர்தான
வீழுமிய நற்புகழ் விளங்கு சென்னையை
முழுமுத லருளினான் முடிவி லுற்றனன் (47)

சென்னையா நகரத்தைச் சோந்த மாதவன்
முன்னையு முன்பது முன்னது கூட்டலா
லன்னையா மெனறுதா ஞரும போற்றிட
வுன்னிடு தண்ணளி யுயரநது நிற்பவன் (48)

முத்தவா நந்தனா முதலவன் சொற்படி
யித்தரை தன்னிலே யினிது நாகர
மெத்தவும் பரவியே விளங்கு மாறுதான
வித்தியா சாலையை விரைநது கண்டவன் (49)

அராமதி குடிடு மண்ணற் போற்றுவோன
நராமலி கோத்தியான நரணி யோரெலாம்
இராமசா மீயென வியமபு மாறுதான
வருமொரு வளவ லு மகிழ்நது கண்டனன் (50)

கண்டவன் றன்னையக் கருணை யாளனான
மண்டிய வன்புடன் மதித்துப் போற்றியே
மிண்டிய மாபுகழ் விளங்கு வேதத்தைக்
கண்டிடு சொசயிமிக கலையி லென்னவே (51)

சுலியையா யிரத்தி னோடு கழறுமுப பததா றுணடின
 மலிபுகழ் வயங்கு சாம மறைதனை வெளியாச செயதா
 னெலிகடல சூழு மிந்த வலகினிற சிவானந தப்போ
 பொலிவுடன பெற்ற ஞான புங்கவன றுனு மாதோ

(61)

வேதத்தைத் தமிழிற் செய்த வித்தக னாகி நிற்கும
 போதமா சிவானந தப்போ பூண்டவ னினிது வாழி
 நாதன மொற்றி யானை நனிபணி இராமன வாழி
 மாதுமை யீச னிந்த மகிதல மெல்லாம வாழி

(62)

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்சு.

செங்கலவ ராயனறன சிறந்த தோட்டத்திற்
கங்கலில வேண்டிய கடனெ லாமளரித்
திங்கிருந் தப்பணி யியற்று வாயென
வங்கவன நங்கியே வமாநது நின்றரோ (52)

தவப்பிர காசத்திற் றனக்கு நேரிலாச
சிவப்பிர காசனா சிறந்த காதையை
நவப்பொலி வேங்கிட நனகு செயதுமே
வுவப்புட னிரீதமா வலகிற் கீந்தனன, (53)

வசகிர சூசிகை வாயநத் போகொளு
மெச்சுப் பிடதமும் விரைந்து செந்தமி
முச்சியாம பாவையி லொளிரப் போதத்தை
யச்சினி லிடடுல கிற்க ளித்தனன (54)

சங்கர மாதவன சரிதந் தனையு
மிங்கித் மாயமொழி யினிது போதத்தை
யெங்குமே யோங்கிட இராம சாமிப்போ
தங்கியோ னுதவியா லச்சிற சாத்தினுன (55)

வேறு.

இப்படிப் பலவா நூல்க ளினிதுட னியற்றிக் கொண்டே
வொப்பிலாப் புகழ்சே ரீச னுலகினாக களித்து வைத்த
செப்பரு மகிமை வாயநத் சிறப்புடை வேதந் தன்னைத்
தப்பறத் தமிழி லேதான நகவுடன் மொழிபெ யாததான (56)

காழியில் வந்திட் டோனா கவினபெறு மொருவ னோடு
மாழியிற் கலலே தெப்ப மாய்க்கரை வந்திட டோனாருன
யாழினைப் பழித்த சொல்லி யாரது நாத னுன
வாழியவ வீசன நன்னை வளமுடன் காண்க வென்று (57)

மறைகளாற் சாத்தப் பட்ட மாண்பமை கபாடந் தன்னைத்
திறந்திடச் செய்த தான சோகெழு செயலே போலம்
மறைப்பொரு ளானைக் காண்பான மாபுகழ் வேதந் தன்னைச்
சிறந்தநல விராம னோடுஞ் சோந்துமே திறந்திட டானால் (58)

வேதமே தமிழி லிநநா ளிளங்கிட வந்த தாலே
பூதல முள்ளோரே வேதப் பொருடனை யறிந்து நாளும்
வேதத்தைத் தந்தாட கொண்ட விமலனும் பெருமை வாயநத்
மாதமை யீச னாதம் மலரடி வழுத்து வாரால் (59)

கடல்புடை சூழு மிந்தக் காசினி தண்ணி லோங்கு
மடைவுள வேத நூலை யனைவரு மறித் லாலே
விடையிவா சிவனா செய்ய விழுமிய தனமை யெல்லாந்
தடையிலா தறிந்து நல்ல தனிச்சிறப் பெய்து வாரால், (60)

தருவோம் -- அடிமை

சென்னை த. ப. இராமசாமிப்பிள்ளையவர்கள்.

श्री बन्धकपुरेश्वरादपन्नबद्धचित्तभक्तः

श्री त प रामस्वामि नामालकृत महाशयः, मद्रपुरि

Q131:21
N3521

உ

சிவசுக்மயம்.

செந்தினாயகன றுணை.

வேதத்தை மொழிபெயர்க்கச்சேயது வேளியிடட
ஸ்ரீமான த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவர்கள்
சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு அ. இராமசுவாமி அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது.

குஞ்சர வானனக குருநதை யீன்றருள
செஞ்சடை வானவன சிறந்து மேவலா
லஞ்சக தலத்தினி வழகு மிக்கது
விஞ்சிய புகழ்மிக விளங்கி நாளுந்தான்

1

பனன லந்திகழ் பரத கண்டத்திற
கனன லமமொழிக னுனி மாதாகண
மனனி வாழ்தலான மகிமை யோங்கிடு
மனனன சோழனசீர மாசில நாடரோ

2

இந்த நாட்டினி லிலங்கு வளனெலா
முந்தி நானசில மொழிந்தன போகவே
யந்த மினறியே யாகிடு மாட்சியிற
பிந்தி நினறதிற சிறசில பேசுவேன.

3

செக்கா மேனியரு சிவபி ரானறனை
மிகக வேபுகழ் மேனமை வாயநதுத
மொக்க யாருமிவ வலகி விலவெனத
தக்க மாதவா தழைத்த நாடிதே.

4

குண்டைநெற குவையெலாங கூறு பூதங்கண
மண்டியே நம்பிக்கு வாரிச சோததிடப
பண்டிட மாயதிப பரந்த நாட்டிடைக
கண்டிட லாகுமாற கமலை யென்றிரா

5

நசற்கா நெலதனை யெடுத்த மாந்திய
நேசமா சற்றத்தை நினததி டாமலா
வேசமாய வாளினுல வீசிக் கொன்றிடு
மாசிலகோட் புலியவா வாழ்ந்த நாடிதே

6

மாறனா யாகத்தின் மீலகொள வில்லிதாபல
கூறிமெ வேதத்தைக் குக்க லாககியே
பேறுடைத் தேவாகள பினொரு டாந்திட
வீறுடன வந்ததும் விளம்பிந நாட்டரோ

1

சோழனற னூட்டது தொலசி நபபெலா
மாழி சோமண லளவின மிககது
வாழியம் மாடசியை வருத்துக் கூறிடிற்
பாழியம் புராணமாயப் படாநது போருமால

8

வேறு.

இந்தநல நாட்டினிடை யிலவகுமெழி நனிநசிறநே
யந்தமுள பதியொன்று வமைநதுநனி விளங்கிமா
லுந்துபுக முலகோக ஞரைப்பாதன பேரதனைத்
தந்தியுரிக கடவுளுறை தஞ்சைநக ரொன்புகழ்நீதே

9

தஞ்சென்னு மசரனவன நழைத்திருந்த தனமையிறை
நஞ்சாவு ரொனாநாந தரணிதனிற் றானவிரு
மிஞ்சபுக பூநநகரின மேனமையெலாவ கூறுதற்கு
வஞ்சவறை பணிகளுடை யரசனவன றுனுமரோ

10

விரிந்தபுகழ்த தஞ்சையுடன விளங்குமொரு தலமாகும்
பாந்தகிறப் பதனாலே பாருறைவோ ருதுதினமுஞ்
சொரிந்தமலா பணிநதே தத்தத் துவகமதிக கடவுளுறை
கருந்திடடைக் குடியென்னுங் கனமிசூர்த பதியதுவும்

11

பணியணிவோ னுமையோடு பரிந்தமரு மித்தலமே
மணிமுத்த நதியென்னும வடவாரோரோ புடைசெல்ல
வணிமிகக் விண்ணுறு மடித்தொருபாற் செலுமிதனச்
ரொணிமிகக் வியமபுதற் றெவாக்குமரி தாகிடுமால

12

சந்திரஞ ரியாககிருந்த சாபமதுந் தானகலக்
கந்தவே டந்தையவன கருணைத்னைப் புரிந்ததுவு
மந்தமினற் புகழோடு மவிர்துநனி விளம்பவரு
மிந்தநல தலமேயென நியம்புவரா லறிந்தோகன

13

கலிகாலச சோழனவன கருங்குட்ட வியாதியின
னலியுங்காற் றுருவாச நற்றவனறு னாவகடைநது
பலிகாவ லன்புரியப் பரிந்துமிகப் புகழ்நதுநினை
நலிகொடு நோய்தானகல நடப்பாய் கரந்தையென

14

பின்னாசிவ னருளாலே பேசுக்கலி காலனவன
கண்ணமொழி யுமையோடுங் கண்ணுதலாந் தானமாந்த
வுன்னுபுகழ்ச் சமீவனமென றுயாநதபெரு மித்தலத்தை
யின்னலது தானகல வினிதுவந்த பொருந்தியரோ

15

பிரகரா யகியோடு பெரிதமர்ந்து தானருளு
மூரகபணி யணிந்தோன்ற னுயரடியைப் போற்றிசெய்து
வருகொடுநோ யகனறிடவே மகிழ்ச்சியெனுங் கடலபடிநது
கருவேல வனமழிததுக கருதுதிட்டைத -- -- -- 16

அருந்தியி னுடனவகிட்ட னமாந்தருளு மிப்பதியிற்
பொருநதுதிருப் பணிகணமிகப் புரிந்தருளுந் தனமையினு
வீருந்தவரும் வீருமபுமிந்த வினியபுகழ்ப் பெருமபதியைக
கருநதிட்டைக் குடியென்று வலகோகன கழறுவாரல 17

இக்குடியிற் புகழேந்தி யினிதுபிறந் திலங்கியுள
வக்குடியாளு சோழியவென ளாளருடை யருங்குடியின்
மிககபுகழ் மேனமைதனை மேதகவே பெற்றவனும்
பக்குவர்கள் கூறுபுகழ்ப் பஞ்சந்தத தனிப்பெயரோன். 18

அன்னொன்றை மனைக்கிழத்தி யாயமைந்த காரிகைதான்
மினனோவென னிடையுடையாண மெல்லியாககுப் பூஷணமாம
பொனனாரச செந்திருவைப் புறங்கண்ட விவடனககுச்
சொன்னாருக டிருப்பெயாதான் சுந்தரத்தம மாளெனனே 19

இலங்குசிலை விலலியினற னிருபாதப் போததனைக்
கலங்கலிலா தெக்காலங் கருத்ததனி வீருத்திமிகத்
தூலங்குகிற புகழுடைய சுதனையரு ளெனப்போற்றி
மலங்கலிலா தெப்பொழுது மனமதனிற் கொண்டுவாகன 20

இல்லறமா நல்லறத்தை யினிமையுட னடத்திடுங்கா
ல்லல்லறப் பாவையொன்றை யளித்தருளி யதனபின்ன
ரெல்லவன்போற புகழ்தனி னிலங்குமொரு மைந்தனைத்தா
னல்லவாக்குச சிவபெருமா னலகியருள செயதனனால 21

தோன்றுமிந்தக் கானமுளையாந் தோனறலுக்குத் திருப்பெயாதா
னீன்றவாகன இராமனென வினிமையுடன சூடடிமதித்
தானறல கலவிதனை யடைந்தவனு மினிரந்திடவே
சானறவாதம் பாலவிட்டிச சதுராக வளாததாக்கள. 22

வேறு.

பின்னாத தமபி யொருவ னோடு பிறந்த நல்ல தங்கையு
மின்னும் வானி லொளிரு கின்ற மேனமை கொண்ட மாமதி
யென்னு மாறு வளாநது மிகக் வினிதி னோடு மேவுகால
செனனை யென்னு மூரை நாடிச சோந்தி ராம சாமிதான் 23

கயிலை யாளி கழலக டன்னைக் கருத்தி லனபொ டிருத்தியே
மூபல லாகும் வழிக டனனின முயன்று வாழ்க்கைக் காக்கிடும்
பயனை யீயும் பொருளக் டனனைப் பாரி லீச னருளதாரு
செயலி னாலே சோத்து நனகு சிறந்த செலவு மெய்தியே 24

இல்ல நததிற் காரு மிலலா எின்ன ளென்று வள்ளுவா
சொல்லி வைத்த விலக்க ணத்தைச் சொந்த மென்னக் கொண்டவோ
நல்ல ளாமீ ஞம்பா னென்னு நங்கை தனனை நாடியே
பலலி யங்க ளாபப மனறல பண்பி னோடு கொண்டவன

25

வெண்ணை தனனை யுரலி லேறி விருப்பி னோடு கொண்டருள
கண்ண னிந்த வுலகு தன்னிற் கருணை யோடு வந்ததா
வெண்ண நினற நன்கு ளென்னு மினிய நலல வோரையிற்
றிண்ண மாகச் சிவகு மாந னென்னுஞ் சேயைப் பெற்றவன

26

கருணைதனனில் வானி லுள்ள காக டம்மை வெலலுவா
னருளை நாடி யண்ண நனக் ணைபு தனனைச் செயவதி
லுருகு கின்ற வுறுவா கூட்ட மகல மாக வோடுவான
பெருகு மின்னோன் பத்தி தன்னைப் பேச யாருங் கூடுமோ

27

பூசை யாதி செய்வ தோடு புராரி தொண்டா தமமையு
நேச மாகப் போற்றி நின்று நீளு மன்பி னோடுதா
ஞசை யாக வனன மூட்டி யகங்க ளிககு நெஞ்சினு
பேச லாகு மோவி வனநன பெற்றி தனனை முற்றமே

28

தன்னை யாயு தத்தி னாலே தாககு நினற போதினு
மன்னு மீசா பாத மீது வைத்த மிக்க வாருசையோ
னென்னு மந்தத் தீய ருக்கு வொன்றுந் தீமை செய்கிலா
னென்ன வென்று செபப் லாகு மிவனநன் கருணை தன்னையே,

29

அருந்த வத்தா லடைந்த சேயக ளந்த நாடு போதினும்
பெருந்த வத்தோ போற்று மொற்றி பெரிது நாடிச் செல்லும்
றிருந்த வின்னோன பெற்றி நாடி லிந்த நாளிற் றிங்களுந்
ரிருந்த வந்தப் பூதி யென்றி யம்ப வெனன சங்கையே,

30

திங்க ளாப பூதி போன்று செய்ய வொற்றி யூரிலவாழ
மங்கை பங்க னாமந் தனனை மறந்தி டாதெப் பொருளினுந்
தங்கு மாறு சாற்று கின்ற தன்மை வாயந்த சீரின
னெங்கு நாமி வனநன சீரை யெடுத்திக் கூற லாவதே

31

மாது பாகாப் போற்று கின்ற மாண்பி னாலு மகிமைசோ
சாது சங்கப் பத்தி யாலுஞ் சாற்று கின்ற மாட்சியி
லோது தொண்டா புராண தூவி லுரைக்கு மாறு பத்தினோ
டேது வான மூவ ரோடு மெண்ண லாகு நானகதாய

32

வேத தூலி னந்த மேய விழுப்ப மிக்க பொருளையுங்
காத லோடு கண்ட நலல காட்சி யான னிவனைநா
மோது மிந்தக் கலியு கத்திற் சனக னெனை வுரைத்திடு
லேது மீதிற கோதுவெனப் தெளளி னளவ மிலையே

33

வேறு.

உய்யநல் வழியா தென்னி லுயாதிரு வொற்றி யூவாழ்
செய்யநற சிவனறன பாதம புணையெனச சிந்தை கொண்டு
மையலாம் வாழ்க்கை தனனை மதித்திடா நெந்தநாளுரு
செய்யநன் மலாக வேிச சிரமபணிந தேத்து வாளுல் 34

ஆதிமா புரிய தென்னு மரும்பெரு மொற்றி யூரான்
மாதுமை யிடத்திற கொண்ட மலைவளை விலவி பொற்று
ளேதெதெப படியா னுலு மேததுதன் மறக்கி லாதா
ஞதனை நனகு கண்ட நல்லவ னிவனே யாமால் 35

உரமச னநதி மாயோ னுரைத்திடு மயனினை ஞோகஞ்ச
சிரமலி கவகை யாளன சிறப்புட னடனக காட்சி
தாவரு மகிமை யுள்ள தனித்தல மென்று கொண்டு
பெருநதிருப பணிக னெல்லாம் பெரிதுமே புரிசு வாளுல் 36

சுந்திர னாதி சேஷன் சாற்றுவா சுகியி ஞோடு
வந்தவான மீகி தானும் வண்புகழ் வீடே யெய்தத்
தந்ததித் தலமே யாகுந் தகும்பணி யாகுஞ் செய்தா
லந்தமில் வீடே யாமென நரும்பணி புரியா நிற்போன. 37

வேணியின் மதுபை வைத்த விமலனித் தலத்தி லேதான்
பாணினி யென்று நாமம் பகாந்திடு மொருவன் வேண்ட
வாணியாம் வேதந் தனனை யனபுட னருளிச செய்து
வேணவா செய்கென றிட்டான வியாகர ணத்தைத் தானும் 38

வானக மூள்ள வைநது வளம்பெறு தருக்க டாமுந்
தானமா வரங்க னெல்லாந் தருதியென ரொருவற போற்றி
மானமா கரத்தோன நனபான மகிழ்ச்சியோ டடைந்த சீருந்
தானவிர தலமு மீதே தாணியி லாகு மாலோ 39

பொதியநல் வரையின் மேவும் புகழ்மிகு குறுமு னிககு
விதுவணி யீச னிந்த விற்றறிரு வொற்றி யூரின
மதுமொழி யுமையி ஞோடு மணம்புரிந் திட்ட நல்ல
புதுமணக கோலந் தனனைப் புலப்படக் காட்டி னுளுல் 40

கன்னியோ றிறைபு மிந்தக் கடவுளாந் தியாக னென்னும்
பன்னகா பரணன் பாதப பனிமலா தனனை நாளும்
பன்னுமாந் தாதா வென்போன பன்னியோ டடைந்த போற்றி
நன்னரா மிளமை தனனை நலகிடப் பெற்றிட டாளுல் 41

மறையவ ரிருவ ரிந்த மாதலத் தியாகன நனமே
லறைவட மொழிசசு லோக மமைத்துவந் திடவே நல்ல
நிறைமிகு மாணிக் கத்தை நினைத்தவா கொடுத்த தாலே
யாறெகுவா தியாக ரெனன ஊகிலத்தோ நாளும் தானே 42

சமயநற் றுவ நீந்த சதுர்மிகு தேவா ரங்க
எமைவுடன் கொண்ட தனறி யருட்பிர காச ரென்னு
நமதுநல லிராம லிங்க நற்றவன புகழ்ந்து பாடுங்
குமைவிலாப பாககண் மிக்கக கொண்டதிப பதியே யாமால் 4

மட்டினற் புகழ்சோ தாயு மானவா தமமா னன்ரு
பட்டினத தடியைப் போலப் பாரொலாந் துறந்தோ ரில்லென்
றொட்டிய வனபி னோடு முரைத்திட நின்றோன ருனுங்
கிட்டியே சமாதி யாகக் கிளர்ந்தது மொற்றி தானால் 4

தொண்டைமான பணிக டன்னைத தோமறச செயத வீரத
மண்டிய புகழ்சே ரூரில் வடிவுடை மாதோ டோருங்
மண்டாநா யகற்கு மேலா மரும்பணி மிகவு மேதான
கண்டிடு சிறப்பு வாயநதோன் கனததையா கழற வல்லா. 45

வேறு.

இனிதுசிவ னெழுந்தருளு மிப்பதியும் வேறுபல விடங்க டாரு
நனிதெரிந்து திருப்பணியை நடத்திமிகப் பெருமைதனை நனகு பெற்ற
னனிதெரிவீ ரததலங்க ணடராசர் கோயிலுடன் நமது சைவத்
தனிமகிமைச சந்தரர்க்குச் சிவபெருமான் நடியதனைத் தந்தாட் கொண்ட. 46

பெருமைமிகு வெண்பாககப் பெருந்தலமே முதலான பீடு சான்ற
வருமைமிகு மிடங்களுமா மற்றுமினி வருங்கால மநேகரு செய்வா
றொருமையினி லெழுமையையு மொழித்திட்ட விவனறனது வயர்ச்சி மிகக்
குருமைதனை யெடுத்ததைததல் குவலயத்தி லெவர்க்குமரி தாகு மாலோ. 47

இவகுயா முரைத்தவிந்த வெழிற்புகழ்க் ளெல்லாமூந் தனதாயக கொண்ட
புங்கமுடை இராமன முகதாநத வடிகளெனும புனிதன கூறப்
பங்கமினற நமிமுலகில வடமொழியானு சமஸ்கிருதம் பரவு மாறு
திங்கனணி திருவொற்றி யூரானன நிருப்பெயரோ திகழ்ச குட்டி. 48

வடமொழிக்கல லூரியொன்று வளம்பெறவே நிறுவியருகு வந்து சோந்த
திடமுடைய துறவிகட்குஞ் சிறுவாகட்கும் வேண்டுவன திருந்தச செயதே
யிடமுதலாம் வசதியெலா மினிதமைததுத தாதையென வியம்பக காத்துக்
கடமையுட னவரையந்தக் கலைதனிலே பயிற்றுவின்ற கருணை யாளன 49

ஓங்குபுக ழிச்செலவ னிவவண்ண முரைத்திடற்கு மொண்ண தான
பாங்குபெறு தருமமெலாம் பாரதனிற செய்துமிகப் பரவு கால
தேங்குபுகழ் வடமொழியிற் றோசசமிகப் பெற்றசிவா னந்த னென்னும
வீங்குபுகழ் துறவியந்தச செனனைதனில் விரவீடவே யினிது கண்டு 50

முன்னரந்தச சிவாநந்த முனிவரனை யுபசரித்த முனைந்து போற்றிக்
கனன்னமொழி யுமைபாகன காசினியோக கருளவேதக் காட்சி நூலை
மன்னுபுகழ் நந்தமிழின மொழிபெயாததே யருளகவென மகிழ்ந்து கூறிப்
பன்னு மவற கெலாநலமும் பரிவினுடன் செய்துமிகப் பண்பு செய்தான 51

அங்கவனகூ நியபடியே யண்ணலருள வேதத்தை யனபி ழேழுங்
பங்கமினற நமிழ்மொழியிற் பாணமைபெற மொழிபெயாகும் பருவங் தன்னேற
சங்கரமா தவனசரிதந் தனீனமொழி பெயாததுளதாயச சாற்றக கேட்கே
யிங்கதனை யச்சேற்றி யித்தமிழநாட டினிலினிது விளங்கச செயதான 52

நாதனருள வேதமது நாளுமொழி பெயாததுவர நனகு கூடி
யேதமற வசசுவா கனமேற்றி யெல்லோரு மினிது காண
வோதுமிநதத தமிழிலகி லுலவிவர லாயிற்று வுபபபி னோடே
போதமருள வேதமிநதப புவியதனி லெஞ்ஞானம பொலிநது வாழி 53

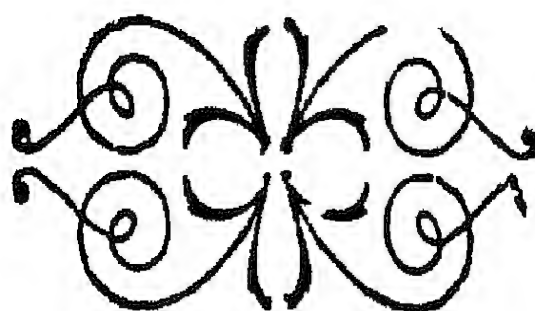
வேதத்தைத தமிழ்தனில விளங்கிடவே கொணடுவநத வெற்றி மிகக
நாதனெனும இராமசா மிபபிள்ளை நானிலத்தில நாளும வாழி
யீதைமொழி பெயர்த்தளித்த சிவானநத யதீந்திர னினிது வாழி
மாதாமையைப பாகமுடை மாதேவ னோடுலகம் வாழி மாதோ. 54

பதிப்பிதது வெளியிட்ட த. ப. இராமசாமிப பிள்ளையவர்களின

சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிறறு.

ஓம்

வேதாகம ஞானவிநோதாய நம:.

சாமவேத மொழிபெயர்ப்பு

முன்னுரை.

ரண்டு, கடவுள் என்னுஞ் சொல், எல்லாவற்றையும் கடந்தவன், அல்லது செலுத்துகின்றவன் எனனும பொருளை யுணராதவன் அக்கடவுள், 'இப்படியன இந்நிறத்தன இவ்வண்ணத்தன இவ்விதவன எனமெழுதிக் காட்டொணுதே' என்ற சுருதி வாககியத்தைத் தழுவி, இவன் அவன், இவ்வுருவுடையான் அவ்வுருவுடையான், இதனமையன் அதனமையன், எனபன முதலியவற்றால் எடுத்துக் காட்டொணுது நிறைந்து நின்ற அறிவுருவானவன் எனபது, சமயம், சாதி, குலம், எனபன முதலிய கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து உண்மையை யுற்று நோக்குவோர்க்கெல்லாம் ஒப்ப முடிந்ததாம். இதுவே கடவுளுக்கு இயைந்த மதமுமாம்.

அக்கடவுள், நமமனோக்குக கண்கடாகாதவனெனினும், அதாவது அருவான யிருக்கின்றனெனினும் தனது அருட்சத்தி வலியால், அருவாய்காணப்படாத பசுவின்பால், மூலைப்பால், கண்ணீர் முதலியவைகள் உருவாய வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறு அன்பின பெருக்கே நிமித்தமாய் அருட்டிருமேனி கொண்டெழுந்தருளுவன், எனபது வேண்டாதவர்களுக்கும் முடிவில் வலிய வேண்டற்பால் தொன்றும்

மற்றும், அக் கடவுள், தமது சத்தியால் பலவகை நிமித்தங்களைக் கொண்டேனும், நேராகவேனும், உலகை, ஆக்கி, அளித்து, அழித்து, மறைத்து, அருளுவன் எனபதும் முடிவில் உடனப்படற்பாலதாம்.

அவ்வாறு தோன்றிய வுலகழும், சொல்லும், பொருளுமென இருகூறு யுள்ளதாமெனப். அவற்றிலும், சொல் வடிவாய் நிற்பது சத்தியென்றும், பொருள் வடிவாய் நிற்பது சிவனென்றும் சுருதிகள் முழங்குகின்றன. அநிலும், ஆனரோ சொற் பிரபஞ்சமே சிறந்ததாமெனபா.

இந்நகனம் பொருள் வடிவாகிய சிவன், அருகன், புத்தன், அல்லா, ஏசு, அரி, அரன் எனபது முதலிய பலவகைப் பெயரை யேற்றுப் பலவகையாய் தவாகளும் வழக்கிடுகுகொண்டு வழிபடுமாறு நிற்கின்றன.

இவ்வாறே, சொல் வடிவாகிய சத்தியும், இருக்கு, எசு, சாமம், அதர் வணம் என்னும் வேதமாகவும், சமசார தரிசனம், தத்துவாவபோதம், சமத்தான பராமரிசம், வித்தியாப பிரபோதம் எனவும், திரிபிடகம் எனவும், கொரான் எனவும், பைபிள் எனவும், கிரந்த சாயபு எனவும் பெயாபெற்றுப் பலவகைச் சமயத்தவரும் தத்தமது வேதமெனக் கொண்டு போற்றுமாறு நிறுகின்றது என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வாறு பலவகைப்பட்ட பெயர்களை யுடைய வேதங்கள் முடிவில் ஒரு பொருளையே கூறுவனவாமாயினும் இடையில மாறுபட்ட பொருள்களைக் கூறுவனவாகின்றன. அதுவும், சிற்றறிவுடையாராகின்ற நோக்கினாலாமென்க.

இத்தகைய நூல்களைத்தாம் கடவுளின் அருளினாலேயே எழுந்தன. ஆனால், சிலர் அவ வேதம் நித்தியமாய் அனாதியாய் உள்ளதென்பா சிலரோ, நேரே பரமேசுரன் அருளியதென்பா. சிலர் கடவுளின் அருள் பெற்றுக் கடவுள் நிலையை யடைந்தவர்களால் அருளப்பட்டதென்பா. மற்றும, பலர் பலவாறு கொள்வா கொள்ளினும் அனைவரும் பொதுவாகச் சத்தியத்தைக் கூறுவதே வேதம் என்று அன்பு பாராட்டி வருகின்றனர் என்பதில் எவருக்கும் யாண்டும் எப்போதும் இழக்கொன்றும் இல்லை.

மற்றோ, வேதந் தோன்றிய விஷயத்திலோ, பலவகை விவாதங்கள் ஞாண்டு. ஏனெனின? அவ் விஷயத்தில் அபிமானப்பற்றிப் பலவகைப் புனைதூரைகள் காணப்படுகின்றனவாதலின் என்க

அற்றுகவினனமே,

‘இடப தேவரின் அருளால் எமது வேதம் வெளிப்பட்டது’ என்று கூறுகின்றனர் ஒரு சாரார்.

‘எமது வேதத்தை, எமது கடவுள் புற வடிவங்கொண்டு உபதேசித்தருளினார்’ எனபா மற்றொரு சாரார்.

மற்றொரு சாரார், ‘எமது வேதம், சீனா மலையில் எமது கடவுள் மேகமாய் நின்று ஒரு பெரியாருக்கு உபதேசித்தருளியது என்றும், பின்னா, ‘கடவுள் வடிவாகிய புறவால் ஞான நீராடப்பெற்ற ஒரு பெரியாரால் பலவகையாய் விரிக்கப்பட்டது’ என்றுங் கூறுவா.

தெய்வப் புலமையால் வெளிவந்தது எமது வேதம் எனபா மற்றொரு வகையார்.

அருளால் வந்த அருட பதிகங்களை எமது வேதம் எனபா இன்னுமொரு சாரார்.

ஆரியர்களோ, ‘பரமேசுரனுடைய மூச்சுக்காற்றுப்போல் வெளிப்பட்டது வேதம்’ அது அனாதியாகிய சுயம்பு என்றும்,

சூரியன், அக்கினி முதலியோர்கள் அவ வேதத்தை விளங்கச் செய்தார்களென்றும்,

வேதம் இருடிகளா வியற்றப்பட்டதல்ல, மறநே, இருடிகளால் கண்டு பிடிக்கப் பெற்றதென்றும்,

முன்னா இந்திரனுனவன் விருத்திரனை மூன்றுமுறை கொல்ல விரும்பினான், அப்போது விருத்திரன் பயந்துகொண்டு, ‘என்னுடைய வன்மைக்குக் காரணமாகிய மூன்று வேதத்தையும் நினக்குத் தருகிறேன்’ என்று கொடுத்தனன் என்றும், இதுவே அனைவராலும் கொள்ளற்பாலது என்றும் கூறுகின்றனா.

இனி, வேதம் எத்தன்மைத்தாகவேனும் இருக்குக. அஃதிலெமக்கோர வழக்குமின்று. மறநே, அவ வேதம் கூறுகின்ற பொருள்கள் எத்தன்மைகளை யுடையவைகள்? என்று மக்கள் அனைவரும் உணர வேண்டுமென்று இன்றியமையாததா மென்பதே எமது கருத்து. அவ வேதம் நமமனோர்க்கும் இனியவற்றைக் கூறுமெனின், யாமும் அதுவே உண்மையெனக் கொண்டொழுகி வரலவேண்டுமென்பதில் விவாதம் இல்லை.

மற்றும், ஈண்டு ஒரு நூலானது உண்மையைக் கூறுவிடின், அது பரமேசுரனாலோ, அல்லது பெரியாராலோ இயற்றப்பட்டதாமெனினும், பல நூல்களும் எடுத்துப் போற்றுவதாமெனினும், எங்கும் புகழ் பெற்றிருப்பதாமெனினும், அளவிட முடியாததாமெனினும், மற்றும், பலவகை நிமித்தங்களாமெனினும், அந்நூலானது அனைவராலும் கொள்ளத்தக்கதாமென்பதும், ஏனைய நூல்கள் தள்ளத்தக்கன வென்பதும் பேரறிவாளரின் கொள்கையன்று. மறநே, எல்லா வுயிரகளுக்கும் உறுதிப் பயனைக் கூறலாகிய உண்மை கூறலானே ஒரு நூல் அனைவராலும் கொள்ளற்பாலதா மென்பதே பேரறிவாளரின் கொள்கையாம். இதுவே முறையாம். இதுவே எமது கொள்கையுமா மென்க.

இனி, புக்கண மன்னையும், வித்தியாரணய முனீசுரையும் திருவருள் கூட்டி வைத்தது போன்று, சென்னையம் பதியின்கண்ணே தப் இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களின், திருவொற்றியூரான வடமொழிப் பள்ளியில் தலைமை வகித்துள்ள முக்தானந்த சுவாமிகள், அன்பு காரணமாய் எனையும், ஸ்ரீ பிள்ளை யவர்களையும் ஒன்று கூட்டிவைக்க, அப்போது திருவொற்றியூர்தியாகராசப் பெருமான ஸ்ரீ பிள்ளை யவர்களின் திருவுள்ளத்திலிருந்து “வேதம் வெளிவரில் அறத்திறை கடந்து மறத்திறை நடக்கும் மாக்களனை வரும், நன்னெறி யுய்வதற்கு ஏதுவாகிய மறைப்பொரு ளனைத்தையும்

உணர்ந்து, மறை முதலவனை மறவாமல் அடைந்துய்வா” எனப்பலத் அறிவுறுத்தருள, அவ்வாறே வடமொழியிலுள்ள வேதங்களைத் தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்த்து உலகில் பரப்பல வேண்டுமென்று பிள்ளை யவாகளும் போனபுடன் வற்புறுத்தி என்னைக் கேட்டுக்கொள்ளவும், அங்கு மற்றுமுள்ள பெரியார்களும் அவ்வாறே செயலவேண்டுமென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள.

இங்ஙனமே, எமதுள்ளத்தில் ஒரு விளக்காயத் திகழும் எமது முருகப் பெருமானா திருவருளும், இதுவும் தமிழுலகிற்கு கொரு பெரும் பணியென்று எவனை உற்சாகப்படுத்தி யருளவும், யாம் வேதங்களை மொழி பெயரக்கப் புகுந்தனம். புகுந்து, கடலைக் கையால் நீந்தல் போன்று பலவகையான வேதபாடியங்களையும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளையும் ஆராய்ந்து, இனிது நோக்குங்கால, மகீதரா, உவட்டா, இராவணன் முதலியோர்களாற் செய்யப்பட்ட வேதபாடியங்களும், தயானந்த சாசுவதியாற் செய்த பாடியங்களும், ஒருவாறு காலத்திற்கேற்பவும், சமயக்கொள்கைகட்கு ஒப்பவும் பொருத்தமுடையவைகளையா மாயினும், சாயணா பாடியமே, எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்து விளங்குவதானும், பேரறிவாளர்களால் அதுவே கைக்கொள்ளத் தக்கதாமாதலானும், நான்கு வேதங்கட்கும் முடிவுற்றிருந்த லானும், பலவகைக் கொள்கைகட்கும் இனிது நோக்கில் இடங் கொடுப்பதற் குரியதா மாதலானும், அச் சாயணபாடியத்தைத் தழுவினே இச் சாம் வேதத்தை மொழி பெயர்த்துள்ளோம். எமது அறிவிற கெட்டியவாறு அந்நுவயமும், பதவுரையும், ஆங்கிலத்தாரின் குறிப்பும், பாடபேதங்களும் எழுதி யிருக்கின்றோம்

ஸ்டீவன்ஸ் எனனும் பாதிரியார் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த சாம் வேத மூலத்தை, சாயணபாடியத்துடன் ஒத்திடப்பொர்த்து என்னோ டிருந்து உசாவி அவ வாங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்துக்களை இதிற குறிப்பிடுமாறு உதவி புரிந்த டாக்டர் ராசா பகதூர் நாயகர் அவர்கட்கு மிகவும் நன்றி செலுத்துகின்றோம்.

தொடக்கத்திலிருந்து முடிவுவரை வடமொழிப் பகுதியின் புரூப பார்த்து உதவிய மீட்டாய்ச்சிசிரோடணி, அ கோபால் மேனன் அவர்கட்கும் நன்றி செலுத்துகின்றோம்.

மற்றுப், வேதங்களுள் இருக்கு வேதமே முதலாவதாயிருக்க, ஈண்டுச் சாம்வேதத்தை முதலில் மொழி பெயரக்கப் புகுந்த தென்னையோ வெனின்? அதைக் கூறுதும் - “இருக்கு வேதமானது மறறைய வேதங்கட்கும் காரணமானதானும், இவ் வேதத்திலுள்ள மந்திரங்களை பெரும்பாலும் மூலைய வேதங்களில் வருவதானும், ஆராதனைக்குரியதா மாதலானும், மிகுதியா யிருந்தலானும் இருக்கு வேதமே முதலாவதாகும்” எனபா சிலா.

“வேதங்கள் பெரும்பான்மை வேளவிகளையே விரித்துக் கூறுதலால் வேளவியின் வடிவம் முடிவுபெற்ற பின்னரே மறையை வேதங்கட்குப் பிரயோகஞ் செய்தல் செலுதுதலானும், அதற்கைய வேளவியை அங்கத்துடனும், உபாங்கத்துடனும் எடுத்துக் கூறும் வகையாலும், ‘அதுடான முறையில் எசா வேதமே முதலாவதாம்’ என்று கொண்டு சாயணரும் முன்னா இதற்கே பாடிய மியற்றியுள்ளதாலும், எசா வேதமே முதலாவதாம்” எனபா சிலா.

ஆயினும், மறற வேதங்களிற் கூறியுள்ள தேவதைகள், வேள்விகள், வேளவிகுரிய சாதனங்கள் முதலிய அனைத்தையும் துதிப்பது இச சாம வேதமேயாம். அப்படிப் போற்றுகின்ற ஆராதனை முதலியவைகள் பயனற்றவைகளா மாதலின் பொறபூடணங்கட்கு மாணிக்கம் பதித்தல்போன்று பிறவற்றினும் சிறப்புற்றதாகித் துதி வடிவமாகவே இச சாமவேதம் இருத்தலின் இதுவே முதலாவதாகும், இவ்வகையில் இதனை முதலாவ தென்பதில் யாதொரு இடங்குமிலலை யென்க.

அற்றுகவினன்றே பகவற்கீதை யென்னும் பிரபல சருதியின்கண்கண்ணபிரானும்,

“வேதாநாம் சாமவேதோஸமி” அதாவது, “வேதங்களுக்குள் சாமவேதம் யானா யிருக்கின்றேன்” என்று திருவாய்மலாநதருளியுள்ளார். இவ்வாறே எல்லா நூல்களும் “பரமேசுரன் சாம கானப்பிரியன்” என்று முழங்குகின்றன. இதைச் சாமவேத ருத்திரியிற் காண்க.

இதைத் தழுவியன்றே சிவத்தொண்டில் வனரெண்டராய விளங்கும் நமது த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களும் சாமவேதத்தையே முன்னா மொழி பெயர்க்க வேண்டுமென்று எம்மைக் கேட்டுக்கொண்டது உமென்க.

மேற் கூறியுள்ள வகைகளைக் கொண்டு யாம் சாமவேதத்தை முதலாவதாக மொழி பெயர்த்துள்ளோம் மேலும் எசா வேத முதலியவைகளையும் மொழி பெயர்த்த வேண்டுமென்னும் ஊக்கம் எமக்கும் பிள்ளையவர்களுக்கும் முன்னிலும் மிகுதியாயிருத்தலின் அவ்வாறே திருவருளுங் கூட்டிவைக்குமென்று நம்புகின்றோம்.

ஆரிய வேதங்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தல் தமிழுலகத்திற்கு எவ்வாற்றால் பயனுமெனிலோ? வேதப் பொருளை உள்ளவாறுணர்ந்து உயதலே பெரும் பயனுமென்க.

மற்றும், வேதப் பொருளை யுள்ளவாறு காணல் மகரிஷிகளுக்கும் மிகவும் ஆரியதாமாதலின் ‘நீ உள்ளவாறு காணல் எவ்வாறும்’ எனின்? அஃதுணமை ஆனால் முன்னோக்கள பலரும் வேதத்திற்குப் பொருளுணர்ந்த, பாடிய முதலியவற்றை இயற்றியுள்ளாராதலின் அதைத் தழுவின யாமும் இயனறவரை தமிழில் பொருளெழுத்துதல் ஒருவாறு கூடுமென்றே துணிந்தது எழுதியுள்ளோம்.

அங்ஙனமாயினும், வேதங்களிலுள்ள சொற்களுக்குப் பொருள் கூறல் மிகவரிதாம் எனபது தேற்றம். எனனை? வேதத்திலுள்ள சொற்களும் பொருளும் மிக மறைந்து கிடத்தலின் என்க.

வேதத்திலுள்ள சொற்களுக்கு உள்ளவாறே பொருள் கூறமுடியா, ஏனெனில்? இலக்கண வழுவாய் சொற்கள் மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டிருத்தலின் என்க. அற்றாகலின்னே வேதங்களுக்கு ஆரிய பெரிய பொருளைக் கண்டுபிடித்த நிருத்த ஹகாரராகிய யாஸ்கமுனிவரும், “இவ்வேதத்திலுள்ள சொற்களுக்கும் பொருள் கோடல் மிக வரியதாமாயினும், சொல்பொது வாதலின் பொருளுடையன” எனவும், “இதற் சில சொற்களுக்குப் பொருள் கூறல் முடியவில்லை தேடினுங் கிடைக்கவில்லை, அது எனது பிழையல்ல. மற்றே, வேதங்களில் அதனமைய சொற்கள் வழங்கப்பட்டிருத்தலின்” எனவும் கூறியுள்ளார். இதனால், சொல்லிலும் பொருளிலும் வழுஉக்கள் வரின் ஒரு தலையாய அவை எமது குற்றமே யென்று கொள்வதற்கிடமில்லை யென்பது முணாக.

மற்றும் தமிழில்கிற்கும், ஆரிய வேதங்கட்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை, “தமிழும் ஆரிய மறையும்” என்ற இந்நூல் உபோதகாதத்திற்கு காண்க. இதனால் ஆரியமுஞ் செந்தமிழும், ஆரியரும் தமிழரும், நீண்ட நாளாய்க் கலப்புற்றிருத்தல் நூல் வழக்கானும் உலக வழக்கானும் பெறப்பட்டதா மென்றுணர்க.

எண்டு, நமது, த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்கள், சிவாலயங்க ளியற்றல், முக்கரணங்களாலும் சிவனை வழிபடல், சிவனடியார்களிடத்துப் பேரன்பு வைத்தல், அறிஞரைப் போற்றல், சமயம் வளாததல், கல்விப் பள்ளி அமைத்தல், சுற்றத்தைப் பேணல் முதலிய பலவகை அறங்களை இனிது நடத்தி வருவதுடன், தமிழ் மக்கள் மீதிருந்த பேரன்பால் வேதத்தையும் நந்தமிழ்நாடு உள்ளவாற்றிந்து உய்யவேண்டுமென்ற ஊக்கத்துடன், வேத மொழிபெயர்ப்பு என்னும் இவ்வரிய பெரிய திருப்பணியைச் செய்ய முன்வந்து, அதற்கு வேண்டிய இடம் பொருள் ஏவலை இனிதளித்தது முறையாறு செய்த நன்றியைத் தமிழலகம் என்றும் மற்றகாதென்று நமது கினரோம்.

பிள்ளை யவர்களைப்போல் நநதமிழ் நாட்டில் அறிவாளரும், திருவாளரும், கொடையாளரும், அன்புடையாரும், சிலரேனும் இருப்பரேல், தமிழ் நாடும, தமிழும், சமரச நன்னிலையும், சைவநெறியும், மற்றுமுள்ள நற்றுறைகளும் முன்னேறி வருமென்பதில் ஐயமு முண்டோ? இனிமேலாவது, நமது தமிழ் நாட்டிலுள்ள கன தனவான்கள் பெரு மனத்துடன் பொது நலத்திலாடுபடுமாறு திருவருள கூட்டிவைக்குமென்று நம்புகின்றோம்.

மேலும், பிள்ளை யவர்கள், ஆயிரக்கணக்கான தனங்களைச் செலவிட்டுப் பதிப்பிதது இச சாமவேதத்தைத் தமிழுலகெங்கும் பரவுமாறு நன்கொடையாய வழங்கிய வள்ளறறனமைதான் என்னே! என்னே!! மேலும் இவ்வாறே அரிய பெரிய திருப்பணிகளில் சிறிதும் ஊக்கங் குறையாததுடன் உற்சாக மிகுதியாமாறு செயது பிள்ளை யவர்களின் பேரறங்களைத் தழைத்தோங்க வேண்டுமென்று திருவொற்றியூரான திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம் :

வேத மொழியேயாப்பாசிரியா,

காசிவாசி - சிவானந்த யதிநதிர சுவாமிகள்.

முன்னுரை

முதலம்

ஓம்

சாமவேத

மொழி பெயர்ப்பின்

உபோற்காதம்.

வேதம் என்பதின் பொருள்.

காட்சியாலும் கருதலாலும் உணரப்படாத வுபாயத்தை யுணர்த்துவது வேதம் எனபா. இதனானே, அலெக்சிக வுபாயத்தை வேண்டுமோன அதி காரி எனபதும்; உபகாரஞ செய்தல செய்யப்படல சம்பந்தம் எனபதும்; அலெக்சிக வுபாயம் விஷயம் எனபதும், அதன ஞானம் பயன எனபதும் பெற்றும்.

மற்றும், வேதம் எனனும் பகுபதமானது பலவகையாய்ப் பொருள் தருகின்றது. அது வருமாறு.—

உ-அ-ஈ, எனனும் மூன்றெழுத்துக்களுஞ் சேர்ந்து, 'வே' என நிற்கின்றன. இது, அநேக உயிரெழுத்துக்களின் புணர்ச்சியாலானமையின், உயிர மெய்யெழுத்துக்களை இனிமையாய் ஒலிக்கின்ற தனமைபற்றி வேதத் தின் மந்திர பாகத்தைக் குறிக்கின்றது.

'தம்' (ஃ) எனனுஞ் சொல், ஃ (தா) தானம் எனனும் பொருள் கொண்ட வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து எழுந்ததா மாதலின், தானஞ் செய தலையே (ராகையையே) மேற்கொண்ட வேளனி முதலிய கருமங்களைக் குறிக்கின்றமையின், இது வேதத்தின் பிராமண பாகத்தை யறிவுறுத்துகின்றது.

ஈண்டு, வேதத்தின் மந்திரபாகம் மூலம் போன்றிருப்பதாம். பிராமண பாகமோ அதன் உரை வடிவாபுள்ளதாம்.

மற்றும், 'வேதம்' எனபதானே, அது, இருக்கு, எசு, சாமம், அதாவணம் என நான்கு வகைத்தா மெனபதும் பெறப்படுகின்றது.

அஃதாமாறு.—உ - அ - ஈ - தம், என நின்றும், வ - ஈ - தம், எனப புணருமிடத்து, வ - வாக்கின், ஈ - அழகை, தம் - அறிவுறுத்ததல எனப

பொருள் தரலின், அவ் வாக்கின் அழகும், அடி, தலை, எதுகை, மோனை, முதலியவைகளாலாய பாட்டுக்களாலன்றி அமையாதாம்; அத்தகைய பதிகங்கள் பொதுவாக எல்லா வேதங்களிலுமிருப்பினும், இருக்கு வேத முழுதும் அவ்வாறான திருப்பதிகங்களால் அமைக்கப் பெற்றிருத்தலின் ஈண்டு இருக்கு வேதம் எனப்பது இதனால் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

அவ்வாறே, வேதமென்னுஞ் சொல்லே, வ, இ - தம், எனப் பிரித்தலுங் கூடுமாதலின், ஈண்டு, வ - அமுதம் (நீர்), இ - இச்சை, தம் - அறுத்தல், எனப் பொருள் தரலின், இப்பொருள் இயைந்தவிடத்து, நீரை விரும்புகின்ற கொடி செடிகளை யறுத்தல் எனப்பது திரண்ட பொருளா மாதலானும், எசா வேதத் தொடக்கத்திலும், 'உஷெஷா' 'புரசுங் கொம்பே! உன்னை வெட்டுகின்றேன்' என்று கூறப்பட்டிருத்தலினாலும் அதையே குறிப்பாக்கக்கொண்டு அமைந்ததுள எசா வேதமும் இதனால் கொள்ளக்கிடந்தமை யுணராக.

அங்ஙனமே, வேதம் எனனும் அச சொல்லையே, வ, இ - தம், எனப் பிரிக்குந் தருணத்தில், வ - அமுதம் அதாவது சோமம், இ - இலகூமி, தம் - தனத்தை யளித்தல் எனப்பதும் பொருளா மாதலின், சோமாசமாகிய அவிப்பொருளை அருப்பணஞ் செய்தலையே மேற்கொண்ட சாமவேதமும் கொள்ளற்பாலதா மென்பதும் அறிக

இஃதொப்பவே, வ, இ, தம் எனப்பதற்கு, வ - வனமையுடையானாகு, இ - இலகூமியாகிய வெற்றியை, த - கொடுத்தற்குரியது எனப்பதும் பொருளா மாதலின், பகைவரை வெல்லுவதற்கு உபாயங் கூறுகின்ற அதாவண வேதமும் இதனால் கொள்ளுதற்குரித்தாய் நின்றமை காண்க

இனி, வேதம் என்னுஞ் சொல்லே சைவப் பொருளையு முணர்த்துகின்ற தென்பது மறிக. அஃதெவ்வாறறலா மெனினோ? தெரிக்குதம் — வ, இ - தம், எனப் பிரித்து, வ - வலியிருந்த மலையினகண், இ - இச்சையுடையவன். அதாவது எவன் மலையினகண் இச்சையுடையானோ, அவன் சிவனா மென்பதாயிற்று த - பயனை யளிக்கின்றவன், அதாவது சிவனை வழிபடலால் பயன் பெறல் எனனும் பொருள் திரண்டதா மாதலின் இப்பொருளே வேதத்தின் கருத்தெனக் கொள்ளலால் சைவத்தையே மேற்கொண்டது வேதம் எனப்பதாயிற்று.

மற்றும், வேதம் எனனும் சொல்லே சததி மதத்தின் பொருளையு முணர்த்துகின்றது அஃதெவ்வாறு மெனின்? அதையும் தெரிப்பாம் — வ - இ - தம், எனனும் எழுத்து — , வ - இராகுவின, இ - இச்சை, அதாவது அமுதம் உண்ணல வேண்டுமென்னும் இராகுவிற் கெழுந்த

த - கெடுதலவர் விஷ்ணுவாவர். அவரைக் கூறுகின்றதால் விஷ்ணுவாகிய சத்தியையே விதந்தோதுவது வேதம் எனப் பொருள்படலால் சத்தியையே மேற்கொண்டெழுந்தது வேதம் எனபதாயிற்று.

அஃதன்றியும், காண்பத்தியம், கண்பத்தியின் சம்பந்தத்தையும் கூறுகின்றது எனபதும் வேதம் எனனுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளாம். எனனை? வ, இ - தம், எனபதில், வ - மங்களம், இ - இலக்குமி, தம் - இவ்விண்ணையுங் கொடுக்கின்றவன கணேசனேயாவன. யாண்டும் தடையைப் போக்குகின்றவனுதலின் அவனுடைய தடை நீங்காவிழி, திருவும், மங்களமுந் திகழாதாமாதவினென்க. இவ்வாறால் விக்கினத்தைப் போக்கு மிறைவனைக் கூறுகின்றது வேதம் என்றாகவே காண்பத்திய மென்னும் பொருளும் கொள்ளக்கிடந்தமை யுக்கித்தனாக.

இதுபோன்றே, வேதம் எனனுஞ் சொல்லே செளர மத்தத்தையும் (சூரிய வுபாசனையையும்) அறிவுறுத்துவதாம்; எனனை? வ - இ - த, எனபவற்றில், வ - வலியை வேண்டுவோகரு, இ - இலக்குமியாகிய ஆற்றலை, த - கொடுக்கின்றவன சூரியனேயாவன. சூரியனுடைய வெயில் படாதெனின எல்லா வயிரகளும வலியொழிந்தது அழிந்ததுவிடுமாதலின், அதற்கைய சூரியனையே மெற்கொண்டது வேதம் என்னும் பொருளும் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

மற்றும், வேதம் எனபதானே, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடாத்தங்கள் நான்கையும் பயப்பது வேதமே யெனபதும் பெறப்படுதல் காண்க

அஃதாமாறு.—வேதம் எனபதை, வ - ஈ, இ - தம், எனவும் பிரிக்க முடியுமாதலின், வ - அமுதம் அதாவது சுவாக்கம். அதைத் தரும் தரும் மாம். ஈ - இலக்குமி அதாவது பொருள். இ - இச்சை அதாவது காமம். த - கெடல் அதாவது பந்தமறல் விடுபடல் வீடு எனனுமவைகளும் பொருள்படுமாதலின், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடாத்தங்கள் நான்கையுந் தருவதே வேதம் எனபதாம்

மற்றும், வித, ஞானே எனனும் வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து வந்தது வேதம் எனனுஞ் சொல்லாதலின் எல்லாவற்றையும் அறிவுறுத்துவது வேதம் எனபதும் பொருளாமென்றுணாக.

வேதம் எனபது ஒரு பெயர் சொல்லன்று, மறநெனின்? வித, எனனும் பகுதியாற்றோன்றி உணர்வுப் பொருளுடைய தென்பபட்டு ஒளிவடனின் மேற்றாய் ஒரு ஸூலென்பபடுகின்றதாம்,

வேதம் என்பதே தமிழில் மறை யென வழங்கப்படுகின்றது. இதை, வேய்தல, மறைததல் எனப்பது பற்றி மறை யெனப்படுகின்றது என்ப.

உற்று நோக்கின பொருள்களை மறைதது வைத்திருத்தலின் மறை யெனப்பது ஒருவாறு பொருந்தமெனப்பது காண்க. ஈண்டு மறைததுக கூறல எனப்பது ஒரு பெரும் பொருளாகிய பரமேசுரனைப் பல சிறு தேவதை களாகக் கொண்டது போன்று கூறுதலாம்.

அற்றுகவினனறே, மதுரையாசிரியா பாரததுவாசி நசகினாககினியரும், 'நான்கு கூறுமாய் மறைநத பொருளும் உடைமையான நான மறை யென்றார்' என்று கூறியுள்ளார்.

அல்லது, மக்கட கெட்டாது மறைநது கிடக்கின்ற பொருள்களை யெல் லாம் அறிவுறுத்தலின் மறை யெனினும் அமையும்.

மற்றும், இது இருக்கு, சுருதி, மறை, எழுதாகளவி, ஆதிநூல், சாகை, ஆரணம், ஓதது எனவும் வழங்கப்பெறும்.

மறை யெனப்பது வினைச் சொல் ஏவலில் வரின் 'மறைததுவை' அல் லது 'ஒளித்திரு' எனப் பொருள்படும்.

பெயர்ச் சொல்லெனின்? 'மறைவாயுள்ள பொருளனைத்தையுங் கூறு வது' எனப் பொருள் தரும். புறத்தாககுப் புலனாகாமல் மறைத்துச் சொல்லுஞ் சொற்றொடரெல்லாம் மந்திர மெனப்படும் என்ப.

வேதம் என்பதின் பொருளியல் முற்றிற்று.

வேதப் பாகுபாட்டியல்.

வேதம் எனப்பது ஒன்றேயாம். இது, மந்திரம், பிராமணம், எனனும் இருவகைப் பகுதியை யுடையது. இதிலுள்ள மந்திரபாகமே சங்கிதை யென்று கூறப்படும்.

இதுபற்றியே சைமினி முனிவரும்,

“தஹோதிகெஷு மநூவஜா”

“அவனிதிகளில் மந்திரமெனப் பெயர்”

அதாவது வேள்வியின் வடிவத்தை (வேள்விகஞ்சிய பொருள், தேவதை எனனும் இரண்டையும்) அறிவுறுத்தாமிடத்து மந்திரமாகும் என்றருளி யுள்ளார்.

இனி, விதிதத பொருளை யுணர்த்துவது மந்திரமாமெனின்? அது பொருந்தாது, என்னை? “வசந்த காலத்தில் கபிஞ்சலப் பறவைகளைக் கொல்க” என்பதும் விதியாமெனல வருதலின் என்க.

மனனத்திற்குரியது மந்திரமெனினும் இழுகாகும், என்னை? பிராமண பாகத்திலும் அதிவியாததிக குற்றந் தங்கலின் என்க.

முன்னிலை படர்க்கை எனனும் இடங்களில், செய்வாயாக செய்கு என குறம்போல வியங்கோள வினைமுற்றாய வரல மந்திரமெனலும் பொருந்தாது; அது ஒன்றற்கொன்று அதிவியாததிக குற்றமுடையதாமாதலின் என்க.

அறமேல, மந்திரத்திற் கியல்பு யாதெனின்? தனது உறுப்பு வலியாற பொருளுணர்த்துவது மந்திரமாம். இதுவே யெளக்கிசத்தமெனப்படும். இவ்வியல்பே சைமினி மதததாகளுக்கும் ஒத்ததாமாதலின் இதுவே மேற காட்டிய இயல்பையு முடையதாம். வேளவிகுரிய, பொருளையும், தேவ தையையும் நினைப்பூட்டுவது மந்திரம் எனபது திரண்ட பொருள்.

இதுபற்றியே, ‘மந்திரத்தாலேயே நினைத்துக்கொள்ளத் தக்கது, என்று விதிக்கின்றது உமென்க. அதாவது, வேளவிகுரிய, பொருளையும், தேவதையையும், வேத மந்திரங்களாலேயே நினைத்துக் கொள்ளல வேண்டும் ஏனைய உலக வகையால் அறிந்துகொள்ளல கூடாது எனபதாம்.

இவ்வியல்பும்,

“புரோகித அக்கினியைப் போற்றுகின்றேன.”

“புரசமரக கொம்பே! உன்னை வெட்டுகின்றேன”

“அக்கினியே! நீ அவியை யுண்ண வருவாயாக” எனபது முதலிய மந்திரங்களில் பொருந்தமாறுணர்து கொள்க.

சங்கிதை யெனபதும்,

பதப்பிரகிருதி,

வாணநாம ஏகபராண யோகி,

பர. சநிகர்ஷி, எனபது முதலிய இயல்புகளை யுடையதாம்.

ஈண்டு, யாஸ்க முனிவர்,

“தேவதைகட்கருகில அனபோடு இருடிகளாற செயப்படுகின்ற துதி களே மந்திரங்கள் ஆம்” என்று கூறியுள்ளாரா எனபதும் உணரற்பாலதாம்.

மற்றும், இம் மந்திரம், விதி வாதம், அர்த்த வாதம், யாகளை, ஆசி, துதி, பரைஷம், பரவஹிலகா, பரஸநம், வியாகரணம், தருக்கம், பூவ

விருத்தாது கீர்த்தனம், அவதாரணம், உபநிடதம் எனப், பதின்மூன்று வகைத்தென்பர் உவட்டர்; இவை கவனிக்கத் தக்கன.

பிராமணம் என்பது, ஏது, திட்டார்த்தம் முதலியவைகளில் ஒன்றையுடைய வாககியமாமெனின? மந்திரத்திலும் அதிவியாததி வருதலின் அது பொருந்தாது. கருவிகளையே மிகுதியாகக் கூறுவது பிராமண மெனப்படும் அமையாது. என்னை? பிராமணன பாடுகின்ற மந்திரத்தில அதிவியாததி யாதலின் என்க. இதி, என்னுஞ் சொல்லே யீரூக வுடையது பிராமணம எனினும் பொருந்தாது, இததனமைய மந்திரத்திலும் அதிவியாததி யாதலி னென்க. கதையாயுள்ளது பிராமண மெனிலோ? அதுவும் பொருந்தாது. எமன், எமனுடைய மனைவி எனனு மிருவரின் விவாதமாய் வரும மந்திர பாகங்களில் அதிவியாததிக் குற்றம் வருதலின் என்க.

மற்றும், பிராமணம் என்பதற்கு இழுககிலாத இயல்புதான் எதுவெனிலோ? மந்திர பாகத்தின் சேடமே பிராமணம் என்பதேயாம். இதுவே பலவகை யியல்புகளிலும் இயைநது கிடப்பதும், குற்றமற்றதுமாமென்பது காண்க

இதுபற்றியே, சைமினி முனிவரும் “சேஷே பிராமண சப்த: என்று கூறியுள்ளார்.

மற்றும், விரியோகமாவது மந்திரமாம், விதி, துதி முதலியவைகளை மேற்கொண்டது பிராமணமாம் என்பாருமுளர்.

மற்றும், இத்தகைய மந்திரம், பிராமணம், என்னும் இரண்டு பாகமுஞ் சேர்ந்துள்ளதே வேதமாம்.

அற்றுகலினனறே ஆபததமபரும,

“மந்திரம் பிராமணம் வேதமெனப்படும்” என்றருளி யுள்ளார்.

‘சில உபநிடதம், மந்திரமாம், சில உபநிடதம், பிராமணமாம்; ஆதலின் உபநிடதங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். மந்திர பாகங்களே வேத மெனப்படும். அதனாலேயே, மந்திர பாகங்கள் வெளிப்படப்போது வேதம் மூன்றெனக் கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் கலப சூத்திரங்கள் தோன்றியது முதற்கொண்டே பிராமண பாகங்களும் வேதமெனப் பெயர் பெற்றன’ என பர் ஒரு சாரார்.

மற்றும், வேதமானது, கருமபாகை, உபாசனாபாகை, ஞானபாகை என மூவகையான பிரிவுகளை யுடையதாம். இவற்றையே, கருமகாண்டம், பகதி காண்டம், அல்லது தைவத காண்டம், ஞான காண்டமென்பார்.

பகதி காண்டததையும் கரும காண்டததுளடக்கி கருமபாகை, ஞான பாகை என, இருவகைப் பிரிவுடையதென்பாருமுளா.

அறறுகலினன்றே, சேந்தன் திவாகரமும்,

“ஞான பாகையும் கரும பாகையும்

ஆயிரு பாறபொருள வேத நூறகே” என்று கூறுகின்றது.

ஆரணம் எனபது ஞானபாகத்திற்கே சிறப்புப் பெயராம். உபநிடதம் வேதத்தின உட் பொருள நுட்பம் என்பதாம்.

மற்றும், இத்தகைய வேதம், இருக்கு, எசா, சாமம், அதர்வணம், என்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகைத்தாம்.

அவற்றுள், இருக்கானது மூன்று நான்கு பாதங்களைக் கொண்ட காயத்திரி முதலிய சந்தப் பதிகங்களாலாயதாம்.

இதுபற்றியே சைமினிமுனிவரும்,

“தெஷாஜமஜித்ராடிவஸெந வாடிவஜ்வஸூ”

பொருள வயததால் யாண்டுப் பாதங்கள் வகுக்கப்படுகின்றனவோ, அவைகட்கு இருக்கு என்னும் பெயர் என்றா.

இவ்விருக்கு வேதம், இருபத்தொரு சாக்களை யுடையது. செளன கரின மத்ததைத் தழுவின, சாகல், வாழ்க்கல், ஆசுவலாயன, சாங்கியாயன, மாண்டிக, ஐதரேய, கௌபீதகி, சைகிர, பைங்க எனபது முதலிய சாக்கை யுடையதாம்.

மற்றும், இவ்விருக்கு மந்திரமானது பரோட்சம், அபரோட்சம், அததியானமிகம் என மூவகைத்தாம்.

சாமம் எனபது, சா - அவ்விருக்குவேதச் சந்தப் பதிகமே, அமம் - கீத மாயப் பாடப் பெறுவது. அதாவது இருக்கு மந்திரத்தைக் கீதத்துடன் சேத்துப் பாடுமபோது சாமமெனப்படுகின்றது எனபது பொருள.

அறறுகலினன்றே, சைமினிமுனிவரும்,

“மீதிஷா ஸாஜாவஜா” “கீதத்துடன் சேந்த மந்திரங்கள் சாமமென வழங்கப்படுகின்றது” என்று கூறியுள்ளார்.

இச்சாமவேதம் ஆயிரஞ் சாக்கை யுடையது. இதனுடைய பேதங்களைச் சாமவேத ருத்திரீய முகவுரையிலும், சாமவேத சாக்கை என்னும் இவவுபேரகாதத்திலும் காண்க.

இருக்கு, சாமம் என்னுமிரண்டினும் வேறாய பிரஸிஷ்ட எழுத்துகளாய் மந்திரத் தொகுதியே எஃகி வேதமாம்.

அதுபற்றியே, சைமினிமுனிவரும்,

“ஸௌஷ்ட யஜு-உ-கூஷ்ண” “எஞ்சியதில் எசுரின் இயஸ்பு” (காணக) என்றருளியுள்ளார். இவ்வேதம் நூற்றொரு சாகைகளை யுடைய தாம்.

மற்றும், ‘சாக’ எனபது முதலிய பன்னிரண்டு சாகைகளையுமுடைய தென்பா சிலர்.

இம் முன்று வேதத்தினும் வேறாய், போரையும் அதற்குரிய படைகளின் மந்திரங்களையும் மிகுதியாய் கூறுகின்றது அதாவண வேதமாம் இது, ஒன்பது அல்லது பதினேறது சாகைகளை யுடையதாம்.

மேற்கூறியவாற்றால் வேதவியாசா வேதத்தை நான்காகப் பிரித்தனா எனப,

இனி, வேதத்தை வியாசமுனிவா நான்காய் வகுப்பதன் முன்னமே, வேறு பெயர்கொண்டு நான்காய் வழங்கப்பட்டிருந்த தென்பதுமொன்று.

இதுபற்றியன்றோ, திவாகர முதலிய தமிழ் நிகண்டுகளும்,

“இருக்கு முதல் வேதம் பௌடிக மெனப்படும” எனவும்,

‘இரண்டாம் வேதம் தைத்திரிய மெனப்’ எனவும்,

‘மூன்றாவது சாமம் கீதனடைசாரும்’ எனவும்,

“நான்காம் வேதம் அதாவண மெனப்” எனவும் கூறுகின்றன.

மற்றும், மதுரையாசிரியர் பாரததுவாசி நச்சினூக்கினியரும், தொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்திற்கு உரை கூறப் புகுந்தவிடத்து, “நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளுடைமையான நானமறையென்றா; அவை, தைத்திரியமும், பௌடிகமும், தலவகாரமும், சாம வேதமுமாம். இனி, இருக்கு, எசுவம், சாமமும், அதாவணமு மெனபாருமுளா. அது பொருந்தாது; இவா இந்நூல் செய்த பின்னா வேதவியாசா சினனூட பலபிணிச சிறற்றிவினோ உணராதற்கு நான்கு கூறுக இவற்றைச் செயதா ராதின்” என்று கூறியுள்ளார்.

ஈண்டு, முன்னா நான்கு வகையாக வேதம் இருக்கில், “நான்கு கூறுக இவற்றைச் செய்தா” என்னும் நச்சினூக்கினியா உரையும் முரணும்; எனனை? முன்னா நான்காய் உள்ளதை நான்காய் வகுத்தல் பயனற்றதா மாதவினெனக.

அங்ஙனமாயினும், முன்னா நாலவகை யெனப்பட்டு ஒழுங்குற இல்லாததை அப் பெயர்களுக்கியை, இருக்கு, எசா, சாமம் எனனும் பெயர்களால் இனிய முறையில் வகுத்தாரெனின அவவுரை பொருந்தமாறுணாக,

எண்டு, இராமபிரான காலத்திற்கு முன்னுள்ள கபாட்புரத்தைக் கடல்கொண்ட பின்னா உத்தர மதுரை தோன்றிய காலத்தில், சந்தனுவின மனைவியரிமளகந்திக்குப் பிறந்தவா வியாசா. பாரதத்திற் கூறிய சமதக்கினி முனிவரின் மகனாகும், பரசுராமருக்கு உடன் பிறந்தாருமாகிய திரணதுமாக்கினி முனிவராகிய தொல்காப்பியனா அவ வியாசருக்கு முற்பட்டவ ரெனப்பதுணாக.

மறமும், நாலாயிரப் பிரபந்தம் பெரிய திருமொழியில்,

“சுந்தோகா பௌழியா தைத்திரியா சாமவேதியனே” என்று காணப்படு முறைக்கும், நச்சினாக்கினியா முறைக்கும், திவாகரம் முதலிய நூல்களிலுள்ள முறைக்கும் ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடு காணப்படுதலானும், உபநிடதங்களுக்கூரிய பெயரும் அதில் இருத்தலின் உபநிடதமோ, என ஐயப்படுமாறு இருத்தலானும், பௌஷியம் எனப்பது பூஷா தேவதையை மேற்கொண்ட இருக்கு வேத மெனவும், தைத்திரியம் எனப்பது அவ வுபநிடதத்தை அடக்கிக்கொண்டு நிற்கும் எசாவேதம் எனவும், ஒருவகையாய்ப் பொருள் கொள்ளினும் அப்பெயருக்கூரிய பொருள் இனிது அமையாமையானும், அப் பெயர்கள் மிக இனியன வனறு.

இருக்கு, எசா, சாமம், அதாவணம் எனனும் பெயர்களோ, வேள்வியைப் போற்றுவது, வேளவிக்கிரியைக் கூறுவது, வேளவியைத் துதித்துப் பாடுவது போர்புரிதல் என முறையே பிரித்துப் பொருள் கொள்ளுமிடத்து அவ வேதங்கள் கூறும் பொருளுக்கியைந்தவைகளாமெனத் தோற்றமின வியாசா வகுத்த முறையே சிறப்புறத்தாமென எண்டு கொள்ளப்பட்டது. மறமும், பேரறிவாளா இதை யூகித்துணர்ந்து கொள்வாராக.

அப்பு தத்துவத்தின் குணங்கள் நான்கிலிருந்துணடானவைகளே நான்கு வேதம். மறமும், வேதம் எனப்பது நான்கு மகா வாக்கியங்கள் தான் என்றருளியுள்ளார இராமலிங்க சுவாமிகளும்,

வேதப் பாகுபாட்டியல் முற்றிற்று.

வேத மோதுமியல்.

இனி சங்கிதை யெனப்பதும், நிரப்புஜ சங்கிதை, பரதரண சங்கிதை என ஒதும் வகையின் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம்.

முதலாவதோ, மூலத்திலுள்ளவாறே ஒதுதலாம். அஃதாமாறு:— ‘அக்கினிமீளே புரோஹிதம்’ என்றறொடக்கத்து மந்திரத்தை அவ்வாறே ஓசை யெழு ஒதலாம்.

இம் மூல மந்திரத்தை விகிருதமாய் ஒதுவது 'ப்ரத்ருண' சங்கிதை யாம்.

இது, பத சங்கிதை, கிரம சங்கிதை, ஜடா சங்கிதை, கன சங்கிதை, எனபது முதலியனவாகப் பலவகைப்படும்.

அஃதாமாறு :—

“அக்கினிமீளே புரோஹிதம் யக்ஞஸ்ய தேவம் ருதவிஜம்” என பது இருக்கு வேதத்தின் முதலாவது மந்திரமாம்.

இது

(1) பத சங்கிதை.

அக்கினிம், ஈளே, புரோஹிதம், யக்ஞஸ்ய, தேவம், ருத்விஜம், என றிவவாறு சொற்களின் புணாச்சி, முடிவு முதலியவைகளை யுணராதது ஒதுதல் பத சங்கிதை யெனப்படும்

(2) கிரம சங்கிதை.

அக்கினிம் ஈளே, ஈளே புரோஹிதம், புரோகிதம் யக்ஞஸ்ய, யக்ஞஸ்ய தேவம், தேவம் ருதவிஜம், என்றிவவாறு ஒதல் கிரமசங்கிதை யெனப்படும்.

(3) சடா சங்கிதை.

அக்கினிம் ஈளே, ஈளே அக்கினிம், அக்கினிம் ஈளே, ஈளே புரோஹிதம், புரோஹிதம் ஈளே, ஈளே புரோஹிதம், புரோஹிதம் யக்ஞஸ்ய, யக்ஞஸ்ய புரோஹிதம், புரோஹிதம் யக்ஞஸ்ய, யக்ஞஸ்ய தேவம், தேவம் யக்ஞஸ்ய, யக்ஞஸ்ய தேவம், தேவம் ருதவிஜம், தேவம், தேவம் ருதவிஜம், என்றிவவாறு ஒதுதல் சடா சங்கிதை யெனப்படும்.

(4) கன சங்கிதை.

அக்கினிம் ஈளே, ஈளே அக்கினிம், அக்கினிம் ஈளே புரோஹிதம் புரோஹிதம் ஈளே அக்கினிம், அக்கினிம் ஈளே புரோஹிதம் ஈளே புரோஹிதம் யக்ஞஸ்ய புரோஹிதம் தேவம் தேவம் யக்ஞஸ்ய யக்ஞஸ்ய புரோஹிதம் புரோஹிதம் யக்ஞஸ்ய தேவம் யக்ஞஸ்ய யக்ஞஸ்ய தேவம் ருதவிஜம் ருதவிஜம் தேவம் யக்ஞஸ்ய யக்ஞஸ்ய தேவம் ருதவிஜம், என்றிவவாறு ஒதுதல் கன சங்கிதை யெனப்படும்.

மற்றும், மாலா, சிகா, தவஜம், தண்டம், ரதம் முதலிய வேறுபாட்டால் மன்ற யோதுமுறை பலவகைப்படுமென்றுணராக

வேத மோதூரியல் முற்றிற்று.

சாமவேதப் பாகுபாட்டியல்.

இச் சாமவேத சங்கிதையானது, பூர்வார்ச்சிகம, உத்தரார்ச்சிகம் என இருவகைத்தாம்.

இவற்றுள் பூர்வாரச்சிதமானது, ஆகுகினேய காண்டம், ஐந்திர காண்டம், பவமான காண்டம், ஆரணய காண்டம், மகாநாமநி யார்ச்சிகம் என ஐந்து பிரிவுகளை யுடையது.

மகாநாமநி யார்ச்சிகம் என்பதைச் சேர்க்காமல் பூர்வார்ச்சிகம் முடிவு பெறுகின்றதென்பாரு முளா.

இவை, காண்டங்களுள்ளும் பருவங்களுள்ளும் வழங்கப்படுகின்றன.

இவ்வாரச்சிகத்தைச் சந்த ஆர்ச்சிகம் எனபாருமுளா

இவ்வாரச்சிகம் மற்றுமொரு வகையால்,

ஆகுகினேயம்,	திருஷ்டுப்,	ஆருணம்,
பகுஸாமி,	அநுஷ்டுப்,	சுககிரியம்,
ஏகஸாமி,	இந்திரபுச்சம்,	மகாநாமநி.
பிருகதி,	பவமானம்,	

என்னும் ஊக தந்திரங்களை யு முடையதாம். இவைகள் பிரகிருதி தந்திரங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. மறமும்,

ஆகுகினேய காண்டம்	கண்டம்	12
பகுஸாமி	„	6
ஏகஸாமி காண்டம்	„	6
பிருகதி காண்டம்	„	8
திருஷ்டுப்	„	3
அநுஷ்டுப்	„	4
இந்திரபுச்சம்	„	9
பவமானம்	„	11
ஆருணம்	„	3
முதற்பாதி	„	7
இரண்டாமபாதி	„	7
மூன்றாமபாதி	„	8
சுககிரியம்	„	3

ஆக பிரகிருதியின் கண்டங்கள் 87

உத்தராச்சிகமும்

29	சாமங்களைக் கொண்ட தசராததிரம்.
41	„ சமவதசரம்
23	„ ஐகாஹம்
28	„ அஹீனம்
14	„ சததிரம்
19	„ பிராயசசித்தம்
53	„ சுத் ததிரம்

என்னும் பிரிவுகளை யுட்கொண்ட ஊஹ தந்திரங்களை யுடையதாம். இதுவே இரகசிய தந்திர மெனப்படுகின்றது.

ஈண்டு, ஆக்கினேய காண்டத்திலிருந்து பவமான காண்டம் வரை, வைதிக கருமங்கட்கு உபயோகமான தந்திரங்களிலுள்ள ஸாமங்கள், ஏனைய சாம மந்திரங்களுடன் சேர்ந்து மூன்று பங்காய் ஊஹ சாமங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன

ஆருணத்திலும் சுக்கிரியத்திலுமுள்ள வைதிக காரியத்திற்கு உபயோகமான சாமங்கள், ஏனைய சாமங்களோடு சேர்ந்து மூன்று பங்காய் இரகசிய சாமங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன.

கண்டங்களிலுள்ள சாமங்கள் பலவகை என்களை யுடையன.

ஊஹ தந்திரங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு கண்டங்களும் முறையே இருபது சாமங்களுடன் கூடியவைகள். இவ்வாறே, தசராததிரம், சமவதசரம் முதலியவற்றிலுள்ள கண்டங்களு மிருக்கின்றன.

இரகசிய தந்திரத்திலுள்ள கண்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் முறையே பத்துச் சாமங்களை யுடையன. ஊஹத்தில் இருபது சாமங்களை யுடைய கண்டங்கள், 48. சாமங்கள், 960.

இரகசிய தந்திரத்தில் பத்துச் சாமங்களை யுடைய தசுங்கங்கள் (பத்துகள்) 20 சாமங்கள், 200. பிரகிருதி சாமங்கள் பூவாரச்சிகத்திலிருந்து வந்தவைகள். ஊஹ சாமங்களும், இரகசிய சாமங்களும், உத்தராச்சிகத்திலிருந்து வந்தவைகள்

ஈண்டு, ஆக்கினேய மெனபது அக்கினி தேவதையை மேற்கொண்டதாம். ஐந்திர மெனபது இந்திர தேவதையை மேற்கொண்டதாம்.

இவ்வைந்திர காண்டமானது, ஆக்கினேய காண்டத்திலுள்ள, பஞ்சாமி, ஏகசாமி, பிரகதி, திருஷ்டிப், அநுஷ்டிப், இந்திரபுச்சம என்பன முதலிய வற்றிற்குப் பின்னா ஒதுவதாகும்.

பவமானம் என்பது சோமத்தை மேற்கொண்டதாம்.

ஆருணம் என்பது அருணாநல்ல வெளியாக்கப்பட்டதாம்.

சுக்கிரியம் எனபது சுக்கிரானு லாக்கப்பட்டதாம்.

இருக்குகள் கீதத்துடன் ஒதுங்கால் சாமங்க ளெனப்படுகின்றன. பூர்வார்ச்சிகத்திலுள்ள இருக்குகள் பிருகிருதிகளென வழங்கப்படுகின்றன.

உத்தராச்சிகத்திலுள்ள இருக்குகள் ஊஹங்கள் எனவும், இரகசியங்க ளெனவும் வழங்கப்படுகின்றன.

பொதுவாக உத்தராச்சிகத்தில் மூன்று மந்திரங்கள் சேர்ந்து ஒரு இருக்கெனப்படுகின்றன. இதிலுள்ள முதலாவது மந்திரம் பூர்வாதிலுள்ள தாம். இவ்வாறான சாமப்பதிக மஞ்சரிகள் பெருமபானமை பிரகிருதி சாமங்கள் போன்றே இருக்கின்றன.

மகா நாமநியார்ச்சிகத்திலுள்ள மந்திரங்கள் ‘சகவரி’ யென வழங்கப்படுகின்றன.

உத்தரார்ச்சிகம் இருபத்தொரு அத்தியாயங்களை யுடையது.

இம் மந்திரங்கள் அவைகளைக் கண்டவராகிய இருடிகளின் பெயரால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

இச சங்கதையிலுள்ள மந்திரங்களின் தொகை, 1549 எனப் சிலா.

1472, என்பர் ஒரு சாரார்.

இப்போது இவருக்கு காணப்படுகின்றவைகளோ, 1873.

இவற்றுள், 78 மந்திரங்களைத் தவிர்த்து மற்றவைகள் இருக்கு முதலிய வேதங்களிலுள்ளவைகளே; இவ் வெழுபத்தெட்டும் புதிய கீதப் பாடல்கள்.

மற்றுஞ் சிலர் “75 தவிர்த்து ஏனையவை இருக்கிலுள்ளவைகள் ; இவ் வெழுபத்தைந்தும் புதிது” எனப்.

மற்றும், மொத்த இருக்குகள், 1810. இவற்றுள் முற்பாதியில் உள்ளவை, 585 என்பா சிலா.

இந் நூலிலோ, 650 காணப்படுகின்றன.

மற்றும், பிற்பாதியிலுள்ளன, 1225 என்பா சிலா.

எண்டோ, இத் தொகையே காணப்படுகின்றது மகாநாமநி யாச்சி கததைப் பூர்வார்ச்சிகத்தில் சோககாவிடில் ஒருவாறு ஒத்திருக்கின்றது

பெரும்பான்மை முற்பாதினிலுள்ள மந்திரங்களே பிற்பாதினிலும் வந்திருக்கின்றன.

அவற்றுள் இரண்டு மந்திரங்கள், மூன்று முறையும், ஒன்பது மந்திரங்கள் இரு முறையும், இரண்டாம் பாதியில் முற்பாதி மந்திரங்கள் மறிததும் மறிததும் வந்திருக்கின்றன.

இருக்கு வேதத்தின் எட்டாம் மண்டலத்திலிருந்து பெரும்பான்மை மந்திரங்கள் வந்திருக்கின்றன.

இருக்கு வேதமந்திரங்களை நோக்கப் பழைமையாய்ச் சில மந்திரங்கள் இச் சாமவேதத்திலிருக்கின்றன; ஆதலின் சாமவேதம் பழைமையான தெனவும் பூக்கக இடமுண்டு.

அல்லது, சாம வேதம் இருக்கு வேதத்திற்குப் பிற்பட்டதென்றும் சொல்லலாம், ஏனெனில்? அதிலிருக்குமாறே இதுவும் இருத்தலின் என்க.

பல தேசங்களிலும் சீதங்களைப்பற்றிப் பல்வகையான பாட பேதங்கள் ளுண்டு.

வேத மந்திரங்கள், வியாகரண (வடமொழி யிலக்கண)த்திற்கு அடங்காமைபினாலும், இலக்கண வழங்கு சொற்கள் மிகுதியா யிருத்தலாலும் வியாகரணத் தோன்றியதன் முன்னரேயே வேதம் உள்ளதென்பது புலப்படுகின்றது.

சாம வேதத்தின் சங்கிதை (மந்திர) பாகத்தின் பரிசேடமாகிய பிராமணம் எனபது,

26	பிரபாடகங்கையுடைய	பிரௌடப் பிராமணம் "
5	"	ஷட்விம்சப் பிராமணம்
5	"	சாமவிதானப் பிராமணம்
3	"	ஆரவேயப் பிராமணம்
5	"	தேவதாத்தியாயப் பிராமணம் "
10	"	சாந்தோக்கிய பிராமணம்
5	"	சங்கிதோபநிடதப் பிராமணம்

என்னும் வேறுபாடுகளை யுடையதாம். அவற்றுள் ஆறு கண்டங்கையுடைய முதலாவது படலத்தையும், மூன்று கண்டங்கையுடைய இரண்டாம் படலத்தையு முடைய வம்சப் பிராமணமானது எண்வகைதாம்.

இவற்றுள் பிரௌடப் பிராமணத்தை, மகாப் பிராமணம் என்றும், பஞ்சவிம்சப் பிராமணத்தைத் தாட்டியப் பிராமணம் என்றும் வழங்குவர்.

இவற்றுள், சாந்தோக்கிய வுபநிடதப் பிராமணமானது, பத்து வகையான உட்பிரிவுகளை யுடையது. அவற்றுள், திருமணஞ் செய்கல், இல்லறம்

நடாததல் முதலியவைகட்கு ஓதவேண்டிய மந்திரங்கள், முந்திய இரண்டு பிரிவுகளிலுமிருக்கின்றன; இது மந்திர காண்டமெனப்படும.

ஏனைய எட்டுப் பிரிவுகளும் சாந்தோக்கியமென வழங்கப்படுகின்றன.

வமசப் பிராமணமானது, பலவகையான சாமவேத ஆசிரியர்களையும் எண்ணிறந்த இருடிகளின் பரம்பரைகளையும் கூறுகின்றதாகும். அவற்றுள் சில வருமாறு:—

ராணயனி, சாததியமுககினி, தூவாசாகள, பாகுரி, கௌண்டி, கௌலககுலவி, ஒளபமநகியாகள, தராலா, காகக்கிய சாவணி, வாஷகணயா, குதூமி, சாஷிஹோத்திரா, சைமினி, எனனு மிப்பதினமுவரும் சாமவேதத்திறகு ஆசிரியர்கள்.

சடி, பாலலி, காலபவி, தண்டி, விருக, விருஷாணர், நுருகா, அகஸ்தியா, பதச்சிரா, குகதா எனபவாகள சாமவேதத்தின் பேருரையாளர்கள்.

சர்வதத்தன் எனபவன் முதலாகப் பிரமன் ஈருகவுள்ள பலவகையான சாமவேத உரையாசிரியர்களும் அதிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றனா

அவாளுள பிரமன் முதலாவது ஆசிரியனாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன

இவாளுள அறுவகையான தேவர்களைத் த விராது ஏனைய ஐம்பத்தைந்து ஆசிரியர்களும் வமசப் பிராமணத்தை நோக்க ஆயிரகணக்கான வருடங்களுக்கு முன்னா இருந்தவாகளென்றே கொள்ளற்பாலா.

அவற்றுள் முதபாதியிலுள்ளவாகளின் பெயர்கள் வருமாறு:—சாவதத்தகாரியா, சந்திரபூதிதராகியாயனர், திராத ஏழமுதா, நிகலபாணவலகியா, சந்தோகமாககிஜா, மிதரவாசச தெளவகாயனா, சுப்ரதீத ஒள்ளுநதியா, பிருகமபதி குபத சாயஸ்தியர், பவத்ராத சாயஸ்தியா, குஸதுக சார்க்கராஷியர், சிரவணதத்த கௌஹலா, சுசாரத சாலவகாயனர், ஊர்ஜயந்நெளபமநயா, பாநும ந்நெளபமநகியா, ஆனந்தசசாந்தனாயனா, சாமபராக்கராக்ஷியா, காமபோஜ செளபமநகியா, மந்திரகார செளவகாயனா, சுவாதி ரௌகாக்ஷியா, சுசிரவ வாஷகணயா, பிராதந்நெளஹலா, கேதுவாதயா, மித்திரவிந்தகோகலர், சுநீத கபாடவா, சுதேதம சாண்டிலயாயனா, அமசுத்தானசய்யா, அமாவாஸ்ய சாண்டிலயாயனா, ராதோ கௌதம, சம்வர்க்கஜித மகாயனர், அதிதநவ செளனகா, மசுக காகக்கியா, திரக காகக்கியா, வாசிட்டசைகதானேயா, சாகதா ஸோபாடிதாயனா, விசுடசணதாண்டியர், காததபமுக தாண்டியாயனா, உதர சாண்டிலயா, அதிதநவ செளநகா, மசுக காகக்கியா, திரகோ , வாசிஷ்ட சைகதானேயர், வாசிட்ட ஆரோஹணயராஜநயா, சுமந்த பப்ரவ செளதமா, குஷோ வாகுநேய பாரததுவாசர், தரால

தாத்தைய சௌனகர், துதி இந்திரோத சௌனகர், இந்திரோத சௌனகர், விருஷ சுஷ்மவாதாவதர், நிட்குரோதபாயசான்யா, பிரதிதி தேவதாசா, தேவதாசாவசாயனா, சுரவா, அககினிபூ கசியபா, இந்திரபூ கசியபா, மித திரபூ கசியபா, விபண்டவ கசியபா, ரீஷியசிருநக கசியபா, கசியபா, அக கினி, இந்திரா, வாயு, மிருததியு, பிரசாபதி, பிரமன எனனும் அறுபது ரிஷிகளாவார்கள்.

இரண்டாம் பாதியிலுள்ளவர்களின் பெயர் வருமாறு:— நயனர், அரிய மபூதிகாலவா, பதாசாமா, கௌசிகர், புஷ்யயசா, ஓளதுமபர், சங்கர கௌத மா, அராயமராதோ கோபிலா, பூஷமிதரோ காபிலா, அசுவமிதா கௌபிலர், வசசமிதா கௌபிலா, மூல மித்திர கௌபிலா, பிருகதவச கௌபிலா, கோபிலா, ராதகௌதமா எனப் பதினைந்து பேர்களாவா.

இவர்களுள் முன்னிருப்பவர்கள் பின் வருபவர்களுக்கு முறையாய் விதையைக் கற்பித்த பிதாவெனப்படுகின்றவர்கள்.

ரணஞ்ச சாயணா முதலியோர்கள் எல்லா மந்திரங்கட்கும் பரமேஷ்டி, சுயம்பு என வழங்கப்பெறுகின்ற பிரமனே இருடி யென்கின்றனா, மஹும் இவவாதே சுருதி மிருதிகளுந் கூறுகின்றன என்பது காண்க.

இச சாமவேதத்திற்கு இரண்டு வகையான அநுகிரமணிகைகள் இருக்கின்றன; இவ விரண்டுஞ் சேர்ந்தது ஆர்ஷேய பிராமண மெனப்படுகின்றது. இதுவும் பரிசேஷத்திற் சேர்ந்ததேயாம்.

முதலாவது பரிசேஷம், பதினெண் வகைத்து; அது பெருமபாலும் ஜேர்மனியில் இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது.

இரண்டாவது பரிசேஷம் 'கிரது சங்கிரகம்' என வழங்கப்படுகின்றது.

முன்றாவது 'விரியோக சங்கிரகம்.'

நான்காவது 'சோமோதபத்தி.'

ஐந்தாவது 'ஆர்ச்சிகம்' ஆறாவது 'விஷயசூசி.'

மற்றும், இச சாமவேதத்திற்கு, மூன்று சிரோத சூத்திரங்களும், பஞ்சவிபசம் பிராமணத்தின் உரை வடிவாக ஒரு சூத்திரமும் இருக்கின்றன.

மற்றும், இருக்கு மந்திரங்களைச் சாமங்களாக மாற்றுவதன் பொருட்டு ஐந்து சூத்திரங்க ளிருக்கின்றன.

கிருகிய சூத்திரமொன்றும் இருக்கின்றது.

மற்றும், பலவகையாகச் சாமவேதத்தின் வழி நூல்களாகவும், சாபு நூல்களாகவும் ஆயிரக்கணக்கான நூல்களிருக்கின்றன.

சாமவேதப் பாதுபாட்டில் முற்றிற்று

சாமவேதச் சாகையியல்.

சாண்டிச சாகைகள் என்பன, மகாபாரதத்திற்குள்ள பதினெண் பருவங்களைப் போன்றனவன; மறநேர, இராமாயணம் ஒன்றே, கம்ப ராமாயணம், துளசி ராமாயணம், அததியான்ம ராமாயணம் என்பன முதலிய சாகைகளாகப் பிரிந்தது போன்று, சைமினி முனிவா முதலிய பல்லாயிரம் போகளால் ஆயிரக்கணக்கான சாகைகளாய் வேறுபாட்டை யடைந்திருக்கின்றன. இதனால் ஒவ்வொரு சாகைகளை யோதின போதினும் சாமவேதத்தையே முழுதும் ஒதியதாகு மென்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க. மறமைய வேதங்களின் சாகைகளும் இவ்வாறேயாம்.

சாமவேதத்தின் சாகைகளைப்பற்றி ஒரு நூல், 'பிரதிசாகை' என்னும் பெயரால் புத்த மகரிஷியார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

சாமவேதத்தின் சாகைகள் ஆயிரங்களாம். ஆனால் அவற்றுள் பெரும்பான்மை தொலைந்தன. இப்போது சில சாகைகளை உலாவுகின்றன.

அறற்கலின்னே, அதாவண வேதத்தின் பரிசேஷமாகிய “சரணவயுகம்” என்னும் நூலில்,

“தத்ரு வாவெவெஷ்ய ஸாவா ஸஹஸ்யாவஸீக் |

சுநயத்யாயெஷ்யாநாஃ ஸவெஷ்யெத ஸகெண விநிஹதாஃ”

“சாமவேதத்தின் சாகைகள் ஆயிரக் கணக்காய் இருந்தன, அவை, வேதமோத்ததகாத காலத்தில் ஒதியதால், இரத்திரனால் முழுதும் நாசமடைந்தன” எனவும், அவற்றுள் தொலையா தொழிந்தன சிலவே” என்று மன. அவையாவன :—ராணயணீய, சாததியமுகரம், கலாப, மகா கலாப, கௌதம், லாங்கலிக என்பவைகளாம் அவற்றுள்ளும், கௌதம் சாகையானது, சாராயணீய, வாதராயணீய, வைத்திருத, பிராசீனதைஜஸ, அகிட்டக என்னும் பேதத்தால் அறுவகைத்து எனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால், வாசற்பத்தியம், பிருகத அபிதானம், சபத கலபத்தருமம் முதலியவைகளில் கூறியுள்ளதற்கும் இதற்கும் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

அவைகளாவன :— ஆசராயணீயாஃ, வாசராயணீயாஃ, வாததாநத வேயாஃ, பராஞ்சலாஃ, ருகவாண்பேதாஃ, ப்ராசீனயோகயாஃ, ஞானயோகயாஃ, ராணயணீயாஃ, என்பனவாம்.

இவற்றுள், ராணயனீயா* என்பது, சாட்டியாயனீயா*, சாவாயனீயா*, சாட்டிய முக்கிரியா., பராயனீயா*, சாதவலா, சாதயதபாவா, மௌத கலா*, கலவலா*, மகாகலவலா*, கௌதுமா*, சைமினீயா*, எனனும் பேதல்களை யுடையதாகும்.

இதை, விஷ்ணு புராணம் மற்றொருவகையாய்க் கூறுகின்றது.

அதாவது.—சாமவேத மென்னுமொரு மரத்தின் கிளைகளை, வியாசமுனி வரின் மாணுககராகிய சைமினி முனியானவா கிழக்கண்டவாறு முறையாய் வகுத்தனா. சுமநதுவின் புத்திரர்களான சுகாமா, சுமநது எனனுமிருவரும் ஒரு சாகையை யோதினர். சுகர்மா ஆயிரக்கணக்கான சங்கிதைகளைப் பிரித்தனா. அவருக்கு, இரணயநாபி, கௌசலயா, பெளஷ்யஞ்சி, லோகாட்சி, குதுமி, குழீதி, லாக்ஷி, எனபவாகள மாணுகக்காள். இவர்கள் உதிசய சாமகாகள என வழங்கப்படுவார்கள. மற்றும், இரணயநாபி எனபவாக்கு ஐவா மாணுககாளுளா, அவர்கள் பிராசசிய சாமகாகள எனப்படுவார்கள. மற்றும், இரணயநாபி எனபவருக்குக் கிருதியென்பவா ஒருவா மாணுககராவா. அவா தமது மாணுககாளுக்கு இருபத்து நான்கு சங்கிதைகளை உபதேசஞ் செய்தனா. அவருடைய மாணுககா முதலியோர்கள சாமவேதத்திற்கு அநேகம் சாகைகளைப் பிரித்தனா. இவைகள் உபசாகைகள் எனவும் வழங்கப்படுகின்றன எனபதாம். பாகவத முதலிய புராணங்களில் மற்றொரு வகையாய்ச் சாகையின் வேறுபாடுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் வியாச முனிவரின் காலத்திற்குப்பின் பலவகைச் சாகைகள் அவருடைய மாணுககாக்களால் புதிது புதிதாய் வகுக்கப்பட்டிருக்கலா மெனப் புலப்படுகின்றது.

மற்றும், பாணினி முனிவரின் வியாகரணத்திலுள்ள பைலாதி கணத்தில 'ராணி' என்னும் சொல் சந்ததிப் பொருளில் வருகலால் 'ராணயனி' எனறுகின்றது. ராணயனி என்பவா ஒரு சாகையை யுண்டாக்கினவராவா. இதுபோன்றே, தெளலாதி, யாஸ்காதி, கோபவனாதி என்பன முதலிய கணங்களை வகுத்ததுகொண்டு யுகித்து நோக்கில் இதற்கைய வேத சாகைகளை வகுத்தவார்களின் பெயரால் அது வகுக்கப்பட்டிருக்கலாமென்றாக் தோன்றுகின்றது.

இப்போது பாரத நாட்டில் விளங்குகின்ற சாகைகள், கௌதும சாகை, சைமினீய சாகை, ராணயனீய சாகை எனனும் மூன்று சாகைகளேயாம்.

இவற்றுள்ளும், குர்ச்சர தேசத்தில் கௌதும சாகையும், காளுடக தேசத்தில் சைமினீய சாகையும், மாராஷ்டிர தேசத்தில் ராணயனீய சாகையும் உலாவுகின்றன.

மற்றும், கௌதம சாகையே, காசி முதலிய பல தேசங்களிலுமுள்ள குர்ச்சார், ஸ்ரீமாவியர், நாகார் முதலியோர்களிடத்தும், வங்க தேசத்திலுள்ளார்களிடத்தும் மிகுதியாய்க் காணப்படுகின்றது.

இக் கௌதம சாகையைத் தழுவிய சங்கிதைகள், ஷட்விம்சப் பிராமணம், தாண்டியப் பிராமணம், சாமவிதானப் பிராமணம் எனபன முதலிய அநேக வகை நூல்களாகின்றன.

அன்றியும், சாந்தோக்கிய வுபநிடதம், மசக கல்ப சூத்திரம், லாட்டியாயன சுரௌத சூத்திரம், கோபில கிருகிய சூத்திரம் முதலியவைகளும் அதைச் சேர்த்தவைகளாகின்றன.

அதைத் தவிர்த்தும், ராணயணீய சாகை இப்போது மாராஷ்டிர தேசத்தில் மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதுவே, இராமேச் சுரம் வரையிலுள்ள மறையவர்களிடத்தும் பெரும்பான்மையும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவர்கட்கு, சுரௌத சூத்திரம், கிருகிய சூத்திர முதலியவைகளும் உடன்பாடுண்டு.

த்ராகியாயன கிருகிய சூத்திரமும், காதிர கிருகிய சூத்திரமும் இவர்கட்கு உடன்பாடு.

கௌதம சாகையைத் தழுவிய காண்டக தேசத்தவர்கள் சிலரேயாவா

இச் சாகையின் பிரிவு, சைமினி சாகை, சைமினிப் பிராமணம், சைமினி சுரௌத சூத்திரம், சைமினி கிருகிய சூத்திரம் முதலியனவாம். இவை இவ்வாறு அநேக வகைகளாகின்றன.

இதுபற்றியே, வியாகரண மா பாடியகாரரும், 'சாம மறை ஆபிரங்களை யுடையது' என்று கூறியுள்ளார்

இச் சாகைகளின் விஷயங்கள், பிரஸ்ஸேஷம், விஸ்ஸேஷம், விருத்த, அவிருத்த, கதம், அகதம், உச்சம், நீசம், கிருஷ்டம், அகிருஷ்டம், சங்கிருஷ்ட முதலியவைகளாகின்றன.

யாலக முனிவரும், இவ்வாறு 'வேதங்களின் சாகைகள் சிதைந்தொழிந்தமையினானே, நிருத்தம் முதலிய வேதாங்கங்கள் எம்மால் செய்ய நேராதன' என்று கூறியுள்ளார்.

அற்றுகலினன்றே, வேத மந்திரமும், "ஸ்தோமம் ஜநயாமி நவயம்" 'புதிய துதி மஞ்சரியைச் செய்கின்றேன்' என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், பிருகதாரணியமும்,

அபிஹிந ரிஷோவசு: , “இருடியின் வாக்கைக் கேட்டிலையோ” என்று கூறுகின்றது.

பிரசாபதியே, வேதத்திற கூறியுள்ள உருவ நாமங்களை வகுத்தவராவா.

இதுபற்றியே பதஞ்சலி மகரிஷியும், பாணினி, அத-1, பாதம்-1, 25 வது சூத்திரத்திற்குப் பாடிய மியற்றுகால,

“வேத மியற்றினா இன்னவரெனக் காணப்படாவிடிலும் வேதம் நித்தியமெனல் அமையாது” என்றருளி யுள்ளார்.

எண்டு ஒலியானது நித்தியமாமெனினும், ‘பலவகைச் சொற் கூட்டங்களாய் வேதத் தொகுதி நித்தியமாதல் யாவாது’? எனபது பதஞ்சலியின் கருத்தாமெனல் புலப்படுகின்றது.

இச சாமவேதம் நாலாயிரம் விபூகங்களை யுடையதாம்.

சாமவேதத்தின் சாகையியல்

முற்றிற்று.

சாமவேத கானவியல்.

ஓம் எனபதை நீட்டிக் கூறின் ஒரு விதமாகிய சுரம் உண்டாகின்றது. இதுபற்றியே சாந்தோக்கிய வுபநிடதமும் இதை விரித்துக் கூறுகின்றது. கண்ணபிரானும் ஆங்கிரசரிடத்தில் சங்கீத விதையைப் பயின்றவா எனவும், கண்ணபிரான ‘சாலிகயம்’ எனபதோர் சங்கீதத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அது ‘யாதவாகட்டு இனிது தெரியும்’ எனவும் உபநிடத முரைக்கின்றது. பிஷ்மருடைய உடல் விழுங்கால் சாமவேத கீதஞ் செய்ததாக சாந்திபருவம் 16-வது சுலோகம் கூறுகின்றது.

எண்டு, “வேத மந்திரங்கள் கானத்துடன் கூடியே துதிக்கப்படுகின்றன, இன்னேல, பிழையுற்றன” என சைமினி முனிவா தெளிவாய்க் கூறியிருத்தலின், சங்கீதமும் வேளவியுட்படானத்திற்கு வலுவையுண்டாக்கலின் கீதத்தால் சமதகாரஞ் செய்யப்பெற்ற இருக்கு வேத மந்திரங்களாலேயே துதி செய்தல் இனிது அமையுமாதலின் இருக்கு வேத மந்திரங்களை, சுரங்களுடன் கூடியவைகளாய்ச் செய்தலே சங்கீதத்தின் பிரததியட்சயமாம். ஆதலின் சங்கீதமும் ஒருவகையான சமதகார கருமமே யெனபது காண்க. இப்பொருளை சாமம் எனலும் சொல்லாஹும் நனகு விளங்குகின்றது

அற்றுகலினன்றே சாநதோக்கிய வுபநிடதமும், “சாமத்திற்கு யாது கதி? சரம” என்றற் றெடுக்கத்து மந்திரங்களாலும் இதைக் கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, ‘அர்ததைகத்வாத் விகல்ப:’ என்னும் சைமினியின் சூத் திர பாடியதில் சபா சுவாமிகளும் “சாமவேதத்தில் சகத்திரம் கீதி யுபா யங்கள்” என்று கூறியுள்ளார்.

இனி, மார்பு, கழுதது, தலை என்னும் மூன்று இடங்களிலுள்ள ஒலி யெழுக்கினறது. இம் மூன்றையும், காலே தியோமபல, கடுமபகம றீயோம பல, மாலே தியோமபல போன்றே எண்ணல வேண்டும். இந்த மூன்றிடங் களில் எழுவகைச் சரங்களுந் தோனறுகின்றன.

சரங்கள் ஏழு, கிராமம் மூன்று, மூர்ச்சனை இருபத்தொன்று, தானங்கள் நர்பத்தொன்பதாம். இவைகள் ஒன்று கூடி ஒரு சரமண்டில மெனப்படு கின்றன.

இவற்றுள், ஷட்சம், ரிஷபம், கார்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவ தம், நிஷாதம் என்னுமிவைகளே எழுவகைச் சரங்கள். ஷட்சம், மத்தியமம் கார்தாரம் என்னுமிவைகள் கிராமங்க ளெனப்படுகின்றன.

இவற்றுள் ஷட்சக்கிராமத்தில் பதினான்கு தானங்களும், மத்தியமக் கிராமத்தில் இருபது தானங்களும், கார்தாரக் கிராமத்தில் இருபது தானங் களுமாகின்றன.

மூர்ச்சையானது, ரிஷி, பித்திரு, தெய்வம் என்னும் பேதத்தால் தனித்தனி எழுவகையாகின்றது. இதில், நந்தி, விசாலா, சுமுகி, சித்திரா, சித்திரவதீ, சுகா, பலா எனது மிவவேழம் தேவமூர்ச்சனைகளாகின்றன,

ஆப்யாயனீ, விசுவபிருதா, சந்திரா, ஹேமா, கபாததின், மைத்திரீ பாஹதீ, ஹருஷ்யகா, ரசனீ, எனது மிவவேழம் ரிஷி மூர்ச்சனைகளாகின்றன.

தேவ, பித்திரு, ரிஷி என்னும் மூர்ச்சனைகளை, கந்தருவர், வேள்வி, மனிதர் என்பவர்கள் முறையாய்ப் பின பற்றுபவர்களாகின்றனர். உலகம் பற்றிய மூர்ச்சனைகள் ரிஷி மூர்ச்சனைகள் என்று வழங்கப்படுகின்றன.

ஷட்சத்தால் தேவரும், ரிஷபத்தால் ரிஷிகளும், கார்தாரத்தால் பித்திர் களும், மத்தியமத்தால் கந்தருவரும், பஞ்சமத்தால் எல்லா மக்களும், நிஷாதத்தால் வேளவியும், தைவத்தால் ஏனைய வுபிரர்களும் கனிப்படை கின்றன.

கானத்திற்கு, ரத்தம், பூணம், அலங்கிருதம், பிரசன்னம், விசுருஷ்டம், சலக்ஷம், சமம், சுசுமாரம், மதுரம் என்னுமிவைகள் குணங்களாகின்றன.

சுரமானது, உதாத்ம, அநுதாத்ம, சுவரிதம், பிரசிதம், என ஐவகைத்தாம்.

சாமவேத சங்கிதையிலே, உதாத்ம, அநுதாத்ம, சுவரிதம் மூன்றேயுள்ளன.

நா, அண்ணம் முதலியவைகளின் மேற்புறத் தெழுவது உதாத் அது, 'ஆயே' என்பது போனறதாம். நா, அண்ணம் முதலிய கீழ்ப்புறத்திலிருந்தெழுவது அநுதாத்மாம். அது 'அவாஹ' போனறதாம். இவ்விரண்டு வகையுமபற்றி யெழுவது சுவரிதமாம்.

சாண்டு, உதாத்மத்தில் நிஷாதமும் காந்தாரமும்; அநுதாத், நிஷபமும் தைவதமும்; சுவரிதத்தில் ஷடசம் மத்தியம் பஞ்சமம் பவைகளு மிருக்கின்றன. இதன விரிவை நாரதீய முதலிய கான கான்க.

சாண்டு, நிஷாதம் கிருஷ்டம், தைவதம் பிரதமம், பஞ்சமம் துவி மத்தியம் திருதீயம், காந்தாரம் சதாத்மம், நிஷபம் மந்திரம், வ அதிவாசிரயம் என வழங்கப்படுகின்றன.

கிருஷ்டம்—11. பிரதமம்—1. துவிதீயம்—2. திருதீயம்—3. ச தம்—4. மந்திரம்—5 அதிசுவாரயம்—6. பரிசுவாரயம்—156. என சுரத்தின் எண்கள்.

மற்றும்,—பிரேங்கணம். O துவிமாததிரம். ப திபதம். A ஆய * சுருணை என்னுமிவைகளும் இவற்றின குறிகளாகின்றன.

அகாரம்—அபிசுதம், நகாரம்—நமனம், விகாரம்—விநதம் என வழங்கப்படுகின்றன.

சந்தம், அதிசுநதம், விச்சுநதம் என மூவகைத்தாம்.

அவற்றை, காயத்திற்கு — சுநத — எழுத்துக்கள் — 24

உஷ்ணிக	”	”	28
அநுஷ்டுப	”	”	32
பிருசுதி	”	”	36
பங்கதி	”	”	40

திருஷ்டுப	—	சந்த	—	எழுத்துக்கள்	—	44
சுகதி		”		”		48
அதிசுகதி		”		”		52
சாகவரி		”		”		56
அதிசக்வரி		”		”		60
அஷ்டி		”		”		64
அதயஷ்டி		”		”		68
திருதி		”		”		72
அதிதிருதி		”		”		76

இவைகள் சந்தங்களின் எழுத்துக்களாகின்றன.

ரண்டுச சாமவேத கானமானது, கேயகான மென்றும், ஆரணிய கான மென்றும் இருவகைதது.

இதில் மக்கட் கூட்டத்திலிருந்து பாடுவது கேயகானமாம். இது இல்லற இயலுகஞரியதாம்.

துறவி, மோட்ச வேட்கையாளர் முதலியோர்கள் தவநெறியிற் காலங் கழித்தல வேண்டுமென ஆரணியத்திலிருந்து பாடுவது ஆரணிய கான மாம்.

‘சாம வேதத்தின் சந்த ஆசசிக மென்னும் முதலாவது ஆர்சசிக மானது இருவகை கானங்களையு முடையது’ எனபா சிலா.

சிலர் ‘கேய கானம் ஒன்றையே யுடையது’ எனபா,

சுரங்களும் ஏனைய வேதங்களி லுள்ளவற்றினும் சாமவேதப் பிராம ணங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளவைகள் வேறுபாடுடையவைகள் என்கின்றன.

மற்றும், ஏனைய வேதங்களிலுள்ள சுரங்கட்கும், சாம வேதத்திலுள்ள சுரங்கட்கும் மாறுபாடு காணப்படுகின்றன. இவ் வேறுபாடு விளங்குமாறு ஒரு மந்திரத்தை மாதிரம் எடுத்துக்காட்டாகத் தெரிவிப்பாம் :—

அக்கினிம தூதம் வருணீமவே ஹோதாரம் விசுவ வேதஸம்,
அஸ்ய யக்ஞஸ்ய சக்ரதம்.

என்னும் இம் மந்திரம் இருக்கு வேதத்தில் வருங்கால் இவ்வோசையுடனே எளிதாய் இவ்வாறே உச்சரிக்கத்தக்கதாம்.

இம்மந்திரமே சாமவேதத்தில் வரும்போது,

3 2 3 1 2 3 2 3 1 2
அக்கினிம் தூதம் வருணீமேஹே ஹோதாரம் விஸவ வேதஸம்,
3 2 3 1 2 3 1 2
அஸ்ய யக்ஞஸ்ய சுகரதும்.

என்றிவ்வாறு சுந்தங்களை ஏற்றே வருகின்றது.

ஈண்டுச் சாமவேதத்தில், 1—2—3—என்னும் எண்கள் முறையே, உதாததம், அதுதாததம், சரிதம் எனனும் சுரங்களைக் குறிக்கின்றன.

மற்றும், ரி, க, ம, ப, த, நி, ஸ, எனனும் ஏழு சுரங்களும் சாமவேதத்தில், ம, க, ரி, ஸ, த, நி, ப என வழங்கப்படுகின்றன. இவை நாரத சிம்சையிற் கூறப்பட்டிருப்பனவாம். மற்றும் இவைகளின் பேதங்களைச் சாமவேத கீதத்தை யுணர்ந்த பெரியாபால கேட்டுணாக.

சாமவேத கானவியல்

முற்றிற்று.

தேவதை யியல்.

ஈண்டு, யாஸ்கமுனிவர், “எதை விருமபி எததேவதையை ‘இவா இறைவர்’ எனக் கருதி இருடியானவர் துதிக்கின்றாரோ அம்மந்திரத்திற்கு அவரே தேவதையாவா” என்று கூறியுள்ளார். அது தேவதைகள்; தனமை, முன்னிலை, படாக்கைச் சொற்களாம் கூறத்தக்கதான, அத்தியான்மம், அபரோட்சம், பரோட்சம் என மூவகைகளாகின்றன.

இவற்றுள், மண்ணுலகம், விண்ணுலகம், சுவாக்கம் என்னும் மூன்றிடங்களிலுமுள்ள ஒளிமண்டிலங்கள், மண்ணிற்கு அக்கினி தேவதை யென்றும், விண்ணிற்கு மின்னல் இரதிர தேவதை யென்றும், சுவாககத்திற்குச் சூரிய தேவதை யென்றுங் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன எனப்.

இவற்றுள், அக்கினியானது, இரதிர னென்றும், சோம னென்றும், வருண னென்றும், மழை யென்றும், ரிது வென்றும் ஈண்டு விதந்து கூறப்படுகின்றது.

மற்றும், வைதீகர்களால் தனது வீட்டில் எப்போதும் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற அக்கினி காஹபத்திய அக்கினி யெனப்படும்.

பின்னர், இவ்வக்கினியிலிருந்து தக்கிணைக்கினி என்பது உண்டாகின்றது. அதாவது தென் திசைக்கண் நிறுவப்படுகின்ற அக்கினியாம். ஒமஞ் செய்தற்குரிய ஆகவநீயாக்கினி யெனனும் கீழ்த திசையிலுள்ள அக்கினியும் காரஹபத்திய மெனனும் அவ்வக்கினியிலிருந்தே கொண்டு வரப்படுகின்றது. மமறம, மினனல, ' ' பலாச மரம, எனனும் மூன்றிலுமிருந்துண்டான அக்கினிகளும் இம்மூன்றிடத்தாரு சோககப்படுகின்றன. மகரிஷிகளும் ஆரியர்களும் அக்கினியையே தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தார்களெனத் தெரிகின்றது. பாரீசிகர்களுக்கும் அக்கினியே தெய்வமாம்.

எல்லா வுலகத்திலும், எம்மதத்திலும், எவ்விடத்திலும் எல்லாராலும் அக்கினியே வழிபடப் பெறுகின்றது. ஒவ்வொரு வேதங்களும் தொடக்கத்திலே அக்கினியையே துதிக்கின்றன.

தேவர்கள் யாகஞ் செய்வதற்குச் சமித்துக்களைத் தேடும்போது இராக் கதர்க்கள தேவாகள் போல் வடிவுடையவராய் அவருட் கலந்துகொண்டு அவரை நிரந்தித்தனர். பின்னர் ஒருவருக்கொருவா போரிட்டனர். அப்போது, ஒருவருக்கொருவா, 'நீ ஏன் இவ்வணஞ் சொன்னாய், நான் அவவாறு சொல்லவில்லை' என்றிவ்வாறு கலகமுண்டாகுமடோது அக்கினி மாதிரிம ஒன்றும் பேசாதிருந்ததாலும், பிரா சொன்னதைக் கேட்காததாலும், அது தொடரு அக்கினியையே பெரிய தெய்வம் என தேவர்கள் வணங்கத் தலைப்பட்டனர், என்று 3—4—3—1—8 சதபதப் பிராமணங் கூறுகின்றது.

ஈண்டு, ஐவகைத்தீ, மூவகைத்தீ எனப்படும் இருவகைக் கடவுள் தீக்களும் வெளிப்படுவதற்குக் காரணமாகிய அரசமரத்தையும், அக் கடவுளுக்கு ஆசனமாகிய சமிவிரூக்ஷ முதலாகிய மரங்களையும், உலகிலுள்ள தீ, மனையாளோடு இல்லத்தில ஓம்புந் தீயாகிய ஒளபாசனத்தீ எனும் இத்தீக்களைப்போன்று அவிபாமல விளங்கும் சோதி விரூக்ஷத்தையும், சமைத தற்குரிய தீயைப் போன்று வேண்டும்கால தீ தோன்றுதற்குரிய உனைய மரங்களையும், வேளவிகு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் சோமக் கொடி முதலிய பிறவற்றையுமுடையதால் மனையை வேள்விகு உவமையாகச் சொல்லலாம்.

தீக் கடவுளானவர், அச்சுவ வருவங்கொண்டு அதன்பால் ஒளித்தலால் அரசமரம் அச்சுவத்த மெனப்பட்டது.

இவ்வாறே, தீக்கடைக் கோலாலெழுகின்ற அக்கினியானது, கருக பத்தியம், ஆகவனீயம், தக்கிணைபனம் என மூவகைப்படும். இவற்றெடு சப்பியமும் ஆவசத்தியமுங் கூடில ஐந்தீயெனப்படும்.

குறிப்பு:— அச்சுவம்—குதிரை

குறிப்பு:— சபயம்—சபையிலுள் தீ ஆவசத்தியம்—உண்டி முதலியன செய்யுந் தீ

திக்கடவுள் புகுந்தொனிததமையால் அரட்சமரமும், வெள்ளிக்கு இடமேன வேதம் புகழ்தலால் அதிமரமும், சுவாக்கத்திலிருந்து மண்ணுலகத்திற்கு வந்தமையால் புரட்சமரமும், தீக கடவுளின் கோபத்தைத் தணித்தலால் சமிவிருக்தமும், மேக சம்பந்தத்தால் ஒளி தங்கலால் இடிவீழ்மரமும், யாகத்தலைவனாகிய மாயோனிருப்பிடமாதலின் தாமரையிலேயு அக்கினி தேவனுக்கு ஆசனமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

மறமும், இவ்வகையையே உருத்திர நெனமும், கபோபதிதத்தில நாகி கேது எனனும் அக்கினியைப் போதிப்பது போனமும், பரமானமாவெனமும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால், தீயை அபிமானித்துள்ள அக்கினி தேவதையே தீ யென்பதற்கும், அதுவே அருட்பெருகு சோதியாகிய பரமானமா என்பதற்கும், வேதம், உபநிடதம் முதலிய எல்லா நூல்களும் இடங்கொடுக்கு மென்பதும் காணு உணரற்பாலது.

அந்நமே, அக்கினி, சோமன, வருணன், பூஷா, பிருகதபதி, பாவதம், குசசம், விஷ்ணு, வாயு முதலிய பெயர்களால் இந்திரன் வழங்கப்படுகின்றன.

மறமும், 'இந்திரிய மந்திர லிங்கம்' என்றற்றோடக்கத்துப் பாணினி முனிவரின் குத்திரத்தாலும், 'சமே இந்திரோ மேதயாஸ்பிருணோது' 'சந்த மந்திரமியதாசகூதே' எனபது முதலிய உபநிடத வாக்கியங்களாலும் பரமானமா வெனப்படுகின்றவனும் இவ்விந்திரனே யாவன எனபது காண்க.

அக்ஷிகையை மணந்து விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய செய்கைகளையுடையவனான வான நாடாசனும் இவ்விந்திரனே யாவன.

இந்திரோ மாயாபி: புருருப் மீயதே, எனறபடி சகுணம், நிராகுணம் எனனும் இருவகையாகக் கொள்வதற்கும் தக்க பிரமாணங்க ளிருக்கின்றன எனபது முணாக.

சந்திரன், வாயு, சமவச்சரம், எனபது முதலிய பெயர்களால் சூரியன் வழங்கப்படுகின்றன.

காயத்திரி மந்திரத்திலுள்ள 'சவிதா' என்பது சகுணமாகிய சூரிய தேவதையையும், நிராகுணமாகிய பரமானமாவையும் உணர்த்துவது போனது இவ் வகையையும் இருவகையாகக் கொள்வதற்கும் பிரமாணங்கள இருக்கின்றன வெனபது மறிக.

ஈண்டு, பல்லாயிரம் மக்கள் கூடிய இராச்சியத்தை ஒரு இராச்சியம் என்பதுபோன்று வியவகாரத்தில் பல்வகைத் தேவதைகளைக் கொண்டு, முடிவில் எல்லாம் ஒரே தெய்வமென்று கொளவதில் இழுக்கொன்று மில்லை. இதுவே நான்கு வேதங்கட்கும் பாடியமியற்றிய சாயணரின் கருத்தா மென பது அவருடைய பாடியத்தை உற்று நோக்கின் தெற்றென விளங்கும். இஃதுணராதார் 'சாயணா ஆரியமதத்தைக் கட்டிவிட்டா ரென்றும், சாயணரின் பாடியம் குருடன கையிலுள்ள ஒரு கோல போன்றது என்றும்' பலவாறு சிலர் குழறுவா.

ஈண்டு அதில் ஒன்றைமாதிரம் எடுத்துக் காட்டுவாம்:—

விருத்திரன் எனபது 'மேகம்' எனக கூறுகின்றார் நிருத்தகாரர். இதிகாசர், 'ஒரு அசுரன்' எனபா. 'பாவம்' என்பர் மறறொருவா. இன்னுமொரு சாரா 'இருள்' எனபா, மறறும் இவவாறே பலவகையாம் எனபதை யூகித்துணர்க்.

மற்றும், இதை வாயுவிறை சூழப்பட்ட இரத்திரனென்னும் மின்ன லொளியால் நீர் கொதிப்புண்டாகுமிடத்து மழையாய் விழுகின்றதென்றும், இரத்திரன் வசசிராயுதத்தால் மேகத்தைப் புடைக்குமபோது மழையுண்டா கின்ற தென்றும், மேகமாகிய மடுவினகண் விருத்திரனும் கட்டிவைத்திருந்த பசு வென்னும் நீரை இரத்திரன் அவிழ்த்து விட்டனென்றும் மறறும் பலவாறுகவும் மொழிப.

ஈண்டு, நீர், ஒளி என்னு மிவவிரண்டின சோககையாலேயே மழையுண் டாகின்றதெனபதும், இதையே யுத்தமென வழங்குவா எனபதும் உற்று நோக்கத்தக்கன; இவ்வனைத்தையுங் கூறுகின்றனர் சாயணா எனபதாம்.

சோமம், எனபது இருக்கு வேதம் ஒன்பதாம் மண்டிலத்தில் பலவகையாக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இச சோமமும் சந்திரனும் ஒன்றென்று தோன்றுகின்றது. மறறும், 10—15—13. வது சூக்தம் இவ்விரண்டும் வேறெனறுங் கூறுகின்றது. ஆனால் சோமக் கொடிக்குள்ள குணங்களனைத்தும் சந்திரனிடத்தும் இருக்கின்றன.

“இச் சோமமானது, ஸ்ரீவை சோமம்” “ராஜாவை சோமம்” “சோமாவை பிரசாபதி” எனறற் றொடக்கத்து ஞாநறுகணக்கான வேத மந்திரங் களாற கூறப்பெற்றதும், வேள்விகு முக்கியமானதும், இச சாமவேதத்தில் பெருமபானமை துதிக்கப் பெற்றதுமாம்.

மற்றும், உபநிடதங்களிலும் மறறைய ஞால்களிலும் இச் சோமமே பரமானமாவெனக் கூறப்படுகின்றது.

மற்றும், இச சோமவேதத்திலும் பரமேசுரனாகவும் அது துதிகப்படுகின்றது. உற்று நோக்கின ஆன்மா வெனப்படும் இச் சோமம் வேதாந்திகள் கொள்ளும் அத்துவிதியை பிரம்மமென்ற தோன்றுகின்றது.

மற்றும், நூல்களில் இச சோமமே, இந்திரன், அக்கினி முதலிய தேவதைகளாகவுங் கூறப்படுகின்றது. சோமமே படைப்புத் தொழிலைச் செய்கின்றதென்றும் பிரளயத்தில் மிஞ்சி நிற்கின்றதென்றும் கூறப்படுகின்றது.

சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் சோமம் என்பது பிராணனைக் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் பல உபநிடதங்களும் அப்படியே கூறுகின்றன.

மற்றும், சோம மென்பது ஒரு கொடி யெனவும், இது மலையின உச்சியிலும், சிந்து முதலிய நதிகளிலும், குருசேஷத்திரத்தைச் சார்ந்த 'சர்யணுவதி' யென்னும் நதியிலும் உண்டாகின்றதெனவும் வேத முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன.

மற்றும், சோமமானது விண்ணிலிருந்து மண்ணிலிறகு வந்ததாக இருக்கு வேதத்தின் 1—61—10 வது, மந்திரம் கூறுகின்றது.

இச சோமம், வானுலகத்திற்கு 'ஒரு குழந்தை' யெனவும் அழைக்கப் பெறுகின்றது. இன்னும், சந்திரன் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது.

மற்றும், அசுரர்களின் ஆசிரியர்களான, சண்டன், மாக்கன் என்னும் இருவரும், தேவர்கள் அசுரர்களிடத்துப் போர் புரிந்து தோல்வியடைந்தமையால் வேளனி செய்யத் தொடங்கும்போது அங்கு, 'சுகமந்தி' என்னும் பாத்திரத்திலிருந்த சோமரசத்தை யருதுவதற்கு அசுரர்கள் வந்தார்கள் என்றும், பின்னா அவர்களை வெளியே தள்ளி விட்டார்கள்' என்றும் தைத்திரிய சங்கிதை 6—4—10 வது மந்திரம் கூறுகின்றது.

ஆனறியும், பிரசாபதியானவா முன்னர்ச் சோமத்தை யுண்டாக்கிய பின்னா மூன்று வேதங்களையு முண்டாக்கினர், அச சோமம் தனது உள்ளங்கையில் மூன்று வேதங்களையும் மறைத்துக்கொள்ள, பிரசாபதியின மகளாகிய சாவித்திரி யென்னும் ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்ளுவதற்குச் சோமம் உடன்படாததால், பிரசாபதியானவர் 'சதாகரம்' என்னுமொரு பசுக்கூட்டைக் கொண்டு வந்த கண்காமணி, கருமென 'சோமம்' என்று

சாவித்திரி பெற்றுக்கொண்டனள். பின்னா சீதாசுவாதத்திரி யென்னும் அப் பெண்ணைச் சோமம் மணந்து கொண்டது என்று தைத்திரீயப் பிராமணம் கூறுகின்றது.

இருடிகள், கந்தருவு உலகத்திலுள்ள சோமக் கொடியானது இங்கு ஏவ வாய் வந்து சேருமென்று ஆராய்ந்து பார்த்து, கந்தருவா பெண்பாலிடத்து மிக மையல் பூண்டவ் ராதலின், கலைமகளையே காமத்திரி முதலிய சந்த வடிவங்களாய் அனுப்பினர். கலைமகளுங் கெருடஞ்ச்ச் சென்று சோமக் கொடியைக் கொண்டுவந்தனர் வருங்கால 'விச்வா வசு' என்னுமொரு கந்தருவன வலிந்து அதைக் கொண்டுபோய்த தன்னிடம் மூன்று தினம் வைத்துக் கொண்டனன்; பின்னா, ஒரு பெண்ணைக் கொடுத்தது அதை வாங்கிக் கொண்டனா, என்றும்,

மற்றும், பறவை வடிவாய்க் கால்களா விறுகப் பிடித்துக்கொண்டு சோமத்தைக் கொண்டு வந்ததால் அப் பறவையின் ஒரு சிறகு ஒடிந்து விழுந்தது அதுவே பாண விரூட்சம் (புரசமரம்) என்றும், அல்லது சோமக் கொடியின் இலை யொன்று கீழே விழுந்து அதுவே புரசமர மாயிற் றென்றும்,

மூக்கால் கொத்திக்கொண்டு வந்தமையின் சோமரச முழுதையும் கருடன் வாயால் இழுத்துக் குடித்து விட்டனன்; பின்னா வேட்போர்களால் மந்திரங்களைக்கொண்டு ரசம் உண்டாக்கப்பட்டது என்றும்,

சோமரசத்தை யருந்துவதில் கலக முண்டானபோது, முதலாவது இந் திரன் அருந்தல் வேண்டுமென்றும், பின்னா வாயு, மித்திரா வருணாகள அருந்தல் வேண்டுமென்றும் தீர்மான மாயிற்றென்றும்,

“ரசானிய திசையில் அசுரர்கள் தோல்வி யடைந்தமையின் அத திசையே சோமத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு உரியது என்றும்” ஐதரேயப் பிராமணம் முதலிய பல சுருதிகளுங் கூறுகின்றன.

இருக்கு வேதத்தில், சோமக் கொடியின் கிழங்கு கூறப்பட்டிருக்கின்ற து, மற்றும் அதில், “அக் கொடிக்குப் பதினாறு இலைகளிருக்கின்றன வென்றும் அக் கொடியும், நீரில் மிதப்பது, மரத்தில் தொங்குவது, பூமியில் முளைப்பதென மூவகைத்தென்றும். மற்றும், அதன் வைக்கை இருபத்தது நான்கு என்றும்” பல்வகையான கதைகளும் வேறுபாடுகளும் உண்டு.

தேவதை யியல்

முற்றிறவு.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்.

ஈண்டு, அக்கினிஷ்டோமம், அதயக்கினிஷ்டோமம், உகத்தியம், ஷோடசீ, அதிராதாம, அபதோயாமம், எனனும் அறுவகைச் சோம யாகங்களுக்கும் பொதுவாய் அக்கினிஷ்டோமம் எனது பெயர்.

வேள்வித் தலைவன், சோம யாகஞ் செய்யக் கருதிச் சிலரைக் குறித்து அதற்கு உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் சமமதிகில முன்னா ஒருவனைத் தன்னிடம் அவர்களை அழைத்து வருமாறு அனுப்பல் வேண்டும், அவன் 'சோமப் பிரவாகன்' எனப்படுவன்.

இவ்வாறு யாகத்திற்கு அநுகூலாகளாக வேண்டுமென்று பிறரைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கு 'வரணம்' எனது பெயர். இருததுவிகுக்குள் (வேட்போகன்) பதினாறு பேர்களாவார்கள். இவர்களுள் நான்கு நான்கு போகன் ஒருகண் மெனப்படுவா. அவர்களில் அத்துவாயு, ஹோதா, பிரமா, உதகாதா என்போர்கள் தலைமை பூண்டவர்கள். முதல் மூவரும் தாசபூரண மாச இஷ்டியில் கிரியைகள் செய்ததுபோன்றே செய்து கொண்டிருப்பவர்கள். உதகாதா எனப்பவன் சோமரசத்தை ஹோமஞ் செய்வதன் முன்னா சாமகானஞ் செய்வான்.

அத்துவாயு,	பிரதிபிரஸ்தாதா,	நேஷ்டா,	உநேந்தா,
ஹோதா,	மைத்திராவருண,	அசசாவாகன்,	கிராவஸ்துத,
பிரமன்,	பிராமணாசசமஸி,	ஆங்கினீந்திரன்,	போதா,
உதகாதா,	பிரஸ்தோதா,	பிரதிஹோதா,	சுபரமணயன்.

என்பவர்கள் வேள்வி யாற்றுகின்றவர்கள்.

சோமக் கொடியைக் கொண்டு வந்து, வைவேததியஞ் செய்வது முதற் கொண்டுள்ள பதினாறு உபசாரங்களையும் நாடோறுஞ் செய்தல் வேண்டும். அவையாவன :—முன்னா பிராயணீயா இஷ்டி யெனனும் அதிதி தேவியா ரைப் பூசை செய்தல், பின்னா சோமக்கிரயம் அதாவது ஒரு வயதுள்ளதும், பூனைக் கண்ணுடையதும், சிவப்பு நிறமுடையதுமாகிய பசு கன்றைக் கொடுத்துச் சோமத்தை விலைக்கு வாங்கல், பின்னா ஆதிதயா இஷ்டி, அதாவது சோமக் கொடியை அதிதியாகப் பாவித்துப் பூசை செய்தல், பின் பிரவாகியும், அதாவது யாகத்திற்கு ஒரு தலையைப் போன்றதாம். அதுவோ, மூன்று வகையான மண்ணைக் கொண்டு வந்து அவற்றுடன் வெள்ளாட்டின மயிரையும் கலந்து முக் கலசங்களை அடுக்கிவைத்தது போன்று ஒரு கலசஞ் செய்து அதின்மேல் (இது மகாவீரம்) நெய்யைப்பூசி வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு சுட்டு, நெய், பசுவின்பால், வெள்ளாட்டுப் பால் மூன்றையும் அக்கலசத்தில் வாரத்துக்கொடுக்கவைத்து (இது காமம்) ஆகுதி செய்தல்.

உபஸ்த்யாகம் விரோதிகளை வெல்வதன் பொருட்டு நெய்யை ஆகுதி செய்தல்,

பின்னர்ச் செய்வது அக்கினிஷோமீய பசுயாகம் எனப்படும். அதாவது ஒரு வெள்ளாட்டுக் கடாவைப் புரசமரக கொம்பாகிய யூபததில் கட்டி, இச்சிமரத்தின் கொம்பால் அதைத் தொடல முதலிய அநேக கருமங்களைச் செய்து ஆக்கினீந்திரன் எனபவன் சாமித்திர சாலை என்னுமிடத்திற்கு (கடாவைக் கொல்லுமிடத்திற்கு)க் கொண்டு போய், தலை மேற்கும், கால்கள வடக்காகவும் வைக்க, வேளவித தலைவன கொல்லுமபடி சொன்னவுடன் கொல்லுகின்றான். அப்போது வேளவித தலைவன, கடாவே! நீ கொல்லப் படவில்லை துன்பமற்ற சுகமயமாகிய இடத்திற்குச் சூரியன் உன்னைக் கொண்டு போவான் என்னும் பொருள் கொண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லுகின்றான்.

இவ்வாறு பசு என்னும் அக் கடாவை வாய்மூடிச் கொண்டு அதன் ஈரலின் பக்கத்திலுள்ள ஒருவிதமான மெல்லிய சுவவை எடுத்து ஒரு முள்ளில வைத்து ஓமத் தீயில் காய்ச்சி ஆகுதி செய்தல், இது அக்கினி சோமம் என பவாகளின் ஆராதனையாம்; இதை 'வபா ஹோமம்' எனபா.

பின்னா, சவரீய பசு யாகம் என்பது, சோம யாகத்தில் மூவகைத்து அதாவது, காலைச் சவனம், மத்தியான சவனம், மூன்றாவது சவனம் என்பதாம்.

இதில் பசு யாகத்தில் ஈரல் பை. (வபை) இது காலை யில் ஓமஞ் செய்யப் படுகின்றது. பசுவின் அங்கங்களை மூன்றாவது சவனத்திலும் ஓமஞ் செய்யப்படுகின்றன, மற்றிரண்டும் புரோடாசத்தால் ஓமஞ் செய்யப்படுவன. இது சவரீய புரோடாச யாகம் எனப்படும்.

பின் சோமத்திற்குச் சரு என்னும் பொங்கல அன்னஞ் செய்து ஆகுதி செய்தல்.

பின் பலவகைக் கருமங்களைச் செய்து சோமக்கொடியை இடித்துப் பிழிந்து ஆகுதி செய்தல். இவ்வாறு சோமயாகத்திற்கு அநேக வகையான அங்க யாகங்களுண்டு அவைகளைப் பிறவிடத்திற் காண்க.

மற்றும், வாயு, விஷ்ணு, வருணன், யமன், அக்ஷினி குமாரர்கள். அதிதிதேவி, சரஸ்வதி, யமுனா நதி, அக்கினியின் மனைவி, உடன் பிறந்தாள் ரிபு, கருடன், பாதிராங்களான தேவிகள் எனபவார்களும் ஈண்டுத் தேவாக ளென வழங்கப்படுகின்றனர்.

மற்றும், உஷாக்கால தேவதை எண்ணிறந்த வகையாய் விதந்தி கூறப் படபடுகின்றது. பிருகற்பகிசவனம், அந்தணருக்கும், இராச சூயமும், அசுவமேதமும் அரசருக்கும், சோம யாகம் வணிகருக்கும், உரித்தெனப.

சுண்டு ரிஷிகள் என்பது வேதமந்திரத்தைக் கண்டொழுகிய தீர்க்க தரிசிகளெனப்படுவார்கள்.

வேதங்களை யியற்றியவர் ரிஷிகளேயாவர்; ஏனெனின்? அவர்கள் பெயரைக்கொண்டு மந்திரங்கள் வழங்கப்படுதலின் என்பர் ஒரு சாரார்.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

தமிழும் ஆரிய வேதமும்.

சுண்டு, பொங்கர் நாடு, ஒளி நாடு, தென்பாண்டி நாடு, குட்ட நாடு, குட நாடு, பன்றி நாடு, கற்கா நாடு, சீத நாடு, பூழி நாடு, மலை நாடு, அருவா நாடு, அருவா வடக்கை நாடு, என்னும் செந்தமிழ் நாட்டிலுள்ள பேரறிவாளர்களும் பேரருளாளரும் எனையோரும் வடமொழி மறையைப் போற்றுகின்றார்களென்பது முணாக அது வருமாறு:—

தோல்காப்பியம்.

அளபிறந் துயிர்த்தலு மொற்றிசை நீடலு
முளவென மொழிப விசையொடு சிவணிய
நரமபின மறைய வென்மனார் புலவர்.

யுணர்ச்சிவாரத்

தகததெழு வளியிசை யறிதப நாடி
யளபிற கோட லந்தணர் மறைத்தே.

நிறைமொழி மார்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப.

உயர்ந்தோர்க்குரிய ஒத்தி னான.

வேண்டிய கல்வி யாண்டுமுன் றிறவாது. எனவும்,

வீரசோழிய வுரை.

வடமொழிச் சந்தம் இருபா னுமென

இருவித சந்த மிவற்றென் றெழுத்தா விலங்குமற்றை
யொருவித மாத்திரை யாலே யொளிருமிது
பொருவரி தாகிய வாரியத துண்டு பொதியமென னும்
அருவரை மாதுவன் கூறந் தமிழுக் கருகமனதே.

வடசொல் செய்யு ளீட்டச் சொல்லே. எனவும்,

அபபா தேவாரம்.

“சாமுணாடி சாம வேதங் கூத்தொடும் பாட வைத்தார்”

“ஆதியிற பிரம னாதாம் அர்ச்சித்தா ரடியி ணைக்கீழ்
ஒதிய வேத நாவா உணருமா றுணாதத லுறறா”

“பாடினா சாம வேதம் பைம்பொழிற் பழனை மேயர்”

“சுந்தோகம் சாமமோதும் வாயாளை” எனவும்,

சுந்தரா தேவாரம்.

“சாம வேதம் பெரிது முவப்பாளை”

“சாம வேதனைத் தன்னொப பிலாதாளை”

“குறிக்கொள பாடவி னினனிசை” எனவும்,

சம்பநதா தேவாரம்.

“தயங்கு சோதி சாம வேதா”

“சாம வேதமோ கீத மோதிய தசமுகன பரவுநாம தேயமுடையா”

“சாகை யாயிர முடையா சாம மோதுவ துடையா”

“தென்சொல விஞ்சமா வடசொற றிசை மொழி யெழிலநரம் பெடுதது,
துஞ்ச நெஞ்சிருள தூங்கத் தொழுதொல புகலூ” எனவும்,

“பலகாலங்கள் வேதங்கள் பாதங்கள் போற்றி
மலராய வழிபாடு செயயா மறைக காடா”

“எரி பெருக்கு வரவ்வெரியீசன
துருமருக்கமாவ துணாகிலா”

“இருக்கு நானமறை யீசனையே தொழுங் கருத்தினை நினைப்பார்கள்”
எனவும்,

திருமந்திரம்.

“வேதத்தை விட்ட அறமிலலை வேதத்தின

ஓதத் தருமற மெல்லா முளதாகக்

வாதத்தை விட்டு மதிஞா வளமுற்ற

வேதத்தை யோதி வீடு பெற்றாரே” எனவும்,

சிலப்பதிகாரம்.

“ஒதிய வேதத் தொளியுறி னல்லது போதார்” எனவும்,

மணிமேகலை.

“சார்பிற் றேன்ற வாரண வேதக்
காதி யந்த மிலையது நெறியெனும்” எனவும்,

திருவள்ளுவர் மலை.

“செய்யா மொழிக்கும திருவள னுவாமொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும பொருளொன்றே” எனவும்,

நீலகேசி.

“நாத்திக மல்லது சொல்லையாயின முனா பயந்த
சாததிர மாவது வேதமன்றே வதுதான சுயமபு” எனவும்,

கந்தர் கலி வேண்பா.

“பாமேவு தெய்வப் பழமறையும்”

“வடகத தெழுதா வேதச சிரத்திருக் குமிவன்”

“நினனிலை நிகழ்ததாது மறைததுக கூறியதாகுமாதலின்
நேரினர் மறையெனக் செப்பினா தாடீம” எனவும்,

சகலாகம பண்டிதரின் நூல்.

“மறைக ளீசன்சொல”

“ஆரண மாகமங்க ளருளிநா னுருவுகொண்டு” எனவும்,

நற்கீரா கோபப்பிரசாதமுடையரின் நூல்.

“ஆரியப் புத்தகப்பேய் கொண்டு புலம்புறது”

திருமுருகாற்றுப்படை.

ஒருமுகம்,

“மந்திர விகியின் மரபுளி வழாஅது
அநுதணர் வேள்வி யோர்க்குமமே” எனவும்,

சிவஞான பாடியம்.

“வேதம் நிததனாகிய பரமசிவனாற் கூறப்பட்டமையினனும், இறுதிக்
பப் பரமசிவனிடத்திலொடுங்கிப் படைபபுக் காலத்திற் றேனனுமாத
நித்தியமுென உபசரித்ததுக கூறப்பட்டது” எனவும்,

திருவிளையாடற் புராணம்.

“ஈடிய சாம மாயிர முகததா னிமிந்தது வடதிசை முகத்தில,
பிரணவ முகத்தித் தவனிடை வேதம் பிறந்தது” எனவும்,

புறநானூறு.

அறம்புரி கொளகை நான்மறை முதலவா
திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினா கிடப்பி” எனவும்,

சிறு பாணற்றுப்படை.

“அருமறை நாவி நநதணர்க் காயினும” எனவும்,

பேரும் பாணற்றுப்படை.

“வளைவாய்க் கிளளை மறைவிளி பயிறதும்
மறைகாப பாள நுறைபதி சேபபின” எனவும்,

பட்டினப்பாலை.

“நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்” எனவும்,

நான்மணிக்கடிகை.

“மறையறிப அந்தண் புலவர்” எனவும்;

ஆசாரக கோவை.

“வானமுறை யானவந்த நானமறை யாளரை” எனவும்,

ஒட்டக்கூத்த இராமாயணம்.

“தேன்றிக ழிதழி யான்றன றிருச்செவி சார நின்றை
தான்றிகழ் வீணை யாகப் பாடுதி சாம மெனறார்”

“பன்னருஞ் சாம கீதம் பரிவுடன் பாட லுற்றான்”

“மனுநாறும் வேதமவை யோரா யிரமும்
விளங்குந கலையுந தசக்கீர்வ னேத”

“முன்கையில் நரம்பு வெட்டி முன்னிருக் கிசைகள் பாட” எனவு

பேரிய திருமொழி.

“பண்டைநான் மறையும் வேள்வியுங் கேள்விப் பதங்களின் பொருட்
தானும்”

“சந்தோகா பௌழியா தைத்திரியா சாம வேதியனே நெடுமாடே
எனவும்,

இன்னும் பிறநூல்களிலும் இப்படியே வருவனவற்றை காண்க.

இச சாமவேதத்தில் காணப்படுகின்ற இருடிகளைத் தவிர்த்து மற்ற
முறையாகவும் இதற்கு இருடிகள் காணப்படுகின்றார்கள்.

உபோற்காதம் மிக விரியுமெனறஞ்சிச சுருக்கினோம். நுண்ணிய
யுடையோர் இவ்வாறே யூகித்துணராதுகொளவாராக.

தமிழ் மறையியல்.

ஈண்டு, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றையே பயனாகக் கொண்ட தமிழ்மறைகள் உள்ளன; அவை, தென்மமிழ் நாட்டைக் கடல் கொள்ளுவதற்கு முற்காலத்தே நிலவியிருந்தன. அவைகளே தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் விதந்தோதப்பெற்றன.

அற்றாகவினன்றே, 'பல்யாகசாலை முதுகுடுமி' என்னும் தமிழ் வேந்தனைக் கூறும் புற நானூற்றுச் செய்யுளும்,

'நானமறை முதல்வா ஏந்தலை யெதிரே' என்று கூறுகின்றது.

ஈண்டு, முதுகுடுமி மன்னன், வடமொழி மறையை வகுத்த வியாசர் காலத்திற்கு நெடுநாள் முன் வாழ்ந்தவன் எனபதனால் ஆண்டெடுத்துக் கூறியது, தமிழ் மறைகளே யென்பது உணரற்பாலது.

மற்றும், கல்லாலடிக்கீழ் சொல்லாமற சொன்ன வேதம் நால்வரின் பக்குவத்திறம்பற்றி நான்காயிற்று. தமிழ் நூல்களில் ஆரிய நானமறை யென்றெடுத்துப் புகழ்ந்திருந்தலோ, சிவனது வழிபாட்டைச் செவ்வனே கூறும் தமிழ்மறை, ஆரியமறை யென்றே வழங்கப்பட்டு வந்தமையாலென்க. இவ்வாற்றால் புருடப்பேறு நான்கையுங் கூறும் தமிழ்மறைகள் தமிழில் நான்கு உண்டென்பது அநுமானித்து அறியப்படுமென்பா செந்தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர் சிலர்.

உபோற்காதம் முற்றிற்று

சாயணர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

வித்தியாரண்ய சுவாமிகளென்றும், சாயணர் என்றும் அழைக்கப்படும் இம் மாதவர், ஆரதர தேச மென்னும் தெலுங்கு நாட்டில் வறியதோர் அந்தண குலத்தில் அவதரித்து, வறுமையாற பல இடுக்களை யடைந்துமனம் நொந்து இளமையிலேயே செல்வனாதல் வேண்டுமென்னும் பேரவாக் கொண்டு கலவி பயின்று வந்தனா. அவருக்கு அவ்வெண்ணம் விரைவிறகைகூடாமையின, திருமகளையும், கலைகளையும் குறித்துத் தவளு செய்யக் கருதிக் காட்டிற் சென்று அங்குத் திரிந்துகொண்டிருக்கக்கால, ஒரு நாள் அரசனுடைய மாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த 'புக்கணன்' எனஹு மொருவனைக் கண்டு, அவனிடத்தில் தனது வருத்தத்தை யெடுத்துக்கூற, அதைக் கேட்ட புக்கணன் இரக்கமுற்று தினந்தோறும் வேண்டிய பாலைத் தருவதாய வாக்களித்தனன். அதற்கு வித்தியாரண்ய சுவாமிகள் அரசனுக்குரிய பாலை யான அருந்தல் கூடுமோ, என்றனா. அதற்கவன ஐய ! அரசனுக்கு வேண்டிய பால் குறைவிலாதிருக்கின்றது வீணு யொழுகுப

போகின்ற பாவில் சிறிது தங்கட்குக் கொடுப்பதால் யாதொரு இழுக்கு மில்லை. மற்றும், அது அரசனுக்கும் புண்ணியத்தையே வளர்க்கும் என்ற னன். அதற்குச் சாயணரும் அவவாறியைந்து கொண்டு பலநாள் தவஞ் செய்து வருங்கால் புக்கணன் வாக்களித்தபடியே நாடோறும் பால் கொடுத்து வந்தனன். அதை யருந்திகொண்டே எண்ணியவாறு பயனை யெய்து வேமென்னும் ஊக்கத்துடன் இடையறாது தவஞ்செய்து வந்தனர். அக் கால் புக்கணனிடத்தில் அவர் பேரன்புடையவராயினார்.

இவ்வாறு நெடுங்காலம் கழித்த பின்னர் கலைமகளும், திருமகளும் புக் கணனிடத்திறோன்றி “மாதவன் கருத்து இப்பிறப்பில் நிறைவேறுது” என்று கூறியருளினா.

பின்னர், புக்கணன் அச் செய்தியை மாதவர்க்குணர்த்த அவர் அதைக் கேட்டு மனத் தளர்ச்சியடையாது முன்போலவே, விடாமல் தவத்தையே செய்துவந்து இறுதியில் மனவெறுப்படைந்து சிகை பூணூல் முதலியவற்றை நீத்து துறவி வேடம் பூண்டனர்.

அதைக்கண்ட நாமகளும், பூமகளும் அருளால் வெளிப்பட்டு; மாதவ ! உனக்கு வேண்டியது யாது? என வினவியருள; அதற்கு மாதவர் ‘இப் போது யான் துறவியாதலின் கலைமகளின் அருளொன்றையே வேண்டுகின் மோன; திருமகளின் அதுக்கிரகத்தை வேண்டேன்; புக்கணன் உங்களு டைய திருவருளை யடைவதற்கு நிமித்தன யிருந்ததால், திருமகளின் அருள் அவனுக்கு உண்டாதல் வேண்டும எனறனா. அவர்கள் அங்ஙனமே யாகுக என்று அதுக்கிரகித்து மறைந்தனர்.

இவ்வாறு நிகழ்ந்த சில நாட்களுக்குப் பின்னர், அத்தினுபுரத்து மன் னன் மாணடுவிட மந்திரிகள பட்டத்து யானையை அலங்கரித்து அபிஷேக கலசத்தை அதன் கையிற் கொடுத்து ஒரு அரசனைப் பார்த்துக்கொண்டு வருமாறு பரிசனங்களுடன் விடுத்தனா. அது பல நாடுகளைக் கடந்து புக்கணனிருந்த நாட்டை யடைந்து அங்கு அவன் வீட்டில் நித்திரையி லிருந்த அப் புக்கணனை யடைந்து தனபாலுள்ள கங்கை நீரை அவன்மேற் சொரிந்தது உடனே புக்கணன் துணுகுறமெழுந்தனன், எழுந்தவுடன் அந்த யானை அவன் கழுத்திலொரு மாலையைச் சூட்டித் தன் முதுகினமே லுள்ள தவிசின் மேலேறிக்கொண்டு போய் அரசனாகச் செய்தது.

பின்னா, சிலநாட் கழித்து மாதவாசாரியா, முன்னா புக்கணன் தன்பால் வைத்த அனபானது இப்போது அரசனா யிருக்கும்போதும் அவன்பால் இருக்குமோ, என நிதானித்தறப்பொருட்டு அவனிடத்துச் செல்ல, அம் மன் னனும் ஒற்றரால் இவர் வரவை யறிந்து முன்னிலும் மிகுந்த அன்பும், வணக்கமும் அடக்கமு முடையனாய் நடந்து எதிர்கொண்டு வந்து இவரைத்

தழுவிக கொண்டாடி இவரையே தனக்கு மிகப் பிரியராகக்கொண்டு எல்லாக் காரியங்களையும் இவருடைய கருத்திற்கியைய உசாவிக்கொண்டே நடத்தி வருவானாயினன.

அவ்வாறிருக்குங்கால ஒரு தினம் புககண அரசன மாதவரை நோக்கி, 'ஐய! உமது பெயரும் கீததியும், இவ்வுலகில் யாண்டும் நிலைபெறறுவுமாறும், எனக்குப் பின்வரும் இளவரசாகட்கும் பயன் கொடுக்கும் பொருட்டும் நீர் சில நூல்கள் செய்தருளல வேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்கு மாதவரும் அங்ஙனமே செய்வான் என்று கூறிவிட்டு அது முதற்கொண்டு நூல்கள் செய்யத்தொடங்கினா! தொடங்கி பஞ்சதசி, வேதபாடியம், வையாசிக நியாயமாலை, சைமினீய அதிகரணமாலை, சீவனமுத்தி விவேகம், அதுபூதிப் பிரகாசிகை, தாதுவிருத்தி, சங்கர திக்ருவிசயம், மாதவ நிதானம், சூத சங்கிதை யுரை, பராசர மாதவீயம் என்பது முதற்கொண்டு எண்ணிறந்த நூல்களையும் பாடியங்களையும் இயற்றி யருளினா. இவர் அவ்வாறு செய்திலீரேல் வைதிக சமய நூல்கள் கெட்டொழிந்தது அம்மதமும் மிகக் குன்றியதாய் இருக்கும். இவா சங்கர விலாசம் எனனும் ஒரு நூலும் நாரபதாயிரஞ் சுலோகங்களை யுடையதாகச் செய்திருக்கினறனா.

இவா, பம்பை நதிக்கரையில் உள்ள வித்தியா நகரத்தில் அரசு புரிந்திருந்த ஹரிஹர ராயர் காலத்தவா. இறமைக்குச் சுமரா ஐநூற்று முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முனரேன்றியவர் எனத் தெரிகிறது.

இவருடைய தந்தையா 'மாயணர்' எனபவராவா. மறறும், இவருடைய சகோதரரே சாயணா எனபா சிலா.

இவ வித்தியாரணிய சுவாமிகளையே மாதவரென்றும், சாயணரென்றும் வழங்குகின்றனர். மறறும், 'புககண ராசன, இவ்வித்தியாரணிய முனிவரோடு சாயணர் முதலிய இருபத்து நான்கு வடமொழிக் கவிஞர்களை வைத்துக்கொண்டு பற்பல நூல்களை இயற்றி மாதவர் பெயராலேயே வெளியிட்டனர்' எனபா சிலா.

'மாதவாசாரியரே வேதங்கட்குப் பாடியஞ் செயதுள்ளார்' என்பதே பெருமபானமை வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

பாடியத்தை நோக்கிலோ, பலா குழுவியே செயதுள்ளார் என்பது புலப்படுகின்றது.

எவ்வாறிருப்பினும் சாயண பாடியமே மேல்நாட்டறிஞர்களாலும், இந்நாட்டுப் பேரறிஞர்களாலும் போற்றப்பட்டு வருகின்றது எனபதைக் காண்க.

மற்றும், இவா, விசிட்டாததுவித மதத்திலுள்ள ஒரு பேராசிரியருடன் விவாதஞ் செய்து தோலவி யடைந்த காலத்தில், அதைக்கண்ட தேசிகா என னும் வடகலையை நிறுவிய வைணவப் பெருந்தகையா ஒருவா,

சுலோகம்:

சுவிநா தக்ஷலிநா வரகாய ப்ருஷேதிநா ।

வீஜாரணஜே உமாரணஜேஹேஜே உநிர ஹிநகி ॥

“ தத்துவமசியாகிய வாளால எல்லாச் சமய நூல்களையும் வெட்டுவதும், தான ஒன்றினாலேயும் வெட்டப்படாததுமாகிய வித்தியாரணயத்தை (கலவிக காட்டை) ஒரு முனிவா வெட்டினா ” என்று கூறி யிருக்கின்றனா எனப்,

இவர் எல்லா நூல்களிலும் சர்வ சுதந்தரா. இவா நான்கு வேதங் கட்கும் பாடிய மியற்றப் புகுநது பொருளை நோக்கி முன்னா எசா வேதத் திற்கே பாடிய மியற்றியுள்ளாரா எனபதுணாக.

இவருடைய சரிதை உண்மையாய்த் தெரியவில்லை, தெரிநது அளிக்கின மறுபதிப்பில் பதிப்பிக்கப்பெறும்.

சாயணா சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினெரு

உருத்திர கீதப் பாடல்கள்

என்னும்

சாமவேத உருத்திரீயமும்

பேராசிரியருடைய பாடியதைத் தழுவி

வேத மொழி பெயாப்பாசிரியா

காசிவாசி

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள் எழுதிய

விருத்தியுரையும்.

உருத்திராய நம:

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

உபோற்காதம்.

ஈண்டு, கைவல்யம், சாபாலம் எனபது முதலிய உபநிடதங்களில், முத்திக்கு ஒரு நெறியதாமெனவும், அநதணர் முதலியோர்களைக் கொன்ற பாதக முதலியவைகளைப் போக்குவதெனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றதும், மற்றும், எல்லாப் பாவங்கட்கும் பிராயச்சித்தமானதென்று தருமநூல்களாற் கூறப் பெற்றதும், மிகப் புதிதமுடையதென்று காரதம் முதலிய புராணங்களினைத் துற இனிதெடுத்துப் போற்றுகின்றதுமாகிய, “சத உருத்திரீயம்” எனப் பெயாபெறும் ஸ்ரீ உருத்திராததியாயமே அனைவராலும் ஒத்தபாலதாம். அதனாலேயே உருத்திரன்பால பேரனபுண்டாதலும் இனிது கூடும். அன்றியும், பட்டபாஸ்கார், அபிநவ சங்கரா முதலியோர்களாற் செய்யப்பெற்றுள்ள உருத்திராததியாய பாடியங்களும் இப்பொருளையே தெளிவாய்க் கூறி யிருக்கின்றன. இவ்வாற்றால், எசா வேதத்திலுள்ளதும், யாணமும் புகழ்ப்பெற்றதும், பண்டைக்காலந்தொட்டு வழக்கத்தில் வந்துகொண்டிருப்பதும், ஸ்ரீ உருத்திரனைச் சிறப்பாக வியந்தோதுகின்றதுமாகிய உருத்திராததியாயத்தை ஒதுவதுகொண்டே, இச சாமவேத உருத்திராததியாயத்தை ஒதுதலால் வரும் பயனும் ஒருதலையாகப் பெறப்படுமாதலின், இச சாமவேத உருத்திரீய மந்திரங்களை ஒதுதலும், செபித்தலும் பயனற்றவைகளல்லவோ வெனின?

நன்று கூறினாய், பிரமாணங்களின் ஆற்றலைக்கொண்டு, இவ்விரு வகை உருத்திரங்களுள் ஒன்று உருத்திரப் பிரீதிக்குக் காரணமாமென்றேனும், அல்லது இருவகை உருத்திரங்களும் ஒன்றுகூடியே உருத்திரப் பிரீதிக்குக் காரணமாமென்றேனும் இனிது துணியப்படுதலின், இச சாமவேத உருத்திரீயத்தை ஒதலும், செபித்தலும் பயனுடையவைகளே யெனப் பெறப்படுதலின் பயனற்றன என்பது யாங்னம்?

அறற்கலின்னதே, “நெற்களாலேனும், கோதுமைகளாலேனும் வேட்க” என்றறறொடக்கத்துச் சுருதி வாக்கியங்களைக்கொண்டு, நெற்களேனும், அல்லது கோதுமைகளேனும் வேளவியினை சாதனமானாராம எனக. இவ்வாற்றால் இருவகை உருத்திரங்களையும் உருத்திரீயமாய்

லார்ச்சிகமாம். 'தேவவிராதம்' எனப்படும் மூன்று மந்திரங்களும் கேவல ஸ்தோதிரங்களேனப்படும். இவ்விரண்டற்கும் இடையிலுள்ள மந்திரங்கள் ஏழும் 'ஆம்சிகாச்சிக ஸ்தோதிரங்கள்' எனப்படும்.

இனி ஸ்தோதிரமும், (கீதமும்) பொருளுடைய தெனவும், பொருளிலாத தெனவும் இருதிறப்படும. அவற்றுள், பொருளுடையதோ, 'சுயிவதா உசூஜ்ய ஷோஹம்' எனவ தோடக்கதததாம். பொருளிலாததும், ஹா, உ, ஹா, உ-ஹா, என்பது முதலியனவாம்.

அற்றேலஃதாகுக. நண்டுப் பொருளுடைய தெனப்படுவதோ, இருக கேயாம். அதன பொருள் அதற்குள்ள பாடியத்தானே நன்கு விளங்கும், பொருளிலாததற்கு உரை கூறலோ, பயனிலாததாமெனின்? அற்றன்று, ஆங்காங்குக் கூறிய பொருள்களை ஒருங்கே திரட்டிக் கூறுதலானும், இருடி, சந்தம், தேவதை எனபது முதலியவற்றை நண்டெடுத்துக் காட்டுதலானும், சாமவேத சங்கிதையில் பொதுவாய்க் கூறியுள்ள பரமேசுரனுடைய மகி மையைச் சிறப்பா யெடுத்து நன்கு காட்டுதலானும், 'அதிகாரிகள் இருடி முதலிய விடயங்களை யுணரற்பாலா' என ஆர்ஷேயப் பிராமண மென்னுஞ் சுருதியிற் கூறியுள்ளவாறே இதை விரித்துக் கூறுதலும் பயனு மெனபது கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

அற்றேல், சாமவேதத்தில் உருத்திரனைக் கூறுகின்ற மந்திரங்கள் வெளிப்படையாய்க் காணப்படாமையின அவைகட்கு உரை கூறப்புகல் யாண்டையதெனின்?

நன்று கூறினாய், சாமவேதம் பொதுவாக ஈசுர துதியாமாயினும் சிறப் பாகவும் அதை வெளியாக்குதும் காண்பாயாக.

சாமவேதத்திலுள்ள, 'ஆவோராஜா' என்றற்றொடக்கத்துப் பதினொரு மந்திரங்களே உருத்திரனைக் கூற வெழுந்தவைகளாதலால் "உருத்திர சங்கிதை" எனப் பெயர்பெறுகின்றன.

அற்றுகவினன்றே, சாமவேதப் பிராமண மென்னுஞ் சுருதியிலும், "சூவோ ராஜா, ததவாவமடி, சூஜ்ய ஷோஹாமி, ஷேவவ்ருதாமி வெஷா ரளஃ, நாஸஸஹிதா தெதாஃ ப்ரயுஜந் ருஃ, ஸ்ரீணாமி" என வுங் கூறியிருக்கின்றது. அதாவது, ஆவோராஜா என்றற்றொடக்கதததும், ததவோ வாகமும், ஆஜயதோஹங்களும், தேவ விராதங்களும், உருத்திரசங்கிதை யெனப்படுகின்றன; இந்த இரொளத்திரீய சங்கிதையை நன்கு ஒதி உருத்திரனுக்கு அனுபு செய்யற்பாலது எனபதாம்.

இம் மந்திரத்திலுள்ள ‘ரௌத்திரி’ என்னுஞ் சொல், உருத்திரனுக்கு இது ரௌத்திரி எனப் பொருள்படுமெனிலோ? அவ்வாறு கோடற்குப் பிரமாணம் இல்லை யென்க. அல்லது, உருத்திரன் என்னுஞ் சொல் விருத்தலின் ‘ரௌத்திரி’ என்னலாமெனினோ? அஃதும் அமையாது. எனனை? அங்கனமாகுமேல்? ‘உருத்திரீயம்’ என்றதல் வேண்டும் ஆதலினென்க. மற்றும், இவ்வாறே ஏனைய வகையாலும் இனிது பொருந்தாமையின் “இந்த ரௌத்திரி சங்கிதையை நன்கு ஓதி உருத்திரனுக்கு அனபு செய்யற்பாலதாம்” என்றலே இயைபுடைத்தாம். இதனால் உருத்திரனுக்கு அனபு செய்வதற்குக் காரணமாகிய பிரயோக மென்னு கரும் சமபந்தமுடையது ‘ரௌத்திரி’ யென்னுஞ் சொல் என்பது பெற்றும்.

இனி, ‘ரௌத்திரி சங்கிதையை நன்கு ஓதி’ என்றமையால், வாக்கால் வாழ்த்துதலாகிய வழிபாடே கொள்ளற்பாலதாமாயினும், ஈண்டு முக்கரணங்களாற் செய்யப்படும் ஈசுவழிபாடும் கொள்ளற்பாலதாம். எனனை? ‘நன்கு ஓதி’ என்பதால் இப்பொருள் கொள்ளக் கூடக்கின்றமையினென்க. இதனானே சாம மறையை இனிது உணர்தார்க்கும், உருத்திரன்பாற் செய்யம் அன்பிற்குக் காரணமாகிய முக்கிய வழிபாடுஞ் செய்யற்பாலதாமென்.

‘றிவுறுத்தலின் இஃது ஒரு
ன்பது முணர்க்.

‘முத்தி வேட்கையாளன்
ன்பெலா மகன்ற இனபமய
ாழித்து, இதற்கு உருத்தி
ம பொருந்தாது, எனனை?
டார்த்தங்களுள் ஒன்றிலு

‘படும் அன்புளதேல் முத்
க அடைதல் கூடுமாதலின்
டார்த்தமா மெனபது அனை
வ்வாறறால், ‘இவவுருத்திர
ய அனபை யுண்டாக்குக’
றமில்லை.

வாஃஸவ: வவடிதாயனெ
யுகாநா ஜாஜுயெவத்

கெவறூடி ! நிழலாநுமுஹை ஸக்தி: வவடிதாபெழு ஹெடிநீடி ! வனவ
லாஜீமி ஸிம்மாநி ப்ரஸாடிஸ்தி விநாகிந: ! “ கிநுஜுஹுலம் நுணாந்
ஹோகெ ப்ரஸாதெ வாவடிதி வதள ”

“ ஈசனபால அனபிருககில அரியதொன்று மிலலை , அணுவும் மலையா
கும், மலையும் அணுவாகும், சிவனருள பெற்றாரா தம் ஆணை மாததிரததால்
அறுககிரகிததல, நிககிரகிததல, மலையைப பிளததல எனனும் இவை
முதலியன, மலைமகள கொழுநனனாகிய அப்பரசிவனது அருளின் குறிகளா
கினறன ” என்று சிவ புராணமும் கூறுகின்றது. இது போன்ற வாககியங்
கள புராணங்களில் ஆயிரக்கணக்கானவைகள் கொள்ளக்கிடக்கின்றன வென
பதூஉங காண்க.

இதனாலன்றோ, வேதவியாசரும்,

‘ வறுஉத உவவதே: ’, ‘ படன இவனிலிருந்து அடையப்படுதலின் ’
என்று சூத்திரமுஞ் செய்துள்ளாரா.

அங்ஙனமே,

“ க்ஷ கஉடி ப்ரஹ்மம் மறுதி வுராஜாராயநஜுதெ,” “ ஒருவனை
ஆதாரமாகக் கொள்ளாமல் அழிந்துபோன கருமம் எவ்வாறு பயனற்றதும் ? ”
என்று புடபதந்தப பெருமானா திருவாய மலாநதருளிய சிவமகிமந்ததோத
திராம என்னும் பிரபல சுருதியுங் கூறுகின்றது.

இங்ஙனம் கூறிப்போந்தவாற்றால் இச சாமவேத உருத்திரீயமும்,
எசாவேத உருத்திராததியாயமாகிய சதஉருத்திரீயத்தைப்போன்று பரமே
சுரனபால அனபு செலுத்தவோக்கு, ஓதறபாலதும், செபிக்ஹபாலதும்
மெனபது பெறப்பட்டது.

இதுகொண்டே இதற்கு, அதிகாரியும் பரமேசுரனபால அனபு செலுத்
தும் வேடசையுடையானே எனபதும் தானே பெறப்பட்டமை காண்க.

உபோற்காதம்

முதமம்.

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

(அவதாரிகை)

ஈண்டுச் சாமவேத சங்கிதையின முற்பாதியானது, ஆக்கினேயபருவம், ஐந்திரபருவம், பவமான பருவம் என மூன்று பருவங்களை யுடையதாம். அவற்றில், ஆக்கினேய பருவத்திலு, “ஆவோ ராஜானமதவரஸ்ய ருதரம்” என்றற்றொடக்கத்து இருக்கு, முதலாவது மந்திரமாக இருத்தலானும், ஆண்டு அக்கினியையே உருத்திரனெனக் கூறப்பட்டிருத்தலானும், ஏனைய பாடியகாரரும் அவவாறே உடன்பட்டிருத்தலானும், மறமும், எசா வேத சங்கிதை முதற் காண்டத்திலும், தேவாகட்கும் அசுராகட்கும் சமவாதன கூறப் புகுநது, “ஸொரொஜீஜீஜரொஜீஜீஜஸூஸூஸூ ருஸூஸூ” ‘அக்கினி அமுதது அதனாஸ உருத்திரததனமை யடைநதது’ எனக் கூறப்பட்டிருத்தலானும் ‘உருத்திரன்’ எனபதற்கு ஈண்டு அக்கினியே கொள்ளற பாலதா மாலோவெனின, அறமன்று, எனனை? உபகிரமசிபாயம் என னும் வழக்குப்பறறி, தொடங்குமபோது உருத்திரன் என்று தொடங்கிய சாரத்தைக்கொண்டு அக்கினி எனபதற்கு உருத்திரன் எனக் கொள்ளலே இயைபுடைத்தாமாதலினெனக்.

அற்றுகலினனறே, வாயு சங்கிதையிலு,

கிரேஹி ரூரெரெரெநதூ வூஜிதெ ரஸூரெ ஹூஜு |

ராஜா ஹூஜுரஸூரஸூரஸூர ஸூரஸூர வூஜிதெ ஸ்வயா ||

வேளவிக்கு இறைவன் உருத்திரனா மாதலின அவ்வுருத்திரனை நீ பூசியாதொழித்தது ஏனைய தேவர்களை வேளவியினகண பூசித்தலால் வரும் பயன யாது கொல? (பயன இல்லை யெனபதாம்) எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மறமும், பலவகைச் சுருதி வாக்கியங்களானும், பின் வரும் பதினொரு உருத்திரனையே கூறும் மந்திரங்களென உறுதிப்படலானும், இப்பதினொரு மந்திரங்களே உருத்திர சங்கிதை எனப்படுகின்றன. அவற்றுள், ஈண்டுப் பதினொரு உருத்திரங்கள் போனறே பதினொரு மந்திரங்களாகி இயைபு பெற்று நின்றல மிக வியக்கறபால்தாம்.

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

மந்திரம் 1.

२३ १२ ३१ २ ३१ २ ३ २ ३
आवो राजानमध्वरस्य रुद्रं होतारं सत्ययजं रोदसीः ।

३२ १२ २३ १ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अग्निं पुरा तनयित्नोरचित्ताद्विरण्यरूपमवसे कृणुध्वम् ॥

சுவோ ராஜாநமஹ்வரஸ்ய ருத்ராஹோதாராஸத்யயஜம்
[ரொடிவெஸோ?]
அஹிம் பூரா தநயித்னோரஹித்தாட்விரண்யரூபமவஸே க்ருணு
[யு] ॥

கீதப்பாடல்-1.

४१५ २२४ ३२३ २३४५ १ २२ १ २२
आवो राजा । नमध्व । रस्यरुद्राम् । हो । ता । राम् । सत्ययजा३म् ।
२३४५ २१ १ ३ २३४५ १ २ १ २ १
रोदसीयोः । अग्निम् । रा । तनयि । त्नो रचित्तात् । हिरण्य । रू । पा३मव ।
२ २४
सा ३-४-३ यि । का३र्णु । ध्वा६५६म् ।

சண்டுச் சாமம் எனபது, ஸா = அவ்விருக்கு மந்திரமே, அமம் = கீதப் பாடலானதாம். எனவே இருக்கு வேதத்தில், அடி, தளை, முதலியவற்றை லாககப்பெற்ற சந்தப் பதிகங்களே சங்கீதத்துடன் சேருங்கால் சாமகீதமாகின்றது என்பது பெற்றறும்.

அவற்றை இருக்கு வேதப் பதிகங்கள் கீதத்துடன் சேருங்கால்; எழுத்து மிகல், திரிதல், அளபெடையேற்றல் முதலிய பல வேறுபாடுகளை யடைகின்றன. ஒரு பதிகமே, இரண்டு, அல்லது மூன்று, நான்கு பதிகங் களாக ஆதலுமுண்டு. அவற்றை, இம் முதல் மந்திரமோ, இருக்கு வேதத் திலும் ஒருபதிகமே, சாம வேதத்திலும் ஒன்றையாமெனப்பதுணாக.

இறப்பதன முன்னரே பாமேசுரனை வழிபட வேண்டுமென ஒரு இருடியானவா தமது புதல்வாக்கட்கு அறிவுறுத்தும் முறையாக ஈசனிடத்து அன்புசெய்ய வேண்டுமெனனும் பொருளை மேற்கொண்டெழுந்தது இம் முதலாவது மந்திரமாகும்

மற்றும், இது, இருக்கு வேதம்-நான்காம் மண்டலம்-ஆறாஞ் சூக்தத்தின் முதல் மந்திரமாம் இதுவே சாம வேதத்தின் முதல் ஆசச்சிதம். ஆகக்

னேய காண்ட (பருவ)ம ஆறாம் பத்து, ஆறுகணடம ஏழாம் மந்திர முமாம்.

மந்திரத்தின் பதவுரை.

(ஐ புரா:)	(ஹெ வ-தூ:)	எமது புதல்வாகனே! நீவிர்,
ய:	வ:	உங்களை,
அவசே	அவவெ	{ பாதுகாததுக்கொளளுதம் பொருட்டு,
அவரே	அயுர்வீதி	வேளவிக்கு
ராஜா	ராஜாநம்	வேந்தனும்,
ஹோதர்	ஹோதாரம்	{ பயனை யளிக்கின்றவனும், அல்லது ஆராதிக்கப் பெறுவோனும், அல்லது அழைத்தற் குரியானும்,
ரோத்யோ:	ரொடிவெதூ:	{ வானுலக மண்ணுலக மிரண்டிற் கும
சயயஜ்	வந்தியஜம்	{ அந்நன் கொடுக்கின்றவனும்! உண்மையில் நிறைந்திருக்கின்றவனும், அல்லது உண்மையால் போற்றப் பெறுகின்றவனும்,
ஹிரயரூப்	ஹிரண்யரூபம்	பொன்னா திருமேனியனும்,
அக்	அக்	அக்கினியி லிருக்கின்றவனுமாகிய
கத்	கத்	உருத்தி (பரமேசு) ரனை,
தநயினோ: ஹ	தநயிதோ: உவ	{ மேகமபே பான்று நிலையின்றி வரும
அவிதாபுரா	அவிதாபுரா	{ 'சித்தம் கெடுதல்' என்னும் மாணத்திறகு முன்னர்
அகூயவம்	அகூயவம்	{ உமமிடத்து அருள்ளோகருடைய னாய்ச் செய்துகொள்வீர்களாக.

விருத்தி யுரை.

- வாழ்தேவர் நிஷியாவர். இதுபற்றியே மிருதியும்,

“வாழ்வெவ நிஷியாவாஹம் ஜெய உத்யாஹ பரமேசு:” “அவை கட்டு ‘வாழ்தேவர் இருடியென்று உண்ரற்பாலது’ எனக் கூறுகின்றார் சிசுன்னத் முனிவர்” எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, தேவதைகளே இருடிகளாவார்கள் எனப்படுதலின், இம் மந்திரத்திற்குரிய தேவதை உருத்திரராதலின் உருத்திரரே இருடியாவர் எனபதுமாம். இதனாலன்றோ, வேத பாடியகாரராகிய பட்டபாஸ்கரரும்,

“ஷெவ வனவவா ஸாஷோவஜ்ஷி: ருஷோவா” “சாம மறை மந்திரங்கட்குத தேவர்களே இருடியாவர் அல்லது உருத்திரரே இருடியாவர்” என்று கூறியுள்ளார்.

எண்டு, “ஷெவ வாஷோஷோஷெவதா” ‘மந்திரத்தின் வாச்சியப் பொருளே தேவதையாம்’ என்று நிருததமுங் கூறுகின்றது. இதனால், இம் மந்திரத்திலுள்ள ‘உருத்திரன்’ என்னுஞ் சொற்குப் பொருளாகிய பரமேசுரனே தேவதையாவன் எனக. சந்தம் திருஷ்டுப் என்பதுணர்க,

அற்றேல அஃதாருக, இம்மந்திரத்தில் உள்ள “சுஜிம் வுராதந யிஷேதா:” எனனும வாககியத்தில் ‘அக்கினி என்னுஞ் சொல்லுமிருததலி னானும், இது ஆக்கினைய காண்டத்தின் மந்திரமாதலானும், யாண்டும் வேள்விகளில் அக்கினியே முக்கியமாகக் கொள்ளப்படலானும், அந்தணா முதலியோர்கட்கு அக்கினியே முக்கியமாகிய தெய்வமாதலானும், அதன் பொருளாகிய அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொள்ளாதொழிதது வலிந்தது கொள்ளும் பொருளாகிய உருத்திரனை மாதிரம் தேவதை யெனக் கொள ளல எவ்வாறறலாமெனின ?

நன்று கூறினாய், அஃதாமாறு காட்டுதம்:—

‘इन्द्र मित्रं वरुणमग्नि माहुरथो दिव्यः सुपर्णो गरुमान् ॥

“இந்திரனையும், மித்திரனையும், வருணனையும் அக்கினி யென்று சொல்லுகின்றார்கள்” என இருக்குவேதம்-1-164-46-வது மந்திரங் கூறு கின்றது. மறமும்,

तदेवाग्निस्तदादित्यस्त द्युयुस्तदु चन्द्रमा: ॥

“அதுவே அக்கினியாம், அதுவே ஆதிததனும், அதுவே வாயுவாம், அதுவே சந்திரனும்,” என எசா வேதம், 322-1-வது மந்திரமுங் கூறு கின்றது. மறமும்,

ब्रह्मह्यमि: ॥

‘பிரமமே அக்கினி’ என்று சத-பிரமாணம்1-42-12-வது மந்திரமுங் கூறுகின்றது. மறமும்,

अयं वा अग्निः प्रजाश्च प्रजापतिश्च ॥

இவவக்கினியே பிரசைசுநம பிரசாபதிபுமாம், என 6-1-2-42-வது மந்திரமுங் கூறுகின்றது. மற்றும்,

आत्मा वा अग्निः ॥

ஆனமாவே அக்கினியாம், என-1-2-2-3-வது மந்திரமுங் கூறுகின்றது.

அஃதனறியும்,

एतमेके वदन्त्यग्निं मनुमन्ये प्रजापतिम् ॥

“இதைச் சிலர் அக்கினி என்கின்றார்கள், மனுவாகிய யான பிரசாபதியென்று எண்ணுகின்றேன்” என, மது, அததியாயம் 12. சுலோக 122 - வது அக்கினியே பரமேசுரனென்றே ஐயந்திரிபின்றிக் கூறுகின்றது.

அஃதல்லாமலும்,

“வெடாஸ்டா உலிதயதீஹ ஹ ராஜ உஜீம் க்ஷா கெகம் மரண உவெதி”

“வெதங்கள் அக்கினியாகிய உன்னையே உருத்திரனென்று சொல்லுகின்றன, (ஆதலின்) உன்னையே சரணடைகின்றேன்” என வாயு புராணத்திலுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும்,

“வஜ்ஞஜீம் உஹா கெவம் தமா கெவம் உஹஸுரூ”

‘அக்கினியை மகாதேவனென்றும், மகேசுரனென்றுஞ் சொல்கின்றார்கள்’ என மகாபாரதம் அதுசாசன பருவத்திலும் கூறியிருக்கின்றதும் இங் குணத்தறபாலது

மற்றும், இவ்வாறே பலவிதமான பிரமாணங்களையும் கூரிய மதியுடையா யூகித்துக்கொள்வாராக.

இவ்வாறாகிய வழி எமது புதலவர்களே! நீவிர், (பரமேசுரனாகிய) உருத்திரனை அருள நோக்குடையராய்ச் செய்து கொள்வீர்களாக என இயைத்துக்கொள்க. அதாவது துதித்தல், வணங்கல், அருச்சித்தல் முதலிய திருப்பணிகளால் உமமிடத்து அவ்வுருத்திரனுக்கு அருள நோக்குண்டாமாறு செய்து அபபரமேசுரனை உமது அனபு வயப்படேடானாய்ச் செய்து கொள்வீர்களாக எனபதாம்.

‘எண்டு இவ்வாறு செய்கல யாது பயனைக கருதியோ?’ எனபதற்கு ‘உங்களைப் பாதுகாத்தக கொள்ளுதற் பொருட்டு’ எனல உத்தரங் கூறிய வாரும்.

எண்டு ‘பாதுகாத்தல’ எனபது வேண்டாதவைகளை விலக்கலும், நோய், வறுமை, மூப்பு, இறப்பு முதலியவற்றால் வரும் துன்பங்களைப் போக்கலுமாமெனறுணாக,

இவவண்ணமாகும் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு உருத்திரனாகிய பரமேசுரனுக்கு, துமமிடத்து அருள் நோக்குண்டாமாறு அனபு செயவீரகளாக எனபது திரண்டபொருள்.

உருத்திரன் என்பது வடவொழியில் ‘ருத்ர:’ எனபதாம். அசுசொல், ருதுன்பத்தை, தர:போக்குகின்றவன், அல்லது, ருதுன்பத்தின காரணங்களை, தர:போக்குகின்றவன் என விரிககப் பெறுதலின், காரணப் பெயர்பற்றியும், துன்பங்களையும் அதன் நிமித்தங்களையும் ஒருங்கே யொழிக்கின்றவன் பரமேசுரனையாதலின் உருத்திரன் எனலுஞ்சொல் பரமேசுரவாசகமே யல்லாது பிறவாசகம் அன்றாமெனபதுங் கொளளக்கிடக்கின்றது.

அற்றுகலின்னேற, வாயு சங்கிதையும்,

“ரூ: உ:வா:உ:வ ஹெதுவா:தம் உராவயதி ந: |

வ:உ: ரூ:உ உத:உ:உதெ தஷா:ஹிவ: வர: காரணவிகி ”

“ருகாரம் துன்பங்கள், அல்லது துன்ப காரணங்கள் அவற்றைத் தொலைக்கின்றவன் எமது பரமேசுரனாகிய உருத்திரனெனப்படுகின்றான் ஆதலின் சிவனே மேலான காரணன் ” என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்தது கிளறது.

அஃதன்றியும், இலக்கண வகையால் நோக்குமிடத்தும், ரு-தர:, என னும் இரண்டு வடமொழிப்பகுதிகளும் பிருஷோத்தாராதி கணத்திலுள்ளவைகளாமாதலின், “தொண்டரது அமங்களத்தை நீக்குதல் ” என்னும் பொருளே கொளளக்கிடத்தலின் இலக்கண முறையானும் மேற கூறிய பொருளுக்கோர் இடையூறுமினமை யுணாக,

அல்லது, ‘ருத்ர:’ எனபதை இடுகுறிப் பெயராமெனக் கொள்ளினும் சிறிதும் இழக்கின்றாம். எனனை? அசுசொல் கறுத்த கண்டன, எனபது முதலிய சகுணப் பிரமமாகிய பரமேசுரனையே யறிவுறுத்தலினென்க,

இதபற்றியே “ஸதாணு ருதர உமாபதி” என அமரகோசமும் கோஷிக்கின்றது.

மற்றும், சுவேதாசுவதர வுபநிடதமும்,

‘யொ ஷெவாநாஃ வு^ய_ய^ய_ய வு^ய_ய^ய_ய லூ^ய_ய^ய_ய லி^ய_ய^ய_ய ஸூ^ய_ய^ய_ய லிகொ^ய_ய^ய_ய ரு^ய_ய^ய_ய ஷெ^ய_ய^ய_ய ஹ^ய_ய^ய_ய ஷி:’

“எவன, தேவாகட்கு முதலவனாய் நிறகினறவன உலகைக் கடந்தவன உருத்திரன மகரிஷி” என்று கூறுகின்றது.

அவவாறே, அவவுபநிடத வுரையும், “ருக் உவணௌ ஹ வவது: உவெவி ரு^ய_ய^ய_ய உ^ய_ய^ய_ய ப்^ய_ய^ய_ய லி^ய_ய^ய_ய ஷெ^ய_ய^ய_ய ஷி:” “ருத் என்னுந் துன்பங்களைப் போக்கலால் தங்களைப் பாதுகாக்கின்றேன ஆதலின் ருத்திர எனபது வெளிப்படை” என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, “ரொஷெணி^ய_ய^ய_ய ஷெ^ய_ய^ய_ய” என்னும் வடமொழிப் பாணினி இலக்கண சூத்திரத்தால் ரோதனம் (அழுகை) எனபதே பொருளாமெனக் கொள்ளினும் இழுகின்றும் எனனை? “ரொஷெணி சனகா^ய_ய^ய_ய ஷெ^ய_ய^ய_ய ஷி:” ‘பிரளயகாலத்தின் உயிரகளைத்தையும் அழமாறு அழிக்கின்ற வன’ எனபதே பொருளாய் முடிந்தது மேற்கூறிய பொருளையே வலியுறுத்தது கின்றமையினென்க.

அறமேலுந்தாகுக. இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் அக்கினியும் உருத்திரனும் ஒன்றுமெனபதே துணியப்படுதலின் முன்னாக் கூறியவாறே அக்கினி அழுத்தை உருத்திரன அழுதான் என்று கொள்ளின வருமீழுக கென்னை கொல்? அறமன்று. ஆண்டு அஃது இயையாமையினென்க. அஃதா மாறு:—முனனொருகால் தேவாகள அசுராகளை வென்றும் கொன்றும் அவாகளுடைய தனங்களனைத்தையும் கவாந்து அக்கினி தேவனபால் வைத்து, அக்கினியே! நீ, இவற்றைப் பாதுகாத்துப் பின்னா எமக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்று உறுதி செய்துவிட்டு, முன்போல போர முதலியவற்றை முடித்துக்கொண்டு, தேவாகள அக்கினியினபால் வந்து முன்னா நாங்கள் நின்னிடத்தில் வைத்த தனங்களை எமக்குக் கொடுப்பாயாக என்று அக்கினியைக் கேட்க, அவற்றைக் கொடுக்க மனமிலாதிருக்க அதைக் கண்ட தேவாகள அக்கினியை வற்புறுத்தியபோது அக்கினி அழுத்து அதுவே வெள்ளியாயிற்று, ஆதலின் தீயை யோம்புகால வெள்ளியைத் தானஞ் செயயில் அழல் நேரிடும் எனனும் கதை வேதத்திலேயே கூறப் பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் ஆண்டு, அக்கினி பெனபது ஐவகைப் பூதங்களுள்

ஒன்றாகிய அக்கிரியே யன்றி அனைத்திற்கும் காரணமாகிய உருத்திரன் அன்றெனபது உற்று நோக்குவோர்க்கே தெற்றென விளங்கும், மதப்பேய் - கொண்டு மாறுகூறுவோர்க்கு மருந்தெனனை ?

இவையனைததையும் கருத்தில் அடக்கிக்கொண்டன்றே, நேரே சுருதியும், பிராணனை உருத்திரன் எனல் எவ்வாறு மென்றசங்கித்துக் கொண்டு ;

“புண்ணாவ வ ரு-பூ வனதெஹிதம் ஸவஹம் ரொஹணீதி” என்றறொடக்கதது மந்திரத்தில் விடை கூறுமுதததால் இப்பொருளை இனிது விளக்குகின்றது எனபது ாண்டு உற்று நோக்கததக்கதொன்றும்.

‘வேள்விக்கு வேந்தன் என்பது’ வேள்விகளைத்திற்கும் இறைவனாயிருக்கின்றவன் என்பதாம்.

அற்றேல்? வேள்விகட்கெல்லாம் இறைவனார் தன்மை உருத்திரன் பாற் பொருந்தல் எவ்வாறுறலாமெனின்? வேள்விகளில் அளிககின்ற அவி களை (தேவ வுணவுகளை) இப் பரமேசுரனே யருளுகின்றவனாதலின் இனிது பொருந்துமெனக.

அங்ஙனமாயினும், வேள்விகளைத்திலும் ஒவ்வொரு வேள்விக்கும் ஒவ்வொரு தேவதையும் சிறந்ததாய் நின்று அவிகளை யேற்குமெனில், பரமேசுரனே உண்கின்றாரெனனல் முற்றும் முரணாமெனிலோ? அறமனறு ; ஆசங்கிததது ஒருபுடை உண்மையாமாயினும் அவிகளை யுணனுகின்ற பல வகையான தேவர்களனைவரும் முடிவில் பரமேசுரன் வடிவாகளையாதலின் அவனொருவனே உண்கின்றான் எனறதற்கு இழுக்கொன்றுமில்லை யெனபதுணாரது கொளக.

மற்றும், உண்மையில் உற்றுநோக்குங்கால் வேள்விகளைத்திலும் அவிகளை யுண்கின்றவனும், வணக்கம் முதலிய வழிபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்கின்றவனும் பரமேசுரனே யெனபது அனைவருக்கும் உடன்பாடறபாலதா மெனபது தேற்றம்.

இதைத் தழுவியன்றே மிருதியும்,

“ஊஹம் ஹி ஸவஹம் யஜ்ஞாநாம் ஹொக்தாஹ ப்ரஹ்ம ரொவஹ” ‘வேள்விகளைத்திலும் கொடுக்கின்ற அவிகளை உண்கின்றவனும், இறைவனும் யானாகவே யிருக்கின்றேன்’ என்று கூறுகின்றது.

“வட்டக்குண்டத்தி லெரிவளர்ததோம்பி மறைபயில்வா, அட்டுக் கொண்டுண்பதறிநதோமே” என்னும் திருமறை வாக்கியங்களும் எண்டு கொள்ளறபாலன எனபது பெற்றும்.

வணக்கம் முதலியவைகள் ஏனைய தேவர்களைக் குறித்துச் செய்ய வேண்டுமென்பது சுருதிகளிற் கூறப்பட்டிருப்பினும், பரமேசுரனே வணக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதற் குரியானென்பதும், பிற தேவதைகள் ஏற்றுக கொள்ளறகுத தக்காகள அலலரென்பதும் மேற்கூறிய வகையாற பொருநதுமாறுணர்க.

இப்பொருளையே, பழையோர்களான பேராசிரியர்களுள்ளும் மிகப், பழையோரான தெய்வத்திருவருள் திறம்பழுதத அரதத்த சிவாசாரியரும்,

“நவஸா உவஸா ந ஹுமி விநாதாஹூஜா ஹீதா உநமும் ந ஹி சுபிஜீஷெடி”

“வணக்கத்திற்கு வரமடி நிலமாகிய பரமேசுரனாகிய நினைத்தவிர்தது அத் தேவாகளுள் ஒருவாக்கேனும் அவ் வணக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள ஆற்றலிலலை, வேந்தன திருமுடியைத் திருடியவனொருவன அம்முடியைத் தனது தலையில் அணிரதுகொள்ள முடியாதவன ஆவனன்றோ, அது போன்று” என்று தாமியற்றிய சுருதி சூத்திமாலையிற் கூறியுள்ளார்.

இதுபற்றியே நாட்டிய நூலும், “வச்சிரமுததிரையால் இரதிரனையும், பதமினிமுததிரையால் பிரமனையும், சங்கினிமுததிரையால் விஷ்ணுவையும், உருத்திர பரமேசுரனைத் தலை மேல் கைகுவித்தலாகிய வணக்கததாலும் பாவித்தல் வேண்டும்” என்று கூறுகின்றதென்க.

இவ்வாற்றல், இந்திரன் முதலிய தேவர்களைப் பிரியப்படுத்தும பொருட்டுச் செய்யப்படுகின்ற கருமங்களும் பரமேசுரனையே பிரியப்படுத்து வனவாய முடிதலால் உருத்திர பரமேசுரனே வேளவிக்க கருமங்களிற் கொடுக்கப்படும் அவிக்கை யருந்தி, வணக்கம் முதலிய வழிபாடுகளால் மகிழ்நது, பயனைக் கொடுக்கும் இறைவன எனபது இனிது பெறப்பட்டமை காண்க.

மற்றும், இது போன்றே புராணங்களும்,

யமெவ வஸுதவளசுராஷே: ப்ரீதா ப்ரீதொ ஹவதிதா |

தமெவ வஸுத வஸுப்ரீதா ப்ரீதொ ஹவதி ஸங்கரா: ||

“புத்திர பெளத்திரர்கள் பிரியமடைதலால் பிதா பிரியமடைவது போன்று, தேவர்கள் அனைவரும் பிரியமடைதலால் சங்கரமாகிய பரமேசுவர் இனிது பிரீதி யடைகின்றனா” என்று கூறுகின்றன.

சுண்டு, வேள்வி முதலியன ‘அபூர்வமாகிய புண்ணிய வாயிலாகப் பயினை யளிக்கின்றன’ என்னும் ஒரு சாராரின் உடனபாடடையும் நன்கு உற்று நோக்கின் புண்ணியமாகிய அவ வபூர்வமும் பரமேசுவரனுடைய அருளே யன்றி வேறில்லை யென்பதும் உணரற்பாலதாம்.

சுண்டு “வேள்விகட்கெல்லாம் இறைவனாதற்ன்மையாவது, வேள்விப் பயினை யளிப்பதில் சுவதந்திரமும், மாறுபடில் அதைச் சித்கிததலுமாம்; இப் பொருளே தக்கனுடைய வேளவியில் பல தேவர்களிருந்தும் பரமேசுவரனது அம்சமாகிய வீரபத்திரரால் அவ்வேளவி நாசமாக்கப்பட்டது, பின்பு அவர் மானாக ஓடியும் வேள்வியைக் கெடுததனா” எனபதும், மறறும், சிவபுராணம், பாகவதம் முதலிய புராணங்களால் சில கதைகளைக்கொண்டு நன்கெடுததுட் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மற்றும், இப்பொருளையே தைத்திரீய சுருதியும்,

“தெவா வெ யஜுஷு உணராயநு ஸ யஜு வியயுசி”

“உருத்திரனைத் தவிர்த்துத் தேவர்கள் வேளவி செய்தனா, அவ் வேளவியை உருத்திரன நாசப்படுத்தினன” என்று கூறுகின்றது.

அஃதன்றியும், இப்பொருளை இனிது விளக்குதற்பொருட்டே சுண்டு, (ஹோதாரம்) ‘பயினை யளிக்கின்றவனும’ அல்லது ‘ஆராதிக்கப்பெறுவோனும்’ என விதந்து கூறப்பட்டது உமென்க.

எவ்வாற்றால் அப்பொருள் விளக்கமானதாமெனின்? கூறுதும்:— ‘ஹோதாரம்’ என்னும் வடமொழிச் சொல்லில் உள்ள, ஹு, என்னும் பகுதிக்கு, ஈதல, உண்ணல், என்னும் இருபொருளும் உள்ளதால், அதற்கு வடமொழி யிலக்கணத்தைத் தழுவி, பயினை யளிக்கின்ற உருத்திரனை யெனக் கொள்ளப்பட்டிருத்தலி னென்க.

அல்லது ‘ஹோதாரம்’ எனபதற்கு ஆராதிக்கப்பெறுவோனை எனப பொருள் கொள்ளினும் இழுக்கின்றும். எனனை? “விஷ்ணு ருபாமஸு யஷ்டவய:” என்றறபோல ‘ஹோதவயம்’ எனவாகி ஆராதிக்கத்தக்கோனை எனப பெற்று எல்லா வேளவிகளிலும் இறைஞ்சுதற்குரிய பரமேசுவரனை எனனும் பொருளே கொள்ளக்கிடத்தலின் என்க.

உண்மையிலோ 'ஹோதாஃ' எனனும் சொல் 'ஹவயதே' (அழை) என்னும் வடமொழிப் பகுதியிற் பிறந்ததாம்.

அற்றுகளினனறே ஐதரேயப் பிராமணமென்னுஞ் சுருதியும் இவ்வாறே கூறுகின்றது.

நண்டு 'ஹோதவ்யம்' எனக் கொள்ளுமிடத்து 'அழைத்தற்குரியானை' எனப் பொருள்கோடலே தகுதியாம். எனனை? அனைவருந் துன்புறுமிடங்களில் உருத்திர பரமேசுரனே அழைப்பதற்குரியான் ஆதலினினக.

இதையே "ஆதரித தழைத்தா லதாதுவே யென்றரு ளாயே" என்று கூறுகின்றது திருமறையும், பயனை யளிக்கின்றவனை என்றதோ, பட்டபாஸ்காரின் பாடியதைத் தழுவிக்கூறியதாமென்றுணர்க.

'அன்னங் கொடுக்கின்றவனும்' என்பது. இருவித வுலகிற்கும் உணவுப் பொருள்களை யளிக்கின்றவனை யெனபதாம். எனனை? 'யஜ' எனனும் வடமொழிச் சொல், "தேவாராதனை, சங்கதி, காணம், தானம்" என்னும் பொருள்களையுடையதாம் ஆதலின் 'அன்னத்தைத் தானஞ் செய்கின்றவன்' எனனும் பொருளும் பொருந்துமென்று கொள்ளலாலென்க.

அல்லது, மூலத்தில் சத்திய யஜனை என்பது சத்தியமான அதாவது பலவகையான ஆராதனையை யுடையானே எனினுமாம்.

அல்லது, உண்மை கூறலாகிய ஆராதனையை யுடையானே என்பதாம். இதனால் எய்தருஞ் சிவமன்றி மறநொறை யிச்சத்தல பொய்யெனபது பெற்றும்.

இது பற்றியே சுருதியும்,

"ஹதேத் நெநம் தவஸா யொநம் வஸுதி" "சத்தியமாகிய தவத்திலை இப்பரமானமாவை எவன் காண்கின்றானோ" என்று கூறுகின்றது. இவ்வாறே கண்ணபிரானும்,

"ஹத்யஸள வாக்ஷவத்யாமெஷுவஸா நியமேந வ"

'உண்மை, தூயமை, ஆரமை, விடல், நியமம் என்பவற்றால் யான பூசிக்கப் பெறுகின்றேன்' எனறருளிச் செய்துள்ளார்.

அல்லது, சத்தியம் எனபது எனமுள்ள தனது சததை அதாவது வடிவத்தை வானுலக மண்ணுலகங்களில் நிறைந்திருக்குமாறு செய்கின்றவனை யெனபதாம்.

அறற்கலின்னேறே “ஈராவாஸ்ய மிதம் ஸாவம்” என்றெழுந்தாசா வாய் உபநிடத முதலிய நூல்களனைத்தும் இப்பொருளையே முழங்குகின்றன.

இவ்வாறே, காளிதாசரென்னுங் கவிச்சக்கரவாததியாரும்,

“வெஷாஜ்ஜெஷு யஜாஹு ரெசு வுரூஷம் வஜாவஜ்ஜிதம் ரொஷீ”

“மறை முடிகளில் கூறப்பட்டுள்ள ஒரு பரமான்மாவானது வானுலக மண்ணுலகங்களில் நிறைநது நிற்கின்றது” என்று கூறியுள்ளாரா என்பதும் காண்க.

‘பொன்னார் திருமேனியனும’ என்பது, பொன் போன்ற திருமேனியை யுடையவன் என்பதாம்.

இப்பொருளையே சுருதிகளும்,

“நரோ ஹிரண்யஸாஹவெ ஹிரண்யவணாபாய ஹிரண்யஸூவாய ஹிரண்யவதயெ சூஷிகாவதயெ உஜாவதயெ வஸுவதயெ நரோ நரஃ”

“பொற்றேருடையானுக்கு வணக்கம், பொன்னிறமுடையானுக்கு வணக்கம், பொன் வடிவுடையானுக்கு வணக்கம், பொன்னுக்குத் தலைவன் பொருட்டு வணக்கம், அம்பிகையின் தலைவனுக்கு வணக்கம், உமையின் இறைவனுக்கு வணக்கம், பசுக்களுக்குப் பதியானவனுக்கு நமஸ்காரம்” எனவும்.

“ய வ்ஷாஜ்ஜெஷா ஹிரண்யஃ வுரூஷோ ஷஸூதெ ஹிரண்ய உபநுஹிஃ ஹிரண்ய கெஸ”

“சூரியனுக்குள் பொன்மயமான தாடிகளை யுடையவனும், பொன் மயமான மயிர்களை யுடையவனும், பொன்மயனுமாகிய ஒரு பரமபுருடன் காணப்படுகின்றான்” எனவும், மறறும் ஆயிரக்கணக்கான வகையாகவும் கூறுகின்றன.

மறறும், மிருதிகளும்,

“தஜ் ஜெஷிகாயாஹம் ஸிகிகணம் திரொஹநடி”

“உருக்கிய பொன்போன்ற திருமேனியை யுடையவனை, காளகண்டனை, முககண்ணனை” எனவும்,

“அவனே விஷ்ணு, அவனே பிராணன், அவனே காலன், அவனே அக்கினி, அவனே சந்திரன்” எனறறொடக்கத்து வாக்கியங்களால் பரமேசுரனே அக்கினி யெனக் கூறுகின்றன. இதனால் அக்கினி யென்னுஞ் சொற்பொருள் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது பெற்றும்.

அல்லது, அக்கினி என்னுஞ் சொல், அக்ரே=மேல், நயதி=கொண்டு போகின்றவன் என விரித்துப் பொருள் கொள்ளினும், சோமரசத்தை யருந்தியவர்களை மேற்பதவியை யடைபுமாறு செய்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே யாவன்; ஆதலின், அக்கினி யென்பது உருத்திர பரமேசுரனுக்கு ஒரு சிறந்த காரணப் பெயரா மென்பது ஈண்டு உணரற்பாலது.

அல்லது அயி, (அகி,) என்னும் பிராப்திப் பொருளைக் கொண்டு நகாரத்தைக் கெடுக்குமிடத்து எங்கும் நிறைந்து நிற்கின்றவன் எனப்படுதலின் உருத்திர பரமேசுரனே கொள்ளப்படுவன என்பதும் உணராக. இத்தகைய சொல்லமைவுக்கும் வடமொழியிலக்கணம் இடங்கொடுக்கின்ற தென்பதுங் காணத்தக்கது. இதை வடமொழிப் பாடியததிற காண்க.

மற்றும், சருவ கதத்தன்மை எனப்படும் எங்கும் நிறைதற் தன்மையானது ஒன்று கொள்ளப்படவே ஏனைய சருவகளுத்தன்மை முதலிய எண்குணங்களும், அக்கினி யென்னுஞ் சொல்லானே குறிப்பிக்கப் பெற்றன என்பதை யூகித்துக்கொள்க.

அல்லது, பரமேசுரனுடைய, அட்ட மங்கள மூர்த்தங்களில, அக்கினியும் ஒரு மூர்த்தமாமாதலின், ஈண்டு அக்கினி அபிமானியாகிய மூர்த்தியையே அக்கினி யென்னுஞ் சொல் தெரிவிக்கின்றதெனினும் சிறிதும் முரணின் நென்பது முணராக.

இது பற்றியே சிவபுராணமும்,

“ஸஹி ரணஜ-ஹிஸ்ட்ரம் ஸ்ராவஜ் தெஜோ உயீ ஸஹா |
ரளஜீ ஸஹ-ஹிஸ்ட்ரம் உதிஷ்டாஸூரிதா வொர ஸஹிணி”

“ஒளிபபிழம்பானதும், மங்களமானதும், உருத்திர மயமானதும், கோவடிவமுமாகிய உருத்திரனுடைய மூர்த்தியானது உலகின்கண் உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்து நிற்கின்றது” எனக் கூறுகின்றது.

மற்றும், எல்லாமுணாநதவராகிய வியாசபகவானும் தாமியதறி பருளிய பிரமகுத்திரமென்னும் சாரீரகமீமாஞ்சை (ஆராய்ச்சி) யினகண்,

“சுவிவாநி வஹபெஸவூ விஸெஷாநுமதிஹாடி”

“சிறப்பாலும் இயைபாலும் அபிமானி என்னும் வழக்கும் உண்டு” அதாவது ஒருபொருளைக் கொள்ளுமிடத்து அதனுடைய விசேடத்தாலும் இயைபாலும் அதனுடைய அபிமானியுங் கொள்ளப்படும் என்பதாம். எனவே, ஈண்டு அக்கினி தேவதையைக் கொள்ளில் மேற்கூறிய புராண வாககியத்திற்கு முரண்படுமாதவின அவவக்கினியைத் தனக்கோ மூத்த (வடிவ) மாய்க்கொண்டு அதில் அபிமானம் வைத்துள்ள உருத்திர பரமேசுரனே கொள்ளத்தக்கான எனபது தாமேபோதரும்,

மந்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு வருமாறு:—

‘வேண்டுவதை யீவான்’ என்னும் வேள்விகட்கெல்லாம் வேந்தனும், வேள்வியால் ஆராதிககப்பெறுகின்றவனும், உண்மை யுரைப்பதிற் பிரிய முடையானும், புவனங்களைத்ததிலும் நிறைந்திருக்கின்றவனும், வானுலக மண்ணுலகங்களின் போகப்பொருளை யளிக்கின்றவனும், பொன்னா திரு மேனியனும், அக்கினிகுள்ளிருந்து செலுத்துகின்றவனும், வழிபடு வோரை மேற்பத்ததிற் சோக்கின்றவனும், அனைத்திற்கும் அதிட்டானனும், சுருவகளுனும், பவத்துனபைப் போக்குகின்றவனும், என்றுமுள்ளவனும், மற்றும் பலவகை மங்கள குணங்களோடு கூடியவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனை, எமது புதல்வர்களே! நீவிர, அருளநோக்குடையவனாகச் செயது கொள்வீர்களாக எனபதாம்.

‘மேகம்போன்று நிலையற்ற மரணத்தின் முன்னா’ என்பது. எமது பிதாவே! பரமேசுர வழிபாடு அனைவரானும் செயயற்பாலதாமெனபது உண்மையேயாம். அவ்வாதே யாமுஞ் செய்கின்றோம். ஆனால் இதனுள் ஒன்றுளது. அஃதென்னையெனின்?

வேதமானது,

“ஸதாயா: வஸஸவூ:”

‘நூறுவயதுடையவன் மனிதன்’ என்று கூறியிருத்தவின மனிதாக்கு வயது நூறுமென்பதில் ஐயமில்லை. இதில் தொண்ணூறுவயது சென்ற பின்னரே ஆல் வழிபாடு செய்யில் மிக நலமாம். நீவிர எமமை இப்போதே வழிபாடு செய்யுதலவேண்டுமென விரைவுபடுத்தல எனனை எனின்? அதற்கு;

இருடி, தமது புதல்வரை நோக்கிக் கூறுகின்றார்:—புதல்வர்களே ! நீவிர, இவ்வண்ணம் ஆசங்கை செய்யாதீர்கள். ஏனெனின் ? இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக் கிருப்பரென்றெண்ணுவோ திடமில்லை யாதலின் எனக. ஆயுள் இவ்வளவே யென்று உறுதி கூறலும், இறக்குங்கால மிதுதா னென்று தெரிந்து சொல்லலும் யாவர்க்கும் மிக அரிதாமாதலின் இனிது வாழுககாலத்திலேயே இறைவனை வழிபடல் வேண்டுமென்றுணர்வாகாக. இது தமது மக்களை யுடன்படுத்துவார் போன்று உலகிற்குக் கூறுகின்றா என்பது காண்க.

‘சித்தங்கெடல்’ என்றதால் சித்தத்தை உபலக்கணமாகக்கொண்ட இந்திரியங்களினைத்தங் கெட்டொழிதலாகிய இறத்தல் கொளப்பட்டது.

ஈண்டு, ‘நானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனாக கெண்கடவேன’ எனவும்,

“மரண வேதனை யாவரால் அறியலா மயங்கி யைம்புலன அநதக் கரணம யாவைம கலங்கிட வருநதுயர் கடவு ளேயறி கிற்பான”

எனவுங் கூறிப் போர்தவாரே,

மற்றும், எண்ணிறந்த பெரியார்களும், ஞால்களும் மிகப் பயந்து முறை யிடுகின்ற இறப்பினால் வருந துன்பத்தை உற்று நோக்கின மனமுருகாதாரும் உளரோ ? இலா எனபதாம்.

மரணம் வருககாலம் நியம மன்றாமோ வென்பதற்கு, ‘கணப்போதே னும நிலைத்திருக்குமென்று எண்ணவுங் கூடாததாய் மேகத்தைப்போன்று நியமமின்றி வரும்’ எனக கூறினா எனபது.

இதுபற்றியே,

“இறக்குங் காலத்தைத் தெய்வமு முணராதெனின் மக்களெவ்வாறு ணாவா” எனனும வழக்கச சொல்லும நிகழுகின்றது.

இவ்வாறறால், இனிது வாழும்போதே மக்களாய்ப் பிறந்த அனைவரும் பரமேசுரனையே வழிபடல் வேண்டு மென்பதும், அவ்வண்ணம் வழிபாடு செயதல அனைவருக்கும் எளிதாமென்பதும் பெறப்படன. எளிதாதலும் ‘யாவர்க்குமா மிறைவாக கொருபச்சிலை’ என்றற போல எளிங் சாதனங்களைக் கொண்டே செய்யறபாலதா மாதலினெனக. அவ்வழிபாடே வேண்டியவற றை யடைவித்தல், வேண்டாதவறறை விலக்கல் என்னும பாதுகாப்பிறகுச சிறந்த சாதனமாடுமெனபது முணாக.

இக்கருத்தைக் கொண்டே கந்த புராணம் மலயாசல கண்டமும்,

“யாவநாயாதி லாணம் யாவநாக்ருதெ ஜரா ।

யாவநெந்ரிய வெகருத் தாவந்ருஜய ஸங்கராஜ்”

“மாணம் எதுவரையில் வரவில்லையோ, எதுவரையில் கிழத்தனமை வரவில்லையோ, எதுவரை புலன்கள் கெடவில்லையோ, அதுவரையும் சங்கரனைப் பூசிப்பாயாக” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும்,

“ஐஹண: ஸ்ரஷ்டி கதாஹம் விஷ்ணு: லாநவஜேஹு: ।

உருஷத் ஸ்ரமஹ ராஜ்யம் ஸிவ வஜ்ஜாவித்யை: மருஜ்”

“பிரமன உலகைப் படைப்பதும், விஷ்ணு உலகைக் காப்பதும், இரதிரன் சுவர்க்கத்தை ஆள்வதும், சிவபூசையின் பயனும்” எனச் சிவபூசையின் பயனை யெடுத்துக்கூறி, சிவபூசை பண்ணல் வேண்டுமென்பதையே வற்புறுத்துகின்றது.

அங்ஙனமே, பிரமோத்தரகாண்டமும்,

“வத்ரு லாக்ருண ஸ்ரணுவோ யொ ஹாதி நிஜ: ஹுஜ் ।

சுஹோ ஸ்ரண வஜ்ஜாயா லாஹாஹு: விஷ்ணாவஹு:”

“ஒரு பச்சிலையால் பிரியமடைந்த ஈசுரன் தனது பதத்தை யளித்தருள்கின்றான். ஐய! பரமேசுரனுடைய பூசையின் மான்மியம் வியப்பாயிருக்கின்றது” என்று கூறுகின்றது.

அவ்வாறே பாரதமும்,

“யாவஹ்ஸாங்க ஸகருஜேவஸி லாஸி

நஹ ஸ்ரீயதெ வஸுவதிஹ்மவாநு லஹஸ: ।

தாவஜ்ஜாஸாண ஜஹ் ஸதாஹி வாக்ருதெ

ஹ்மவாமி ஹ்மவிஹிதாமி ஸ்ரஹ்மவாமி”

‘இளம்பிறை சூடிய மௌலியனும், பசுபதியும், பகவானுமாகிய மகேசுரன் எதுகாறும் பிரியமடைந்திலனோ, அதுகாறும் நூற்றுக்கணக்கான மூப்பிறப்புக்களில் அடிபட்டு உடம்பால் உண்டாகின்ற துன்பங்களைப் பொறுத்துக்கொளவேன’ என்று கூறுகின்றது. இது உபமையு முனிவா

சரிதமென்றுணாக. இதுபற்றியே, மகான அப்பைய தீக்ஷிதரவர்களும், வெள்ளெருக்கம்பூ முதலியவைகளால் உனது திருவடியைப் பூசுக்குந்தன்மை யொன்றை எனக்கருள செயவையேல், அதனால் முததியெனபது தானே வரும் என்றனர்.

மறறும், இவ்வாறே அளவறறுள்ள பிரமாணங்களை பூகிததுணர்க என் பதாம். (1)

விருத்தியுரை முற்றும்.

முதல் மந்திரம் முற்றிற்று.

இரண்டாம் மந்திரம்.

இமமந்திரம் இருக்குப் பதிகத்திற்கு ஒரு பதிகமாகவும், சாமகீதத்தில நான்காகவும் உள்ளதாம்.

இருக்கு மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २
तद्वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने ।

२ ३ ३ २ ३ १ २
शं यद्वे न शाकिने ॥ २ ॥

ததவா மாய ஸுதெ ஸவா ஸுஸுஹதாய ஸகவநெ ।

ஸம் யதவெ ந ஸாகிநெ ॥

கீத மந்திரம் 2.

५ २ ४ ५ १ २ ३ ३ ५ १ २ २ २ १ २
तद्वो होवा । गायार । सुता ईसार३४चा पुरु हूताय सात्वा ।

१ २ २ ३ ५ १ ३ ५ २ २
नारयि । शयत् । हा । औ३हायि । गार३४वायि । नारशार३४औ हो वा ।

२ १ १ २ १ १
ए३ । किनेर३४५ ॥

கீத மந்திரம் 3.

⁴ ² ¹ ³ ^{3 2} ^{1 2}
 தத்ரோ गया । सुतायि सचा३ । पुरु२३हूता३४ । हा हो३ । यासा
^{१३} ^५ ^{२ १} ⁻ ⁻ ^१ ^५
 त्वा२३४नायि । श यद्वा२३वे । न शौ२ । हौ२ । हुवो२३४ । वा ।
^४ ^५
 का५यिनो६हायि ॥

கீத மந்திரம் 4.

⁴ ² ¹ ² ^{१२} ^{२३} ^१ ^{२३२} ^{१ ७}
 தத்ரோ गाय सुते सचा६ए । यु पु हूताय सत्वने । पुरु हूता । या सत्वा
^२ ^{४५} ^२ ^{१३} ^५ ^{१ ४} ^{२ ५} ^५
 ना इ । शयत् । गौवा ओ वा । ना शा । का । ईनो हायि ।

கீத மந்திரம் 5.

⁴ ² ¹ ² ^{१२} ^१ ^२
 தத்ரோ गाय सुते सचा ए । पुरुहूताय सत्वना ई । शं यद्वा वे । ऐ हो
^२ ^{१ १} ^३ ^{५२} ^{३ २२}
 आ ईही । नशा का ईना औ होवा । ई हा उ ॥

இந் நான்கும் ததவோவாககம் எனப்படுகின்றன.

இவற்றிற்கு மூலகாரணமாகிய இரண்டாவது மந்திரத்தின்
பதவுரை.

(हि स्तोत्रारः !)	(ஹெ ஸ்தோத்ராஃ)	(துதிப்போர்களே !)
वः	வஃ	நீவி
सुते	ஸுதௌ	{ புத்திரபபேறு முதலிய பயனை யடைவதற்கு,
पुरुहूताय	புருஹூதாய	{ பல பெரியோர்களால் அழைத்த தற்கும் பூசித்ததற்கும் உரியா னும்,
सर्वने	ஸர்வநௌ	{ சாகையில் பேராற்றலுடையா னும்,
काकिने	காகிநௌ	{ சாகரத்தை யுண்டாக்கிய இருடி யால் மகிமையை உணரப் பெற்றவனும்,
इन्द्राय	இந்திராய	{ இந்திர வடிவாக கொண்டுள்ள வனுமாகிய பரமேசுரன பொ ருட்டு,

गवे न	மவெ ந	{ பசவிற்குப் புதிய கன்றானது களிப்புண்டாகுவது போனது
यत् नं	யக் ஸம்	{ யாதொரு சங்கீதம் களிப்பைப் யுண்டாக்குகின்றதோ,
नत्	தக்	அச சங்கீதத்தை,
सचा	ஸசா	கடியுள்ளவராய்,
गाय	மாய	பாடுவீர்களாக.

விருத்தியுரை.

இமமந்திரத்திற்கு, சம்பு, வார்ஹஸ்பததியர் ரிஷிகள் ஆவர். இச் சாமகீதத்திற்கோ, உருத்திரா, மிருகயுர் ரிஷியாவா, வடமொழிச் சந்தம காயத்திரி.

தேவதை, இந்திரனுடைய திருமேனி கொண்டு நிற்கும் உருத்திரனே யாவன.

“துதியாளர்களே ! நீவீர், இரத்திரனென்னும் உருத்திர பரமேசுரனைப் பாடுவீர்களாக என்பது” இம்மந்திரத்தின் கருப்பொருளாம்.

ரண்டுக் ‘கூடிக்கொண்டு’ என்பதால், பாடுவோர், துதிப்போர் முதலிய அனைவரும் ஒருமகே குழுமி நின்று பாடுவீர்களாக என்பது பெற்றும்.

“இரத்திரன வடிவங் கொண்டுள்ள இவ் வருத்திர பரமேசுரன் பொருட்டு எனபது” எவன பொருட்டுப் பாடவேண்டும்? எனனும் வினா விறகு விடை கூறியவாறும்.

எவ் வண்ணத்தனாகிய இரத்திரன எனறறிய விரும்புமிடத்து * புருக்தன எனப்பட்டது. அதாவது பல பெரியோர்களால் பல பெயரைக்கொண்டு அழைத்தற்குரியான எனபதாம்.

இவ்வாறு இரத்திரனைப் பல பெயர் கொண்டு அழைத்தலானறோ, சுபரமணியரை அழைக்குமகால் இரத்திர! வருக, ஹரிவ! வருக என்றற ரொடக்கத்து மந்திரங்களால் வேளவி செய்கின்ற பலலோகனும் அழைக்கின்றார்கள எனபது காண்க.

மற்றும், இக் கருத்துக்கொண்டே உபநிடதமும்,

“உருௌ ராயாஹி: வுரூரூவ ராயதே” “இரத்திரனென்னும் பரமான்மா மாயைகளால் பலவகை யுருவங்களைக்கொண்டனா” என்று கூறுகின்றது.

* புரு - பல பெயர்களால், ஹூத - அழைக்கப் பெறுகின்றவன்,

சண்டு “ ஒருநாமம் ஒருருவ மொன்று மிலார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் ” என்று பல சருதிகளும் கூறுகின்றதையும் உணர்க.

மறமும், இந்திரன் என்னுஞ் சொல் ஐசுவரியமுடையான் என்னும் பொருளையே வலியாலும் இனிதுணாததுகின்றது எனபதுங் காண்க. அதுவும் மேலே வெளியாம்.

அற்றேல புருசுதன, புரந்தரன் என நிகண்டிற் கூறியிருத்தல் என்னையோ வெனின்? அஃதும் இடுகுறிப் பெயரால் அமைதவினென்க.

“சகையில் பேராற்றலுடையான் என்பது” இப் பொருள் கொண்ட ‘ஸதவன்’ எனனும் வட சொல்லிலுள்ள ‘ஷணு’ என்னும் பகுதியின் பொருள் சுதலாமாதலின் தனனை வழிபடுகின்றவருக்கு வேண்டியவற்றை அளிக்கின்ற பெரும் வன்மையை யுடையவன் என்பது பெறப்பட்டமை காண்க.

“சாகரத்தை யுண்டாக்கிய இருடியாலுணரப்பெற்ற மகிமையை யுடைய வன் என்பது” இப்பொருளைத்தரும் ‘சாகினே’ என்னும் வடமொழிச் சொல் எல்லாம்வல்லான் எனனும் பொருளைத் தருவதுடன் சாகரத்தை யுண்டாக்கிய ‘மங்கணகா’ என்னும் முனிவரால் அறியப்பெற்ற பெரும் மகிமையை யுடையவன் உருத்திர பரமேசுவரன் எனபதையும் அறிவுறுத்தது கின்றதனாலென்றுணர்க.

இப்பொருள் பெறல யாண்டையதெனின்? அஃதாமாறு தெரிவிக்கு தும்:—

முன்னர் ‘மங்கணகா’ எனனுமொரு இருடி யிருந்தனர்; அவர் தமது திருக்கரத்தில் ஒரு தருபபையின் துனியால் அடிக்க, அக் கையிலிருந்து ஏழுகடலுந் தோன்றின; அதைக்கண்ட அவர் பாடிக்கொண்டே ஆடத் தொடங்கினா; அதைக்கொண்டு உலகனைததும் ஆடத்தொடங்கின. அப் போது, உருத்திர பரமேசுவரன் தோன்றி அவ்வெழு கடலையும் ஒரு பனித் துளிநீரெனத் தனது திருக்கரத்தில் அடக்கிக்கொண்டருளினர்; உடனே அமமகரிஷியானவா, உருத்திரபரமேசுவரனுடைய மகிமையை யுணர்ந்தவ ராய் எல்லாமவல்ல இறைவ! நீயே, தேவர்கட்கெல்லாம் தேவனாகின்றாய், என்று பலவகையாகப் பரமேசுவரனைத் துதித்தனா என்னுமிககதை பார தம் உத்தராததியாயத்திற் கூறியிருப்பதென்பதாம்.

“யாதொரு சங்கீதம் கனிப்பை யுண்டாக்குகின்றதோ அச்சங்கீதத்தை” என்பது, எவ்விதமாகிய சங்கீதத்தை யெனபதற்கு விடை கூறப்படுகின்றது.

‘பசுவிற்குப் புதியகன்றானது களிப்புண்டாக்குவதுபோன்று’ என்பது, எதைப்போன்று களிப்புண்டாக்கத்தக்க சங்கீதத்தை? என்பதற்கு விடை கூறலாம்.

எண்டு, பசுவிற்குப் புதிய பசம்புல் களிப்புண்டாக்குமாறு எனலும் பொருநதுமாயினும் அக்கால் இளம்புல் கொடுக்கின்ற களிப்பிலும் மிருத களிப்பைப் புதிய இளங்கன்றே கொடுத்தலின் அதையே உவமையாகக் கூறப் பட்டதென்க.

மற்றும், உருத்திரபரமேசுரன் என்னுது இந்திரன் வடிவங்கொண்டுள்ள உருத்திரபரமேசுரன் எனறல், இததோத்திரம உச்சிப்போதிற் செய்கின்ற வேள்வியில் இந்திரனுடைய குணங்களைப் புகழ்ந்து போற்றுதல் கொண்டு இந்திரனுடைய தோத்திரமென்பதும் இனிது பெறப்படினும், அவ்வண்ணம் கொள்வார கருத்திற்கு முற்றும் முரணாகது அதையும் உடன்படல்போன்றே கூறியதென்பதாமெனக் கண்டுகொள்க.

அஃதன்றியும், இந்திரன் என்னுஞ்சொல் பெயரானும், பொருளானும் உருத்திரபரமேசுரனையே தெரிவிப்பதாமாயினும் இடமநோக்கி இந்திரன் என்னும் ஒருவனைக்கொண்டு அவனுக்கு அகிட்டானமாகிய உருத்திரபரமேசுரன் கொள்ளப்பெற்றனன். இதுபோன்று நேரே உருத்திரபரமேசுரனை யுணர்த்தாத சொற்களின் பொருளான ஏனைய தேவர்களை மேற்கொண்டெழுந்த மந்திரங்களும் முடிவில் பரமேசுரனிடத்திலேயே இனிது அமைகின்றன என்பது எண்டு உற்றுநோக்கத்தக்கது.

இதுபற்றி யன்றே,

ஈசுரன் என்ற சொற்குப் பொருளாகிய கண்ணபிரானும்,

“யெவஜ்நஜ்ஜெவதா ஹதா யஜனே ஸூரியாநிதா: |

தேவி ஜாஜெவ களனஜெய யஜனஜ் வியிவாஹவடிக்ஷ || ”

“அருசுசுன! அன்போடு ஏனைய தேவர்களை ஆராதிக்கின்ற பகதர்களும், விதியைத் தழுவாது என்னையே யாராதிக்கின்றார்கள்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார்.

அவ்வனமே, இருக்குவேதம் 1-164-169-வது மந்திரமூர்,

इन्द्रं मित्रं वरुणं अभिमाहुः ||

“பரமேசுரனை, இந்திரன், மித்திரன், வருணன், அககினி என்று கூறுகின்றார்கள் ” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், வாசனேய சுருதியும்,

एकैकं देवं एतस्यैव साविसृष्टिरेष उदेवसर्वे देवाः ॥

“எல்லாத தேவர்களும் இப்பரமேசுரனிடத்திற் றேனறியவர்களே யாவர்கள் ” என்று கூறுகின்றது.

இதனாலன்றோ, நான்கு மறைகட்கும் நற்பாடியங்கண்ட சயணசிரியரும், ஆங்காங்கு இந்நிரன முதலிய தேவர்கள் சுருதியில பலா அழைக்கப் பெறுவ ரேனும் பரமேசுரன ஒருவனே அவ்வத தேவர்கள் வடிவனாய் நிறமவின சிறிதும் மாறுபாடில்லை யென்றா.

இதுபற்றியே கந்தபுராணமும்,

காமி விவெஷவாக்ஷாமி ஸ்ராஹணா வெஷவிதூரா !

ரூஷுஷுஷிஷு ஸ்ராஹிதூ ரிவெ வரகாரணே,

வயஷுவஷுஷி ॥

மறையை நன்குணர்ந்த அந்தணப் பெரியோர்களே ! “சில மறைமொழி கள் உருத்திரபரமேசுரனிடத்தில் முடிவுறுகின்றன அதாவது உருத்திர மூர்த்தியைக்கொண்டு முடிகின்றன ” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும்,

“வ்ருகிவாஷுஷு ஷ்ராஹிஷ்ராஹி ஷ்ராஹிஷ்ராஹி ॥

“கூறப்பெற்ற மகாதேவா எல்லாமூர்த்திகளிலும் இருக்கின்றனர் ” எனவுங் கூறுகின்றது.

இவ்வாற்றால், நீண்ட கழுத்தன், அகன்ற மார்பன், பெருந்தோளன் என்பது முதலிய வாக்கியங்கள் அத்தகைய திருமேனியை யுடைய இராம பிராணியே குறிப்பதுபோன்று இந்நிரனைப் புகழ்தலும் உருத்திரபரமேசு ரனியே குறிக்கின்றது எனபது திரண்டபொருள்.

இனி, “ இச்சாமவேத உருத்திரியை நன்கு ஓதி உருத்திரனுக் கன்பு செய்வானாக ” எனக் கூறிப்போந்த சாமவேதப் பிரமணம் என்னும் பிரபல சுருதியின் “ நங்கள் நேரே உருத்திரபரமேசுரனையே துதிக்கின்றன ” என்று கோடலே மிகவும் பொருத்தமுடையதா மென்றுணர்க,

எனனை? “வெநெடூர் மாஹாபத்ய உவதிஷுத” “இந்திரன மந்திராததால் காருகபத்தியமென்னும் அக்கினியைத் தாபிக்குக” எனனும் வேதவியில, இந்திரன எனனுஞ்சொல் இருந்தும் ஆண்டு இந்திரன எனற சொல் ஐசுவரியத்தை மேற்கொண்டதாமாதலின் அவவக்கினியை வளர்ப்ப தற்கே இம்மந்திரம் சாதனமாயிற்று எனபதனென்க.

அறநெல்தாகுக? மறைகளிற் கூறப்பட்ட சொற்களுக்கெல்லாம் நியமமாய் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் ஒவ்வொரு பொருள் கொள்ளல்வேண்டாமோ வெனின்? இஃதுண்மை. அங்ஙனமாயினும் பிராமணம் எனனும் வேதபாகத்திற்கே அவவண்ணமென்பதும் மந்திரமென்னும் வேதபாகத்திற்கு அவ்வண்ணம் இல்லையெனலுமே உடன்பாடாதலின் என்க.

இதுபற்றியே அபபய்ய தீக்ஷிதரும்,

“ஸ்ரூதிஸமீபித ஸநெக வொயத்யெவ

உநெ ணகாயகஸம் வதவஸூரவதி”

“வேதம் பேர்திக்கின்ற பலவகைப் பொருள்களிலும் மந்திரபாகத்தில் ஒரேபொருள் எனபதை நிறுவி” என்று கூறியுள்ளார்.

ஈண்டு, ‘ஸதவன’ எனனும் வடமொழிச் சொற்கு அறிஞர்களால் தொழற்குரியான, அல்லது, அனபாகளைப் பாதுகாக்கின்றவன் எனினும் பொருந்தும்.

அல்லது, சததுவம், எனபது ஒருகுண மெனக்கொண்டு சததுவ குணச் செய்கையையுடைய உருத்திரபரமேசுவரன் எனினுமாம்.

இப் பொருளையே சவேதாசுவதா வுபநிடதத்திலும்,

“ஸஸுநெவதேவ வுபததகஸ”

“சததுவகுணச் செயலுடையவனே யிவன்” என்று கூறியிருக்கின்றது.

அல்லது, சதவம், என்றது பரமார்த்த சததையாம். அதாவது முக்காலத்துங் கெடாத உண்மையாம், அத்தகைய சததை உடையவன் எனபது மமையும்.

இதுபற்றியே, உண்மை வாக்கியமொன்றும்,

“ஸஸி லாதி விரயஸூவம் நாரணெக்யஸ வஸூக்ய”

சூரதேவம் ஸூரஸூவம் ஐதஸூவம் ததொவதே”

“இருததல, விளங்கல், பிரியம், உருவம், நாமம் என னும் ஐவகைக் கூறு களை யுடையது இவவுலகம்; இதில முதலாவது மூன்று கூறுகளும் பரப்பிர மத்தின் கூறுகளாகினறன. இரண்டாவதாகிய இரண்டு கூறும் உலகின் கூறுகளாகினறன” என அறிவுறுத்துகின்றது.

இதைத் தழுவினே தொல்காப்பியனாரும்,

“நிலம் நீர் தீவளி விசம்போடைநதும்,
கலந்த மயக்கம் உலக மாதலின்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

இவ்வாறே, திருமறையும்,

“பூததாரும் பொய்கைப புனலிதுவே யெனக்கருதி,
பேய்ததோ முகக்குறும்” என்று கூறுகின்றது.

இது கொண்டன்றோ கந்த புராணமும்,

“யவஸ்து லாயாமதம் ஸக்யம் ஸநீரம் ஸதூதூரோ முணஃ +
ஸம்ஹாராய த்ரி லுஷீஷநாம் ஸ ரு ட ஸதூதூதூவரஃ”

“எவனுக்கு மாயையின் சததுவகுணம் திருமேனியோ, அவனே சமமாரத்தின் பொருட்டுத் தமோகுணமுடைய உருத்திரனாய் முமமுாததி களில் ஒருவனாகின்றான்; பிறனலன்.” என்று கூறுகின்றது.

இதையே “உள்ளே சததுவகுணமுடையான வெளியிலே தமோகுண முடையான” என்று சூதசங்கிதை முதலிய நூல்களும் கூறுகின்றன.

இதனால் ‘குணி உருத்திரனே தமோகுணமுடையான்’ என்பாரின் கொள்கையும் பயனற்றதாயிற்றெனக், என்னை? வெம்பவக கடலில் மூழ்கித் துன்புறநிலைத் ஆனம் கோடிகட்கு, களைப்பாறுதற்கோ குளிர் நிழலென் னும் இனப் மயமாகிய பரமேசுரன் உபசமமாரத்தின் பொருடாகவே புண் னாற மருந்து கொள்ளல் போன்று தமோகுணத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்ற னன்; அவன் கருணைக் கடலாகிய அருட்டிருமேனியான ஆதலினெனக்.

இப்பொருளையே சிவபுராணமும்,

“மிஹநஹுஸ்து ஹிஷஜொ ருமெ ஹிம்ஸா ப்ரயுஜுதஃ |
நகி சிஹிடிவி நெவ்யுஷணத் வுநெவாது ப்ரயொபிகா”

நோயுற்றாரை வைத்தியன் (சுடுதல, அறுததல முதலியவைகளால் துன்புறுத்தினும் அவன் சிறிதும் கருணையற்ற படசபாதன் ஆகான் (என்னை?) இங்கு நோயைப் போக்குதற்கு அனபுடைமையே காரணம்

மாதவின்” (இது போனறே பரமேசுரனுடைய நிக்கரக, அறுக்கிரகங்களும் என்பது காண்க.) என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், இத்தகையனாகிய பரமேசுரனே பரப்பிரமம் எனக் கொள்ளுங்கால், அது குணத்திறகு அடங்கிய தென்பது பொருநதாமையின், நித திரை, சோம்பல் முதலிய தமோகுணத்தின் காரியங்கள் அவன்பால் உண்டெனலே அமையாமையின் என்க.

அஃதன்றியும், “சததுவகுணத்தால் ஞானமும் சுகமும்” என்னும் மிருதியால், உருத்திர பரமேசுரன் இன்பமயன என்பதற்கு நிமித்தங்களான சிவ, மருட, சமபு, சுகர என்பது முதலிய திருநாமங்களாலும் பரமேசுரனே இன்பங் கொடுக்கின்றவன் என்பதும் தானே போதரும்.

சததுவகுணத் திருமேனியான என்னுமிது கொண்டே,

“஁ர஁புர஁வ஁ஷி஁ர஁நா஁”

‘எல்லா வித்தைகட்கு மிறைவன்’ எனவும்,

“஁ர஁புர஁சி ஁ர஁ந஁சி஁வ஁”

“பரமேசுரனிடத்திலிருந்து ஞானத்தைப் பெற்றுக்கொள்க” எனவும் சுருதி கூறுகின்றபடி, இதனால் ஈசுரன் வித்தையை யளித்தருளுந் தன்மையன் என்பதும் பெறப்பட்டதென்க.

சுண்டு, புருசுதன், எனபதற்குப் பலர்களால் பல பெயரிட்டு அழைக்கப் பெறுகின்றவன் எனறமையினானே, வழிபடுகின்ற அநேக அனபாகளாலும் ‘பரமேசுர! நினது தரிசனத் தந்தருளல் வேண்டும்’ என்று வேண்டப்படுகின்றவன் எனபதுங் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

எனனை? ‘஁மிர஁ன஁சுர஁ணீ’ எனனும் வேத மந்திரத்தில் ‘ஹ்வய’ என்னும் அழைத்தலையே பொருளாகக்கொண்ட வடமொழிப் பகுதிககு வேண்டுகோளும் பொருளாமெனப் பாடியததிலும் உரைக்கப்பட்டிருத்தலினைன்க.

இதையே, பாரதத்தின் ஆரண்ய பருவமும்,

“஁வ஁ வ஁வ஁ய஁சி஁வ஁ ர஁ஜ஁ஷி஁஁ சி஁ய ஁ர஁த”

‘இவ்வாறு இராசரிஷிகளால் வேண்டப்பெற்ற உருத்திர பரமேசுரன்’ என்று தொடங்கி,

“வசுஷா கொபிஸு- ரு- ஞாணாம் ஃஷீணாம-தஸூதா !
யோ வசுவசுதரம் ஷுஷா”

“கோடிக்கணக்கான இருடிகட்கு (சிவன்) முன தோனறினன, யானும கண்குளிரக கண்டேன்” என்று முடித்துக்கொண்டு இதை ஒரு சரித்திர வாயிலாகக் கூறுகின்றது.

இதனால் வழிபடுகின்றவர்கள் உருத்திரபரமேசுரனைத் தரிசிக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றனர் என்பதும், வேண்டினவாகட்கு அருவுருவாகிய பரமேசுரன், ஆவில பால போலும், ஏந்திழைபால் முலைப்பாலும், கண்ணீரும் போன்றும், அருளுருவாய்த தோன்றியருளுவன் எனபதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

மற்றும், எண்டுப் புதிய இளங்கன்று பசுவிற்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவது போன்று உருத்திரபரமேசுரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்கும் சங்கீதத்தைப் பாடுவீர்களாக எனறமையால், அதனோடு பேராற்றலுடையவனென்பதையும் இயைத்து, சங்கீதத்திலும் பேராற்றலுடைய பரமேசுரனுக்குக் களிப்புண்டாகக்கூடிய சங்கீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்பதும் கொள்ளற்பாலதாம்.

இதனால், காதருவ வேதத்திற்குங் காரணனாகிய உருத்திரபரமேசுரன் ஒருவனே, சங்கீதத்தின இனசுவையை யுணர்ந்து அருள் செய்யவல்லான் எனபதுங் கொள்குகிடந்த பொருளாயிற்றென்க.

அற்றுகலினன்றே,

“வஸுவெசுதி ஸிஸுவெசுதி வெசுதி மாநஸம்மணி !
ஸம்மீதரஸி ஞாநுய-ஃ ஸங்கரொ வெசுதிநா வரஃ”

“விலங்குகளும், குழந்தைகளும், பாம்புகளும் சங்கீதச் சுவையை யுணர்ந்து கொள்கின்றன, சங்கீதத்தின வல்லுத தன்மையைச் சங்கரனொருவனே யறிகின்றான் பிறனல்லன்” எனலும் ஒரு பழமொழியும் யாண்டும் பரவுகின்றது.

அங்ஙனமே, யாகளுவலகிய மிருதியும்,

“மீதிஜ்ஞா யஜி யொமெந ந மஜ்ஹே தரஃ வஜ்ஜ !
ரு- ஷுஷாநு- ஞரொ ஹக்ஷா தெநெவ ஸஹ ஜோடிதே”

“சங்கீதத்தை யுணர்ந்தவன பரமபதத்தை யடையமாட்டானேல்,
உருத்திரபரமேசுரனுடைய தொண்டனாய் அவனோடு கூடவே களிப்பறு
கின்றான்” என்று கூறுகின்றது

இவ்வாறே சூதசங்கிதையின் ஒரு கூறுகிய பிரமகீதையும்,

“மீதிஜூநம் ஸிவபூரவெ ஸுதாராம் காரணம் ஹவெக் !

மீதிஜூநெந யொமஃ ஸஜாக் யொமாஷெவ ஸிவெகஜ்தா”

“சங்கீத ஞானம் பரமேசுரனை யடைவதற்குக் காரணமாகும். சங்கீத வுணர்ச்சியால் யோக முண்டாகின்றது; யோகத்தினாலே சிவனோடு ஒன்றாகத் தன்மை யுண்டாகும்” என்று கூறுகின்றது

மற்றும், இவ்வாறே சிவபுராண முதலியவைகளும் கூறுகின்றன வென்றுணர்க.

ஈண்டு, உருத்திரபரமேசுரன் பல விடத்தில் நிமித்தமபற்றி அருள் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கினும் பேரன்புடன் ஒழுங்காகிய சங்கீதத்துடன் அவனது புகழைப் பாடுகின்ற இடத்திலேயே பேராதிருப்பன் என்பது உட்கிடை.

அதுபற்றியே பசுவான விஷ்ணு மூர்த்தியும்,

“உகூயத்ர மாயணி தத்ர கிஷ்லி”

“யான வைகுண்ட முதலிய விடங்களில் இருக்கமாட்டேன், மற நெங்கிருப்பேன் எனின்; எனது அன்பாகள யாண்டுப் பாடுகின்றார்களோ ஆண்டு நிலையாயிருப்பேன்” என்றருளிச் செய்துள்ளார்.

ஈண்டு வடமொழியில், புத்திரன் எனனுமொரு பயனை மாதிராக கருதிப் பாடுவீர்களாக எனக் கூறியிருக்க, புத்திரன் முதலிய எல்லாப் பயன்களையு மடைதறப்பொருட்டு எனறது எவ்வாற்றாலாமெனினோ? தெரி விகருதும்

மக்கட்பேற்றெனறே ஒருவன அடையவேண்டிய எல்லாப் பயன் வடிவா கவும இருத்தலினெனக்.

இதுபற்றியே,

“சூநநி மூஷிரெகொயம் சவதஜிதி கயஜ்தெ.”

“புத்திரனொருவனே ஆனந்தப் பிழம்பெனப்படுகின்றான்” எனனும பழையா வாக்கியமும் உலாவுகின்றது.

மற்றும், பாகவதமும்,

‘பைங்குழவி மீது கொழுந்த விடோங்கும்’ என்று கூறுகின்றது.
இது கொண்டனரோ தெய்வத் திருவருளால் வந்த பெருவேதமும்,

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவ திலலை அறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற” என்று கூறுகின்றது.

இம்மந்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—

புத்திராகளே! நீவிரும், உமக்கு வேண்டிய பயன முதலியவற்றை
யடைதற் பொருட்டு, இந்திரனுடைய திருமேனி கொண்டெழுந்தருளுகின்ற
வனும், எல்லாப் பயனகளையும் அளிக்க வல்லானும், ஆன்றோர்களால் ஆரா
தனம் அளிக்கும், அன்பாக்ளைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், சத்துவ குணமா
கிய அருள் திருமேனியை யுடையவனும், சத்துவகுணச் செயல்களை யுடைய
வனும், பிரம் விதையை யளிக்கின்றவனும், பொது நோக்குடையானும்,
தொண்டாகளுடைய பரிதாபத்தைப் பொறுக்காதவனும், உலகிற கொரு
காரணனும், பரப்பிரம் வடிவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுடைய அருள்
சரக்குமாறு, வேத வழக்கைப்பற்றிய சங்கீதத்தையேனும், அல்லது உலக
வழக்கைப்பற்றிய சங்கீதத்தையேனும் இனிது பாடுவீர்களாக எனபதாம்.

இரண்டாவது மந்திர விருத்தியுரை

முற்றிற்று.

சங்கீதத்தில் 3-4-5-வது மந்திரங்கள்

முடிந்தன.

மூலம்

மூன்றாவது மந்திரம்.

சங்கீதத்தில் 6-7-8-வது மந்திரங்கள்

இம்மந்திரம் இருக்கிலும் சாமத்திலும் ஒரு பதிகமாகவும் சங்கீதத்திற்
மூன்று பதிகங்களாகவும் உள்ளது.

३ १२ ३ १ २३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २
मूर्ध्नि दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आज्ञातमग्निम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ ३ १ २ ३ २
कविः सम्राजमतिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः ॥

உஞ்ஞாநம் ஹிவொ ஸாதிம் வ்யயிவொ
 வெவொநாஜத ஸுஜாதஹி |
 கவிம் வொஜாதியிம் ஜநாநா
 ஜாவஹி வாதும் ஜநயனா ஷெவாஃ ||

கீத மந்திரம் 6.

22 3 824 2221 2 9 3 8 4 2292
 ஆஜ்யா தோஹ் || 3 || மூர்நாந் தாஹ் | வா3அர | தி ப்ரதிவ்யா: வௌ
 2 9 2 223 84 2 9 2 9 2 3824
 நராம் | ஸுத ஆ | ஜாத மஹிம் | கவித் சமூ | ஜா3மதி | தி ஜநானாம் |
 229 2 9 23 824 22
 ஆசனா: பா | வா3ஜன: | யந்த் தேவா: | ஹா உ ||

22 922 223 8 22 2 922
 ஆஜ்ய தோஹ் | 2 | ஆஜ்ய தோ3ஹா உ | வா எ | ஆஜ்ய தோஹ் | 2 |
 22 3 923 22 2
 ஆஜ்ய தோஹ் | 2 | எ | ஆஜ்யதோஹா2384ம் || ஹா உ | 3 | ஹம் ||

கீத மந்திரம் 7.

92 222 22 2 9 2
 சிடோஹ் | 3 | மூர்நாந் தாஹ் | பூர்வத் | ஹா உ | ஹம் | சிடோஹ் | 2 |
 9 2 39 999 22
 சிடோ3ஹா உ | வா3ஹ்2384 || 64 || ஹா உ || 3 ||

கீத மந்திரம் 8.

92 2222 22 92
 ச்யோஹ் | 3 | மூர்நாந் தாஹ் | பூர்வத் | ஹா உ | 3 | ச்யோஹ் || 2 ||
 4 2 2 92
 ச்யோ3ஹா உ | வா3 | எ3 | ஸுதம் ||

மூல இருக்கு மந்திரத்தின் பதவுரை.

திவ: மூர்நாந்	ஹிவ: உஞ்ஞாநம்	{ தேவாஹுகுள மேமபட்டோ னும, அலலது வா னுலகைத தாஹுகுள றவ னும,
ப்ரதிவ்யா	வ்யயிவொ:	
அரதி	ஸாதிம்	{ இஹவனாய விளஹுகுள றவ னும,

वैश्वानर	வெவ்நாநரம்	எல்லா வுலகமாபுள்ளவனும்,
ऋते	ஐதே	வேளவியில்
आज्ञात	ஆஜாதம்	{ அருள திருமேனிகொண்டு எழுந தருளுகின்றவனும்,
अग्नि	அஹிம்	அனைத்திறகூர தலைவனும்,
कवि	கவிம்	{ வரம்பிலா ஞானங்களை யுடையவ னும்,
सम्राज	ஸம்ராஜம்	இயற்கைச சோதி வடிவனும்,
जनानां अतिथि	ஜநாநாம் அதியிம்	{ அனைவராலும் அதிதிபோன்று போற்றத்தக்கா னுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனை,
देवा.	தேவா:	தேவர்கள்
नः आसन् पात्रं	நஃ ஆஸந் பாத்ரம்	{ செபிக்கின்ற எம்முடைய மந்தி ரங்கட்கு விஷயம் ஆகுமாறு
आजानयन्त	ஆஜநயன	செய்கின்றார்கள்.

விருத்தி யுரை.

எண்டுப் பரததுவாசா ரிஷி. சாமத்தில் வைசுவாநராக்கினி. திருஷ்டிபு, சந்தம். அக்கினியையே தனக்குத் திருமேனியாகக்கொண்ட சிறப்படி வடிவாலேனும், தேரே சொஸுபமாந தனமையாலேனும் உருத்திர பரமேசுரனே தேவதையாவன. இவ்விருவகைப் படசங்கனும் முன்னாக கூறப்பட்டன ஆண்டுக் காண்க.

மூலத்தில் “மூர்த்தா” என்பது உடலுக்கு ஒரு தலையைப் போன்று தேவர்களுக்குள் சிறந்தோராய் வான நாட்டைத் தாங்குகின்றவன் என்பது பொருள்.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

“ உத: ஸ்ரீநாமம் டேவா உவஜீவணி ”

“ முக்கியமாகிய இவ வக்கினியைக்கொண்டு தேவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள் ” என்று கூறுகின்றது.

இதனை போரத பொருள் எனையோ வெனின் 2 தேவர்கள் இனிது வாழ்ந்து வருதல் அவிக்கை கொண்டேயாம், அதற்கைய அவிக்கை யளித்தலும், அக்கினியின் வயமாமாதனை அக்கினியே அமர நாட்டைத் தாங்குகின்ற தென்பதும், தேவர்களுக்குத் தலைமையதா மென்பதுமாம். அக்கினியே உருத்திரன பரமேசுரன எனலும் பொருளாம் என்பதை முன்னர்க் கூறினும், அதை எண்டும நினைத்துக்கொள்க.

“மண்ணுலகத்தும் இறைவனாய் விளங்குகின்றவனும்” என்பது மூலத்தில் இப் பொருளைத் தரும் வடமொழிச் சொல் ‘அரதி’ என்பதா மாதவின என்க.

அச் சொல்லும்,

“सृष्टिं लोकांश्च धीवः ककु” என்றம் றெடக்கதது மற்றெரு மந்திரத்தில் இறைவன் எனனும் பொருளதநது நின்றலின், ஈண்டும ‘அரதி’ என்னுஞ் சொல் இறைவன் எனனும் பொருளையுந் தநது நின்றதென்க. இறைவன் என்பவன் பரிபாஷிப்பவனே யாவன்; ஆதலின் மண்ணுலகத்தைப் பரிபாஷித்தற பொருட்டு, காசி, சித்மபரம், கமலாலயம் முதலிய தலங்களில அருளுருக கொண்டெழுந்த அருள் செய்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது பெற்றும்.

மறறும், மூலத்தில் வானுலகம், என்றதற்கு இடவாகு பெயரால் தேவர்களைக் கொள்ளப்பட்டது; எனனை? வானவாக்கு மேலுலகமே வாழிடமா மாதவினென்க.

‘மூர்த்தா’ என்றது தலையாம் ஆதலின் சிறந்தவன் என்பதாயிற்று, ஆகவே தேவர்களுக்குள் சிறந்தவனும், மண்ணுலகிற்கு இறைவனும் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது திரண்ட பொருள்.

அல்லது, வான நாடடையும், மண்ணுடடையும் தாங்குகின்றவன் உருத்திரபரமேசுரனே எனக்கொள்ளினும் அமையு மென்க.

அதுபற்றியே சுருதிகளும்,

“वणतवृषे वा ऋक्षारवृषे ब्रह्मरक्षोन्मनाऽर्ध्विष्टावा वृषी
वृषा वियुते क्षितः”

“நித்தியமாகிய இப் பரமானமாவின் ஆணையால் வானுலக மண்ணுலகங்கள் தாங்கப்பெற்று நிற்கின்றன” எனவும்,

“वणश्च वृषेऽथ वियारण वणश्चान्द्रोकानां”

“இவ வுலகங்களைத் தாங்குகின்ற ஆதார வடிவானது இப்பரமானமா வாகும்”, எனவும் கூறுகின்றன.

அல்லது, ‘அரதி’ எனனும் வடசொல்லை, ரதி-விருப்பம், அஃதில்லாதோன அரதி யெனப்படுவன எனப் பொருள் கொள்ளில் உருத்திரபரமேசுரன் முழு வைராக்கியத்தை யுடையவன் எனப் பொருள் கொள்ளினும் இனிதமையும் என்பதுங் காண்க.

இதனானே,

பகவான், என்னுஞ் சொல்லிலுள்ள பகம் - ஐசவரியம் என்னுமிடத்து ஞானமும், வைராக்கியமும் பகம் எனபதற்குப் பொருளாக ஹலாசிரியா கூறியுள்ளார்.

ஆவ்வாறே பரமேசுரனுக்கு நிலையான பத்துவகைக் குணங்களைக் கொள்ளுங்காலும்,

“ஜூதாந விராமதெஸ்ய-டி”

‘ஞானம் வைராக்கியம் ஐசவரியம்’ என்பது முதலிய அப் பததுக் குணங்களிலும் வைராக்கியமும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற தெனக.

‘எல்லா வுலகமாயுள்ளவனும்’ என்பது, வைசுவாநரன் என்பது வைசுவ - உலகனைத்துமுள்ள, நான் - நா வடிவன், என விரிதலின் எல்லா வுயிர்களுமாய் நிற்பவன் எனபது பொருளாயிற்றென்பதாம்.

இவ்வாறே, வைசுவாநரன் என்பது உலகனைத்தையும் நியமிப்போன் என்னும் பொருளைத் தருமென்பது முணர்க.

அற்றகலினன்றே வியாச சூத்திர பாடியமும்,

“சூதாநஃ வெஸூநாநா உவாஸூ”

“ஆன்மாவை வைசுவாநரனென உபாசிக்கின்றான்” என்னுஞ் சுருதி வாக்கியத்திற்குப் பொருளுரைக்குமகால், “வைசுவாநரன், என்னுஞ் சொல் எல்லா வடிவனுமாகிய பகவான் பரமேசுரனையே காரணப் பெயரானுங் காட்டுகின்றது” எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, வேள்விப் பொருள்தரும், ‘ருதே’ என்னும் வடமொழிச் சொல் சததியம் எனனும் பொருளையுந் தருவதாமாதலின், ‘சததியமாகிய தனது வடிவில் நிலைத்திருக்கின்றவன்’ எனப் பொருள் கொள்ளலும் உரியதே யாகும். ஈண்டு ‘நிலைத்திருக்கின்றவன்’ எனபது எஞ்சி நின்றதாய்க் கொள்ளற்பாலதாம்.

*

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

..வஃ “ஹவஃ கஸ்திநு வு-திஷ்டிதஃ?”

‘பகவான் எதில் நிலைத்திருக்கின்றான்?’ என வினாவிக்கொண்டு, ‘ஹு உஹிதி’ ‘தனது மகிமையில் நிலைத்திருக்கின்றான்’ என உததர முரைதகு முகததாற கூறுகின்றது.

மற்றும், ஈண்டு எழுந்தருளுகின்றவன என்பதை எல்லா வுலகமாய், என்பதுடன் இயைத்து ‘எல்லா வுலகமாய் நிற்கின்றவன்’ எனப் பொருள் கொள்ளினும் இனிது பொருந்தமாறுணாக. எனனை? பரமேசுரனே எல்லா வுலகமாய்த் தோன்றி நிற்கின்றானாதலின் அவனைத் தவிர்த்துச் சிறிதும் உண்மையிலின்றாமென்பது யாண்டும் ஒப்ப முடிந்ததாமாதலினென்க.

அறறுகலினன்றே, சுருதிகளும்,

“தலெஷுத ஸஹுஷோம் ப்ரஜாயெய”

“அப்பரமானமா பல்லுயிர்களாவோம் என்று திருவுளங் கொண்டது” எனவும்,

“ஸோஃகாரியத ஸஹுஷோம் ப்ரஜாயெய”

“அப்பரமானமா பல்லுயிர்களாவோம்” என விருமாதிற்று எனவும்,

“தஜாஜாநம் ஸுயகிசுராதெ”

“அப்பரமானமா தன்னையே உலகமாய்ச் செய்தது” எனவும், மற்றுங் பலவகையாகவுங் கூறுகின்றன.

அவ்வாறே ‘உலகனைத்துமானும் நீயே’ எனவும், “உலகேழுமனத்திசை பத்தெனத் தான ஒருவனுமே பலவாகி நின்றவா” எனவும், அருள் திருமறைகளும் முழங்குகின்றன என்பதும் ஈண்டுணரற்பாலது.

‘ஸவெஷா வெ ருஹு:’ “எல்லாம் உருத்திரனே யாவன” என னும் உண்மைச் சுருதியையும் ஈண்டுணர்ந்துகொள்க

‘வரம்பிலா ஞானங்களை யுடையவனும்’ என்பது, முன்னாக கூறிய வாறே பதினெண் விததைகட்கும் உருத்திர பரமேசுரனே காரணனாதலின் அவனை எல்லா ஞானங்களையு முடையவன் எனப்படுதலினென்க, இதனால், எல்லாமுணர்ந்தவன் என்பதூத தாமே போதருமென்றுணாக.

இதுபற்றியே, வியாசபகவானும்,

‘சாஸ்தர யோனிதவாத’ ‘சாததிங்கட்குக் காரணமாதலின்’ எனச் சூத்திரமு மியற்றியருளினா. ஈண்டு, வாகு மனகட கெட்டாத வேத முதலியவைகளைப் பரமேசுரன் செய்தனன் என்பதானே அவன் எல்லா முணர்ந்தவன் என்பது கருத்தது. எனனை? ‘ஒருவா ஒரு னூலைச் செய்யின, அவருடைய உணர்வு அந்நூலிலுள்ள அறிவினும் பேரறிவாகவே யிருந்தல் வேண்டும்’ என்பது மகரிஷி பாணினி முனிவரிடத்துக் காண்க கிடத்தலி னென்றுணாக ஈண்டு விரிக்கிற பெருகுமென் விடுதலாம்.

‘இயற்கைச் சோதி வடிவனும்’ என்பது, இப் பொருள்தரும் வட மொழிச் சொல்லாகிய ‘ஸம்ராஜ்’ எனபது, ஸம்-நன்கு, அதாவது இயற்கையாகவே, ராஜ்.-விளங்குகின்றவன் என விரிக்கப்படுதலின் இப் பொருள் கொள்ளக்கிடந்ததாம், இதனால் இயற்கைச் சோதியன் எனவே சுயஞ்சோதி வடிவன் எனபதும், பிற வெணிகளால் விளக்க முடியாதவன் எனபதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

அல்லது,

‘ராஜ்’ எனனுஞ் சொல் விளங்குதலாகிய பொருளைத் தருவது போன்று ஐசுவரியங்களைத்தையு முடைய தலைவன் எனனும் பொருளையுந் தருவதாமாதலின், அனைவருக்கும் உருத்திர பரமேசுரனே தலைவன் (இறைவன்) எனபதும் அமையும். இதை ‘சேனைகடகு ராஜன்’ என்னுமிடத்துச் சேனைகடகுத் தலைவன் எனபதே வெளிப்படையா யிருத்தல் போன்று எனக் கண்டுகொள்க எனபதாம்.

அற்றுகலினன்றே, சுருதியும்,

“ॐஸ்ராராணாம் வரஹோ உஹஸ்ரரஃ”

‘ஈசுரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுரன் பரமேசுரன்’ என்று கூறுகின்றது.

‘அனைவராலும் அதிதிபோன்று போற்றத்தக்கானும்’ எனபது, தேவா, சுரர், மனிதா முதலிய அனைவராலும் விருந்துபோன்று (நிலையினறித திடீரென வந்தவாபோன்று) ஆராதிக்கத்தக்கான் எனபதாம்

அதிதியானவன், அநதணன் முதலிய மேம்பட்டோனா யிருப்பினும், சண்டாளன் முதலிய தாழ்ந்தோனா யிருப்பினும் உண்ணுவகால வருவானேல், அவன் பூசிக்கத்தக்கான். அவனை யாராதிக்காவிடில் பெருந்திமை விளையும், பூசிக்கிலோ, பெருமபயனை யடைவா எனபதாம்.

இதுபற்றியே பல ரீதி நூல்களும்,

“விஹோ வா யஜி அணாரொ விபுஷு: வி துவாதக: |

வெஹுஷெவெ து ஸஃப்ராவஸூராதியிஸும-2 ஸஃக்ர:”

“அதிதியானவன் அநதணனையாயினும், சண்டாளனையாயினும், அநதணனைக் கொன்றவனா யிருப்பினும், தந்தையைக் கொன்றவனா யிருப்பினும், வைசுவதேவ மென்னும் (தேவாகடகு ரிவேதித்துத் தான் உண்ணும்) காலத்தில் முன்பின் அறியாதவனாய் வருகின்ற அவ வதிதியானவன் சவாக்கத்தை

யடையச செய்கின்றவனே யாவன ; அதாவது அவனைப் பூசிக்கில் சுவாக கத்தை யடைதல் பயனாம் ” எனவும்,

“ ஸ்ராமதெ நா஽ஹுயஃ வீதா சூஸநெந் ந மதகூதஃ ।
விதாந வாகுஸநவெந் சநாஷெந் ப்ரஜாவதிஃ ।
ஸயநெந் உதஃஷாஸஜீஸுஷ்விஷ்ணு உஹஸராஃ ”

“ அதிதிபானவன வந்ததால் அக்கினிகள் பிரியமடைகின்றன. அவன் ஆசனத்தின்கண் அமரத்திருக்கில் இந்திரன் பிரியமடைகின்றான். அவனுடைய பாதங்களைக் கழுவியதால் பிதிரைகள் பிரியமடைகின்றனர். அவன் உண்டதால் பிரசுரத்தியானவா பிரியமடைகின்றனர். அவன் உறங்கில் பிரமன், விஷ்ணு, மகேசுரர் பிரியமடைகின்றனர் ” எனவும்,

“ வயிஸ்ரானேவிஜ்ஞாத உகீயிம் கூஷம் விவாலித்யு ।
யோந வஹ்யதெ ஹதூர தோஹுஃ ஸ்ரஹ்வாதக்யு ”

“ வழியில் களைப்புற்றவனும், தெரியாதவனும், பசி தாகங்களை யுடைய வனுமாகிய அதிதிபானவன் வரின், எவன் அவனை அன்போடு ஆராதிக்கவில்லையோ, அவன் அந்தணரைக் கொண்டுவருகின்றான் ” எனவும் கூறுகின்றன என்பதாம்.

‘தேவர்கள் செபிக்கின்ற மந்திரங்கட்கு விஷயம் ஆகுமாறு செய்கின்றார்கள்’ எனபது.

எண்டு, “ ஆஸந பாததிரம் ” எனனும் வடமொழிச் சொல்லில், ‘ ஆஸ்யம் ’ எனபது வாயிறுற கூறப்படுகின்ற எழுத்துக்களாம்.

இதுபற்றியே,

“ ஸ்ஷஜ்ஞதெநந் வணாநீதஜாஸஜீ ”

‘ ஆஸ்யம் ’ என்னும் வாயால் உச்சரிக்கப்படுவதா மாதலின் ஆஸ்யம் எனப்படுகின்றது’ என்றா பதஞ்சலி மாமுனிவராகிய வியாகரண மாபாடியகாரரும். இவ்வாற்றால் ஆஸன் செபிக்கின்ற மந்திரம் எனபது பெற்றும்,

செய்கின்றார்கள், எனறது ‘ ஆஜநயநத ’ எனனும் வடமொழி வினைச் சொற்கு வடமொழி யிலக்கணத்தைத் தழுவிச் செபிக்கின்றார்கள் எனபதும் பொருளாமாதலின் எனக. இதன் முறையை ஆண்டு காண்க. இதனால் உருத்திர பரமேசுர மந்திரத்தைச் செபிக்கின்றார்கள் எனனும் பொருளுக கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

ாண்டு உருத்திர செபமே எல்லாவற்றினும் சிறந்ததா மென்பதுணாற்பாலது.

இதுபற்றியே பல நூல்களும்,

“புணவ: மதரூஃயம் தயாஃயவஃபிரஸ்பிவா ।

ணதெஷாணு ஜவ: வுத், ! ஸ்ராவ்யா உதி கீதிஃத:”

“பிரணவம், சதருத்திரம், அதர்வசிரசு முதலியவைகளைச் செபித தல, தனது மறையை ஒதுவதேயாகும் என்று சொல்லப்படும்” என்று கூறுகின்றன.

அங்ஙனமே கண்ணபிரானும்,

“மஜ்ஜாநாம் ஜவ மஜ்ஜாஷி”

“வேளவிகளுக்குள் செபவேள்வி யாயிருக்கின்றேன” என்றருளிச் செய்தனா. இதனால், வேளவிகளைத்தினும் உருத்திர செபஞ் செய்தலாகிய வேளவியே சிறப்புடைத்தென்பது பெற்றும்.

இவ்வண்ணமே, கூறிப்போந்த சுருதி, மிருதி, புராணம் முதலியவற்றின் வாககியங்களால், அக்கினியையே தனக்கொரு திருமேனியாகக் கொண்டு, வானுலக மண்ணுலகங்களைத் தாங்குகின்றவனும், எல்லா வுலகமாய நிற்கின்றவனும், மண்ணுலகத்தும் அனபாகட்கு அருள் திருமேனி கொண்டு அதுககிகளு செய்கின்றவனும், கெடாத சத்தியத் தனமையால் நிறைந்தவனும், எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையா யிருக்கின்றவனும், வரம்பில்லாத ஞானம் முதலிய குணங்களை யுடையவனும், அதிதிபோன்றது போனபுடன் போற்றத் தக்கானுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுடைய மந்திரங்களைத் தேவர்கள் செபிக்கின்றார்கள் எனபது இம்மந்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பாம் எனபது காண்க.

இதுபற்றியே சுருதி மிருதிகளும்,

“சுயி ரெவதௌ ப்ரயரொ ஷெவதாஹி: ।

சுயிஷ்வா ணவ ஷெவதா: ஸ்ரீணாதி ।

சுயிஷ்வா ஷெவதா:”

“தேவாகட்கு முதனமையானது அக்கினியேயாம். அக்கினி வாயிலாகவே தேவாக்களைவரும் பிரியமடைகின்றனா, அக்கினியே எல்லாத் தேவாக்களாகும்” என்று கூறுகின்றன

அற்றேலல்தாகு, எல்லாத தேவாகட்டுளானும் சிறந்தவர் உருத்திர பரமேசுவரே எனபதும், அவரிடத்து அனபு செலுத்தலே, எல்லா விதமான பயன்களையும் கொடுக்கும் எனபதும், அவ்வனபு எல்லாருக்கும் ஒரு தலையாக வேண்டுமெனபதும், அது மிகவும் எளிதாய முடியுமெனபதும், யாவரும் அறிந்திருக்கின்றனா. அவ்வண்ணஞ் செய்பாது ஏனைய புன்னெறிகளிற சென்றுமூல்கின்றனரே அஃது என்னை யெனின? கலியுகத்தில் பரமேசுவரிடத்து அனபு செலுத்தல் முதலிய வழிபாடுகள் மக்களிடத்துக் காணப்படுகின்றனவாயினும் தேவாகளே பொறுமைகொண்டு அவற்றைக் கெடுத்துவிடுகின்றனா, ஆதலின் அவை முடிந்த பயனை யளித்தறகு வலியற்றவைகளாகி ஒழிகின்றனவெனபது ஈண்டு உணரற்பாலது.

அற்றுகலின்னறே சிவ புராணமும்,

“ஷொய்யீ யெநுயடூநீதா உஃவஷா மரஹபெயிநாடி !

தலெவ ஐநாவாநு விவெநா ஷெனநாஃ உஃவஷா ஹவெகி !

தி உபாஷெந விஷுனி ப்விஷா ஹரஃயஃ நூநாடி !

ததொ ந ஜாயதெ ஹதி ரெகவஜாவி உ ஷெஹிநஃ !

தஷாவிவிஷா நெவ ஜாயதெ ஸாஹவாணிநஃ !

யயாகயஹிஜாதாவி உஷெ விஷிஷதெ நூநாடி !

ஜாதஃ வாவி சிவஐநாஃ ந விஷாஷஃ ஹவத்யாடி ”

“பால கற்குகின்ற பசுவானது போயவிட்டால் இல்லறத்தானாகுத் துன்பமுண்டாவது போன்று, ஞானமுடையவன், தேவாகட்குப் பெருந் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்றவனாகின்றான் ; (எனனை? வேளவியில் நயப்படும அவினையத் தவிர மற்றொன்றும் அவர்கள் வாழ்வதற்கு வருவாய இல்லாமையின் அவன் ஞானியாய்விடில் வேளவியில் அவி கொடுக்கமாட்டான் எனனுங் கருத்தாலெனக்) ஆதலின், தேவர்கள் மனிதர்களின் உள்ளத்திற புகுந்து கெடுக்கின்றனர், அதனால் ஒருவர்க்கேனும் ஈசரபக்தி யுண்டாகின்றதில்லை. சூலமேந்தியவன்பால் பக்தி செய்யவேண்டு மென்னும் விருப்பமே உண்டாவதில்லை. மக்கட்கு எவ்வாற்றிலேனும் பக்தி யுண்டாயினும் இடையில் கெட்டுவிடுகின்றது. சிவஞான முண்டானபோதும் அது விசுவாசஞ் செய்வதத்தாதாய ஒழியும் ” என்று கூறுகின்றது.

6-7-8-வது கீதப் பாடல்களின் விருத்தியுரை

முற்றும்

எட்டுக் கீதப் பாடல்கள் முடிந்தன.

கீத மந்திரம் 9.

இது கேவலம் கீதப்பாடலே யன்றி இருக்கு மந்திரமன்று.

1 3 2 1 2 1 2 1 2 1 2
 அபிப தாயி । மித்ரபா தாயி । ஶ்ரப । தாயி । ஶ்ர: பதாயி । ஶநபதா 2 3 ।
 1 2 1 2 2 1 2 2 2 1 2 2 1 2 2 1 1 2 2 1 2 2 2
 நாரமா: । மந்யுநா வுத்ரஹா சூர்யே ஶ்ராவ்யஜ்ஜெந மஶ்வா தக்ஷிணாஸ்ய த்ரியாதநூ ராஜ்நா
 1 2 2 2 1 2 2 1 2 2 2 1 2 1 2 2 1 2 1 2 2 1 2 2
 விஸ்தாடாஹ । வுஷமஸ்த்வஸ்டா வுத்ரேண ஶ்ரீபதிர்நந்நேந ஶய: பৃதிவ்யா சூழிகோமிநா
 2 2 1 2 2 2 1 2 2 2 1 2 2 2 2 1 2 2 2
 விஸ்த்ம் ஶூதம । ஶ்யமவோ வாயுநா விஸ்த்வா: த்ரியா அஶ்யபாவதா வஸத் காரேணத்
 1 2 2 2 2 2 1 2 2 2 2 1 2 2 2 2 2 2 2 1 2 1 2 2
 மாக்ஸோமேந சோமபா: சமித்வா த்ரியேஸ்டி । யே தேவா தேவா: । திவிஸத: । ஶ்யதேஶ்யோ
 2 2 2 2 2 1 2 2 2 1 2 2 2 2 1 2 1 2 2 2 2 2 2 2
 வோ தேவா தேவேஶ்யோ நம: । யே தேவா தேவா: । அந்தர்ஶ்ரீஸத: । ஶ்யதேஶ்யோ வோ தேவா
 2 1 2 2 2 2 1 2 2 2 2 2 2 2 1 2 2 2 2 2 2 2 2
 தேவேஶ்யோ நம: । யே தேவா தேவா: । பৃதிவீஸத: । ஶ்யதேஶ்யோ வோ தேவா தேவேஶ்யோ
 1 2 1 2 2 2 2 2 1 2 1 2 2 2 2 2 2 1 2 2 2 1 2
 நம: । யோ தேவா தேவா: । அஸுஸத: । ஶ்யதேஶ்யோ வோ தேவா தேவேஶ்யோ நம: ।
 1 2 2 2 2 1 2 2 2 2 2 2 1 2 2 2 1 2 1 2 1 2 2
 யோ தேவா தேவா: । திஸுஸத: । ஶ்யதேஶ்யோ வோ தேவா தேவேஶ்யோ நம: । யோ தேவா
 2 2 2 2 2 1 1 2 1 2 2 2 2 2 2 1 2 2 1 2 1 2 1 2
 தேவா: । ஆஸா சத: । ஶ்யதேஶ்யோ வோ தேவா தேவேஶ்யோ நம: । அவஜ்யாமிவ
 2 1 2 2 1 2 2 1 2 2 1 2 2 1 2 1 2 1 2 1
 ஶந்வநோ சிதே மந்யுஜ்யாமாஸ மூதாந்ந இஹ அஸமஶ்யம் । இஹா 2 2 மா । ய இத்
 2 2 1 1 3 4
 விஸ்த்ம் ஶூதம । யுயோ 2 । ஆ 3 । வார 2 । நார 2 2 மா: ॥

ஒன்பதாவது கீதப் பாடலின் பதவுரை.

மித்ர: பதி:

வித்ர: வதி:

{ (பரமேசுவர! நீ) மித்ரதிரணு (சூரி யனு) க்கு இறைவனாகின்றாய்.

ஷ்ர: பதி:

ஷ்ரத்ர: வதி:

{ சூரி, இந்திரன எனபவர்களுக் கும இறைவனாகின்றாய்.

सः पतिः	ஹுஃ பதிஃ	{ சுவர்க்கத்திற்கும் இறைவனாகின்றான்.
अनपतिः	அநபதிஃ	தனங்களுக்கும் தலைவனாகின்றான்.
मन्युना वृत्रहा	உநஜுநா வுத்ருஹா	{ கேகாபத்தால் விருத்திரனைக் கொன்றவனும ஆகின்றான்.
सूर्येण स्वराट्	{ ஸூரியெண ஹாராட் }	{ சூரிய வடிவாய் உலகை விளக்குகின்றவனாயிருக்கின்றான்.
यज्ञेन सववा	யஜ்ஞேந சவவா	{ யாகத்தால் அதன் பயனை நுகரும் இரதிரனுமாயிருக்கின்றான்.
दक्षिणाय प्रियातनुः	{ தக்ஷிணாய் ப்ரியா தநுஃ }	{ தக்ஷிணமூர்த்தியாய் அன்பு செய்த தருகரியவனும நீயாகின்றான்.
राजा विशं दाधार	{ ராஜா விஸம் டாடார }	{ மறமும், வேந்தன வடிவால் குடி களைத் தாங்குகின்றவனும நீயாயிருக்கின்றான்.
वृषभः	வுஷபஃ	{ விரும்பியவற்றைப் பொழிபவனும நீயாயிருக்கின்றான்.
इष्टा	ஐஷ்டா	{ தீயர்களைத் தண்டிப்பவனும நீயாயிருக்கின்றான்.
वृत्रेण शचीरति.	{ வுத்ருணா ஸாஜீ பதிஃ }	{ மறைத்தலால் விருத்திரனைக் கொல்லுந் தொழிற்குத் தலைவனும நீயாகின்றான்.
अग्नेन गयः	அஹ்நேந மயஃ	{ அன்னங்களைபுடைய இல்லறத்தானும் நீயாயிருக்கின்றான்.
पृथिव्या सृणिकः	புரீதியவ்யா ஸ்ரணிகஃ	{ மண் நாட்டைத் தனவயமாகச் செய்கின்றவனும நீயாயிருக்கின்றான்.
अग्निना विश्वं भूत- मभ्यभवः	{ அஹ்நிநா விஸம் பூத- மஹ்யபவஃ }	{ அக்கினிவடிவால் அனைவரையும் கட்டுப்படுத்தியவனும நீயாயிருக்கின்றான்.
वायुना विश्वा प्रजा अभ्यभवथ	{ வாயுநா விஸா ப்ரியா அஹ்யபவத }	{ வாயுவால் உயிர்களைப் பிழைக்கச் செய்கின்றவனும நீயாயிருக்கின்றான்.
वषट्कारेणाद्धिमाक्	{ வஷட்காரேணாஹ்மிமாஃ }	{ வஷட்கார மந்திரத்தையுடைய யாகத்தால் அதன் பயனை அதுபவிப்பவனும நீயாயிருக்கின்றான்.
समिप्या परमेष्ठी	ஸமிப்யா பரமேஷ்டீ	{ சபையில் விளங்கும் பிரமனும நீயாயிருக்கின்றான்.

ये देवा देवा: विवि- { ये देवा देवा: { சவர்க்கததில எந்த, தேவகணங்
 पदः स्थ सेभ्यो वो { धीविष्णुः ऋ ते. { களும் உருத்திர கணங்களும
 देवा देवेभ्यो नमः { ऋतो वो देवा { உண்டோ, அவைகட்கு வணக்
 देवेभ्यो नमः { देवेभ्यो नमः { கம

अन्तरिक्षसदः स्थ { अन्तरिक्षसदः स्थ { வானிலுள்ள தேவா கட்டு ம
 सेभ्यो वो देवा { ते ऋतो वो देवा { உருத்திரகணங்கட்கும் வணக்
 देवेभ्यो नमः { देवेभ्यो नमः { கம.

पृथिवीसदः स्थ सेभ्यो { पृथिवीसदः स्थ सेभ्यो { மண்ணிலுள்ள தேவகணங்கட்
 वो देवा देवेभ्यो { ते ऋतो वो देवा { கும் உருத்திரகணங்களுக்கும்
 नमः { देवेभ्यो नमः { வணக்கம.

असुषुसदः स्थ सेभ्यो { असुषुसदः स्थ सेभ्यो { நீரிலுள்ள தேவர்கட்கும் உருத்
 वो देवा देवेभ्यो { ते ऋतो वो देवा { திரகணங்கட்கும் வணக்கம.
 नमः { देवेभ्यो नमः { கம.

दिक्षुसदः स्थ सेभ्यो { दिक्षुसदः स्थ सेभ्यो { திருகுகளிலுள்ள தேவா கட்டும்
 वो देवा देवेभ्यो { ते ऋतो वो देवा { உருத்திரகணங்கட்கும் வணக்
 नमः { देवेभ्यो नमः { கம.

आवाससदः स्थ सेभ्यो { आवाससदः स्थ सेभ्यो { பததுத திசைகளிலுமுள்ள தே
 वो देवा देवेभ्यो { ते ऋतो वो देवा { வர்கட்கும் உருத்திரகணங்கட்
 नमः { देवेभ्यो नमः { கும் வணக்கம.

अवज्यामिव अन्वनो { अवज्यामिव अन्वनो { தனுவில் நானேற்றித் தளர்ணிப்
 स्थ सेभ्यो वो देवा { ऋते ऋतो वो देवा { பது போல் எங்கள் மேலுள்ள
 देवेभ्यो नमः { देवेभ्यो नमः { கோபத்தைப் பொறுத்தரு
 देवेभ्यो नमः { देवेभ्यो नमः { னின தேவாளுக்கருவணக்கம்.

य इवं भूतमः स्थ { य इवं भूतमः स्थ { எவா இந்த உலகைத் தோற்ற
 सेभ्यो वो देवा { ते ऋतो वो देवा { வித்தருளிப் பாமேசுரரோ
 देवेभ्यो नमः { देवेभ्यो नमः { அவருக்கு வணக்கம்.

விருத்தி யுரை.

இவைகளின் சுர முதலியவைகளை வடமொழியிற் காண்க.

இருக்கு இல்லாததால் இதற்குச் சந்தம் இல்லை.

முன்விரண்டு பாடல்களின் தேவதைகள் வைசுவ தேவர்கள் ஆவ
 முன்னாவது மந்திரத்திற்கு உருத்திரனாவன, அல்லது பின்விரண்டிற்கு
 வைசுவ தேவர் ஆவா. முதலாவதற்கு உருத்திரனாவன.

சண்டு, முதலாவதாயுள்ள 'நம:' எனலும் வரை, இடையிலுள்ள
 னர் எகராம். நினக்கு ஆகுக என்பது எஞ்சி நின்றது. 'அதிபதி
 (இறைவன்) தமநனமை முதலிய குணங்களை யுடைய உருத்திரனா

பாமேசுரனே! உனக்கு (எனது) வணக்கம் ஆகுக; என இயைத்துக் கொள்க. நண்டு வணக்கம் என்பது வணங்குதற்குரியோன் மேம்பட்டோன் என்னும் உணர்ச்சி காரணமாய் வணங்குவோன் தாழ்ந்தோன் என்னு முணர்ச்சி யுடன செய்கின்ற ஒருவனுடைய அங்கங்களின் செய்கையேயாம்.

நாண்டு 'இறைவன்' எனவே அனைவருக்கும் இறைவனுமென்பது கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

இதுபற்றியே, சதரிசஞ்சாரியரும்,

“ஆயிரங் கிளைகளையுடைய சாமவேதத்திற் கூறப்பட்ட மகிமைகளை யுடையவன சுகரனேயாவன, மகிமைதனாகிய அக்குணங்களே தேவ விரத முதலியவைகளில் எண்ணப்படுகின்றன” என்று கூறியுள்ளார்.

மித்திரனு (சூரியனு)க்கும் ரீயே இறைவனு யிருக்கின்றாய் என்பது,

(1) உருத்திர பாமேசுரனே எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனு யிருக்கின்றான் என்றதை விரித்துக் காட்டத் தொடங்கி, அவனது பலவகை நாமங்கள் தனித்தனியே கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள், முதலாவது சூரியனுக்கும், உருத்திர பாமேசுரனே இறைவன என்று கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

நாண்டு, 'பதி' என்பது சுவாமியாகும். சுவாமி யெனவே ஈசுரன் என்பது பெறப்படுகின்றது. என்னை? 'பதி ஈசுரன்' என்று அமரகோசங் கூறுதலின் என்க. இவ்வாற்றால், ஒப்பற்ற சோத்தியை யுடையவன என பது கருதது. இதனால் உலகத்திலும், வேதத்திலும் மிகப் பிரசித்தியாயுள்ள சூரியனும், உருத்திர பாமேசுரனுடைய அநுகரகத்தை யடைதற் சூரியான் எனபது பெற்றும்.

இப்பொருளையே, சுருதியும்,

“ய: சூழிதெது திஷ்டு”

“எவன் இரவியினகண் இருந்துகொண்டு செலுத்துகின்றானே”
எனபதனால் வலியுறுத்துகின்றது.

அங்ஙனமே, புராணமும்,

“ஹுஷ்ட்ஹொழிபரஹுஷ்டா க்ஷேத்ருஜாக்ஷ மிஸாகரா:”

“நிலம் நீர் தீ வளி வின் மதி இரவி ஆனமா” என்று நேரே இதைதயே
விளக்குகின்றது.

இவ்வாற்றால் சூரியனுடைய மகிமையினாலேயே உலகம் விளங்குகின்ற
தென்பதும், அச் சூரியனும், பரமேசுரனுடைய திருமேனியேயாவான் என்
பதும் தெளியப்பட்டது. மறறும், தேகத்திற்கு இறைவன், தேகி யென்
பதில் சொல்லவேண்டுமென தென்கொல? இது யாண்டும் மிக வெளிப்
படையா மெனக.

அரிக்கும் இந்திரனுக்கு மிறைவன் என்பது,

ஈண்டு, மூலத்திலுள்ள ‘க்ஷத்திரம்’ என்னுஞ் சொல் விஷ்ணுவையும்,
இந்திரனையும் குறிக்கின்றது. முன்னா ‘மித்திரன்’ எனபதற்கு, சூரிய
தேவனைக் கொண்டதால், ஈண்டுதே தேவாகளே கொள்ளற்பாலார் என்பதே
தகுதியாமாதவினெனக. வடமொழி யிலக்கணவகையானும் இப்பொருள்
பெறப்படுகின்றதெனபது முணர்க.

இதனாலன்றோ, சுருதியும்,

“ஹுஷ்ட் ஹொழி விஷ்ணொராயிவதத் க்ஷேத்ரு”

“இந்திரனும் விஷ்ணுவும் க்ஷத்திரம் எனப்படுகின்றார்கள்” என்ற
கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே புராணமும்,

“நூவாணாஃ ஷெவதம் விஷ்ணுமெவது வுராநா:”

“அரசர்களின் தெயவீகத்தன்மை, விஷ்ணுவும் இந்திரனுமாகின்றது”
என்று

‘சவாக்கத்திறகும் இறைவன்’ என்பது,

“யஸ் ஸ்வெந வஸிஸ் ந ஸ ப்ரஹ்மணாஸு |
ஸஹிஸாஷாவநீ தஸு தஸுவஸு வபாஷஸு”

“துன்பத்தோடு சேராததும், என்று முள்ளதும், சிறப்புடையதும் அனைவரும் விரும்பத்தக்கதுமாகிய இனபமே சவ: (சவாககம்) எனபதின் பொருள்” எனக் கூறப்பட்டிருந்தலானும்,

சுருதியும்,

“ஸுவாஸித்யஸௌ ஹாக:”

“சவ: என்பது ஒரு வுலகம்” என்று கூறுகின்றதாலும், சவாக்கம் என்னும் மூன்று முலகத்திற்கும், இனபவடிவாகிய முததிககும், பரமேசுரனே இறைவன் எனபது பெறப்படுகின்றதெனக்.

‘தனங்கட்கு இறைவன் என்பது’ ாண்டு, தனம் என்றதால் எல்லாப் புருடார்த்தங்களுக்கும் கொள்ளக் கிடக்கின்றன. சவ: பதி, தனபதி என்னும் இரண்டு சொற்களாலும், இவவுலக, பரவுலக போக்கியப் பொருள்களுக்கும், இவ்வாமே, அதிபதி, என்றதனானே தேவா, மனிதா முதலியோர்களுக்கும் இறைவன் என்றதாயிற்று. இதனால் மித்திரபதி, சுத்ததிரபதி, சவபதி, தனபதி, என்னும் நான்கு சொற்களாலும், தேவா, மனிதா முதலிய எல்லாப் பிராணிகட்கும் இறைவன் என்பதும், புத்திரா, தனம் முதலிய உலகிலுள்ள போகப் பொருள்களுக்கும், பேரினபத்திற்கும் உருத்திர பரமேசுரனே இறைவனாகின்றான் எனபதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

இப்பொருளையே, சாமமறைப் பாடல்களும்,

“ஹஷாணாஸித்ய ஹிரண்ய: வஸுஷா”

“பொன் மயமாகிய இப்புருடன் இரஹிபினுள் காணப்படுகின்றான்” என்றற றொடக்கத்து மந்திரங்களாற் கூறுகின்றன எனபதுணாக

இவ்வாற்றால் போந்தபொருள் யாதோவெனின்? கூறியவாங்கே தடையிலாத ஐசுவரியங்களை யுடைய உருத்திரபரமேசுரனே, யான் வணங்குகின்றேன் எனபதாம்.

இனி, ‘மித்திரன்’ எனபவன் முதலியோர்கட்கு இறைவன் உருத்திர பரமேசுரனென்று மேற் கூறப்பட்டது. ஆண்டு, மித்திரன் என்னுஞ் சொல் ‘ஹிதா’ சிநேகம், என்னும் வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து வருததா

மாதலின, இதனால் பேரன்புடைய அகத்தியா, கௌதமா, ததீசி, மார்க்கண்டா, உபமநயு, பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதா முதலிய பகதாக்கள் கொள்ளக்கூடக்கின்றனர்; கொள்ளவே, அனபாக்களை இனிது பரிபாலிக்கின்ற உருத்திர பரமேசுரனை வணங்குகின்றேன என்ப பொருள் கொள்ளலும் ஈண்டு உரிததாகு மென்பது காண்க

அறமேல? உருத்திர பரமேசுரனே ஐந்தொழிலையும் நடத்துகின்றவனாதலின பொதுவாகிய அத தொழில்களுக்குள் காததறநெழிலும் அடங்குமேனும், அனபாக்களை இனிது பாதுகாததலே உருத்திர பரமேசுரனது சிறப்புத் தொழிலா மென்றுணராததுதற் பொருட்டே ஈண்டு மித்திரன் முதலியோர்களைப் பாதுகாக்கின்றவன் எனக் கூறப்பட்டதென்றுணர்க.

அறறுகலினனே புராணமும்,

“உகூரக்ஷணாயெவ உகூரவஹி உகூரவஹி”

உகூரக்ஷணாயெவ உகூரவஹி மரீயலீ”

“யான செய்கின்ற தொழிலனைத்தும் எனது அனபரைப் பாதுகாததற்பொருட்டேயாம் என்றுணராவாயாக, எனது அனபன் எனது உயிரினுஞ் சிறந்தோனாவன்.” என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, மித்திரன் எனபது, பன்னிரு சூரியாக்களுள் ஒருவனாவன் அவனுக்கு இறைவன், உருத்திர பரமேசுரனே முகையமாகிய சூரியனாகின்றான் எனபதாம். அங்ஙனமே, க்ஷத்திரபதி யெனனும் விஷ்ணுவாகின்றான், சுவ பதி யெனனும் இந்திரனுமாகின்றான், தனபதி யெனனும் குபேரனுமாகின்றான் எனபதாம் இதனால் பரமேசுரனே எல்லாத் தேவர்களாகிய மிருகுகின்றான் எனபது கொள்ளக்கூடாதமை காண்க

இதுபற்றியே, ஏனைய சுருதிகளும்,

“ஸ ஸ்ரஹா ஸ ஸிவஸுஹி ஸ்ரஹா வரஹ்ஸுராடீ”

ஸ ஸ்வ ஸ்ரஹா ஸ்ரஹா ஸ்ரஹா ஸ்ரஹா ஸ்ரஹா ஸ்ரஹா”

“அபரமானமாவே, பிரமன், சிவன், இந்திரன், அக்ஷரம், பரமம், சுவராட, விஷ்ணு, பிரானன், காலன், அக்ஷி, சந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வடிவங்களாய் இருக்கின்றது.” என்று கூறுகின்றன

ஈண்டு “இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் சுவாகக் முதலியவற்றிற்கு இறைவராவா” எனபது சுருதிகளிற்கூறப்பட்டிருப்பினும் அவர்கள் பரமேசுரனுடைய கூறுகளானதால் பரமேசுரன் வடிவங்களென்பது கூடுமென்றுணர்க.

இதுபற்றியே, பாரதவாக்ரும,

“ ஸௌரோஜிஷு அ ஷெவெஷு தஸௌஷ்யயு ஷுஷுதெ ”

“ இரதிரான முதஸிய தேவாக்ரிடத்துள்ள ஐசுவரியமானது பரமேசுர னுடைய ஐசுவரியமேயாம் ” எனறெழுந்தது

இவ்வாறு, எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனாகவும், எல்லாவற்றையும் பாதுகாப்போனாகவும், எல்லா வடிவனாகவும் பரமேசுரன துதிக்கப்பெற்றனன எனபதுணாக.

இனி, ‘மந்யுந:’ என்பது முதல் ‘பரமேஷ்டி’ எனபது ஈறாக, பலவகை மகிமைகளை யுடையவனாக அப பரமேசுரன சிந்திக்கப்படுகின்றன.

அவற்றை, “ கோபததால் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனாய் இருக்கின்றாய ” எனபது, ஈண்டு இருக்கின்றாய் எனபது எஞ்சி நின்றதாம்,

கோபம் எனனும் நிமித்தத்தால் எண்ணுற்றபபத்து விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன எனபதாம்.

இதுபற்றியே, சுருதிகளும்,

“ இரதிரோ விருத்திர மஹ: ” எனவும்,

“ ஊரோ ஷ்யோ சுஷ்ரிஷிஷு ஷுரணஸுஷிஷுத: ஜவாந நவகீஹவ ”

“ இரதிரான ததிசியின் எலும்புகளால் எண்ணுற்றபபத்து விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன ” எனவுங் கூறுகின்றன.

அற்றேமலத்தாகுக. சுருதிகள், இரதிரான விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்று முழங்குகின்றனவே யன்றி பரமேசுரன கொன்றானெனக் கூற வில்லையே யெனின்? அப்படிக்கூறுவது உண்மையே ஆனால், தல்வகார வுபநிடதமென்னும் கேரேப நிடதமும், “ தேவாகள், பரமே வெற்றி கொண்டோமென இறுமாந்திருக்க, பரமேசுரன இயக்க வடிவமாய் எழுவ தருளி எல்லாவற்றிற்கும் தானே காரணனென்றும், அவ வெற்றியும் தன்னாலேயே ஆனது என்றும் அறிவுறுத்தருளினன் ” எனபதை இரண்டு கண்டங்களால் கூறுகின்றது அதைப்போல உருத்திர பரமேசுரனே விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன எனபதும், ஏனைய தேவாகள் நிமித்தாக ளாமெனபது நெற்றென விளங்குமாறு காண்க.

அல்லது, ‘மந்யுந விருத்திரனைக் கொன்றனன்’ எனபதை ‘மந்யு’ எனபதை ‘சதமந்யு’ எனபதில் ஒரு கூற்றெனக்கொண்டு, இரதிரனால் அதா

வது இருதிராகிய கரணத்தைக்கொண்டு பாமேசுரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றான் எனப் பொருள் கொள்ளினும், வடமொழி இலச்சண வகையா லும இது இனிதமையு மென்பதுணாக.

அல்லது, மஸ்புரா என்பது, வேளவியால் எனவும், விருத்திரம் என்பது பாவத்தை யெனவுங் கொள்ளலாம், அதாவது யாகத்தால் பாவத்தைப் போக்கி யருளுகின்றவன் என்பது பொருள்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

“செவயஜூர் வரது ஹா ஸுயாவஸி”

“தேவராதனையா (யாகத்தால்) பாவத்தைத் தொலைத்தவாகளாவோ மாக.” எனக் கூறுகின்றது.

மற்றும்,

“அரிசுா ஹிசுா வ ஸு தாமி ஹசுா ஸ்வஸிஷம் ஹசு”

யஜுஷெகம் ஸிரூவாசுஷம் ந ஸ ஷாவெந யிவ்யுதே”

“உயிரகளைக் கொன்றாலும், பழமுறுத்தியாகிலும், இவ வுலகத்தை யழித்தாகிலும் விருடாசுரராகிய பாமேசுரரை எவன் ஆராதிக்கின்றானோ, அவன் பரவமடைவான்” எனவும்,

இன்னும்,

“யவெஷுண வாவ ஷ்வஸநுஷதி”

“தருமத்தால் பரவம் கெடுகின்றது” எனவுங் கூறுகின்றது.

இதனுள்ளே, பாரதமும்,

“விநாகவாணில ஆமனாநு ஸ்வஸுவாஸஹரோ ஹரஃ”

“பிராகபாணியாகிய பகவான் பாமேசுரனே எல்லாப் பாவத்தையும் போக்குகின்ற அரணுகின்றான்.” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், அதன் பாடியமும்,

“நீ, மஸ்புரா (சேபமாகிய) கரணத்தால், விருத்திரனைக் கொன்றவனாயிருக்கின்றாய்.” என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்துகின்றது.

உலகனைத்தையும் சூரிய வடிவான விளக்குகின்றவனாயிருக்கின்றாய், எனபது, சுயம்பிரகாச வடிவனாயிருக்கின்றாய் எனபதாம்.

சண்டு, “யெந ஸ்ரீய-ஹ்வதி”

“எவனால் சூரியன் காய்கின்றான்” என்னுஞ் சுருதியால், பாமேசுர னுண்டய அருளைப் பெறறதாலேயே சூரியனுக்கும் விளக்குதன்மை புள்ள தாமென்பது உணரற்பாலதாம்.

“யாகததால அதனுடைய பயனை நுகர்கின்ற இந்திரனும் ரீயாயிருக்கின்றாய்” எனபது, சண்டு ‘மகவன்’ எனனுஞ்சொல் ‘மம்ஹதி’ ‘நகை’ எனனும் ஷடமொழிப் பகுதியின்கண் பிந்தததாமாதலின் யாகமாகிய சாதனத்தால வேடபோகாக்குப் பயனை யவிக்கினறவன் ரீயாயிருக்கின்றாய் எனவும் பொருளபடுமாறுணர்க. இருக்குப் பாடியத்திலும், ‘மகவன்’ என்பதற்கு பயன் அளிக்கினறவன் எனறு கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க.

அல்லது, யாகமாகிய சாதனத்தால் இந்திரனும் செய்யப்படும் மழை பெய்வித்தல் முதலிய தாரியங்களைச் செய்கின்றவனும ரீயா யிருக்கின்றாய் எனினுமாம்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

“ஹ்யாதிருஹ வாயுஸ்தி”

பயத்தால இந்திரனும் வாயுவும், என்று தொடங்கி “இந்திரனே மழை பெய்விப்பவன்” என்று கூறி முடிக்கின்றது.

‘தக்ஷிணமூத்தியாய் அன்பு செய்தற்குரியானும் ரீயாகின்றாய்’ என்பது,

இப் பாமேசுரனுடைய தக்ஷிண மூத்தமானது முததி விருப்புடையார்கட்கு மிக விருமப்பாலதாம். அதாவது பக்தி செய்வதற்குரியதாம். சண்டு முததி விருப்புடையார்களால் அன்பு செய்யற்பாலது எனறு கூட்டிக் கொள்க.

இதுபற்றியே, வாயு சங்கிதையும்,

“சுஜாதலிஜ ஜெவெகம் ஜகா ஜந்நி வீரவா ।

ரா-உ-ஸ்தாஸ்தி-பூ-வ-ஜி-நா-சு-ஜா-ய-ஜ-உ-கி-ண-உ-வ-ஜி”

“பிறப்புக்கட்குப் பயமடைந்தோர்கள் பிறப்பறவனுயுள்ள ஒருவன் ரீயே யென்று உணையுணர்ந்துகொண்டு, உருத்திரனாகிய நினது தட்சிண முக மூத்ததியை யடைக்கின்றனா.” எனறு கூறுகின்றது.

அங்கனமே, சுவேதாசுவதா சுருதியும்,

“வ்ருவஹிதே ஈஹு யதே ஷ்விணம் ஈவம் தெந ராம் வாஹி”

“உருத்திர! உன்னுடைய தக்ஷிணமுகம் யாதொன்று இருக்கின்றதோ, அதனால் எம்மைப் பாதுகாப்பாயாக” என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்துகின்றது. இதனால் முத்தி விருப்புடையாரால் வழிபடற் குரியவன உருத்திர பரமேசுரனே என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

அல்லது, பேரன்பிறகு விஷயமானது இவ் வருத்திர பரமேசுரனுடைய தாடசண்ய முடையதென்னும் அருட்டிருமேனியே யெனபதுமாம். இதனால் கருணைக் கடலான என ஈண்டு எடுத்துக்கொண்ட பரமேசுரனே உயிராளிடத்துப் பேரன்புடையான என்பதும் கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க.

“வேந்தன வடிவால் மக்களைத் தாங்குகின்றவன நீயாயிருக்கின்றாய்” எனபது, அதாவது அரசாக்களால் பிரசைகளைப் பரிபாலிக்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே யாகின்றான என்பதாம். இதனால் அரசனாய் நின்று தண்ட நீதி முறையில் ஆணை செலுத்த தன்மையும் பரமேசுரனுடைய வயப்பட்டதேயாம் என்பதாயிற்று. அல்லது, இவ்வாறு மறை நோக்கிப் பயனை யளிக்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

“அன்பர்கள் விரும்பியவற்றை நிறையப் பொழிகின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்” எனபது, நிஷ்பம் என்னும் வடமொழிச் சொற்கு இவ்வாறே பொருள் கூறல்கொண்டு, நிஷ்பகொடி, நிஷ்பவாகனம் எனபது முதலியவைகளுக்கும் பொருள் கூறல் எளிதிற கூடும் எனபதை பாரதவாக்கியத்தாலும் உணர்த்துகொள்ளற்பாலதாம்.

‘துஷ்டர்களைச் சித்திக்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்’ எனபது,

ஈண்டு, துவஷ்டா என்னுஞ்சொல் விரைவுப் பொருள்கொண்ட விராபகததன்மையை யறிவுறுத்தவதாமாயினும் ‘துவக்ஷு’ என்னும் வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து வந்ததாமெனக் கொள்ளவின, ஈண்டு அப் பொருள் பொருந்தா தெனபதுணர்க.

மறைக்கின்ற நிமித்தத்தால் விருத்திராசுரனைக் கொலலுதலாகிய தொழிலையுடையவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்” எனபது, ஈண்டு, “விருத்திரனைக் கொலலுதலாகிய தொழிறகுத் தலைவன” என்னும் பாடிய வாக்கியமும் உணரற்பாலதாம்.

அற்றுகலினன்றே, தைத்திரீய சுருதியும்,

“ஊ உலாகோகாநு வுனொஹிஹிநா நொகாநுனொஹிஹி
சுஹி வுசுஹி”

“இவ் வுலகை மறைத்தலின் அவன் விருத்திரனெனப்படுகின்றான்”
என விருத்திரன் என்பதற்கு காரணங் கூறும் வாயிலாய் இப் பொருளையே
விளக்குகின்றது.

மற்றும், ‘ஸதீ’ (சசி) என்பதும் கருமத்தை (செயலை)யே பொரு
ளாக வுடையதென்பது நூல்களில் வெளிப்படையாம்.

இவ்வாற்றல் விருத்திராகாரன், உலகை இருள் மூடுமாறு செய்ததால்
பரமேசுரன் அவனைக் கொன்றனன் எனபது பொருள்.

பிறவிடத்தும் இவ்வாறே கூறப்பட்டிருத்தலின், ‘பசுபதி’ எனபது
போன்று ‘சசிபதி’ எனபதும் பரமேசுரனையே நன்கு அறிவுறுத்துவதா
மெனபது காண்க.

“அன்னத்தையுடைய இல்லறத்தானை இருக்கின்றனை” எனபது,

ஈண்டு, “மயொமுஹஸு: ஸிவெஹிஹி வரிவாஹி” என்னு
மிடத்து ‘கய’ எனபதற்கு, கிருகத்தன் எனபதே பொருளானதால், ஈண்டு
இல்லறத்தான் எனக் கொள்ளப்பட்டது. இதனால் யாகத்திற்குரிய அன்ன
முதலியவைகளும், ஈகை முதலியவைகளும், தன் முதலியவைகளும் இல்
லறத்தானைக்கு நிறைந்திருத்தலும், பரமேசுரனுடைய அருளாலேயே யென்
பது பெறப்பட்டது.

“யானையை அங்குசத்தால் தன் வசப்படுத்துமாறு உலகைத் தன்
வயமாயிருக்கச் செய்கின்றவனும் நீயாகின்றாய்” எனபது,

ஈண்டுப் பாடியத்திலும் இவ்வாறே பொருள் கூறப்பட்டுள்ள தென்
றுணாக.

பிருதிவி, (மண்) எனபது, மண்ணுலகிலுள்ள மக்களமேல் நின்
றது நல்லோர்ஊயும் தீயோர்களையும் புண்ணியத்தாலும், பாவத்தாலும்,
பரமேசுரன் செலுத்துகின்றானாதலின், அதாவது உயிரகலின், நன்மை
தீமைகளுக்கியை ஆட்டி வைக்கின்றவனாதலின் உலகினையும் பரமேசுர
னுடைய வசபேயாம் எனபதாம்.

இது பற்றியே, சுருதியும்.

“வாணீ! வாணீ! ந கடிணா ஹவதி வாவ! வாவெந”

“நல்லோர் நற கருமத்தாலும், தீயவா தீய கருமத்தாலும் தோன்று கின்றனா” என்று கூறுகின்றது.

ஆங்ஙனமே மிருதியும்,

“ந உயா கெவறெநாவி ந அ கெவற கடிணா !

கடி ஸஹாயெந”

“கருமமாதிரத்தாலுமன்று, எனனால் மாதிரமுமன்று, மறறே, கருமத்தைச் சகாயமாயக் கொண்டதனாலே உலகமாக்கப்படுகின்றது.” என்று கூறுகின்றது.

நண்டு, யானையை அடக்குவதற்குத் தோட்டியானது சாதனமாயிருத்தல் போன்று மக்களைத் தன்வயமாகுதற்குப் புண்ணிய பாவங்களே கருவியா மெனபது காண்க. இதுவும், எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு உபசாரமே யெனபது உணரப்பாலது.

“அக்கினியால் தேவர்களையும், மனிதர்களையும் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றவா களாய்ச் செய்கின்றாய” என்பது,

‘ஆகவனீயம்’ என்பது முதலிய மூன்று அக்கினிகளாயிருந்து தேவர்கள் வாழ்வதற்குரிய, அன்னம், என்னும் கோதுமைமாப் பணியாரம் முதலிய தேவவுணவுகளைக் கொடுத்தல் அக்கினியின் ஆதினமாதலின், தேவர்கள் அக்கினி வயப்பட்டவாக்ளென்றுணர்க.

மக்களோ, சமைத்தல், விளக்கல், குடுண்டாக்கல் முதலியவைகளால் தீயின ஆதினமா யிருக்கின்றார்கள் எனபது வெளிப்படையேயாம்.

அல்லது, நெறறிக் கண்ணிலுள்ள அக்கினியால் ஊழிக் காலத்தில் உல களைத்தையும் இலயஞ் செய்து கொள்கின்றனை என்பதும் அமையுமென்க.

“காற்றால் புரிதமாகி உயிராளனைத்தையும் பிழைத்திருக்குமாறு செய் கின்றாய்” எனபது,

வாயுவினால் மிகப் புரிதமுண்டாக்கி இனிது வாழுமாறு செயதருள கின்றாய் என்பது பொருள். இதனால் ஆன்மாவைப் பற்றிய பிராண சம்பந்த மின்றேல், உயிர் என்பதும் இன்றும், காற்றுப்படுதல் முதலியவை களாற் புரிதமாதலெனபதும் இன்றுமென்க.

இதனால், அக்கினியும், வாயுவும், பரமேசுரனுடைய ஆணையைப் பெற்றுக்கொண்டு தத்தந் தொழிலைச் செய்கின்றவைகளாகின்றன என்பது ஈண்டுக் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

அற்றுகஸினன்றே, சுருதிகளும்,

“ ஹயாடிஸ்தாழிஸூவதி ”

“ இவனது பயத்தால் அக்கினி எரிகின்றது ” எனவும்,

“ லீஷாஸூவாதுஃ வவதி ”

“ இவனிடத்தில் பயத்தை யடைந்து வாயு சலிக்கின்றது ” எனவும்,

“ ந ப்ராணோ ந நாவாநெந ஃதெஜா ஜீவதி சுஸூந !

உதரொணதஃ ஜீவணி யஸிஹெதா வுபாபுரிதள ”

“ பிராணனாலும் அபானனாலும் மனிதா ஒருவரும் பிழைத்திலா; மறநே, இவவிரண்டும் எவனைப் பற்றி நிற்கின்றனவோ, அவனால் பிழைத்திருக்கின்றனா ” எனவுங் கூறுகின்றன.

“ வஷட்காரம், சுவதாகாரம் எனபது முதலிய பிரயோகங்களைக் கொண்ட யாகத்தால் அதனுடைய பயனை அறுபவிக்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய ” என்பது,

.வேளவியாகிய சாதனத்தால் வேள்வித தலைவனாய் விரும்பிய பயன்களை அறுபவிக்கின்றவன் உருத்திர பரமேசுரனே யன்றி வேறலன் எனபது பொருள்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

“ சுதரோ ஷெவொஹ்யஸூவாக ”

“ இவர்களுள் எத்தேவா பயனை நுகாபவா ! ” எனறறொடக்கத்து மந்திரத்தில் இப்பொருளைக் கூறியிருக்கின்றது.

உண்மையை நோக்கிலா, ‘வஷட்காரம்’ எனனும் மந்திரத்தாற் குறிப்பிட்ட யாகமாகிய விஷ்ணுவைப் பாதித்திருமேனிபாகக் கொண்டவன் எனபதே கொள்ளக் கிடக்கின்றது.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

“ யெஹொ வெ விஷுஃ ”

‘யாகமே விஷ்ணு வெனப்படும’ என்று கூறுகின்றது. இதனால், அரிகரமூர்த்தம் கொள்ளப் பெற்றமையுங் காண்க.

அல்லது, மூலத்திலுள்ள 'அர்த்தம்' எனனுஞ் சொல் 'சமீபம்' என
னும பொருளையுந் தருவதாமாதலின் வேள்வித தலைவனுக்கருகில தேவதா
வடியாயிருந்து அதுபவிக்கின்றவன் என்பதும் அமையுமாறுணர்க்.

“சோமயாகஞ் செய்தலால் சந்திரமண்டலத்திலிருந்து அப போகங்
களை யதுபவிப்பவனும நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது,

இங்ஙனமே பாடியமும் கூறுகின்றதென்பதுணாக,
உண்மையிலோ, சோமத்தாற் குறிப்பிடப்பட்ட வைசுவதேவ யாகத்
திற கூடியுள்ள தேவர்களனைவரும் நீயாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

சபையாற் குறிப்பிட்ட (பிரமனும) இரணியகருப்பனும் நீயாயிருக்கின்
றாய், என்பது,

நண்டு, ஸம், என்பது 'சபை' என அமரகோசங் கூறுதலானும்,
பரமேஷ்டி என்பது பிரமன் எனல வெளிப்படையா மாதலாலும் இது
போந்த பொருளுண்க.

இனி, “பாடியத்தில், பரமேஷ்டி என்பதற்கு, பத்தினியுடன் (மனையா
ளுடன்) உயரத்தாகிய இல்லறத்தலைவனு யிருக்கின்றவனும நீயே” என்று
கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது மனைவியுடன் கூடிய இல்லறம் என்பதற்கு
குறிப்பிக்கப்பெற்ற, வேள்வியாற்றல், தானமிடல், ஓமஞ்செய்தல் முதலிய
நற்கருமங்களில் வழுவாது இருப்பவனும நீயாகின்றாய் என்பதாம். மனை
யாளுடன் கூடினவனுக்கே அதில் அதிகார மிருத்தலினென்பதுணாக.
இது வாழ்நாள முழுதும் நற்கருமங்களுையே செய்துகொண்டு வாழல் வேண்டு
மென்பது எல்லா நூல்களுக்குங் கருத்தாமாதலி னென்க.

அற்றுகலின்னேற சுருதியும்,

“யாவஜீவஹிஹோத்ரஃ ஜஃஹ்யாசி”

‘வாழ்நாள வரையும் எரியோம்புக’ என்று கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, மாபாரதமும்,

“ஹிஸேஷணே ஸஹஸ்யஸூ ஸெஷாஸூய”

“இல்லறத்தானே உயரத்தோன் மறறைய மூவரும் அங்கத்தினர்கள்”
என்று கூறுகின்றது.

இதுபற்றியே மதுமிருதியும்,

“அன்னையாரைப் பற்றிகொண்டே அனைத்துயிரும் வாழ்கின்றன,
அது போன்று இல்லறத்தானைப் பற்றிகொண்டே ஏனைய ஆசிரமத்தி
லுள்ளவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள்” என்று கூறுகின்றது.

‘மண்ணிலும், கடலிலும், விண்ணிலும் தோனுகின்ற உருத்திரர்கள்’
என்ற நெடக்கதது மந்திரங்களால் இப்பொருளையே கூறுகின்றது.

அவ்வனமே, பாரதமாகிய இதிகாசமும்,

“பரமஹம்ஸா வஹ்மஸா ஸவெஷாஹித கிரீடிநஃ”

“சூல மேந்திய கையாகள, வாளேந்திய கரத்தாகள, பாம்பென நீண்ட முடியினா” என்றற றொடக்கததுச சுலோகங்களால், இப் பிரமத கணங் களையே விதந்தது கூறுகின்றது.

அவ்வாறே, துரோண பருவத்திலும்,

“தஸ்ய வாரிஷ்டாஜிவ்யா நாநாராவ யராஃ ப்ரஹ்மா”

“அவ விறைவனுடைய வானுலகப் பிரமத கணங்கள் பலவகையாவா கள்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மறமும், இலங்கபுராணம், கந்தபுராண முதலிய பல நூல்களிலும் உருத்திர பரமேசுரனுடைய பிரமத கணங்கள் பலவகையாகக் கூறப்பட டிருக்கின்றன வென்பதும் ஈண்டு உணரற்பாலதாம்.

தேவாகள ! உருத்திர தேவதைகளை ! நீங்கள், சுவாககத்தில் இருக்கின்றவர்களாவீர்கள் ; அததகையாகளான உங்கட்கு நமஸ்காரம்.

இவ்வாறே, வானுலகில இருக்கின்றவர்களான தேவர்கள ! உங்கட்கு நமஸ்காரம். தண்ணீரில இருக்கின்ற தேவர்கள ! உங்கட்கு நமஸ்காரம். பததுத திருக்களிலும் இருக்கின்ற தேவர்களே ! உங்கட்கு நமஸ்காரம். எட்டுத் திசைகளிலும் இருக்கின்ற தேவர்கள ! உங்கட்கு நமஸ்காரம்.

‘ததுவில நானேற்றுவது போன்று உமது ஆணையைக் கடந்ததால் எங் களிடத்தெழுகின்ற உமது கோபத்தை, யாம் வணங்குதல் முதலியவற்றால் பொறுத்ததுக் கொள்ளுமாறு செய்கின்றோம்’ என்பது,

ஈண்டு பரமேசுரனது ஆணையாகிய வேத முதலியவற்றால் அறிவுறுத் தப்பட்டதைக் கடந்ததால், பரமேசுரனுக்குண்டாகும் கோபத்தை, அவனை வழிபடுதலாலன்றி ஏனைய வுபாயங்களால் அடக்க முடியாதென்பதால் அதை நீக்குதற்குப் பரமேசுரனையே இனிது வழிபடல் வேண்டுமென்று அறி வுறுத்தப்படுகின்ற தென்பது முணர்க.

அற்றகவினனே பகவானும்,

“ஸ்ருதிஸூகீ உரெவாஜெ யஸூ வுஹ்வீ வதஃதே !

சூஜ்யஹீ ஸரெவெஷ்ஸரெ வஸ்யுஜாயதே”

“சுருதி மிருதிகள் எனது ஆணைகள், அவைகளைக் கடந்து நடக்கின்ற வன் எவனோ, அவன் எனனால் வெறுக்கப்படுபவனும், கொல்லப்படுபவனு மாகின்றான்.” என்றருளிச் செய்துள்ளாரா. ஈண்டு உயிராகின்ற கருமங்களைத்

தழுவிக்கொண்டே நிக்கிரகாநுக்கிரகங்களைப் பரமேசுரன் செய்தவின் அவன் பொருமை யுடையான் என்பதும் பொருந்தாதென்றுணர்க.

இதையே வியாசபகவானும் ிரு விரித்திருக்கின்றனா; அதை ஆண்டுக்காண்க. இதனால், உருத்திர பரமேசுரனைக் களிப்படைவிக்கில் இன்புறலாம், வருத்தமடைவிக்கில் துன்புறலாமென்பது தெற்றென விளங்குகின்ற தென்பதைக் காண்க.

“யாதொரு உருத்திர பரமேசுரன் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகனைதையும் உண்டாக்கியருளினனோ, அவனுக்கு நமஸ்காரம்” எனபது,

எல்லாமாய் எல்லாவற்றையும் ஆக்கி அளித்தது அழித்தது தனித்து நிறகும தனிப் பெருங்கருணை அருட்பெருகு சோதி பரப்பிரம சொருபனாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் எனபதாம்.

ஒன்பதாங்கீத மந்திர விருத்தியுரை
முற்றிற்று.

கீத மந்திரம் 10.

1 2 1 2 1 2 1 2 1
அधिப । ताइ । मित्रपा । ताइ । क्षत्रपा । ताइ । स्वः पताइ ।
2 - 1 2 1 2 2 2 1 2 2 1 2 2 1
धनपता २ ॥ नारमाः । नम उत्ततिश्चोत्तन्वानेभ्यश्चनमोनीषंगिभ्यश्चोपवीति-
2 1 2 3 1 2 2 1 2 1 2 2 1
भ्यश्च नमोस्त्रभ्यश्च । ति दधानेभ्यश्च नमः । प्रविद्यभ्यश्च प्रव्याधिभ्यश्च
1 2 1 2 2 1 2 1 2 1 2 2 1 2 1 2 1
नमः त्सरभ्यश्चत्सारिभ्यश्च नमः श्रि । तेभ्यश्च श्रायिभ्यश्च नमस्तिष्ठभ्यश्चोप-
1 2 1 2 2 1 2 2 2 1 2 2 2 1 2 1 2 1
तिष्ठभ्यश्च नमो यतेच वियतेच नमः पथेच विपथायच । आवज्यामिव
1 2 2 1 2 1 2 2 1 2 2 1 2 1 2 1 2 1
धन्वनो विते मन्युन्नयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम । इडा २३ भा यइदं
2 2 1 - 3 4
विश्वं भूतम् । युयो ३ । आउ । वा २ । ना २३४ माः ॥

இம் மந்திரமும் இருக்கன்று கேவலம் கீதமேயாம்.

மந்திரத்தின் பதவுரை.

नम उत्ततिभ्यश्च	நம உத்ததிஹி	{ உத்திரிய முடையாரா கட்டும் வணக்கம்.
सत्तन्वानेभ्यश्च	உதுநாநெஹி	{ நானேற்றிய தநுக்களையுடையாரா கட்டும் வணக்கம்.
नमो नीषंगिभ्यश्च	நமொநீஷங்ஹி	{ அம்புறத்துணியை யுடையவர் கட்டும் வணக்கம்.

उपवीतिभ्यश्च	உவவிதிஹிஸ்ய நம:	{ முணூல் உடையார்கட்கும் வணக்கம்.
प्रतिधानेभ्यश्च नमः	{ உவதிபாநெஹிஸ்ய நம:	{ குறிப்பில் பாணங்களை விடுகின்ற வாகளுக்கும் வணக்கம்.
प्रविष्टेभ्यश्च नमः	உவவிஷ்டிஹிஸ்ய நம:	{ நன்றாக (உயிரகளை) க் கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
प्रव्याधिभ्यश्च	உவவ்யாதிஹிஸ்ய நம:	{ கொல்லுமாறு படைகளை, நனகு ஏவுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमः सराभ्यश्च	நம: சரஹிஸ்ய நம:	{ பவக்கடலைத் தாண்டுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
स्तारिभ्यश्च	ஸ்தாரிஹிஸ்ய நம:	{ மக்களை, பவக்கடலினின்று கரையேற்றுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमः श्रितभ्यश्च	நம: ஸ்ரீதஹிஸ்ய நம:	{ வழிபாடு செய்ய உரியவர்களுக்கும் வணக்கம்.
आधिभ्यश्च नमः	ஆராயிஹிஸ்ய நம:	{ பரமேசுரனை வழிபடுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमस्तिष्ठभ्यश्च	நமஸ்திஸ்தஹிஸ்ய நம:	{ தனதான்மாவில் நிலைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
उपतिष्ठभ्यश्च नमः	உவதிஸ்தஹிஸ்ய நம:	{ தனது நிலை நழுவுமிடத்துப் பரமேசுரன் திருவடியில் நிலைத்திருக்கின்றவர்கட்கும் வணக்கம்.
नमो यतेच	நமோ யதெவ	{ அனைத்தையும் நியமிக்கின்ற உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
वि यथेच	வி யதெவ	{ நியமிக்கின்ற ஏனைய தேவர்களையும் நியமிக்கின்ற உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमः पथेच	நம: வதெவ	{ நன்னெறிகளை யுண்டாக்கிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
वि पथेच	வி வதெவ	{ தீ நெறிகளைத் தோற்றி வைத்தருளிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.

விருத்தி யுரை.

இம்மந்திரத்திலும், மேல்வரும் பதினேராவது மந்திரத்திலுமுள்ள பன்மைச் சொற்கள். குணி உருத்திரர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. அதாவது கணருத்திராகளைப் பற்றியவைகள் என்பதாம். ஒருமைச் சொற்களோ, ஒருவனாகிய உருத்திர பரமேசுரனையே யறிவுறுத்துகின்றன வென்பதுணாக. இவ்வாறே பிறவிடத்துங் காணப்படுதலினென்க.

இதில், நம: என்பது முதலிய ஒன்பதும், இடையிலுள்ள எசுருக்குப் பொதுவானவைகள். முதலாவது ஒரு எசுராம். முடிவிலுள்ள நான்கு எசுரங்கள். ஐந்தாவது மூன்று சாமங்கட்கும் பொதுவாம்.

ஈண்டு உத்தரீயமுடையார எனபதற்கு, பிராணிகளைப் பரிபாலிப்பதன் பொருட்டு எழுந்தது நிறகின்ற திருமேனியையுடையவா எனபா சிலா; ஆயினும் 'நம: உஷீஷணே' "உத்தரீயமுடையோனுக்கு நமஸ்காரம்" எனப பிறசுருதியுங் கூறுதலின இதுவே ஈண்டைக்கியை யுடையதாமென்பதுணாக.

நானேற்றிய ததுவைத தாங்கினவாகட்கும் வணக்கம், எனபது, பிராகபாணிகளெனபதாம்

அங்ஙனமே உருத்திராததீயாயமும்,

“நம: உஷீஷணே”

“பாணத்தையுடையவாகட்கும் ததுவையுடையவாகட்கும் நமஸ்காரம்” எனபது கூறுகின்றது.

“பூணூல உடையவர்கட்கும் வணக்கம்” எனபது, உருத்திர பரமேசுரனுடைய கணங்கள் பலவகைப்பட்டவர்க ளாதலின் எனக.

ததுவில் பாணத்தைத் தொடுப்பவாகட்கும், குறிப்பில் பாணத்தை விடுகின்றவாகட்கும் வணக்கம் எனபது முதலியவைகளால், உருத்திர கணங்கள் போரிலும், படைகளிலும் மிக வல்லவாகளெனபதும், யாண்டும் வெற்றியையே யுடையவாகளெனபதும் அறிவுறுத்தினமை காண்க.

“நனகு கொல்லுமாறு ஆயுதங்களை ஏவுகின்றவர்களுக்கும், நனகு கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம் எனபது,

இதனால் பிரமத கண உருத்திரர்கள் மிக வல்லவாகளெனபதும், அவர்களுடைய ஆயுதங்களும், மிக வன்மையுடையன எனபதும் அறிவுறுத்தப்படுகின்றது.

பவககடலினினது கரை யேறுகின்றவாகட்கும் வணக்கம், உயிரினைக் கரையேற்றுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம், எனபது, இவ்வாற்றால் துஷ்டர்களை நிககிரகிககின்ற உருத்திர கணங்கட்கு வணக்கம் கூறப்பட்டவாறும்

வழிபடததக்கவர்களான உருத்திர கணங்கட்கு வணக்கம், பரமேசுரனை வழிபடுகின்றவர்களான உருத்திர கணங்கட்கும் வணக்கம் எனபது,

தமதானமாவினகண நிலையை யுடையவர்கட்கும் வணக்கம், மற்றும்,
தமது ஆன்மநிலை தவறுங்கால பரமேசுரனுக்கு அருகிலிருந்து கொண்டிருப்
பவர்கட்கும் வணக்கம் எனபதாம். அதாவது பரமேசுரனையே உள்ளத
திருத்துவான் மேற்கொண்டவாகட்கும் நமஸ்காரம் எனபது பொருள், ஈண்டு
இதுவே பாடியத்திறகும் இயைந்த பொருளாமென்பதும், ஏனையவைகள்
அல்லாதவைகளா மென்பது முணாக.

நியமிப்பவனுக்கும், மற்றும், நியமஞ் செய்கின்ற தேவர்களையும் நிய
மஞ் செய்கின்றவனுக்கும் வணக்கம், என்பது,

மேற்கூறியவாற்றால் உருத்திர கணங்களை வணங்கிக்கொண்டு, நேரே
உருத்திர பரமேசுரன் இரண்டு வாககியங்களால் வணங்கப்படுகின்றான்
என்பதாம்.

தாபர சங்கமப் பொருள்களைச் செலுத்துவோன எனல ண்டைக்கி
யையாமை காண்க.

அங்ஙனமே துறவறத்தானாகவும், இல்லறத்தானாகவும் இருக்கின்ற
வனுக்கும் வணக்கம் எனபதும், ஈண்டுப் பொருந்தாததாமென்க.

நன்னெறியையும், தீ நெறியையும் உண்டாக்கினவனுக்கும் வணக்கம்,
எனபது,

ஈண்டு, உருத்திர பரமேசுரனே எல்லா விததைகட்குங் காரணத்தை
வின, அவனே முததிக்குச் சாதனமாகிய வைதிக மார்க்கங்களையும், முததி
நெறியலாத புன்னெறிகளையும் அருளியுள்ளான். இதுவும் மக்களின் நல
வினை தீவினைகளைத் தழுவி, முறையாய் பன்னாளில் முததிநெறியிற் கூட்டு
விகு மெனபது கருதி பரமேசுரனுடைய கருணைச் செயலேயாம் எனப
துணாக.

விருத்தியுரை முறறம்.

பத்தாவது மந்திரம்

முறறிற்று.

பதினோராவது கீத மந்திரம்.

1 2 1 2 1 2 1 2 1
 அधिப । ताड । मित्रप । ताड । क्षत्रप । ताड । स्वः पताड । धन-
 2 - - 1 2 2 2 1 2 2 2 2 2 2 2 2
 पता २ड । ना २ माः । नमोन्नाय नमोन्नपतय एकाक्षाय चावपन्नादायच
 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2
 नमोनमः । रुद्रायतीरसदे नमः स्थिराय स्थिरधन्वने नमः प्रतिपदायच पट-
 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2
 रिणेच नमश्चित्रयंबकायच । कपर्दिनेच नम आश्रायेभ्यश्च प्रत्याश्रायेभ्यश्च
 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2
 नमः क्रव्येभ्यश्च विरिंफेभ्यश्च नमः संवृतेच विवृतेच । अवज्यामिव धन्वनो
 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2
 विते मन्युन्नयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम । इडा २३ भा । य इदं विश्वं
 २ २ १ ३ ५
 भूतं । युयो ३ । आउ । वा २३ । ना २३४ माः ॥

மந்திரத்தின் பதவுரை.

नमोऽन्नाय	நமொஹ்நாய	{ நிலனாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमोऽन्नपतयेच	நமொஹ்வதயே அ	{ நிலத்திற்கு இறைவனாகிய பரமேசுரனுக்கும் வணக்கம்.
एकाक्षायच नम.	வனகாக்ஷாய அ நம:	{ ஒன்றாய நிறைந்துள்ள பரமேசுரனுக்கு, அல்லது ஒன்றாகிய மனமுடைய பரமேசுரனுக்கு, அல்லது ஒன்றாகிய நெற்றிக கண்ணை யுடைய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
अवपन्नादायच नमः	{ சுவவநாடாய அ நம:	{ உதிர சூருகையுண்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमो रुद्राय च	நமொ ருத்ராய அ	{ அருஞானத்தை நீக்குகின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
तीरसदे नमः	தீரஸதே நம:	{ பவகடலின் கரை யென்னும் நித்திய முகதியில் விளங்குகின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमस्थिराय च	நமஸ்திராய அ	{ பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.

स्थिरधन्वने	ஸ்திரதந்வநெ	{ வனமை மலிந்த தறுவையுடைய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमः प्रतिपदाय	நம: ப்ரதீபடாய	{ உயிரகளுக்கு அருகிலிருக்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
पटरिणे नमः	படரிணெ நம:	{ உயிரக கூட்டங்களுள் நிறைந திருக்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
त्रिधंवायच नमः	த்ரியம்வகாயஅ நம:	முக்கண்ணனுக்கு வணக்கம்.
कपर्दिने नमः	கவடிடெநெ நம:	{ தெளிந்த கங்கைப் பெருக்கைச் சடையிறறாங்கிய பரமேசுர னுக்கு வணக்கம்.
नमः कश्यप्यश्च	நம: கசுவெஷ்யஸ்ச	{ பெரும வனமையை யுடைய பிர மத கணங்கட்கும் வணக்கம்.
विरिक्भ्यश्च	விரிம்மெஷ்யஸ்ச	{ கொடிய வுயிரகளைக் கொல்லு கின்றவார்களுக்கும் வணக்கம்.
नमः संवृतेच	நம: ஸம்வ்ருதெ அ	{ மாயா சத்தியால் தனது திரு மேனியை மறைத்துக்கொள்ளு கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக் கம்.
विवृतेच	விவ்ருதெ அ	{ அருட சத்தியால் தனது திரு மேனியை வெளிப்படுத்தி யருள்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்

விருத்தியுரை.

“நிலனாகியவனுக்கும், நிலத்திற்கு இறைவனாகியவனுக்கும் வணக்கம்”
என்பது,

நண்டு, அன்னமென்பது பூமியாம். அன்னத்திற்குப் பதி என்பது
பூமிக்கு இறைவனென்பதாம். எனனை? அன்னம் என்னுஞ்சொல் ஈண்
டுப் பூமியை யுணர்த்தி நிறைவினென்க.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

“சுவநேஷ்யஸ்ச”

“அன்னத்தை யுண்டாக்கியருளினன” என்ற நெடக்கத்து வாக்கி
யத்தாலுணர்த்துகின்றது.

அகவன்மே,

‘வ்யூஷ்யஸ்ச’ என்ற நெடக்கத்துப் பிரம் சூத்திரமுவ கூறு
கின்றது என்பது காண்க

அல்லது, அனன முதலிய எல்லாப் போக்கியப் பொருள்களுமாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம். அவற்றை யுண்கின்ற போகதாவாகியவனுக்கும் வணக்கம் எனபதும் ஈண்டுப் பொருநதுமாறுணாக.

ஒன்றாய நிறைந்தவனுக்கு வணக்கம், எனபது,

வியாபகனாயும் ஒருவனாயுமுள்ள உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் எனபது பொருள.

பரமேசுரன் ஒருவனே என்பதும், அவன யாண்டும் நிறைந்துள்ளவன் என்பதும் எல்லா நூல்களிலும் மிக வெளிப்படையாமாதலினென்க.

அற்றுகலினனறே, சுருதியும்,

“வாக வாவ ருடொ ந வியாயதஸ்ரே ।

ஸவடி வஜ்ரவீ ஸ ஹவாந தஸ்தா த்வடி மதஸ்ரிவஃ ”

“உருத்திர பரமேசுரன் ஒருவனே இருவரலா. அவன யாண்டும் நிறைந்தவன், பகவான ஆதலின, சிவன் எல்லாவற்றள்ளுங் கலந்த நிறகின ருன் ” என்று கூறுகின்றது.

கீத பாடியததிலே, வியாபகமாகிய திருவுளத்தை யுடையவன் என்பது பொருள. அதாவது நிறைந்ததாகிய ஒரு தெய்விக மனதை யுடையவன் பரமேசுரன் என்றவாறும்.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

“உநொடிவஜ்ரெ டெவம் அக்ஷுரிதி ”

“இப் பரமேசுரனுடைய மனம் தெய்விக திருஷ்டியாம் ” என்று கூறுகின்றது.

அறமேல், நமமனோர்களைப்போன்று புலன்களை வேண்டாறே வெனின் ?

புலன்களை வேண்டாமலே அனைததையு முணர்கின்ற அருள் வலியா னாதலின புலன்களை வேண்டாமலே அனைததையு முணர்வன் என்க.

இதைத் தழுவினே சுருதியும்,

“வஸுதத்ய அக்ஷுஸ்ரனொத்ய கண்டஃ ”

“கண்ணிறிப் பாக்கின்றன, காதினறிக கேட்கின்றன ” என்றற் றொடக்கத்து வாக்கியங்களால இப் பொருளையே வெளியாய்த தெரிவிக்கின்றது.

அறநேலஸ்தாகுத ?

“உபாணு வாகுதி விஷ்ணு உபாணு உபாணு”

“மாயையைப் பிரகிருதியெனறுணாக, மாயையை யுடையவனை (மாயா வியை) மகேசுரனென்றுணாக” எனற சுருதி வாககியத்தைத் தழுவி, உருத்திர பரமேசுரனே அஞ்ஞானத்தை யுடையவனாதவின், அவன் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை யளித்தது இன்புறச் செய்வானெனல் முரணாகாதோவெனின் ? அற்றன்று, மூலப் பிரகிருதிக்கு இருவகைச் சத்திகளுள்ளன ; அவற்றுள், மறைக்கின்ற சத்தியை யுடைய பிரகிருதியே அஞ்ஞானமாம்; அதுவே மககட்கு உபாதி யெனப்படும். விட்சேபம், (உண்டாக் கும) சத்தியையுடையதே மாயை யெனப்படும்; அது ஈசுரனுக்கு உபாதி யாம்; என்றிவ்வாறு பிரித்துக்கொள்ளில் முரண் எனப் தெங்ஙனம் ?

‘அஞ்ஞானமாகிய கடலின் கரையின்கண் விளங்குகின்ற உனக்கு வணக்கம்’ எனபது,

உருத்திர பரமேசுரன் நித்திய முததனாவனெனப் பல சுருதிகளும் முழங்குகின்றன வாதவின் எனபதுணாக,

அற்றுகலினனே, கைவலையோபநிடதமும்,

“உபாணு உபாணு வாகுதி விஷ்ணு”

“உமையுடன் கூடிய பரமேசுரனை” என்று தொடங்கி,

“உபாணு உபாணு வாகுதி விஷ்ணு”

‘அனைத்திற்குஞ் சாஷியும், அஞ்ஞானத்தைக் கடந்தது நிறகின்றவனுமாகின்றான்’ என்று கூறி முடிக்கின்றது.

அல்லது, தமசு ஆறத்தவா மயமாகிய உலகனைத்திற்கும், பரம்=உன மனைமுதலிய சகல உலகத்தையுங் கடந்த, சோம லோக மென்னும் பரமேசுரனுடைய வுலகத்தில் விளையாடுகின்றவன் எனபதுமாம்.

“நம: ஸ்விராய ஸ்விரயநுநெ”

“வலவனும், வலிமிகுந்த தனுவையுடையவனுமாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்” எனபது,

பகைவரை யடக்கும் முறையில் உறுதியுடையவனும், வலிமிகுந்த ஆயுதத்தை யுடையவனும் எனபது பொருள் பயமிலாதோன எனப் பர்சிலா, அஃது இங்கு இயைபிலாததெனறுணரற்பாலது.

உண்மையிலோ, 'ஸ்திரம்' என்பதற்கு அசலம் என்பது பொருளாம். அதாவது ஹைலயங்கிரியின்கண் வாழ்கின்றவனும், மா மேருவை வில்லாகக் கொண்டவனுமாகிய பரமேசுரன் எனப்பது கருததாம். இதனால், இராவணன் ஹைலயங்கிரியை யெடுத்து அழிந்தானென்பதையும், திரிபுராகள் ஆணைவதால் லழிந்தார்களென்பதையும் ஈண்டு ஊகித்துக்கொள்க.

உயிர்களின் காலடியிலிருக்கின்றவனும், உயிர்க் கூட்டத்தில் இருக்கின்ற வனுமாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம், என்பது,

ஈண்டுக் காலடியில் எனபதால் யாண்டு நிறைந்திருக்கின்றவன் என்பதும், உயிர்களைத்தையுஞ் செலுத்துகின்றவன் என்பதுங் கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க.

மற்றும், 'பதம்' என்பதற்கு, அதிகாரம், பாதக்குறி, இடம், பாதா காப்பு, எனபவைகள் பொருள் என்று அமரகோசமும் கூறுகின்றது என்பதும், இதுவே பாடியதகிற கூறியுள்ள பொருள் எனபதும் ஈண்டு உணரற் பாலது.

அல்லது, 'பதம்' என்பது சோல்லாமாதலின், எல்லாச் சோறாகும் ஈண்டு வன் பரமேசுரன் எனினுமமையும்,

மூக்கண்ணனுக்கு வணக்கம் என்பது,

ஈண்டு, அம்பகம்=கண், என்று கூறுகின்றது ஹலாயுதம் என்னும் வடமொழிக் கோசம், ஆதலின், சோமன், சூரியன், அக்கினி எனனும் மூன்று கண்களை யுடையவன் பரமேசுரனே எனபதாம்.

இதுபற்றியே மாபாரதமும்,

“ திவஸ்கா ஸஸாங்கவஹி நெதுடி ”

“ சூரியன், சந்திரன், அக்கினி எனனும் மூன்று கண்களையுடையவன் ” எனக் கூறுகின்றது.

இதுபற்றியன்றோ, ஒருகால் அம்பிகை பரமேசுரனது கண்களைத் த - - கரத்தால் மூடிக்கொள்ள, மூன்றுலகங்களும் மறைபட்டன என்பதும் ஒரு உண்மைச் சரிதமாயிற்றென்க,

அல்லது, அம்ப=என்பது வேதமாம். ஆதலின், வேதங் கூறிய அகார, உகார, மகாரங்களாற் கூறப்பட்டவன். அல்லது மூன்று வேதங் களாற் கூறப்பட்டவன் எனபதும் அமையுமென்றுணர்க,

அல்லது, பூ, புவ: சவ:, (மண், நீர், வான்) எனனும் மூன்றாலும் ஆராதிக்கத்தக்கவன் என்பது மொன்று.

அற்றுகலினனே, துரோண பருவமும்,

“இளராவ: வ்யயிவீ வெவ த்ரீஸகபு ததஸூதஸு”

“வான, நீர், மண் எனபவைகளைக்கொண்டு ஆராதிக்கப்படுத தன்மையால் திரியமபகன் எனப பெறுகின்றன” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், ஈண்டு, திரியமபகன் என்பதால், பரமேசுரனிடத்திலிருந்து ண்டாகிய முமமூாதிகளின மந்திரத்தை யுட்கொண்ட திரியமபக மந்திரமெனனும், அபயிருதது நீங்குதற்குக் காரணமாகிய மந்திரசெப ஆராதனையும், சாதர்மாகிய ஆராதனை முதலியவைகளும் குறிப்பிக்கப்பட்டன எனபதாம்,

இது கொண்டே, அநுசாசன பருவமும்,

“ஸவூஜஹி க்ஷிணாஹி மாக்ஷி ஸூஹாணம் வரஜதொ ஹரிஷி |

வூஷி ஷேஸாநூஹஸாநஸு”

“பரமேசுரன், இடக்கரத்திலிருந்து பிரமணையும், வலக்கரத்திலிருந்து விஷ்ணுவையும், பின்புறத்திலிருந்து மகேசுரனையும் படைத்தனன்” என்று கூறுகின்றது.

தெளிந்த கவகையைத் தரித்தவனுக்கு வணக்கம் என்பது.

ஈண்டு, (கபர்த்தி) அதாவது க்ஷீர், பாப பெருக்கு, நீர்ப்பெருக்கைத் தரித்தவன் எனவே கவகையின பெருக்கைத் தாங்கியருளினவன் பரமேசுரன் என்று, அடலோடத்தர சதநாம உரையிற் கூறியுள்ளதும் கவனிக்கற்பாலதாம்.

இதுபற்றியே, இராமாயணமும்,

“வவாத ஜாஹி வுணூர் வுணூர் ருஹூ உஹி”

“புண்ணிய கவகாதேவியானவன் புண்ணியவடிவ உருத்திர பரமேசுரனுடைய சிரசின்கண் விழுந்தனள்” என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, கங்கையைத் தாங்கிய சடாமுடியினன் எனபதுமாம்.

அல்லது, ஏனைய தேவர்களால் தாங்க முடியாத கவகையின் வேகத்தைத் தனது சடையின் கண்ணே மிக எளிதாய்த் தாங்கிக் கொண்டவன், அதாவது பெரும் பிரவாஹத்தை ஒரு துளியெனக் கொண்டருளியவன் எனபதுமாம்.

‘ அது பற்றியே, பாரதமும்,

“ந மகூஷிஷு ஹொகெஷு கபரிஜாரயிதும் நஹவ ।

ஸநயூத்ர விஸுயபெருஷாநீருகணாநஹெபுராசி ”

“வேந்த ! தேவர்களுட் சிறந்த நீலகண்டனாகிய மகேசுரனைத்தவிர்த்து மூன்றுலகததுள்ளும் ஏனைய தேவர்களால் தாங்கமுடியாது என்று கங்கா தேவி கூறுகின்றாள் ” என்று கூறுகின்றது.

ஈண்டு, பரமேசுரனுடைய சிரசிற் படுதலானே கங்கை மிகப் புதிதமா யிற்றென்றும், அத்தகைய கங்கைகீர் உலகைப் புதிதப்படுத்துவதென பதும் கொள்கக்கிடந்த பொருளாம்.

இப்பொருளையே கூர்ம புராணமும்,

“ ஊவம்வியெ சுயியுமெ ஷொஷாணாம் ஊக ஸொயநடி ”

“ இத்தகைய கலியுகத்தில் தோஷங்களை ஒருதலையாப் போக்குவது ” என்றற் றொடக்கத்துச் சுலோகங்களாற் கூறுகின்றது.

இதனாலன்றோ, சிவ தருமனாலும்,

“ சுவவித்ரு: வகித்ராவா ஸ்வஷாவஸூராம் மதொவி வா|

யஷ்ரெஷ்வ ஜீராநம் ஸ ஸாஹ்யாஹ்யணாஸுமி: ”

“ எந்த அவததையுட னிருந்தேனும், புதிதன யிருந்தேனும், புதிதம்ற் றவன யிருந்தேனும் எவன் பரமேசுர தேவனை நினைக்கின்றானோ, அவன் உளளும் புறம்பும் புதிதனாகின்றான் ” என்று கூறுகின்றது.

“ பரசிவனை வழிபடுவோர்க்கும் பரமேசுரனால் அநுககிரகிக்கப் பெறு வோர்க்கும் வணக்கம் ” என்பது.

இஃது உருத்திர கணங்களைப் பற்றியதாம். பிரமத கணங்கள் எவ் வாறு வழிபடுகின்றானோ, அவ்வாறே பரமேசுரனும் அவர்களை பற்றிக் கொண்டருளவின் என்க.

மிக வலியை யுடையவாகட்கும், கொடிய பிராணிகளைக் கொல்லுகின்ற வாகட்கும் வணக்கம் ” எனபது.

இதுவும் உருத்திர கணங்களைப்பற்றியதாம். இதையே புலாலருது வோகளுக்கும் வணக்கம் எனபா சிலா.

தனனை மறைத்துக் கொள்கின்றவனுக்கும், தனனை வெளிப்படுத்தி யருள்கின்றவனுக்கும் வணக்கம் எனபது

தனது மாயா சத்தியால் தனது சொருபத்தை மறைத்துக்கொண்டு திரோபவமாகிய தொழிலைச் செய்கின்றவனும், தனது சிற்சத்தியால் தனது சொருபத்தை ஆன்மாக்கட்குத் தரிசிப்பித்து அநுககிரகஞ் செய்தருள்கின்றவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பது பொருள்.

இது நேரே பகவான் உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கங் கூறி முடிக்கின்றதாம்,

அற்றுகவினன்றே அதர்வண சுருதியும்,

“யஜெ வெஷ வுண=தெ தெந றுயஜ்ஜெவெஷ
சூத்ரா விவுண=தெ”

“எவன் இப் பரமேசுரனையே பக்தி செய்கின்றானோ, அவனுக்குப் பரமேசுரன் தனது சொருபத்தை உள்ளவாறு தரிசிப்பிக்கின்றான்” என்று கூறுகின்றது.

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை விருத்தியுரை

முற்றம்.

சாமவேத உருத்திர சங்கிதை

முற்றிற்று.

சுப்ரமணியோம் !

சுப்ரமணியோம் !!

சுப்ரமணியோம் !!

சாமவேத சங்கிதை

பூரவாசகிக

மந்திரங்களின் அட்டவணை.

மந்திரம்.	புற சংख्या	மந்திரம்.	புற சংख्या.
அக்ராட்சமுத்.	631	448 அக்ரே த்வ் நோ அந்தம	543
அக்ஷத்ரமீ மதந்த	508	23 அக்ரே மூடமஹா	25
அக்ஷம் வுத்ரஹந்தம்	116	100 அக்ரே யஜிஷ்டோ	133
அக்ஷ ஆயாஹி	1	25 அக்ரே யுஷ்வா ஹி	27
அக்ஷ ஆயூஷி பவச	756	24 அக்ரே ரக்ஷாணோ	26
அக்ஷ அஜிஷ்ட	106	99 அக்ரே வாஜஸ்ய	132
அக்ஷித் த மந்யே	521	10 அக்ரே விவஸ்வதாமர	11
அக்ஷித் நரோ டீபிதிமி	91	40 அக்ரே விவஸ்வதுஷஸ:	46
அக்ஷித் வோ வுத்ரஹந்த	23	497 அக்ஷித்ருஷா	597
அக்ஷித் ஹோதாரம் மந்யே	564	447 அக்ஷேத்யமித்ரிகிதி	542
அக்ஷித்ருத் வுத்ரமீமஹே	3	555 அக்ஷோத்யோ நோ த்வந்	664
அக்ஷித்ருமீடிஷ்வாவஸே	58	375 அக்ஷாவ இத்ரம் மதய:	461
அக்ஷித்ருமித்ரநோ	21	564 அக்ஷதே வ்யஜ்ஜதே	676
அக்ஷித்ருமீடி புரோஹித்	724	215 அத்ரிகிதித்ர	261
அக்ஷித்ருமி	735	223 அத்ரிஹி மந்யுஷா	270
அக்ஷித்ருவ்யே புரோஹிதே	56	147 அத்ராஹ் கோரமந்வத்	188
அக்ஷித்ருமீர்ஷா	29	315 அத்ரத்ருத்ஸம்	382
அக்ஷித்ருவீத்ரணி	5	47 அத்ரிசி் காதுவி	55
அக்ஷித்ருமித்ரே	24	634 அத்ரிகிதித்ர	766
அக்ஷே ஜரித்வித்ரபதி	44	141 அக்ஷ நோ தேவஸவித்:	182
அக்ஷே தமத்யாத்வம்	530	52 அக்ஷஜ்மோ அக்ஷவா திவே	62

मन्त्र सं	मन्त्राः.	पृष्ठ सं.	मन्त्र सं	मन्त्राः.	पृष्ठ सं.
406	अथाहीन्द्र गीर्वण	497	550	अमिनवन्ते अद्रुहः	658
539	अधि यदस्मिन् वाजि	645	549	अभि नो वाजसातम	657
499	अध्वर्यो अद्रिभिः	599	168	अभि प्रगोपति	211
308	अध्वर्यो द्रावय	373	235	अभिप्रवः	283
440	अनवस्ते रथ	536	554	अभिप्रियाणि पवते	663
502	अनुप्रत्तास	602	368	अभि ये देवास्थ न	451
432	अनु हित्वा सुत	529	265	अभि वो वीरमन्धसो	321
631	अन्तश्चरति रोच	762	518	अभि सोमास आयवः	617
510	अपघ्नन् पवते	609	309	अभीषतस्तदा	374
492	अपघ्नन् पवसे	592	399	अग्न तृव्यो अना	490
105	अपत्य वृजिन	139	159	अयं त इन्द्र	201
633	अपत्ये तायवो	764	546	अयं पूषारयि	654
211	अपां फेनेन मुचे	257	306	अयं वां मधुमत्तमः	370
145	अपादुशिप्रघ्नधसः	186	508	अयं विचर्षणि	607
397	अपामिवामप	487	458	अय सहस्रमानवो	552
544	अपामिवेदूर्मय	651	60	अयमग्निः सुवीर्य	73
322	अपूर्व्या पुरुतमा	392	183	अयमु ते समतसि	228
73	अबोध्यग्निः समिधा	93	188	अया धिया च	233
464	अमित्यं देव सविता	562	493	अया पवस्व धारया	593
376	अमित्य मेष	462	541	अयापवा पवस्वेना	647
528	अभिन्निपृष्ट	629	463	अया रुचा हरिण्या	560
256	अमित्वा पूर्व	309	454	अया वाज देवहित	547
233	अमित्वा शूर	280	495	अया वीति परिस्रव	595
161	अमित्वा वृषभ	203	507	अया सोम सुक्त	606
579	अभिद्युम्नं बृहद्यज्ञ	692	639	अयुक्त सत्	772

மனத்ர சங்.	மனத்ரா.	புத்த ச.	மனத்ர ச.	மனத்ரா .	புத்த ச.
209	அரத் இந்த்ர த்ரவசே	255	133	ஆதாபயே அத்திமி	173
118	அரமத்ராய் தாயத்	157	63	ஆ துஹோதா ஹவிதா	77
79	அரணயோநிஹிதோ	103	167	ஆது ந இந்த்ர துமந்நத்	210
596	அரூருததுதஸ:	712	181	ஆது ந இந்த்ர துத்ர	226
362	அர்தத் த்ராத்ரத்	444	419	ஆதே அத்ர இதீமஹி	513
445	அர்தந்யர்த் மருத்:	540	498	ஆதே தத்ர மயோ துத	598
503	அர்த் சோமதுமோ	603	8	ஆதே த்ரத்சோமனோ	9
323	அதத்ரத்சோ அங்கு	393	349	ஆத்ரா திரோ	428
17	அத்ரத் நத்ரா தாரதந்நத்	19	295	ஆத்ராது த்ரத்	357
277	அத்ரிரத்தி துரூத	335	354	ஆத்ரா தத்ர ததோ	434
490	அதர்தி ரத்யோ	590	197	ஆத்ரா தித்ரந்நிதந்நத்	242
543	அதர்தி தத்ரா ரத்யே	650	340	ஆத்ரா த்ரத்ரா	416
313	அதாதி தேத	379	245	ஆத்ரா த்ரத்ர	295
347	அதாதி சோம இந்த்ர	425	307	ஆத்ரா சோமத்ய	370
562	அதாதி சோமோ அரூதோ	674	164	ஆத்ரேதா	206
473	அதாவ்யங்கும்தாய	575	20	ஆதீத்யத்ய	22
482	அதூதத் த்ரதாதி	583	43	ஆனோ அத்ரே	49
205	அதூத்ரமிந்த்ர தே திர:	251	220	ஆனோ தித்ராத்ரூதா	266
174	அத்தி சோமோ அத	217	353	ஆனோ தயோ தய:	433
461	அத்து த்ரூதத் துரோ	556	269	ஆனோ தித்ராத்ர	326
575	அத்ரமத்ர த்ராத்ரததி	688	501	ஆ ததத்ரத்ர த்ர	601
526	அத்ய த்ரேதாஹேதா	627	131	ஆ திதத்ரத் தத்ரத்:	171
594	அஹமத்ரி த்ரதமத்ர	710	608	ஆ த்ராதாத்ரத்	728
152	அஹமித்ரி திது	194	216	ஆ துந்நத் துத்ரஹாத்தே	262
401	ஆதாந்நதா தாரித	492	642	ஆ தித்தத்ரததிததி:	776
420	ஆதி ந த்ரதததி	515			

மந்திர ச.	மந்திர	புத்திர ச.	மந்திர ச	மந்திர:	புத்திர ச.
246	ஆமந்திரேரிந்த்	297	647	இந்த்ரம் தனஸ்ய சாதயே	783
630	ஆய தௌ. பூமி	761	318	இந்த்ரம் நரௌ நேமதரிதா	386
443	ஆயாஹி வனசா சஹ	539	130	இந்த்ர வய மஹாபன	170
191	ஆயாஹி சுபுமா	236	343	இந்த்ர விஸ்தா அவிவூப	421
402	ஆயாஹ்யமிந்த்ரவே	493	597	இந்த்ர இத்ரயௌ சதா	714
227	ஆயாஹ்யுப ந:	274	199	இந்த்ர இஷே ததாது	244
214	ஆவ இந்த்ர க்ருவி	260	226	இந்த்ர உகதேமி	273
435	ஆவிர்மர்ய்ய	532	259	இந்த்ர க்ருது ந ஆமர	313
489	ஆ விஷந் கலச	589	586	இந்த்ர ஜ்யேஷ்ட ந ஆமர	701
69	ஆவௌ ராஜான மஹ	87	412	இந்த்ர துஹ்யமிதத்ர	504
580	ஆசௌதா பரிபிஷ்ணதா	693	266	இந்த்ர த்ரிதாது ஶரண	322
513	ஆ சௌமஸ்வானௌ	612	282	இந்த்ர நேதீய எதிஹி	342
551	ஆஹர்யதாய தூஷ்ணவே	659	566	இந்த்ரமக்ஷ் சுதா இமே	679
76	இதாமத்ரே புருத	98	198	இந்த்ரமித்ராதினௌ	243
283	இத ஁தீவௌ அஜரம்	343	249	இந்த்ரமித்ரதேவதாதய	300
92	இத எத உதாரஹ்	121	598	இந்த்ர வாகேஷு நௌ	715
410	இதாஹி சௌம	502	381	இந்த்ர சுதேஷு சௌமேஷு	470
65	இதம் த எக பர	81	612	இந்த்ரஸ்ய து விரீயாணி	734
124	இத வஸௌ சுத	163	281	இந்த்ராமீ அபாதித்யம்	340
222	இத விஷ்ணுவிசக்ரமே	268	202	இந்த்ரா து பூஷணா வயம்	248
165	இதம் ஹவ்வௌசா	208	338	இந்த்ரா பர்வதா தூததா	414
70	இத்யே ராஜா சமர்யௌ	89	339	இந்த்ராய திரௌ அநி	415
431	இந்து: பவிஷ்ணுசார	528	520	இந்த்ராய பவதே மத:	620
481	இந்து. பவிஷ்ணுசேதன:	582	158	இந்த்ராய மத்ரநே	200
540	இ	646	388	இந்த்ராய சாமதாயத	477

மन्त्र ச.	மन्त्रா:	பৃष्ठ ச.	மन्त्र ச.	மन्त्रா	பৃष्ठ ச.
561	இन्द्रாய சோமஸு	672	135	இஹேவ ஶ்ருணவ் எஷா	175
472	இन्द्रாயேந்தோ மருத்வதே	574	175	இஹ்யந்தீ ரபஸ்யு	219
180	இந்த்ரே ஹி மத்யஸ்யஸோ	225	103	இஹிஷ்வாஹி ப்ரதீவ்யா	137
200	இந்த்ரோ அங்ஜ மஹத்ய	246	646	இஷோ ஹி ஶக்ரஸ்தமூதயே	780
179	இந்த்ரோ ததீதீ	223	225	உவத்யம் ச ந ஶஸ்யமானம்	272
411	இந்த்ரோ மதாய வாஸுதே	503	363	உவத்யமிந்த்ராய	445
587	இந்த்ரோ ராஜா ஜகத:	702	467	உவாதே ஜாதமந்வஸோ	569
456	இந்த்ரோ விஷ்வஸ்ய	549	102	உதஸ்யானோ திவா	135
591	இம் வுஷண க்ருணு	707	194	உதவா மதந்து சோமா	239
66	இம் ஸ்தோமமஹதே	83	589	உதுத்தம வரூண	705
294	இம் இந்த்ர மதாயதே	357	31	உதுத்யம் ஜாதவேதஸம்	33
293	இம் இந்த்ராய ஸுநிவரே	355	251	உதுத்யே மஹுமத்தம	303
136	இம் உதவா விவக்ஷதே	176	221	உதுத்யே ஸூனவோ கிர:	267
344	இம்மிந்த்ர ஸுத பிவ	422	330	உது ப்ரஹ்மணயேரத	403
28	இம்ஸூஸுத்வமஸ்தாக	30	125	உதுத்யோதமிஷ்ருதாம	164
250	இமா உதவா பூருவஸோ கிரோ	302	638	உத்யாமேஷிரஜ:	771
146	இமா உதவா பூருவஸோமி	187	13	உபதவாஜாமயோ	15
201	இமா உதவா ஸுதே	247	14	உபதவாமந்நே	16
304	இமா உ வாம் திவிஷ்டயா	368	150	உப நோ ஹரிமி:	192
452	இமானுக பூவநா	546	444	உப ப்ரக்ஷே மஹுமதி	539
187	இமாஸ்த இந்த்ர பூஷத்யோ	232	143	உபஹ்ரே கிரீணா	184
212	இமே த இந்த்ர சோமா:	258	487	உபோஸு ஜாதமப்துரம்	588
373	இமே தே இந்த்ர தே வயம்	458	416	உபோஸு ஶ்ருணுஹீ	509
505	இஷே பவஸ்வ தாரயா	605	290	உமயம் ஶ்ருணவத்	351
151	இஷ்டா ஹோத்ரா அஸ்தக்ஷ	193	379	உமே யதிந்த்ர ரோதஸீ	466

ந்ர ச	மந்திரம்.	புத்த ச	மந்திர ச.	மந்திரம்.	புத்த ச.
51	உபா அபஸ்வ	545	178	எபோ உபா அபூர்யா	222
57	ஊர்வ ஊஸுண ஊதயே	69	7	எஹூஸு ப்ரவாணி	8
55	ஊர்ஜாமித்ரோ வரூண:	548	182	ஓஜஸ்ததஸ்யதீத்விஸா	227
39	஋சு சாம யஜாமஹே	452	18	ஔர்வ ஹ்ருகுவ	20
18	஋ஜுநீதி நோ வரூணோ	264	190	கங்மம் நாஹுஸீஷ்வ	235
33	஋தாரமிந்ரம்வீதார	407	297	கர்ஹீ வேதஸுதே	360
31	எத்ஸுத்யம் மதச்யுதம்	695	433	கர்ஹீ வ்யக்தானர:	530
50	எதோந்வீந்ர ஸ்தவாமஸு	429	300	கதாசநஸ்தரீரஸி	363
37	எதோந்வீந்ர ஸ்தவாம ஸஸ்வாய	476	228	கதாவஸோ ஸ்தோத்ரம்	275
35	எதுமபோர்மதிந்ரம்	474	224	கது ப்ரசேதஸே	271
33	எநா விஸ்வான்யர்ய	709	530	கநிக்ரந்தி ஹரி	632
45	எநா வோ அஸிம்	52	169	கயானஸ்திர அஹி:	212
36	எநுமிந்ராய ஸிசுத்ர	475	32	கவிமஸி ஸுபஸ்துஹி	34
33	எந்ர நோ ராபிபிரய	483	361	கஸ்யபஸ்ய ஸ்வீரீதோ	443
31	எந்ர ப்ருக்ஷகாஸு	278	280	கஸ்தமிந்ர வா வஸவா	339
48	எந்ர யாஹி ஹரிஸி:	426	34	கஸ்ய நூநம் பரீணஸி	36
59	எந்ர யாஹுபந:	553	53	காயமானோ வநா த்வம்	63
29	எந்ர ஸானஸிம்	169	305	கூஹ: கோவாமஸ்திநா	369
43	எவாஹி ஸகோ	777	341	கோ அஹ்யுக்ர	418
32	எவாஹாஸி வீர	279	423	கஸ்தா மஹா அநுஷ்வ	519
50	எவாஹேவ எவாம்	788	142	காஸ்ய வ்ருஷமோ யுவா	183
56	எஸ ப்ரகோஸே	665	271	கேயத கேதஸி	328
38	எஸ ப்ரஹ்மாய	535	186	கவ்யோஸு ஜோ யதா	231
31	எஸ்ய தே மஹுஸாம்	633	342	காயந்தித்வா காயந்திணோ	420
34		698	117	காவ உபவதா	155

மந்திர சம்	மந்திரம்:	புற ச	மந்திர ச	மந்திரம்:	புற ச.
404	காவஸ்திரா சமந்யவ	495	119	தமிந்ரம் வாகயாமசி	158
195	கிர்வண: பாஹி ம: சுதம்	240	382	தஸு அமிபிரகாயத	471
391	கூணே ததிந்ர	481	204	தரணி வோ ஜனானாம்	250
574	கோமந்ர இந்ரோ	687	238	தரணிரித்சிபாஸதி	287
149	கௌர்வயதி மருதாம்	191	632	தரணிர்விஸ்தர்ஷதோ	766
378	கூதவதீ ஸுவநானாமசி	465	500	தரத்மமந்ரீ தாவதி	600
331	சக்ர யதஸ்யாப்ஸா	404	237	தரோமிவோ	285
417	சந்ரமா அப்ஸ்வந்	511	466	தவத்யந்ரய நூதோப	566
374	சர்ஷணி கூதம்	460	516	தவாஹ் சோமராரண	615
629	சத்ரம் தேவானாம்	758	270	தவேதிந்ராவம வஸு	327
64	சத்ர இசுத்ரிசோஸ்தர	79	620	தாவானஸ்ய மஹிமாதனோ	747
317	ஜகூஹாதே தக்ஷிணமிந்ர	384	525	திஸ்தோ வாச இர்யதி	626
101	ஜஜ்நாந: சஸ்தாமூமி	134	471	திஸ்தோ வாச உதீரதே	573
15	ஜரா வோததத்ரிடி	17	395	துசே துநாய நோ ததஸு	485
90	ஜாத: பரேண தர்மணா	118	213	துஸ்ய சுதாஸ: சோம	259
109	த கூர்ஷ்யா ஸ்வர்ணம்	144	606	தே மந்வத ப்ரதம	725
383	தம் தே மதம் கூணீமசி	472	377	த்ய சுபேமம் மஹயா	464
29	தம் த்வா கோபவநோ கிரா	31	170	த்யஸுவ: சத்ராஸாஹம்	213
569	த வ: சஸ்தாயோ மதாய	682	357	த்யஸு வோ அப்ரஹ்ண	438
236	தம் வோ தஸ்ம சூதீஷஹம்	284	332	த்யஸூஸு வாகிநம் தேவ	406
537	தக்ஷததி மனஸோ	642	632	த்ரிஸ்த்ராம் விராஜதி	763
621	ததோ விராஜாயத	748	457	த்ரிசுத்ரூகேஸு மஹிஸோ	550
113	ததத்ரே க்ருஸ்தாமாஹ	149	618	த்ரிபாதூர்வ உதேதூரூஸ:	744
115	தத்ரோ காய சுதே சசு	153	560	த்ரிஸுஸு சஸ்தேநவோ	671
460	தமிந்ரம் ஜோஹிமி	555	405	த்வம் ந இந்ராமர ஓஜோ	496

மந்திரம்	மந்திரம்:	புறம்	மந்திரம்	மந்திரம்:	புறம்
41	தவ நஸ்திர ஜ்யாவஸோ	47	94	ததந்வேவாயதி	124
6	தவ் நோ அஸ்தே	7	358	ததிக்ராவ்ணோ அகா	439
326	தவ் ஹத்யத்	398	12	தூத் வோ விஸ்த்வேத்ஸம்	14
84	தவ் ஹி க்ஷேத்வத	110	219	தூரதி ஹே வய	265
583	தவ ஹ்யாக்ஷேத்வ	697	138	தேவானாமித்	178
240	தவ ஹோஹி சேரவே	289	55	தேவோ வா த்விணோதா	66
61	தவமஸ்தே கூஹ்பதிஸ்த்வ	74	177	தோஸோ அகா	221
2	தவமஸ்தே யஜ்ஞானா	2	558	தர்தா திவ: பவதே	668
96	தவமஸ்தே வஸு ரிஹ்ருத்	126	210	தானாவந்த கர்மஸி	256
247	தவமஸ்தே ப்ரஸிஸிதோ தேவ:	298	243	நகித் கர்மணா	293
42	தவமித்ஸப்ரதா அஸ்தே	48	176	நகி தேவா இநிமஸி	220
311	தவமித்ஸப்ரததி	376	203	நகி இத்	248
120	தவமித்ஸ வலாததி	159	426	ந தமஹோ ந	523
248	தவமித்ஸ யஜ்ஞா	299	104	ந தஸ்ய மாயயா	138
604	தவமிமா அஸ்தே:	722	296	ந த்வா வூத்ஸ்தோ	358
595	தவமேத்ஸததாரய	711	11	நமஸ்தே அம்	13
590	தவயாவய பவமானே	706	268	நஸிம் தேவ	325
403	தவயாஹ்ஸிவ்யு	494	241	நஹிவஸ்த்ரஸம்	290
299	தவஸ்தா நோ தேவ்ய	360	320	நாகே சுபுர்ண	389
9	தவாமஸ்தே	10	26	நித்வானஸ்த்ய	28
302	தவாமிதாஹ்	365	54	நித்வாமஸ்தே	65
234	தவாமிதிஹி ஹவாமஹே	282	600	நித்வான்வாய	717
193	தவாவத்: புருவஸோ	238	123	பந்யம் பந்யமித்ஸதார	162
38	தவே அஸ்தே ஸ்வாஹுத்	48	360	பந்யம் பந்யமித்ஸதார	442
63	தவேஸ்தே தூம்	108	577	பரிஸோ	690

மந்ந ச.	மந்நா:	புரூ ச.	மந்ந ச.	மந்நா .	புரூ ச.
512	பரிதோஷிசுத்த	611	189	பாவகா ந: சரஸ்வதி	234
552	பரித்யம் ஹ்யதம்	660	289	பாஹி கா அந்ஹஸோ	350
496	பரித்யுஷம் ச ந	596	36	பாஹி நோ அஹ்	40
427	பரி ப்ரதந்வேந்திராய	524	239	பிவா சுத	288
486	பரி ப்ராசிப்ய	587	398	பிவா சோம	488
476	பரி ப்ரியா திவ:	577	519	புநான: சோம காஹ்	618
30	பரி வாஜபதி:	32	511	புநான: சோம காறயா	610
485	பரி ஸ்நானாச ஐந்	586	488	புநானோ அக்ரமீ	589
475	பரி ஸ்நானோ கிரிஸ்த:	576	359	புராம் பிந்ஹுர்யுவாம்	440
428	பர்யூஷு ப்ரதந்	525	97	புரு த்வாதிசிவ	129
576	பவதே ஹ்யதோ	689	619	புருஷ ஁வேதம் சர்வம்	745
522	பவமானா அஸ்துசுத்த	622	545	புரோ கிதிதீவோ	653
484	பவமானோ அகிஜன	585	648	பூர்வஸ்ய யதே	783
483	பவஸ்த் தேவ அகி	584	524	ப்ரகாவ்யமுஷநேவா	624
571	பவஸ்த் தேவகிதய	684	609	ப்ரகஸ்த்ய வுஷ்ணோ	729
578	பவஸ்த் மஹுமத்தம	691	71	ப்ரகேதுநா பூஹதா	90
521	பவஸ்த் வாஜஸாதமோ	621	535	ப்ரகாயதாஸ்ய	639
436	பவஸ்த் சோமஹுமி	533	16	ப்ரதி த்வம் காரு	18
532	பவஸ்த் சோம மஹுமாம்	635	418	ப்ரதிப்ரியதம் ரத்யம்	512
429	பவஸ்த் சோம மஹாந்	526	523	ப்ர து த்ரவபரி	623
430	பவஸ்த் சோமமஹே	527	534	ப்ர தே காறா	638
479	பவஸ்த்வேந்தோ	580	95	ப்ரத்யக்ஷே ஹர	125
565	பவித்ரம் தே	678	636	ப்ரத்யக்ஷ் தேவானாம்	768
614	பாத்யமிநிர்விவோ	739	352	ப்ரத்யஸ்த்மே பிபிஷதே	432
155	பாந்தமாஸோ	197	303	ப்ரத்யு அதர்ஸ்யாய	367

மந்திர ச.	மந்திரா:	புற ச.	மந்திர ச.	மந்திரா:	புற ச.
599	प्रथश्चयस्य	716	583	प्र सेनानि शूरो	636
563	प्रदेवमच्छा	675	108	प्रसो अग्ने	143
51	प्रदैव दासो	60	514	प्र सोम देववीतये	613
567	प्रधन्वा सोम	680	477	प्र सोमा सोमद	578
509	प्र न इन्दो महे	608	478	प्र सोमासो विष	579
573	प्र पुनानाय	686	536	प्र हिन्वानो जनिता	640
74	प्रभूर्जयन्तां	94	77	प्र होता जातो	99
649	प्रभो जनस्य	784	98	प्र होत्रे	130
107	प्रमंहिष्ठाय	142	570	प्राणा शिशु	683
380	प्रमन्दिने	468	85	प्रातरग्निः पुरु	111
255	प्रमित्राय	308	5	* प्रेष्ठ वो	6
491	प्रयद्वावो	591	413	प्रेक्षमीहि	505
58	प्रयो राये	70	56	प्रैतु ब्रह्मण	68
312	प्रयो रिरिक्ष	377	557	प्रो अयासी	667
257	प्रव इन्द्राय	310	258	बृहदिन्द्राय गायत	311
156	प्रव इन्द्राय मादनं	198	37	बृहद्विरग्ने	42
446	प्रव इन्द्राय वृत्रहन्त	541	88	बृहद्वयो हि	115
474	प्रवस्व दक्षसाधनो	575	140	बोधन्मना	181
462	प्र वो महेमतयो	559	321	ब्रह्मजज्ञानं	390
328	प्र वो महे महे	400	439	ब्रह्माणा इन्द्रं	535
59	प्र वो यद्वा पुरूषां	72	229	ब्राह्मणादिन्द्र	276
144	प्र सम्राजं चर्षणीनां	185	449	भगो न चित्तो	544
78	प्र सम्राजमसुर	101	422	भद्रं ने अपि	517
553	प्र सुन्वानायान्धत्यो	661	173	भद्रं भद्रं न	216

மந்திர சங்.	மந்திரா:	புத்திர சங்.	மந்திர சங்.	மந்திரா .	புத்திர சங்.
111	மத்திரோ நோ அக்சி	147	585	ய உக்சியா	699
134	மிந்நி வித்வா	174	244	ய க்ருதே கித	294
615	அரகந்நியத்ரே	740	389	ய ஁க இத்ரிக்யதே	478
622	மந்யே வாங் தாபா	750	264	யக்சுக்ரக்சி	319
506	மந்ந்யா சோம	605	334	யகாமஹ இந்ந்	408
602	மயி வர்சோ	720	112	யக்சித்ர த்வாவ்ரு	148
542	மஹத்ந்நசோமோ	649	601	யக்சா யதா	718
166	மஹாங் இந்ந்:	209	121	யக்ச இந்ந்மவ	160
192	மஹி த்ரீணா	237	35	யக்சா யக்சா வோ	38
291	மஹே க ந த்வா	353	274	யத இந்ந் மயாமஹே	332
421	மஹே நோ அக்ச	516	252	யதா கௌரோ	304
242	மா கிதந்ய	291	126	யதக்ச கக்ச	166
260	மா ந இந்ந்	314	288	யதா கதாக	349
128	மா ந இந்ந்ராஹ்யா திச	168	345	யதிந்ந் கித்ரம	423
110	மா நோ ஹ்ணிதா	146	262	யதிந்ந் நாஹுசி	316
67	மூத்ர்தான திவோ	84	279	யதிந்ந் த்ரா	338
517	மூஜ்யமான: சுஹ	616	310	யதிந்ந் யாவதா	375
327	மேடிந் நத்வா	399	298	யதிந்ந் சாசோ	361
284	மோஸு த்வாபா	344	122	யதிந்ந்ராஹ்	161
185	யங் ரக்சந்தி த்ருகேதசோ	230	148	யதிந்ந்ரோ அநயா	190
337	ய வுத்ரேஸு	413	356	யதி வஹந்யா	437
286	ய: சத்ராஹா விசுத்ர்ப்ணி	346	82	யதி விரோ	107
127	ய ஆநயத்	167	414	யதுதிரத	507
162	ய இந்ந் கமசேஷ்வா	204	278	யதாவ இந்ந்	336
394	ய இந்ந் சோமதா	484	624	யத்ருக்ஷிமி	752

மந்திர ச.:	மந்திரா:	புத்திர ச.:	மந்திர ச.:	மந்திரா:	புத்திர ச.:
114	யத்ரா உ விச	150	261	வயம் பத்வா	315
86	யத்ராஹிஸ்தம்	112	230	வயம் பாதே அபி	277
207	யத்ரீடாவிந்த்ர	253	132	வயமிந்த்ரத்வாய	172
384	யத்ஸோமமிந்த்ர	473	157	வயமுத்வா ததி	199
611	யத்ஸோமா த்வா	732	408	வயமுத்வாமபூர்யா	499
116	யத்ஸ்தே நூந	154	272	வயமேந மித	329
470	யத்ஸ்தே மதோ	572	367	வயத்ஸ்தித்ஸ்தே பத	450
392	யத்ஸ்ய த்யத்ஸ்தா	482	616	வஸந்த்ர இநுரந்த்யோ	742
588	யத்ஸ்யேதமாரஜோ	704	292	வஸ்யாமிந்த்ராஸி	354
254	யா இந்ர பூஜா	306	184	வாத் ஆவாது	229
301	யுத்ஸ்வா ஹி பூத்ரஹந்த்	364	275	வாஸ்தோஸ்பதே பூவ	333
172	யே தே பந்தா	215	641	விதா மதவந்	776
637	யேநா பாவக	770	644	விதா ராயே சுவீர்ய	780
163	யோஜோ யோஜோ	205	325	விதூம் தத்ராணம்	396
400	யோந இதா	491	366	விமோஷ் இந்ராதஸோ	449
314	யோநிஷ் இந்ர	380	628	வித்ராட் பூஹித்விபது	758
336	யோநோ வநுப்யந்	411	68	விவத்வதாபோ ந	86
645	யோ மஹிஷ்டோ	780	87	விஷோ விஷோ வா	114
351	யோ ரயிம் வோ ரயி	430	437	வித்ஸ்தோ தாவந்	534
273	யோ ராஜா த்ரீக்ஷணீநாம்	330	450	வித்ஸ்தஸ்ய த்ரஸ்தோம	544
44	யோ வித்ஸ்தாதயதே	51	370	வித்ஸ்தா: த்ரதநா:	454
93	ராயே அத்மே மஹேத்வா	123	364	வித்ஸ்தா நரஸ்ய	446
153	ரேவதீர்ந: த்ரதமாத்	195	610	வித்ஸ்தே தேவா மம	731
276	வணமஹாம் அஸி சூர்ய	334	453	வித்ஸ்துதயோ யதா	547
319	வய: துபர்ணாம் துபஸேது	387	324	வத்ரஸ்யத்வாத்ஸவ	395

மந்திர சં.	மந்திர:	பृष्ठ ச.	மந்திர ச.	மந்திர .	பृष्ठ ச.
217	வृவதுகத ஹவாமஹே	263	335	சத்ராஹண டாபுஷி	410
469	வृஷா பவஸ்வ ஧ாரயா	571	171	சதஸஸ்பதிமஹுதம்	214
559	வृஷா மதிநாந் பவதே	670	442	சதா ஸாவ: ஸுசயோ.	538
504	வृஷா சோமஶுமாந்	604	196	சதாவ இन्द्रத்வ	241
480	வृஷாஶ்ரீஸி ஶானுநா	581	592	ச ந இन्द्रாய	708
396	வேத்ஸா ஹி	486	80	சநாடயே ஶுணாஸி	104
33	சந் நோ தேவீரமி	35	603	சந்தே பயாஸி சஸு	721
441	ச பத மஶ	537	494	ச பவஸ்வய ஆவி	594
253	சக்ஷ்யஸு சக்ஷிப	305	640	சஸத்வா ஹரிதோ ரத்வ	773
75	சுக்ரத் தே அந்ய	96	355	ச பூர்வ்யோ மஹோ	435
287	சுகிமிர்ஜ: சுகி	348	607	சமந்யாயந்யுபய	727
329	சுநம் ஹுவே மம	402	137	சமஸ்ய மந்யவே	177
46	சுஷே வநேஸு	53	372	சமேத வித்வா ஓஜஸா	457
371	சுரத் தே ஧ாமி	456	582	ச சுந்வே யோ வஸூநாந்	696
267	சுராயந்த இவ சூர்ய	323	625	சஹஸ்தத்வ இन्द्र	753
208	சுரத் வோ வுத்வ	254	617	சஹஸ்த்ரீர்ஷா:	743
50	சுரபிசுர்துக்ரண	59	626	சஹர்ஷமா: மஹ	755
346	சுரபிஹவதிர்	424	538	சாகஸுக்ஷோ மர்ஜயந்த	643
106	சுரபத்வமே நவஸ்ய	140	407	சீதந்தஸ்தே வயோ	498
568	சஸாய ஆ நிஷீதத்	681	547	சுதாஸோ மஶுமத்வமா:	655
390	சஸாய ஆசிஷா	479	206	சுநித்வோ சமத்யோ	252
62	சஸாயஸ்த்வாவது	76	285	சுநோத் சோமபா	345
365	சஸா: யஸ்தே திவோ	448	165	சுரூபகூத்வஸூதயே	202
424	சஸாத வுஷணோ	520	316	சுஷ்வாணாஸ இन्द्र	383
263	சஸ்யமித்வா வுஷே	318	91	சோமம் ராஜான	120

மந்திர ச.	மந்திர	புத்திர ச.	மந்திர ச.	மந்திர	புத்திர ச.
527	சோம: பவதே	628	139	சோமாதா ஸ்வரணம்	179
572	சோம: புநாத:	685	468	ஸ்வாதிஸுதா மதிஸுதா	570
154	சோம பூஷா ச	196	409	ஸ்வாதிஸுதா	500
515	சோம உஷாண	614	623	ஹரித இந்ரதம்ஸூபுதா	751
548	சோமா: பவந்த	656			

சாமவேத பூவார்ச்சிகத்தின்
காண்ட அட்டவணை.

ஆக்கினேய காண்டம்	1
ஐந்திர காண்டம்	153
பவமான காண்டம்	569
ஆரண்ய காண்டம்	701
மகாநாம்நியார்ச்சிகம்	775

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.
ஆக்கினேய காண்டம்	ஐந்திர காண்டம்	155
ஆக்கினேய காண்டம்	ஐந்திர காண்டம்	157
ஆக்கினேய காண்டம்	ஐந்திர காண்டம்	159

ஓம்.
சாமவேதாய நம :

சாமவேத சங்கீதை

சாயண பாடியம்.

பூர்வார்ச்சகம் - சந்தம்

ஆக்கினேய காண்டம்.

1. வது பிரபாடகம், முற் பாதி.

முதலத்தியாயம்.

மொழி பெயர்ப்பு மந்திரம்.

சுப்ரமண்யோம் ! சுப்ரமண்யோம் ! சுப்ரமண்யோம் !

பெருந தெய்வமே ! அருட்கடரே ! முருகுப் பொருளே ! பதி
னெண் கண்ண ! பரமந கருளிளோம் ! உளளக குகையில் இமைப்பொழு
தும் நீங்காதிருந தொளிநுதி, வேதாகம ஞான விநோத ! அறிவை விளக
கிப பொருளைத் தெரிககுதி. என பிழையெலாம் மறக்குதி, கருணைக கட
லன்றோ ! சுரவணபவ ஓம்.

பிரபாடகம்—1, கண்டம்—1.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—கோதம ரிஷி பாக்கம், கசியபரிஷி பரிஷி.

१३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

1. अग्र आयाहि वीतये गृणानो हव्य दातये ।

१ २ २ ३ १ २

निहोता सत्सि बर्हिषि ॥ १ ॥

இருக்கு, மண்டலம்—6, சூக்தம்—16, மந்திரம்—10.

சும சூயாஹி வீதயெ மூணாநொ ஹவ்ய டாதயெ ।

நிஹோதா வஸ்தி வஹிஷி ॥

அந்வயம்.

हे अग्नेः, वीतये, हव्यदातये, च, गृणानः, आयाहि,
होता, वहिषि, निससि ॥

பதவுரை.

हे अग्नेः !	ஹை சுஹே !	செஞ்சுடர்க் கடவுளே ! நீ
वीतये	வீதயே	{ புரோடாச முதலியவைகளை அருளுதுவதற்கும்,
हव्यदातये (च)	ஹவ்யதாதயே (அ)	{ தேவர்கட்கு அவினயைக் கொடுப் பதற்கும்
गृणानः	மூணாநஃ	எமமார் போற்றத்தக்கவனாய்
आयाहि	சூயாஹி	வருவாயாக, (வந்து)
होता	ஹோதா	தேவர்களை யழைப்பவனாகித்
वहिषि	வஹிஷி	தருப்பையின் மீது
निससि	நிஸஸி	உட்காருவாயாக,

1. சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—1. இம் மந்திரம் பரத்துவாச ரிஷியார் காணப்பட்ட
பாது. சந்தம்—காயத்திரி, தேவதை—அக்கினி.

ஒளி முதலிய குணங்களை யுடைய அக்கினியே ! நீ எமது வேள்வியைக்
குறித்து வருவாயாக. யாது கருதியோவெனின ? சரு, புரோடாச முதலிய
அவிகளை (தேவ புணவுகளை) யுண்ணுதற பொருட்டு. எவ்வண்ணத்தனா
யிருந்தெனின ? எமமார் போற்றத்தக்கவனாயிருந்து மறறு மெதனபொருட்
டெனின ? தேவாகட்கு அவினயை யினிது கொடுத்தற பொருட்டு. வந்து
தேவர்களை யழைப்போனாகி விரிததுள்ள தருப்பை யாசனத்தினமீது உட்
காருவாயாக எனபதாம்.

(1)

குறிப்பு —சாணடு 'ரிஷி' எனினும், கண்டவரெனினும் ஓசும.

மந்திரம் 2.

கீதம்—விசுவமன ரிஷி சொரபபணம்.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
2. त्वमग्ने यज्ञानां होता विश्वेषां हितः ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २
देवेभिर्मानुषे जने ॥ २ ॥

இருக்கு 6-16-1

சுவஹே யஜ்நானாம் ஹோதா விஸ்வோம் ஹிதஃ ।
தேவெபிர்மானுஷே ஜநே ॥

அநவயம்

अमे, त्वं, विश्वेषां, यज्ञानां, होता, (यद्वा) यज्ञानां,
विश्वेषां, होता, मानुषे, जने, देवेभिः, हितः ॥

பதவுரை

अमे! त्वं	சுமே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
विश्वेषां यज्ञानां	விஷ்வேஷாம் யஜ்ஞானாம்	{ அக்கினிடோம முநலிய எல்லா யாகங்களினுடைய
होता	ஹோதா	ஓமத்தை புண்டாக்குவோன.
यद्वा	யவா	அல்லது
यज्ञानां विश्वेषां	யஜ்ஞானாம் விஷ்வேஷாம்	{ வேளவிகட்கு உத்தேசமான தேவாகளினையையும்
होता	ஹோதா	அழைப்பவன (ஆதலின்)
मानुषे जने	மாமுஷே ஜனே	மாமுடச சனத்தினிடநது
देवेभिः	தேவேபிஃ	தேவாகளால்
हितः	ஹிதஃ	தாபிக்கப்பட்டவனாகுகூறிய.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருபது—2, இயமநதிரம் முற்கூறியனபோலவே இருபு
முநலியவைகளினுடையது

பாவகோய்! நீ அக்கினிடோம முநலிய வேளவிகட்கு ஓமத்தைச்
சம்பாதிக்குஞ் சீலமுடையான. அல்லது வேளவியாற் போற்றத்தக்க
விண்ணவாகளைக் கூப்பிடுந் தனமையன இவ்வண்ணத்தனாகிய நீ மாமுட
சனமென்னும் வேளவிற தலைவனிடத்தில துதிக்குஞ் சீலாகளான இருநது
விகக்குகளால் (ஹோதபோகளால்) காருகபத்திய முநலிய (மூன்று) அடிவந்
தால் தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றய் அல்லது இந்நதிரன முநலிய தேவாக
ளாலே மேற்கூறிய இலக்கணமுள்ளவனாயிருநது வேளவிகளின உட்பத்தி
யின்பொருட்டு எசமானனிடத்தில நியமஞ் செய்யப்பட்டவனாய் இருக்கி
றய் எனபதாம்.

(2)

மந்திரம் 3.

கீதம்—பரததுவாச ரிஷி பிருகது.

3. ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
अग्निदूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ३ ॥

இருபது 1-12-1

சுமித ஓதம் வுணீஹெ ஹொதாரம் விஸ்வெடிஸம் ।
சவஸு யஜுஸு வஸுக்ருதம் ॥

அநவயம்.

दूतं, होतारं, विश्ववेदसं, अस्य, यज्ञस्य, सुक्रतु,
अग्निं, (देवं), वृणीमहे ॥

பதவுரை.

दूतं	ஓதம்	தூதனும்
होतारं	ஹொதாரம்	அழைப்போனும்
विश्ववेदसं	விஸ்வெடிஸம்	{ எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவ னும், அல்லது எல்லாத் தனங் களை யுடையவனும்,
अस्य यज्ञस्य	சவஸு யஜுஸு	இவவேளவியை
सुक्रतुं	வஸுக்ருதம்	{ நன்கு செய்பவனும், உணர்ந்த வனுமாகிய
अग्निं (देवं)	சுமிதம் (டிவம்)	அக்கினிதேவனை
वृणीमहे	வுணீஹெ	போற்றுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—3. இமமந்திரம் கண்ணுவ புத்திரராகிய ‘மேதா
திதி’ என்பவராத் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை, முன்போனறது.

தேவர்கட்குத் தூதுவனாக நியமித்ததுள்ள அக்கினி தேவனைத் தோத்
திரவர்களாலும், அவிக்களாலும் போற்றுகின்றோம். இது தைத்திரீயத்தில
“இவவக்கினி தூதனாக இருக்கின்றான். அசுராகட்குச் சக்கிரன் குரு” என
இனிது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை
யெனின? தேவர்களை நன்கழைப்போனை. எல்லா முணர்ந்தவனை அல்லது
வேத எனபது திரவியமெனவும் பொருளபடுமாதலின் அகில திரவியமுடை
யானே. தொடங்கிய இவ வேளவியைத் தோற்றுவிகுரு தனமைபற்றி அழ
கிய செயலுள்ளானே அல்லது, கிரது, எனபது பிரகஞ்ஞயாமாதலின் மெய்
யறிவுள்ளானே. (போற்றுகின்றோம் எனனும் வினைச்சொல்லோடு கூட்டுக).

*

குறிப்பு—காலியம்—துண்ணறிவுடையதான தன்மை. சக்கிரதம், என்னு
ழை பதத்திற்கு வேளவியை யினிது செய்ய என, மேனாடாசிரியர் கொள்வார்.

மந்திரம் 1.¹

கீதம்—பரததுவாச ரிஷி சரளாதரிஷ்டம்.

4. $\begin{matrix} 3 & 2 & 3 & 1 & 2 & & & & 3 & 1 & 2 & 3 & 1 & 2 \\ \text{अग्निवृत्राणि जङ्घनद् द्रविणस्युर्विपन्यया ।} \\ 1 & 2 & & 3 & 1 & & 2 & & & & & & & \end{matrix}$
 समिद्धः शुक्र आहुतः ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-16-34.

சு₃யி₂வ்₃த்₃த்₃ராணி ஜ₃ஹ்₃ந₃ஃ₃ விண₃வ்₃ஸு₃வி₃வ₃ந₃யா, ।
 வ₃மி₃ஃ₃ ஸு₃க்₃ சு₃ஹ்₃த₃ ॥

அநவயம்.

द्रविणस्युः, समिद्धः, शुक्र, आहुतः, अग्नि, विपन्यया,
 (स्तूयमानः), वृत्राणि, जङ्घनत् ॥

பதவுரை.

द्रविणस्युः	உ ₃ -விண ₃ வ் ₃ ஸு ₃ :	பொருளை யிச்சித்தது
समिद्ध.	வ ₃ மி ₃ ஃ	சுடா விட்டுமுடிவதும்,
शुक्रः	ஸு ₃ -க் ₃ :	பிரகாசமானதும்,
आहुतः	சு ₃ ஹ் ₃ த ₃ :	அழைக்கப்பட்டதும் (ஆகிய)
अग्निः	சு ₃ யி ₃ :	அக்கினி
विपन्यया	வி ₃ வ ₃ ந ₃ யா	எமது பலவகைத் துதிகளால்
स्तूयमानः	ஸு ₃ யு ₃ ப ₃ யா ₃ ந ₃ :	துதிக்கப்பட்டதாய்
वृत्राणि	வ் ₃ த் ₃ ராணி	இருளை (அல்லது) இராககதரை
जङ्घनत्	ஜ ₃ ஹ் ₃ ந ₃ ஃ	முழுது மொழிக்கருக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—4. இது, பரததுவாசராத் காணப்பட்டது சந்தம்,
 தேவதை, முனபோனந்து.

துதிப்போட்குத் திரவியத்தை விரும்பியாவது அல்லது அவி யென
 னுந் திரவியத்தை தான விரும்பியாவது, அக்கினி எம்மாற செய்யப்படுந்
 தோத்திரங்களால் இறைஞ்சப்பட்டதாயிருந்து, வலியோடு உலகத்தை
 மறைக்கின்ற இராககதா முதலியோகையேனும், அல்லது இருளையேனும்,
 முழுதூற தொலைக்குக எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியெனின்¹ சமித்தது
 (வேளாவி விறகு) முதலிய அவிகளால் (தேவ வுணவுகளால்) சுடாமிக்கெழு
 வது. அதுபற்றியே பிரகாசமானது அவிகளால் லைழக்கப்பட்டது என
 பதாம்.

(4)

மந்திரம் 5.

கீதம்—உசனா ரிஷி செளரிஷம்

5. ^{१२ ३ १२ ३२ ३ १२ ३ २} ^{२३ २३ १ २२२}
 प्रोष्टं वो अतिथिं स्तुषे ^{~ ~} प्रियम् ।
 अग्ने रथं न वेद्यम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-84-1.

பொஷ்டம் வொ சுதியிம் ஸுஷெ ஷித்ருஷிவ ப்ரியம் ।
 அஹே ரதம் ந வெடியம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने, प्रोष्टं, अतिथिं, मित्रमिव, प्रियं, रथं न,
 वेद्य, वः, स्तुषे ॥

பதவுரை

हे अग्ने !	ஹே சுதே !	அக்கினியே !
प्रोष्ट	பொஷ்டம்	மிகப் பிரியமாகவும்
अतिथिं	சுதியிம்	அதிதியாகவும்
मित्रमिव	மித்ருஷிவ	நண்பருக்கொப்பாகவும்
प्रियं	ப்ரியம்	அன்பராகவும்
रथ न	ரதம் ந	இரத்ததைப்போல
वेद्यं	வெடியம்	தனலாப காரணமாகவும்
वः	வஃ	உமமைத
स्तुषे	ஸுஷெ	துதிககினேன.

சாயண் பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—5 இது உசனாராற் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை, முனபோனறது.

அக்கினியே ! உணைது துதிககினேன. சுககிரனாகிய யான என்றது என்கு நின்றது. எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின ? துதிககினற எங்கடக்குத திரவியத்தைக் கொடுத்ததலால் மிகப் பிரியனை மஹும் யாவராலும் அதிதி யொப்பப் பூசிக்கத்தக்கானை. அல்லது தேவாகடகு அவி கொடுத்ததற்பொருட்டு இடைவிடாது செல்கினேனே மஹும் மித்திரன போல துதிப்போகடகு அன்பு செய்வானை. மஹும் இரதம்போலத தனலாப காரணனை. (வேதம்—திரவியம்) இரத்ததால் தனங் கிடைப்பது

போன்று துதிப்போர்கள் இவ்வக்கினியால தனத்தைப் பெற்றுக்கொள் கின்றார்கள். அவ்வாறு தன லாபத்திற்காக காரணனை. (துதிக்கின்றன எனபதோடு கூட்டிக்கொள்க), (5)

குறிப்பு — இரத்ததை அக்கினிகுலமை கூறியதால், விை 'வி' தனங் கொடுப் போன எனக குறிகப்பட்டதெனபா சில மேனூடாகிரியா .

மந்திரம் 6.

கீதம்—சாகமசுவ ரிஷி சாமபர்க்கம்.

9 2 3 9 2 2 9 2 2 3 9 2
6. त्वं नो अग्ने महोभिः पाहि विश्वस्या अरातेः ।
3 2 3 9 2 2 2
उत द्विषो मर्त्यस्य ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-71-1

சுவம் நொ சுமெ உவொவாவிஃ வாஹி விஸ்வஸூ சாராதேஃ ।
உததவிஷொ உதூ-வஸூ ॥

அந்வயம்.

அग्ने त्वं, नः, महोभिः, विश्वस्याः, अरातेः, उत,
द्विषो, मर्त्यस्य, पाहि ॥

பதவுரை.

अग्ने! त्वं	சுமெ ! சுவம்	அக்கினியே ! நீ
नः	நஃ	எங்களை
महोभिः	உஹீஹிஃ	தனங்களால் அல்லது பூசைகளால்
विश्वस्याः	விஸ்வஸூஃ	பலவகையான
अरातेः	சாராதேஃ	சயாமைபினின நும்
उत	உத	மறநும்
द्विषो	உவிஷா	துவேஷ
मर्त्यस्य	உதூ-வஸூ	மனிதரினின நும்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—6. இது சுதிதி, புருமீடா என்னுமிருவர்களுள் ஒருவரார் காணப்பட்டது சந்தம, தேவதை முன்போனறது.

அக்கினியே ! நீ எங்களைப் பெருந் தனங்களாற் காப்பாற்றுவாயாக. எவாகனினின நுமிரட்சிபபை பென்னின ? பலவிதமான சயாதாகனினின நும்,

அல்லது ராயமைகளினின்றும் பாதுகாப்பாயாக. நீயே பெரும் பொருளைக் கொடுத்து ராகையிலாகளினின்றும், அல்லது ராயமைகளினின்றும் காப்பாற்றுவாயாக எனபது பொருள். அல்லது மகத்துக்களோடு கூடிய நீ, எனக் கூட்டிக்கொள்க. மற்றும், துவேஷமுடைய மனிதர்களினின்றும் காப்பாற்றுவாயாக, அல்லது மனிதர்களின் துவேஷங்களினின்றும் காப்பாற்றுவாயாக எனச் சேர்க்க. ‘அராதி’ என்னும் பதத்திற்குத் தானமிடாமை, எனக் கொள்ளிலோ; ஆண்டும் மனிதாக்குத் தானமிடாமையினின்றும் எனக் கூட்டிப் பொருத்திக்கொள்க எனபதாம். (6)

குறிப்பு — ஈண்டு மகத்துக்களால் என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு காரணமென்ப பொருள் கொள்ளாது உபலகணமென்ப பொருள் கொள்ளினும் பொருள்தம் அங்குனவு கொள்ளுமிடத்து, ‘மகத்துக்களோடு கூடிய எனக் கூட்டிக்கொள்க.

ஈண்டு, ‘மகத்துக்களால் என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமை சுருவியினும் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளினுந் துவித்து துவேஷ என்னத்தை துவேஷத்தினின்று எனவும், துவேஷமுடைய மனிதரினின்றும் எனவும், ஐந்தாம் வேற்றுமை ஆறாம் வேற்றுமைகளை விரிக்சு, பேருதவியாற் சத்தருக்களினின்றும் காப்பாற்றுவாய் எனப் பொருள் கொள்வா மேனாட்டாகிரியா,

மந்திரம் 7.

சீதம்—வதஸ ரிஷி சேபம்.

2 3 9 2 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
7. एह्येषु ब्रवाणि तेऽग्न इत्येतरा गिरः ।
3 9 2 3 9 2
एभिर्वर्द्धास इन्दुभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-16-16

ஊஹேஷு ப்ரவாணி தெஃஅக்ன இத்யேதரா கிரஃ ।
ஊஹிவ்-வ்-வாஸ இந்துபிஃ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, एहि, ते, गिरः, इत्या सु, ब्रवाणि, उ,
इतराः, एभिः, इन्दुभिः, वर्द्धासः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!

ஹே அக்னே!

அக்கனியே!

एहि

ஊஹி

வருவாயாக

ते

தே

உன பொருட்டு

गिरः	गिरः	துதிகளை
इत्था	इत्था	இவ்வாறறால்
सु	सु	இனிது
ब्रवाणि	ब्रवाणि	சொல்வேன
(श्रुणु)	(श्रुणु)	கேட்பாயாக
उ इतराः	उ इतराः	இதின் வேறாய் துதிகளையுங்
(श्रुणु)	(श्रुणु)	கேட்பாயாக
एभिः इन्दुभिः	एभिः इन्दुभिः	இச சோமரசங்களால்
वर्द्धासः	वर्द्धासः	வளாவாயாக.

சாயண பாடியம்.

ஐ அக்கினியே ! நீ வருவாயாக. உன பொருட்டுத் தோத்திரங்களை யிவ்வாறு இனிதாய்க கூறுவேன. இது விருப்பம் எனக. அந்தத் தோத் திரங்களைக் கேட்பாயாக எனபது பொருள். இதற்கன்னியமானவைகள் அசுரர்களாற் செய்யப்பட்டவைகள். துதிகளைக் கேட்பாயாக என்றது எஞ்சி நின்றது வேதத்தின் பிராமண பாகம் “அக்கினி இவ்வாறாய் துதிகள், அல்லது அசுரர்களுடையவை மறறைய துதிகள்” எனக கூறுகின்றது. அஃதன்றியும் வந்த நீ இசசோமரசங்களால் வளாவாயாக எனபதாம். (7)

மந்திரம் 8.

கீதம்—கண்ணுவ ரிஷி காண்வம்.

8. १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
आते वत्सो मनो यमत् परमाचित् सधस्थात् ।
२ ३ १ २ ३ २
अग्ने त्वां कामये गिरा ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-11-7

ஆதே வத்ஸோ மனோ யமத் பரமாதித் சதஸ்தாத் ।
அக்னே ச்வாஃ காமயே கிரா ॥

அந்வயம்.

वत्सः, ते, मनः, परमाचित्, सधस्थात्, आयमत्,
गिरा, हे अग्ने!, त्वां, कामये ॥

பதவுரை.

हे अग्ने! ஹே அக்னே ! அக்கினியே !
वत्सः வத்ஸ வதஸ ரிஷியாகிய யான்
ते தே உனது

मनः	உந்:	மனததை
परमाच्चिद्	பரமாவூசி	மிக மேலாகிய
सधस्थात्	ஸயஸ்தாக்	விண்ணுலகினினறும
आयमत्	சூயமக்	இழுத்துக்கொண்டு
गिरा	மிரா	தோத்திரத்தால
त्वां	க்வாம்	உனனை
कामये	காமியே	அனபு பாராட்டுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—8. இது கண்ணுவ கோத்திரத்தாராகிய வதஸ்ராட் காரணப்பட்டது. சந்தம, தேவதை முனபோல.

வதஸ், என்னும் பெயர் பூண்ட ரிஷியாகிய யான, உன்னுடைய மனதைத் தேவர்கள் கூடவே யிருக்கின்ற விண்ணுலகினினறும கொண்டு வருகின்றேன (உனது மனததைச்) செலுத்துவிக்கின்றேன எனபது பொருள். யாது சாதனத்தாலெனின? துதியால். பாக்கியுள்ளது பிரத்தியட்சமாய்ப் பண்ணப்பட்டது. அக்கினியே! உனனை விரும்புகின்றேன அதாவது உனது மனததை என பாலேயே செலுத்துவிக்கின்றேன. இது பிரார்த்தனையாம்.

(8)

மந்திரம் 9.

கீதம்—விசுவாமித்திர வாங்கிரியம்.

9. त्वा मग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत ।
३१२ २२ ३१२
मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-16-16.

க்வாம் மெந் வுஷ்ஹாடியஸ்வா நிர்மந்தத ।
உத்யெஸா விஸ்வஸு வாவதஃ ॥

அநவயம்.

हे अग्ने!, अथर्वा, त्वां, मूर्ध्नः, विश्वस्य, वाघतः,
पुष्करात्, अधि, निरमन्थत ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அஹே!	அக்கினியே!
अथर्वा	அத்யஸ்வா	அதாவாலெனும ரிஷி
त्वां	க்வாம்	உனனை,

பதவுரை.

अने!	अने!	அக்கினியே !
असभ्यम्	असभ्यम्	எங்களுடைய
महे	महे	பெரும்
कृतये	कृतये	பாதுகாப்பிற்கு,
विवस्वत्	विवस्वत्	{ விண்ணுலகிலினிது வாழச் செய் யுங் கருமத்தைத்
आभर	आभर	தேவோயாக.
हि	हि	எக்காரணத்தாலினி ?
(त्वं)	(त्वं)	நீ
नः	नः	எங்கட்கு
इशे	इशे	நேரிற் காணப்பட்ட
देवः	देवः	தேவனாக
असि	असि	இருக்கின்றாய். (ஆதலின்)

சாயண பாடியம்.

அநேக அநுக்கிரமணிகை நூல்களை நன்காராய்ந்து முற்கூறின மந்திரங் களில், ஆண்டுக் கூறியுள்ள ரிஷியும், சந்தமும், தேவதைகளுக்குச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோலவே மேலவரானின்ற மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக் கொள்க.

கண்டம்—1, இருக்கு—10. இது இருக்குக்களாற் கூறப்பட்டதல்ல. அங் கனமாயினும், இம் மந்திரத்திற்கு சந்தம், தேவதை, முன்போலவே வெளிப்படை. ரிஷியோ, வாமதேவராவர். இதுவும் வேறு நூல்களினின்றும் காணப்பட்டது.

அக்கினியே ! நீ எங்களுடைய பெரும் பாதுகாப்பின்பொருட்டு, சுவர்க்க முதலிய வுலகுகளிற சிறப்பாக வசிகும நிமித்தம் (அதற்கு) ஏதுவாகிய கருமத்தைச் சம்பாதிப்பாயாக. யாதுபற்றி யெனின ? நீ எங்களுடைய தரிசனத்திற்கும் பிரத்தியட்சமா (தேவன) யிருக்கின்றாய். (ஆதலின் என்க).

இந்திரன் முதலியோர்கள் எங்களாற் காணப்படாதவர்கள். நீயோ ! காருகபத்தியம் எனபது முதலிய விடததில் மிகப் பிரகாசிப்பவனாகப் பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்படுகின்றாய். ஆதலின், உன்னை விசேடமாய்ப் பிரார்த்திக்கின்றோம் எனபது கருதது.

(10)

குறிப்பு.—பிரகாசமுடைய அக்கினியே ! நீ விண்ணுலகத்திலிருப்பினும் எங்கட்குப் பிரத்தியட்சமாகவேண்டும் எனபதைக் கருத்தாய்க் கொள்வா மேனாட் டாசிரிபா சிலா.

முதற் கண்டம் முதற் பத்து

முற்றும்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம் 2,

பத்து மந்திரங்களாலானது,

மந்திரம் 1.

11. ^{१२ ३ १२ ३ १२ ३ १२} नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देवकृष्टयः ।

^{१२ ३ १२} अमैरमित्रं मर्दय ॥ १ ॥

இருக்கு 8-75-10.

நமஸ்தே அக்ஷு ஒஜஸே மூணணி டேவகூஷ்டயஃ
அமேரமித்ரம் மர்டய ॥

அந்வயம்.

(हे देव) अग्ने!, कृष्टयः ओजसे, ते, नमः,
गृणन्ति, (रं), अमैः अमित्रं, अर्दय ॥

பதவுரை.

(हे देव) अग्ने !	(ஹே டேவ) அக்ஷு !	அக்கினிதேவனே !
कृष्टयः	கூஷ்டயஃ	மனிதர்கள்
ओजसे	ஒஜஸே	ஆற்றலை யடைதற்பொருட்டு
ते	தே	உனக்கு
नमः गृणन्ति	நமஃ மூணணி	வணக்கங் கூறுகின்றார்கள்.
रं	ரவம்	நீ
अमैः	அமேஃ	வவிகளால்
अमित्रं	அமித்ரம்	சத்துருவை
अर्दय	அர்டய	நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—1. ஆயுக்ஷுவாகி ரிஷி.

அக்கினிதேவனே ! உனக்கு வணக்க மொழிகளைக் கூறுகின்றார்கள்
எதன்பொருட்டுடனின ? பலத்தின்பொருட்டு, பாவாகளெளரின ? எசுமா

னர்களான மானுட்கள். ஆதலின், யானுந் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன் எனபது பொருள், நீயும் வன்மைகளோடு சத்தருவை யொழிப்பாயாக எனபதாம், (1)

குறிப்பு. —அமை என்பதற்கு வியாதிகளுடன் சத்தருவையும் நாசஞ் செய வாயாக வன்கொள்வா மேனாடாகியிரிற் சிலா.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அதுத்திஷ்ட ரிஷி சம்வர்க்கம்.

12. ^{3 1 2 3 1 2} ^{3 2 3 1 2} ^{9 2} ^{3 2}
 दूतं वो विश्ववेदसं हव्यवाहममर्त्यम् ।
 यजिष्मृञ्चसे गिरा ॥ २ ॥

இருக்கு 4-8-1.

உதும் வொ விஸ்வவெதஸம் ஹவ்யவாஹமமர்த்யம் ।
 யஜிஷ்மூஞ்சஸே மிரா ॥

அந்வயம்.

यजमानोऽहं, दूतं, विश्ववेदसं, हव्यवाहं, अमर्त्यं,
 यजिष्ठं, (वां), गिरा, ऋञ्चसे ॥

பதவுரை.

यजमानोऽहं	யஜமானோஹம்	வேள்வித் தலைவனாகிய யான்,
दूतं	உதும்	தூதனும்
विश्ववेदसं	விஸ்வவெதஸம்	{ அகில தனத்தை அல்லது அறிவை யுடையோனும்
हव्यवाहं	ஹவ்யவாஹம்	அவிகளைத் தாங்குவோனும்
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறவாத் தன்மையனும்
यजिष्ठं	யஜிஷ்டம்	வேட்போரிற் தலைவனுமாகிய
वां	வா	உனனை
गिरा	மிரா	துதிவடிவ வாககால்
ऋञ्चसे	஋ஞ்சஸே	{ மிகச் சாதனம் பண்ணுகின்றேன.

கண்டம்—2, இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே ! அகில தனமுடையானும், அல்லது அகிலத்தை யறிந்த வனும், தேவாகட்கு (தேவ வுணவுகளை)த் தாங்குபவனும், சாகாத

தன்மையனும், அதிசயமாய் வேடபோனும், தேவாசுளுடைய துதனும் ஆகிய உன்னத துதிவடிவ வாக்கால வளரச் செய்கின்றேன, எனபது பொருள் சாதனம் பண்ணல்—முடிகளுந் தொழில். ாண்டு “ரிஞ்சதி எனறது மிகச் சாதிக்குங் கருமம்” என நிகண்டில் யாஸக முனிவா கூறியுள்ளார்.

(2)

ம ந திரம் 3.

கீதம்—சிராபம்

13. ^{१२ ३२ ३ २ ३ १२ ३ १२} उप त्वा जामयो गिरो देदिशतीर्हविष्कृतः ।

^{२१२ २२} वायोरनीके अस्थिरन् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-102-13

உவக்வா ஜாமயோ கிரோ ஷேஷதீஹ்விஷ்குதஃ ।
வாயொர்நீகே அஸ்திரந் ॥

அநவயம்.

(अग्ने), गिरः, हविष्कृतः, जामयः (इव), देदिशतीः,
त्वां, उप, वायोरनीके, अस्थिरन् ॥

பதவுரை.

अग्ने!	சுமே !	அக்கினியே !
हविष्कृतः	ஹவிஷ்குதஃ	எசமானனுடைய
गिर.	கிரஃ	தோத்கிரங்களை,
जामय (इव)	ஜாமய (உவ)	நினது உடன பிறந்தாளொப்ப
देदिशतीः	ஷேஷதீஃ	குணங்களை விளக்குவனவாய்
त्वां उप	க்வாஂ உப	உனக்கருகிலிருக்கின்றன.
वायोरनीके	வாயொர்நீகே	வாயுவின் பக்கத்தில்
अस्थिरन्	அஸ்திரந்	நிலைத்திருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—3. பிரயோக ரிஷி.

அக்கினியே! வேள்வித் தலைவனொருட்டுச் செய்யப்படும் தோத்கிரங்
கள், சகோதரிகளைப் போன்று உனது குணங்களைப் பிரகாசப்படுத்துவன
வாகி உனக்கருகிலிருக்கின்றன. வாயுவின் சமீபத்திலுள்ளனரே சேட்பனவு
மாகி நிலைத்திருக்கின்றன என்பதாம்.

(3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—சிராபம் சிரௌடடியம்.

14. ^{१२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३२} उपत्वाग्ने दिवे दिवे दोषावस्तर्धिया वयम् ।
^{२ ३ १२ ३ १ २} नमो भरन्त एमसि ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-1-7.

உவக்வாட்டு ஐவெ ஐவெ ஷோஷாவஸ்துயி-யா வயம் ।
 நமோ ஹரன் னமஸி ॥

அநவயம்.

हे अग्ने!, वयं, दिवे, दिवे, दोषावस्तः, धिया,
 नमो भरन्तः, उप, त्वां एमसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அக்கினியே !
वयं	வயம்	நாங்கள்
दिवे दिवे	ஐவெ ஐவெ	நாடோறும்
दोषावस्तः	ஷோஷாவஸ்து:	இரவு பகல்
धिया	யியா	புத்தியால்
नमो भरन्तः	நமோ ஹரன்:	வணக்கஞ் செய்கின்றவர்களாய்
उपत्वा	உவக்வா	உனது சமீபத்தை
एमसि	மஸி	அடைகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—4. மதுசுசந்த ரிஷி. காயத்திரி—சந்தம், அக்கினி—
 தேவதை

அக்கினியே ! யாகாதூட்டானஞ் செய்யும் யாங்கள் மதியால் ஓவ்வொரு
 தினமும் இரவும் பகலும் வணக்கஞ் செய்துகொண்டு உனக்கருகில் வருகின்றோம்.
 (4)

குறிப்பு.—‘தோஷாவஸ்த’ எனப்பற்றித் —தோஷா • இரவில் தனது பிர
 காசத்தால், வஸ்த இருளை மறைக்கின்றது, (நீக்குகின்றது) எதுவோ? ! அது
 தோஷாவஸ்த எனப் பொருட்படுத்தி அக்கினியின் விளிச (அழைக்குஞ்) சொல்
 லாகக் கொள்வாருமுள்ள:

சண்டு யாஸ்க முனிவர், “சரா - என்பது துதியாம் அல்லது அதை யுணர்த்துவதால் அறிவிப்போன்பாலுமாகும். तद् विविङ् - அதைச் செய். मनुष्यस्य - எஜமானனுக்கு, स्तोत्रं रुद्राय दर्शनीयं - துதி உருத்திரனுக்குத் தரிசிக் கத்தக்கது” என நிகண்டில் உரை கூறியுள்ளார். (5)

குறிப்பு.—சராபோஷ, என்பதற்கு, துதியை யறிகின்ற அக்கினியே! எனக் கொண்டு, எல்லா வேள்விகட்கும் அறுக்கிரகம் பண்ணும உருத்திரனது தோத்திர மும் உனக்குத் தெரியும் எனக் கொள்வா, மேனாட்டாசிரியரிற் சிலா.

அழகிய துதி — அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொண்ட தோத்திரம்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மாருதமென்னுஞ் சாமம்

१ ३ १ २२ ३१ २ ३ २३ १ २
16. प्रति स्यं चारु मध्वरं गोपीथाय प्रहूयसे ।

३१ २ ३ १ २
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-19-1.

புதி த்யம் ஞாருமத்யம் மொவீத்யாய ப்ரஹூயஸே ।
மரூஹிரக்ன கு மஹி ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्वं, चारुं, अध्वरं, प्रति, प्रहूयसे, गोपीथाय,
मरुद्भिः, आ गहि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அக்கினியே!
त्वं चारुं	த்யம் ஞாரும்	அவ் வண்ணமொழங்காயுள்ள
अध्वरं प्रति	அத்யம் ப்ரதி	வேளவியை யுத்தேசித்து
प्रहूयसे	ப்ரஹூயஸே	இனிது அழைக்கப்படுகின்றாய்;
गोपीथाय	மொவீத்யாய	சோமங் குடிப்பதற்கு
मरुद्भिः	மரூஹி :	மாருததுக்களோடு
आ गहि	கு மஹி	நீ வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. மேதாதிதிரிஷி காயத்திரி—சுந்தம். அக்கினி—
தேவதை.

‘தயத்’ என்பது நாமமனைததுக்குமுரிததாகிய ‘ததஃ’ என்பதின பழியாய்ச் சொல்,

அக்கினியே ! எவ் வேளவி அங்கக குறையிலனாததோ, அத்தகைய அழகிய வேளவியைக் குறியாகக்கொண்டு சோமரசங் குடிப்பதற்கு, நீ ஆதரவோடழைக்கப்படுகின்றாய். ஆதலின இவ் வேளவியில் நீ தேவாகட குள், ஓர் வகைச் சிறப்பான மருத்துக்களோடு வருவாயாக.

யாஸ்க முனிவரும் இம் மந்திரத்திற்கு “அத் தனமைய அழகிய வேள வியின் சோமபானத்திற்கு அழைக்கப்படுகின்றாய், அவ் வக்கினியே மருத் துக்களோடு வருவாயாக” என்று நிகண்டில உரை கூறியுள்ளார். (6)

மருத்துக்கள் வாயுதேவதைகள்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—சுனச்சேபர் அல்லது பிருகு ரிஷி, வரவந்தி.

2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 2
17. अश्वं न त्वा वारवन्तं वन्दध्या अग्निं नमोभिः ।
3 9 2 3 9 2
सम्राजं तमध्वराणाम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-27-1.

சுஸ்ரம் ந சுவா வாரவன்தம் வந்த்யா அக்மிம் நமொஹி: ।
ஸ ச்ராஜம் தமத்யராணாம் ॥

அங்வயம்.

அத்யராணா, சம்ராஜ, வரவந்த, அஷ்வம், அக்மி, த்வா,
நமொஹி, வந்த்யை, (பவூதா) ॥

பதவுரை.

அத்யராணா	சுய்ராணாம்	வேள்விகட்கு
சம்ராஜ	ஸ ச்ராஜம்	விளங்கிய கருத்தாவென்னும்,
வரவந்த	வாரவன்தம்	வாலுள்ள
அஷ்வம்	சுஸ்ரம் ந	குதிரையைப்போன்ற
அக்மி த்வா	சுக்மிம் சுவா	அக்கினியாமுன்னித
நமொஹி:	நமொஹி:	தோத்திரங்களால்
வந்த்யை	வந்த்யை	வணங்குவதற்கு
(பவூதா)	(பவூதா)	(யாம முயற்சித்தோம்).

சாயண பாடியம்.

- கண்டம்—1 இருக்கு—7 சனசசேப ரிஷி காயத்திரி—சந்தம் அக்கினி—
தேவதை

வேளவிகளின் பிரகாச வடிவ எஜமானனாகிய அக்கினியா முன்னீத
தோத்திரங்களா விதைஞ்சுவதற்கு யாம முயற்சித்தோம் அக்கினிக்ருவ
மை :—வாலுள்ள குதிரை எனறது குதிரை, வாலின் மயிர்களால் தனனைப்
பீடிக்கின்ற லொசு, ஈ, முதலியவைகளை நீக்குமாறு, நீயுஞ் சுவாலைகளால்
எங்களுடைய சத்தஞ்சுக்களை நீக்குவாயாக எனபது பொருள். ரண்டு முயற்
சித்தோம் எனபது எஞ்சியது. (7)

குறிப்பு.—ரண்டு மூலத்திலுள்ள நகாரம், உவமைப் பொருண்மேனினறது.
மூலத்திலுள்ள வாரவந்தம் எனபதற்கு புத்தம் பண்ணுகின்ற குதிரை எனக
கொண்டுள்ளாரா மேனாடாசிரியா.

மந்திரம் 8.

கீதம்—வைதரய ஓளருவரிஷி சாமுத்திரம் அசங்கம்.

18. ^{3 9 22 39 22} और्वं भृगुवच्छ्विममवानवदाहुवे ।
^{3 9 239 2} अग्निं समुद्र वाससम् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-102-4.

ஓர்வஹ் ப்ருவஹ்விமவ்வாநவஹ்வஹ்வெ ।
அஹ்னிம் வஹ்ஸமூத்ரவாஸஸம் ॥

அர்வயம்.

சமூத்ர வாஸஸீ, ஹ்னி, அஹ்னி, ஓர்வ ப்ருவத்,
அமவானவத், அஹ்வெ ॥

பதவுரை,

சமூத்ர வாஸஸீ	ஸஹ்ஸுஹ்வாஸஸம்	கடலில் வசிப்பதும்
ஹ்னி	ஸஹ்னிம்	சுததமும (ஆகிய)
அஹ்னி	அஹ்னிம்	அக்கினியை
ஓர்வ ப்ருவத்	ஓர்வஹ் ப்ருவஹ்	ஓளருவ பிருகுரிஷிபோலவும்
அமவானவத்	அஹ்வாநவஹ்	அபனவான ரிஷி போலவும்
அஹ்வெ	அஹ்வெ	(யான) அழைக்கின்றேன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—8. பிரயோக ரிஷி. காயத்திரி—சந்தம். அக்
கினி—தேவதை.

கடலின நடுவில் வசிக்கின்ற வடவானலமாகவும், பரிசுத்தமாகவும்
உள்ள வக்கினியை ஒளருவ பிருகுரிஷிக்கொப்பாகவும், அபனவான ரிஷிக்
கொப்பாகவும் யான அழைக்கின்றேன் யான எனறது எஞ்சி நின்றது. (8)

குறிப்பு.—ாண்டுச 'சமுத்திரம்' எனறதற்கு 'அநதரிட்சம்' எனக்கொள்
வாருமுளா. யாஸக முனிவரும் அவவாறே யுடனபட்டுள்ளாரா.

மந்திரம் 9.

கீதம்—அத்திரி ரிஷி அசங்கம்.

3 9 2 3 2 2 3 9 2 3 9 2
19. अग्निमिन्धानो मनसा धियं सचेत मर्त्यः ।

3 9 2 3 9 2
* अग्निमिन्धे विवस्वभिः ॥ 9 ॥

இருக்கு 8-102-22.

சு.யிரிஸாடெநா உநவா யியம் வஸவெத உதூ-ஃ ।

சு.யிரிஸெ விவஸுவிஃ ॥

அந்வயம்.

मर्त्यः, अग्निं, इन्धानो, मनसा, धियं, सचेत,
विवस्वभिः, अग्निं, इन्धे ॥

பதவுரை.

मर्त्यः	உதூ-ஃ	மனிதன்
अग्निं	சு.யிம்	அக்கினியை
इन्धानो	ஊஸாடெநா	வளாததுக்கொண்டு
मनसा	உநவா	அனபுடையனாய்க
धियं	யியம்	கருமத்தை
सचेत	வஸவெத	காலத்திற் செய்கின்றானே
विवस्वभिः	விவஸுவிஃ	வேட்போர்களைக்கொண்டும்
अग्नि	சு.யிம்	அவ்வக்கினியையே
इन्धे	ஊஸெ	வளர்க்கின்றான்.

* அமிசிதே, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—9 பிரயோக ரிஷி.

எம் மனிதன விதகால அசுக்கினியை வளர்த்துக்கொண்டு மனதினாலே அனபுடையனாய்க் கருமத்தைக் காலத்திற் செய்கின்றானே, அவன ஸ்வடபோரகளைக் கொண்டும் அவ வசுக்கினியையே வளரக்கின்றான் எனபதாம். (9)

குறிப்பு — ஈண்டு ஷிய் (தியம்) எனனும மூல பதத்திற்கு, 'பிரகரு' எனவும், விவ்ஸி. (விவ்ஸயி), எனபதற்கு 'அவிக்னால' எனவும் பொருள் கொள்வாருமுள்ளா.

மந்திரம். 10.

கீதம்—பிரசாபதி ரிஷி. நிதன காமம்.

20. २३ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ २
 आदित् प्रत्नस्य रेतसो ज्योतिः पश्यन्ति वासस् ।

३२३ ३ १ २ ३ २
 परो यदिध्यते दिवि ॥ १० ॥

சூழிசு ப்ரத்னஸ்ய ரெதஸோ ஜ்யோதிஃ வஸஸூனி வாவஸாஃ ।
 வரொ யடியுதெ ழிவி ॥

அநவயம்

परो दिवि, यद्, (अयं), इध्यते, आदित्, प्रत्नस्य,
 रेतसः, वासरं, ज्योतिः, पश्यन्ति ॥

பதவுரை.

परो दिवि	வரொ ழிவி	வானுலகினமேல்
यद्	யட்	எககாலத்தில
(अयं)	(சயம்)	(இவவகுகினி)
इध्यते	ஐடியுதெ	விளங்குகின்றதோ !
आदित्	சூழிசு	அதன பின்னரே
प्रत्नस्य	ப்ரத்னஸ்ய	பண்டைக்காலத்தனாகிய
रेतसः	ரெதஸஃ	{ செலவேவானுடைய (சூரிய னுடைய)
वासरं	வாவஸாஃ	நியாமகமாகிய
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	பிரகாசத்தைப்
पश्यन्ति	வஸஸூனி	(மக்கள்) பாரக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10, வத்ஸ ரிஷி.

விண்ணுலகின்மேல் எக்கால் இவ் வைசுவானர அக்கினி சூரிய வடிவ மாய்ப் பிரகாசிக்கின்றதோ, அதன்பின்னரே அனாதி காலமாய்ச் செல்லுந் தன்மையனாகிய, ஈண்டுச் செல்லுந் தன்மை ரீ கதி ஈஷணயோ: என்னும் ரீ தாதுவிற்கு அதுஸ், துட், என்னும் இரு விசுதி வர 'ரேதஸ் என்பதன் பொருளாயிற்று. அல்லது, ரேதஸ், என்பது உதகம் (சலம்) என யாஸ்க முனிவர் நிகண்டு கூறுகிறது. ஆதலின், ரேதஸ்வின: ' என்றது உதக முடையானது எனவும் பொருளாம். ஈண்டு, உதகம், என்றது வலியால் உதக முடைய பொருளுக்கிலக்கியமாயிற்று. இவ்வாறறால் இததன்மை வாயந்த இந்திரனென்னுஞ் சூரியனுடைய, நியாமகமாகிய, அல்லது, வாசரம், என்றது நானுமாதலின், நாள் வசித்ததற்குக் காரண வடிவாய் ஒளிராநின்ற பிரகாசத்தை மக்கள் அனைவரும் பார்க்கினறார்கள என்பதாம், அல்லது 'வாசரம்' என்பதில் முழுசு சமயோகத்தில் இரண்டாம் வேற்றுமை வந்தது. வரவே நாள் முழுதும் எனபதுமாம். ஆனவிடத்து உதயமுதற் கொண்டு அததமனமீறாகப் பிரகாசத்தைப் பாககினறார்கள, எனபதும் ஒர்வகைப் பொருளாம். (ஈண்டுச், செல்லுந் தன்மையனாகிய சூரியனுடைய பிரகாசத்தைப் பார்க்கின்றாகள் என இயைத்துக்கொள்க.)

(10)

இமண்டாங் கண்டம்

முற்றும்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—3.

பதினாங்கு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சைநது க்ஷிதம்.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
21. अग्निं वो वृधन्त मध्वराणां पुरुतमम् ।

२ ३ २ ३ १ २

अच्छा नग्ने सहस्रते ॥ १ ॥

இருக்கு 10-2-7.

சு. 10. வொ வுயன வுராணா வுரா-உதல.

சு. 10. நவெ வஹவ்ஸுதெ ॥

அந்வயம்.

(हे ऋषिजः !), वः अध्वराणां, नप्ते, सहस्रते,
वृधन्तं, पुरुतमं, अग्निं, अचठा ॥

பதவுரை.

(हे ऋषिजः !)	(ஹே ஐக்ஷிஜஃ !)	(வேட்போர்காள் !)
वः	வஃ	நீங்கள்
अध्वराणां	அஹ்வராணாஃ	கேடிலாத ஆற்றலுடையார்கட்கு
नप्ते	நப்தே	உறவும,
सहस्रते	ஸஹஸ்ரதே	ஆற்றலுடையதும்
वृधन्तं	வ்ருதன்தம்	வளர்ந்ததும்
पुरुतमं	புரூதமம்	மகத்தும் (ஆகிய)
अग्निं	அஹ்நிஃ	அக்கினியை
अचठा	அஹ்நிஃ	இனிது அடைவீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9, 10. பிரயோக ரிஷி.

கேடுக்கமுடியாத வலியுடையார்கட்குச் சுற்றமும், ஆற்றலுடையதும், சுவாலிகளால் விருத்தி யடைந்ததும், அதிசயமாய் மிகுதிப்பட்டதும், ஆகிய அக்கினியை, வேட்போர்காள்! நீவீர் நன்கடைவீர்களாக. (1)

குறிப்பு.—‘நபதரே’ ‘சகஸ்வதே’ என்னு மூலபதங்களின் நான்காம் வேற்றுமைகள் இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளைத் தந்தது நின்றமை காண்க.

மற்றும் अध्वराणां=வனவிகளை, वृधन्तं=வளரச் செய்யும் व=உணனை (அக்கினியை) सहस्रते=புத்திரப்பேற்றிற்கு, अचठा=உடைய விரும்புகின்றோம், எனப் பொருட்படுத்திக் கொள்வாருமுளா. மேனாட்டாசிரியரிற் சிலருடைய கருத்துமிதுவேயாம்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அரவாமதேவ்யம்.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ १ २
22. अग्निस्तिग्मेन शोचिषा यथं सद्विधं न्यत्रिणम् ।
३ १ २ २ ३
अग्निर्नो वथंसते रयिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 6-16-28.

அஹ்நிஸ்திமென ஸோசிஷா யம் ஸவியஸம் நயத்ரிணம் ।
அஹ்நிஸ்திமென வஸஸதெ ரயிம் ॥

அந்வயம்.

अग्निः, तिग्मेन, शोचिषा, विश्वं, अविणं, नियंसत्,
नः, अग्निः, रयिं, वंसते ॥

பதவுரை.

अग्निः	சுழி:	அக்கினி
तिग्मेन	சிமெந	கூர்மையாகிய
शोचिषा	பெராஅிஷா	ஒளியால்
विश्वं अविणं	விஸ்வம் அவிணம்	எல்லாத் துட்டர்களுடும்
नियंसत्	நியன்ஸக	ஒழிக்குக. (மறனும்)
नः	ந:	எங்கட்கு
अग्निः	சுழி:	அக்கினி
रयिं	ரயிம்	திரவியத்தைக்
वंसते	வன்ஸதெ	கொடுக்குக.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. பரததுவாச ரிஷி.

இவ் வக்கினி கூரிய கடர்களால் (எங்களை) அமிழ்த்துகின்ற இராக்
கதர் முதலியோர்களை யொழிகுது, மறனும் அக்கினி எங்கட்குத் திரவியத்
தைக கொடுக்குக எனபதாம். (2)

குறிப்பு.—மூலத்தில் ‘யம்சத’ எனபதிலுள்ள மகர வொற்றில் ஆகாரமிட்டு
‘யாசத’ என ஒதுவா இருக்குப பாடமுடையார்.

மந் திரம் 3.

கீதம்—யாமம்.

१ २ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २३१ २२
23. अग्ने मृड महां अयय आ देवयुं जनम् ।
३१ २ ३ २ ३१ २
इयेथ बहिं रासदम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 4-9-1.

சுமெ உய உஹாம் சுயய சு டேவயம் ஜநம் ।
ஐயெய வஹி- ராஸதம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, मृड, (यः त्वं), अयः, देवयु, जनं,
बहिं, आसदं, आ इयेथ, (सः त्वं), महान्, (असि) ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அஹே!	அக்கினியே!
मृद	மூட	நலஞ் செய்வாயாக
(यः त्वं)	(யஃ த்வம்)	(எந்த நீ)
अयः	அயஃ	நடக்கின்றவனும்
देवयुं	தேவயும்	தேவர்களை விரும்பும்
जनं	ஜனம்	தலைவனது
बहिः	பஹிஷ்	தருப்பை யாசனத்தில்
आसदं	ஆஸதம்	இருப்பதற்கு
आ इयेथ	ஆ ஐயேத	{ வந்துகொண்டிருக்கின்றவனுமாகு வதோ,
(सः त्वं)	(ஸஃ த்வம்)	(அந்த நீ)
महान् (असि)	மஹாந் (அஸி)	பெரியோனுயிருக்கின்றாய்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வாமதேவரிஷி காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—
தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைச் சுகப்படுத்துவாயாக. அத் தகையன் மிகப்
பெரியோனுயிருக்கின்றாய், நீ எவ வண்ணத்தன் எனின்? நடந்துகொண்
டிருக்குஞ் செயல்புடையவன். அதாவது—தேவர்களைப் (பூசிக்க) விரும்பு
கின்ற எசமானனுடைய வேளவியினபாலுள்ள தருப்பையின (ஆசனத்தின்)
மீது உட்காருவதற்கு வந்து கொண்டிருக்கின்ற அத தன்மையன் நீ (என
மேலே கூட்டிக்கொள்க)

(3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—இரகேஷாகனம்.

24. २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
अग्ने रक्षाणो अंहसः * प्रति स देव रीषतः ।

१ २ ३ १ २
तपिष्ठैरजरो दह ॥ ४ ॥

இருக்கு 7-51-13.

அஹே ரக்ஷாணா அஹஸஃ ப்ரதி ஸ தேவ ரீஷதஃ ।
தபிஸ்டைரஜரோ டஹ ॥

அநவயம்.

அஹே!, ந:, அஹஸ:, ரக்ஷா, (ஹே) தேவ, அஜர: (த்வம்)

ரீஷத: தபிஸ்டை:, ப்ரதிஹஸ ॥

* ப்ரதி ,

பதவுரை.

அग्ने!	சுமெ!	அக்கினியே!
ந:	ந:	எங்களை
அஹச:	சுஹஸ:	பாவத்தினின்றும்
ரக்ஷா	ரக்ஷா	பாதுகாப்பாயாக
ஹே தேவ!	ஹே தேவ!	பிரகாசிப்போய்!
அजर: (வ்)	அஜர: (கூவ)	மூம்புத்தனமையற்ற நீ
ரிஷத:	ரிஷத:	துன்புறுத்துவோர்களை
தபிஷ்:	தவிஷெ:	காயுங் கிரணங்களால்
प्रतिद्वहम्	வந்திஹம்	சாமபராக்ருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. வசிட்டரிஷி. சந்தம்—காயத்திரி. அக்கினி—
தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைப் பாவத்தினின்றும் பாதுகாப்பாயாக. அஃதன்
றியும், விளங்குவோய்! கிழப்பருவமெய்தாத நீ துன்பப்படுகதுஞ் சத்தாருக்
களை மிகத் தகிக்குஞ் சுவாலைகளால் நீருக்குவாயாக.

‘ரக்ஷ’ என்பது கீதபாடத்தால் ‘ரக்ஷா’ என நீண்டது ‘ரிஷத:’
என்பது மங்ஙனமே காண்க (4)

குறிப்பு.—ரண்டு ‘அஜர:’ என்னும் மூலபதத்திற்கு, ஜா—துதி அஃதிலா
அஜர: அதாவது:—துதிகாத் சத்தாருக்களை எனச், சத்தாருக்கட்கு விசேடணமாக
கிக கொள்வாருமுளா. மேனாட்டாசிரியா கருத்து மிது.

ரண்டு ‘பிரதி தஹஸம்’ என்பதிலுள்ள ‘ஸம்’ என்பதை கீதபாடத்தில் ‘பிர
திஷ்டம்’ என, ஷ்காரமாக்கி இருக்கோதுவா கொளவா. ‘ரிஷத:’ என்பதற்குக்
கோலையினின்றும் காப்பாற்றுவாயாக, எனபா சிலர்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—இரக்ஷைக்னம்.

१२ ३ १ २२ २२ १ २ १२
25. अग्ने *युङ्क्वा हि ये तवाश्वासो देवसाधवः ।
२३ १२ ३ १२
अरं *वहन्त्याश्वः ॥ ५ ॥

இருக்கு 6-16-43.

சுமெ யஹா ஹி யெ தவர்ஸாஸொ ஹேவஸாஸவ: ।

சாரம் வஹந்த்யாஸவ: ॥

* युङ्क्वा, * वहन्ति मन्यवः, என்பது இருக்கு.

அநவயம்.

हे देव अग्ने !, ये, साधवः, आशवः, तव, अश्वासः,
(त्वदीयं रथं) अरं वहन्ति, तान् युङ्क्ष्वा ॥

பதவுரை.

हे देव अग्ने !	ஹெ ஷெவ அக்னே !	அக்கினிதேவனே !
ये	யெ	எவைகள்
साधवः,	ஸாடவஃ	பழக்கப்பட்டவைகளும்
आशवः,	ஆஸவஃ	விரைவிற செலப்பவைகளுமோ,
तव	தவ	உனது
अश्वासः,	அஸ்வாஸஃ	(அத்தனமைய) குதிரைகள்
(त्वदीयं रथं)	(குவதீயம் ரதம்)	நினது இரத்ததைப்
अरं वहन्ति	அரம் வஹந்தி	{ போதுமாறு இழக்கத்தக்கன வாம்.
तान्	தான்	(ஆதலின்) அக குதிரைகளைப்
युङ्क्ष्वा	யுங்ஷ்வா	(இரத்ததில்) பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—5. பரததுவாசரிஷி.

பிரகாசமாகிய அக்கினிதேவனே ! அக குதிரைகளை யிரத்ததில் பூட்டுவாயாக. எக குதிரைகளை யெனின் ? உன்னுடைய குதிரைகளுட பழக்கப்பட்டவைகளையே அல்லது, நற்குணமுடையவைகளும் விரைவிற செலப்பவைகளுமானவைகளை. என மேற்கூட்டுக. அவைகளே வேண்டுமாறு உனது இரத்ததை யிழக்கத்தக்கனவாமாதலின் ஈண்டு ‘யும் ஸ்வா’ எனும் மூலபதத்தில் இடையிலுள்ள மகரவொற்றை விலக்கி ‘யுஷ்வா’ என, இருக்கு தைத்திரீய, மோதுபவர்கள் பாடங் கொள்வார்கள். (5)

மந்திரம் 6.

கீதம்—வைசுவமானசம்.

१ २ ३ १ २ ३ २
26. नित्वानक्षय विक्षते द्युमन्तं * धीमहे वयम् ।
३ १ २
सुवीर मम आहुत ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-15-7.

* டவ ஧ீமாஹ, எனபது இருக்கு.

நிசுவாநக்ஷு விபுர்தெ டிஷுமணம் யீசெஹ வயடி ।
ஸுவீர உத சூஹுத ॥

அநவயம்

नक्ष्य, विरपते, आहुत, हे अग्ने, द्युमन्तं, सुवीरं,
त्वा, वयं, निधीमहे ॥

பதவுரை.

நக்ஷி	எககாலு மடையத்தககவனும
விபுர்தெ	பிரஜைகடகுத தலைவனும
சூஹுத	அழைக்கப்பட்டவனும (ஆகிய)
ஹெ சுஹு !	அக்கினியே !
டிஷுமணம்	பிரகாசமுடையவனும
ஸுவீரம்	மஹாலாதருவனும (ஆகிய)
சுவா	உனனை
வயம்	நாங்கள்
நி யீசெஹ	பிரதிடடை பண்ணுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

ம—3. இருககு—6. வசிடடரிஷி

எப்போதும் அடையத்தககோனும, பிரஜைகடகுப பதியும், வேள்வித்
'ர'க ளனைவாகளாலும அழைக்கப்பட்டவனுமாகிய அக்கினியே !
சமுடையானும், தோத்திரம் பண்ணுவார்க்கு நலநதருவானுமாகிய
ந யாங்கள் நிலை நிறுத்ததுகின்றோம் என்பதாம். (6)

குறிப்பு.—நிறுத்ததுகின்றோம் என்பது நிறுத்தினோம் எனபதன மேறது.
த்தேடற்பாலது செயற்பாலது எனபதின மேறது. 'தகு பொருளில் உட
வ் கருமசெயலுடையது, 'நக்ஷி' எனனும் வடமொழிப்பகுதி எனக்கூறு
நிகண்டு 'சுவிர்' என்றதற்கு மிசுவீரமுடைய எனபா மேனாட்டுக்க கவிஞர்.

மநதிரம் 7.

சீதம்—ஆரஷேயம்.

27. अग्निर्भूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् ।

अपां रतांसि जिवति ॥ ७ ॥

இருககு 8-44-6.

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वं, अस्माकं, इमं, सनिं, नव्यांसं,
गायत्रं देवेषु, प्रवोचः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்னே !	स्वः	அக்கினியே ! நீ
अस्माकं	அஸ்மாகம்		எமது
इमं	இமம்		இவ வறுட்டானததைதும்,
सनिं	சனின்		அவி கொடுத்தலைதும்,
नव्यांसं	நவ்யாஸம்		மிகப்பதிய
गायत्रं	காயத்ரம்		துதிவாகைதும்
देवेषु	தேவேஷு		தேவாகளிடத்தில
प्रवोचः	ப்ரவோசு		நனகு சொல்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. சுனச்சேப ரிஷி.

அக்கினியே ! நீ எம் எதிரில் அறுட்டிப்பதாய அவிக்கொடுத்தலைதும்,
மிக நூதனமான தோத்திர வடிவ வாகுகளையும், தேவர்கட்கு முன்
வெளிப்படையாய்க் கூறுவாயாக. (8)

குறிப்பு.—அக்கினியே ! முன்னோர்களாற் செய்யப்பட்ட மிகப் புதிய தோத
திரத்தையும், நாங்கள் புரோடாச முதலியவைகள் கொடுப்பதையும், தேவாகட்கு
நனகு தெரிவிப்பாயாக. (எனக் கொள்வாருமுளா)

மந்திரம் 9.

கீதம்—கோபவனம்.

१ २ ३ १२ ३१ २२
29. *तं त्वा गोपवनो गिरा जनिष्ठदग्ने अङ्गिरः ।

१ २ ३ १२
स पावक शुधी हवम् ॥ ६ ॥

தம் சுவா மொவவனொ மிரா ஜநிஸ்ட்டெ அங்ஜிரஸி ।

ஸ பாவக ஸூதீ ஹவம் ॥

* तं त्वा, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे अग्ने!, गोपवनः, तं स्वा, गिरा, जनिष्ठत्,
पावक, अङ्गिरः, स हवं श्रुधी ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே சுமே!	அக்கினியே!
गोपवनः	மொபவந:	கோபவன ரிஷி.
तं स्वा	தம் சுவா	அத்தகைய உனனை
गिरा	மிரா	தோத்திரத்தால்
जनिष्ठत्	ஜநிஷ்டத்	உண்டாகக்குகின்றா.
पावक!	பாவக!	சுத்தப்படுத்துவோய்!
अङ्गिरः	சுஹிர:	எவவிடத்துஞ் செலவோய்! நீ
स हवं	ஸ ஹவம்	அத துதியைக்
श्रुधी	ஸ்ருஷீ	கேட்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. கோபவன ரிஷி.

அக்கினியே! உனனை, கோபவன ரிஷி தோத்திரத்தால் வளாகுகின்றார், “துதிககப்பட்ட தேவாகள் வளாகுகின்றாகள்”, (என்று சுருதியும் கூறுகின்றது. இது கொண்டு துதியால் தெய்வத்தன்மை வளாகுகின்றமை காண்க) அதன்மைய வகுகினியே! எங்குஞ் செலவோய்! அல்லது, அங்கிரசா புத்திர! பரிசுத்தப்படுத்துவோய்! நீ கோபவன ரிஷி கூப்பிடுவதைக் கேட்பாயாக. (9)

குறிப்பு.—அண்டு ‘அஹிர.’ எனபதற்குச் சாடாக்கினி யெனப்பொருள் கொளவாருமுளா, மேனாட்டா கருத்து மிது.

மந்திரம் 10.

கீதம்—சூரியவர்ச்சா அல்லது வசுரோசி ரிஷி

२३ १२ ३ २३ २३ १ २
30. परिवाजपतिः कविरिर्हिन्यान्यकमीत् ।
२३ १ २ ३ १ २
दधद्रत्नानि दाशुषे ॥ १० ॥

இருக்கு 4-15-3

வாரி வாஜபதிஃ கவிரிர்ஹின்யந்யகமீத் ।
தததரத்னானி தாஸுஷே ॥

அநவயம்

वाजपति , कवि , अग्निः , दाशुषे , रत्नानि,
दधत् , हव्यानि , पर्यक्रमीत् ॥

பதவுரை

वाजपति:	வாஜபதி:	அன்னத்திற்கிழைவனும்
कवि:	கவி:	நீணமதிபுடையனுமாகிய
अग्निः	அग्னி:	அக்கினிதேவன
दाशुषे	தாஸுஷே	அவி கொடுப்பவனுக்குத்
रत्नानि	ரத்தானி	திரவியங்களைக்
दधत्	ததத்	கொடுப்பவனாய்
हव्यानि	ஹவ்யானி	அவிகளைப்
पर्यक्रमीत्	பரயக்ரமீத்	பரவசசெய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம் —3. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

அன்னங்கட சிழைவனாகவும் (பாதுகாப்போனாகவும்) ஈண்டு “அன்ன பதி, கவி, எனபதிது” என வேதபாகை கூறுகின்றது. எல்லையிலாப் பாவையனும், அல்லது நுண்ணறிவோனும், அவியைக்கொடுக்கும் வேள வித தலைவனுக்குச் சிறந்த தனத்தைத் தருவோனுமாகிய அக்கினிதேவன், அவிகளை யாண்டும் வியாபிக்கச் செய்கின்றான். ஈண்டுப் பரவச செயதல் அனுபபுதலாம்.

(10)

மந்திரம் 11.

கீதம்—சூரியவாசச (அல்லது,) வசரோசி ரிஷி சூரியம்.

31. २३ २ ३१२ ३१ २ ३१२
उदु त्ं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।
३१ २२३ १२
दशे विश्वाय सूर्यम् ॥ ११ ॥

இருக்கு 1-50-1.

உதும் தும் ஜாதவெதஸம் டேவம் வஹந்தி கெதவஃ ।
தூசெ விஸ்வாய சூர்யம்-ம் ॥

அநவயம்.

केतवः, त्म्, जातवेदसं, देवं, सूर्य, विश्वाय,
दशे, उद्वहन्ति ॥

• பதவுச்சுர.

केतवः	கெதவ:	கிரணங்கள் அல்லது பரிகள்
स्य	சூயம்	பிரசித்தியானவனும்
जातवेदसं	ஜாதவெடிஸம்	{ தோன்றிய வறிவையும் தனத் தையு முடையவனும்
देवं	டேவம்	பிரகாசனும் (ஆகிய)
सूर्यं	ஸூரியம்	சூரியனை
विश्वाय ददो	விஸ்வாய டுடொ	உலகெலாங் காணுதற்கு
उद्‌हन्ति	உஹ்னி	{ மேலே தாங்குகின்றன (வெளிக் கொண்டு வருகின்றன)

சாயண பாடியம்.

இம் மந்திரம் செளரி ஆக்கினேயம் எனனுங் குறிப்புப் பகுபதம், குடையாகா போகின்றார்களா, பிராணிகளைத் தாங்குகின்றது, எனபது போற காண்க. இலக்கணையால் அக்கினியினுடைய தென்பது கருதது.

கண்டம்—3 இருக்கு—11 கண்ணுவ ரிஷி

மிக விளக்குவனவாய் சூரியனுடைய குதிரைகள், அல்லது கிரணங்கள் அனைத்தையும் ஏவுகின்ற சூரியனை மேலே தாங்குகின்றன. 'उद्‌हन्ति' என்ற தில் 'उद्' எனபது அசைச்சொல். எது நிமித்தந் தாங்குகின்றனவெனின? புவனங்களெல்லாங் காண்பதன் பொருட்டு. அதாவது:—எவ்வாறன்றிச் சனங்களெல்லாருஞ் சூரியனைக் காண்பார்களோ அவ்வாறே மேலே தாங்குகின்றன எனபதாம். எவ் வண்ணமாகிய சூரியனை யெனின? பிரசித்தியாயுள்ளவனை. மறறும், தோன்றின பிராணிகளை யுணராதோனை, அல்லது தோற்றமான திரவியமுடையானை, பிரகாசமானவனை (தாங்குகின்றன, எனபதோடு மேற்கூட்டிக் கொள்க.) இவ்வாறே நிருத்தமுங் கூறுகின்றது.

செளரி—சூரியனைத் தேவதையாக வுடையது.

மந்திரம் 12.

கீதம்—வசுரோசி ரிஷி, காவம்.

३२ ३१२२ ३१२ ३२
३2. कवि मग्निं मुपस्तुहि सत्यधर्माणं मध्वरे ।

३१२ ३१२
देव ममीव चातनम् ॥ १२ ॥

இருக்கு 1-12-7.

கவி மநி உபஸ்துஹி சத்யதர்மாணம் மதவரே ।

டேவ மமீவ சாதனம் ॥

அந்வயம்.

(हे स्तोवसङ्ग !), अध्वरे, सत्यधर्माणं, कविं, अमीव चातनं,
देवं, अग्निं, उपस्तुहि ॥

பதவுரை.

(हे स्तोवसङ्ग !)	(ஹே ஸ்தோவஸங்ங் !)	(துதிப்போர் கூட்டமே ! நீவிர்)
अध्वरे	அஹ்வரெ	வேளவியில்
सत्यधर्माणं	ஸத்யதர்மாணம்	சத்திய தருமமுடையதும்
कविं	கவிம்	நீண்மதிபுடையதும்
अमीवचातनं	அமீவ ஞாதநம்	{ துன்புறுத்துபவகளைக் கெட்டுப் பதும்
देवं	தெவம்	பிரகாசமானதும் (ஆசிய)
अग्निं	அஹ்நிம்	அக்கினியைத்
उपस्तुहि	உவஸ்துஹி	தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—12. மேதாதிதி ரிஷி.

போற்றுங் கழகத்தோர்காள் ! (நீவிர்) இவ வேள்வியில் அக்கினியை யடைநது துதிப்பீர்களாக. எவ் விதமாகிய அக்கினியை யெனின ? பேரறி வுடைய அங்கியை என்க. மறறும் சத்திய வாக்காகிய தருமத்தோடு கூடிய தை, விளங்குவதை, மற்றும், துன்பஞ் செய்பவகளை, அல்லது சததுருக களை நாசமாகருவதை. (துதிப்பீர்களாக எனபதனோடு மேலே கூட்டுக) (12)

மந்திரம் 13.

கீதம்—பாராவதி ரிஷி காசிதம், காபீதம், அல்லது சுமந்தம்.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
33. शं नो देवी रभिष्टये शं नो * भवन्तु पीतये ।

२३ ३ १ २

शं नो रभिष्वन्तु नः ॥ १३ ॥

இருக்கு 10-9-4.

ஸம் நொ ஷெஹீ ரஹிஷ்யெ ஸம் நொ ஹவந்து வீதயெ ।
ஸம் நொ ரஹிஷ்வந்து நஃ ॥

அந்வயம்.

नः देवीः, शं, भवन्तु, अभिष्टये, भवन्तु, नः पीतये,
शं भवन्तु, यः, कुर्वन्तु. नः अभिष्वन्तु ॥

பதவுரை.

ந:	ந:	எங்கட்கு
தேவி:	தேவி:	தண்ணீராதேவிகள்
சு+भवन्तु	ஸம் ஹவனௌ	நலமாவார்களாக.
அசிஷ்யே	அசிஷ்யே	இட்டமாம வேளவிக்கு
भवन्तु	ஹவனௌ	அதுகூலத்தர்களாகுக.
ந: पीतये	ந: பீதயே	நாங்கள் அருந்துவதற்கு
சு+भवन्तु	ஸம் ஹவனௌ	இனியவாகளாகுக.
स.	ய:	{ எத தகைய தோடநிவிருத்தியை புளு
(कुर्वन्तु)	(குவபுனௌ)	செய்வாகளாக (நீக்குவார்களாக)
न:	ந:	எமது
असिष्वन्तु	அசிஷுவனௌ	(உடல்)மேல் தெளிப்பவாகளாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்--3. இருக்கு--13. சிந்தித்துவிடா அல்லது அம்பரீஷர், திருத ஆப்தர் ரிஷி.

புனல் என்னுந் தேவிகள் எங்கட்குப் பாவநிவிருத்தி வாயிலாகச் சுகங்களை யுண்டாக்குவார்களாக. எமது வேளவியின்பொருட்டு அனுகூலஞ் செய்வாகளாக வேளவியின் அங்கமாவாகளாக எனபது பொருள். மற்றும், யாம அருந்தாதற்பொருட்டு இனிமை யுடையாகளாக. அவ்வாறே, உண்டாகிய வியாதியைத் தணிததலைபும, உண்டாகாத வியாதிகளை வராது விலகருதலையுஞ் செய்வாகளாக. மற்றும் எங்கள்மேற் புரோட்சிப்ப (தெளிப்ப) வாகளாகுக எனபதாம்.

(13)

மந்திரம் 14.

கீதம்--கௌராங்கிரசு கதம் ரிஷி மனசயம்.

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २
34. कस्य नूनं परीणसि धियो जिव्सि सत्यते ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २
गोषाता यस्य ते गिरः ॥ १४ ॥

இருக்கு 8-84-7.

கஸ்ய நூநம் பரீணஸி டியொ ஜிவ்ஸி ஸத்யதே ।
மொஷாதா யஸ்ய தெ கிரஃ ॥

அநவயம்

सत्यते !, नूनं, कस्य !, परीणसि, धियो, जिव्सि,
यस्य, ते गिरः, गोषाता ॥

பதவுரை.

सप्तते!	ஸப்ததே!	{ நல்லோர்கட்கு நாதனாகிய அக் கினியே!
दूनं	நூநம்	இப்பொழுது
कस्य?	கஸ்ய?	எவருடைய?
परीगसि	வரீணஸி	வேளவியில்
धियः	யிப:	கருமங்களை
जिन्वसि	ஜிஹ்ஸி	விரும்புவாய்,
ते गिर.	தெ மிர:	உனது துதிகள்
यस्य	யஸ்ய	யாருடைய
गोषाता	மொஷாதா	{ பசுலாபத்திற்காமோ, (அவா கருமங்களை)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—14. உசனா ரிஷி.

உண்மை மக்கட்குத் தலைவனாகிய அக்கினியே! நீ இப்பொழுது எவ்விதமாகிய மனிதருடைய வேளவியின்கண் கருமங்களைப் பிரமத்திற சோக்க விரும்புவா பெனின? யாருடைய உனது துதிகள் பசுவினை லாபத்திற்கு உண்மையிலுரியனவாமோ, அவருடைய கருமங்களை விரும்புவா பென முடித்துக்கொள்க.

ஆகையால், நீ எங்கிருக்கின்றாய்? எங்கட்குப்போது பசுவினிடத்து இச்சை புண்டாகின்றது.

அல்லது உம அக்கினியே! நீ இப்பொழுது யாருடைய கருமங்களை விரும்புவாய்? எவருடைய கருமங்களையும் விரும்பமாட்டா பெனபது பொருள். எங்களுடைய கருமங்களையே விரும்புவாய் எனபது கருதது எனக் கொள்ளினுமமைபும். (14)

குறிப்பு—சாண்டு 'பரிணசி' எனவும், 'सप्तते' எனவும், கீதமோதுவா கொளவா. 'परीगसि.' எனவும், 'दूनं' எனவும், இருக்கோதுவா கொளவா.

சாண்டு அக்கினியே! எவருடைய மனதிற்குச் சுகங் கொடுப்பாய்? யாருடைய வாக்கு வேளவியிற் றுதிப்பதாமோ, அவருக்கு என்றனா மேனா டாகிரியா

மூன்றாம் கண்டம்

முற்றும்.

குறிப்பு—இக்கண்டத்தில் ஆங்கிலேயப் பதிப்பில் மந்திரங்கள் 15 எனக் கொள்ளப்பட்டது இதில் 13 ம மந்திரத்தையே இரண்டு மந்திரங்களாகக் பதினேனெனக் கொண்டிருப்பதன்றி மந்திரத்தில் மிகுதி குறைவு இன்று.

நான்காவது கண்டம்.

சாயணர் முகவுரை.

‘எக்ஞெமக்ஞம்’ என்றற்றொடக்கத்து மூன்று கண்டங்களில் அதாவது:—4, 5, 6 கண்டங்களில் 218 மந்திரங்கள் ‘பிருகதீ’ சந்தங்களையுடையன. பின்னாக கூறும் மூன்று மந்திரங்களை நீக்கி, ஏனையவைகள் அக்கினியைத் தேவதையாக வுடையன.

அம்மூன்று மந்திரங்களாவன:—4-ம் கண்டத்தில், 8-ம் மந்திரம் இதிரீனத் தேவதையாக வுடையது. 6-ம் கண்டத்தில் 2-ம் மந்திரம், பிரமணபதி, எனப்பேரா தேவதையை வுடையது. 6-ம் கண்டத்தில் 3-ம் மந்திரம், பசுக்கடும் பூபத்தினதுதி. ஏனைய தோத்திரங்கள் அக்கினியின் றுதிக்களே.

‘आग्नेया’ எனலும் பகுபதக் குறிப்புப் பெயா ‘பிராணி’ எனலும் நியாயத்தால் என முன் 3-ம் கண்டம், 11-ம் மந்திரத்திற்கு உரை கூறுங்கால் கூரப்பட்டது. அப்போதப்போது முன்போல இருடிகள் கூறப்படுவார்களா. (சாயணசாரியனாகிய என்னால் எனபது எஞ்சி நின்றது)

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—பரததுவாச ரிஷி, உபஹவம், சிரெஷ்டிகவம், யகஞாயகநியம்.

३१ २ ३१२ ३१ २ ३ १२
35. यज्ञा यज्ञा वो अग्नये गिरा गिरा च दक्षसे ।

१२ ३२ ३१२ ३१२ ३२ ३१ २२
प्रय वय ममृतं --- प्रियं मित्रं न शंसिषम् ॥ १ ॥

இருக்கு 6-48-1.

யஜ்ஞா யஜ்ஞா வொ அஹவெ பிரா பிரா வ டக்ஷஸெ ।
புரு வய மமூதம் ஜாதவெடிவம் ப்ரியம் மித்ரம் ந ஸாஸிஷம் ॥

அநவயம்

(ஓ ஸ்தோதார:), வ:, யஜ்ஞ யஜ்ஞ, தக்ஷசே, அம்யே, கிரா கிரா, (ஸ்தோத்ரம் க்ருத்
வயம், (அபி) காதவேதஸம், அமூதம், மித்ரம் ந ப்ரியம் (தம்) ப்ரஸஸிஷம் ||

பதவுரை.

(ஓ ஸ்தோதார: ')	(ஹே ஸ்தோதார: ')	(துதிப்போகாள ')
வ:	வ:	நீங்கள்
யஜ்ஞ யஜ்ஞ	யஜ்ஞா யஜ்ஞா	எல்லா வேளவிசரிஷம்
தக்ஷசே	தக்ஷசே	வளாதற்பொருட்டு
கிரா கிரா	கிரா கிரா	தோத்திரமாகிய வாககால்
(ஸ்தோத்ரம் க்ருத்)	(ஸ்தோத்ரம் க்ருத்)	(துதி செய்வீர்களாக)
வயம் (அபி)	வயம் (அபி)	நாங்களும்
—	ஜாதவெதஸம்	{ உண்டாகிய பொருள்களையு முணாவுகளையு முடையதும்,
அமூதம்	அமூதம்	இறவாததும்,
மித்ரம் ந	மித்ரம் ந	நண்பனை பொதததும்
ப்ரியம்	ப்ரியம்	அது கூலதததுமாகிய
தம்	தம்	அதை (அவ்வக்கினியை)
ப்ரஸஸிஷம்	ப்ரஸஸிஷம்	இனிது போற்றுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்.—4. இருக்கு—1. சமயு ரிஷி.

ஏத்துவோர்களே! நீங்கள் வேளவிகளினத்திலும் தழைத்தோங்கு
தற்கு, அக்கினியினப்பொருட்டுத் தோத்திரமாகிய வாககிபத்தால் துதி செய்
வீர்களாக. நண்டுத் துதி செய்வீர்களாக என்றது எஞ்சி நின்றது. 'கிரா'வ்
என்பதிலுள்ள சகாரம். (உம்மை) மாற்றுப் பொருள் முறை. அதாவது,
'வ,' நாங்கள் எனப்படுகின்ற கூட்டத்தக்கதாயிற்று. இவ்வாறாய் வழி நாங்க
ளும், என்றாயிற்று. ஆகவே நீங்களுந் தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக,
நாங்களும் அவ வக்கினியைப் போற்றுகின்றோம் என முடிந்தது. எவ்
விதமாகிய அக்கினியை யெனின்? சாதலமற்றதை, தோனமும்பொருள்களை
யுணாவதை, அல்லது உளதூக்கிய மெய்யறிவுடையதை, அல்லது தோன்றிய
தன்முடையதை, மறமும் மிததிரணைப்போன்றதை, அனுகூலமானதைப்
போற்றுகின்றோம் எனப்படுகின்ற மேற்கூட்டிக்கொள்க. நண்டு 'ப்ர' என
பது இரட்டித்தது மந்திரபாதம் முடிவதற்காம் 'ஸஸிஷம்' எனமும் ஒருமை
திரிந்தது பன்மையாயிற்று 'ப்ரஸஸிஷம்' என அதாவது துதிக்கின்றேன் என்
றது துதிக்கின்றோம் என்றாயிற்று. அல்லது, நீ, என்றது. நாங்கள், என்

முயிறறு ஆகவே அக்கினியைப் பயனிலையாக வினைசெய்து கொண்டு
 'வளாதற பொருட்டு' என்பதை வளரும் வினையாகச் செயப்படுபொருள்
 குன்றியதெனக் கொண்டு, உமமையை ஏல், எனக் கொள்ளுகால், ஆதிய
 போய! நீ வேளவியின்கண் இவ வக்கினியைத் தோத்திரத்தால் வளாப்பா
 யேல், நாங்களும இறவாத தன்மை முத்தவிய குணம் வாய்ந்த அவ வக்கினி
 யைப் போற்றுகின்றோம், என்பது பொருளாம் இதுவும் அதற்கொவறு
 மெனக்.

(1)

மந்திரம் 2.

கீதம்—காத்ததயசம்.

१ १ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ १ २
 36. पाहि नो अग्न एकया पाह्यु३त द्वितीयया ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 पाहि गीर्भि स्तिसृभि रुर्जापते पाहि चतसृभिर्वसो ॥ २ ॥

இருக்கு 8-60-8.

வாஹி நொ சும வனகயா வாஹுத ஶீதீயயா ।

வாஹி ஶீவி- ஶிஸூவி ருஜ-ஶாவதெ வாஹி வதஸூ
 [விவ-வொ ॥

அநவயம்.

हे अग्ने!, एकया पाहि, उत द्वितीयया पाहि, हे ऊर्जापते!
 तिसृभिः, गीर्भिः, पाहि, वसो चतसृभिः पाहि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने! न.	ஹெ சுஹீ! ந:	அக்கினியே! எங்களை
एकया	வனகயா	ஒருவாக்காற
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
उत द्वितीयया	உத ஶீதீயயா	மற்றும், இரண்டாம் வாக்காற
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
हे ऊर्जापते!	ஹெ ஊஜ-ஶாவதெ!	அன்னங்கட்கிறையே!
तिसृभिः. गीर्भिः	தீஸூவி: ஶீவி-:	மூன்று வாக்குகளாற
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
वसो!	வவொ!	அக்கினியே!
चतसृभिः	வதஸூவி:	நான்கு வாக்குகளாற
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

அக்கினியே ! நீ எங்களை ஒரு வாகுகென்னும் இருக்குவேத வாகுகாற காப்பாற்றுவாயாக மஹும், இரண்டு வாகுகுகளாகிய இருக்காற (மந்திரத தால்) காப்பாற்றுவாயாக மூன்று வாகுகுகளான தோத்திரங்காற பரி பாலிப்பாயாக அன்னங்கட கிறைவ ! அக்கினியே ! நான்கு வாகுகுகளாம் (துதிகளாற) காப்பாற்றுவாயாக எனபதாம்

குறிப்புரை.

ஒன்றால் அதாவது —ககர முதற்கொண்டு மகர மீறியுள்ள 25 எழுத துக்கள முதலிய வடிவத்தால் எனபதாம். அல்லது அக்கரப்போடம் (எழுத துக்கட்குக் காரணமாகிய வணுவொலி) எனபதற்கு காப்பாற்றுவாயாக. மஹும் இரண்டாவதால் (அதாவது) யசா இலக்கணத்தோடு கூடியதால், ய, ர, ல, வ, என்னும் எழுத்துக்கள் மிகுதிப்பாட்டால், பதப்போடமாகிய வாகுகால் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக ஆற்றலுக்கு அல்லது அன்னத்திற்கு இறைவ ! இருக்கு, யசா, சாமம் என்னு மிலக்கணத்தோடு கூடிய மந்திரங்க ளாய முமமை ஒலி வகையால் ச, ஷ, ச, ஹ, என்னு மககரங்களை மிகுதியாகக் கொண்ட பதங்களால் அல்லது வாகுகியப் போட வடிவாகிய வாகுகுகளால், எங்களை யிரட்சிப்பாயாக காருகபத்திய அக்கினியே ! நான்கால் இருக்கு, யசா, சாம, இலகசண மந்திரங்களான உயிரெழுத்துகள் மிகுநதுள்ள இருக்கால், அல்லது அகண்ட வாகுகியமாகிய போட வடிவ வாகுகால், எங் களைப் பரிபாலிப்பாயாக நான்கள் செயத இவ விலக்கணங்களோடு கூடிய தோத்திரங்களைக் கேட்டு, எங்களை யினிது பாதுகாப்பாயாக எனபது உட்கிடை.

அஃதன்றியும் ஒன்றால்—இருக்கால். இரண்டால்—யசரால். மூன்றால் இருக்கு யசா சாமங்களால் எனவும், நான்கால்—இருக்கு, யசார், சாம, இலக் கண், முதலியவைகளோடு கூடியதால் எனவும்,

பரிசம், சிறுபரிசம், அண்ணாப்பு, சிறுண்ணாப்பு என்னும் பெயர்க ளுள்ள ககர முதல் மகரவீறு ஐந்து வருக்கங்களான 25 அக்கரங்கள், ய, ர, ல, வ என்பவைகள், ச, ஷ, ச, ஹ, என்பவைகள், உயிரெழுத்துக்களுள் மிகல், குறைதல் பற்றி நால் வகையாய்க் கூறியுள்ளன எனவும்,

அக்கரப்போடம், பதப்போடம், வாகுகியப்போடம், என்பவைகளையே நான்கு வகையாய்க் கொண்டுள்ளது என உரை கூறுவாருமுளா. (2)

குறிப்பு —‘ஃசோ.’ எனபதற்குத் தனமுள்ள அக்கினியே ! எனபா மேனாட்டு ஆங்கிலக் கவிஞர்,

மந்திரம் 3.

கீதம்—பரததுவாச ரிஷி பிராச்சுரி

37. बृहद्भिरग्ने अर्चिभिः शुक्रेण देव शोचिषा ।

भरद्वाजे समिधानो यविष्ठ * रेवत्पावक दीदिहि ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-7.

வ்ருஹ்ஸிரமெ சுவி-ஸி: ஸுக்ருண டெவ ஸொசிஷா ।
வாஅரஜெ வஸிபாநொ யவிஷ் ரெவத்பாவக டீடிஹி ॥

அநவயம்

हे देव !, यविष्ठ !, पावक !, अग्ने !, शुक्रेण, शोचिषा, भरद्वाजे,
समिधानः, त्व, बृहद्भिः, अर्चिभिः रेवत्, (यथा स्यात् तथा) दीदिहि ॥

பதவுரை

हे देव !	ஹெ டெவ !	{கை முதலிய குணங்களையுடையோய !
यविष्ठ !	யவிஸ்ட !	கட்டிளமையோய !
पावक !	பாவக !	பரிசுததப்படுத்துவோய !
अग्ने !	அக்நே !	அக்கினியே !
शुक्रेण	ஸுக்ருண	நிருமலமாகிய
शोचिषा	ஸொசிஷா	ஒளியால்
भरद्वाजे	வாஅரஜெ	{ பரததுவாசரென்னும் எனது சகோதரரிடத்து
समिधानः	ஸமிதாந:	இனிது விளங்குபவனாகி
त्वं	த்வம்	நீ
बृहद्भिः अर्चिभिः	வ்ருஹ்ஸி: சுவி-ஸி:	பெருமபிரகாசங்களால்
(नः)	(ந:)	எனக்காகத்
रेवत्	ரெவத்	தனமுடையானாய்
(यथा स्यात् तथा)	(யதாஸ்யாத் ததா)	உள்ளவாறு
दीदिहि	டீடிஹி	விளங்குவாயாக.

சாயணபாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—3 சமய அல்லது திருண்பாணி ரிஷி.

கொடை முதலிய குணங்களையுடையோய ! இளமையோய ! சுததப்
படுத்துவோய ! அக்கினியே ! தெளிந்த பிரகாசத்தால், பரததுவாசா என்
னும் எனது சகோதரரிடத்தில் பேரொளியால் இனிக விளங்குக

ஹுகி எனக்குத் திரவியமுடையதார் தன்மை யெவ்வாறுமோ? அவ்வாறே விளங்கிக்கொண்டிருப்பாயாக.

மற்றும் 'ரேவ் பாவக்' எனக் கீதம் பாடுவோரும், 'ரேவந் ஶுக டீதிஹி ஶுமத் பாவக்' என இருக்கோதுவாருங் கொளவா. (3)

திறிப்பு — ஈண்டே தனமென்றது வேளவிகட்கெவலாமோ தனமாகிய ஆவை, சமயு, எனப்பவா பரததுவாச ரிஷிகு ஒத்ததோராசிரமத்தராதலின சகோ தராவா, உண்மையில் உடனபிறந்தாரலலா எனபா சிலா.

மந்திரம் 4.

கீதம்—உரோராங்கிசருடையது.

38. ^{1 2} ^{3 1 2} ^{3 1 2} त्वे अग्ने स्वाहुत प्रियासः सन्तु सूरयः ।

^{3 2 3 2 3 1 2} ^{1 2} ^{3 1} यन्तारो ये मघवानो *जनानामूर्ध्वं दयन्त गोनाम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 7-16-7.

கெவ் சுமெ ஸ்ராஹுத் ஸ்ரியாஸஃ ஸன்து ஸூரயஃ ।

யனாரொ யெ மயவாநொ ஜநாநாஹ்மூர்ஹ்ம டயன் மொநாஹ் ॥

அநவயம்.

हे स्वाहुत, अग्ने!, त्वे, सूरयः, ये (च) मघवानो, यन्तार, जनानां,
गोनां च, दयन्तः, ते (च) प्रियासः सन्तु ॥

பதவுரை.

हे स्वाहुत अग्ने!	ஹெ, ஸ்ராஹுத் சுமெ!	{ விதிப்படி ஓமம் பண்ணிய அக் கினியே !
त्वे सूरयः	கெவ் ஸூரய :	{ உணனேத துதிப்போகளாய அறிஞர்களும்
ये च मघवान.	யெ ஹ் மயவாந :	எவர்கள தனமுடையார்களோ,
यन्तारः	யனார :	கொடையாளர்களோ,
जनानां	ஜநாநாஃ	எம்மவாகட்கு
गोरां	மொநாஃ	கோக்களது
ऊर्ध्वं	ஹ்மூர்ஹ்	சமூகத்தை
दयन्त	டயன்	கொடுக்கின்றார்களோ,
ते (च)	தெ (ஹ்)	அவாசனம்
प्रियासः	ஸ்ரியாஸ :	(நினக்கு) அனபுடையராய
सन्तु	ஸன்து	இருப்பார்களாக

* जनानामूर्ध्वं, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு 4. வசிடட ரிஷி.

அக்கினியே ! வேள்வித தலைவர்களால் விதிப்படி ஓமம் பண்ணப் பட்டோய ! உன்னைப் போற்றுவோர்கள் இன்புடையார்களாகுக. மற்றும், எவர்கள் தனமுடையார்களோ, பெருங் கொடையாளர்களோ, எங்கு ஞடைய சமூகத்தையும், கோக்களின் சமூகத்தையும், எவர்கள் கொடுக்கின்றாரார்களோ, அவர்களும் உனதன்பார்களாயிருப்பார்களாக. (4)

தற்பிப்பு—சண்டு உரையாசிரியா, ஓமம் பண்ணப்பட்டோய் ! என இரண்டாம் முறையும் விளியாகவே உரை கூறியுள்ளார் அதை 'அக்கினியே !' என்னும் விளிகே விசேடணமாகிக் கொள்ளினும் வழுவின்ருமென்பது காண்க. துதிக் கின்றவர்கள் பிரியமாவார்களாக, மற்றும் வேள்விச் சாமக்கிரியைகளைக் கொண்டு வருவார்களாக. தலைவன் கொடுக்கும் பசுமந்தைகளைப் பங்கிட்டுக் கொள்வார்களாக. 1200 கோக்கள் ஒரு அநதண்ண பாகம் எனப்பது பாடியம், 'சனனும்' என பதன விரிவு எனபா மேனாடாசிரியா,

மந்திரம் 5.

சீதம்—சாமதகன ரிஷி, மாண்டவம்

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
39. अग्ने जरित विंशति * स्तपानो देव रक्षसः ।

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
अप्रोषिवान् † गृहपते महाश्र असि दिवस्यायु दुरोणयुः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-60-19.

சுமே ஜரித விஷ்ரதி ஹ்வாபெநா டேவ ரக்ஷஸஃ ।

சுப்ரோஷிவாந் குஹபதே மஹாஃ அஸி டிவஸ்யாயு-டூரோநா
[ணயஃ ॥

அநவயம்.

हे अग्ने देव ! (त्वं) जरितः, विंशतिः, रक्षसः, तपानः,

असि, दिवः, पायुः, दुरोणयुः, तादृशः (त्वं), महान्, असि ॥

* ते पानो † गृहपति எனபது இருக்கு.

பதவுரை,

हे अग्ने देव! (ॐ)	{ ஹே சுஹே (கூம்) ஷெவ! }	அக்கினிதேவ! நீ
जरितः	ஜரித:	துதித்தறகுரியானும்
विश्वपतिः	விஸ்வதி:	பிரசைகளைக்காப்பாற்றுவோனும்
रक्षसः	ரக்ஷஸ:	இராககதர்களைத்
तापानः	தவாந:	தகிககச செய்வோனுமாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
हे गृहपते!	ஹே குஹபதே!	வீட்டுக்கிறவ!
एव	கூம்	நீ
अग्नेष्विवा	அஹேஷ்வா	வீட்டை விடாதவனாகி
महान् असि	மஹாந அஸி	பூசிக்கத்தக்கோனாயிருக்கின்றாய்.
दिवः	திவ:	விண்ணுலகைக்
पायुः	பாயு:	காப்பாற்றுவோன
दुरोग्यः	தூரொண்யு:	{ எஜமான வீட்டிலெனுமிருப்பவன்
तादृशः (ॐ)	தாஹு: (கூம்)	அப்படிப்பட்ட நீ
महान् असि	மஹாந அஸி	மகானாயிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. பரததுவாச ரிஷி.

அக்கினிதேவ! நீ போற்றத்தக்கோனாகவும், பிரசைகளைக் காப்பாற்றுபவனாகவும், அசுரர்களைக் காய்பவனாகவுமிருக்கின்றாய். வேளவித தலைவன வீட்டைக் காப்பாற்றுகின்ற அக்கினியே! நீ எஜமானன வீட்டை நீங்காது பெரிதும் பூசிக்கத்தக்கோனாயிருக்கின்றாய் வானுலகத்தைக் காப்பவன, எசமானன வீட்டிற றொடாநதிருப்பவன, அதாவது —இடையறு திருப்பவன எனபதாம். அத தனமைய நீ மகானாயிருக்கின்றாய் என அநவயிததுக் கொள்க. (5)

‘तापान , तापान.’ எனவும், ‘गृहपते, गृहपति.’ எனவும் பாட பேதங்களுண்டு.

குறிப்பு —‘போற்றத்தக்கோன’ எனபது முதலிய வீசேடணங்களோடு கூடிய அக்கினியே! உன்னத துதிகின்றேன, எனக் கொளவாரு முளா. துரோணம் - வீடு அதைக் கொடுப்போன துரோணயு —‘जरित,’ எனனு மூலபதத்திற்கு எங்கன துதியைத் தேவாகடகுச சொல்பவனும் எனக் கொளவாமேனாடாசிரியா.

மந்திரம் 6.

40. ^{१३ १२ ३ १२ ३ १ २२} अग्ने विवस्वदुषसश्चित्रं राधो अमर्त्य ।

^{२ ३ १२ ३ २३ २ २ १ २३१२} आ दाशुषे जातवेदो वह त्वमद्या देवांश् उर्बुधः ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-44-1.

சுமெ விவஸு டுஷஸசித்ர ராடியா அமத்யு ।

ஆ டாஸுஷ ஜாதவெடொ வஹா த்வமடியா டேவாஃ உர்ஹுஸ-ஃ ॥

அந்வயம்

हे अमर्त्य! जातवेदः!, अग्ने! त्वं, उषसः, विवस्वत्, चित्रं,
राधः, दाशुषे, आ वह, (किञ्च) अद्या, उर्बुधः, देवान्, आ वह ॥

பதவுரை.

हे अमर्त्य!	ஹே அமத்யு!	இறபபிலாதோய்!
जातवेदः	ஜாதவெடி	{ தேதானறியவைகளை யுணர்ந்தோய!
अग्ने!	சுமெ!	அக்கினியே!
त्वं	த்வம்	நீ
उषसः	உஷஸ:	உஷா தேவதையினின்று,
विवस्वत्	விவஸு	{ விசேடமான இடத்தோடு கூடியதும்,
चित्रं	சித்ரம்	சித்திரமுடையதுமாகிய
राधः	ராத:	திரவியத்தை
दाशुषे	டாஸுஷெ	{ தொண்டனம் வேளவித தலைவனுக்கு
आवह	ஆவஹ	கொண்டு வருவாயாக
किञ्च	கிஞ்	மற்றும்
अद्या	அடியா	இப்பொழுது
उर्बुधः,	உர்ஹுஸ-ஃ	விடியற்காலத்திலே முந்துள்ள
देवान्	டேவாநு	தேவர்களை
आवह	ஆவஹ	அழைத்து வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு 6. பிரஸகண்வ ரிஷி

அக்கினியே! நீ உஷா தேவதையிடத்திலிருந்து, அவினயை கொடுக்க என்மானனுக்குத் தனது கொண்டுவந்து சோப்பாயாக, மரணமிலாதோய்!

உண்டானவைகளை யுணர்ந்தோய! எனபன, அக்கினியைச் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றன எவ்விதமாகிய தனமெனின? விசேடம் வாய்ந்த இருக்கை யுடையதும் பலவகைப்பட்டதுமாம். மறமும், இந்த யாக தினத்தில் விடியற் காலத்தி லெழுந்திருக்கின்ற தேவர்களை வரவழைப்பாயாக

குறிப்பு —தோன்றுகின்ற பொருளை யுணர்ந்ததும், இறவாததுமாகிய அக் கினியே! இருண்க்கு முன்னு வடிவம் விசித்திரப் பிரகாசமாம், ஷத காலத்தில் விழித்துள்ள ஏனைய தேவர்களை இப்பொழுது நீ அழைப்பாயாக எசமானன பொருட்டு எனக் கொள்வாரு முளா

உஷா தேவதைகளிரண்டுள்ளன ஒன்று வாயு சக்தியையுடையதாதலின், மேகத்தில் நீரைத் தங்கச் செய்கின்றது. மற்றொன்று காரதியைத் தாங்குதலால், இயற்கையாகவே சூரியன சம்பந்தப்பட்டது 'அய' எனபது வைதீகத்தால் 'அயா' என நீண்டது

மந்திரம் 7.

கீதம்—கௌதமம்.

9 2 32 3 23 3 9 2
11. त्वं नश्चित्र ऊत्या वसो राधांसि चोदय ।
3 2 3 9 2 2 3 9 2 3 2 3 9 2 2
अस्य रायस्त्वमग्ने रथीरसि विदा गाधं तुचे तु नः ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-48-9.

கூம் நயித்ரு ஊதூர் வவொ ராயாஹி வொடிய ।

சுவஸு ராயஸ்வமஹ ரதீரஸி விதா காஹ துதெ து நஃ ॥

அநவயம்

हे वसो!, चित्रः त्वं, ऊत्या, नः राधांसि, चोदय, अस्य,
रायः, त्वं रथीः, असि, अपि च, नः, तुचे, गाधं तु विदा ॥

பதவுரை

हे वसो!	ஹ வவொ!	வியாபகவக்கினியே!
चित्र त्वं	சித்ரு கூம்	விசித்திரமாயக்காணப்பட்ட நீ
ऊत्या	ஊதூர்	காப்பாற்றுவதுடன்
न,	நஃ	எங்கட்குத்
राधांसि	ராயாஹி	தனங்களுமும்
चोदय	வொடிய	வரச செய்வாயாக
अस्यराय.	சுவஸு ராயஃ	இத்திரவியத்திற்கு

त्वं	கூவம்	நீ
रथी असि	ரயீ சஸி	நியமிப்போனாயிருக்கின்றாய்
(अपि च)	(அபி அ)	மற்றும்
न.	நஃ	எங்களுடைய
तुचे	தூசு	புத்திரனுக்கு
गाधं तु	மாயம் து	கோத்தியை
विदाः	விதாஃ	அடைவிப்பாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4, இருக்கு—7 திருண்பாணி ரிஷி

வியாபகமாகிய அக்கினியே! விசித்திரமாகக் காணப்பட்ட நீ (எங்களை) காப்பாற்றுவதோடுகூட தனங்களையும் எங்கட்கு அனுப்புவாயாக இவவுலகிற காணப்பட்ட திரவியங்கட்கு நீயே, தலைவனாயிருக்கின்றாய் ஆகையால் எங்கட்குத் தனங்களை வரச்செய்வாயாக எனபது பொருள் மற்றும், எங்களுடைய பிதாக்கள் வீழாமைக்குக் காரணமாகிய புத்திரனுக்குப் பெருமையை விரைவிற கொடுப்பாயாக (7)

குறிப்பு —‘பிரதிஷ்டை’ எனபதின் பொருளாகிய ‘கோத்தியை’ எனபது பாடியக்காரர் உடனபாடு பூமி முதலிய இடம் எனபது விவரணா மதம்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—கௌதமம்.

२३ ३१२ ३१२ ३२ ३२
42. त्वमित् सप्रथा अग्ने त्रातऋतः कविः ।

२२ ३ १ २ ३ १ २
त्वां विप्रासः समिधान दीदिव आ विवासन्ति वेधसः ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-60-5

கூவிசு வுபுராயா சுவஸூதே தூதஃதஃ கவிஃ !

கூவம் விபுராவஃ வுரியாந ஶீஶிவ சூ விவாவஸ்தி வெஸவஸி ॥

அநவயம்

அग्ने!, त्रातः, ऋतः, कविः, त्वमित्, सप्रथा, असि, (हे),

समिधान! दीदिव. ! विप्रासः वेधसः त्वां, आविवा, सन्ति ॥

பதவுரை.

अग्ने !	சுஹீ !	அக்கினியே !
प्रातः,	சூராத:	காப்பாற்றுவோனும்
ऋत	ஐத:	சத்தியவடிவனும்
कवि	கவி:	நீண்மதியுடையானும் (ஆகிய)
त्वमित्	க்வமித்	நீயே
सप्रथा, असि	ஸப்ரதா: சஸி	யாண்டும் பரவியுள்ளாய்.
हे समिधान दीदिव !	ஹே ஸமித்யாந ஶீதிவ:	{ சடாமிசூநத பிரகாசமாகிய அக் கினியே !
विप्रासः	விப்ராவ:	பேரறிவாளாகளும்
वेधसः	வெயஸ:	பேற்று்வோர்களும்
त्वां	க்வாம்	உனனை
आ विवासन्ति	ஆ விவாவஸந்தி	{ இனிது சேவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—8. விருப ரிஷி

அக்கினியே ! பரிபாலிப்போனும், சத்தியவடிவோனும், எல்லையிலவுணாச்சியுடையோனுமாகிய நீயே எவவிடத்தும் வியாபித்துள்ளாய்; மிகுந்த சோதியாகிய அக்கினியே ! மேதாவினும், ஏததுடே உனனை புள்ளவாறு வழிபடுகின்றார்கள.

குறிப்பு —மூலத்தில் 'त्वमित्' எனபதிலுள்ள 'इत्' எனபதற்கு யெனத் தேற்றேகாரப்பொருள் கொண்டனா இவவுரையாசிரியர். பாத நிறைவாதற பொருடடென்பா விவரணக்காரர் மறதும் 'दीदिव' என பிரகாசமாகிய என்கொண்டார் பாடியக்காரர். தானமுடைய எனவுங் (சிவா.

மந்திரம் 9.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி ஆயுள்.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
43. आनौ अग्ने वयो वृध॑ रयि॑ पावक श॑स्यम् ।
१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
रास्वा च न उपमाते पुरु॑स्पृह॑ सुनीती * सुयश॑स्तरम् ॥ ९ ॥
இருக்கு 8-60-11.

* स्वयशस्तर, எனபது இருக்கு.

சூக்ஷ்மா சுக்ஷ்ம வயொ வ்யயம் நயிம் வாவக ஸம்ஷுடீ !
 ராஷ்டா வ ந உவஜாதெ வுரூஷ்டஹம் ஸுநீதீ ஸுயஸஷ்டாடீ ||

அந்வயம்.

हे पावक ! अग्ने ! वयो वृधं, शंस्यम्, रयिं, नः, आ,
 हे उपमाते !, च नः सुनीती, पुरुस्पृहं, सुयशस्तरं, रास्वा ||

பதவுரை.

हे पावक !	ஹ வாவக !	பரிசுத்தப்படுத்துவோய !
अग्ने !	சுக்ஷ்ம !	அக்கினியே ! (நீ)
वयो वृधं	வயொ வ்யயம்	அன்னத்தை வளர்ப்பதும்
शंस्यं	ஸம்ஷுடீ	போற்றத்தக்கதுமாகிய
रयि	நயிம்	தனத்தை
न	நஃ	எங்கட்கு
आ (आभर)	சூ (சூஹ)	நிறையவைப்பாயாக.
हे उपमाते !	ஹ உவஜாதெ !	{ எனதருகில் அளவோடு நெய் யேறபோய் !
न	நஃ	எங்கட்கு
सुनीती	ஸுநீதீ	நல்ல துதியால்
पुरुस्पृहं	புரூஷ்டஹம்	பல்லோராகளும் விருமபத்தக்க
सुयशस्तरं	ஸுயஸஷ்டாரம்	கீர்த்தியாகிய தனத்தையுங்
रास्वा	ராஷ்டா	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9 சனசசேப ரிஷி.

அக்கினியே ! நிருமலத்தோய ! நீ அன்னத்தை விருத்திபண்ணுவதும், புகழ்தக்கதுமாகிய தீரவியத்தை எங்கட்கு நிறையுமபடி செய்வாயாக நிறையுமபடி செய்வாயாக எனபது எஞ்சினின்றது நிறையச் செயதுவிட்டு எமக்கருகில் அளவோடு நெய்யேற்குந் தனமை வாய்ந்த அக்கினியே ! எங்கட்கு நல்ல நீதியால் பலரும் விருப்பங்கொள்ளும் மிகப் பெருமையென்னுந் தீரவியத்தையுங் கொடுப்பாயாக.

(9)

கினியின் பொருட்டுக் களிப்பைத் தருஞ் சோமத்தைப் (சோமரசத்தைப்) போல், முக்கியமான பாததிரங்களுந் தோத்திரங்களுமா போகினறன. (10)

குறிப்பு.—மந். எனறதற்கு அனைவருந் தொழுததக்க தேவர்களை, அழைக்கினற அக்கினியே எனது, தேவர்கட்கு விசேடணமாகக்கொளவா மேனாட்டாசிரியா

நான்காங் கண்டம்

முற்றும்,

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—கோதம ரிஷி, ஆக்கினேயம், மனாசசியம்.

45. एना वो अग्निं नमसोजो नपात माहुवे ।

3 1 2 3 2 2 3 1 2 3 1 2

प्रियं चेतिष्ठ मरतिष्ठ स्वध्वरं विश्वस्य दूत ममृतम् ॥ १ ॥

இருக்கு 7-16-1.

ஊநா வொ சுழி. மஹொஜெ-நா நவாத ஊஹுவெ ।

வியம் வெதிஷ் ஊதி ஷ்வரம் விஷ்வஸ்ய டூத மமர்தம் ॥

அநவயம்.

ऊर्जः नपातं, प्रियं, चेतिष्ठं, मरतिं, स्वध्वरं, विश्वस्य, दूतं,

अमृतं, अग्नि, एना नमसा, वः, आहुवे ॥

பதவுரை.

ऊर्जः	ஊஜ-ஃ	ஆற்றலுக்குப்
नपातं	நவாதம்	புத்திரனும்
प्रियं	வியம்	அன்பனும்
चेतिष्ठं	வெதிஷ்டம்	மிககுணாவோனும்
अरतिं	ஊரதி	{ செலவோன அல்லது இறைவனும்

स्वध्वं	ஸுபுரம்	இனியவேள்வியை யுடையோனும்
विश्वस्य	விஸுவஸ்ய	அனைவர்களுடைய
दूतं	தூதம்	தூதுவனும்
अमृतं	அமுதம்	நித்தியனுமாகிய
अग्निं	அகநிம்	அக்கினியை,
एना नमसा	ஏநா நமஸா	இத் தோத்திரத்தால்
वः	வஃ	உங்கணிமித்தங்
आहुवे	ஆஹுவே	கூப்பிடுவோனாவேனாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

தோத்திரத்தாற் போற்றுவோர்கள்! ஆற்றலுக்குப் புதல்வனும், அன்பனும், எம்மினு மிக்குணர்ந்தோனும், அல்லது வியப்புற உணர்ந்தோனும், அல்லது நன்குணர்விபவனும், செல்வோனும், அல்லது தலைவனும், அரிய வேள்வியுடையனும், எஜமானா யாவருக்குந் தூதுவனும், நித்தியனும் ஆகிய அக்கினியைத் துதியால், உங்கட்காக வரவழைப்போனாவேனாக என்பதாம். ஈண்டு ‘இதம்’ என்னும் வடமொழிப்பதம் என, என வாகாததாமாயினும் சந்தம்பற்றி ‘ஏன’ எனவானது. ஆகி, ஏனேன, (துதியால்) எனத் திரிந்தது. (1)

குறிப்பு.—ஆற்றலுக்குப் புத்திரன் என்றது ஆற்றலாலே அரணிக்கட்டையினின்றும் (கடைதலால்) அக்கினி யுண்டாகின்றதாமாதலின் அன்னத்தினுடைய புத்திரனெனபாரு முளா அன்னத்தால் ஆற்றலுண்டாகின்றது, ஆற்றலால் அக்கினி யுண்டாகின்றது, ஆதலின் அதுவும் பொருந்துமெனறுணாக

இம் மந்திரத்திற்கு வசிட்ட ரிஷி யெனபது ஆங்கிலப் பாடம் மற்றும் அன்னத்திற்குப் பெளத்திரனெனவும், அன்னத்தினின்றும் பிரமனும், பிரமனிலிருந்து அக்கினியும் உண்டாயிற்றெனவுங் கூறுகின்றது பாடியம் எனபா மேனாட்டாசிரியா.

மந்திரம் 2.

கீதம்—கோதம ரிஷி, தைவராசம்.

२३ १२ ३ २३ २ ३ १२
46. शेषे वनेषु मातृषु सं त्वा मर्तास इन्धते ।

३ १ ३ २३ २३ ३ १२
* अतन्द्रो हव्यं वहसि हविष्कृत आदिह्वेषु राजसि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-70-15.

* मात्रो हव्य , என்பது இருக்கு

ஸௌஷெ வநெஷு ஶாதுஷு ஸா சூா உதாஸ ஹுதெ !

சுததெஷா ஹவ்யம் வஹஸி ஹவிஷ்யத சூஷிஷெவெஷு ராஜஸி॥

அநவயம்.

(हे अग्ने!) वनेषु, मातृषु, शेषे, मर्तासः, (तथा भूतं) त्वां समिन्धते,

(पश्चात्,) त्वं, अतन्द्रः, हविष्कृतः, हव्यं, वहसि, आदित्, देवेषु, राजसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ சுதெ !	அக்கினியே !
वनेषु	வநெஷு	வனங்களில்
मातृषु	மாதுஷு	அனனைகளிடத்துத்
शेषे	ஸௌஷெ	தூங்குகின்றாய்
मर्तासः	உதாஸ:	மனிதர்கள்
(तथा भूतं)	(தயா ஹுதம்)	(அவவிதமாகிய)
त्वां	சூா	உனனை
समिन्धते	வஸிஸுதெ	வளாசுகின்றார்கள்.
(पश्चात्)	(புஷாசு)	பின்னர்
त्वं	சூம்	நீ
अतन्द्रः	சுதந்த்ர:	சோமபலமறவனாய்
हविष्कृतः	ஹவிஷ்யத:	எசமானனுடைய
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியை
वहसि	வஹஸி	ஏற்றுக்கொள்கின்றாய்.
आदित्	சூடிக்	பின்னர்
देवेषु	தெவெஷு	தேவர்களுக்குள்
राजसि	ராஜஸி	விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாய்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு 22. பாகசு ரிஷி.

அக்கினியே ! வனங்களிலும், மா திலும் இருக்கின்றாய் அங்
மனமாகிய உனனை அத்துவரியுக்கள் (எசா வேதமோதுபவாசன்)- கடை
தலாலுண்டாகக்கி வளரச் செய்கின்றார்கள். வளந்த நீ பின்பு சோமப
லமறேனுபிருந்து, எசமானனுடைய அவியைத் (தேவ உணவை) தேவாசு

ளின் பொருட்டு ஏற்றுக்கொள்கின்றாய் அதன பின்னரே தேவாக்குள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றாய். 'மாத்ரு' எனவும், 'मात्रो' எனவும், 'ह्य' எனவும், 'ह्य' எனவும் பாடப்பேதம் (2)

குறிப்பு —வனங்களில் தாவானல் வடிவாய்க் குறிப்பற்ற மிகத் தகிப்போன யிருந்து மாமான தருக்களிலும், உலாந்த தருக்களிலும் வசிக்கின்றாய் அன்னைகளிடத்து எனறது. அரணிக கட்டைகளிடத்து. அரணிககட்டைகளிடையுடைய கடைதலாலுண்டாதலின் அவைகளனைகளாயின. தேவாக்குள் எனறது = இந்நிரன் முதலியோர்களல்லாமற் றே? அவ் கொடுக்குகில் வேட்போர்களுக் குள் எனப். மழையின் பொருடும், புத்திரனின் பொருடும், மனிதாக்கள் அக்கிரியை வளாக்கின்றார்கள எனபது மேனாட்டாகிரியா கருதெனத் தோற்றுகின்றது.

மத்திரம் 3.

கீதம்—கௌசிக ரிஷி காதினம்.

47. अदर्शि गातु वित्तमो यस्मिन् व्रतान्यादधुः ।

२ ३ २ ३ १ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

उपोषु जातमार्यस्य वर्धनमग्निं * नक्षन्तु नो गिरः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-1103-1.

சுடரி- மாதம் வித்தொ யவநி வு. தாநாடயம் ।

உவொஷு ஜாதமாய்ய வர்ஷனம் அந். உபோஷு நொ மிரம் ॥

அநவயம்.

(यजमानाः) यस्मिन्, व्रतानि, आदधुः, गातुवित्तमः, (सः) अदर्शि,
नो गिरः, सुजात, आर्यस्य वर्धनम्, अग्निं. उपो, नक्षन्तु ॥

பதவுரை.

(यजमाना)	(யஜமானா)	(வேளாவித் தலைவர்கள்)
यस्मिन्	யவநிநு	எவ வக்கினியில்
व्रतानि	வ். தாநி	கருமங்களைத்
आदधु	சுடயம்	தாபித்திருக்கின்றார்களோ,
गातुवित्तमः	மாதம்வித்தம்	நெறிகளை நன்குணர்ந்த
(सः)	(ஸ)	(அவ் வக்கினி)
अदर्शि	சுடரி-டி	தோற்றுக.

* नक्षन्तु नो गिरः, எனபது இருக்கு.

नौ गिरः	நொ மிரா:	எங்களுடைய துதி வாக்ருகள்,
सुजातं	ஸுஜாதம்	இனிது காணப்பட்டதும்
अर्यस्य	அரியஸ்ய	உத்தமருடைய
वध्नं	வயதநம்	வளாச்சிக்ருக காரணமுமாகிய
अग्नि	அஹி	அக்கினியை
उपो नक्षन्तु	உபொ நக்ஷன்து	அருகிற செனறடைவனவாகுத்

கண்டம்—5 இருக்கு—3. செளபரிஷி.

எவ வக்கினியினிடத்தில் வேளவித தலைவர்கள் கருமங்களை நிலை நாட்டியிருக்கின்றார்களோ, அவ வக்கினி வெளிப்படுக. மறலும், இனிது வெளிப்பட்டதும், உத்தம வருணத்தை விருத்தி செய்வதுமாகிய அவ வக்கினியை, எங்களுடைய தோத்திர வடிவமான வாக்ருகள் அருகிறபோய் அடைவனவாகுத். ஈண்டு, 'நக்ஷ' எனனும் வடமொழிப் பகுதி = அடைவு, என்னும் பொருளுடையதாம். (3)

குறிப்பு.—விரத முதலிய கருமங்களைத் தேவர்கள் எதனிடத்தில் வைத்திருக்கின்றனரோ, அவ வக்கினி யெனப் பொருள் படுத்தகின்றா மேனாட டாசிரியர், சிலர்.

ம ந தி ர ம் 4.

கீதம்—மனு ரிஷி வாராஹதுக்தம்.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
48. अग्निरुक्थे पुरोहितो ग्रावाणो बर्हिर्ध्वरे ।

३ १ २ १ ३ २ ३ १ २
ऋचायामि * मरुतो ब्रह्मणस्पते देवा अवो वरेण्यम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-27-1.

ஃமிராகுக்ஷ வுரொஹிதொ ஸாவாணொ வஹிர்ஹ்வரொ ।
ஃசாயாமி மரூதொ ப்ரஹ்ணஸ்பதெ டேவா அவொ வரெண்யம்

அநவயம்.

उक्थे, अध्वरे, अग्निः, ग्रावाणः, बर्हिः, पुरोहितः, हे मरुत !

हे ब्रह्मणस्पते ! हे देवा ! वरेण्यं, अवः, ऋचा, वः, ऋचा, वः, यामि

* मरुतो ब्रह्मणस्पतिर्देवान्, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

उक्थे अक्षरे	உக்தே அக்ஷரெ	{ சஸ்தரம எனனுந் தோத்திரஞ் செய்கின்ற வேளவியில்
अग्निः	அக்னி:	அக்கினியும்
ग्रावाणः	க்ராவாண:	சோமரசந் தேடுவதற்குத்
बहिर्ध्व	பஹிர்ஹ்	தருப்பையும்
पुरोहितः	புரொஹித:	முனபு தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
हे मरुतः !	ஹே மரூத:	வாயு தேவதைகள் !
हे ब्रह्मणस्पते !	ஹே ப்ரஹ்மணஸ்பதே !	தோத்திரங் காப்போய் !
हे देवाः !	ஹே டேவா:	தேவாகாள ! உங்களை
वरेण्यं	வரெண்யம்	மேலாகப் பூசிக்கருதனமையைப்
अव	அவ	பாதுகாக்கவேண்டுமென்று
ऋचा	க்ரீசா	துதிவாயிலாக
यामि	யாமி	(யான) இரக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—4. மனு ரிஷி.

சஸ்தரம எனனுமோ தோத்திரவிசேடத்தைச் செய்யப்பட்டதும், கொல்லாமையையுடையதுமாகிய வேளவியில், அதாவது வேளவிக் கு முன்னுள்ள உத்தர வேதிகையில் (திண்ணையில்) வேடபோர்களால் அக்கினி தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே சோமந் தேடுவதன் பொருட்டுத் தருப்பையும் முனபு தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு அதுகூல சாத னங்களிருக்குமிடத்து, நாற்பத்தொன்பதிமரான மருததுக்காள ! தோத்திரத்தினுடைய பாதுகாப்பாளராகிய 'பிரமணபபதி' எனனுந் தேவ ! பிரகாசமுதலியகுணங்களோடுகூடிய இந்திரன் முதலிய தேவாகாள ! உங்களை மேம்பாடாய்ப் போற்றுகதன்மையைப் பாதுகாப்பாற்றுவதிலேயே மந்திரமாகிய தோத்திரத்தால் மனுவாகிய யான ஏற்கின்றேன்.

மருததுக்காள ! பிரமணபபதியே ! தேவாகாள ! என மும்முறையழைக்கருத் தனமையைச் சந்தமோதுவார படிக்கின்றனா. மருததுக்களை, பிரமணப பதியை, தேவர்களை, என இரண்டாம் வேற்றுமையீடுக்கக்கொண்டு இருக்கோதுவார படிக்கின்றனா. (4)

குறிப்பு—சஸ்திரம் என்பது ஒரு வகைத் துதியின் பெயர் கொல்லாமையையுடைய தோத்திரமாகிய ஆயுத் வடிய இவ்வேளவியின்கண், சோமாசஞ் சம்பாதிப்பதற்கு, அக்கினியுந் தருப்பையும், முன்னாத் தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாற்பத்தொன்பதிமரான மருததுக்களை ! (வாயு தேவதைகளை) தோத்திரத்தைக்

காப்பாற்றும் 'பிரமணப்பதி' எனனுந் தேவதையே! மற்றும் ஏனைய தேவர்களா! உங்களைத் தோதிர வாக்கினால் இஃதொன்றே எம்மாலிரக்கப்படுகின்றது. இத தன்மைய காப்பாற்றுகிய காரியஞ் செயற்பாலதாம் எனப்பதேயாம் அஃதென்னையோவெனின்? எவ வாற்றாலும் முன்பிலிருக்கின்றவாகளான இத தேவர்கள் பூசிக்கத்தக்கவாகளாகவே இருப்பார்களாக. அதாவது:—பாடுதொரு தோடவசத்தாலும் வெளிப்படாதவாகளாக எனபதாம், இது வுட்கிடை.

மந்திரம். 5.

கீதம்—பௌருமீடம்.

49. २ १ २ ३ १ २ ३ १ १ ३ १ २
अग्निमीडिष्ववसे गाथाभिः शीरशोचिषम् ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
अग्निं राये पुरमीद श्रुतं नरोऽग्निः सुदीतये छदिः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-71-14.

சுமிஃவீஷாவவஸை மாயாவி: ஸீரஸோவிஷம் ।

சுமி: ராயெ வுரூமீடி ஸ்ருதம் நரோ:அ:அ: ஸுதீதயெ ஷ்டி: ॥ ५ ॥

அநவயம்.

हे पुरमीद ! (त्वं) शीरशोचिषं, अग्निं, राये, अवसे, गाथाभिः, ,
श्रुतं, अग्नि, (अन्येऽपि), नरः, (स्तुवन्ति), तस्मात्, अग्निः, सुदीतये,
छदिः (प्रयच्छतु) ॥

பதவுரை.

हे पुरमीद !	ஹ வுரூமீடி !	புருமீட ரிஷியே !
(त्वं)	(ஹம்)	(நீ)
शीरशोचिषं	ஸீரஸோவிஷம்	துங்கிய பிரகாசமுள்ள
अग्नि	சுமி	அக்கினியை
राये	ராயெ	தனத்திற்கும்,
अवसे	அவஸை	காப்பின பொருட்டும்,
गाथाभिः	மாயாவி:	மந்திர வாக்ஞுகளால்
इडिष्व	ஃவீஷ	துதிப்பாயாக,
श्रुतं अग्नि	ஸ்ருதம் சுமி	கோத்தி வாய்ந்த அக்கினியை
	சுருதோவி நர:	ஏனைய மனிதர்களுந்
	(ஸுவணி)	()

* अग्निं सुदीतये छदिः எனபது இருக்கு.

(तस्यात्)	(தஷாஸீ)	(ஆதலால்)
अग्नि. सुदीतये	சுநீ: ஸுதீதயே	‘சுதீதி’ யாகிய எனக்கு அக்கினி
छर्दि:	அமழி:	வீடடைக்
(प्रयच्छतु)	(புயஸ்து)	(கொடுக்குக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—5. சுதீதி புருமீட ரிஷி.

புருமீட ரிஷியே! நீ (தனனாக) காப்பாற்றிக்கொள்ளுதற் பொருட்டு மந்திரவடிவ வாக்ருகளால் அக்கினியைத் தோத்திரம் பண்ணுவாயாக.

எவ வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின! உள்ளடங்கிய பிரகாசமுடையதை. அவ்வனமே திரவியத்தின பொருட்டுத் துதிப்பாயாக புகழ்பெற்ற இவ்வக்கினியை ஏனைய எசமானாகளும், தம் பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள். ஆதலால் எமக்கு அக்கினி உன்னால் துதிக்கப்பட்டதாயிருந்து வீடடைத் தருக, என்றிவ்வாறு சுதீதி யென்பவா புருமீடாக்ருக கூறா நின்றனா. ‘அग्नि सुदीतये छर्दि:’ எனக் கொள்வா சந்தமோதுவா. ‘अग्नि सुदीतये छर्दि:’ என்று கொள்வா இருக்குப் பாடகர் பலா. (5)

குறிப்பு — ‘शीरशोचिवं’ என்னும் மூலத்திற்கு சீரம்-வியாபகம், சோசிஷம்--சோதி, எனக் கொண்டு ‘விபாபகமாகிய சோதியை யுடையது’ எனவும், அல்லது, சீரம், ஆசிரயிக்கத் தக்கது அது ‘சாடராக்ருகினி வடிவமாயப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கும் பிரகாசம்’ எனவுங் கொள்வாரு முளா. பாடியக்காரரோ, சயனசுபாவம் என்று கொண்டனா.

மந்திரம் 6.

கீதம்—காண சிரவசம், பிரகஸ்கணவம்.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

50. शुधि शुत्कर्ण वह्निर्देवैरग्ने सयावभिः ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

* आसीदतु बर्हिषि मित्रो अर्यमा प्रातर्यावभिरध्वरे ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-44-13.

ஸ்ருயி ஸ்ருதண- வஹ்நிஷ்டெ-வொமே ஸயாவஹி: ।

சுவீர்து ஸஹி-ஷி லித்ரா சுய-பாவராதய-வஹிரயொ ॥

* आसीदन्तु बर्हिषि मित्रो अर्यमा प्रातर्यावाणो अध्वरम्, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे शुत्कर्ण, अग्ने! (असदीयं वचनं), शुधि, मित्रः, अर्यमा, देवैः,
सयावभिः, वह्निभिः, अध्वरे, बर्हिषि, आसीदतु ॥

பதவுரை.

हे शुत्कर्ण अग्ने!	{ ஹெ ஸு-தூ-க்ஷ-ண-ஃ சுஷு-ஹே!	{ கேட்குளு செவியுள்ள அக கினியே!
(असदीयं वचनं)	(சுஷுஜீயம் வசுநம்)	எமது வராததையைக்
शुधि	ஸ்ரு-மி	கேட்பாயாக.
मित्रः	மி-த்ரு:	மிததிரதேவரும்,
अर्यमा	சுய-அரீமா	அரியமாதேவரும்,
देवैः	தெ-தெவை:	தேவர்களோடும்,
सयावभिः	ஸயாவ-பி:	ஒத்த நடைபுள்ள
वह्निभिः	வஹ்நி-பி:	அககினிகளோடும்,
अध्वरे	சுயூ-ரே	வேள்வியினகணுள்ள
बर्हिषि	பஹி-ஷி	தருப்பபையினமீது
आसीदतु	சூ-ஸீ-த-து	உட்காருவார்களாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—6. பிரஸ்கணவ ரிஷி.

கேட்குமாற்றலுள்ள இரு செவிகளோடு கூடிய அககினியே! எமது மொழியைக் கேட்பாயாக. மிததிர தேவா, அரியமா தேவா எனனு மிர வாகளும், விடியற்காலத்தில் தேவாராதனைக்குச் செல்கின்ற ஏனைய தேவா-ளோடும், ஆகவனிய அககினியாம உனக்கொத்த நடைபுடைய ஏனைய அககினிகளோடும். ஏனைய தேவர்களோடும் வேள்வி நிமித்தமாகி தருப்பபையினமீது உட்காருவார்களாக.

‘உட்காருதி தருப்பபையில் மிததிர அரியமா விடியுங்காற் செலபவா ளோடு’ என்பா சுநதமோதுவா. ‘உட்காருவீர்களாக, தருப்பபையி- மிததிர அரியமாக்கள விடியுமபோது செலபவர்களுடன் வேள்விக்கண எனபா இருக்கோதுவா. (இதில் ஒருமை பனமைகளே வேறுபட்டன.)

மநதிரம் 7.

சீதம்—தைவோதாசம்.

१ २२ ३ २ ३ २ ३ १ २
51. प्र देवोदासो अग्निर्देव इन्द्रो न मज्मना ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २

अनुमातरं पृथिवीं विवावृते तस्थौ नाकस्य शर्मणि ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-103-

புறெவொ ஞாவொ சுழிசெவ ஐஞெநா ந ஐஜநா ।

சுநுபாதாரம் வுயிவீ விவாவுதெ தலுள நாகவூ ஸஜ்ணி ॥

அங்வயம்.

देवः, इन्द्रः, दैवो दासः, अग्निः, मातरं, अनु, प्रविवावृते, (दिवोदासः)
(एनम्) मज्जना, आजुहाव, (तस्मात्) नाकस्य, शर्मणि, तस्थौ ॥

பதவுரை.

देवः	செவ:	பிரகாசிப்பதும்
इन्द्रः	ஐஞ்:	ஐசுவரிய முடையதும்
दैवो दासः	பெவொ ஞாஸ:	{ தைவோதாசன் எனபவனாழைந கப்பட்டதுமாகிய
अग्निः	சுழி:	அக்கினி
मातरं	ஞாதாரம்	அனனையைப்
अनुप्रविवावृते	சுநுபுவிவாவுதெ	இனிது ஏவுகின்றது
(दिवो दासः)	(பெவொ ஞாஸ:)	(தேவோதாச ரிஷி)
(एनम्)	(ஊநம்)	(இவ வககினியை)
मज्जना	ஐஜநா	ஆற்றலோடு
आजुहाव	சூஜுஹாவ	அழைத்தனா.
(तस्मात्)	(தலுள)	(ஆதலின)
नाकस्य	நாகவூ	சவாகக சம்பந்தமாகிய
शर्मणि	ஸஜ்ணி	தன திடத்தில
तस्थौ	தலுள	நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. செளபரி ரிஷி.

பிரகாசமானதும், மிகுந்த ஐசுவரியமுடையதும், தேவோதாசனா லழைக்
கப்பட்டதுமாகிய அக்கினி, உலகனைத்தையும் தாங்கலின் மாதாவாகிய
அபபூமியைத் தேவாகடகு அவி தாங்கும்பொருட்டு நனகு செலுத்தினிக்
கின்றது. எக காரணத்தால் இவ வககினியைத் தேவோதாசரிஷி ஆற்றலோ
டழைத்தாரோ, அக காரணத்தாலே இவ் வககினி சவாகக சம்பந்தமாகிய
தனது உறைவிடமென்னும் வீட்டின்கண் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது.

‘अभिर्देव इन्द्र.’ எனவும், ‘नाकस्य शर्मण.’ எனவும் கீதமோதுவார கொள்வார்.
‘अभिर्देवां अच्छ’ எனவும், ‘नाकस्य सानवि’ எனவும் இருக்கோதுவார் கொள்வார்.

தூறிப்பு.—தைவோதாசன எனபவனால் அழைக்கப்பட்ட அக்கினியே சுவர்க்க லோகத்திலும் நிலைத்திருக்கின்றதென்பது பாடியக கருத்து.

தைவோதாசன என்றதால் மினன்ற சம்பந்தமாகிய அக்கினி கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வக்கினியும் ஆற்றலால் மேக முதலியவைகளைப் பிரிந்துகொண்டு வந்த விட்டது, அஃது இப்போது தனதிடத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது என்று கொணர்வா மேனோட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

சிதம்—சௌக்கிரதவம்.

52. * अथज्मो अथवा दिवो बृहतो रोचना दधि ।

अया वर्द्धस्व तन्वा गिरा ममा जाता सुकतो पृण ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-1-18.

சுயஜ்மோ சுயவா டிவோ வுஹதோ ரொஅநா டயி ।
சயா வர்ஹ்ஸ்வ தநா மிரா மமா ஜாதா சுகதோ பூண

அந்வயம்.

हे इन्द्र! अध, जमः, अथवा, दिवः, बृहतः, रोचनात्, अधि ।
अयातन्वा (तथा) ममा, गिरा, वर्द्धस्व, हे सुकतो! जाता पृण ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்ரு!	ஐசுவரியமுள்ள அக்கினியே !
अध	அதஜ்	இப்பொழுது
जमः	ஜம்	பூமியினின்றும்
अथवा	சுயவா	அஃதன்றி
दिवः	டிவஃ	அந்தரிக்கத்தினின்றும்
बृहतः	வூஹதஃ	மகத்தாகிய
रोचनात्	ரொஅநாசு	{ நடசத்திரப பிரகாசத்தினின்றும் (வருவாயாக)
(अथाय)	(சூழ்மதஜ்)	(வந்தது)
अधि	சயி	அதினின்றும்
अथा	சயா	இந்த
तन्वा (तथा)	தநா (தயா)	விரிந்த (அததன்மைய)

ममा निरा	மமா நிரா	எனது துதியால
वर्द्धस्व	வர்ட்டஸ்வ	விருத்தியடைவாயாக.
हे सुक्रतो!	ஹே ஸுக்ரதோ!	நற்கருமமுடைய இரதிர! (நீ)
जाता	ஜாதா	சனங்களைத்
पूण	பூண	திருப்தி பண்ணுவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—8. மேதா திதியும், மேததியா திதியும் ரிஷிகள்.

இரதிரனே! (நீ) மக்கள நடந்துகொண்டிருந்ததனை 'ஜமா என்றது பூமியாம். அப் பூமியினினறும், மறறும் அநதரிடசத்தினினறும், பெரும விளக்கமாகிய நஷத்திரத்தினினறும், அல்லது சுவாக்கத்தினினறும் இப்போது வந்து, அங்கிருந்துகொண்டு பரவிப எனது இததோத்திரத்தால வளருவாயாக. நற்கருமமுடைய இரதிர! எமமவர்களை வேண்டிய பலன்களால் திருப்தி பண்ணுவிப்பாயாக.

(8)

குறிப்பு.—'जाता' என்றதற்கு புத்திரன் என்க கொண்டனா ஆங்கிலம் மொழி பெயர்த்தவா வேதிகையின் பரிமாசசனத்தால், தேகமே அக்கினி வளாவ தற்கோ சாதனமெனப்பது இவரதுடனபாடு. துதியால் வளருமெனப்பதற்கோ, 'ஆதிக்கப்பட்ட தேவதைகளை வளாகினரூபம்' என்னுஞ்ருதியே பிரமணமாம்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—காண்வம்.

१२ ३२२ ३१ २२ ३२
53. कायमानो वना त्वं यन्मातृ रजगन्धः ।

१ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
न तत्ते अग्ने प्रमृषे निवर्तनं यद्दूरे सन्नि* हाभुवः ॥ ९ ॥

இருக்கு 3-9-2

காயமானொ வநா த்வம் யந்மாது ரஜமந்வஃ ।

நததெத் துக்ஷெ ப்ரமூஷெ நிவர்தநம் யத்டூரெ ஸந்நிஹா ஹுவஃ ।

அந்வயம்

अने! वना, (भक्षितुं), कायमान', त्वं, यत्, (तानि विहाय), मातृ,
अजगन्, तत्, ते, निवर्तनम्, (भवति) 'सन्', प्रमृषे, यत्, दूरे,
सन्, इहं, अभुवः ॥

* इदाभवः என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

अग्ने !	சுஹே !	அக்கினியே !
वना	வநா	வனங்களைப்
(भक्षितुं)	(ஹக்ஷித்ஹம்)	(புசிப்பதற்கு)
कायमानः	காயமோநஃ	விரும்பிய
त्वं	சுவம்	நீ
(तानि विहाय)	(தாநி விஹாய)	அவைகளை யொதுக்கிவிட்டு
मातृः	மாத்ருஃ	மாதாவாகிய நீரில்
अजगन्	அஜமநு	மூழ்கிக்கிடக்கின்றாய்.
तत् ते निर्वर्तनं	தக் தெ நிவத-நம்	{ அஃ துன க கு இயற்கையாயுந் தந தனமை
स नप्रसृषे	ஸ நப்ர-ஸுஷே	அதைப் பொறுக்கமாட்டேன்.
यत् दूरे सन्	யக் டூரெ ஸந்	{ எதலை எனின்? தூரத்திலிருந் தும் (நீ)
इह अभवः	ஐஹ அஹவஃ	{ இங்குண்டாகின்றாயோ, (அத னல்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—9. விசுவாமிததிர ரிஷி.

அக்கினியே ! ஆரணயங்களை யுண்பதற்கு விரும்பிய நீ, யாது கருதி அவ வாரணயங்களை வேண்டாது, அனனை வடிவாகிய அப்புவினகளை போயிருக்கின்னை? அதாவது.—சலத்தினகளை பிரவேசமானதால் சாரதனாக இருக்கின்றாய் எனபதாம். ஆகையால் உனக்கு உண்மையாகிய இருப்பு அதன் கண்ணேயாம். ஆதலின், (அக்கினிகு) அழிவாநதனமை குறிக்கப்படுகின்றது (யான) அதைச்சுக்கிக்கமாட்டேன். காரணம் எனையெனின் ! தூரத்தில் வெளிப்படாத தன்மையோடிருக்கின்ற நீ இங்கு எனனுடைய அரணிக கடைகளைக் கடைதலாற் கணப்போதில் எனக்கருகிலுண்டாகின்றாயாதலின். நீ தூரத்திலிருத்தல் எங்கட்குப் பிரியப்படா எனல் முடிந்த பொருள்.

(9)

—‘इह भुवः’ எனவும், ‘अभवः’ எனவும், வடமொழிப்பாடம் அக்கினி வாரணயம் நீ வழிநதுபோகமாட்டாய் ? என்களித்ததில்

மந்திரம் 10.

கீதம்—மானவம்.

9 223 92 3 2 3 9 23 9 2
54. नित्वा मग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्वते ।

323 92 3 9 2 3 9 223 9 2 3 92
दीदेथ कण्व ऋतजात उक्षितोयं नमस्यन्ति कृष्टयः ॥ १० ॥

இருக்கு 1-36-19.

நிசுவா உமெ உமூஉயெ ஜெஹா திஜ-நாய ஸஸுதெ ।

தீதெய கண ஸ்தஜாத உக்ஷிதொயம் நமஸ்யந்தி க்ருஷ்டயஃ ॥

அநவயம்

हे अग्ने! मनुः, ज्योतिः, त्वां, शश्वते, निदधे, (त्वां), ऋतजातः,

उक्षितः (मन्) कण्वे, दीदेथ, यं, कृष्टयः, नमस्यन्ति ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அஹே !	அக்கினியே !
मनु.	உமூஉ	பிரஜாபதியானவர்
ज्योतिः	ஜெஹாதி	பிரகாசமாகிய
त्वां	சுவா	உனனை
शश्वते जनाय	ஸஸுதெ ஜநாய	{ பலவகையாகிய எசமானன் பொருட்டுத்
निदधे	நித்யெ	தாபித்தனா.
(त्वां)	(சுவ)	(நீ)
ऋतजातः	ஸ்தஜாத	வேள்வியாலுண்டானவனாயும்
उक्षितः (मन्)	உக்ஷிதஃ (மந)	அவியால் நிறைந்தவனாயுமிருந்து
कण्वे	கணுவ	{ கண்ணுவன் எனனும் எனனிடத் தில்
दीदेथ	தீதெய	விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றய.
यं	யம்	எவ வக்கினியை
कृष्टयः	க்ருஷ்டயஃ	மனிதர்கள்
नमस्यन्ति	நமஸ்யந்தி	{ வணங்குகின்றார்களோ, (அத தகைய நீ)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10. கண்ணுவ ரிஷி.

அக்கினியே ! பிரகாச வடிவமாகிய உனனை அநேக விதமான எசமானாகடாகப் 'பிரசாபதி' எனனும் ம்னுவானவா தேவாராதனை பண்ணுமிடத்தில தாபித்தனா. அக்கினியே ! நீ நிமித்த வடிவ வேள்வியா

லுண்டானவனாகவும், அவிகளால் (தேவ உணவுகளால்) திருப்தி அடைய வல்ல மாகவுமிருந்து, கண்ணுவ ரிஷியாகிய என்னிடத்தில் விளக்கமுடையவராக விருக்கின்றாய் என வக்கினியை மக்கள இறைஞ்சுகின்றார்களோ, அதை நான் விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்றேன் யென்பதோடு மேலே அந்நாள், நான் கொள்க.

குறிப்பு — 'சங்கீத' என்னும் மூலபதம் அநேகம், என எண்ணின் பரிபாயம் சொல்லாய் நின்றது.

ஐந்தாவது கண்டம் முற்பாதி

முற்றம்

ஆறாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி திரவிணம்.

55. ^{3 9 2} ^{3 2 3 9} ² ^{3 9 2}
 देवो वो द्रविणोदाः पूर्ण * विवध्वासिचम् ।

^{9 2 3 2 3 9 2} ^{3 9 2 3 9 2}
 उद्रासिञ्चध्वमुपवा पृणध्वमादिद्रो देव ओहते ॥ १ ॥

இருக்கு 7-17-11.

தெவோ வோ ஐவ்விணோதாஃ பூர்ணா விவதாஸிசம் ।

உதாஸிஞ்சுதவமூபவா பூணதவாதிதிரோ தெவ ஓஹதே ॥

அநவயம்.

द्रविणोदाः, देवः, वः, पूर्ण, आसिचं, (च) (सुचं), विवध्, (अतः)

उत् सिञ्चध्वं, वा, उपपृणध्वं, वा, आदिद्, देवः, वः, ओहते ॥

* विवध्वासिचम्, எனபது இருக்கு

உதாரணம்,

தமிழ்நாடு:	உ, கி. பி. 1947	தமிழ்நாடு
தேசம்:	தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு
பேரம்:	தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு
புள்ளி:	தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு
பாதிசம் (ப)	தமிழ்நாடு (ப)	தமிழ்நாடு (ப)
(பாதிசம்)	(தமிழ்நாடு)	(தமிழ்நாடு)
பித்தம்	தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு
(பாதிசம்)	(தமிழ்நாடு)	(தமிழ்நாடு)
தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு
தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு
பாதிசம்	தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு
தேசம்:	தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு
பேரம்:	தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு
புள்ளி:	தமிழ்நாடு	தமிழ்நாடு

● 訂正: 6000

கண்டம்—6. இராகம்—1. வரிகள்—10.

இவ்வியத்ததைத் தருவதாயிவ அர்ச்சி, அநியால் கோவாயப்பட்டதம்,
சோமசத்தால் கணியப்பட்டதுயாயிவ சுருவ (ஆகுதி கொவாயத்தருத்
கட்டையாத் செய்துள்ள ----- அய்யகய கிசே ததை) கிருமய
கின்றது. ஆதகின் சோமசத்தால் இருக்கோதுயத்துடைய அய்யகய கிசே
டத்தை கிதையத் செய்கின்றனாக. -----
ளாக. பின்னசே அககிளி கட்டையாத் தழையகச செய்யுள். (1)

(1)

குறிப்பு:—மூலத்தில் சொந்ததான் அல்லது " " என
பயிலுள்ள 'அவ்வது' என்பன மிகவும் பெருக வெண்டி "உ" என்று சொல்
செங்கைக்கலை வர்த்து உடைய, " ஒருவரும் " " சொற்
தையும் அவ்விதிக்கும் " " என்று பெருகிய தத்து நன்றி

. மந்திரம் 2.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி வார்ஹஸ்பததியம்.

23 123 3 2322 31 2
56. ப்ரேது ப்ரஹ்ணஸ்பதி: ப்ரதேவ்யேது சூநுதா ।

1 2 31 22 31 2 3 2 31 2

அக்ஷா வீரம் நய்யம் பக்திராசம் தேவா யஜ் நயந்து ந: ॥ 2 ॥

இருக்கு 1-40-3.

பெருது ப்ரஹ்ணஸ்பதி: ப்ரதேவ்யேது வகுநுதா ।
சுலா வீரம் நய்யம் பக்திராசம் தேவா யஜ் நயந்து ந:

அநவயம்.

ப்ரஹ்ணஸ்பதி: , ப்ரேது, சூநுதா தேவி, ப்ரேது, தேவா:, வீரம், ப்ரேது (தூரே ப்ரேயந்து
நய்யம், பக்திராசம், (தம்) யஜ், அக்ஷ, ந:, நயந்து ॥

பதவுரை.

ப்ரஹ்ணஸ்பதி	ப்ரஹ்ணஸ்பதி:	அன்னததிறகிதவன்
ப்ரேது	பெருது	இனிது கிடைப்பாராக.
சூநுதா தேவி	வகுநுதா தேவி	{ இனிமை, மெயமை வடிவமாக வாகுத தேவியார்
ப்ரேது	பெருது	கிடைப்பாராக.
தேவா:	தேவா:	தேவர்கள்
வீரம்	வீரம்	விரோதியை
ப்ரேது (தூரே ப்ரேயந்து)	{ பெருது (தூரே) பெருயந்து }	{ தூரத்தோட்டுவார்களாக.
நய்யம்	நய்யம்	மனிதாக்கினிதாகியதும்
பக்திராசம்	பக்திராசம்	வரிசையானிறந்த தாமாகிய
(தம்) யஜ்	(தம்) யஜ்	(அவ) வேளவியை
அக்ஷ	சுலா	நோக்கமாய
ந:	ந:	எககளை
நயந்து	நயந்து	அடையச் செய்வார்களாக.

சாடண பாயம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2 கண்ணுவ ரிஷி.

தலைவாகிய தேவன் எங்கட்குக் கிடைக்காக அ

புணைமை வடிவாகிய சாகஸ்தி தேவியா எககட்குக் கிடைப்பதாக மூ

ணப்பதி முதலிய தேவதைகள் சததுருவை அடியோடு விலக்குவனவர்க்கு. மனிதாக்கு இனியதும் அஃ வரிசைகளா னிரம்பியதுமாகிய அங் வேள வியை நோக்கமாய் எங்களை யடையுமாறு செய்வனவர்க்கு.

குறிப்பு:—பிரமணப்பதி = என்பது அன்னததிற்சூத தலைமையாகியதோர் தேவதை. இதைமே அக்கினியெனவும் தேவியை இதன் மனையாளெனவுங் கொள்வர் மேலுட டாசிரியர் எவ்வேள்வியின்கண் முப்போதும் அவி கொடுக்கப்படுகின்றதோ? அந்த 'அவி வாரிசை' எனப்படும் எவ் வேள்வியின்கண் முப்போதும் தென்புலத்தார்க்குரிய பொருளை ஆகுதி செய்யப்படுகின்றதோ? அது 'நாசம்சம்' எனப்படும் எவ வேள்வியி ல் பசுவிற்காக, முப்போதும் எஞ்ஞம் பண்ணப்படுகின்றதோ? அது 'சுவன வாரிசை' எனப்படும் பந்தி (வாரிசை) இவ்வாற்றால் மூவகை காண்க

குறிப்பு:—வீரம் என்பதற்கு, வீரனைத் தராம வேள்வி யெனவும், இவ் வேள்வீ, பசுவின் (மறியின்) குடவிலோ பாகத்தை யெடுத்து அவி கொடுக்கும் யாக மெனவும் மேனாட்டு மொழி பெயர்ப்புக கூறுகின்றது.

மந்திரம் 3.

கீதம்—வசுவீர ரிஷி வீங்கம்.

57. ऊर्ध्व ऊषुण ऊतये तिष्ठा देवो न सविता ।

३ २ १ २ ३ २ ३ २
ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदश्विभिर्वाघद्विर्विह्वयामहे ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-36-13.

ஊயு ஊவுண ஊதயெ தீவுா டெவொ ந வவிதா |
 ஊயெபூ வாஜவூ வநிதா யடினிவிவூவழிவிபுமயாஹெ ||

அந்நியம்.

(हे यूप!) वा, (यूपस्थिताम्ने) नः, ऊतये, ऊर्ध्वं तिष्ठा, सविता न, ऊर्ध्वः, वाजस्य, सनिता, (भविष्यसि), यत्, अश्विभिः, वाघद्विः (सह), विह्वयामहे॥

பதவுரை.

(ஹீ யூப்!)	(ஹெ யுவ!)	வேள்விப் பச்சுக்கட்டுந் தறியே!
வா	வா	அல்லது
(யூப்ஸிங்ஸ்!)	(யுவவஸிதாஹே!)	{ (வேள்வித் தம்பத்திலுள்ள அக் கினியே!)
ந:	ந:	சங்ககோக்
ஐதயே	ஐதயே	காட்டிவந்து தற்பொருட்டு

ऊर्ध्वं तिष्ठा	ஊர்வத் திஷ்டா	உயரமாயிருப்பாயாக.
सविता न	ஸவிதா ந	சூரியன போல
ऊर्ध्वं.	ஊர்வத்.	உயரத்திலிருந்து
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னத்தைதக
सनिता	ஸனிதா	கொடுப்போனாய்
(भविष्यसि)	(ஹவிஷ்யஸி)	(இருப்பாயாக)
यत्	யத்	எக்கரணத்தால் எனின்?
अग्निभिः	அஹிபி:	பூசிப்பவர்களோடும்
‘वावशिः (सह)	வாவஸி: (ஸஹ)	ஏற்றுக்கொள்வோர்களோடும்
विद्ययामहे	விடியாமஹே	இனிதழைக்கின்றோம் (ஆதலின்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6.

கண்ணுவ ரிஷி.

வேள்விமறி பிணிகருந் தடியே! அல்லது அவ் வேளவித தடியிலுள்ள அக்கனியே! எங்களைப் பாதுசாக்கும பொருட்டு உயரந்து நிற்பாயாக. சூரிய பகவான வானில உயரத்திருப்பதுபோன்று அன்னத்தைதக கொடுப்போனாய் உயரிய நிலையிலிருப்பாயாக. யாது நிமித்தத்தாலெனின்? வேள்வியால் பசுக்கட்டுந் தறிகு ஆராதனை செய்பவர்களோடும், வேள்வியை நடத்து கின்ற வேட்போர்களோடும், அன்னங் கொடுத்தற பொருட்டு உன்னைச் சிறப்பித்து அழைக்கின்றோம் ஆகையால் அன்னத்தைதக கொடுப்போ னாகுவாயின்மேலே அநவயிததுகொள்க. (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—வைஸ்பாததன்ம்.

58. प्रयो * राये निनीषति मर्त्तो यस्ते वसो दाशत् ।

सु वीरं घत्ते अग्न उक्थशंसिनं तमना सहस्रपोषिणम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-103-4.

புறியோ ஸாயெ நிரீஷதி மர்தோ யஸ்தே வஸோ டாஸத் ।

ஸ வீரம் யதே சும உக்தஸாஸினம் தமநா ஸஹஸ்ய பொஷிணம் ॥

அநவயம்.

हे वसो! अग्ने!, यः, राये, प्रनिनीषति, मर्त्तः, ते, दाशत्, सः, उक्थशंसिनं, तमना, सहस्रपोषिणं, वीरं, घत्ते ॥

* प्रियं राये निनीषति, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

हे वसो अग्ने!	ஹெ வஸோ அக்னே!	காருகபத்திய அக்கினியே!
यः	யஃ	எவன
राधे	ராயெ	தனத்தின் பொருட்டு
प्रणिनीषति	ப்ரணிநீஷதி	{ நினக்குக்களிபுண்டாக்க விரும்புகின்றனனே!
यः मत्तं.	யஃ மத்தஃ	எம் மனிதன
ते	தெ	உனக்கு
दाशत्	டாஸத்	அவி கொடுக்கின்றனனே,
(स)	(ஸஃ)	(அவன)
उक्थशंसिन्	உக்தஸம்ஸிநம்	சாத்திரம் படிப்பவனும
स्मना	ஸ்தநா	தனனால்
सहस्रपोषिणं	ஸஹஸ்ப்ரபொஷிணம்	{ ஆயிர வரைக காப்பவனுமாய
वीरं	வீரம்	புத்திரனை
धत्ते	யததே	அடைகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. செளபரி ரிஷி.

‘வாஸக’ என்னுங் காருகபத்திய அக்கினியே! தனத்தின் பொருட்டு யார் உனனைப் போற்றுகின்றாரோ, மற்றும், யார் நினக்குக் களிபுண்டாகக் வேண்டுமென விரும்புகின்றாரோ, அம் மனிதா, நூலுணாபவனும், ஆயிர வரைப் பரிபாலிக்கத்தக்க தனமுடையவனுமாகிய ஒரு புத்திரனை யடைகின்றா.

(4)

குறிப்பு.—‘प्रयो राधे निनीषति’ ‘प्रियं राधे निनीषति’ எனவும் பாடபேதம்.

ஈண்டு ‘उक्थशंसिन्’ எனபதற்குத் தோத்திரமென்னும் ஆபுதமுடையானும், அதாவது தோத்திர வடிவ அதிதிரத்தாற் சததுருவைக் கொல்லமாற்றலுடையானும் எனப் பாடியததில் கல்கத்தா பிரதியில் பாடபேதங் காணப்படுகின்றது. ‘प्रणिनीषति’ எனறதற்கு ஆராதனை வீட்டிலிருந்து வேன்விச்சாலக்குக் கொண்டு போக விரும்புகின்ற மனிதா, என்று பொருள் கூறுவாருமுளா.

மந்திரம் 5.

கீதம்—ஏதவிராக்கிரம்.

9 2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2
59. प्रवो यद्दं पुरूणां विशां देवयतीनाम् ।

3 2 3 2 3 9 2 3 2 3 2 3 9 2
अग्निं सूक्तेभि * वचोभिर्वृणीमहे यं समिन्धते ॥ ५

இருக்கு 1-36-1.

புவோ யஹம் வஹ-குணாம் விஸாம் டேவயதீநாம் ।

சுமீம் ஸுக்தேபி வஹோமி வு-ண்ணீஹே யம் ஸமிஷ-நு
[ஊகடெகு]

அநவயம்.

(हे ऋत्विचः ! यजमाना !) देवयतीनां, पुरूणां, विशां, वः (अनुग्रहाय)
यद्दं अग्निं, सूक्तेभिः, वचोभिः, प्रवृणीमहे ! अन्ये, इत्, यं, समिन्धते ।

பதவுரை.

(हे ऋत्विच !)	(ஹேக்விஅஃ !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमाना !)	(யஜமானா !)	(தலைவர்களா !)
देवयतीनां	டேவயதீநாம்	தேவாக்களைப் பூசிக்க விருமபுடம்
पुरूणां	பஹ-குணாம்	பல்வகைப்
विशां	விஸாம்	பிரசைகளான
वः	வஃ	உங்கட்கு
(अनुग्रहाय)	(அநு-ஹ-ஹாய)	அநுகரிக்கமா தற்பொருட்டு
यद्दं अग्निं	யஹம் சுமீம்	மகத்தாகிய அக்கினியை
सूक्तेभिः	ஸுக்தேபிஃ	நற்பாடல் வடிவ
वचोभि	வஹோமி	வாக்கியங்களால்
प्रवृणीमहे	புவ-ண்ணீஹே	இனிது போற்றுகின்றோம்.
अन्ये इत्	அநேநு-ஊ	ஏனைய ரீஷிகளும்
यं	யம்	எவ வக்கினியை
समिन्धते	ஸமிந-நு	{ நன்கு வளராதனர்களோ ? (அந் வக்கினியை)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—5. கண்ணுவ ரீஷி.

இருதுவிருதுகள் ! எசமான்களா ! தேவர்களை ஆராதிசு
விருபயமுள்ள பலவிதப் பிரசைகளார்

* वचोभिरीमहे 'என்பது

எனது திரிநகுது

மகத்தாகிய அக்கினியை இனிய பாகங்கள் வடிவ வாக்கியங்களால் நன்கு தோத்திரம் பண்ணுகின்றோம், மறறைய ரிஷிகளுமே ஏந்த இவ்வக்கினியை நன்றாக வளாததாகளோ? அவ்வக்கினியை யென மேலே அநவயிததுக கொள்க. வचोभिर्वृणीमहे, अन्य इन्धतम्, எனச் சந்தமோதுவாரும் வचोभि ரீமहे, अन्य इच्छते, என இருக்கோதுவாரும் கொளவா. (5)

குறிப்பு.—‘प्रवृणीमहे’ எனபதற்கு இரக்கின்றேன, எனக்கொண்டு ‘திரவியத்தை’ என்பது என்கி ரின்றது எனவும் சில பிரதியில் பாடிய வேறு பாடு காணப் படுகின்றது ‘यह्वं’ = மகத்து; ‘इत्’ எனபதற்கு, உவமையும், தேற்றமும் பொருளுள்ளபா சிலா,

மந்திரம் 6.

கீதம்—மநாபிஷி தோகம்.

३२३२ ३२३२ ३१ २२
60. अयमग्निः सुवीर्यस्येशो हि सौभगस्य ।

३१२ ३२३ १२३ १२ ३१२
राय ईशे स्वपत्यस्य गोमत *ईशे वृत्रहथानाम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 3-16-1.

சுயமஹி: ஸுவிர்யஸு-ஶு-ஸு-ஹி ஸௌஹமஸு ।

ராய ஸு-ஸு-ஶு-வதஸு-மொத ஸு-ஸு-வ-த-ஶு-ஶு-நாடி ॥

அந்வயம்.

अयं, अग्निः, सुवीर्यस्य, ईशेहि, सौभगस्य, ईशे, रायः, ईशे, स्वपत्यस्य
(च), ईशे, गोमतः ईशे, वृत्रहथानां ईशे ॥

பதவுரை.

अयं अग्निः	சுயம் சுஹி:	இவ வக்கினி
सुवीर्यस्य	ஸுவிர்யஸு-ஶு-ஸு	பேராற்றலுடையானுக்கும்
ईशेहि	ஸு-ஸு-ஹி	இறைவனாகின்றது.
सौभगस्य	ஸௌஹமஸு	நற்பாக்கியமுடையானுக்கும்
ईशे	ஸு-ஸு-ஸு	இறைவனாகின்றது.
राय	ராய:	தனத்திற்கும்
ईशे	ஸு-ஸு-ஸு	இறைவனாகின்றது.
स्वपत्यस्य (च)	ஸுவதஸு-மொத (அ)	நற்பத்திரனுக்கும்
ईशे	ஸு-ஸு-ஸு	இறைவனாகின்றது.

* ईशे मह , எனபது இருக்கு.

गौतमः	மொழித:	கோக்களுடையார்க்கும்
ईशे	ஐசெ	இறைவனாகின்றது.
बृहथानां	வ்ருதூஹயாநா	விரோதியாகிய பாவநாசகர் கடன்
ईशे	ஐசெ	இறைவனாகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. பிருஹதீசநதம். இதனால் (இம் மந்திரத்தால்) 'ஆதிகிலர் துதிக்கின்றார்'. ஆராதித்தற்குரியதான தன்மையால் இவ்வாறு சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது, 'இவ்வகினி யென்பது.

அக்கினியே! நீ நல்ல ஆற்றலுடையாக்கும், பாக்கியமுடையார்க்கு அசரனாகின்றாய். (எல்லாவற்றிற்கும் 'ஆற்றல்' ஆரோக்கிய காரணமாக லாஹம், நற்பாக்கியத்தை யுண்டுபண்ணலாலும் என்க.) அங்ஙனம் கோ, முதலிய பசுக்களையுடையார்க்கும், நற்புத்திரர்களுக்கும், தனங்கட்கு அசனாகின்றாய். (புத்திர, பசு, முதலியவைகளைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட கரும பலனைத் தேடுவோனாதலபற்றி அதற்குச் சாமியாய் விளங்கலாம். அவற்றை ஏவுகின்றாய் என்பதாம்). அவ்வாறே இததன்மை வாய்ந்த அக்கினியாகிய நீ, சததுரு வடிவ பாவநாசகதிற்கும் அசனாகின்றாய். கருமங்களை உன்பால் அர்ப்பித்துள்ள வெங்கட்கு, நினதனுக்கிரகத்தாற் பாவந தொழுகின்றதாமாதலின், அதற்கும் நீயே இறைவனாகின்றாயென்பதாம். (1)

குறிப்பு—பண்டைக்காலத்தில கோ முதலியவைகளை தனங்களாயிருந்தன இக்காலத்திலோ, பசுக்காததல், தாழ்ந்தோ தொழிலாமென வழக்குமாறு இதுவே தாழ்ந்த நிலைமைக்கு வாரணம்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—வசிட்ட ரிஷி சமநதம், வருண ரிஷி சமநதம்.

१२ ३१२३ १ २२ ३२
61. त्वमग्ने गृहपतिस्त्वयं होता नौ अघ्वरे ।

१ २२ ३१२३ २ ३ १२३ १ २
त्वं पोता विश्वार प्रचेता *यंशि यासि च — ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-16-5.

சுவிதே மூஹவதிஸம் ஹொதா நொ அஹெ ।

சுஃ வொதா விஸ்வார ப்ரவெதா ய்ஷி யாசி வ வாயு-ஃ

அநவயம்.

हे अग्ने !, नः, अध्वरे, त्व, गृहपतिः, त्व, होता, हे विश्ववार !, त्वं,
पोता, (अत) प्रचेताः, (त्वं) वार्य्य, हविः, यक्षि, (अस्माकं), (धनं) यासिच॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே சுஹே !	அக்கினியே !
न	நஃ	எங்களுடைய
अध्वरे	சுஹரே	வேள்வியில்
त्वं	சுவம்	நீ
गृहपतिः	முகவந்தி:	தலைவனாகின்றாய்.
त्वं	சுவம்	நீ
होता	ஹோதா	அழைப்போனாகின்றாய்.
हे विश्ववार !	ஹே விஸ்வவார !	உலகந் தொழப்படடோய !
त्वं	சுவம்	நீ
पोता	பொதா	{ போதாவெனும் பெயாபூண்ட வேட்போனாகின்றாய்.
(अत) त्वं	(சுதஃ) சுவம்	இதனால் நீ
प्रचेता	புரோதா:	நுண்ணறிவாளன்.
वार्य्य (हवि)	வாய்ய-ம் (ஹவி)	போற்றத்தக்க அவினைய
यक्षि	யக்ஷி	வேட்பாயாக. (கொடுப்பாயாக).
(धनं)	(யநம்)	தனத்தை
(अस्माकं)	(சுஸுமாகம்)	எங்கட்கு
यासि च	யாஸி அ	அடைவிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. பிருஹதீ சந்தம், வசிட்ட ரிஷி.

அக்கினியே ! நீ எங்களுடைய வேள்வியில் தலைவனாக யிருக்கின்றாய். யாவருமிறைஞ்சுத்தக்க அக்கினியே ! நீயே போதா எனனும் நாமம் பூண்ட வேட்போனாக யிருக்கின்றாய். இதனால் நீ மிக்க அறிவுள்ளவனாகையால் கொண்டாடத்தக்க அவினைய (தேவ உணவை) வேட்பாயாக எங்கட்குத் தனத்தையும் பெறுவிப்பாயாக. 'யக்ஷி யாசிவ', எனபா சந்தமோதுவா, 'யக்ஷி வேஷி' எனபா இருக்கோதுவா.

(7)

குறிப்பு —பிரபய எனறதற்குக் கேட்பாயாக எனவும், போதா = எனபதற்கு வேள்வியில் அவ் கொடுக்கப் பக்குவஞ் செய்பவா எனவும் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு கூறுகின்றது.

மந்திரம் 8.

கீதம்—வாமரவைகாநசம் ரிஷி ஆஞ்சுகம்.

9 2 39 22 392
62. सखायस्त्वा ववृमहे देवं मर्त्तास ऊतये ।

39 22 392 39 2 392 392
अपां नपातं * सुभगं सुदं ससं सुप्रतूर्तिमनेहसम् ॥ ८२ ॥

இருக்கு 3-9 1.

ஸவாயஸா வவ்ருமஹே டேவம் உதயஸ ஊதயே ।

அபாந் நபாதம் * சுபகம் சுதம் சசம் சுபரூர்திமனேஹஸம் ॥ 82 ॥

[ஹஸித்ர]

அநவயம்.

(ஹே அஸே!) சகாய:, மர்தாச:, (வய), ஊதயே, அபா, நபாதம், சுபகம்,
சுதம்சசம், சுபரூர்தி, அனேஹஸ தேவம், (தவா) ஊதயே, வவ்ருமஹே ॥

பதவுரை

(ஹே அஸே!)	(ஹே சுஹே!)	அககினியே!
சகாய	ஸவாய:	மித்திரர்களாய
மர்தாச	உதயஸ:	மனிதர்கள் (அதாவது)
(வய)	(வயம்)	வேளவியாற்றும் நாங்கள்
அபா நபாத	அபாந் நபாதம்	நீரிழைப் பௌத்திரனும்
சுபகம்	ஸுபகம்	நல்ல தனமுள்ளவனும்
சுதம்சசம்	ஸுதம்சசம்	நற்கருமமுள்ளவனும்
சுபரூர்தி	ஸுபரூர்தி	இனிது அடையத்தக்கவனும்
அனேஹஸ	அனேஹஸம்	பீடையற்றவனும்
(தேவ)	(தேவம்)	பிரகாசிப்பவனுமாகிய
தவா	அவா	உன்னை
ஊதயே	ஊதயே	{ (எம்மை) காப்பாற்றுவதன்
வவ்ருமஹே	வவ்ருமஹே	{ பொருட்டு
		வேண்டுகொள்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—11 விசுவாமிததிர ரிஷி.

அககினியே! சோமம், நெய் முதலிய தேவ உணவுகளை அனபோ
டஸித்தலால் உதவி செய்பவனாதல பற்றி, நட்டபுடைய மக்களான இருத்துவிக்

* சுபக சுவீதி, எனபது இருக்கு.

சுகளென்னும் (வேட்போகள) நாங்கள், சலத்தினுடைய பௌத்திரனும், சிறந்த, திரவியமுடையவனும், நற்கருமமுடையவனும், கருமாதுட்டானம், பண்ணுவோர்களால் இனிதாக அடையப்படுவோனும், பீடையற்றவனும், ஆகிய உன்னை, எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். (8)

குறிப்பு — ‘அநேஹ்’ என்றதற்கு, கோபமற்றவன், வாவமற்றான், சததுருஷ் யொழிப்பவன் எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது ஆங்கு வொழி செய்யாப் பில. ஈண்டு நீரால் மரமுண்டாதலாலும், அமரக்கடடையினின்று கடையப்பெற்றது அக்கினி பிறத்தலாலும், நீரிற்குப் பௌத்திரன் எனப்பட்டது.

சாயனசாரியியற்றிய மாதவீயமென்னும் அாததப் பிரகாச பாடியம்.

சந்த-வியாகியானம்

முதலத்தியாயம், ஆறாவது கண்டம்

முறம

ஏழாவது கண்டம்.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

கீதம்—சுவாசுவம்.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ०
63. * आ जुहोता हविषा मर्जयध्वं नि होतारं गृहपतिं दधिध्वम् ।

२ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ २ २

इडस्पदे नमसा रातहव्यं सपर्यता यजतं पस्यानाम् ॥ १ ॥

-சாமவேதம், காண்டம்—1, மந்திரம்—1.

சு ஜுஹோதா ஹவிஷா மர்ஜயத்யம் நி ஹோதாரம் ஐஹவதி

[உயியுழி]

ஊஹபே நஹா ராதஹவ்யம் சபரயதா யஜதம் பஸ்யானாம் ॥

அநவயம்.

(हे ऋत्विजः!) आ जुहोता, हविषा, मर्जयध्वं, इडः पदे, होतारं, गृहपतिं,
(अग्नि) निदधिध्व (किञ्च) नमसा (युक्तं,) रातहव्यं, यजतं, पस्यानां,
(मध्ये) सपर्यत ॥

*இருக்குவேத நம்பரிடாத மந்திரங்கள் சாமவேதத்திலுள்ள தனிமந்திரங்கள்

பதவுரை.

हे ऋविजः !	ஹெ ஃக்விஜஃ !	வேட்போகாள ! (நீவிா)
आ जुहोता	சூ ஜஹொதா	அக்கினியை யழைப்பீர்களாக.
हविषा	ஹவிஷா	அவியால்
मज्यध्वं	மஜ்யத்யம்	களிப்புண்டாகருவீர்களாக.
इदः पदे	உடஃ பதே	உத்தர வேதிகையில்
होतारं	ஹொதாரம்	தேவர்களை யழைக்கின்ற
गृहपतिं	மூஹபதிம்	வீட்டிற்குத் தலைவனென்னும்
(अग्निं)	(அஹ்நிம்)	(அக்கினியைத்)
सिद्धिध्वं	சித்தியித்யம்	தாபிப்பீர்களாக.
नमसा (युक्)	நமஸா (யுக்தம்)	{ வணக்கத்தைப் (பெற்றுக்கொள்வதும்)
रातहव्यं	ராதஹவ்யம்	அவியை ஏற்றுக்கொள்வதும்
पस्यानां (मधे)	பஸ்யானாம் (மதே)	வேளவிச சாலையின (நடுவில்)
यजतं	யஜதம்	{ ஆராதிக்கத் தகதுமாகிய அக்கினிக்கு
सपयंत	ஸபயந்த	நல்ல பணிவிடை செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. சியாவாசவ ரிஷி, அல்லது, வாமதேவா திருஷ்டுபசந்தம.

வேட்போகாளே ! அக்கினியை அழைப்பீர்களாக. அன்றியும் தேவ உணவினால் மகிழ்விப்பீர்களாக மறறும், உத்தர வேதிகையில் (திண்ணையில்) தேவர்களை யழைப்பதும், வேளவிச சாலையைப் பாதுகாப்பதுமாகிய அக்கினியை நன்குகத் தாபிப்பீர்களாக இன்னும், பணிதலைப் பெற்றுக்கொள்வதும், அல்லது அவிதோடு கூடியதும், இதனானே அவிதேயற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும், வேளவி மனையின மத்தியிற் பூசிக்கத் தகதுமாகிய அக்கினிக்கு நன்குகச் சேவை செய்வீர்களாக. (1)

குறிப்பு—மூலத்திலுள்ள 'नमसा' எனபதற்கு, வணக்கத்தால் (தோத்திரத்தால்) தாபிப்பீர்களாக எனவும், அவியாற் பணி செய்வீர்களாக எனவும் பொருட்கூறியுள்ளாரா ஆகவில் மொழி பெயர்ப்பாளா.

இருததுவிக்ருகன எனபதற்கு—எனது புத்திரர்கள் எனவும் 'पस्यानां' வேளவிச சாலையின நடுவில் எனபதற்கு—தேவர்களுடைய வீடுகட்டு நடுவில் எனவுங் கொள்வாரா சிலர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—இருது.

64. ^{3 2 3} ^{3 9 2} ^{3 2 3 2 3} ^{3 9 2 3 2 3 9 2}
 चित्र इच्छिशोस्तृणस्य वक्षथो न यो मातरा वन्वेति धातवै ।

^{3 9} ^{2 2 3 9 2 3 2 3 9 2} ^{3 9 2 2} ^{3 2 9 2}
 अनूया * यदजीजन दधाचिदा ववक्ष त्सद्योमहि दृत्यश्चरन् ॥ 2 ॥

இருக்கு 14-111-1.

சித்ரு ஊவியொவூரணவூ வக்ஷயொ ந யொ மாதரா வந்வதி
 [யாதவெ ।
 சுந ஓயா யடிஜீஜந டயாமிதா வவக்ஷ துதெடாஉவமி டுதுதுணுரநு ॥

அர்வயம்.

शिशोः, तृणस्य, (अग्नेः), वक्षथः, चित्र इत्, यः, मातरौ, धातवे, न अन्वेति,
 यद्, अनूया, अजीजनत्, अधचित्, (असौ), सद्यः, महि, दृत्यं, चरन्,
 आववक्षत् ॥

பதவுரை.

शिशोः	மியொஃ	குழந்தையாகிய
तृणस्य (अग्नेः)	தரணவூ (சுமெஹு)	{ தருணப்பருவ (அவ் வக்கினியி னுடைய)
वक्षथः	வக்ஷய	மாப்பில் அவி தாங்கல்
चित्र इत्	சித்ரு உசு	அற்புதமே.
यः	யஃ	எவ்வக்கினி
मातरौ	மாதராள	{ வான், தரை என்னும் மாதாக்க ளிடத்து
धातवे	யாதவெ	முலை யுண்ணுவதற்குப்
न अन्वेति	ந சுந்வதி	போகிறதிலை யெனபது
यद् अनूया	யடீ சுநூயா	முலைகளில்லாதனவாய்
अजीजनत्	சுஜீஜநசு	{ உண்டாக்கினவாமெனிலன்றோ, (பொருந்தும்)
अध चित्	சுய அிக்	தோன்றிய அச சமயத்திலேயே

* अग्येति धातवे, * यदजीजनत्, * अधाचन, * ववक्ष सद्या, एणपन இருக்கு.

(असौ)

(सुवर्ण)

(இவ் வக்கினி)

महि दूयं चरन्

உஹி டூயத்ரம் அரந்

{ பெரிய தூதுததொழிலைசெய்து
கொண்டு

आववक्ष्य

அவவக்ஷ்ய

{ தேவாகட்கு அவிக்களைத் தாங்கு
கின்றது.

சாயணபாடியும்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. வார்ஷ்டஹவயா ரிஷி அல்லது வார்ஷ்டஹவ்யர்,
ஜகதி—சுருதம்.

சுருதத்தை வடிவாகியது கொண்டே தருணமாகிய அக்கினியினுடைய
மார்பில் அவி தாங்குதல் அற்புதமேயாம். உண்டாகிய அக்கினியானது, எல்
லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பனவான அல்லது, எல்லாவற்றிற்கும் அனனை
வடிவமான பூமி, அநதரிட்சமென்னு மிரண்டினிடத்தும், அரணிக கட்டைக
ளிடத்தும், முலை யுண்ணுவதற்குச் செல்கின்றதிலலை (அவைகள்) முலைக
ளில்லாதனவாகி இவ் வக்கினியை யுண்டாக்கினவாமெனினே, முலை குடிக
கப் போகின்றதிலலை என்னுமிது பொருந்தும். அவவாருந்திலலை. மறநே,
பூமி அநதரிட்சமென்னுமிரண்டும் யாவருக்கும் உண்மையில் விரும்பியவைக
ளைக் கறக்கின்றனவாம். வேண்டியவைகளைத் தருகின்றன எனபது மது. அங்ஙனமிருந்தும் அதன்பாற் போகின்றதிலலை யெனக் ஆதலின இவ் வக்
கினியின அவியேற்குந் தன்மையானது மிக வியக்கத்தக்கதேயாம். தோன்
றிய பின்னரே, அபபொழுதே, மிக விரைவில் எனபது மது. தூதுவனது
தொழிலைச் செய்துகொண்டு தேவாகளை யுத்தேசித்து அவிக்களை யேற்கின்
றது.

(2)

குறிப்பு —சுண்டுப் பாடியகாரா, பூமி யநதரிட்சங்களை மாதாவெனக் கெண்
டனா. அரணிக கட்டைகளை யனன்களெனக் கொள்வாருமுளா. அக்கினி முலைப்
பாலுண்ணுவதன்றாமாயினும், அவவிரண்டனகண் தோன்றி வளாகின்றதால்
யாதேனு மோரொருளை முலை வடிவமாகக்கொண்டு பால் உண்ணுகின்றதென்ப
தே கொள்ளற்பாலதாம். ஆகிலினறேல வளாதல் கூடாதெனக். தோன்றிய
அக கணத்திலேயே அவி தாங்குந் தொழிலை யேற்றுக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டது.
இவ் வக்கினிகு அன ஆ முலைப்பாலுண்ணுதலில் விருப்பமே—காண்ப
படவில்லை. இஃதோர் விப்பென்பப் பாடியத்திற கூறியுளது இதில பிரயாண
மும், முலை யுண்ணுமையும், உண்டாகிய பின்னர்ச் சிற்றித் காலத்திலம்மீததாம்
என்றுணாக. பிறவாமெனிலோ, அதற்கு முலை யுண்ணுந் தன்மையே கணப்போ
தும் பொருந்தாதென்பது காண்க.

மந்திரம் 3.

கீதம—அக்கினியாமம், கௌதசம்.

65. इदं त एकं पर ऊ त एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व ।

३ १२ ३ २ १२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
* संवेशनस्तन्वे३चारुरेधि प्रियो देवानां परमे जनित्रे ॥ ३ ॥

இருகரு 10-56-1.

ஊழ் த னாகும் பார ஊத னாகும் துதீயெந ஜெஹதிஷா வம்
விசுவ !

வலம்பெருநகரத்திலிருந்து வந்தவர்கள் வியாபாரம் செய்வதில்
[ஜம்மு]

அந்வயம்

(हे मृत पुत्र !), ते, इदं, एकं, (तथा) परं ऊ, एकं, तृतीयेन ज्योतिषा,
सविशस्व, तन्वे, चारु, भूत्वा, देवानां, परमे, जनित्रे प्रियः, संवेशनः, एधि॥

பதவுரை.

(हे सृत पुत्र !)	(ஹே சூத வந்தூ !)	உயிர் நீங்கிய குழந்தாய் !
ते इदं एकं	தெ உடிஂ னகஂ	{ உன்னுடைய ஒரு கூறு, சோதியாகிய இவ வககளியாம்.
(तथा) पर ऊ एकं	(தயா) வர ஊ னகஂ	{ அவவாறே மறறொரு சோதியின கூறு வாபுவாம்.
तृतीयेन ज्योतिषा	தூதீயேந ஜெஜாதிஷா	{ மூன்றாவதாகிய உனதானமாவென்னுஞ் சூரிய ஒளியோடு
संविशस्व	ஸஂவிஸஸ்வ	பிரவேசமாவாயாக (கலப்பாயாக.)
तन्वे	தந்வே	மறு பிறப்பின பொருட்டு
चारभूत्वा	சாராஂ ஹூக்வா	மங்கலமாகி
देवानां परमे जनित्रे	{ தெவாநாஂ வரமே ஜநித்ரு }	{ தேவாகட்கு மேலாகிய பிறப்பிடமான சூரியனிடத்தில
प्रिय	பிரிய:	விருமப்படுவனாய்
संवेशनः	ஸஂவெஸந:	இனிது பிரவேசமாநதனமையை
एधि	ஐயி	அடைவாயாக

* सवेशने तन्व , எண்பது இருக்க

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. விருகதுக்த ரிஷி, திருஷ்டுப் சந்தம்.

இதனால் விருகதுக்தரென்பார் மாண்டுபோன 'வாசினம், எண்ணுந் தனது புத்திரனுக்குக் கூறுகின்றார் :—

இறந்த மைந்த' உன்னுடைய இது ஒரு கூறாகும். (இச் சோதியாகிய அக்கினியென்பது) ண்டு இனிமேல் 'சோதியால்' எனக் கூறப்படுமாதலால் இது என்னுந் சுட்டால் சோதியே கூறப்படுகின்றது. ஆனதால், உனது தேகத்திலுள்ள அக்கினியின் கூறல் புறத்திலுள்ள அக்கினியை இனி தடைவாயாக. அவ்வாறே உனது மறரோர் கூறு வாயுவெனப்படும். அந்தப் பிராண வாயுவாகிய கூறலும் புறத்திலுள்ள வாயுவை யடைவாயாக. உடம் பிங்கணுள்ள அக்கினி, பிராண வாய்வு என்னும் இரண்டும், புறத்திலுள்ள அக்கினி வாயுக்களிரண்டும் ஒன்றேயாமாதலின் என்பது (கருத்து). அவ்வாறே, மூன்றாவது சோதியாகவும், ஆதித்தனெனப்படும் பிரகாசமாயுள்ள உனதான்மாவாற் பிரவேசமாவாயாக. சூரியனிடத்துள்ள ஆன்மா, சைதன்யம், என்னுமிரண்டிற்கும் வேறுபாடிடாமையால் கூறெனல் பொருந்தும். மற்றும் "எது நான், அது இது, எந்த இது, அது நான்" 'சூரிய உருவமே யுலகிற்கு' எனறறறொடக்கத்துச் சுருதிகளால் ஆன்மாவிற்கு சூரியனோடு கலத்தல் கூடுமென்க. தனுவின பொருடென்றது மீண்டு முடலை யெடுப்பதற்கெனபதாம் மங்கலமாய அச சூரியனிடத்திற் புகுவாயாக எனபது பொருள் எவ வண்ணத்தன நீ யெனின, அதனோடு பிரியப்படத் தக்க வன். எத்தனமைய சூரியனிடத்திலெனின? தேவாகடகுச சி, பிறப்பிடமானதில். ஈண்டு "தேவாகடகு மேலாம் பிறப்பிடம் எவ வாதித்தன" என்னும் வேத வாக்கு (உணரற்பாலது). (3)

குறிப்பு —இது—உனதோர் கூறுகிய சோதி, மேம்பட்ட மினனலாம். உன்னுடைய மறரோர் கூறு சூரியனெனபதாம், மூன்றங்கூறுகிய மண்ணிலுள்ள தீயின கூறினால் பிரவேசமாவாயாக எதிலெனின? தேகத்திற் புகுநது மங்கல வடிவமாகுவாய், என உரை கூறுவாருமுளா. ஈண்டு 'தேவாகடகுப் பிரியப்படத்தக்கவன்' என்றது தோற்றப்பட்ட வேளவி வடிவ கருமத்தில், அல்லது தோற்றம் தோற்றுவிப்பது, தரு முதலியவைகளில் எதன தோற்றமோ? அது என, 'பிறப்பிடம்' எனபதற்குப் பொருள் கொள்வாருமுளா இதுவே மேனாட்டார்க்கும் உடன்பாடாம்

மந்திரம் 4.

கீதம்—அக்கினி யெருஞ்சாரதி

66. ३२ ७ ३ १२ २ १२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
 इमं स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव सम्महेमा मनीषया ।
 ३ २ ७ ३ १२ ३ २ २२ ३ १ २ २ ३ १ २ २
 भद्राहि नः प्रमतिरस्य संहसद्यग्ने सख्ये मारिषाम वयं तव ॥४॥

இருக்கு 1-94-1

ஐம் ஹோமஹதே ஜாதவெடிஸை ரயிவ வம்ஹைமஹேமாயா ।
 மஹி நஃ ப்ரமதிரஸ்ய வம்வஹே வவெஹே மாரிஷாஹ வயம்
 தவ ॥

அநவயம்.

अर्हते, जातवेदसे, मनीषया, इमं, स्तोम, रथमिव, सम्महेमा, अस्याग्ने,
 ससदि, नः, प्रमतिः, भद्रा हि, हे अग्ने, तव, सख्ये, वय, मारिषाम ॥

பதவுரை

அஃதே !	சுஹதே !	ஆராதிததற்குரியோய !
जातवेदसे !	ஜாதவெடிஸை !	{ தோற்றமான பிரகளுயையும் தனத்தையுமுடைய அக்கினியே!
मनीषया	உநீஷயா	கூரிய புத்தியால
इमं स्तोमं	ஐம் ஹோம்	இத தோத்திரத்தை
रथमिव	ரயிவ	இரத்ததைத் திருததுவதுபோல
सम्महेमा	வம்ஹைமா	{ நன்கு போற்றத்தக்க தாக்குகின் றோம்.
अस्याग्नेः	சுவஹே:	இவ வக்கினியினுடைய
संसति	வம்வதி	பூசையில்
न.	ந:	எங்களுடைய
प्रमति	ப்ரமதி:	நற்புத்தி
भद्राहि	மஹி	மங்கலமாகியதேயாம்.
हे अग्ने !	ஹே சுஹே !	அக்கினியே !
तव सख्ये वयं	தவ வவெஹே வயம்	{ நாங்கள் உனது மித்திரர்களான விடத்ததுத
मारिषाम	மாரிஷாஹ	{ துன்புறுத்தப்படாதவர்களாவோ மாக.

சாயண பாடியம்.

கனாடம்—7 இருக்கு—4 சகதி சந்தம். குதச ரிஷி

போற்றத்தக்கோய! தோற்றமானவைகளை யுணர்கின்ற, அல்லது, தோன்றிய தனத்தையுடைய அக்கினியே! நுண்ணிய மதியால இத தோத திரத்தை, இரத்ததை ந தசசன (தபதியானவன்) சோபடுததுமாறு இனிது போற்றத்தக்கதாகாக்குகின்றோம். இவ வக்கினியினுடைய நல்ல ஆராதனையில் எங்களுடைய நற்புத்தி உண்மையாக ஆற்றலுடையதேயாம் இதனால் அத தனமைய புத்தியாற் செய்கின்றோ மென்பது பொருள் அக்கினியே! எங்கட்கு உன்னோடு நட்பாநதன்மை யுள்ளவிடத்து நாங்கள் துன்பத்திற் படாதோர்களாவோமாக. எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது பொருள் (4)

குறிப்பு —இரத்ததை நடத்தும் புத்திபோன்ற மதியால் துதியை அடையச் செய்கின்றோம், நீ எங்களுடைய அவையில் நற்புத்தி முதலிய நலங்களைத் தருவோனாயிருக்கின்றாய், ஆதலின் உன்னைக் கெடுப்பதினால் வரும் பாவத்தையடையாம லிருப்போமாக என்பது கருத்தென்பாரா மேனாட்டாரா

மந்திரம் 5.

கீதம்—வைசுவாநரம்.

३ १२ ३ १ २३१ २ ३ १ ० ३२३२३ ३ २ ३ २
67. मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आ जातमग्निम् ।

३२ ३ २३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
कविं सम्राजमतिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः ॥ ५ ॥

இருக்கு 6-7-1

உஞ்சுநாநம் ஐவொசுநாதிம் வுயிவொ வெவொநாநாஜுத சூஜாதஉந்
கவிம் வுஜாஜஉதியிம் ஜநாநா ஜாவஸ்வொகும் ஜநயன டெவாஃ ॥

அநாயம்

दिव , मूर्धानं, पृथिव्या , अरति, वैश्वानरं, ऋते, आजातं, कविं, जनानां,
सम्राज, अतिथि, आसन्, पात्र, अग्नि, न (यज्ञे) देवा , अजनयन्त ॥

பதவுரை

दिव,	ஐவ.	விண்ணுலகிற்குத்
मूर्धानं	உஞ்சுநாநம்	தலைமையானதும்
पृथिव्या:	வுயிவொ	பூமியினின்று
अरति	சுநாதிம்	செல்வதும்

வீசுவநர்	வெவரா மரம்	{ உலகத்தைத் தொடர்ந்து நிற்பது
கரு	கரு	சத்தியத்திற்காக
அஜாத்	சூஜாதம்	முதலிலுண்டானதும்
கவி	கவி	பெருநோக்குடையதும்
சம्राஜ	வீரஜம்	மிக விளங்குகின்றதும்
जनानां	ஜநானாம்	{ எஜமானர்களுடைய அபிமானம்
अतिथि	அத்யதி	செலவதும்
आसन्	சூசந்	வாய் வழிவானதும்
पात्रं	பாத்திரம்	காப்பாற்றுவது மாகிய
अग्नि	அகநி	அக்கினியை
न. यज्ञे	ந. யஜ்ஞே	எங்களுடைய வேளவியில்
देवा.	தேவா:	வேட்போகள்
आ जनयन्त	சூ ஜநயந்த	உண்டாக்கினார்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7 இருக்கு—5 பரததுவாச ரிஷி திருவீடுபு சந்தம்.

வானுலகிற்குச் சிரம போனதும், பரந்த பூமிகுக்குச் செலவதும், அபி யேற்றம் செலவதும், அல்லது, அடையத்தக்கதோரினவன என்பதும், மக்களனைவரையும் தொடர்ந்துள்ளதும், படைப்பின் முன்னா சத்தியத்திற்கு உண்டானதும், நீண்ட பாவையுடையதும், தூரதிருவீடுபு அடையத்தென்பது மது எசமானர்களுக்குள் நன்கு விளங்கப்பட்டதும், அபியேற்பத்தற்கு இடைவிடாது செலவதும், அல்லது அதிதியைப்போல பூகித்தற்குரியதும், தேவாக்கு, 'வாய்' எனப்படுவதும், காப்பாற்றுவதும் அல்லது வாயாற ருங்கப்பட்டதுமாகிய, இதனமைய குணங்களோடு கூடிய வைசுவா நராக கினியை எங்களுடைய வேளவியில், போற்றப்பட்ட வேட்போகள் அல்லது தேவர்கள், அரணிகசுடையினினது உண்டாக்கினார்கள் என்பதாம். (5)

குறிப்பு—சத்தியமென்றது உண்மை, அல்லது வேளவி மூலத்தில், (ரிதே) என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை, நிமித்தப் பொருளினின்றது. நிறகுமிடத்தி, சத்தியத்திற்கு எனப் பொருள் பட்டது, படைவே சத்தியத்தின் பொருட்டுச் சிருட்டியின் முதலில் உண்டானதும் எனப் பொருள் பட்டது. அக்கினியாகிய வாயால் தேவர்கள் அவர்களை யருகதுகின்றனா என்பதால் அக்கினி வாயெனப்பட்டது. தேவர்கள் தங்கட்குத் தலைவனுயிருக்கும்படி வேளவியில் முன்னா நிலைத்துள்ள அக்கினியை உண்டாக்கினா எனச் சிலமேனாட்டிற்குக் கூறியுள்ளார்.

மநதிரம் 6.

கீதம்—ஆசிரம அல்லது ஏரதம்

23 39 22 323 92 22
68. *वित्वदापो न पर्वतस्य पृष्ठादुक्थेभिरग्रे जनयन्त देवाः ।

2 3 92 392 39 223 92 392
तं त्वा गिरः सुष्टुतयो वाजयन्त्याजिं न गिर्विवाहो जिग्युश्वाः॥६॥

இருக்கு 6-24-6.

விசுவாவொ ந வவ-தவஸு வுஷா ஁கெஹிரமெ ஜநயன
[செவா:]
தம் சுவா மிரஃ ஸுஸுதயொ வாஜயனூஜிம் ந மிவ-வாவொ
[ஜிமூஷாஸா:]

அநவயம்

हे अग्ने! देवाः, उक्थेभि, पर्वतस्य, पृष्ठात्, आपो न, त्वत् (आत्मनः
कामान्) व्यजनयन्त, हे गिर्विवाह!, (भरद्वाजाः, स्तोतारः,) त, त्वां,
वाजयन्ति, (अपि च) अश्वाः आजि न, सुष्टुतयः, गिरः, त्वां, जिग्युः ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே சுமே!	அக்கினியே!
देवा.	செவா:	போற்றுவோகள
उक्थेभि.	உகெஹி:	தோத்திரங்களால
पर्वतस्य	வவ-தவஸு	மேகத்தின
पृष्ठात्	வுஷாசு	மேறபக்கத்தினினறு
आपो न	சுவொ ந	நீரைப்போல
त्वत्	சுவசு	நினதிடத்திலிருந்து
(आत्मनः कामान्)	(சு-கூ-ந: காராநு)	(தனது விருப்பங்களைப்)
व्यजनयन्त	வஜநயன	{ பலவகையிலுண்டாகக்கொள கின்றார்கள்
हे गिर्विवाह. !	ஹே மிவ-வாவாஃ!	{ துதிவாககா லேற்றுக்கொள்ளு தற்குரிய அக்கினியே!
(भरद्वाजा.)	(ஹரவாஜா)	(பரததுவாச குலத்துதிதத)
(स्तोतार.)	(ஸ்தோதார)	(துதியாளர்கள்)

"वित्वदापो न पर्वतस्य पृष्ठादुक्थेभिरिन्द्रानयन्त यज्ञै, तं त्वाभि. सुष्टुतिभिर्वाजयन्त
आजिं न जग्मुर्गिर्वाहो अश्वा. எனபது இருக்கு.

அந்வயம்.

(हे ऋविजः !), अध्वरस्य, राजानं, होतारं, रुद्रं, रोदस्योः, सत्ययज्ञं,
हिरण्यरूपं, अग्निं, वः अवसे, तनयित्नोः, (इव), अचित्तात्, पुरा,
आकृणुध्वम् ॥

பதவுரை.

(हे ऋविजः !)	(ஹே ஈக்விஜஃ !)	வேட்போகாள் !
अध्वरस्य	சுய்ரஸ்ய	வேளவியினுடைய
राजानं	ராஜாநம்	வேந்தனும்
होतारं	ஹோதாரம்	அமரரை யழைப்போனும்
रुद्रं	ரூத்ரம்	பயந்தரு மொலி செய்வோனும்
रोदस्यो	ரொதஸ்யோ	{ விண்ணுலக, மண்ணுலகக ளிரண்டனுக்கும்
सत्ययज्ञं	ஸத்யயஜம்	அன்னங் கொடுப்பவனும்
हिरण्यरूपं	ஹிரண்யரூபம்	பொற்காந்தி யுடையோனுமாகிய
अग्निं	அஹ்நிம்	அக்கினியை
वः अवसे	வஃ சுவஸே	{ உங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்வ தற்கு
तनयित्नो इव	தநயித்னோ இவ	இடிபோல விழுந்த
अचित्तात् पुरा	அசித்தாத் பூரா	இறப்பதன் முன்
आ कृणुध्वं	ஆ க்ருணுத்வம்	நனகு ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. 7. திருஷ்டுப் சந்தம். வாமதேவ ரிஷி கூறு
கிணறர் —

வேட்போகாள் ! எசமானாகாள் ! வேளவிகரசனும், தேவர்களை
யழைப்பவனும், பயந்தரு மொலியிடுவோனும், அல்லது சததுருக்களை
யழ்ச்செய்ப்பவனும், அல்லது “ இஃதன்றிக் கோரமாகிய தறுக்கள எவவுருத்
திரன் ” எனனு மறையால் உருத்திர வடிவனும், சவாககம் பூமிக்கரு அன்ன
மளிப்பவனும், அல்லது சத்திய அனியால் தேவர்களைப் பூசிப்பவனும்,
அல்லது சத்திய வானரத்ததை யடைவிப்பவனும், எனினுமாம். அல்லது
மண்ணும் விண்ணும் விபாபித்திருப்பவனும், தங்க நிறத்தனுமாகிய அக்கினி
யை, உங்களுடைய பாதுகாப்பினபொருட்டு, இடிபோன்று திடீரென வரும
சித்தமற்ற தன்மை அநாவது சித்தமொடுங்கலை யுபலக்கணமாகவுடைய
இந்திரியங்களெல்லாமொடுங்கலாம் இறத்தலென்பது மிதுவே இம் மரணத்
தின முன்னரே நீங்கள் அக்கினியை அவிக்களால் முழுதும் ஆராதிப்பீக்
ளாக,

மந்திரம் 8.

கீதம்—வைசுவம்.

3 2 3 3 2 3 2 3 1 2 3 1 2 1 2
70. **इन्धे राजा समयो नमोभिः यस्य प्रतीकं माहुतं घृतेन ।**

1 2 3 1 2 3 2 3 1 2 3 1 2
नरो हव्येभिरीडते सबाध अभिग्रमुष सामशोचि ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-7-8.

ஹெ ராஜா வசயெ-நமோஹி: யஸ்ய ப்ரதீகம் மாஹுதம் வு-
[தெந.
நரோ ஹவ்யேஹி-ரீடதே சவாஸ்ய அபி-அக்ரமுஷ சாமஸோசி ॥

அந்வயம்.

ராஜா, அர்ய:, அபி:, நமோபி: (சஹ), சமிந்ஹே, யஸ்ய ப்ரதீகம், வுதெந, மாஹுதம்,
நர:, சவாஸ்ய:, ஹவ்யேபி:, (ய்), ரீடதே, (ச:) அபி:, அக்ரமுஷ, அ அஸோசி ॥

பதவுரை.

ராஜா	ராஜா	பிரகாசிப்பதும்
அர்ய.	சய-:	சாமியுமாகிய
அபி	சு-:	அக்கினி
நமோபி (சஹ)	நமோஹி: (ஹஹ)	தோததிரங்களோடு (கூட)
சமிந்ஹே	வலிஹெ	வளாகின்றது.
யஸ்ய	யஸ்ய	எதனுடைய
ப்ரதீகம்	ப்ரதீகம்	வடிவம்
வுதெந மாஹுதம்	வுதெந குஹுதம்	{ நெய்யால் ஆகுதிசெய்யப்பட்ட தாமோ,
நர:	நர:	மனிதர்கள்
சவாஸ்ய:	வஸ்யா:	{ தோன்றின பீடைகளோடுகூடின வர்களாய்
ஹவ்யேபி.	ஹவ்யேபி:	அவிர்களோடு
(ய்) ரீடதே	(ய்) ஹவ்யேபி	எதைப் பூசிக்கின்றார்களோ,
(ச:) அபி.	(வ்) சு-:	அவ வக்கினி
அக்ரமுஷ	அக்ரமுஷ	அக்ரமுஷ உதிப்பதன் முன்னரேயே
அ அஸோசி	அ அஸோசி	நனகு விளங்குகிறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. வசிட ரிஷி. திருஷ்டுப் சந்தம்.

விளங்குவதும், சாமியும், அல்லது அவிக்கைச் செலுத்துவதுமாகிய அக்கினி, தோத்திரங்களோடு கூடவே நன்கு விருத்தியாகின்றது. எவ வக் கினிக்கு நெய்யாலாகுதிபண்ணலே வடிவமோ, எம்மைச்சோரந மனிதர்கள் தோன்றின பீடைகளை யுடையவர்களாய் அவிக்கோடு எதைத் துதிகின் றார்களோ, அவ் வக்கினி உஷா தேவதைபுதிப்பதன் முன்னரே மிகவும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. (8)

மந்திரம் 9.

கீதம்—இந்திர- தேவதையுடம்.

2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
71. प्रकेतुना बृहता यात्यग्निं सरोदसी वृषभोरोरवीति ।

9 2 3 2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 2 3 2 3

* दिवश्चिदन्तादुपमामुदान उपामुपस्थे महिषो ववर्द्ध ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-8-1.

புரகெதுநா வுஹதா யாதூதி ராரொடஸீ வுஷஹொ ரொ
[ரவீதி ।
பிவஸிஷுநா உவபாஹுந வபாஹவஸு உஹிஷொ வவஃ ॥

அந்வயம்.

அग्निः, बृहता, केतुना, युक्तः (सन्) आरोदसी, प्रयाति (देवाह्वानकाले),
वृषभः (इव), रोरवीति, दिवश्चित्, अन्तात्, उपमां, उदानद्, अपां,
उपस्थे, महिषः, ववर्द्ध ॥

பதவுரை.

அग्னி	சூழி:	அக்கினி
बृहता केतुना (युक्तः सन्)	{ वृहता केतुना (युक्तः सन्) }	பிரகளுயோடு கூடியதாயிருந்து
आ	சூ	இப்போது
रोदसी	ரொடஸீ	வானுக்கும் வையத்திற்கும்
प्रयाति	புயாதி	அழகாகச் செல்கின்றது.
(देवाह्वान काले)	(தேவாஹ்ந காலே)	(தேவரை யழைக்கும்கால)
वृषभ (इव)	வுஷஃ (இவ)	இடபத்தைப் (போல)

* दिवश्चिदन्ता उपमा उदान क्पा, எனபது இருக்கு.

रोरवीति	ரொராவீதி	பேரொலி செய்கின்றது
दिवश्चित्	திவபுரிசு	விண்ணுலகம்
अन्तात्	சனாக்	வரையினும்
उपमां	உவமாம்	மேகத்திறகருகில்
उदानद्	உடாநட	மேலே வியாபிக்கின்றது.
अपां	சுவாம்	மழைத் தண்ணீருக்குச்
उपस्थे	உவஸ்தே	சமீபத்தில்
महिषः	மஹிஷ:	பெரிதாய்
ववद्ध	வவஹ்	வளாகின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—9. திரிசிரா துவாஷ்டா ரிஷி. திருஷ்டுப சந்தம்.

அக்கினி துண்ணறிவோடு கூடியதாய் இப்போது விண்ணுலகிற்கும், மண்ணுலகிற்கும் நன்கு போகின்றது மறமும், தேவர்களை யழைக்கஞ் சமயம் என்று போன்று பேரொலியிடுகின்றது அநதரிடச் உலகத் தெலலை வரையிலும், மேகங்கட்கருகில் சுவாலை வடிவமாய் நன்கு ஞாயினாயிருந்து மேல வியாபிக்கின்றது மழைத் தண்ணீரின் உறைவிடமென்னும் அநதரிடத்தில் மின்னல் வடிவாய் மிகப் பெருத்திருக்கின்றது எனபதாம். (9)

குறிப்பு.—அக்கினியை இடபமா யுவமித்தற்கு நித்தியமாக இருடிகள் இவ்வாறு கற்பிக்கின்றார்கள். காலப்போதில் தேவாராதனை செய்யுமிடத்திற்குச் செல்லுங் கால இடப் வடிவம். அது புருடாததத்தைக் கொம்பாகவுடையது. முதலீ, மறமும், உதய முதயமினமைத தீ எனபவைகளைக் காலகளாகவுடையது. விண்ணில் ஞாயி வடிவம், அநதரிடத்தில் மின்னல் வடிவம், தரையில் விறகினாலமாகினி வடிவம் எனலும், முக்கயிறுற் கட்டப்பட்டது, அக்கினி கொழுநதுவிட்டெரியுங்கா லுண்டாகு மொலியே இடபமிடு மொலியாம், இவ்வனமிருக்க, இடபமாய் வமித்தல் கூடாததெனப் தெனவனம்? இனிது கூடுமென்க.

ம ந திர ம் 10.

கீதம்—வசீட்டரல்லது பிரசாபதி ரிஷி, ராகமராயம், ஸ்பாநதிகரணம், சயாவனம், சைகணடினம், இரதவம்.

३२३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ १ २
72. अग्निं नरो दीधितिभि ररण्योर्हस्तच्युतं जनयत प्रशस्तम् ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २
दूरे दृशं गृहपति मथव्युम् ॥ १० ॥

இருக்கு 7-1-7.

எ ட் ட ா வ து க ண் ட ம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சேன பிரசாபதி ரிஷி, சயனம், சாயனம், தீர்க்காயுஷ்யம்.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

73. अबोधयभिः समिधा जनानां प्रतिधेनुमिवायती मुषासम् ।

३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

यहा इव प्रवया मुजिहानाः प्र भानवः *ससते नाकमच्छा॥१॥

இருக்கு 5-1-1

சுவொய்யுதி: ஸரியா ஜநாநாம் ப்ரத்யெநு மிவாயதீ மூஷாஸம் ।
யஹா இவ ப்ரவயா மூஜிஹாநா: ப்ரபாநவ: ஸஸதெ நாகமக்ஷா ॥

அநவயம்.

(अयं) अग्निः, जनानां, समिधा, धेनुमिव, आयतीं, प्रति उषासं, अबोधि,
(प्रवृद्धस्याग्नेः) भानवः, यहाः, वयां, प्रोजिहानाः, (वृक्षा इव), नाकं,
अच्छ, प्रससते ॥

பதவுரை.

(अयं) अग्निः	(சயம்) சுந்நி:	இவ் வககினி
जनानां	ஜநாநாம்	{ வே ட் பே ரா முதலியோர்க
समिधा	ஸரியா	ளுடைய
धेनुमिव	யெநுமிவ	சமிததுக்களால் (விநாகுளால்)
आयती	சூயதீம்	பாறபசுப்போல
प्रति उषासं	ப்ரதீ உஷாஸம்	வருகின்ற
अबोधि	சுவொயி	ஒவ்வொரு உஷத காலத்துய
(प्रवृद्धस्याग्नेः)	(ப்ரவூட்ஸ்யாஹ்நே)	துயில் விடெழுந்தது.
भानवः	ஹாநவ:	எழுந்த அககினியி னுடைய
यहाः	யஹா:	சுவால்கள
		பெரிதான

वयां	வயாம்	கிளைகளை
प्रोज्जिहानाः	பெராஜிஹாநா:	இனி மேலே தளளிப்போகின்ற
(वृक्षा इव)	(வருக்ஷா உவ)	மரங்களைப்போல
नाकं	நாகம்	விண்ணுலகை
अरु	அரூ	நோக்கி
प्रसन्ने	புரஸஸ்யுதெ	விரிந்து போகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. புத கவிஷ்டிர ரிஷிகள். திருஷ்டுப சந்தம்.
தேவதை அக்கினி.

இவ வக்கினி, வேளவி செய்வா முதலியோகளுடைய ஓம் விறகு களால் நித்திரைவிட டெழுந்தது தீயோமத்தின் பொருட்டுப் பாலதரும பசு அதிகாலையில் எழுந்தது கொளவதுபோல, வாராசினம் ஒவ்வொரு உஷ்த காலத்திலும் அக்கினி யெழுந்தது. மற்றும் எழுந்த அக்கினியினுடைய கிரணங்கள் பருத்தகிளைகளைத் தளரி மேலெழுந்த தருக்களைப்போலப், பெரி தான தனது ஆதாரத்தைவிட்ட கிரணங்கள் வானுலகை நோக்கிப் பரவு கின்றன. (1)

குறிப்பு.—தீ ஓமஞ் செய்வாருடைய தீ, ஓர்போதம் அவிரது போகின்ற திலலை. அங்ஙனமேனும் இரவில் வீறகின்றிக் குறைதலே தூங்குதல் காலையில் வளராததலே விழிப்பாம் என்க. மேற்செல்லும் புட கூட்டங்களைப்போல விரிகின்ற ன் எனறனா மேனாடாசிரியரிற் சிலா.

மந்திரம் 2.

கீதம்—பௌஷ்டம்.

74. २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २
प्रभूर्जयन्तं महां विषोधां * मूर्धैरसुरं पुरां दर्माणम् ।
१२ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २
नयन्तं गीर्भिर्वना धियं धा हरिस्मश्रुं न वर्मणा धनर्चिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 19-46-5.

புலகுஜயன் ஊம் விவொயாம் ஊரொ ரசுரம் வராம் . .

[உஷ்டாணாடி .

நயன் ஶீர்-வி-வ-நா யியம் டா ஹரிஸுஸு நவஉ-ணா யநவி-டி ॥

புல வன்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

(हे स्तोतः !), जयन्तं, महान्, विपोधां, मूरैः पुरां, दर्माणं, अमुरं, अग्निं,
स्तोतुं, प्रभूः (किञ्च), गीर्भिः, वना, (धनानि) नयन्तं. हरिश्मश्रुं न,
वर्मणा, (ज्वाल्या) (उपेतं), धनर्चि, धियं धाः ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतः !)	(ஹெ ஸ்தோதஃ !)	(துதிப்போய் !)
जयन्तं	ஜயன்தம்	வெற்றி பெறுகின்றதும்
महान्	மஹாநு	மகத்தானதும்
विपोधां	விபொயா	தாங்குவதும்
मूरैः	மூரெ	மூடர்களால் விருமப்பட்டு
पुरां	புரா	தேகங்களைக்
दर्माणं	தர்ப்பாணம்	காப்பதும்
अमुरं	அமூரம்	மூடத்தன்மையிலாததுமாகிய
अग्निं	அக்நி	அக்கினியைத்
स्तोतुं	ஸ்தோதும்	துதிப்பதற்கு
प्रभूः	புஹூ	வல்லுநனாவாயாக.
(किञ्च)	(கிண)	(மற்றும்)
गीर्भिः	கீர்பி	தோத்திரங்களாற்
वना	வநா	பூசிக்க தக்கதும்
(धनानि) नयन्तं	(யநாநி) நயன்தம்	தனங்களை யடைவிப்பதும்
हरिश्मश्रुं न	ஹரிஸ்மஸ்ரும் ந	மஞ்சணிற் உரோமம்போல்
वर्मणा	வர்ப்பணா	கவசமாகிய
(ज्वाल्या)	(ஜ்வாலயா)	சுவாலையோடு
(उपेतं)	(உபேதம்)	(கடியதும்)
धनर्चि	யந்ரீ	துதிக்கு விடயமுமாகிய
अग्निं	அக்நி	அக்கினியைக் குறித்ததுப்
धियं धाः	யியம் யா	பணி செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருககு—2. வதசபிரிய ரிஷி, திருஷ்டுப சந்தம். அக்கினி
தேவதை.

தோத்திரமண்ணுவோய் ! நீ அசுரப் படைகளை வெல்கின்றதும்,
மகத்தும், பேரறிவாளர்களை யேந்துவதும், முட்டிக்கூரால் நிகைத்துள்ள உடம்பு
களை அனபோடு காப்பதும், அறியாமையிலாததும், ஆகிய அக்கினியைத்
தோத்திரம பண்ண ஆற்றலுடையோனாவாயாக. தோத்திரத்தால் இனிது

(2)

ரீயிவி, வினபது ம் குத பாடம்.

பத்யூர்.

[illegible]

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இதற்கு - 3. பாதத்துவாச ிடி. ' ' ' ' சந்தம். பூதா
பூதயுக.

புதுரே தேவன் கண்ணுடைவ வெண்ணாவி ஒரு பொழுதாகும்,
புகல் வடிவமென்பது திருவே. அங்குள்ளே உபநிஷதக் கருமை பெறும், நன்றி
முறையில் (யசன்) (யசுதம்) எவ்வாறு கட்டுறவாகவ பொருது மேல
தாம். பெருகிய, ஒளிவீசிவிடு கட்டுறவுடை யது எவ்வாறுபெற்று, உருமை
பெற்று. அது ஒரு பொழுதாம். இதை உபநிஷதம்
இவ்வாறு வெண்ணா கருமைபடை யல் பொழுதுடை ய பவிரக கருமை
படுகையாதுவான் பவிரக எவ்வாறு பொருள்.

கிண்டலுக்கு இடம் தருவதில்லை. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில்தான் கவிதை எழுதினார். அவர் கவிதை எழுதியது பற்றி ஒரு நல்ல உதாரணம் கிடைக்கிறது. அதன் பெயர் 'பாடுகளின் பாட்டு' என்பதாகும்.

அக்கினிக்கு அது பொருந்தும்? என்னுமா சங்கையை நீக்குவான் 'சூரியன போற பிரகாசிப்பவனா யிருக்கின்றாய் எனக் கூறப்படுகின்றது எதனாலே னின்' அன்னமுடைய தேவதையாகிய பூஷாவே! நீ அகில மாயைகளையும் (பிரகன்களுக்கென்பனவுமவை) எவ வேதுவினாவிரட்சிக்கின்றனையோ, அக் காரணத்தால், பகலிரவிற்கும் நீ கருத்தன் என மேலொட்டுக் அததனமைய் உனது மங்கலமாகிய ஈகை எங்கலிடத்துண்டாகுக எனபதாம் யாஸ்க முனி வரும் இம் மந்திரத்திற்கு நிருத்தம் 12-2-6-ம் சூத்திரத்தில் இவ்வாறே பொருள் கூறியுள்ளாரா எனக், (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—கௌதசம்.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २

76. इडामग्ने पुरुदं ससिं गोः शश्वत्तमं ह्यमानाय साध ।

१ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

स्यान्ः सुनुत्तनयो विजावाग्ने सा ते सुमति भूत्वस्मै ॥ ४ ॥

இருக்கு 3-6-11.

ஐடாமஹே வுரூஷம்ஸம் ஸநிம் மொஃ ஸஸ்துஹே ஹமானாய வராய ।
ஸ்யான்ஃ ஸ சுநுஸ்தநயோ விஜாவாஹே ஸாதே வுஷதி ஸ குஷ்வ
[ஹே ॥

அந்வயம்.

அग्ने! पुरुदंसं, गोः, ससिं, इडां, शश्वत्तमं, ह्यमानाय, (मह्य), साध,
(किञ्च) हे अग्ने!, नः, सुनुः, तनयः स्यात्, (इति या ते मति.)
सा ते, सुमतिः अस्मे, विजावा. भूतु ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே சுஹே!	அக்கினியே!
पुरुदंसं	வுரூஷம்ஸம்	பலவகைகளும்மங்கள கொண்ட
गो ससिं	மொஃ ஸநிம்	கோ முதலியவற்றைத் தேடும்
इडां	ஐடாம்	{ இடாம் எனணும் பெயாபூண்ட கோ தேவதையை
शश्वत्तमं	ஸஸ்துஹே	
ह्यमानाय (मह्य)	ஹமானாய (ஹே)	எக் காலமும்
साध	வராய	ஓமத்தலைவனா மெனக்கு
(किञ्च)	(கிண)	சாத்தியம் பண்ணிவைப்பாயாக.
हे अग्ने !	ஹே சுஹே!	(மற்றும்) அக்கினியே !

ந	ந:	எமக்குப்
सूनु. तनय स्यात्	{ ஸ-உ-ந-: த-ந-ய: } புத்திர பௌத்திராகருண்டா	குசு
(इति या ते मति)	(உ-தி யா தெ உ-தி:)	{ உனக்குண்டாகும் யாதொரு இதற்கைய புத்தியுண்டோ),
सा ते सुमति.	ஸா தெ ஸ-உ-தி: { உன்னுடைய அதற்கைய நந	புத்தியானது
अस्मे	அஸ்மே	எமக்குப்
विजावा	விஜாவா	பலனுடையதாய்
भूतु	ஹ-உ-த-	ஆகுத.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. விசுவாமித்திர ரிஷி சந்தம திருஷ்டுப்.
தேவதை அக்கினி.

அக்கினியே! அநேக கருமங்களுக்கிடமாகிய, கோ முதலிய பசுக்களைச் சம்பாதித்தற்குரிய 'இடம்' எனலும் பெயாபூண்ட கோ வடிவ தேவதையை எக காலத்தும், வேளவித தலைவனாகிய எனக்குக் கைகூடுமாறு செய்துவைப்பாயாக. மற்றும், எங்கட்குப் புத்திர பௌத்திராக ருண்டாக்குக் என உனக்குண்டாகும் நன மதியானது எங்களித்ததுப் பலனுடையதாகுக.

குறிப்பு —ாண்டு 'புரட்ச' எனப்பதில 'தமசம்' என்றது வேடம் என நிகண்டு கூறியிருப்பினும் கருமப்பெயர்களுட் கூறினமைபற்றிக் கருமவாசகமாம், புரு, என பது பலவகையாம். இவ்வாறாய்விடத்து பலவகைக் கருமங்கள் என்றாயிற்று, மற்றும், அதை அனமொழித் தொகையாக்கிப் பலவகைக் கருமங்களைப்புடையது எனக் கோடலால் கோவிற்கு விசேடமாயினமை காண்க.

மந்திரம். 5.

கீதம்—காசியபம்.

77 १ २२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २
 १ होता जातो महान्नभोविन् नृषवा सीद * दपां विवर्त्ते ।
 २ ३ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २
 दधद्यो धायी सुते वयां॑सि यन्ता वसूनि विधत्ते तनूपाः ॥५॥

இருக்கு 10-46-1

ஹ ஹோதா ஜாதொ உஹாஹ்ஹோவிந் ந்ருஷ்வா வஸீஷ்வா
 விவதெ-
 து

தயஷ்வோயாயீ ஸு-தெவயா-வஸி யன்தா வஸு-நி வியதெத ந-ஹ்வா||

* अपा सुपस्ये दधियो धायी स ते, எனபது இருக்கு.

அநவயம்.

யோ஽மி, அபா, விவர்தே, அஸீதத், (ச:) (இதானீ), ஹோ, ஜாத:, மஹா,
 நமோவீத், நுஷந்நா, ப்ரஸீதத், (யத்ரா) அபா, விவர்தே ப்ரஸீதத், (சோ஽மி),
 தத், சூதாயீ, (ஹே ஸ்தோத:!) (சோ஽மி.) விததே, தே, வயாஸி, வஸூனி,
 யந்தா (மவது), (கிச) தநூபா:, மவது ||

பதவுரை.

யோ஽மி:	பொ஁ழி:	யாதொரு அக்கினி
அபா விவர்தே	சுவா஁ விவதெ-டி	அநதிரரிட்சப பிரதேசத்தில்
அஸீதத்	சூஸீட்சு	இருந்து கொண்டிருந்ததோ
(ச)	(ஸ:)	அவ வக்கினி
(இதானீ)	(உதாநீ)	(இப்போது)
ஹோ ஜாத.	ஹோதா ஜாத:	{ தலைவனது ஓமத்தை யுண்டாகு வதாகவும்
மஹா	உஹாநு	பூசிக்கத் தக்கதாகவும்
நமோவீத்	நமோவிசு	அநதிரிகத்தை யுணர்ந்ததாகவும்
நுஷந்நா	நுஷந்நா	{ வேட்கும், மனிதாக்கட்கு அருகி லிருப்பதாகவும்
ப்ரஸீதத்	பூஸீட்சு	கனிப்படைகின்றது.
(யத்ரா)	(யத்ரா)	(அல்லது)
அபா விவர்தே	சுவா஁ விவதெ-டி	கருமங்கட்கு கருகில்
ப்ரஸீதத்	பூஸீட்சு	கனிப்படைகின்ற
(சோ஽மி)	(ஸோ஁ழி:)	அவ வக்கினி
தத்	தயசு	அவியைத் தாங்கிக்கொண்டு
சூதாயீ	ஸூதாயீ	வேதிகையிற் றாழிக்கப்பட்டது
(ஹே ஸ்தோத:!)	(ஹே ஸ்தோத:!)	(துதிப்போப்!)
(சோ஽மி.)	(ஸோ஁ழி:)	அவ வக்கினியானது
விததே	விததே	நற்பணி செய்யும்
தே	தே	உண்குது
வயாஸி	வயாஸி	அன்னங்களையும்
வஸூனி	வஸூநி	தன்னங்களையும்
யந்தா (மவது),	யந்தா (மவது)	ரியமிப்பது (ஆகு.)
(கிச)	(கிசு)	(மறமும்)
தநூபா	தநூவா:	உடம்பைக் காப்பாற்றுவதும்
(மவது)	(மவது)	ஆகு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு 4. வதஸபிரிய ரிஷி திருஷ்டுப சந்தம் அக்கினி தேவதை

யாதோரக்கினி அநதரிடச உலகத்தின பிரதேசத்திய நீர் நிலையில் மின்னல் வடிவா யிருந்துகொண்டிருந்ததோ, அவ வக்கினி இப்போது எசு மானாகளுடைய ஒமத்தை புண்டாகருவதாய வெளி வந்திருக்கின்றது. மற றும், குணங்களாற போற்றத்தக்கதாயும் அநதரிககத்தை புணர்ந்ததாயு மாகி, அங்குத தோன்றியதால் அதை புணர்ந்த தன்மை எனக் வேளவித தலைவாகடகு அருகிலிருந்துகொண்டு வேதிகையிற் களிப்புறும்புறும்புருக்கின்றது. அல்லது மூலத்திலுள்ள ‘அபா’ (அபாம்) என்பதற்குக் கருமம் பொருளா மாதவின கருமங்கட்குச் சமீபத்தில் வேதிகையில், கூறிய இலக்கணமுடைய தாயிருந்து களிப்படைகின்றது என்பதுமாம் அல்லது ‘அபா’ அபாம், என பதற்கு நீரெனக்கொண்டு நீரிற்கு நடுவில் யாதோரக்கினி அவியை யேற்கப் பொறுக்கொணுததாய் மறைந்திருந்ததோ? அவ்வக்கினி மறித்தந் தேவா களாற பிரார்த்திக்கப்பட்டதாய்க் கூறியவண்ணமாயிருந்து வேதிகையிற் களிப்புறும்புறும்புருக்கின்றது எனினுமொக்கும் அத தன்மைய அவ வக்கினி அவிகளைத் தாங்கிக்கொண்டு (இருக்குமாறு) வேதிகையில் (மேடையில்) தாழிக்கப்பட்டதானது, தோத்திரஞ் செய்வோய்! அவ வக்கினி, பணிசெய்யு முனக்கு அன்னங்களையுந் திரவியங்களையும் நியமிப்பதாகுக (கொடுப்ப தாகுக என்பது மது) மற்றும் உடம்பை யிரட்சிப்பதாகவு மாகுக. (5)

குறிப்பு —‘஋ஷா’ (திருஷத்தமா) ‘஋ஷா’ (திருஷத்தவா) எனவும் பாடபேத முண்டு. ‘ததவ வாயி சூதே’ எனச் சந்தமோதுவாரும் ‘ததவ வாயி சூதே’ என இருக் கோதுவாரும் கொளவா.

அப்பு என்பதற்குக் கருமமெனக் கொண்டதற்கு நிருத்தமே பிரமாணமா மெனக்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—கிருதசேர அங்கிரசம்.

2 3 3 3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2

78. प्र सप्ताजमसुरस्य प्रशस्तं पुंशः कृष्टीनामनुमाद्यस्य ।

9 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2

इन्द्रस्येव प्र तवसस्कृतानि वन्दद्वारा वन्दमाना विषट् ॥ 6 ॥

இருக்கு 7-6-1.

பு ஸ ப்ராஜமஸுரஸ்ய புஸஸ்தம் வஸஸஃ க்ருஷ்டீநாமநுமாடியஸ்ய

[ஸு]

ஐந்ருஸ்யேவ பு தவஸஸ்க்ருதானி வந்த்வாரா வந்தமானா விஷட ॥

அநவ்யம

असुरस्य, पुंस', कृष्टीनां, अनुमाद्यस्य, तवस', इन्द्रस्य, इव, अग्ने., प्रशस्त,
सम्राजं, प्र (स्तौतु,) (तथा), वन्दद्वारा, वन्दमाना, कृतानि, विवष्टु ॥

பதவுரை

असुरस्य	சுஸுரஸூ	வலி யுடையதும
पुंस'	புஃஸு:	வீரமுள்ளதும
कृष्टीनां	கூஷ்டீநாம்	சனங்கட்குத
अनुमाद्यस्य	அநுமாத்யஸூ	துதிககததக்கதும்
तवस.	தவஸ:	ஆற்றலுடைய
इन्द्रस्य इव	இந்ருஸூ இவ	இநதிரனுக்கு ஓதததுமாகிய
(अग्ने)	(அகநே)	(அக்கினியினுடைய,)
प्रशस्तं	புரஸத்	மேம்பட்டதும்
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	{ இனிது விளங்குகின்றதுமாகிய உருவத்தை
प्र (स्तौतु)	பு (ஸுஸுத)	நனகு (துதிப்பிராகளாக,)
(तथा) वन्दद्वारा	(தயா) வந்தவாரா	{ (அநவநமே)வணக்கநதினதுவார மாகிய துதி முதலியவைகளையும்
वन्दमाना	வந்தமானா	யாவராலும் போற்றப்பட்ட
कृतानि	கூதானி	கருமங்களையும்
प्र विवष्टु	பு விவஷ்டு	நனகு விருமபுவீர்களாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி திருஷ்டிப சந்தம. அக்கினி தேவதை.

ஆற்றலுடையதும, வீரமுள்ளதும, ஈண்டு மூலத்திலுள்ள புंस (புமசு:) என்னும் பதத்திற்கு வீரம் எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. வீரனுடைய ஆண தனமையாதலின் வீரியம் எனப்படுகின்றது. யாஸ்க முனிவரும், 'पुमान् पुरमना भवति पुंससैर्वा', என இதைக் கூறியுள்ளார். சனங்கட்குத துதிககத தக்கதும், வலியுள்ள இநதிரன போன்றதுமாகிய அவ வக்கினியின, பெருமை வாய்ந்ததும், மிக விளங்குவதுமாகிய வடிவத்தை நனகு துதிப்பிராகளாக. அவ வாறே துதி முதலியவைகளையும், யாவார்களும் போற்றுகின்ற கருமங்களையும் முழுதும் விருமபுவீர்களாக. (6)

குறிப்பு — 'प्रसम्भ्राज असुरस्य प्रशस्तं', எனச் சந்தமோதுவாரும், 'प्रसम्भ्राजो असुरस्य प्रशस्तिम्' என இருக்கோதுவாரும் கொள்வார்.

'वन्दद्वारा वन्दमाना विवष्टु', எனவும், 'वन्दे दारुं वन्दमानो विवक्षिम्' எனவும் பாட பேதமுண்டு.

மந்திரம் 7.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி, பிராசாகம்.

32 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 22 3 9 2
79. அரண்யோநிஹிதோ ஜாதவேதா ர்ம இவே * சுமூதோ ர்மிணிமி: |

3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 2 2 2
திவே திவ இஃயோ ஜாஹுவஹிஹிவிஷ்மஹிர்மனுப்யேமிரமி: || 9 ||

இருக்கு 3-29-2.

சுரணோநிஹிதோ ஜாதவேதா மஹி ஹிவெஹிதோ மஹி-
[ணீமி:]
திவே திவ ர்மணோ ஜாஹுவஹி ஹிவிஷ்மஹிர்மனுப்யேமிரமி: ||

அந்வயம்.

ஜாதவேதா:; அரண்யோ:; நிஹித: (அய்), அமி:; ர்மிணிமி:; ர்ம:; சுமூத:;
இவேத், (தாஹிஷ்மி,) ஹிஷ்மி:; ஜாஹுவஹி:; மனுப்யேமி:; திவே
திவே, இஃய, (மவதி) ||

பதவுரை.

ஜாதவேதா:	ஜாதவேதா:	{ தோன்றிய பொருளெல்லா முணாந்த
(அய்) அமி.	(சுயம்) சுமி:	(இவ) வக்கினி
அரண்யோநிஹித:	சுரணோநிஹித:	{ அரணிக கடைகளிற் றுபிக்கப் பட்டிருக்கின்றது
ர்மிணிமி:	மஹிணீமி:	கருப்பங்கொண்ட பூவைகளால்
ர்ம:	மஹி:	கருப்பமானது
சுமூத' இவேத்	ஹிவெஹித:	இனிது தாங்கப்படுமாறு
(தாஹிஷ்மி.)	(தாஹிஷ்மி:)	(அதனமைப அக்கினி,)
ஹிஷ்மி:	ஹிஷ்மி:	{ அவிக்கைக கொண்டவா களும
ஜாஹுவஹி.	ஜாஹுவஹி:	{ விழித்துக்கொண்டிருப்பவர்களு மான
மனுப்யேமி:	மனுப்யேமி:	மனிதர்களால்
திவே திவே	திவே திவே	ஒவ்வொரு நாளிலுந்
இஃய (மவதி)	ஹிவ (மவதி)	துதிக்கத்தக்க (தாக்கின்றது)

* சுமூதோ ர்மிணிமி, எனபது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. விசுவாமித்திர ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப். அக் கிளி தேவதை.

எல்லா விடய வுணாவுகளையுடைய இவ வக்கினி, வேளவியின் பொருட் டுத தேவாகளால் இயற்கையாகவே ஆரணிக கடடைகளி விருத்தப்பபட்டிருக்கின்றது. அதிலுவமை —கருப்பம் போல எனறமை. கருப்பிணி மடைநதையாகளால் கருப்பம் நனகு தாங்கப்படுவதுபோல எனபதாம். அவ்வண்ணத்த அக்கினி அவியைத் தாங்குபவாகளாயும், கருமங்களிற் சாக்கிரதையாயு முள்ள மனிதர்களான எங்களால் ஒவ்வொரு தினத்திலும் துதி வடிவ வாக்குகளாற போற்றத்தக்கதாகின்றது.

(7)

மந்திரம் 8.

சிதம்—வைசுவாநராக்கினி அதிநிரி ரிஷி, ராசேஷ்க்னம்.

3 9 2 3 2 3 2 3 9 2 9 2
80. சநாத்நே சृணசி யாதுதானாந் ந த்வா ரக்ஷாஸி ப்ரதநாஸு ஜிஸ்யு: ।

9 2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
அநுதஹ் சஹ் சூரந் * கயாதோ மா தே ஹ்யா முக்ஷத த்வ்யாயா: ॥ ௮ ॥

இருக்கு 10-97-19.

ஸநாத்நே சூணஸி யாதுதானாந் ந சுவா ரக்ஷாஸி ப்ரதநா
[ஸு ஜிஸ்யு: ॥

சநாத்நே ஸஹ் சூரந் கயாதோ மா தே ஹ்யா முக்ஷத
[ஹ்யாயா: ॥

அநவயம்.

ஹே அஸே! (த்வ்), சநாத், யாதுதானாந், சூணசி, ரக்ஷாஸி, ப்ரதநாஸு, த்வா,
ந ஜிஸ்யு:, (த்வ்), சஹ் சூரந், கயாத:, அநுதஹ், தே, த்வ்யாயா,
ஹ்யா, மா முக்ஷத ॥

பதவுரை.

ஹே அஸே!

ஹே சுஹே!

அக்கினியே ।

(த்வ்)

(சுவ)

(ரீ)

சநாத்

ஸநாஸு

நீண்டகாலமாய

யாதுதானாந்

யாது யானாந்

இராக்கதர்களை

சூணசி

சூணஸி

பிடிக்கின்றாய்

* க்ரஹ, ௧1, ௧௧௧௧௧௧ ௧௧௧௧௧௧.

रक्षांसि	ரக்ஷாஸி	இராக்கதர்கள்
पृतनासु	புரதநாஸு	போர்களில்
एवां	ஈவா	உனனை
न जियुः	ந ஜியு:	வென்றிலர்
एवं	ஈவ	நீ
सह मूरान्	ஸஹ மூராந்	கொல்லுந தொழிலை யுடைய
कयादः	கயாடி:	புலாலுண்ணும் இராககதர்களை
अनुदह	அநுஉஹ	முறைபபடி யெரிததுவிடுவாயாக
ते	தெ	உன்னுடைய
दैव्यायाः	டைவ்யாயா:	திவயமாகிய
हेत्याः	ஹேத்யா:	ஆயுத்தத்தினின்று
मा मुक्षत	மா மூக்ஷத	{ (அவர்கள்) விடுபடாதிருப்பதாக ளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. பாபு ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! நீ நீண்டகால முதற்கொண்டு இராக்கதர்களைத் தான் புறுத்துகின்றாய். அவ்வனமாயினும், உனனை யுத்தத்தில் இராககதர்கள் வெல்ல முடியாராயினர். ஆயினும் அத்தகைய நீ இப்பொழுது கொல்லுந தொழிலுக்குரிய புலாலுண்ணும் இராககதர்களை முறையே சுவாலையாற் சாம்பராக்ஞவாயாக. ஆயினும், உன்னுடைய சம்பந்தமாகிய திவயாத் திரத்தினினும் (அவர்கள்) விடுபடாதோராவார்களாக. (8)

தற்ப்பு —माते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः எனபதற்கு அவர் புலலை விடாதாராகுக. தேவர்கள் தமது திவய வடிவத்தாற் கொல்வார்களாக, என்னும் பொருள் கூறல் விவரணக்காரர் கொள்க. ஏனையவை பாடியத்திற் கியைந்தனவே. இதற்கு ரிஷி சயா எனக் கொள்ளப்பட்டது ஆங்கிலத்தில்.

ரண்டு, கயாத (புலாலுண்ணும்) என்றதற்குப் பாவிகள் எனவும், அல்லது அவ் வடிவ மாமிசத்தைத் தினனும் வைதிகர்கள் எனவுங் கொள்வா, இதில் பாவிகளை நேரே தேவர்கள் சொல்கின்றார்கள். வைதிகர்களைப் பரலோகத்திற்குக் கொண்டு போகின்றார்கள், எனபா மேளுடாசிரியரிற் சிலா.

எட்டாவது கண்டம்

முற்றம்

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

81. २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ १ २
अग्र ओजिष्ठमाभर द्युम्नमसभ्य मध्रिगो ।

१ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
* प्र नो राये पनीयसे रत्सि वाजाय पन्थाम् ॥ १ ॥

இருக்கு 5-10-1.

ஹ ஓஜிஷ் அஹர ஐஹ் ஐஸஹ் ஐயிமொ ।

ப்ர நொ ராயெ வநீயஸெ ரத்ரி வாஜாய வந்நாம் ॥

அவ்யம்.

हे अमे !, ओजिष्ठं, द्युम्नं, अस्मभ्य, आभर, हे अध्रिगो !, पनीयसे,
राये नः, प्र (प्रयोजय) वाजाय पन्थां रत्सि ॥

பதவுரை.

हे अमे !	ஹ ஓஜிஷ் !	அக்கினியே !
ओजिष्ठं	ஓஜிஷ்டம்	பேராற்றலுடையதும
द्युम्नं	ஐஹ்ஹம்	{ பூண முதலியவைகளால் விளங் கப்பட்டதுமாகிய தனத்தை
अस्मभ्यं	அஸ்மஹ்யம்	எங்கட்குக்
आभर	அஹர	{ கொண்டுவந்து நிறையக் கொடுப பாயாக.
हे अध्रिगो !	ஹே அஹ்ரிமொ !	தடையற்ற போக்குடையோய !-
नः	நஃ	எங்களை
पनीयसे	வநீயஸெ	போற்றத்தக்க
राये	ராயெ	தனத்தோடு
प्र (प्रयोजय)	ப்ர (ப்ரயொஜய)	கூடியவர்களாகச் செய்வாயாக.
वाजाय	வாஜாய	அன்னத்திறகு
पन्थां	வந்நாம்	வழியைச்
रत्सि	ரத்ரி	செய்வாயாக.

* प्र नो राया परीणसा, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்

இம் மந்திரம் தொடங்கி ஏழாவது, எட்டாவது கண்டங்களில் '16 மந்திரங்கள்' அனுஷ்டிப்ப சந்தங்களை புடையன 10-ம் கண்டத்தின் முதன் மந்திரம் வைசுவ தேவதையை புடையது, 10-ம்கண்டத்தின் இரண்டாம் மந்திரம் அங்கிரசாக்ளின் துதி. எஞ்சின 14 மந்திரங்களும் அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொண்டன.

கண்டம்—9 இருக்கு—1. கயத்திரி ரிஷி. அனுஷ்டிப்ப சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே ! மிகுந்த வலி, புடையதும், கங்கணம், முடி, முதலிய வடிவங்களால் யாண்டும் வீளநசடபட்டதுமாகிய தனத்தை எங்கட்குக் கொண்டுவந்து தருவாயாக தடையிலாது செல்வோய் ! அல்லது கேடிலாக கிரணங்களை புடையோய் ! எங்களைப் போற்றுகிறதற்குரிய தனத்தோடு கூடிய வாக்ளாகச் செய்வாயாக அன்னம் எங்கட்கருகில் வந்தடையுஞ் சாதனமாம் மாக்ளத்தை யினிது வரையறுப்பாயாக செய்வாயாக எனபதுமது (1)

குறிப்பு —மூலத்தல் 'அக்ரி' எனபது தடையினறிச் செல்லுதல் எனனும் பொருளைத் தந்து நின்றது, ரி எனபது கமனம், (நடத்தல்) அல்லது கிரணம் எனக் கூறுகின்றது நிகண்டு

மந்திரம் 2.

கீதம்—அக்கினிதேவ பிருகது.

82. यदि वीरो अनुष्यादभि मिन्धीत मर्त्यः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
आ जुह्वद्वय मानुषक् शर्म भक्षीत दैव्यम् ॥ २ ॥

இருக்கு 5-2-6.

யஹி வீரோ அநுஷ்யாடபி மிந்தீத மர்த்யஃ ।

ஆ ஜுவஹ்வய மானுஷக் ஸர்ம பக்ஷீத டைவ்யம் ॥

அநவயம்.

यदि वीर. स्यात्, (तदा), (स) मर्त्यः, अभि, इन्धीत, (किञ्च), आनुषक्, ह्वय, आ जुह्वत्, (अपिच), दैव्य, शर्म, भक्षीत ॥

பதவுரை.

यदि वीर स्यात्	படி வீர: ஸ்ரோக்	{ எககால வீரக்குழந்தை டிராக
(तदा स.) मयं	(ததா ஸ:) உத்ய:3	கினறதோ,
अग्निं हन्यीत	சுழி உட்த	அககால அமமனிதன
(किञ्च)	(கிஞ)	அககினியை வளர்க்குக.
आजुषू	சூநுஷூ	(மற்றும்)
हव्यं	ஹவ்யம்	இடையறாது
आजुह्व	சூஷுஹூ	அவியை (தேவ உணவை)
(अपिच)	(அபிஅ)	இனிது கொடுப்பானாக.
दैव्यं शर्ष	டெவ்யம் ஸர்ஷ	(மற்றும்)
भक्षीत	ஹக்ஷீத	{ வானவரின் இனபத்தை அல்லது வீட்டை
		அனுபவிப்பான

சாயண பாடியம்.

சண்டம்—1 இருக்கு—2 வாமதேவா, பரததுவாசா, அல்லது வாராஹஸி
பத்தியா ரிஷி அனுஷ்டுப சந்தம் அககினி தேவதை

எப்போது எந்த மனிதனுக்கு வீரமாகிய மகப்பேறுண்டாகியதோ,
அப்போது அம் மனிதன் தீவளாப்பானாக மற்றும், உள்ளவாறு இடையினற்
கோடு அவி கொடுப்பானாக மற்றும் தேவர்கள் சம்பந்தமாகிய இன
பத்தையேனும் அல்லது வீட்டையேனும் அனுபவிப்பான (2)

குறிப்பு—எககால மனிதன் அவியை இடையறாது கொடுத்த அககினியை
வளர்க்கின்றானோ, அககாலத்திலே வீரனாகின்றான். மற்றும் தேவர்களின் சுகத்தை
யருபவர்களினுள் எனபது விவரணக்காரா உடனபாடு.

மந்திரம் 3.

சீதம்—யாமம்.

३ १ २ ३ १ ३ २ ३ ३ १ २ २ २
83. त्वेषस्ते धूम ऋषति * दिवि स॒धं॑ ह्य॒क आ॒ततः॑ ।
३ ३ २ ३ २ २ ३ ३ १ २ ३ १ २
स॒रो न॒हि द्यु॒ता त्वं॑ कृ॒पा पा॒वक॑ रोच॒से ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-2-6.

செவஷ்வெ ஸ்ரேணாதி லிவி ஸம் ஹூக் சூதத: ।
ஸரோ நஹி ட்யுதா த்வம் க்ரூபா பாவக ரோஹவெ ॥

அநவயம்

हे अग्ने! त्वेष, ते, शुक्रः, धूमः, दिवि, आतत, ऋण्वति, हे पावक !
सूरो न, कृपा, (स्तुतः सन्) त्वं, द्युता, रोचसे, हि ॥

பதவுரை,

हे अग्ने !	ஹே சுஹே !	அக்கினியே !
त्वेष ते	கேவஷ: தெ	வளாகினற உனது
शुक्र धूमः	ஸுக்ரு: ஧ூம:	வெணமைப்புக்கை
दिवि	திவி	வெளியில
आतत	சூதத:	விரிந்தது
ऋण्वति	ஐணதி	{ மேகவுருவாயப பரிணமிததுப போகினறது
हे पावक !	ஹே பாவக !	பரிசுத்தப்படுத்ததுவோய !
सूरो न	ஸூரோ ந	இரவி போல
कृपा (स्तुतः सन्)	கூபா (ஸூத: ஸந்)	{ நோக்குண்டா மாறு செய்யக கூடிய துதியாற்றதுக்கப்பட்ட வனைய
त्वं	கவம்	நீ
द्युता	ஐயூதா	பிரகாசத (தால்) தோடு
रोचसे हि	ரோஅஸே ஹி	உணமையாய விளங்குகின்றாய்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—3. பரததுவாசரிஷி. அநுஷ்டுப சந்தம். தேவதை. அக்கினி.

அக்கினியே ! பிரகாசிக்கின்ற உன்னுடைய நிரமலமாகிய அல்லது வெணமை நிறமாகிய புகையானது அந்தரிக்கூத்ததில் விரிந்தது மேகவுருவாயப பரிணமிததுப போகினறது மறறும், பரிசுத்தமாககுவோய ! சோதிப போய ! அக்கினியே ! இரவியொப்பத துதிக்கத்தக்க நோக்குண்டாமாறு செய்யவல்லதுதியால் துதிக்கப்பட்ட நீ உணமையில் ஒளியோடு விளங்குகின்றாய் எனபதாம்

(3)

திற்ப்பு —உலக வழக்கில் 'ऋण्वति' என ஒருமையில் வரத்தக்கது வைதிகத்தில் 'ऋण्वति' என 'நுக' எனனு மிடைச்சொற பெற்றுப் பனமையுமாயிறறெனக.

மந்திரம் 1.

கீதம் — அக்ஷரீ தேவதைபிந் பிருகது

81. ⁹ ²²³⁹ ^{22 3 9} ²²
 त्वं हि क्षैतव्यशोऽग्नि मित्रो न पत्यसे ।

^{9 2 3 2 3 9 2 3 9} ²²
 त्वं विचर्षणे श्रवो वसो पुष्टिं न पुष्यसि ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-2-1.

சுஹி ஹி க்ஷைத்வயஸோ஽ஹி மித்ரோ ந பத்யஸே ।

சுஹி விவக்ஷணோஸ்ரவோ வஸோ வுஷ்டிம் ந வுஷ்யஸி ॥

அநவயம்

हे अग्ने !, त्वं, हि, क्षैतवत्, यशः, मित्रं, न, पत्यसे, हे विचर्षणे !

वसो ! त्वं, श्रवः, पुष्टिं, न, पुष्यसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே சுஹே !	அக்கினியே !
त्वं	சுஹ	நீ
हि	ஹி	உணமையாய்
क्षैतवत्	க்ஷைத்வயக்	கரையநத விறகோடு கூடிய
यशः	யஸஃ	அன்னத்தை
मित्रं न	மித்ரஃ ந	{ பகலபிமானி தேவதையா ! போல
पत्यसे	பத்யஸே	அடைகின்றாய் (ஆதலின்)
हे विचर्षणे !	ஹே விவக்ஷணே !	{ எல்லாவற்றையு மினிது காண போய் !
वसो !	வஸோ !	வியாபக !
त्वं	சுஹ	நீ
श्रवः	ஸ்ரவஃ	புகழுற அன்னத்திற்கு
पुष्टिं न	வுஷ்டிம் ந	வலுவையும
पुष्यसि	வுஷ்யஸி	விருத்தி பண்ணுகின்றாய்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—4. பரததுவாச ரிஷி. சரதம் அனுஷ்டுப தேவதை அக்கினி.

அக்கினியே ! நீ உண்மையில் உலர்ந்த விறகோடு கூடிய அன்னத்தை அடைகின்றாய் அதிலுவமை.—மித்திர தேவதைபோல எனறது. பகலையபிமானிகளுந் தேவதை மித்திரனெனப்படும. அது போன்று எனபதாம். (இது மூலத்திலுள்ள 'ஐத்' கைதம், எனறதற்குக் கூடிய. குறைவு அதைப் பற்றியது உலர்ந்த விறகு எனப் பொருட்படுத்திக் கூறப்பட்டது) அல்லது, கூடிய எனபது வீடு என நிகண்டு கூறுகின்றது ஆதலின் அவவீட்டிலுள்ளது அவி வடிவ அன்னம் அவ வன்னத்தையுடைய அவவீட்டை மித்திரனாகிய புருண அடைவது போன்று அடைகின்றாய் எனபதுமாம் அல்லது 'பதயசே' (பதயசே) எனனுஞ் சொல் ஐசவரிய பொருளுடையது என்று நிருகதங் கூறுதலின் இத்தனமைய அன்னத்தைச் செலுத்துகின்றாய் எனபதுமாம். இக்காரணத்தாலேயே சிறப்பு வகையால் எல்லாவற்றையுங் காணப்பட்டதும் வியாபகமுமாகிய அக்கினியே ! நீ தலைவன வீட்டிலுள்ள புகழ் வாயந்த அன்னத்தையும், அன்ன காரியமாகிய புஷ்டியையும் விருத்தி பண்ணுகின்றாய் எனபதாம். (4)

குறிப்பு—மித்திரன் எனபது சூரியனுக்கு மறறோ பெயராம். இதுவே பகலையுண்டாக்கும் அபிமானி தேவதை. நிருகதங் கல் இதுவே வாபுமுதலிய தேவகணங்கட்கு மேலில் இருக்கிறபது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ரணடு 'யசா.' என்றதும் அன்னமென நிகண்டு கூறுகின்றது. ஆதலின் அவி வடிவ அன்னம் எனபது பொருள்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—கௌமுத ரிஷி பிருகதம்.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

85. प्रातरग्निः पुरुप्रियो विशः सवेताऽतिथिः ।

३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २

* विश्वे यस्मिन्नमर्त्ये हव्यं मर्त्तास इन्धते ॥ ५ ॥

இருக்கு 5-18-1.

புராதாநிஃ பூரூபுயொ விஸ ஸுவேதாஃ திதிஃ ।

விஸு யஸ்மிந்நமர்त्यே ஹவ்யம் மர்தாஸ ஐந்ததே ॥

அநவயம்.

புரூபியஃ, விஸஃ, அதிதிஃ, அஸிஃ, ப்ராதஃ, ஸுவேத, விஸுவே, மர்தாஸஃ,

யஸ்மிந், அமர்त्यே, ஹவ்யம், இந்நதே ॥

* विश्वानि यो अमर्त्यो हव्या मर्त्येषु रेण्वति, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

पुरुषियः	வாஹுபியு:	பல்லோர்க்கும் பிரியமான தும
विश	விசு:	{ தலைவனிடத்ததுப பொருளைச் சோபபதும
अतिथि.	அதிதி:	{ எசமான வீட்டிற்கு எப்போதுஞ் செல்.
अग्नि.	அழி:	அக்கினி,
प्रातः	பிராத:	விடியற் போதில்
सुवेत	சுவேத	துதிககப்படுகின்றது.
विश्वे मर्तांस,	விசுவ உத்தமாவஸ:	எல்லா மனிதார்களும்
यस्मिन् अमृत्यं	யஸ்மிந் சுமர்தே-இ	இறப்பிலாத எவ வக்கினியில்
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியைத
इन्द्रते	இந்தெ	{ தாபிக்கின்றார்களோ, (அவ வக் கினி துதிககப்படுகின்றது).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—5. மிருகத வாஹாதவித ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம்.
அக்கினி தேவதை.

எல்லார்க்கும் பிரியமும், எசமானிடத்தில் தனத்தைச் சேரச்செய்
வேரானும், எசமானாகளுடைய வீட்டிற்குத் திதிகளிற செல்லாதோனும்,
எப்போதுஞ் செபவனும் எனபது மது. “அதிதி வீடுகட்குச் செல்பவன்.
திதிகளில் பரகுலங்ளோ அல்லது பரவீடுகளை அடைபவனாவான்” என
யாவக முனிவரும் நிருகதத்தில் கூறியுள்ளார். ஆதலின இவவிதமாகிய
அக்கினி விடியற்காலத்திற நேரத்திரம் பண்ணப்படுகின்றது இவ்வாத
தரும்முடைய எவ வக்கினியில் எல்லா மனிதார்களும் அவியைத கொண்டு
போய்த தாபிக்கின்றார்களோ, அவ வக்கினி எனக் கூட்டிக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி யதவாகிஷ்டியம், யனமகிஷ்டியம்.

9 २२३ २३ १२ ३१२
86 यद्वाहिष्ठं तदग्नये बृहदर्चं विभावसो ।

१२ ३ २ २३ ३ १ २

महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते ॥ ६ ॥

இருக்கு 5-25-1.

யவாஹிஷ்டம் ததமயெ வுஹதவ வ் விவாவவொ ।

உஹிஷ்வ வுத்ரயிஸ்வ்வாஜா உதீரதெ ॥

அந்வயம்.

वाहिष्ठं यत्, तत्, अग्नये, (क्रियते) हे विभावसो !, बृहत् अर्च, (यतः)
त्वत्, महिषीव, रयिः, वाजा, उदीरते ॥

பதவுரை.

वाहिष्ठं	வாஹிஷ்டம்	நன்மையை அடைவிப்பதாகிய
यत् तत्	யது தது	{ யாதொரு தோத்திரமுண்டோ அது
अग्नये (क्रियते)	அகந்யே (கரியதெ)	{ அககினிககுச (செய்யப்படு கின்றது)
हे विभावसो !	ஹே விவாவஸோ !	கிரணமாகிய தனமுடையோய !
बृहत्	புரஹக்	மிகுந்த, (அன்ன, தனங்களை)
अर्च	அர்சு	எமக்குக் கொடுப்பாயாக.
यतः	யதஃ	யாதின லெனின ?
त्वत्	தவக்	நின்னிடத்திலிருந்து
महिषीव	மஹிஷீவ	மிகுதியாகவே
रयि	ரயிஃ	தனங்களும்
वाजा	வாஜா	அன்னங்களும்
उदीरते	உதீரதெ	{ வெளிப்படுகின்றன (ஆதலின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. வசுயவ ஆதரேயர்கள் ரிஷிகள். சந்தம்
அனுஷ்டுப அககினி தேவதை.

நன்மைக்குக் கொண்டுபோகப்படாத தோத்திர மெதுவோ, அது
அககினிககுச செய்யப்படுகின்றது. இவ்வாறு தோத்திரஞ் செய்வதால்
கிரணத்தையே தனமாகவுடைய, அககினியே ! நீ மிகுந்த தனத்தையும்,
அன்னத்தையும் எங்கட்குத் தருவாயாக. எவ்வாறு இதற்கு அன்ன தனங்
களைக் கொடுக்குந் தன்மை ? (என்றவா வருமிடத்துக் கூறப்படுகின்றது).
எக்காரணத்தால் நின்னிடத்திலிருந்து மிகுந்த திரவியங்களும், அன்னங்
களும், வெளிப்படுகின்றனவோ, அக்காரணத்தாலேயே எனபதாம். மூலத்தி
லுள்ள 'இவ' எனனுஞ் சொல் அசை. (6)

குறிப்பு —மூலத்தில 'மஹிஷீவ' எனபதற்கு வேந்தனுடைய மனைவி வேந்த
னிடத்திலேயே இருப்பது போன்று தனமுதலியவைகள் நின்னிடத்திலேயேயிருந்
கின்றன எனபா மேளுடாசிரியா.

மந்திரம் 7.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி, விசோவிசீயம் அல்லது ஏடம்.

3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 2
87. विशो विशो वो अतिथिं वाजयन्तः पुरुप्रियम् ।

3 2 3 2 3 1 2 3 2 3 2 3 1 2
अग्निं वो दुर्य्य वचः स्तुषे शूषस्य मन्मभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-74-1.

விசொ விசொ வொ சுதியிம் வாஜயன்து வுரூபுரியம் ।
அஃ வொ டுரூய்ய வசு ஸுஷஸ்ய மன்துமபிஃ ॥ ७ ॥

அநவயம்.

(हे ऋत्विजः यजमानाः!) वः, वाजयन्तः, विशः, विशः, पुरुप्रियं, अतिथिं,
अग्नि, स्तुत्या, 'परिचरत' (अहं च), वः, दुर्य्य, अग्निं, शूषस्य,
(लाभाय), मन्मभिः, वचः, स्तुषे ॥

பதவுரை.

हे ऋत्विज !	ஹே ஈக்விஜஃ !	வேட்போர்காள !
यजमानाः !	யஜமானாஃ !	தலைவாகாள !
व	வஃ	நீங்கள்
वाजयन्त	வாஜயன்து	அனந்ததை விரும்பினவாகளாய
विश विश	விசுஃ விசுஃ	எல்லாப் பிரசைகட்கும்
पुरुप्रिय	புரூபுரியம்	மிகப் பிரியமும்
अतिथिं	சுதியிம்	பூசிக்கத் தக்கதுமாகிய
अग्निं	சுத்ரிம்	அக்கினியைத்
स्तुत्या	ஸுதுத்யா	தோத்திரத்தால்
(परिचरत)	(வரிசுரத)	(இறைஞ்சுவீர்களாக.)
(अहं च)	(சஹம் அ)	யானும்
वः	வஃ	உங்கணிமித்தம்
दुर्य्य	டூரூய்யம்	வீட்டி மகினியநாகிய
अग्निं	சுத்ரிம்	அக்கினியை
शूषस्य (लाभाय)	ஸுஷஸ்ய (லாபாய)	சுகமடைதற் பொருட்டு
मन्मभि वच.	மன்துமபிஃ வசுஃ	{ தெளிந்த துதிகளான வாகுக்கு ளால்
स्तुषे	ஸுஷஸ்ய	துதிகளைநேன,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—7 கோபவன ரிஷி அல்லது சபதவதரி ரிஷி
அனுஷ்டுப சந்தம் அக்கினி தேவதை

வேடபோகாள ! வேளவித தலைவாகாள ! நீங்கள் அனைத்தை விரும்பினவர்களாகி எல்லாச் சனங்கட்கும் மிகப் பிரியமாகியதும், பூசிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினியைத் தோத்திரத்தால் இறைஞ்சுவீர்களாக. இறைஞ்சுவீர்களாக எனபது எஞ்சி நின்றது யானும் உங்கட்காக வீட்டிற்கு இதமாகிய அக்கினியைச் சுக லாபத்தின பொருட்டுத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன். எச் சாதனங்களாலெனின ? மன்னஞ் செய்ப்பட்ட தோத்திரங்களினால். போற்றுகின்றேன் என மேற கூட்டிக்கொள்க. (7)

குறிப்பு.—தூயம் = வீடு, சூழம் = சுகம், என நிருத்தம் கூறுகின்றது, வேட்போகாள ஒவ்வொருவருக்கும் அதிதியாயும், வீட்டிற்கு வெளியே யாகத்தில இருக்கப்பட்டதுமாகிய அக்கினியைத் துதிகுகின்றேன் தூயம் வாசலிலுண்டாவது எனப் பாடியம் கூறுகின்றது என்பா மேனாடு மொழி பெயர்ப்பாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—சாக்கப் பிரசாபதி ரிஷி, கனீனிகம்.

323 3 2 3 9 22 3 2 3 9 2
88. बृहद्वयो हि भानवेऽर्चा देवायग्नये ।

2 3 9 22 3 9 2 3 2 3 2
यं मित्रं न * प्रशस्तये मर्त्तासौ दधिरे पुरः ॥ ८ ॥

இருக்கு 5-16-1.

வ்ருஹ்வயொ ஹி ஹாநவெவ்ஹா டேவாயாஹ்யே ।
யம் மித்ருந் ந ப்ரஸஸ்தயே மர்தாஸௌ டயிரே வுரஃ ॥

அநவயம்.

भानवे, बृहत्, वयः, (दीयते), हि, (अतस्त्वमपि) देवाय, अग्नये, वयः,
अर्चा, मर्त्तासः, यं मित्रं, न, प्रशस्तये, पुरः दधिरे ॥

பதவுரை.

भानवे	ஹாநவெ	{ வேளவியில ஒளிராகின்ற அக்கினிக்கு
बृहत्	வ்ருஹஸு	அவி வடிவாய மிகுந்துள்ள
वयः	வயஃ	அன்னங்

* प्रशस्तिसि मर्त्तासौ, எனபது இருக்கு.

சுமந வுத்ருஹநைஃ ஜெஜ்ஜுஉநி ஶாநவழ் ।

யஃ வஃ ஸ்ருதவந்நாக்ஷை வுஹஉநீச ஐயுதெ ॥

அநவயம்.

वृवहन्तं, ज्येष्ठं, आनवं, अग्निं, अगन्म, यः, (अग्निः), आक्षे, श्रुतर्वन्,
बृहत्, अनीकः इध्यते (स) ॥

பதவுரை

वृवहन्तं	வுத்ருஹநைஃ	பாவததை மிகந தொலைபதும்
ज्येष्ठ	ஜெஜ்ஜுஉ	போற்றத தககதும்
आनवं	சூநவம்	மனிதனைப் பற்றியதுமாகிய
अग्निं	சுழிம்	அக்கினியை
अगन्म	சுமந	{ அடைநதே தாம், (யானடைநதேன),
यः (अग्नि)	யஃ (சுழி)	எவவக்கினி
आक्षे श्रुतर्वन्	{ சூக்ஷை-ஃ ஸ்ருதவ-ஃ	{ ரிக்ஷ புத்திரனாகிய சுருதவன் மன நிமித்தம்
बृहत्	வ்ருஹக்	பெரிய
अनीकः	சுநீகஃ	சுவாலைக கூட்டமுடையதாய்
इध्यते स	ஐயுதெ ஓ	{ வளாககப்பட்டிருந்ததோ, (அவ்வக்கினியை).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—9 கோபவன ரிஷி

பாவங்களை முழுது மொழிபதும், பூசிக்கத் தககதும், மனித சம்பந்தமுடையதும், அவாகடகு இனிமை செய்வதும், ஆகிய அக்கினியை யாம் அடைநதோம் (போற்றறுதற்குப் பன்மை கூறல்) யாதோரக்கினி ரிக்ஷ புத்திரனாகிய 'சுருதவன்மன' எனப் பெயர் கொண்ட வேந்தன் பொருட்பு பெரிய சுவாலைக கூட்டங்களை யுடையதாய் விருத்தியாகி யிருந்ததோ, அவ்வக்கினியை யாம் அடைநதோமென அவயிததுகொள்க இவ்வாறு சுருதவன்மன வீட்டிற்கு உண்ணும் பொருட்டு வந்த கோபவன ரிஷி அக்கினியைத் துதிக்கின்றார் (9)

குறிப்பு —முற்காலத்தில் ஓகால இம் மந்திரத்தைக் கண்ட கோபவனரிஷி ஐயமுண்பான சுருதவன்மன என்னும் வேந்தனருகே சென்று அங்கு உண்மையில் அவ வேந்தன், வேளவிவிரதம் பூண்டிருக்கின்றதையும், வேளவிததி பெருஞ் சுவாலையோடு சொலிக்கின்றதையும் கண்டனா. கண்டு இந்த ரிஷியானவா 'விருத்திரஹந்தம்', என்னும் இம் மந்திரத்தாற் முதித்தனர் என இதிகாச மொன்றுளது.

'अगन्म, आगन्म' எனப் பாட பேதமுண்டு.

மந்திரம் 10.

கீதம்—கசியப சவயோனீநர இந்திரியம்

3 2 2 3 1 2 3 2 3 1 2 3 1 2
90. जातः परेण धर्मणा यत्सवृद्धिः सहाभुवः ।

3 2 3 1 2 3 2 3 2 3 1 2 2 3 2

पिता यत्कश्यपस्याग्निः श्रद्धा माता मनुः कविः ॥ १० ॥

இருக்கு 11-90-11

ஜாதஃ வரெண யஜ்ணா யத்வஹிஃ ஸஹாஹுவஃ ।

விதா யக் கஸ்யவஸ்யாஹிஃ ஸ்ருஜா மாதா மனுஃ கவிஃ ॥

அநவயம்

हे अग्ने !, त्व, परेण, धर्मणा, जातः, यत्, सवृद्धिः, सह, अभुवः, यत्,
अग्ने, पिता, श्रद्धा, माता, मनुः, कविः, (स्तोता), (सोऽग्निः त्व),
(यजमानायाभीष्ट फलं प्रयच्छ)

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே சுஹே !	அக்கினியே !
(त्व)	(ஹம்)	(நீ)
परेण धर्मणा	வரெண யஜ்ணா	{ மேலாகிய தாபிததல (நாட்டு தன) முதலிய தருமத்தால்
जातः	ஜாதஃ	உண்டானாய்.
यत्	யக்	எவ வக்கினி
सवृद्धि	ஸவஹிஃ	வேட்போர்களோடு
अभुव	சஹுவஃ	இருக்கின்றதோ,
यत् अग्ने:	யக் சுஹே	எவ வக்கினிகளு
कश्यप	கஸ்யவஃ	கசியபரிஷி
पिता	விதா	பிதாவோ,
श्रद्धा	ஸ்ருஜா	சிரததை யெனபாள
माता	மாதா	அனனையோ,
मनु	மனு	மனுவானவா
कविः	கவிஃ	துதிப்பவரோ,

(सोऽभि. रवं)	(ஹோஃஸ் சுவம்)	(அவ வக்கினியாகிய நீ)
(यजमानाय)	(யஜமானாய)	(தலைவனுக்கு)
(अभीष्टं फलं)	(சுஹீஷ்டம் ஫லம்)	(விரும்பிய பயனை)
(प्रयच्छ)	(ப்ரயக்ஷ)	(இனிது கொடுக்கின்றாய்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. வாமதேவா அல்லது கசியபா, மர்சி, மனு, அல்லது வைவ சுவதாதள ரிஷிகள். சுந்தம அநுஷ்டுப தேவதை அக்கினி.

அக்கினியே! நீ மேலாகிய தருமத்தால (அதாவது தாபித்தன முதலிய கருமத்தால) வெளிப்படடோனாய் வேளவியோடிருக்கின்ற வேட்போர்களுடன் தரையைப்பற்றிய வேளவியின்கணிருக்கின்றாய். கசியபருடைய அக்கினி, எனனும மூல பதங்களின் வேற்றுமையை 'கசியபா அக்கினியினுடைய' என மாறுபடுத்திக்கொள்க. எனவே, எவ வக்கினிகளுக் கசியபர் பிதாவோ என்றாயிற்று. ஆகவே, எவ வக்கினிகளுக்கு கசியபா பிதாவோ, சிரத்தையென்னுந் தேவி அன்னையாவளோ, அளவற்ற கருமமுடையவரும், அல்லது அளவிலாத அறிவுடையவருமாகிய வைவசுத மனு துதிச்சகின்றவராவரோ, அவ வக்கினி எசமானனுக்கு விரும்பிய பலனைக்கொடுக்குக. இதனா குறிப்பிட்ட இதிகாசத்தை வேறு பிராமணத்திற்காண்க (10)

குறிப்பு —எவ வக்கினி, கசியப ரிஷியைப் பரிபாலிப்பதாமோ, சிரத்தையாகிய சத்தியத்தை யுடையதோ, மழை பெயவீசுந் தன்மையால் உலகனைத்தையும உண்டாக்குவதோ, மனுவாமோ, (பகதி, பகதியிலாமையை யறிவதோ,) கவியாமோ, (மேதாவியோ) எவ வக்கினி, கூட இருக்கப்பட்ட தேவர்களோடு கூடவே வெளிப்படுகின்றதோ, அத தகைய இவ வக்கினி மேலாகிய தருமமென்னுந் கருமத்தால் வெளித்தோன்றியது என விவரணத்திற் காணப்படுகின்றது. இதுவே ஆட்கில் மொழி பெயர்ப்பிலுங் காணப்படுகின்றது

ஒ ன் ப தா வ து க ண் ட ம்.

முற்றும்.

ப த் தா ன் க ண் ட ம்.

பிரபாடகம்—1, அததியாயம்—1.

ஆறு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—பாஹிஸ் பிரத்தியம்.

91. ^{२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २} ^{३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २}
 சோமத் ராஜானம் * வரூணமஸ்மிந்வாரமாமஹே ।

आदित्यं विष्णुं सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ॥ १ ॥

இருக்கு 10-1 41-3.

வெஹம் ராஜாநம் வரூணமஸ்தி உநாரவாஹெஹே ।

சூரீத்யம் விஷ்ணு வஸ்யுதிம் ப்ரஹ்மாணம் ச ப்ரஹ்ஸ்பதி ॥

அந்வயம்.

ராஜானம், சோமம், வரூணம், அஸ்தி, ஆதित்யம், விஷ்ணு, சூர்யம், ப்ரஹ்மாணம், ப்ரஹ்ஸ்பதி,
 ச, அந்வாரமாமஹே ॥

பதவுரை.

ராஜானம்	ராஜாநம்	விளங்குகின்ற அல்லது ராசனாகிய,
சோமம்	வெஹம்	சோமனையும்
வரூணம்	வரூணம்	வருணனையும்
அஸ்தி	அஸ்தி	அகதனியையும்
ஆதित்யம்	சூரீத்யம்	அதிதி புத்திரனையும்
விஷ்ணு	விஷ்ணு	விஷ்ணுவையும்
சூர்யம்	ஸூரீயம்	சூரியனையும்
ப்ரஹ்மாணம்	ப்ரஹ்மாணம்	பிரமனையும்
ப்ரஹ்ஸ்பதி	ப்ரஹ்ஸ்பதி	பிருகதபதியையும்
அந்வாரமாமஹே	அந்வாரவாஹெ	அனபு பாராட்டுகின்றோம்

* अस्मिन् गीर्भिवामहे, आदित्यान्, எனபது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1. அக்கினிததாபஸ ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம்,
தேவதை விசுவேதேவா.

விளங்குகின்றவனும், அல்லது. ஈசனுமாகிய, மதியையும், இரவியை யும், வருணையும், அக்கினியையும் எம்மைக காப்பதன பொருட்டு வழி படுகின்றனம் அவ்வாறே, அதிதி மைந்தனையும், விஷ்ணுவையும், பிரமனை யும், பிருகற்பதியையும் தோத்திராவகளால் காப்பதன பொருட்டு வழிபடு கின்றனம் என்பதாம். (1)

குறிப்பு — ‘ஆதித்தியனை, எனறது = அதிதியின் புத்திரனாகிய வாயுவை. யானும் ஆதிதயனென்னும் சொல் சூரியனென்னும் பொருளில் வெளிப்படையா மாயினும், ஈண்டுச் சூரியனை வேறாய்க் கொள்ளப்படலால் சூரியனைக் குறிப்ப தன்று அறறேல், அதிதிபுத்திரர்களிற் பிரரைக கொள்ளாததென்கொலோ வெனின? பிரகாண வயத்தாற் பொருந்தாது. என்னை? பிரகாணத்திலோ, சோம, சூரிய, அக்கினி முதலியவைகள், கொள்ளப்படாதிருக்கின்றன. அவ்வாறே வாயு வைக் கொள்ளலும் மரபாமென்க.

ஈண்டுப் பூமிக்கு மூர்த்தியாகிய ‘சருவன்’ என்பவனைப் பிருகற்பதி என்பதா லும், சல வடிவ ‘பவன்’ என்பவனை வருணன் என்பதாலும், உருத்திரவடிவம் அக் கினியாம் அதை ‘அக்கினி’ என்பதாலும், உக்கிர வடிவ வாயுவை ‘ஆதித்தியன்’ என்பதாலும் ஆகாசமூர்த்தி ‘பீடன்’ அதை விஷ்ணு என்பதாலும், சோம மூர்த்தியாகிய மாதேவனை சோமன என்பதாலும் எசமான மூர்த்தியாகிய ‘பசு பதியை’ பிரமன் என்பதாலும், சூர்யனாகிய ‘ஈசானனை’ சூரியனென்பதா லும், கூறப்படாதிருத்தலால் இம் மந்திரத்தில் ஈசானது அட்ட மங்கல மூர்த்தி களின உபாசனை வெளிப்படையாமென்பது காண்க.

மந்திரம் 2.

கீதம்—ஆருடவத ஆங்கிரசம், அல்லது யாமம்.

३२ ३२ ३१ २ ३ २ ३ १ २२

92. इत एन उदारुहन् दिवः पृष्ठान्यारुहन् ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २२

प्र भूर्जयो यथा पथोद्यामङ्गिरसो ययुः ॥ २ ॥

உத னது உதாரஹந் திவ? பூஷ்டாந்யாஹந் ।

ப்ர ஸஞஜயொ யயா வயொஷ்டா உஜீரஸொ யயுஃ ॥

அநவயம்.

भूर्जयः, अङ्गिरसः, एते, यथा, उत्, द्यां प्रययुः, यथा पथा (जनाः तथा),

इतः, उदारुहन्, आगत्य, दिवः, पृष्ठानि, आरुहन् ॥

பதவுரை.

भूज्य	ஹூஜ்ய:	{ அவியைப (தேவவுண்வைப) : : குபஞ் செய்வோர்களான
अवक्रस.	அவக்ரஸ:	{ அவகிரச ரிஷிபிந சந்ததியா! என்னும
एते	எனதெ	இவர்கள்
यथा	யதா	எவ்வாறு
उत्	உத்	மேலவழியால்
द्यां	டிஜாம்	வானுலகை
प्रययु	புரயயு:	{ இனிது அடைந்தார்களோ, அவர்கள்
यथा पथा (जनाः तथा) }	யதா வயா (ஜநா: ததா)	{ வழியைப்பற்றிக்கொண்டு சனங்கள் ஒரு ஊரை யடைகின்ற போல
इत.	இத:	தரையினின்றும்
उदारहन्	உடாரஹந்	மேறசென்று
आगत्य	அகமக்ய	வந்து
दिवः	டிவ:	சவர்ககத்தினின்றும்
पृथानि	புரூதானி	மேம்பட்டான இடங்களைப்பற்றி
आरुन्	அரூந்	ஏறிக் கொள்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2 வாமதேவ ரிஷி. அநுவந்திப சந்தம். விசுவ தேவா தேவதை.

ஆவகிரச ரிஷிபிந சந்ததியார்களான இவர்கள் உயர்ந்த மாககத்தால் வானுலகை யடைந்தார்கள். அவர்கள் எவ்விதமானவாக என்னின! 'भूज्य' எனப்படில் 'भूजति' எனப்பதின பொருள் பக்குவஞ் செய்தலமாதலின, தேவவுணவுகளைப் பக்குவஞ் செய்வோர்களாவா. அடைவதிலுண்மை —வழியைக் கொண்டு சனங்கள் கிராம முதலியவைகளை யடைவதுபோன்றெனல. மற்றும் இந்தப் பூமியினின்றும் மேலே போய் வந்துஞ் சவர்ககத்தினுடைய இடங்களைத் தாண்டி ஏறுகின்றார்கள்.

(2)

குறிப்பு.—'या' 'வானுலகை, என்னும் பதத்தால் வாழ்னாருக்குப் பின் அடையத்தக்க தோரிடம் அல்ல எனப்பது பெறப்படுகின்றது. எனனை? மாககத்தைப்பற்றியதினாலேயே அடைவ தமையாமையின் மற்றே, மேம்பட்ட ஒழுக்க மாகிய மாககத்தைப் பற்றிக்கொண்டு அடையத்தக்க இனப் விசேடமே எனடு வானுல கென்றதாம் அல்லது, இமயமலை முதலிய உயர்ந்த வீடமாம், எனக் கூறுகின்றோம் மற்றும் 'भूज्य' எனறதற்கு, பூமியை வென்றவர்கள் எனப்பது லிவாணக்காரா உடனபாடு. இதுவே ஆங்கில சொல்லு பின் கருத்துமாம்.

மந்திரம் 3.

சிதம்—அசிதம்

39 2 32 3 9 23 9 2
93. राये अग्ने महे त्वा दानाय समिधीमहि ।

9 2 3 2 39 23 9 2 39 2 3 9
ईडिष्वा हि महे वृषन् द्यावा होत्राय पृथिवी ॥ 3 ॥

ராயெ சுமெ ஊ சுவா டாநாய வஸிஸீஹி ।

ாஃபிஷா ஹி ஊஹ வுஷநு டுாவா ஹோத்ராய பூயிவீ ॥

அநவயம்.

हे अग्ने !, त्वा, महे, राये, दानाय, समिधीमहि, हे वृषन् ! महे,
होत्राय, द्यावा पृथिवी, ईडिष्वा ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஊ சுமெ !	அக்கினியே !
त्वा	சுவா	உன்னை,
महे	ஊஹ	மிசுந்த
राये	ராயெ	திரவியததைக
दानाय	டாநாய	கொடுப்பதற்கு
समिधीमहि	வஸிஸீஹி	நன்கு வளாக்கின்றோம்.
हे वृषन् !	ஊ வுஷநு !	தான (ாகை) மழையெய்வோய !
महे	ஊஹ	பெரிய
होत्राय	ஹோத்ராய	தீ யோமத்தின் பொருட்டு
द्यावा पृथिवी	டாவா பூயிவீ	வானுலகையும் மண்ணுலகையும்
ईडिष्वा	ாஃபிஷா	(நீ) துதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருகரு—3. கசியபா அலஸ்து அசிதா அல்லது தேவலா
ரிஷி.

அக்கினியே ! மிசுந்த தனங் கொடுப்பதன் பொருட்டு யாங்கள் நன்றாக
உன்னை வளாக்கின்றோம் வேண்டியதை மழையெனப் பெய்யும் அக்கினியே!
நீ பெரிதாகிய தீ யோமத்தின் பொருட்டு, வாண்டும் மண்ணையுந் தோத்திரஞ்
செய்வாயாக (3)

குறிப்பு — ' होत्राय ' எனறதற்கு ஓமத்தின் பொருட்டெனறனா பாடியக்
காரா, ஓமத்திரவியத்தின் பொருட்டெனறனா விவரணக்காரா வானுலகு
மண்ணுல கிரண்டும் எனறது, வானுலகை மண்ணுலகை என, இரண்டாம்
வேற்றுமை விரிக்கப் பெற்றது.

மந்திரம் 4.

கீதம்—துவாஷ்டரி.

91 ३ २ ३ २ ३ २ ३ ० ३ २ ३ १ २ ३ २
 दधन्वे वा यदी मनु वोचद् * ब्रह्मेति वेरु तत् ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 परि विश्वानि काव्या नेमिश्चक्र † मिवा भुवत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 2-5-3

உயநெ வா யதீ உநு வொவடச் ஸ்ரெஹதி வெரு தக் ।
 பரி விஸ்வாநி காவ்யா நெமிஸ்க்ர லிவா ஸுவத் ॥

அநவயம்.

வா, இம், அநு, (ஹோதி:), யத், ததந்வே, யத் ப்ரஹ், அநுவோத், தத்,
 (சர்வ) வேரு, (அயமஸி:), விஸ்வாநி, காவ்யா, நேமி: சக்ர இவ, பர்யஸுவத் ॥

பதவுரை.

வா	வா	அலலது
இம்	ஂரஂஸ்து	இவ வேளவியைக்
அநு	சுநு	குறியாகவைத்து
(ஹோதி)	(ஹோத்ராதி:)	{ இருக்கு மறை படி பபோரா முதலி யோகன
யத்	யக்	எந்த அவிதையத்
ததந்வே	உயநெ	தாங்குகின்றார்களோ,
யப்ரஹ்	யதீஸ்ரஹ்	எந்தத் துதியைச்
அநுவோத்	சுநுவொவக்	சொல்கின்றார்களோ
தத் (சர்வ)	தக் (ஸ்வ-ஹ)	அவ வளைததையும்
வேரு	வெரு	அறிகின்றது
(அயமஸி:)	(சுயமஸி:)	(இவ வகுகினி)
விஸ்வாநி	விஸ்வாநி	கல்லா
காவ்யா	காவ்யா	{ அறிவு மிகுந்த வேடபோர்களாற் செய்யப்படுங் கருமங்களுடும்
நேமி சக்ரமிவ	நெமி: சக்ரமிவ	{ இருப்புக் கட்டானது சக்கரத் தைப்பற்றிக்கொளவது போல
பர்யஸுவத்	பர்யஸுவத்	தனவயப்படுததிகொள்கின்றது.

* ब्रह्मापि वेरु, † मिवा भवत्, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்,

கண்டம்—10 இருக்கு—4 பாக்க ஹுதி ரிஷி, அல்லது, சோம ரிஷி.
அதுஷ்டுப சந்தம் தேவதை அக்கினி

அல்லது, இவ வேளவியைக் குறித்து அவியைத் தாங்குவோர்களான இருக் கோதுவா முதலியோர்கள் யாதொரு தோத்திரஞ் சொல்கின்றார்களோ, மற்றும், எசா மறை, படிப்போர்கள் எந்த அவியைத் தாங்குகின்றார்களோ, (அண்டு, அது, எனறதைபுஞ் சோதது வேளவியைக் குறியாகக் கொண்டு எனப்பொருள கொள்க) அவைகளனைத்தையும் அக்கினி தான அனுடிகுமாறு அறிகின்றது, அல்லது விரும்புகின்றது. இவ வக்கினி மேதாவிகளான வேட்போர்களின் சம்பந்தமான கருமங்களனைத்தையும் தன வசமாகிக்கொள்ளுகின்றது வியாபித்துக்கொள்கின்ற தென்பதும். வியாபிப்பதிலுவமை —இரும்புக் கட்டு இரத்ததின சக்கரத்தை உள்ளவாறு முழுதும் வியாபித்துக்கொள்வது போல எனபது. (4)

குறிப்பு —‘தவ்நே’ என்றது ‘தவந்’ எனபதாம் ‘வே’ என்றதும், ‘ஐம், அநு’ எனனு மிரண்டும் அசைச் சொற்கள் எனபா விவரணக்காரா, ‘வே’ என்றது ‘வே, ஓ’ எனவாம் வே எனபது அறிதல் உ என்றது அசை வே எனனுந் தன்மைச் சொல் அதாவது ‘அறிவேன’ எனபது, அறிகின்றது, எனப்படாக்கை யாயிற்று. ‘கவ்யா’ என்றது —சுருதி வாக்குகள் அல்லது அவிகள், எனபது விவரணக்காரரது கொள்கை. அஃது உலகியலில் கவய என வரும்.

‘வ்ஹ’ எனவும் ‘வ்ஹாணி’ எனவும் பாடபேதமுண்டு.

மந்திரம் 5.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி, ராகேஷ்க்னம்.

95. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
प्रत्यग्ने हरसा हरः * शृणाहि विश्वतस्परिः ।

३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ २ ३ २ २ ३ २ २
यातुधानस्य रक्षसो बलं † न्युञ्ज वीर्यम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-87-25

புத்ருஹ ஹரஸா ஹரஃ ஸ்ருணாஹி விஸுவதஸ்பரிஃ ।
யாதுதாநஸ்ய ரக்ஷஸோ பலம் ந்யுஜ வீர்யம் ॥

அநவயம்

‘ஹே அக்னே! ஹரஸா, ஹரஃ, யாதுதாநஸ்ய, பலம், விஸுவதஸ்பரிஃ, ப்ரதி ஸ்ருணாஹி, (ததா) ரக்ஷஸஃ, வீர்ய, ந்யுஜ ॥

* ஸ்ருணாஹி, † விருஜ வீர்யம், எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே சுஹீ !	அககினியே ! நீ
हरसा	ஹரஸா	தனது பிரகாசத்தால
हरः	ஹரஃ	கெடுக்குஞ் சீலமுள்ள
यातुधानस्य	யாதுதாநஸ்ய	இராககதருடைய
बलं	பலம்	வலியை
विश्वत परिः	விஸ்தஃ பரிஃ	எல்லா வகையானும் நீங்குமாறு
प्रतिष्ठाग्राहि	புதிஸ்தாநாஹி	முழுதும் நாசஞ் செய்வாயாக
(तथा)	(தயா)	(அவ்வாறே)
रक्षस	ரக்ஷஸஃ	இராககதருடைய
वीर्यं (च)	வீர்யம் (அ)	பராக்கிரமத்தையும்
न्युज	நயுஜ	ஒடுக்கி விடுவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5 பாபுரரிஷி. அனுஷ்டேப சந்தம் ரக்ஷாஹா அககினி, தேவதை

அககினியே ! நீ உன்னுடைய ஒளியால் அல்லது கோபத்தால், பாண்டு யாஸகமுனிவரும் 'हरो हरे उर्योतिहरे उच्यते' எனறனா ஆதலின், 'हरसा' எனறதற்கு ஒளியால் எனக்கொள்ளப்பட்டது. பிறரை வாட்டுஞ் சீலமுள்ள இராககதருடைய வலியை எல்லா வகையானும் போமாறு முற்றிலும் ஒழிப்பாயாக. (5)

குறிப்பு — 'न्युज' எனறதற்கு முற்றிலும் ஒழிப்பாயாக எனக் கொண்டனா பாடியக்காரா. நோபடுததுவாடாக எனக் கொண்டா விவரணக்காரா.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மாநவம்.

१ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
 96. त्वमग्ने वसूँश्च रिह रुद्राँश्च आदित्याँश्च उत ।
 १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 यजा स्वधरं जनं मनुजातं घृतशुष्कम् ॥ ६ ॥

— 1,45-1.

சுவிதே வஸூஞ் ரிஹ ருத்ராஞ் சூஷித்ராஞ் உத ।

யஜா ஸ்வஹ ஜநம் மனுஜாதம் வுதஸூஷ்டம் ॥

அங்வயம்.

हे अग्ने !, त्वं, इह, वसून्, रुद्रान्, आदित्यान्, उत, स्वधरं, मनुजातं,
घृतपुष्पं, जनं, यज ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ சுஹே !	அக்கினியே !
त्वं	சுவம்	நீ
इह	ஐஹ	இக.கருமத்தில்
वसून्	வஸூநு	வசுகளையும்
रुद्रान्	ரூட்ரானு	உருத்திராகளையும்
आदित्यान्	ஆதித்யானு	ஆதித்யாகளையும்
उत	உத	மற்றும்
स्वधरं	ஸ்வஹம்	நல்லவேளவியிலுள்ள தும
मनुजातं	மனுஜாதம்	{ பிரசாபதியா லுண்டாக்கப்பட்டது
घृतपुष्पं	஘ரதபுஷ்பம்	நீரைக் கொடுப்பதுமாகிய
जनं	ஜனம்	சனத்தையும்
यज	யஜ	ஆராதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருநகு—6. பிரஸ் கணவரிஷி. அதுஷ்டுப சந்தம்.
அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! நீ இக.கருமத்தில் வசு முதலியோகளை யாராதிப்பாயாக.
மற்றும், தேவதை வடிவமாகிய மற்றைய பிராணியையும் ஆராதிப்பாயாக.
எத்தனமைய பிராணியை யெனின்? அழகிய வேளவியோடுகடியதை.
மனுப பிரசாபதியா லுண்டாக்கப்பட்டதை மற்றும் நீரைத் தருவதை.
ஆராதிப்பாயாக என இயைத்துக்கொள்க (6)

குறிப்பு —மூலத்தில் 'जनं' எனறதால் தேவதை வடிவப் பிராணி கொள்ளப்
பட்டது. பிரசாபதியைத் தேவதையாகவுடைய ஆசாயம் எனபது பொருள்.
ஆசாயமே பிரசாபதி என, சபரசவாமி எழுதியுள்ளார். (பூருவ மீமாஞ்சைச் சாபர
பாடியத்தில்) பிராணை எனபது வாயு அதுவும் உறபத்தியின் முன்பு ஆசாயத்தி
னிலேக்கின்றது எனச் சுருதியுங் கூறுகின்றது ஆதலின் சனம் எனபதால் பிரசா
பதியே கொள்ளக்கிடக்கின்றது எனபதே துணிபு

'மனுஜாதம்' எனறது = இரதிரனை. என்னை? எல்லாத் தேவதைகளும்
மனுவினாலுண்டாக்கப்பட்டனவாமென 'मनोवै देवा यज्ञियास' எனறற ரூடக

கத்து சுருதி கூறுவதால் என்க ஈண்டு 'மநுஜாதம்' என வேறு கொள்ளப்பட்டமையின, அச சொல்லால் இந்நிரனே குறிகப்படுகின்றன 'ஷ்ரஸுஷ்' நீ தரு ஷோனே எனனும் விசேடணம் அவனுககே பொருந்தமாற்றிக.

வசுக்க னொட்டு.—தவன, தருவன, சோமன, சாவித்திரன, அநிலன, அநலன, பிரதயூஷன, பிரபாசன எனபன பதினொரு வருத்திராகள —அசா, ஏகபாதா, அகிலிரகனா, பிஞ்சு, அபராசிதா, திரியமபகா, மகேசுரா, வீருஷாகபி, சமட, அரணா, ரசுரா எனபவர்கள்.

பத்தாவது கண்டம்

முறையம்.

முதற் பிரபாடகமும்

முடிந்தது.

இரண்டாவது பிரபந்தம்.

பிரபந்தம்--2. அகத்தியாயம் 1. கண்டம்--11.

பத்து மருத் து.

ம,க,கிரி. 1.

கேதா--கேதா,கா அகமக,கிரி,க,கிரி.

97. १ १ २ १ १ २ ३ १ ३ १ २ ३ ३
புரு த்வா * தவ ம்விதா ।

१ १ २ ३ ३ ३ ३ ३
தோதஸ்யேவ ஶரண ஆ மஹஸ்ய ॥ १ ॥

இரண்டாம், 1-150-1.

வாசாஸு க்வா ஶாஸிவாஶ்வோதஸ்யேவ ஶரண ஆ மஹஸ்ய ।

தோதஸ்யேவ ஶரண ஆ மஹஸ்ய ।

அகத்தியாயம்.

ஹே அஹே!, த்வா (அஹ்), புரு வோசே, (யத) மஹஸ்ய, தோதஸ்ய,
ஶரண ஆ ஹவ, தவ ம்விதா, அரி: ॥

பதவுரை.

ஹே அஹே!	ஹே அஹே!	அகத்தியாயம்!
த்வா	த்வா	அகத்தியாயம்
வாசிவாம்	வாசிவாம்	{ 1. த்வாஸு க்வா ஶாஸிவாஶ்வோதஸ்யேவ ஶரண ஆ மஹஸ்ய ।
(அஹ்)	(அஹ்)	(அஹ்)
புரு வோசே	புரு வோசே	புரு வோசே
(யத)	(யத)	(யத)
மஹஸ்ய	மஹஸ்ய	மஹஸ்ய
தோதஸ்ய	தோதஸ்ய	தோதஸ்ய
ஶரண ஆ ஹவ	ஶரண ஆ ஹவ	ஶரண ஆ ஹவ
தவ ம்விதா	தவ ம்விதா	தவ ம்விதா
அரி:	அரி:	அரி:

சாயண பாடியம்.

11, 12-ம் கண்டங்களின 1-ம், மந்திரத்திலிருந்து 8-மந்திரங்கள் க்ருப சந்தத்தையுடையன. 10-மந்திரங்கள், 'உஷ்ணிக' சந்தமுடையன. மஹும், 11-ம், கண்டம், 5-ம் மந்திரம் பவமான தேவதையை யுடையது. 10-ம் கண்டம் 6-ம் மந்திரம் அத்தியின் துதியாம். எஞ்சினவைகள் அக்கினி தேவதையையுடையன. எல்லாவற்றிற்கும் 'ஆக்கினேயம்' எனவும் வழக்கு குடைகாரர்கள் போகின்றார்கள் எனபதுபோல கண்டு கொள்க.

கண்டம்—11. இருக்கு—1. தீக்கதம் ரிஷி உஷ்ணிக சந்தம். அக்கினி தேவதை

அக்கினியே! உன்கைக்குறித்துப் பலவகையாகச் சொல்கின்றேன், அல்லது பலவகை வாதத்தைச் சொல்கின்றேன், அதாவது மைந்தனைத் தருவாயாக, திரவியத் தருவாயாக, எனபது முதலிய விசைகளைச் சொல்கின்றேன் என்பதாம், ஒன்றுஞ் செய்திலை யெனிலோ, அன்று, மறறே அவி கொடுத்தவனு யிருக்கின்றேனாதலின் விருமபியதைச் சொல்கின்றேன் என்க. இதர சாதாரணமாய்ப் பேசுகின்றவனுக்கு, எவ்வாறு கொடுக்கத்தக்கது எனபெண்ணற்க எனபதாம் போசிரியனுடைய தொண்டன் போல அக்கினியே! உனக்கே யான் தொண்டன் என்க.

ரண்டு வடமொழியில் ஆகாரம் உவமையப்பொருளில் நின்றது. அந்த கால, ஆனதான வீட்டில் எவ்வாறு கருப்பத்திலிருந்தே அடிமையாகிய நியதமாயுள்ளதோ, அங்ஙனமே யானுமாதலின் விருமபியதைப் பலவாறு சொல்கின்றேன் எனபதாம், நீயும் வேண்டிய தனத்தைபுர தருவாயாக எனபது பொருள்

இம் மந்திரத்திற்கு யாஸக முனிவரும் நிருத்தம் 5, 2, 8-ம் சூத்திரத்தில் இவ்வாறே பொருள் கூறியுள்ளார்

(1)

குறிப்பு—அநேக விதமாக உனனை யடைக்கின்றேன் எனபது ஆவதிலமொழி பெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 2.

கீதம்—ஆசுவரிஷி பரகிருதம்.

9 २२ २३ ३ १ २ ३ २
98. य होत्रे पूर्य वचोऽग्नये भरता बृहत् ।

३ १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
विपां ज्योतींषि विभ्रते न वेधसे ॥ २ ॥

இருக்கு 3-10-5,

ஹ ஹோத்ரு வ குவூ-ம் வஹொஹயே ஹாதா ஸுஹக் ।
விவாஹ ஜெஹாதீஹி ஸிஹுதெ ந வையவெ ॥

அநவயம்.

(हे होत्रादयः ।) विपां ज्योतीषि, विभ्रते, वेधसे, होत्रे, अग्नये, बृहत्,
पूर्व्य, वचः, प्रभरता ॥

பதவுரை.

(हे होत्रादयः ।)	{ (ஹ ஹோத்ரா உபஃ ।)	{ (இருக்கோதுவோ முதலியோர் களே ।) (நீவிா)
विपां	விவாஹ	{ எசாமறையோதும் விபபிராக ளுடைய
ज्योतीषि	ஜெஹாதீஹி	சுருமததாலுண்டான ஒளிகளை
विभ्रते	ஸிஹுதெ	இனிது தாங்கப்பட்டதும்,
वेधसे	வையவெ	உலகத்தைத்தாங்குவதும்,
होत्रे	ஹோத்ரு	{ தேவதையை யழைப்பதும் (ஆகிய)
अग्नये	சுஹயே	அக்கினியின் பொருட்டுச்
पूर्व्य	வூவ்யூ-ம்	பண்டைக் காலத்திய
बृहत्	ஸுஹக்	மகத்தான
वच	வஹஃ	தோத்திரங்களை,
प्रभरता	ஹாதா	{ சம்பாதிப்பீர்களாக, (துதிப்பீக ளாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—2. விசுவாமிததிர ரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். அக
கினி தேவதை

எசமானன, இருக்கோதுவா முதலியோராகடருக கூறுகின்றன —
ஹோதருளன ஹம் இருக்கோதுவா முதலியோராகளே! (நீவிா) அறிவுமிருந்த
'அததுவாபு' எனப்படும் எசா படிப்போ முதலானவாளுடைய நம்
சுருமாறுடான ததாற றேடிய, ஒளிகளை நிமித்தமாசக கொள்ளப்பட்டதும்,
உலகத்தை யினிது தாங்குவதும், தேவாளை யழைப்பதுமாகிய அக்கி
னிகரு, மகத்தாய பண்டைக்காலத்திய துதிமுதலிய தோத்திர வாக்கியங்
களை, அல்லது உலகத்தைப் படைக்கும் பரமேசுரன இரவி முதலிய சோதி
களை யுண்டாக்குமாறு, இனிது சம்பாதிப்பீர்களாக தோத்திரஞ் செய்வீர
ளாக எனபது பொருள். (2)

குறிப்பு — அக்கினியை, பிருகத என்னும் தோத்திரத்தால் திருபதி செய்வீர
ளாக எனபது ஆங்கில ஆசிரியர் கருத்து ஈண்டு உடமொழியிலுள்ள நகாரம் ஒரு
வகையில் பொருள் தராமலும் ஒரு வகையில் உவமைப் பொருளைத் தந்தும் நின்றது.

மந்திரம் 3.

சீதம்—பிரசாபதி ரிஷி சுருதிரே கிரத்தாம் கிரததம் சதயம்

2 3 1 2 3 1 2 3 1 2

99. अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसोयहो ।

3 1 2

3 2 2 1 2

* अस्मे देहि जातवेदो महि श्रवः ॥ 3 ॥

இருக்கு 1-17-4.

சுமெ வாஜஸ்ய மொஉத ஂஂஸாநஃ வஹவொயஹொ ।

சுவெ ஷெஹி ஜாதவெஷொ உஹி ஸ்ரவஃ ॥

அநவயம்.

हे सहसो यहो!, अग्ने!, गोमतः, वाजस्य, ईशानः, (असि) (अतः)
हे जातवेदः! अस्मे महि श्रवः देहि ॥

பதவுரை.

हे सहसो यहो!

ஹெ வஹவொ
யஹொ!

} ஆறறவின மைநதனாகிய

अग्ने!

சுமெ!

அக்கினியே! (நீ)

गोमतः

மொஉதஃ

கோக்களோடு கூடியவனும

वाजस्य

வாஜஸ்ய

அனனத்திறகு

ईशानः

ஂஂஸாநஃ

இறைவனுமாக

(असि)

(சுவி)

(இருக்கின்றாய்)

(अतः)

(சுதஃ)

(இதனால்)

हे जातवेदः!

ஹெ ஜாதவெதஃ!

} தோறிய வுணாவு தனங்களை
யுடையோய!

अस्मे

சுவெ

எமக்கு

महि

உஹி

மிருநத

श्रवः

ஸ்ரவஃ

அனனத்தைநத

देहि

ஷெஹி

கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3 கோதம ரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். அக்கினி
தேவதை.

வலியினுடைய குழந்தையாகிய அக்கினியே! பல கோக்களை யுடைய
வாக்கும, அனனத்திறகும், இறைவன நீயா யிருக்கின்றாய். ஆதலின

* अस्मे देहि, எனபது இருக்கு.

உண்டாகிய தன்முள்ளோய் ! அல்லது உண்டானவைகளை யுணர்ந்தோய !
 அக்கினியே ! மிகுளுள் அன்னத்தை எம்பாலிருக்குமாறு இனிது தருவா
 யாக. நிலை நிறுத்ததுவாயாக எனபதும்து. ஆற்றலின் மைந்த ! எனபது
 பிறவற்றிற்குக் கருவியாக தன்மையால் ஆறும் வேற்றுமைத் தொடர்பு விளி
 எனப்பட்டது 'அஸ்மே' எனறது ஏழாம வேற்றுமைப் பொருளில் சே விசுதி
 பெற்றது நான்காம் வேற்றுமையாகக்கொள்ளின, எமக்குத் தருவாய் எனப்
 பொருள் படும் ஏழாம் வேற்றுமை யெனக் கொள்ளின 'அஸ்மாஸு' எங்க
 ளிடத்து ஜாத வேதாவாகிய அக்கினியே ! (நீ) தனத்தை நிலை நிறுத்ததுவாயாக
 என முடியும் (3)

குறிப்பு — அரணிக கட்டையை வலி கொண்டு கடைதலாலெழுதலின, நீ ஆற்ற
 லுக்கு மைந்தனென உபசரிக்கப்பட்டது.

'அஸ்மே தேहि' எனவும், 'அஸ்மே தேहि' எனவும் பாடம்

மந்திரம் 4.

கீதம்—பிரசாபதி ரிஷி, சதம்.

100. २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 अमे यजिष्ठो अध्वरे देवान्देवयते यज ।
 १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २
 होता मन्द्रो विराजस्यति सिधः ॥ ४ ॥

இருக்கு 3-10-7.

சுமெ யஜிஷ்டா சுயரொ ஷ்வரொ ஷ்வரொ ஷ்வயதெ யஜ ।
 ஹொதா மந்த்ரொ விராஜஸ்யதி சித்யஃ ॥

அநவயம்

हे अमे ! यजिष्ठः (त्वं) अध्वरे, देवयते, देवान्, यज (किञ्च) होता,
 मन्द्रः, (त्वं), सिधः, अति विराजसि ॥

பதவுரை.

हे अमे !	ஹெ சுமெ !	அக்கினியே !
यजिष्ठः (त्वं)	யஜிஷ்ட (த்வம்)	ஆராதிப்பதிறசிறந்தவனாகிய (நீ)
अध्वरे	சுயரொ	வேளையில்
देवयते	ஷ்வயதெ	{ தேவர்களை விருடும்பு எசமானன
देवान्	ஷ்வரொ	பொருட்டு
यज	யஜ	தேவர்களை
(किञ्च)	(சிஞ)	ஆராதிப்பாயாக.
		(அனறியும்)

होता	ஹோதா	தேவரையழைப்பவனும
मन्द्र. (त्व)	மந்த்ரு: (த்வ)	களிப்பிப்பவனுமாகிய (நீ)
विध.	வித்ய:	சத்தாருக்களினும
अति	அதி	மேலாய
विराजसि	விராஜஸி	இனிது விளங்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—1 விசுவாமித்திர ரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம. அக கினி தேவதை.

அக்கினியே! ஆராதனை செய்வதிற சிறந்த நீ, வேளவியில தேவா களை விருமபுகின்ற எசமானன பொருட்டுப் போற்றத்தக்க தேவதைகளேப பூசிப்பாயாக. மற்றும், தேவாக்களே யழைப்பவனும, எசமானனுக்குக் களிப புண்டாககுபவனுமாகிய நீ நாசமபண்ணுகின்ற எல்லாச் சத்தாருக்களையும் அடக்கிக்கொண்டு மேலாய விளங்குகின்றாய். (4)

குறிப்பு — ணடுச சத்தாருக்கள என்றது சோமபல நித்தினை முதலியவைகளை.

மந்திரம். 5.

சீதம்—துவஷ்டாரிஷி ஆதித்தியம்.

३ २ ३२ ३१ २ ३ १ २२ ३ २
101. * ज्ञानः सप्त मातृभिर्मैधा माशासत श्रिये ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
अयं ध्रुवो रयीणां चिकेतदा ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-101-4.

ஜ்ஞாநஃ ஸப்த் மாதுர்மிதா மாசாஸத ஸ்ரியே ।
அயம் ஧்ருவோ ரயீணாம் சிகேததா ॥

அநவயம்.

ध्रुवः, अयं, रयीणां, आचिकेतत्, सप्त, मातृभिः, (सह) ज्ञानः
(सः अग्निः) मैधां, श्रिये, आशासत ॥

பதவுரை.

ध्रुवः	஧்ருவஃ	நிலைபுள்ள
अयं	அயம்	இவ வக்கினி
रयीणां	ரயீணாம்	திரவியங்கட்கு

* ज्ञान सप्त मातर , वेधामशासत, चिकेतयत्, எனபது

आचिकेत्	சூ அிகெதகி	{ கட்டளை (சிட்சை) செய்ய வுணர்ந் திருக்கின்றது.
सप्त	ஸப்த	ஏழு
मातृभिः	மாத்ரபி:	நாக்ருகளோடு
(सह)	(ஸஹ)	(கூட)
जज्ञानः	ஜஜ்ஞாந:	வெளிப்பட்டிருக்கின்றது.
(सः अभि.)	(ஸ: அபி:)	(அவ வக்கினி)
मेधां	மெயா	{ கருமத்தை நியமிக்குஞ் சோமத் தைக குறித்தது
श्रिये	ஸ்ரீய	தொண்டின் நிமித்தம்
आ शासत	சூ ஸாஸத	கட்டளை யிடுகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—5. திரித ரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். தேவதை பவமான நென்னுஞ் சோமன்.

நிலையாயுள்ள இவ் வக்கினி தனங்கட்குக் கட்டளையிடுவதை யுணர்ந் திருக்கின்றது. ஏழுநூற்தொகைகொண்ட அவிக்களை அளக்கு மாற்றலுள்ள நாக்ருகளோடு, அல்லது, தனமேல அவிக்களை யெறிக்கின்ற நாக்ருகளோடு கூட வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. |அவ் வக்கினி, கருமங்களை நனகு ஏற் படுத்துகின்ற சோமநதுககுச சேவையின் பொருட்டுக் கட்டளையிடுகின்றது சோமத்திற்குத் தொண்டு செய்ய விருமபுகின்றது என்பதும் (5)

குறிப்பு—ஏழு மாதர்கள் எனபதற்கு, நாக்ருகள் போன்ற ஏழு சுவால்களுடன் அல்லது பிருதிவி, தாத்ரீ, காபீ, வேந்தன் மனைவி, அநதணமாத், குருபத்தினி, கருப்பினி, எனனும ஏழு மாதர்களுடன் எனபதும், இவர்களை யாராதிக்கில் அக்கினி யைப் பூசித்த பயனுண்டு, இவைகள் கோபமடையின் அக்கினியும் முனிவடையும், ஆதலின் இவைகள் தேவதைகள் போன்று வழிபடத்தக்கன எனபதும் பிறமதம். ஏழு சந்தங்கள், ஏழு ஓததுருக்கள், ஏழு சோம சமஸ்தாக்கள், ஏழு தேவதைகள், ஏழு வேளவிகள், ஏழு அவிகள் எனபனவே ஏழு மாதர்களாஹ எனபது விவரணக காராமதம்

மந்திரம் 6.

சிதம்—அதிதி ரிஷி ஆதிதயம்.

३२७ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
102. उत स्या नो दिवा मतिरदिति रूत्यागमत् ।

१ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

सा शन्तात मयस्करदप सिधः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-18-7.

உத ஸ்ரோ னொ ஷிவா உதிரஷிதி ரகுதூமஸு ।
 வஸா ஸனாத உயஸா_{க்}ரஷவ வி_{க்}ய_ய ॥

அநவயம்.

उत, मतिः, स्या, अदितिः, ऊत्या, दिवा, नः, अगमत्, (आगत्य च)
 सा, शंताता, मयः, करत्, सिधः, अप (गमयत्) ॥

பதவுரை.

उत	உத	மற்றும்
मतिः	உதி:	பூசிககத்தகக
स्या	ஸ்ரோ	முற்கூறிய அந்த
अदिः	அடி _{தி}	அதிதி தேவதை,
ऊत्या	ஊதூ _{தி}	பாதுகாதத்தலுடன்
दिवा	டிவா	பகலில்
नः	ந:	எங்களைக் குறித்து
अगमत्	அமஸு	வருக.
(आगत्य च)	(சூமதூ அ)	(வந்து)
सा	ஸா	அவ்வதிதி தேவதை
शंताता	ஸனாதா	சாந்தமுண்டாக்குரு
मयः	மய:	சுகததைபுஞ்
करत्	கரசு	செய்வதாகுக.
सिधः	ஸி _ய ய:	சத்துருக்களையும்
अप (गमयत्)	அப (மய _ய த _ய)	விலக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6. இரிமிடி ரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். அதிதி,
 தேவதை.

மற்றும், மனனம் பண்ணற்குரிய, அல்லது துதித்தற்குரிய, முற்
 கூறிய அவ்வதிதி தேவதை, பாதுகாப்போடு கூட பகலில் எங்களை முன
 னிட்டு வருக. வந்து, சாந்தியைத்தருகின்ற சுகததையும் அவ்வதிதி
 தேவதை செய்குக் கொலைத்தொழிற் புரியுஞ் சத்துருக்களைத் தூரத்தில
 குக. 'சி_{யி}' எனப்பதற்குக் கொல்லுதல் எனப்பது பொருள். (6)

குறிப்பு.—மூலத்திலுள்ள, 'மதி' என்னுஞ் சொல்லிற்கு, இப்பாடியத்திற்
 கொண்டபடி, மனனம் பண்ணத்தக்கது, அல்லது துதிக்கத்தக்கது, எனக் கொள்
 னாது (அறிவுடையான்) எனக் கொண்டனா விவரணக்காரா. ஓகாலுந் துன்புறத்
 தவர் அதிதி. அவளே தேவமாதாவாவள எனப்பதும் அவா கொள்கையே. தீனத்
 தனமையிலாமை எனப்பது பிறா கொள்கை பிரகிருரி யெனப்பது இதிகாசக்காரா
 கொள்கை அதிதி—அந்தரிட்சம் எனவும், மயம்—எனப்பது சுகமெனவுங் கூறுகின்
 றது நிகண்டு.

'उत, स्या' எனவும், उत, स्या, எனவும் பாடம்,

மந்திரம் 7.

கீதம்—வார்க்க சமயம்.

103. ^{१ २ ३ १ २ ३ २ १ २ ३ १ २} ईडिष्वा हि * यजस्व जातवेदसम् ।
^{३ १ २ ३ १ २} चरिण्यु धूममगृभीतशोचिषम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-23-1.

ஊர்ச்சிகம் ஹி ப்ரதீவ்யாம் யஜஸ்ய ஜாதவெதஸ்ய ।
 வாரிஷ்ய யஞஜ உஜ்ஜீத ஸோவிஷ்ய ॥

அந்வயம்.

प्रतीव्यां, (अग्निं) हि ईडिष्वा (किञ्च) चरिण्यु धूमं, अगृभीत शोचिषं,
 जातवेदसं, यजस्व ॥

பதவுரை.

प्रतीव्यां	ப்ரதீவ்யாம்	{ சத்துருக்களிடத்து மாறுதலை யுடைய
(अग्निं) हि	(அ. ஹி) ஹி	(அக்கினியை) யே
ईडिष्वा	ஊர்ச்சிகம்	துதிப்பாயாக.
(किञ्च)	(கிண)	(அனறியும்)
चरिण्यु धूमं	வாரிஷ்ய யஞஜம்	{ பரந்து செல்லும் புகையையுடைய தும
अगृभीत शोचिषं	அ. ஹி த ஸோவிஷ்யம்	{ பற்றவொண்ணாத வொளியை யுடைய தும
जातवेदसं	ஜாதவெதஸம்	{ தோன்றின பிராணிகளை யுணர்ந்த துமாகிய அவ வக்கினியைப்
यजस्व	யஜஸ்ய	போற்றுவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. வைசுவமனா யசுவரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். அக்கினி தேவதை.

சத்துருக்களிடத்து மாறுபாடாய்ச் செல்லுந் தனமையுள்ள அக்கினியையே தோத்திரங்களாற் றுதிப்பாயாக ாண்டு மூலத்திலுள்ள 'ஹி' எனபது தேற்றத்தினினறது. மறமும், யாண்டுஞ் செல்கின்ற சீலமுடைய

* प्रतीव्यम्, எனபது இருக்கு.

புகையை யுடையதும், சுவாலையையுடையதும், இராக்கதர்களால் கொ
முடியாத வெளியை யுடையதும், தோன்றின, பிராணிகளினதும்
முணர்ந்ததுமாகிய அவ வகிகினியைத் தேவவுணவுகளால் ஆராதிப்பாயா

குறிப்பு—**பிரீயம்**, எனறதற்கு மாறிச்செல்லுஞ் சீவமுடையதென்று
யத்திற கொண்டபடி கொள்ளாது, ‘யாண்டுமுள்ளது’ எனவும் ‘ஹி’ என
அசை யெனவுங் கொண்டனா விவரணைகாரா.

ஜாதவேதம், எனறதற்கு அககினி யென்றார் பாடியக்காரா. சூரியமே
கொண்டனா விவரணைகாரா. ‘இதில’ “**உத்யம் ஜாதவேதம்**” எனனும மறை
கும், ஜாதவேதே சுனவம், எனனும நிகுண்டு வாசகம் பிரமாணபாடுமனபா

மந்திரம் 8.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ரகேஷாக்ஷம்.

9 22 39 2 3 2 39 2 3 9 2
104. न तस्य मायया च न रिपु रीशीत मर्त्यः ।

2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
यो अग्नये ददाश * हव्यदातये ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-23-2

ந தவ்யு லாயயா ச ந ரிபு ரீசீத மத்ய-3 ।

யொ சுமயெ ட்டாஸ ஹவ்யுடாதயெ ॥

அங்வயம்.

यः, हव्यदातये, अग्नये, ददाश, तस्य, मर्त्यः, रिपु. (सन्), मायया च
न, ईशीत ॥

பதவுரை.

यः	ய:	யாதொருவன்
हव्यदातये	ஹவ்யுடாதயெ	அவியேற்றுக்கொள்ளுகின்,
अग्नये	சுமயெ	அககினிகரு
ददाश	ட்டாஸ	அவி கொடுக்கின்றனோ,
तस्य	தவ்யு	அவனுக்கு
मर्त्यः	மத்ய-3	யாதொரு மனிதனும

* हव्यदादिसि என்பது இருக்கு.

रिपुः (सन्)	ரிவுஃ (ஸந்)	சததுருவாயிருந்து
मायया च	மாயபா அ	கபடத்தினாலேயும்
न ईशीत	ந ிரீஸீத	தலைவனாகமாட்டான.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. வைசுவமனுவையசுவ ரிஷி உஷ்ணிக சந்தம்.
அக்கினி தேவதை

ச. ந எனனு மசைச சொற்கட்கு உமமைப பொருள். அனியேற்கு மாற்றலுடைய அக்கினிக்கு அவிக்கை கொடுக்கின்றவனுக்கு எவனும வஞ்ச கத்தாலேனும் தலைவனாகமாட்டான. அவனுடைய சததுரு வலியிலலாதவ னாகின்றான என்பது பொருள். (8)

தற்பீபு —மாயை யெனபதை பாடியக்காரா கபடமென்றா. விவரணக்கார ரோ, பிரகஞ யென்றா நகரத்தை உமமையெனக் கொண்டா பாடிய காரா. அசை யென்றார் விவரணக்காரா.

மந்திரம் 9

கீதம்—சௌமகரதவம் பிருகதாக்கினேயம்.

105' २३ १ २ ३ २ ३२ ३१ २ ३१ २२
अप त्‍यं वृजिनं रिपुं स्तेनमग्ने दुराध्यम् ।
१ २ २ २ ३२
दविष्ठमस्य सत्पते कृधी सुगम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-23-14.

சுவ துஃ வுஜிநம் ரிவுஃ ஹெநஸ்தே ஸுநாஸ்ய |
ஹிஷ்ஸஸு வஸ்துதே க்யுயீ ஸுமஸ்ய ||

அநவ்யம்.

हे अग्ने! त्वं, त्वं, वृजिनं, रिपुं, दुराध्य, स्तेनं, दविष्ठं, अपास्य,
हे सत्पते! सुगं कृधी ॥

பதவுரை.

हे अग्ने! त्वं	ஹெ ஸுஸ்தே! சுவ	அக்கினியே! நீ
त्‍यं	துஃ	பிரசித்தனாகிய அநத
वृजिनं	வுஜிநம்	வஞ்சகனும்
रिपुं	ரிவுஃ	பாவஞ் செய்பவனும்

दुराध्यं	஁ராயஜ்	கொடிய எண்ணத்தனுமாகிய
स्तेनं	஁ஸ்தநம்	துன்புறுத்ததுவோனை
दविष्टं	஁விஸ்தம்	மிகத்தூரத்தில
अपास्य	அபாவஸ்ய	{ நீக்குவாயாக. (எடுத்துப்போடுவாயாக)
हे सप्तते!	஁ஸப்ததே!	சத்துருக்களைக்காப்பாற்றுவோய்!
सुगं	ஸுமம்	{ நனமாக்கத்தாலடையு மினபததைச
कृषी	கூயீ	செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—9. பரததுவாச ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம. வைசுவ தேவாக்கினி தேவதை

அக்கினியே¹ பிரசித்தியாயுள்ள அக கபடனும், பாவஞ் செய்வோனும், துக்கத்தாற் கிடடுவதை யுண்பவனும், அல்லது, கெட்ட கருத்துடைய வனுமாகிய இததன்மைய இமசை செய்வோனை மிகத்தூரத்தில் எடுத்தெறிவாயாக. ஈண்டு, 'அசு' எனனும் 'வாரு' (பகுதி) எறிதல எனனும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் கொண்டது. நல்லோர்களைப் பாதுகாக்கு மக்கினியே! என்கட்கு நல வழியாற் பெறத்தக்க சுகத்தைச் செய்வாயாக. ஈண்டு எல்லாத் தேவதை வடிவமாகிய அக்கினியைத் துதித்தலால் விசுவ தேவத தன்மை அமையு மாற்றிக் வைசுவ தேவம் எனபது மிதுவே. (9)

குறிப்பு—வைசுவ தேவத் தன்மையை, வீசுவே தேவா, சாவே தேவா: என நிருகதம் கூறுகின்றது. மிக அனாதியாகிய தேவதா லிங்க மந்திர சமுதாயம் எல்லாத் தேவாக்கும் பொதுவாமாதலின வைசுவ தேவம் எனபா தேவராச வேட்பார். இம் மந்திரத்திற்கு ரிகிசுவன ரிஷி யென்று கூறுகின்றது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு.

ம ந் திர ம் 10.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ரகேதாக்கனம்.

106 ३१२३ १२ ३ १२
श्रुष्ट्यग्ने नवस्य मे स्तोमस्य वीर विश्पते ।
२ ३२३ १२ ३१ २
नि मायिन *स्तपसा रक्षसो दह ॥ १० ॥

இருக்கு 8-32-14.

* तपुषा, எனபது இருக்கு.

ஸ்ரூஷ்டுமே நவவஸு செ ஷ்ஷோஷஸு வீர விஸுதெ !
நி லாயி நவவஸா ரக்ஷஸொ டஹ ॥

அநவயம்

हे वीर! विरपते! अग्ने! नवस्य, मे, स्तोमस्य, श्रुष्टी मायिनः,
रक्षसः, तपसा, निदह ॥

பதவுரை.

हे वीर!	ஹே வீர!	வீரனே!
विरपते!	விஸுதெ!	மக்களைக் காப்பாற்றுவோய்!
अग्ने!	அஹே!	அக்கினியே!
नवस्य	நவவஸு	இவவேளை செயதலின் புதிதாக
मे स्तोमस्य	மே ஷ்ஷோஷஸு	எனது தோத்திரசமுதாயத்தைக்
श्रुष्टी	ஸ்ரூஷ்டீ	கேட்டு
मायिनः	மாயின:	மாயையைபுடைய
रक्षसः	ரக்ஷஸ:	இராககதர்களை
तपसा	தவஸா	தக்கிகின்ற பிரகாசத்தால்
निदह	நிடிஹ	முழுதுஞ் சாமபராக்ருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—10. விசுவமனா ரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். வைசுவ
தேவாக்கினி தேவதை.

சத்துருக்களை யழிப்போய்! அல்லது, வீரிய முடையோய்! மனிதா
களைக் காப்பாற்றுவோய்! அக்கினியே! இப்போது செயதலின் புதிதாகிய
தோத்திரக் கொத்துக்களைக் கேட்டு மாயையை புடையவாகளும், இது பற
றியே கருமங்கட கிடையூறு செய்கின்றவாகளுமான இராககதர்களை, காய
கின்ற சுவாலையால் அடியோடு சாமபராக்ருவாயாக. (10)

தற்பு —எண்டுப பாடியக்காரா, பலவகையாய் வேற்றுமைகளைத் திரிபாக்கிப்
பொருள் கொண்டுள்ளார் விவரணக்காரரோ, எனது புதிதாகிய தோத்திரத்தின்
வலியால் வீரமுள்ளோய்! மக்களைக் காப்பாற்றுவோய்! அக்கினியே! மாயாவி
யான இராககதர்களை ஒளியால் விரைவில் சாமபராக்ருதி, என்ப பொருட்படுத்தி
புள்ளார்.

பதினேராவது கண்டம்

முற்றம்

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அததியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

கீதம்—இந்திர வசிஷ்ட பிரமமிடையம்.

107. १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 प्र मंहिषाय गायत ऋतावने बृहते शुक्रशोचिषे ।
 ३ १ २ ३ १ २
 उप स्तुतासो अमये ॥ १ ॥

இருசு 8-103-8

ஹ உஹிஷாய மாயத ஃதாவெ வுஹதெ ஸுகு ஸொஹிஷெ ।
 உவ ஸுதாவொ சுமயெ ॥

அநவயம்.

हे उपस्तुतासः !, मंहिषाय, ऋतावने, बृहते, शुक्रशोचिषे,
 अमये, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे उपस्तुतासः !	ஹ உவஸுதாவஸஃ !	{ அருகிற் றுதிபபேராகாள் ! (நீவிா)
मंहिषाय	ஹிஷாய	தலைவளளலும
ऋतावने	ஃதாவெ	{ வேளவி அலலது, சத்திய முடையவனும
बृहते	வஹதெ	மகானும
शुक्रशोचिषे	ஸுகு ஸொஹிஷெ	ஒளிமிகுந்த சுடரோனும (ஆகிய)
अमये	சுமயெ	அக்கினிகுத
प्रगायत	ஹ மாயத	நனகு தோத்திரமபடிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. பிரயோகபாக்கவ ரிஷி. கருப்சந்தம். அக்
கினி தேவதை.

அருகிற முதிப்போர்கள்! நீவி சிறந்த கொடையுடையோனும்,
வேளையுடையோனும், அல்லது, சத்தியமுடையோனும், மகானும், ஒளி
மிசுந்த சுடரோனும் ஆகிய அக்கினிகருத தோத்திரஞ் சொலவீர்களாக. (1)

குறிப்பு —ऋत्वा, என்றதற்கு, நீராததரும் எனும் இதற்கு செஷப ரிஷி
யென்று கொள்வா மேனாட்டாசிரியர்

மந்திரம் 2.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி வாசபிருத வாசாபிருத வாசபர்மீயம்

9 23 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
108. प्र सो अग्ने तवोतिभिः *सुवीराभिस्तरति वाजकर्मभिः ।

2 3 2 3 9 2 2 2
यस्य त्वं सख्यमाविथ ॥ 2 ॥

இருக்கு 8-19-20.

ப்ர ஸொ சுஹெ தவொ திவி? ஸுவீராவியூரதி வாஜகர்மஃ? ।
யஸ்ய சுவம் ஸக்யமாவித ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने! त्वं, यस्य, सख्यं, आविथ, तव, सुवीरभिः, वाजकर्मभिः,
उतिभिः, सः, प्रतरति ॥

பதவுரை.

हे अग्ने! -ஹெ சுஹெ! அக்கினியே!

त्वं -சுவம் நீ

यस्य -யஸ்ய ஏவனுக்கு

सख्यं -ஸக்யம் நண்பன்

आविथ -அவித ஆகினையோ,

तव -தவ உன்னுடைய

सुवीरभिः -ஸுவீராவி: { நல்ல மககடபேற்றைத் தருவன
வும்

* सुवीराभिस्तरते वाजमर्भिः , எனபது இருக்கு.

वाजकर्मभिः	வாஜகர்த்தவி:	{ அன்னங்களையும் ஆற்றல்களையும் காப்பாற்றுவனவும் ஆன
उतिभिः	ஊதிவி:	பரிபாலனங்களினால்
म.	வ:	அவன
प्रतरति	புரதரதி	விருத்தியாகின்றான்

சாயண பாடியம்.

சண்டம்—12. இருக்கு—2. செளபரி ரிஷி. கருப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! உன்னுடைய பாதுகாப்புக்களினால் அந்த எசமானன் இனிது விருத்தியாகின்றான். (எத்தன்மைய பாதுகாப்புக்களாலேனின்), பாதுகாப்புக்கள விசேடித்துக் கூறப்படுகின்றன—அழகிய புத்திரான முதலியோர்களை யுடையனவும், அனனங்களின் கருமத்தையேனும், அல்லது ஆற்றலின் கருமத்தையேனும் காப்பாற்றுவனவுமான, எத்தன்மைய பாதுகாப்புக்களினால் என மேலநவயிததுக கொள்க. அக்கினியே! நீ எந்த எசமானனுக்கு கிரேகனாகின்றனையோ, அவன் விருத்தியாகின்றான் என முன்னுள்ள துடன் சேர்த்துக்கொள்க. (2)

குறிப்பு —तरति वाजकर्मभिः, எனவும், तिरते वाजकर्मभिः எனவும், பாடபேதமுண்டு.

மந்திரம் 3.

கீதம்—சௌபரம்.

109. $\begin{matrix} 9 & 2 & 3 & 2 & 3 & 9 & 2 & 3 & 9 & 2 & 3 & 9 & 2 \\ \text{तं} & * & \text{गूर्ध्या} & \text{स्वर्णरं} & \text{देवासो} & \text{देवमरतिं} & \text{दधन्विरे} \\ & & 3 & 2 & 3 & 9 & 2 \end{matrix}$
देवत्रा † हव्य मूहिषे ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-15-1.

கம் மகுக்-யா ஸ்ண-ரம் டேவாவொ டேவமரதிம் டயந்விரே ।
டேவத்ரா ஹவ்ய மூஹிஷே ॥

அநவயம்

(हे स्तोतः !), गूर्ध्या, स्वर्णरं, तं, (स्तुहि), देवासः, देवं, अरतिं, दधन्विरे, (प्राप्यच), (तेनाग्निना), देवत्रा हव्यं, आ ऊहिषे ॥

* गूर्ध्या, † हव्य मोहिरे, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

(ஹே ஸ்தோ. !)	(ஹே ஹோதா !)	துதிபபோய ! (நீ)
गृह्या	முகூடபா	போற்றுகங் கருமத்துடன்
सूर्यं	ஸூண்-சூரம்	எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தும்
तं	தம்	அவ வக்கினியைத்
(स्तुहि)	(ஸு-ஹி)	(தோத்திரம் பண்ணுவாயாக)
वेवासः	வெவாஸஃ	வேடபோகன
देवं	தேவம்	{ ராகை முதலிய குணங்களை யுடையதும்
अग्निं	அகநிம்	இறைபுமாகிய (எதை)
इधन्विरे	இதயந்விரே	அடைந்தாராகளோ,
(प्राप्यच)	(புராவயிச)	(அடைநது)
(तेन अग्निना)	(தெந அநிநா)	அவ் வக்கினி வாயிலாக
देवना	தேவநா	தேவனை யுடைய
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியைச்
आ कहिषे	ஆ ஹஹிஷே	{ சோக்கினராக (கினியை யெனக் கூட்டுக)

சாயண பாடியம்

காண்டம்—12. இருக்கு—3 செளபரி ரிஷி கருப சந்தம் அக்கினி தேவதை.

தோத்திரஞ்செய்வோம்! பிரசித்தியாகிய அவ் வக்கினியைத் துதிகருங் கருமத்தாற் றுதிப்பாயாக எவ் வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின? அனைத் தையுஞ் செலுத்துவதை, எசமானாக எனைவர்களாலும் கரும முதலியதிற கொண்டு போகப்பட்டதை. அல்லது சவாககத்தைக் குறித்து அவிக்களைக் கொண்டுபோவதை ஈகை முதலிய குணங்களுடையதும், இறை ஆயதும், அல்லது இனிதடையத் தக்கதுமாய் எதை அடைகின்றாராகளோ, அதாவது, துதி முதலியவைகளா லடைகின்றாராகளோ, அடைநது அவ் வக்கினி வாயி லாகத் தேவர்களை யுத்தேசித்து, புரோடாசம் முதலிய அவியை (தேவ

வுணவை) சேர்க்கின்றார்களோ, அவ் வக்கினியை. துதிப்பாயாக என முடித்துக்கொள்க. (3)

குறிப்பு—தேவர்கள் = அதாவது துதிப்போர்கள் எனவே வேட்போர்கள் எனப்பட்டது.

‘தவந்விरे’ எனபதில் தவி , எனபதற்கு அடைதல் பொருள்.

தேவா, எனபதில் ‘தேவ மனுட’ எனபதாதியால், நா இரண்டாம் வேற்றுமையில வந்தது

ரண்டு, ருத்யதி, எனபதற்குத் துதித்தல் பொருளுன நிருகதம் 3 14 5 கூறுகின்றது.

ம ந் தி ர ம் 4.

கீதம்—புகழ் அல்லது செளபரம்.

110. * मा नो हृणीथा अतिथिं वसुरभिः पुरुषशस्त एषः ।

यः सुहोता स्वध्वरः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-103-12.

மாமோ ஹ்ருணீதா சுத்யிம் வஸுரபிஃ புருஸஸ்த வஸுஷி ।
யஃ ஸுஹோதா ஸ்வயரஃ ॥

அந்வயம்.

(हे ऋक्विक्सङ्ग !) यः, सुहोता, स्वध्वरः, (सः), एषः, अभिः, पुरुषशस्तः, वसुः, (तं) अतिथिं, नः, यज्ञे, मा हृणीथाः ॥

பதவுரை.

हे ऋक्विक्सङ्ग !	ஹே ஃக்விக்ஷங்க !	{ வேட்போர் கூட்டத்தோர்களே ! (நீவிர்)
यः	யஃ	எது
सुहोता	ஸுஹோதா	இனிது தேவர்களை யழைப்பதும்
स्वध्वर	ஸ்வயரஃ	{ ஸல்ல வேளையையுடையது மாமோ,
(सः) एषः अभिः.	ஸஃ வஸுஷி சுத்யிஃ	அதற்கைய இவ வக்கினி
पुरुषशस्त	புருஸஸ்தஃ	பல்லோராரற்றுகப்பட்டதும்
वसु	வஸுஃ	வாசுரு செய்விப்பதுமாம்.
(तं) अतिथिं	(தம்) சுத்யிம்	{ அதிதிபோற் பூசிக்கத்தக்க (அவ வக்கினியை)

* मा नो हृणीथा मतिथिर्वसु, எனபது இருக்கு.

(न यज्ञे)

(ந: யஜே)

(எமது வேளவியில்)

मा हणीथा.

மா ஹணீயா:

{ வேறிடஞ் செல்லுமாறு அலக
கழிக்காதீர்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12 இருக்கு—4 பிரயோகபாக்கவ ரிஷி. அல்லது சோபரி
சண்ணுவ ரிஷி கருப சந்தம். அக்கினி தேவதை

வேடபோர கழகத்தோரகளை! (நீவிர்) எமது வேளவியில் அதிதி
போற் பிரியப்படத்தக்க அக்கினியை வேறோரிடத்திற் போகச் செய்வாதிர்
கள். எவ் வக்கினியை? என்றாசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது —யாதோரக
கினி தேவர்களை யினிதழைப்பதும், அழகிய வேளவியுடையதுமாமோ,
அதை யெனக் எவ் வக்கினி பலலோரகளாற் போற்றப்பட்டதும், வசிக்கச்
செய்வதுமாகின்றதோ, அதை என மேல் அரவயித்துக்கொள்க. (4)

குறிப்பு — அக்கினியானது எவ்வளவும் அதிதிகளையும் வெறுக்காதிருக்குக்
என்பது ஆங்கில பொழிவு யாபடா ரீதியின் சருத்தது

மந்திரம் 5.

கீதம்—பகத ரிஷி தேவானீகம், அல்லது பதி.

111. ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
भद्रो नो अग्निराहुतो भद्रा रातिः सुभग भद्रो अध्वरः ।

३ २ ३ १ २ २

भद्रा उत प्रशस्तयः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-19-19.

ஹோநொ அஹிராஹுதொ ஹோ ரா தி: ஸுபஹ ஹோ அஹா:
ஹோ உத ப்ரஸஸ்தய: ॥

அநவயம்.

आहुतः, अग्निः, नः, भद्रः, (भवतु), हे सुभग !, नः भद्रा रातिः,
अध्वरः, भद्रः, (भवतु), उत, प्रशस्तयः, भद्राः (भवन्तु) ॥

பதவுரை.

आहुत

ஹோத:

அவிகளாற் களிப்படைந்த

अग्नि.

அஹி:

அக்கினி

न.

ந:

எங்கட்கு

भद्रः (भवतु)

ஹோ: (ஹவத:)

மங்கள (மாகுக்).

हे सुभग !

ஹே ஸுஹ !

மங்களமாகிய தனமுள்ளோய !

नः	நஃ	எங்கட்கு
भद्रा राति	ஹத்ரா ராதி:	மங்களமாகிய தனமும ராகையும்
भवतु	ஹவத்	உண்டாகுக.
भद्र. अक्षरः	ஹத்ர: ஸ்வுர:	மங்களமாகிய வேளவி
(भवतु)	(ஹவத்)	(உண்டாகுக).
उत भद्रा: प्रशस्तयः	உத ஹத்ரா: ப்ரஸஸ்தய:	மற்றும், மங்களமாகிய துதிகள்
(भवन्तु)	(ஹவந்து)	(உண்டாகுக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—5. செளபரி ரிஷி.

அவிகளால் திருபதியடைந்த அக்கினி எங்கட்கு மங்களமாகுக. அழகிய தனமுடைய அக்கினியே! எங்கட்கு மங்களமாகிய திரவியங்களும், தானங்களும் உண்டாகுக. மங்களமாகிய வேளவியும் மற்றும், மங்களங்களான பெருமைகளும், துதிகளும் உண்டாகுக. (5)

குறிப்பு —आहुत. என்பதற்குத் தேவர்களை யழைக்க நியமித்தல் பொருளென்று கூறுகின்றது ஆங்கில பொழி பெயாபடி.

மந்திரம் 6.

கீதம்—கௌதமம். அல்லது, சாததியம்.

१२ ३१ २३ १ २२३ १२
112. यजिष्ठं त्वा ववृमहे देवं देवत्रा होतारममर्त्यम् ।
३२ ३१ २ ३१२
अस्य यज्ञस्य सुकृतम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-18-3.

யஜிஷ்டம் த்வா வவ்ருமஹே ஷேவம் ஷேவத்ரா ஹோதாரமமர்த்யம் ।
சவஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ருதம் ॥

அநவயம்.

(हे अग्ने !), यजिष्ठं, देवत्रा, देवं, होतारं, अमर्त्य, अस्य यज्ञस्य,
सुकृतं, त्वा, ववृमहे ॥

பதவுரை.

(हे अग्ने !)	(ஹே ஸக்ரு !)	(அக்கினியே !)
यजिष्ठ	யஜிஷ்டம்	ஆராதனையிற் சிறந்ததும
देवत्रा	ஷேவத்ரா	தேவர்களுக்குள்
देवं	ஷேவம்	{ சிறந்த ராகை முதலிய குணங்களுடையதும்

होतारं	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைப்பதும்
अमर्य	அமர்த்யே	இறவாததும்
अस्य यज्ञस्य	அச்ய யஜ்ஞஸ்ய	இவ வேளவிககு
सुकुं	ஸுகுதம்	நற கருததனுமாகிய
त्वा	த்வா	உனனை
ववृमहे	வவ்ருமஹே	நனகு பூசிக்கின ம்றம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. சோபரி ரிஷி

அக்கினியே! பூசிப்பதிற சிறந்த உனனை இனிது போற்றுகின்றோம். எவ வண்ணத்தனாகிய உனனை யெனின? தேவர்களுககுட சிறந்த தான முதவிய குணமுடையோனை. மறநூற தேவர்களை யழைப்போனை மற்றும் இறவாதோனை, மறநூற இவவேளவியிற சிறந்த தலைவனை. (போற்றுகின்றோம் எனபதனோடு மேற கூட்டுக) (6)

குறிப்பு —அस्य यज्ञस्य सुकुतुम्, என்றசிறகு இவ வேளவியை இனிது முடிக்க, எனப பொருள கூறியுள்ளார ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளர்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—சமதகணி ரிஷி, சமவாககம்.

113. १२ ३१ २३ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
तदग्ने द्युम्नमाभर * यत्सासाहा सद्ने कश्चिदत्रिणम् ।
३ १ २२ ३१ २२
मन्युं † जनस्य दूढ्यम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-19-12.

தடிமெ ஁஁஁஁஁஁஁ யதாவா஁஁஁ வடிமெ கூணி஁஁஁஁஁஁஁ ।
஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁ ஁஁஁஁஁஁஁ ॥

அரவயம்.

हे अग्ने !, तत्, द्युम्नं, आभर, यत् आसद्ने, (वर्तमानं), कश्चित्, अत्रिणं,
सासाहा, (तथा), दूढ्यम्, जनस्य, मन्युं, सासाहा ॥

* यत्सा सहस्रहने, † जतस्य दूढ्य, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ சுஹெ !	அசுக்னியே !
तत्	தக்	அந்த
युग्मं	யுஜ்மம்	{ அனைத்தை, அல்லது, கோத்தியை
आभर	சூஹர	எங்கட்குத் தருவாயாக
यत् आसदने	யக் சூவாஹநெ	எக்கால வேளவி மண்டபத்தில
(वर्तमानं) कञ्चित्	(வத-ஹாநம்) கஹிக்	(இருக்கின்றவன்) எவனாலும்
अग्निं	சுத்ரிணம்	புலாலுண்ணும் அவ விராககதனை
सासाहा	ஸாஸாஹா	{ மிகத் தாழ்த்திவிடுவாயாக (மற்றும)
(तथा)	(தயா)	அவவாறே
द्वयम्	ஐஹிஜ்ஜ	பாவமதியுள்ள சததுருவையும்
जनस्य मनुं	ஜநஸஜ் மஹ்மம்	சனங்குளின் கோபததையும்
सासाहा	ஸாஸாஹா	முறைய மடக்கி விடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12, இருக்கு—7. கோபரி ரிஷி

அக்கினியே ! (நீ) அவ வன்னத்தை அல்லது கோத்தியை எங்கட்கு நிறையத் தருவாயாக. ஓகால வேளவி மனையில் புலாலுண்ணும் இராககதாராரேனுமிருப்பரேல, அவ விராககதா முதலியோர்களையும் அடியோடு அடக்கி விடுவாயாக, அவவாறே பாவ மதியுடைய சததுருவையும், மக்களின் கோபங்களையும் அடக்கி விடுவாயாக.

(7)

குறிப்பு —*द्वयम्*, எனவும் *द्वयम्*, எனவும் பாடபேதம்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ராசேஷாகனம்.

114. यद्वा उ विश्वपतिः शितः सुप्रीतो * मनुषो विशे ।
 २४ ३२३ ३ १ २
 विश्वेदमिः प्रति रक्षांसि सेधति ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-13-13.

யவா உ விஸுதி: ஸித்: ஸுஹீதோ உநுஷோ விஸு ।
விஸுஹி: ப்ரதி ரக்ஷாஹி ஸெயதி ॥

அவயம்.

विशपतिः, शितः (अयं), अग्निः, सुप्रीतः, मनुषः, विशे, यत्, वै,
वर्तते, (तदा), अग्निः, विश्वा इत्, रक्षांसि, प्रतिषेधति उ ॥

பதவுரை.

विशपतिः	விஸுதி:	மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதும்
शितः (अयं)	ஸித்: (சயம்)	சுடர் மிகுந்ததுமாகிய இந்த
अग्निः	சுஹீ:	அக்கினி
सुप्रीत	ஸுஹீத:	மிகக் களிப்புடையதாய்
मनुषः	உநுஷ:	மனிதரது
विशे	விஸு	வீட்டில்
यत् वै (वर्तते)	யத் வெ (வ த டெத்)	எப்பொழுதும் - - - - - நதோ
(तदा)	(ததா)	அப்பொழுது
अग्निः	சுஹீ:	அக்கினி
विश्वा इत्	விஸா உசு	அவரைப் பிடிக்கின்ற எல்லா
रक्षांसि	ரக்ஷாஹி	இராககதர்களுடும்
प्रतिषेधति	ப்ரதிஷெயதி	நாசப்படுத்துகின்றது.
उ	உ	இது பிரசித்தமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—8. விசுவமனா ரிஷி. சந்தம உஷணிச, தேவதை
அக்கினி.

மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதும், அவினாலு சுடர் மிகுந்ததுமாகிய
அவ் வக்கினி மக்கள் தம் மனைககண் உள்ளனபோடு எக்காலம் வரை இருக்
கின்றதோ, அக்காலம் வரை அவருடைய பகைவராய்த் துன்புறுத்தும்
இராககதர்களைவரையும் நாசப்படுத்தி விடுகின்றது மூலத்திய உகாரம்,
பிரசித்தியில் நின்றது, இது பிரசித்தியாம் எனபதாம். (8)

வேதப்பொருளை விளக்கலால் இருளின் துன்பத்தை நீக்கி, புருடார்த்தங்கள் நானகையும் விததியாதீர்த்தேசா கொடுப்பாராக.

ஸ்ரீமத், இராசாதிராச பரமேசுர, வைதீக மாககப் பிரவாத்தக,
ஸ்ரீவீரபுக்க பூபால சாம்ராசசிய துரந்தரராகிய சாயணசாரியாராலியற்றிய
மாதவீய சாம வேதாததப பிரகாசமென்னும்
சந்த வியாக்கியானம்,
ஆக்கினேய காண்டத்தின் முதலாவது அத்தியாயம்
பன்னிரண்டாவது கண்டம்
முற்றும்.

ஆக்கினேய காண்டம்

அலலது

ஆக்கினேய பருவம்

முற்றும்.

சாமவேத சங்கிதை முதலாம் அத்தியாயம்

முற்றும்.

ஓம் சுப்ரமணியோம் ! ஓம் சுப்ரமணியோம் ! ஓம் சுப்ரமணியோம் !

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

சாமவேத சங்கிதை

இரண்டாவது

ஐந்திர காண்டம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்,

பிரபாடகம்—2. முற்பாதி கண்டம்—1.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

115. ^{१ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २} தவோ ஸாய சுதே சகா புரூதாய சத்வநே ।
^{२ ३ ३ २ ३ १ २} ^{२ ३} ^{३ २ ३ १ २}
 ஸ் யத்வநே ந ஸாகிநே ॥ १ ॥

இருக்கு 6-45-22.

தவோ ஸாய ஸுதே ஸகா வுரூஹகுதாய ஸத்வநே ।

ஸ் யத்வநே ந ஸாகிநே ॥

அந்வயம்.

ஹே ஸ்தோதார: !, வ: , சுதே, புரூதாய, சத்வநே, யத், ஸாகிநே, கவநே, ஸ், ஸத்வநே, ஸகா, ஸாய ॥

பதவுரை.

ஹே ஸ்தோதார: !	ஹே ஸ்தோதார: !	துதிப்போகாள் !
வ:	வ:	நீங்கள்
சுதே	ஸுதே	சோமரம் பிழிந்தவிடத்தது
	வுரூஹகுதாய	பலராலழைக்கப்பட்டவனாய்
சத்வநே	ஸத்வநே	{ பகைஞரைக் காய்கின்ற அல்லது தனத்தைக் கொடுக்கின்ற இந்தி ரன பொருட்டு

यत्	யக்	யாதொரு தோத்திரம்
शाकिने	சாகிநெ	வலிமிக்க இந்திரனுக்கு
गवे न	மவெ ந	ஆவிறகு (புல) ஒப்ப
शम्	ஸம்	சுகவ கொடுப்பதாகின்றதோ?
तत्	தக்	அத துதியைக்
सचा	ஸசா	குழும் நின்று
गाय	காய	பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

எவருடைய, மூச்சுக் காற்று மறைகளோ, எவா, மறைகளினின்றும் உலகை யுண்டாக்கினரோ, அவ வித்தியாதீர்த்த மாகேசுரரை வணங்குகின்றேன.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. சமயா வார்ஹஸ்பத்திய ரிஷி. காயததிரி சந்தம். இந்திரன் தேவதை.

துதிப்போர்களே! நீங்கள், சோமாசம் பிழிந்தானவிடத்து அநே-
சசமானர்களா லைழக்கப்பட்டவனும், பகைஞரைக் கெடுப்போனும், அல்-
லது, திரவியநருவோனுமாகிய இந்திரன் பொருட்டு கூடிக்கொண்டு தோத-
திரம் பாடுவீர்களாக. ஆவிறகுப்புல சுகந்தருமாறு யாதொரு துதி ஆற்ற-
லுடைய இந்திரனுக்கு இனபந்தருகின்றதோ? அததுதியை. (செய்வீக-
ளாக என இயைத்துக்கொள்க)

(1)

குறிப்பு.—பயிரிடுவோன ஒருதின நலத்தைக் கருதுவது போல அனபோடு பாடுவீர்களாக எனபதும், இதற்குப் பரததுவாசா ரிஷி யெனபதும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின கருத்து.

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३
116. यस्ते नूनं शतक्रतुविन्द्र युष्मिन्तमो मदः ।

१ २ ३ १ २ २
तेन नूनं मदे मदेः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-19-16.

யவெஹ நகுநம் ஸதக்ரு தவிந்ரு ஷுஸ்தி தவொ உடி.
தெந நகுநம் உடி உடி. ॥

அநவயம்.

हे शतक्रतो इन्द्र!, युष्मिन्तमः, य, मदः, नूनं, ते, तेन, नूनं, मदे, मदेः ॥

பத்வரை.

हे शतक्रो इन्द्र !	{ ஹே ஸதக்ரூதொ உந்ரு ! }	{ நூற்றுக்கணக்கான உணர்வின் மிக்க இந்திர ! }
बुध्नितमः	புஜ்நிதமஃ	மிகக் கோத்தியுள்ள
यः मद	யஃ மதஃ	யாதொரு சோமமுண்டோ, அது
नून	நூநம்	நிச்சயமாய முன்னரேயே
ते	தெ	{ உனக்குப் பிழிந்தது வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றது. }
तेन	தெந	அதனால்
नूनं	நூநம்	இப்போது
मदे	மெடி	{ களிப்பையடைந்த விடதது எமக்கும }
मदे	மெடிஃ	ஆனந்தந தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருநகு—2 சுருதகந்த ரிஷி காயத்திரி சந்தம்.

இதில சோமந துதிக்கப்படுகின்றது — நூறுவகை மெய்யுணர்வுகளை யுடைய இந்திர ! சிவந்த கோத்தியுடைய மதம் என னுங் களிப்பைத் தருதலால் மதமெனப்பட்டது சோமம் (சொடி வசையி லொன்று) அததசைய யாதொரு சோமமுண்டோ² அது நிச்சயமாய முன்னரே உனக்கு எங்க ளாற பிழிந்தது வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எங்குளாற கொடுக்கப்பட்ட அச் சோமரசத்தால் (இப்போது அதைக் குடித்தலால்) உனக்கு மிக்க களிப்புண்டாய விடதது எங்குளையும் திரவிய முதலியதைக் கொடுத்தலாற களிப்படைவிப்பாயாக என்பதாம்.

(2)

குறிப்பு — உன்னுடைய களிப்பைப்போல் எம்மையும் களிப்படையச் செய்வாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

११७ गाव * उप व्रदाऽवटे मही यज्ञस्य रन्मुदा ।
३१ २२ ३१ २
उभा कर्णा हिरण्यया ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-22.

மாவ உவ வஹாவடு உஹீ யஜ்ஞஸ்ய ரன்முதா ।

உஹா கர்ணா ஹிரண்யயா ॥ ३ ॥

* उपावताव, என்பது இருக்கு

அந்வயம்.

हे गावः! (यूयं), अवटे, उपवद, यज्ञस्य, रप्सुदा, मही, उभाकर्णा, हिरण्यया ॥

பதவுரை.

हे गावः!	ஹே மாவஃ!	கோக்களே!
(यूयं)	(யூயம்)	(நீங்கள்)
अवटे	அவடெ	{ மகாவீர (பாததிர) ததைக குறித்து
उपवद	உவவடி	அடைவீர்களாக.
यज्ञस्य	யஜ்ஞஸ்ய	வேளவியின் சாதனமாகிய
रप्सुदा	ரஹ்ஸுடா	மந்திரத்தாற் கற்கத்த தக்க
मही	மஹீ	{ ஆடு பசுக்களின் பால முக்கிய மான தாம, மற்றும்
उभाकर्णा	உவாகர்ணா	{ இப்பாததிரத்தின் காதுகளென னுங் கைப்பிழிகள்
हिरण्यया	ஹிரண்யயா	{ பொன் வெள்ளிகளாற் செய்யப் பட்டுள்ளன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—3. அரியத பிரகாத் ரிஷி. காயத்திரி சந்தம.

பாட்பசுக்களே! நீங்கள் மகாவீரபாததிரத்தை முன்னிட்டு (மகா வீர பாததிரம் எனபது முக் கலசங்களை யொன்றாய்ச் சோதததுபோன்ற ஒரு மண்பாததிரம்) அதன் பக்கத்திற் சோவீர்களாக. இவ் வேளவியின் சாதனமாகிய பயன் தரத் தக்கதும், அல்லது மந்திரத்தாற் கற்கத்த தக்கதுமாகிய, பசுவின் பால, ஆட்டின் பால, மிக விரும்பப்பட்டதாமாதலின் அங்குப் போய்ச் சோவீர்களாக என முடிக்க பசுவின் பாலும் ஆட்டின் பாலும் மகா வீரபாததிரத்திற் பெய்தற்குரியதாமாதலின் பசுக்கள் என்ற மை, ஆட்டிற்கு முபலகணமானது. மற்றும் இப்பாததிரம் பொன் வெள்ளிகளாற் செய்த இரண்டு காதுகளை யுடையதாம். (3)

குறிப்பு.—ாண்டு, மூலத்திலுள்ள गावः, எனனும் பதத்திற்கு பசுக்களென்றும், 'अवटे' என்றதற்கு—கிணறு, அல்லது பள்ளம், என்றுங் கொண்டு கோக்களே! (நீங்கள்) கிணறுகளுக்கு வரவீர்களாக எனபாகன உவடா மகீதராகன. அவடே எனபதற்கு வேளவீக்குண்டத்தில் என்பா மற்றோ சாரா மற்றோ வகையாரா 'गावः' எனபது, வாக்குகள் என்றும். 'अवटे' என்றது, அவ, எனனும் பகுதி காததற் பொருளுடையதா மாதலின் காகருநதனமையுடைய இரதிரன், அல்லது ஓங்காரமாகும், அதனிடத்து வாக்குகளை! நீங்கள் சோவீர்களாக என்பா. எனது வாக்குகள் பொற்குண்டலக் காதுகளை யுடைய இரதிரனையும், நீர் தரும பூமியையுந் துதிக்குக எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

23 9 2 3 9 2 2 2 9 2
118. அரமஸ்யாய் காயத் * ஸுதகக்ஷர் கவே ।

23 9 2 3 9 2
அரமிந்ரஸ்ய ஧ாந்நே ॥ 4 ॥

இரு 8-29-25.

காஸ்யாய மாயத் ஸுதகக்ஷாரம் மவெ ।

காஸ்யாய மவெ ॥

அநவயம்

ஹே ஸுதகக்ஷ ஆத்மந்!, அஸ்யாய, அர், காயத், (ததா) கவே, அர், காயத், இந்ரஸ்ய
஧ாந்நே, அர் காயத் ॥

பதவுரை.

ஹே ஸுதகக்ஷ ஆத்மந்!	{ ஹே ஸுதகக்ஷ சு-கூந்! }	{ (யானுகிய) சுருதகக்ஷின எனனு மானமாவே! (நீ)
அஸ்யாய	காஸ்யாய	சுதிரையின் பொருட்டு
அர்	காஸ்ய	நிறையத்
காயத்	மாயத்	துதி பாடுவாயாக.
(ததா)	(ததா)	அபபடிபே
கவே	மவெ	ஆவின் பொருட்டும்
அர்	காஸ்ய	நிறையத்
காயத்	மாயத்	தோததிரம் பாடுவாயாக
இந்ரஸ்ய ஧ாந்நே	ஹே ஸுதகக்ஷ மவெ	{ இந்ரஸ்ய ஧ாந்நே ஸுதகக்ஷின பொருட்டும்
அர்	காஸ்ய	நிறையத்
காயத்	மாயத்	தோததிரம் பாடுவாயாக

காயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷினி. காயத்திரி சுருதம்

சுருதகக்ஷினி எனபவா தனதானமாவையே கூப்பிட்டுக் கூறுகின்
றா—சுருதகக்ஷின ஆனமாவே! நீ நிறையத் தோததிரத்தைப் பாடுவாயாக.
எதன் பொருட்டு இந்ரஸ்யைக் குறித்த துதியெனின்? கூறுகின்றா—
அசுவத்தின் பொருட்டெனறது. இந்ரஸ்யைக் கொடுக்கப்பட்ட சுதிரையின்

* ஸுதகக்ஷ அர், எனபது இருக்கு.

பொருட்டு எனபதாம். போதுமானவரை இந்திரனைக் குறித்து தோத்திரஞ் செய்வாயாக எனபது கருத்து அங்ஙனமே ஆவையடைதற் பொருட்டும், போதுமானவரை தோத்திரம் பண்ணுவாயாக இந்திரனைக் கருத்தாவாகக் கொண்ட வீட்டை அடைதற் பொருட்டும் போதுத்திரஞ் செய்வாயாக எனபதாம். இந்திரன் வீடு முதலியவைகளைக் கொடுக்கின்றான் ஆதலின் அதன் பொருட்டுத் துதிசெய்வாயாக எனபது பொருள் அல்லது, இந்திரனுடைய, எனபதிலுள்ள ஆறும் வேற்றுமை செயப்படு பொருளில் வரத்து. கோ முதலியவற்றின் இலாபத்தின் பொருட்டு இந்திரனைத் துதிப்பாயாக எனபதுமாம் (4)

குறிப்பு.—‘ஸுதக்ஷ’, எனவும் ‘ஸுதக்ஷ’, எனவும் பாடமுண்டு தக்கக், எனபது—வேதப்பிரியா எனப் பொருளப்டும், சுருதக்கக், என்ற விளியை சுருதக்கக் ரின் புத்திராகான! எனப் பொருளபடுதலுள்ளது ஆங்கிலத்தில.

மந்திரம் 5.

9 22 32 32 3 9 2
119. तमिन्द्रं वाजयामसि महे वृत्राय हन्तवे ।

9 22 3 9 2
स वृषा वृषभो भुवत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-93-7.

த 119. வாஜயாமஸி மஹே வ்ருத்ராய ஹந்தவெ ।

ஸ வ்ருஷா வ்ருஷபஹோ ஸுவத் ॥

அந்வயம்

(यजमानाः आहुः), महे, वृत्राय हन्तवे, तं इन्द्रं, वाजयामसि,

वृषा, सः, वृषभः, भुवत् ॥

பதவுரை.

(यजमानाः)	(यज्ञबान्नाः)	(வேளனி, நகலைவர்கள்)
(आहुः)	(स्रुह्मः)	(சூறுகின்றவர்கள்)
महे	மஹே	பெரிய
वृत्राय हन्तवे	வ்ருத்ராய ஹந்தவெ	விருத்திராசுரனைக் கொல்ல
त इन्द्रं	தம் இந்ரும்	அவ் விந்திரனை
वाजयामसि	வாஜயாமஸி	வேளாலாகிய
वृषा	வ்ருஷா	அவ் விந்திரன்
(सः)	(वृषः)	தனங் கொடுப்போனாக
वृषभः	வ்ருஷபஃ	ஆகுக்.
भुवत्	ஸுவத்	

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. சுருதகக்ஷ ரிஷி காயத்திரி சுருதம்.

எசுமானர்கள் சொல்கின்றார்கள் :—முற்கூறிய அவ் விருதிரனைச் சோம ரசத்தாலும், தோத்திரங்களாலும், ஆற்றலுடையவனாகச் செய்கின்றோம். எதன் பொருட்டுடெனின்! நீரைத் தடுக்கின்ற பெரிதாகிய விருத்திரர் சுரணைக் கொல்லுதற்பொருட்டு ாண்டு, சோமரசங் குடித்தலால் மதங்கொண்டோனாயிருந்தது. அல்லது, எனது தோத்திரங்களால் துதிக்கப்பட்டோனாயிருந்து, விருத்திராசுரனைக் கொல்வதிலும் ஆற்றலுடையனாய்ச் செயவிகின்றோம் எனபது திரண்ட பொருள். வள்ளலாகிய அவ்விருதிரன், துதிக்கப்பட்டவாகளும, சோமமளிக்கப்பட்டவாகளுமான எங்கட்குத் திரவியந் தருவோனாகுத எனபதாம். (5)

குறிப்பு —விருத்திரனைக் கொன்றவனுக்கு அனனங்களைக் கொடுக்கின்றோம். எருது வீரியத்தைப் பெயவதுபோன்று அவன் மழையைப் பெய்வோனாகுத எனபது ஆங்கில மொழி, பெயாப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
120. त्वमिन्द्र बलादधि सहसो जात ओजसः ।
१ २ २ ३ १ २ २
त्व॑ सन् वृषन् वृषेदसि ॥ ६ ॥

இருக்கு 10-153-2.

கூவிந்ரு வ்ருஷாயி ஸஹஸொ ஜாத ஓஜஸஃ ।
கூம் ஸநு வ்ருஷநு வ்ருஷேதஸி ॥

அருவயம்.

हे इन्द्र! त्वं, सहसः, बलात्, ओजसः, अधिजातः, हे वृषन्!, सन्,
त्वं, वृषा इत् असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்த்ர!	இருதிரனே!
त्वं	கூம்	நீ
सहसः	ஸஹஸஃ	பிறரை யடக்குமு
बलात्	வ்ருஷ	வலியினினறும்
ओजसः	ஓஜஸஃ	தேரியத்தினினறும்

अधिजातः	சுயிஜாதः	புகழ் பெற்றவன்.
हे वृषन्!	ஹே வுஷந்!	வரததைப் பெய்கின்றவனே!
सन्	ஸந்	மேம்பட்ட
स्व	ஸ்வ	நீ
वृषा इत् अलि	வுஷா ஐக் அலி	{வேண்டியபலனைப் பெய்கின்ற ! வனா யிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6. இந்திரமாதா தேவசாமய ரிஷிகள். காயத்திரி சந்தம். இந்திரன தேவதை.

இந்திரனே! நீ பிறரை யமிழ்த்தும் ஆற்றலாற் பிரசித்தி பெற்றவனா யிருக்கின்றாய் ாண்டு, அயி, எனறது ஐந்தாம வேற்றுமைப் பொருண்மே னின்றது. நிற்கும்கால விருத்திரன் முதலியோர்களைக் கொல்வதற்குக் காரண வடிவ ஆற்றலினினதும் புகழ்பெற்றவனா யிருக்கின்றாய் எனப் பொருளபட்டது மறமும் ஆற்றலுக்குக் காரணமாகிய தைரியத்தினின்றும் நீ புகழுடையோனா யிருக்கின்றாய் (கேட்டதைப்) பொழிவோய! வளளற றன்மையால் மேம்பட்ட நீ விரும்பியதைப் பெய்கின்றவனா யிருக்கின்றாய் எனபதாம். (6)

குறிப்பு —இந்திர! நீ தன உலியாலும், பிழா வலியின அனுகூலத்தாலும் அடக்கத்தாலும், எல்லா இடையூறறையும் போக்குகின்றாய். மற்றும் நலத்தையும் பொழிகின்றவனா யிருக்கின்றாய் எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

३१ २२ ३ २३ ३ १ २
121. यज्ञ इन्द्रमवर्द्धयत् यद् भूमिं व्यवर्त्तयत् ।
३ १ २ ३२ ३ २
चक्राण ओषशं दिवि ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-14-5.

யஜு ஐந், உவக-யக் யத் ஹுஹிம் வுவுத்-யக் ।
வக்ராண ஓஷஸம் ஐவி ॥

அந்வயம்.

यज्ञः, इन्द्रं, अवर्द्धयत्, यत्, दिवि, ओषशं, चक्राणः, भूमिं,
व्यवर्त्तयत् ॥

பதவுரை.

यज्ञः	யஜ்ஞ:	வேள்வியானது
इन्द्रं	இந்ரும்	இந்திரனை
अवक्ष्यत्	அவக்ஷ்யத்	வளர்த்தது.
यत्	யத்	எதனாலெனின்?
दिवि	திவி	வானில்
ओपशं	ஓபசம்	(மேகத்தைப்) பரவசெய்தது
चक्राणः	அக்ராண:	இந்திரன்
भूमिं	ஹிம்	தரையை
व्यवर्त्तयत्	வ்யவத்-த்யத்	{தழைக்கச் செய்தான், (அத னால்),

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. கோ சூத்தி, அசுவசூத்தி ரிஷிகள்.

வேள்வி அதாவது—தலைவர்களால் அநுட்டிக்கப்பட்ட யாகம், இந்திர தேவதையை விருத்தியாகுகற்று. “இந்திர! இந்த அவி வளரச் செய்தது ஆராதனையாற பெரிது செய்தது”, எனச் சுருதியும் கூறுகின்றது. அவ் விருதிரன் எதன் பொருட்டு தரையை மழை முதலிய நன்கு தருவதால் மிக விருத்திபண்ணினனோ, (அக்காரணத்தால் வளரச் செய்கின்றது என முடிக்க.) யாது செய்துகொண்டு (பூமியை விருத்தி பண்ணுகின்றான்) எனின்? வானில் மேகங்களைப் பரவுமாறு செய்துகொண்டு அல்லது, தனபா லுள்ளதோர் ஆற்றல் விசேடத்தை வானில் நிகழ்ச் செய்துகொண்டு தரையை மழை வாயிலாக விருத்தி பண்ணுகின்றான் என முடித்துக்கொள்க. (7)

தற்ப்பு —வானைச் சுற்றிக்கொண்டு இடி முதலியவைகளை யுண்டாக்கி பூமியைத் திருத்தியதால், எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 8.

१ २ ३ २ ३ ३ १ २ २ ३ २ ३ २ २
122. यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत् ।
३ २ ३ १ २
स्तोता मे गोमखा स्यात् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-14-2.

யஜ்ஞாஹம் யயா ச்வரீய வஸு வாக ஐசு ।
வ்யோதா மெ மொவவா வஸூசு ॥

* गो षज्ञा, எனபது இருக்கு.

அங்வயம்.

हे इन्द्र! यथा, त्वं, एकः इत्, वस्वः, (तथा) अहम् यत्, ईशीय, मे,
स्तोता, गोसखा स्यात् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்தூ!	இந்திரனே!
यथा	யதா	எவவானு
त्वं	த்வம்	நீ
एकः इत्	ஊகஃ ஐதீ	ஒருவனாகவே
वस्व	வஸு:	தனத்திற் கிறைவனே,
(तथा)	(ததா)	(அவவாதே)
अहं	அஹம்	நானும்
यत् ईशीय	யதீ ஂஸீயீய	ஐசுவரியமுடையவனாகவனேல்,
मे	மே	எனனைத்
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிப்போன்
गोसखा स्यात्	மொஸகா ஸஜீக	கோக்களை யுடையவனாவான்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. கோ சூத்தி அகவசூத்திகள ரிஷிகள்.

இந்திரனே! தனத்திற்கு நீ பொருவனே தனி இறைவனாகின்றது போன்று யானும் ஐசுவரியமுடையவனாகுகால் எனனைத் துதிப்பவாகளும் கோக்களோடு கூடியவராவார்கள் இறைவனாகிய உனனைத் துதிப்போர்கள் பாதுபற்றிக் கோக்களை யுடையார்களாகார்கள? மறநே, கோக்களை யுடையார்களே யாவார்கள் எனபது கருத்து.

(8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
123. पन्यं पन्यमित्सोतार आधावत मद्याय ।
१ २ ३ २ ३ १ २
सोमं वीराय शूराय ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-2-25.

வந்யம் வந்யமித்சோதார ஸ்யாவத மடியாய ।

ஸொமம் வீராய ஸூராய ॥

அநவயம்

हे सोतारः !, मद्याय, वीराय, शूराय, पन्य, पन्यं इत्, सोमं, आधावत् ॥

பதவுரை.

हे सोतार !	ஹ ஷொதாரஃ !	{ சோமரசம் பிழிவோகாள ! (நீவிா)
मद्याय	மடியாய	களிப்புண்டாகத்தக்கவனும
वीराय	வீராய	பராக்கிரம முடையானும
शूराय	சூராய	சூரனுமாகிய இந்திரனுக்கு
पन्य पन्यं इत्	பந்யம் பந்யம் ஐக்	யாண்டும் புகழ்த்தக்க
सोमं	ஷொம்	சோமரசத்தை
आधावत्	ஆயாவத்	அரப்பணம் பண்ணுவோர்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—9 மேதா திதி ஆங்கிரச ரிஷி

சோமரசம் பிழியும் அத்துவாயுகளே ! நீவிா (எசா வேதமோதும் வேடபோகள்—அத்தவாயுக்கள்) சளிப்பைத் தரத்தக்கவனும, விருத்திர னைக்கொன்ற வீரனும, சூரத்தன்மை முடையவனுமாகிய இந்திரனுக்கு எங்கும் போற்றத்தக்க சோமரசத்தை அளிப்போர்களாக எனபதாம் (9)

மந்திரம் 10.

३१ २ ३२ ३ २ ३ १२ ३१२
124. इदं वसो सुतमन्धः पिवा सुपूर्णमुदरम् ।
१ २ ३ १ २
अनाभयिन् ररिमा ते ॥ १० ॥

இருக்கு 8-2-1.

ஐஹம் வஷொ வஸத் உஸஃ விவா வஸவகுணம் உஷர்டு ।
சுநாலயிநு ராரிமா தெ ॥

அநவயம்.

हे वसो ! इदं, सुतम्, अन्धः, पिवा, उदरं, सुपूर्णं, हे अनाभयिन् !,
ते, ररिमा ॥

பதவுரை.

हे वसो !	ஹ வஷொ !	உள்ளிருந்தியக்குமிந்திர !
इदं	ஐஹம்	இப்போதுள்ள
सुतम्	ஸுதம்	பிழிந்தெடுத்த சோமமாகிய

அந்ந:	சுந:	அனனத்தை
பிபா	விபா	அருநதுவாயாக
உதர்	உதர்	வயிறு
சுபூர்	ஸுபூர்	இனிது நிறையுமாறு
ஹே அநாபயிந்!	ஹே சுநாஹயிந்!	யாண்டும பயமற்றேயு!
நே	நே	நின் பொருட்டுச
ரரிமா	ரரிமா	சோமங் கொடுக்கின்றேம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—10. கண்ணுவா, பிரியமேத்திர ரிஷி.

வசிக்கச்செய்யும் இரதிர! இங்கே முன்னிருக்கின்ற பிழிந்தெடுத்த சோமரசமாகிய அனனத்தை யருநதுவாயாக. உனது வயிறு மிக நிறையு மாறு என்பது பொருள் யாண்டும பயமிலாத இரதிரனே! நின்பொருட்டுக் கூறிய குணத்தோடு கூடிய சோமரசத்தைக் கொடுக்கின்றேம எனப தாம். (10)

குறிப்பு—தனமுடைய இரதிர! சோமரசத்தை அருநதுவாயாக. அவியை நிறையப் புசிப்பாயாக, உனக்குங் களிப்புண்டாமாறு யாங்கள் உண்கின்றேம என பது ஆங்கிலம்.

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அததியாயம்—2. கண்டம்—2.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

125. २३ ३२ ३१२ ३१ २२
 उद्घेदभि श्रुतामघं वृषभं नर्यापसम् ।
 १२
 अस्तारमेषि सूर्य्य ॥ १ ॥

இருக் கு8-63-1.

உஷ்ணி முத்தாபம் வுஷ்ணம் நயுஷ்வம் ।
 சுஷ்ணாரெஷி வுஷ்ணம் ॥

அநவயம்.

ஹே சூர்ய!, (சூர்ய!)!, ஸுதாமம், வுஷ்ணம், நயுஷ்வம், அஸ்தாரம், இத், உஷ்ணி, வ ॥

பதவுரை.

ஹே சூர்ய!	ஹே ஸூர்ய!	சூரியனாகிய
(சூர்ய!)	(ஸூர்ய!)	மிக வீரமுள்ள இந்திரனே!
ஸுதாமம்	முத்தாபம்	{ புகழுறக்கொடுக்குந் தனமுடைமையும்
வுஷ்ணம்	வுஷ்ணம்	ராகையப் பொழியுந் தனமையும்
நயுஷ்வம்	நயுஷ்வம்	{ மக்கட்குத் தவிப்பாக் கருமமுடைமையும்
அஸ்தாரம்	சுஷ்ணம்	{ உதாரமுடையதாந் தனமையும் ஆகிய
(இத்)	(இத்)	(இப் புகழை)
உஷ்ணி	உஷ்ணி	யாண்டும விரியச் செய்கின்றாய்.
வ	வ	இது பிரசித்தமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. சூதகக்ஷா அல்லது சுருதகக்ஷ ரிஷி

இவ் விரண்டு மந்திரங்களிலும் சூரிய வடிவ இந்திரன் துதிககப் படுகின்றான்.—‘இவ்வாதிததன் இந்திரன், என மறைபுந் கூறுகின்றது. இரவிகள் பன்னிரண்டனுள் இந்திரன் சூரிய வடிவமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றான். ஆதலின் இந்திரன் சூரிய வடிவன், நல்ல வீரமுடைய சூரியனாகிய இந்திர! நீ எக்காலுமீயுந் தனமையால் கோத்தியுள்ள தனமுடைமை, இது பறறியே இரப்போகட்குத் தவத்தை வருஷிக்குந் தனமை, மனிதார்கட்கு இனிமையான கருமஞ் செய்தற் றனமை, வள்ளற் றனமை, உதாரமுடைமை என மித்தனமைய புகழை யாண்டும விரிக்கின்றாய் இதம், என்றது தேற்றமாதலின், நீயே அவனுடைய வேளவியில் சூரிய வடிவமாயத் தோன்றுகின்றாய் எனபதாம். க எனபது பிரசித்தமாம் எனக

(1)

குறிப்பு.—சூரிய! நீ இந்திரனுக்கு முன்னிற்போனாகின்றாய் எனபது ஆங்கிலக் கருத்து.

மந்திரம் 2.

126. ^{२ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २} यदद्य कच्च वृत्रहन्नुदगा अभि सूर्य्य ।
^{२ ३ १ २ ३ १ २} सर्व तदिन्द्र ते वशे ॥ २ ॥

இருக்கு 8-63-4

யத்யக் கச்ச வுத்ருஹனுதமா அபி ஸூர்ய்ய-
 ஸர்வ-ம் ததிந்ரு தெ வஸே ॥

அநவயம்.

ஹே வுத்ருஹ் சூர்ய்ய! அद्य, யத், கச்ச, அபி, உதமா:, இந்ரு! தத்,
 சர்வ, தே, வஸே ॥

பதவுரை.

ஹே வுத்ருஹ்!	ஹே வுத்ருஹ்!	{ மழையைத் தடுக்கும் மேகத் ததைத் தொலைக்கின்ற
சூர்ய்ய!	ஸூர்ய்ய-!	சூரியனாகிய இரதிரனே!
அद्य	அடிய்	இத தினத்தில
யத் கச்ச	யக் கச்சு	எப பொருட சமுதாயங்களை
அபி	அபி	மேற்றேற்றமாறு செய்து
உதமா:	உதமா:	உத்தத்தனையோ,
இந்ரு!	இந்ரு!	இரதிரனே!
தத் சர்வ	தக் ஸர்வம்	அவ வளைத்தும
தே	தே	உன்னுடைய
வஸே	வஸே	வசமாயிருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. சூதகக்ஷா அல்லது சுருதகக்ஷ ரிஷி.

நீரைத் தடுக்கின்ற மேகத்தை யொழிப்போய்! அதாவது—சூரிய
 னாகிய இரதிரனே! இத தினத்தில, எப பொருட சமுதாயங்கள் அனைத்த

தையும் நேர்படத் தோன்றுமாறு செய்து உதயமடைந்திருக்கின்றனையோ, அப பொருட் கூட்டம் உனது வசமாயிருக்கின்றது எனபதாம். (2)

இம் மந்திரத்திற்கு இவ்வாறே சென்னகரும் பொருள் கூறியுள்ளார்.

குறிப்பு —வேளவியில எவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ, அவைகளை வானுலகிற கணுபுகின்றாய், அனைத்து முன் வசமாய் நிறமலின எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

127. १ २२ ३२३ १ २ ३२३ १ २
य आनयत् परावतः सुनीती तुर्वशं यदुम् ।
२ ३ २ ३ २ ३ १ २
इन्द्रः स नो युवा सखा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-1.

ய ஸூநயஸு வராவது ஸுநீதீ துவபுஸம் யதுமீ ।

ஐந்ருஃஸ நொ யுவா ஸகா ॥

அங்வயம்.

ய:, துர்வச, யது, சுநீதீ, பராவத:, ஆனயத், யு, ஸ., ஐந்ரு:
ந., சகா ॥

பதவுரை.

ய:	ய:	எவ்விரதிரன்
துர்வச	துவபுஸம்	தூர்வசனென்போனையும்
யது	யதுமீ	{ எது எனபோனையும் தூரத்திற் றாக்கி யெறிநதுவிட்டு, பின் னா
சுநீதீ	ஸுநீதீ	நல்ல நீதிவாயிலாக
பராவத:	வராவது	அத தூரதேசத்தினின்று
ஆனயத்	ஸூநயஸு	மறிததுங் கொண்டு வந்தனனோ,
யு	யுவா	தருணனாகிய
ஸ: ஐந்ரு:	ஸ: ஐந்ரு:	அவ்விரதிரன்
ந:	ந:	எங்கட்கு
சகா	ஸகா	நண்பனாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. பரததுவாச ரிஷி.

எவ் விரதிரன், தூர்வசன, எது எனனும் பெயா|கொண்ட வேந்தன்,
எனனும்வவ்ருவரையுஞ் சததுருக்களோடு தூரதேசத்தி லெடுத்தெறிந
தனனே, எறிநத பினனா நல்ல மாககத்தால அத தூர தேசத்தினினறுங்
கொண்டுவந்தனனே, தருணப பருவமுள்ள அவ் விரதிரன எங்கடகு
நணபனாகு எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

128. मा न इन्द्राभ्या ३ दिशः सूरौ अक्तु *धायमत् ।
२ ३ १ २ ३ २
त्वायुजा वनेम तत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-62-31.

மா ந ஐந்தூலா ந லிசு: வு ருரோ சுதுவாயமசு ।
சுவாயுஜா வனெம தசு ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, आदिशः, सूरः, अक्तुषु, नः, मा अभ्यायमत्, तत्,
त्वायुजा, वनेम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்தூ !	இந்திரனே !
आदिशः	சூலிசு:	{ நாமமுறத்தும் அத திரங்களை வருஷிப்பவனும
सूरः	ஸூர:	{ யாண்டுஞ் சலிப்பவனுமான இராககதன
अक्तुषु	சுதுஷு	இரவுகளில
नः	ந:	எங்கடகு
मा अभ्यायमत्	மா சுலோயமசு	{ எதிர்நோக்காய் வாராதிருப்பா னாக (வரில)
तत्	தசு	அவனை
त्वायुजा	சுவாயுஜா	நினது சகாயத்தால
वनेम	வனெம	நாசஞ் செய்வோமாக.

* आयमन्, எனபது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனே! நீ நாற்புறமும் ஆயுதங்களை வீசிகொண்டு யாண்டுஞ் செல்லுஞ் சீலமுள்ள இராக்கதர்கள் இரவுகளில் எங்கட்கு எதிரில் வர முடியாதவர்களாவார்களாக. மற்றும் வருவார்களேல், அவ விராகதர்களை உன்னுடைய உதவியாற் கொன்றுவிடுவோமாக. (கொல்லுமாறு செய்வாயாக எனபது பொருள்.)

(4)

மந்திரம். 5.

129. ^{१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २} एन्द्र सानसिं रयिं सजित्वानं सदासहम् ।
^{१ २ ३ २ १ २} वर्षिष्ठमृतये भरा ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-7-1.

ஊரு ஸாநஸிம் ரயிம் ஸஜித்வாநம் ஸடாஸஹம் ।
 வர்ஷிஸ்தமர்தயே பரா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, उतये, सानसिं, सजित्वानं, सदासहं, वर्षिष्ठं, रयिं, आभर ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஊரு!	இந்திரனே! (நீ)
उतये	ஊதயே	{ எமமைக காப் பாறு தற் பொருட்டு
सानसिं	ஸாநஸிம்	இனிது போகிகததககதம்
सजित्वानं	ஸஜித்வாநம்	{ ஒத்தவிரோதியை வெல்லுஞ் சீலமுடையதம்
सदासहं	ஸடாஸஹம்	{ எக்காலுஞ் சததுருவ யடககத தகக சுருவியாயுள்ள தம் (ஆகிய)
वर्षिष्ठं	வர்ஷிஸ்தம்	மிகுந்த
रयिं	ரயிம்	தனததைக
आभर	ஆஹர்	கொண்டு வந்து கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. மதுசுந்த ரிஷி.

இந்திரனே! (நீ) எனைப பாதுகாததற் பொருட்டுத் தனததைக கொடுப்பாயாக. எவ் வண்ணமாகிய திரவியத்தை யெனின? நனகு அஹப்

விக்கத் தக்கதும். மற்றும், ஒத்த சததுருவைச் சயிக்குஞ் சீலமுடையதும். தனத்தினாலேயே சூராகளான தொழிலாளிகளைத் தேடிக்கொண்டு சததுருவை வெல்கின்றார்களாதலின் எனக். அன்றியும், எப்போதுஞ் சததுருக்களையடக்குவதற்கு நிமித்தமானதும், நிறைவானதுமாகிய தனத்தைக் கொடுப்பாயாக என்று முடித்துக்கொள்க.

(5)

மந்திரம் 6.

130. १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
इन्द्रं वयं महाधनं इन्द्रमर्षे हवामहे ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २
युजं वृत्रेषु वज्रिणम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-7-5.

ஐந்ரும் வயம் உஹாஸந ஐந்ருமெஹ ஹவாஹெஹ ।

யுஜம் வ்ருத்ருஷு வஜ்ரிணம் ॥

அநவயம்.

வயம், அம், இन्द्रம், ஹவாமஹே, மஹாஸந, வ்ருஷு, யுஜம், வஜ்ரிணம், இन्द्रம், ஹவாமஹே ॥

பதவுரை.

वयं	வயம்	நாங்கள்
अर्षे	அஹே	சிறிது தனமுண்டாயவிடத்தும்
इन्द्रं	ஐந்ரும்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாஹெஹ	ஈரோம
महाधने	உஹாஸந	பெருந்தனத்தின் பொருட்டு
वृत्रेषु	வ்ருத்ருஷு	{ தனலாபத்திற் றடைபண்ணு வோரை நீக்குவான
युजं	யுஜம்	துணைவனும்
वज्रिणं	வஜ்ரிணம்	வசசிர மேந்தியவனுமாகிய
इन्द्रं	ஐந்ரும்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாஹெஹ	{ ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம். (அழைக்கின்றோம்.)

சாயணபாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—6. மதுசுந்தரிஷி.

அனுடானஞ் செய்கின்ற நாங்கள், மிகுந்த தனத்தின் பொருட்
டும், இந்திரனை யழைக்கின்றோம் சிறிது தன நிமித்தமாகவும் இந்திர

னைக கூப்பிடுகின்றோம் எவ்விதமாகிய இந்திரனை யெனின? துணைவனை அல்லது பொறுமையுடையனை மறறும், தன லாபதனிற்கு விரோதி கள கிடையவிடத்து அவாகளைப்போக்க வச்சிராயுதந் தாங்கினனை அழைக்கின்றோம் எனபதேனாதி சோதனுகுகொளக 'மகாதனம்' எனறது உயுத்த வாசகமாயிருப்பினும், ாண்டுப் பெருநதனத்தைக கூறும் வேடகையி னினறது

(6)

குறிப்பு — ாண்டு மகாதனம் எனறதற்குப் போரொனக்கொண்டு, சிறிய போரி லும் பெரும் போரிலும், சததருக்களுடன் போர செய்வதற்கு இந்திரனை யழைக்க கின்றோம் என்று கூறுகின்றது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

131. १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
அபிவத் கருவ: சுதமிந்ர: ஸஹ்வாஹே ।

१ २ ३ १ २
* तत्रादिष्ट पौंष्यम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-45-23

சவிஸக் கருவ: ஸுதமிந்ர: ஸஹ்வாஹே ।
தத்ராதிஷ்ட பௌஸ்யம் ॥

அந்வயம்

இந்ர:, கருவ, சுத், அபிவத், ஸஹ்வாஹே, (அஹத்) தத்,
பௌஸ்ய, ஆதிஷ்ட ॥

பதவுரை.

இந்ர:	ஊரு:	இந்திரன்
கருவ	கருவ:	சததருவரிஷியால்
சுத்	ஸுதம்	பிழியப்பட்ட சோமரசததைத்
அபிவத்	சவிஸக்	பருகினன, பருகிய பினனா
ஸஹ்வாஹே	ஸஹ்வாஹே	சகத்திரவாகு எனனுமசுரனைக
(அஹத்)	(சஹநக்)	(கொன்றன)
தத்	தத்	அதில
பௌஸ்ய	பௌஸ்யம்	(இந்திரனுடைய) வீரத்தனமை
ஆதிஷ்ட	ஆதிஷ்ட	வெளிப்பட்டது.

* அவாதிஷ்ட எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—7. விசேக ரிஷி.

இந்திரன் 'கததுரு' எனப் பெயர்பூண்ட இருடி சம்பந்தமாய்ப் பிழிந்தெடுத்த சோமரசதசைப் பருகின்ன அங்குனம் பருகிய பின்னா 'சுகத்திரவாகு' எனனுஞ் சததுருவைக் கொன்றனன். கொன்றனன் எனபது எஞ்சி நின்றது. அச்சமயத்தில் இந்திரனுடைய வீரத்தனமை முழுதும் விளங்கியதென்பதாம். (7)

குறிப்பு — त्रादृष्ट எனக் கீதமோதுவாரும், अत्रादृष्ट, என இருக்கோதுவாருங் கொளவா. கததுரு என்றதற்கு, காசிப் ரிஷியின் மனைவி எனக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது ஆங்கிலத்தில்

மந்திரம் 8.

३१२ ३२३ १ २२
132. वयमिन्द्र त्वायवोऽभि * प्रनोनुमो वृषन् ।

३२ १ २
विद्धी त्वा३स्य नो वसो ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-31-4

வயமிந்த்ரு சுவாயவொஃவி ப்ரநொநுநொ வ்ருஷந் ।

விஜீ ச்வாநவந் நொ வவொ ॥

அந்வயம்.

हे वृषन्!, इन्द्र!, त्वायवः, वयं, त्वा, अभिप्रनोनुमः, हे वसो!, अस्य,
नः, विद्धी ॥

பதவுரை.

हे वृषन्!	ஹ வ்ருஷந் !	விருமபியதை வருஷிக்கின்ற
इन्द्र!	இந்ரு !	இந்திரனே !
त्वायव, वयं	சுவாயவ வயம்	நின்னை விருமபும், யாம்
त्वा	சுவா	உன்னை
अभिप्रनोनुम	அபிப்ரநொநுநும :	{ நோமுகமாகி அளவிலாவண்களுக்கு செய்து துதிகுகின்றோம்
हे वसो!	ஹ வவொ !	வியாபகமாகிய இந்திர !
अस्य न.	அஸ்ய ந :	எமது இத தோத்திரத்தை
विद्धी	விஜீ	அறிவாயாக

* प्रनोनुम, எனபது இருக்கு.

சாயன பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—3. வசிட்டரிஷி.

விருமபிபதை மழையெனப் பெப்பும் இதிரனை! நின்னை விருமபு
கின்ற வசிட்டரிஷி சம்பந்தமான யாவகளை உன்னை இனிது வணங்கித் துதிக்க
கின்றோம் விபாபகமாகிய இதிர! எங்களுடைய இத நுடைய மனதில
தரித்துக் கொள்வாயாக. (8)

மந்திரம் 9.

2 3 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 2
133. आ घा ये अग्निमिन्धते *स्तृणन्ति बर्हिरानुषक् ।

2 3 2 3 2 3 9 2
येषामिन्द्रो युवा सखा ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-23-25.

சூ வாயெ சுழிநிலதெ ஹுணணி வஹி-ரானுஷக் .
யெஷாமிந்திரா யுவா சகா ॥

அநவயம்

ये, आ घा, अग्निं, इन्धते, येषा, युवा, इन्द्र. सखा, ते, आनुषक्, बर्हिः,
स्तृणन्ति ॥

பதவுரை.

ये	யெ	எவாகள
आ घा	சூ வாயெ	{ உணமையில மனதொருமைப் பட்டவாகளாகி
अग्निं	சுழிந்	அக்கினியை
इन्धते	ஊடுதெ	வளக்கினறாகளோ,
येषां	யெஷாந்	எவாகட்கு
युवा	யுவா	கட டிளமைப்புடைய
इन्द्र.	ஊடு:	இந்திரன
सखा	சகா	மித்திரனாகினறானோ,
ते	தெ	அவாகள
आनुषक्	சூநுஷக்	முறையாய்த்
बर्हिः	வஹி:	தருப்பையைப்
स्तृणन्ति	ஹுணணி	பரப்பி வைக்கின்றார்கள்.

* यस्य त्रिधात्ववृत बर्हिः, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—9. திரிசோக ரிஷி

எவ விருடிகள் உண்மையில் ஒருமைப்பட்டவர்களாகி அக்கினியை வளர்க்கின்றார்களோ, எவர்களுக்கு என்று மிளையோனாகிய இந்திரன் நண்பனாகின்றானோ, அவர்கள் வரிசையாகத் தருப்பையைப் பரப்புகின்றார்கள். (9)

குறிப்பு — அக்கினியை உளாப்பவர்களும், இந்திரனை நண்பனாகக் கொண்டவர்களும், தருப்பையைப் பரப்புவோர்களும் இனபுதுகின்றார்கள் என்பது ஆங்கிலம்.

ம ந தி ர ம் 10.

3 23 3 23 23 23 9 2 3 9 22
134. मिन्धि विश्वा अपद्विषः परि बाधो जही मृधः ।

9 2 29 22
वसु स्पार्ह तदा भर ॥ १० ॥

இருக்கு 8-45-40

விநி விஸ்வா சுவலிஷி வாரி வொபொ ஜஹீ மூயஃ ।

வஸு ஸ்பாஹ-ஃ ததாஹா ॥

அநவயம்.

(हे इन्द्र!) विश्वाः, द्विषः, अपमिन्धि, बाधः मृधः, परिजही, स्पार्ह, तत्, वसु आभर ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र!)	.(ஹ உரு!)	(இந்திரனே!)
द्विषः	லிஷி	{ துவேஷிகளினத சததரு சேனை' கள்
विश्वा	விஸ்வா	எல்லாவதையும்
अपमिन्धि	சுவலிநி	முழுதந தொலைது விடுவாயாக
बाध	வொயஃ	தீமை செய்கின்ற
मृधः	மூயஃ	போரை
परिजही	வரிஜஹீ	இனிது வெலவாயாக.
स्पार्ह	ஸ்பாஹ-ஃ	இசுசித்ததரு சூரிய
तत् वसु	தக் வஸு	அநதத தனததை
आभर	ஆஹா	{ எங்கட்குக் கொண்டு வந்து கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

—ம்—2. இருக்கு—10. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரனே! நீ துவேஷம் பண்ணுகின்ற சததுருசீனைகளனைத்தையுங்
வவாயாக சூய, எனனும் முதனிலைத் தொழிற்பெயா (நாது) போரின
ர்களுக்குட கூறப்படமுததலின ண்னு உயுததப பொருளுடையதாம்.
கக் கெடுப்பாயாக. (வெலவாயாக) பின்னா அவாகளுடைய தனத்தை
ட்குக் கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக. (10)

குறிப்பு —சசோக ரிஷி எனபது முண்டு.

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மு ன் று வ து க ண் ட ம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

135. ३१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
इहेव शृण्व एषां कशा हस्तेषु यद्वदान् ।
१ २२ ३१२
नि यामं चित्रमृञ्जते ॥ १ ॥

இருக்கு 1-27-2.

ஹெவ ஸ்ருண் வணஷாம் கஸா ஹஷேஷம் யத்வதாந் ।
நி யாமம் வித்ரு ஜ்ஜதே ॥

அந்வயம்.

एषां, हस्तेषु, कशाः, यद्वदान्, इहेव, शृण्वे, यामं, चित्र, नृञ्जते ॥

பதவுரை.

एषां	வளஷாஃ	இம மருத்துககளின்
हस्तेषु	ஹஸ்தேஷு	கைகளிலுள்ள
कशाः	கஸாஃ	{ தததமது வாகனத்தை யடிக கினற சாட்டைகள்
यद्वान्	யஅத்யாந்	{ எந்தச் சத்த மிடுகின்றனவோ, அதை
इहेव	ஐஹேவ	இங்கேயே நினறு
शृण्वे	ஸ்ரஹ்வே	கேட்கின்றேன. (அச் சத்தம்)
यामं	யாமஃ	போரில்
चित्रं	சித்ரஃ	பலவித சூரத்தன்மையை
नृजते	நர்ஜதே	{ அழகுபடுததுகின்றது (அலங் காரஞ் செய்கின்றது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. கண்ணுவ கௌர ரிஷி.

இந்த மருத்துகளினுடைய கைகளில் இருக்கப்பட்ட தங்கள் தங்கள் வாகனத்தை அடிப்பதற்குக் காரணமான சாட்டை முதலியவைகள் எந்தச் சத்தமிடுகின்றதோ, அந்தச் சத்தத்தை இவ்விடத்திலேயே நினறு கேட்கின்றேன. அச் சத்த விசேடமானது போரக்களத்தில் பலவகையாகிய சூரத்தன்மையை இயற்கையாக அலங்காரம் பண்ணுகின்றது

ராண்டு நுஜதி, எனந்து அலங்கரித்தலாகிய பொருளுடைமையைப் புலப்படுத்துகின்றது யாஸக முனிவா நிருகதம். (1)

திறிப்பு —சாட்டைகளின் சத்தம்—சாட்டைகளால் அடித்தலினின்று எழுமொலி

கைகளிலுள்ள செளக்கடிச் சத்தமும் இரத்தின சபதமும் கேட்கப்படுகின்றது எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
130 इम उ त्वा विचक्षते सखाय इन्द्र सोमिनः ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २
पृथावन्तो यथा पशुम् ॥ २ ॥

இருக்கு 8-46-16.

ஐஉ உ சுவா விவக்ஷதே சகாய ஐந்ரு ஸோமிநிஃ ।

வஃஷாஹ்வொ யயா வஸுடி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र! सोमिनः, सखायः, इमे उ, पुष्टावन्तः, पशुं, यथा त्वा,
विचक्षते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐரூ!	இந்திரனே!
सोमिनः	ஸோமிந:	சோமரசம் பிழிந்த
सखायः इमे उ	ஸவாய: ஐமே உ	{ எனது நண்பர்களாய் இம் மனிதர் கள்
पुष्टावन्त	புஷ்டாவந்த:	மிகப்பற்றுடையவர்களாய்ப்
पशुं यथा	பசும யதா	பசுவைப்போல்
त्वा	த்வா	உன்னையே
विचक्षते	விசுக்ஷதே	விசேடமாய்ப் பாராக்கினராகள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரனே! உனனை சோமரசம் பிழிந்தவாகள் அதாவது எனது நண்பர்களாய்த் தெளிந்த இம் மக்கள் பற்றுடையார்களாய், பசுவைப்போல் (பசு மறறெனனை ஒருமையோடு பாப்பதுபோல்) ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் நின்னையே சிறப்பாகப் பார்க்கினராகள். (2)

குறிப்பு —பசுக்காப்போன பசுவைப் பார்த்தலபோல சோமரசம் அருந்துகின்ற இந்திரனை இங்குள்ளாரா பாராக்கினரா பாசம்—மிகப்பற்று எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

१२ ३२३ २३ १२ ३१२
137. समस्य मन्यवे विशो विश्वा नमन्त कृष्टयः ।
३ १२३ १ २
समुद्रायेव सिन्धवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-6-4.

ஸசஸ்ய உஷுவே விஸோ விஸுவ நமந்த க்ருஷ்டய: ।
ஸசுட்ராபெவ ஸிஸுவ: ॥

அந்வயம்.

विशः, विश्वाः, कृष्टयः, अस्य, मन्यवे, समुद्राय, सिन्धवः इव, सं नमन्त ॥

பதவுரை.

विशः	விசு:	உட்கார்ந்தவர்களாய்
विशा.	விசு:	எல்லாப்
कृष्टयः	கூஷ்டய:	பிரசைசுகளும்
अस्य	அஸ்ய	இவ் விந்திரனுடைய
सन्धवे	உந்நிவே	{ கோபத்தின் பொருட்டு அல்லது, மனனம் பண்ணுதற்குரிய தோத்திரத்தின் பொருட்டு
समुदाय	ஸமூகாய	சமுத்திரத்திற்கு
सिन्धव इव	விஸ்வ: உவ	நதிகள பணிவனபோல்
सं नमन्त	ஸம் நமண	இனிது பணிகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வத்ச கண்ணுவ ரிஷி.

சனங்க ளெல்லாரும் உட்கார்ந்தவர்களாகி இவ் விந்திரனுடைய கோபத் தின் பொருட்டு, அல்லது ‘மரபு’ எனறது மனன சாதனமா மாதலின் மனன சாதனமாகிய தோத்திரத்தின் பொருட்டு, இயற்கையில் தானாகவே இனிது பணிகின்றார்கள். அதிலுவமை ‘சமுத்திரத்திற்கு’ எனறது. கடலைக்குறித்து செலவூகு சீலமுடைய நதிகள் தானாகவே பணிகின்றன போன்று எனபதாம்.

(3)

குறிப்பு —மநயவே, எனபதற்கு சந்தோஷப்படுத்த எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ २
138. देवानामिदवो महत्तदा वृणीमहे वयम् ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २
वृणामस्मभ्यमूतये ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-72-1.

ஹேவாநாமிதவோ மஹத்ததா வுணீமஹே வயம் ।

வுணாஸம்ப்யமூதயே ॥

அநவயம்.

(हे देवाः !), देवानां, इत्, महत्, अवः, वृणां, तत्, वयम्,
अस्मभ्यम्, उतये, आ वृणीमहे ॥

பதவுரை.

(हेदेवाः!)	(ஹெ.வா: !)	(தேவாகள !)
देवानां इत्	ஹெ.வா.நா. ஊ	{ மிகுந்த ஒளியோடு விளங்குகின்ற தங்கட்கே
महत् अव	ஹைஊ சுவ:	{ பெரும் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றதும்
वृणां	வூணா	{ வேண்டியவற்றைப் பொழிகின்ற தங்கட்குத் தனமாகவுமுள்ள
यत्	யஊ	யாதொரு பாதுகாப்புண்டோ,
तत्	தஊ	அப் பாதுகாததலை
वयं	வயம்	தலைவர்களான யாங்கள்
अस्मभ्यमूत्ये	அஸ்மஹிஜேதயெ	{ எங்களுடைய பரிபாலனத்தின் பொருட்டு
आ वृणीमहे	ஊ வூணீஹெ	{ எல்லாவகையானும் வேண்டுகின்றோம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—4 குசீதி கண்ணுவ ரிஷி.

தேவர்களே! எப்போதும் பிரதாசமாய் விளங்கப்பட்டவர்களான உங்கட்கே வியாபதமாகிய அல்லது பெரிதாகிய பரிபாலிகருந் தன்மை யாதொன்றுள்ளதோ, அது வேண்டியதை மழையெனப் பெய்கின்ற உங்கட்குத் தன் வடிவமாம், அங்ஙனமாகிய காததலை (அவ்வாறு காக்கவேண்டுமென) எச்சமானாகளாய் யாங்கள் எல்லா வகையானும் பிரார்த்திக்கின்றோம் எதன் பொருட்டுடெனின்? பரிபாலனத்தின் பொருட்டு முன்னர் 'எங்கட்கு' எனப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது அது ஈண்டுச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது:—எங்களுடைய பரிபாலனத்தின் பொருட்டுடென. (4)

மந்திரம் 5.

३ २ ३ २ ३ १ २
139. * सोमानां स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २
कक्षीवन्तं य औशिजः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-38-1.

வொலாநா ஸ்ரணம் க்ருணு ஹி ஸ்ரஹ்ணஸ்பதே ।
கக்ஷீவன்தம் ய ஔஸிஜஃ ॥

* सोमानं, எனபது இருக்கு.

அநவயம்.

हे ब्रह्मणस्पते !, सोमानां, कक्षीवन्तं, यः, औशिजः, स्वरणं, कृणुहि ॥

பதவுரை.

हे ब्रह्मणस्पते !	{ ஹ ஸ ஹ ண ஸ தே !	{ பிரமணப்பதியென னுந் தேவதை யே ! நீ
सोमानां	வெஸாநாநா	{ சோமரசங்களை யெடுத்தது அனுட் டானம் பண்ணுகின்றவனாகிய எனனை,
कक्षीवन्तं	கக்ஷீவனா	{ தேவர்களுள் சிறந்தோராயுள்ள கக்ஷீவந்தன எனனும
यः औशिजः	யஃ ஔஸரிஜஃ	{ உசீசனுடைய புத்திரன் யாதொருவன் உளதோ, அவ னைப்போல
स्वरणं	ஸ்வரணா	தேவர்களுட் பிரகாசிப்பவனாக
कृणुहि	கூணஹி	செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—5 மேதாதிதி ரிஷி.

பிரமணப்பதியாகிய தேவதையே! நீ, சோமரசம் பிழிகின்றவனும் அனுட்டானம் பண்ணுகின்றவனுமாகிய எனனைப் பிரகாசமுடையவனாகச் செய்வாவாயாக அத்திலுவமை—‘கக்ஷீவந்தம்’ எனறது. எண்டுப் போல என்னு முவமைச்சொல் கூட்டிக்கொள்ளற பாலது. கக்ஷீவான் தேவர்களுக்கள் எவ வண்ணம் பிரகாசமா யிருக்கின்றதோ, அதுபோல எனபது பொருள். கக்ஷீவன எனனும ரிஷி அனுட்டானஞ் செய்கின்ற முனிவர்களுட் கீர்த்திபெற்றவா எனபது, தைத்திரீயம் படிப்போர்களாலும், एवं वै पर आदूनार कक्षीवानोशिजो वीतहव्य आयसस्रसदस्य पोरुक्षस्य प्रजाकामा अचिन्वत, எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. வேறு மந்திரத்திலும் இவா இருபுகளுள் அனுட்டானத்திற் கீர்த்தி பெற்றவரெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது அதாவது “நான் கக்ஷீவான ரிஷி விபரன் எனபதாம்.” ஆகையால் இவருக்கு அனுட்டானம் பண்ணுவோரை உவமையாகக் கூறியது பொருத்தமுடையதேயாமெனக் மற்றும், “சோமரச மெடுப்போனைப் பிரகாசமுடையவனாகச் செய்குதி பிரமணப்பதியே! கக்ஷீவந்தனை யொப்ப, யாதொரு கக்ஷீவன் உசிருடைய புத்திரனே!” என இம் மந்திரத்திற்கு யாஸக முனிவரும் நிருகத்ததில் உரை கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 6.

140. * ^{१२ ३ १२ ३ १ २२} बोधन्मना इदस्तु नो वृत्रहा भूर्यासुतिः ।

^{३ १२ ३ २ ३ १२} शृणोतु शक्र आशिषम् ॥ ६ ॥

இருசகு 8-63-18.

வெபயந்நா ஐதஸ்து நொ வுத்ருஹா ஹூய-பாவஸுதிஃ ।
 ஸ்ரணோது ஸகர சூசிஷம் ॥

அநவயம்.

வृत्रहा, भूर्यासुतिः, नः, बोधन्मना, इत्, अस्तु शक्रः, आशिष, शृणोतु ॥

பதவுரை.

वृत्रहा	வுத்ருஹா	{ விருத்திராக்ஷரணைக் கொன்றே ஹம்
भूर्यासुतिः	ஹூய-பாவஸுதிஃ	{ மிகப் பிழிந்த சோமரசமுடைய வனுமாகிய (இந்திரன்)
न	நஃ	எங்களுடைய
बोधन्मना इत्	வெபயந்நா ஐதஸ்து	{ மனோ வேடகைகளை யறிகின்றவ னாகவே
अस्तु	அஸ்து	இருப்பானாக
शक्रः	ஸகரஃ	{ போரிற் பொருநரைக்கொல்லுஞ் சமாததனாகிய இந்திரன்
आशिषं	சூசிஷம்	எங்களுடைய துதியைக்
शृणोतु	ஸ்ரணோது	கேட்பானாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருககு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இது பரோட்சமாயச செய்யப்பட துதி விருத்திராக்ஷரணைக் கொன்ற
 வஹம், மிகப்பிழிந்த சோமரசத்தை யடைபவஹம், துதிப்போர்களின் விருப்
 பத்தை யுணர்கின்ற மனத்தனுமாகிய இந்திரன் எங்களுடைய மனோ வேட
 கையை என்றும் அறிகின்றவனாகவே யிருப்பானாக. 'எங்களுடைய மனதி
 லுள்ள விருப்பங்களை யறிவானாக' எனப்துமது. அல்லது இவ்வாறாகிய இந்

* बोधिन्मना, எனபது இருககு.

திரன எங்களுடைய வேளவியில் தோனறுவானாக எனபதுமாம் அ
லெனனாடுமெனின, உபுததததில் சததுருக்களைக் கொலலுமாறறலுள்ள இர
ரன எமது துதியை, அல்லது, வேண்டுக்கோளைக் கேட்பானாக எனபதா
(துதியைக் கேட்பானேல விரும்பியதைத் தருவான எனபது கருதது) (

இந்திரன பொருட்டு, பல தேசங்களிலும், சோமரசம் பிழியப்ப
தாலும், சோமரச முதலிய அனிகள் கொடுக்கப்படுவதாலும் இந்திரன ப
ரசமுடையான எனப்படான

ரண்டு 'இத' என்னும் வடமொழிப்பதம் தேற்றப் பொரு
கின்றது.

மந்திரம் 7.

141. ^{39 2} ^{39 2} ³ ⁹²
अद्य नो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् ।
^{9 2 3 9 2}
परा दुष्पन्थं सुव ॥ ७ ॥

இருக்கு 5-82-4

சுடி நொ டெவ ஸவிதஃ ப்ராஜாவதாஸாஃ ஸௌஹம் ।
வரா டுஷ்பந்யம் ஸுவ ॥

அநவயம்.

हे सवितः देव !, न., अद्य, प्रजावत्, सौभगं, सावीः, दुष्पन्थं, परासु

பதவுரை.

हे सवितः देव !	ஹ ஸவிதஃ டெவ !	சூரியதேவனே !
नः	நஃ	எங்கட்கு
अद्य	சுடி	{ வேளவியாறறுகின்ற இத் த தில்
प्रजावत्	ப்ராஜாவத்	புத்திரனோடுகூட
सौभगं	ஸௌஹம்	தனததைக்
सावीः	ஸாஸாஃ	கொடுப்பாயாக
दुष्पन्थं	டுஷ்பந்யம்	தீக் கனவுபோன்ற வறுமை
परासु	வராஸுவ	நீக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. சியாவசுவ ரிஷி.

ஆதிததேவே ! நீ எங்கடகு இவ வேளவித தினத்தில புத்திரன் முதலியவைகளோடு கூடிய திரவியத்தை யடைவிப்பாயாக. தீய கன வெனத துன்பநதருட வறுமையைத தூரத்திற போக்குவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

142. * क॑रि॒स्य वृ॒षभो॑ यु॒वा तु॒वि॒श्री॒वो॑ अ॒नान॑तः ।

३१ २२
ब्र॒ह्मा क॑स्त॒थ॑ स॒पर्य॑ति ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-64-7.

காரிஸ்ய வுஷஸொ யுவா துவிசுரீவொ அநானதஃ ।
புஷுமா கஸ்து வபயதி ॥

அந்வயம்.

वृषभः, युग, तुविश्रीवः, अनानतः, स्यः, क?, तम्, कः?, ब्रह्मा, सपर्यति ॥

பதவுரை.

वृषभः	வுஷஸு	{ மனவேட்கையை நிறைப்பவனும
युवा	யுவா	கட்டிளமையனும்
तुविश्रीवः	துவிசுரீவஃ	நீண்ட கழுததுடையானும்
अनानतः	அநானதஃ	வணங்காதோனுமாகிய
स्यः	ஸுஃ	அவ விரத்திரன்
क?	க?	{ எங்குள்ளான்? இவனை யாவனறிவான்?
तं	தம்	அவ விரத்திரனை
ब्रह्मा	புஷுமா	துதிகுகின்றவகனாய
कः?	கஃ?	எவன்?
सपर्यति	வபயதி	{ முசுகுகின்றானே, (அவனறிவான் எனக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. பிராகாத கண்ணுவ ரிஷி.

விருப்பை வருஷிப்போனும், நித்திய இளமையோனும், நீண்ட கழுத தனும், ஓர்போதும் யாக்கும் வணங்காதோனுமாகிய அவவிரதிரன், எங் குளாளன்? என்னுமிதை யாவ ரறிவா? துதியாளனாகிய எவன் பூசிக கினறானோ, அவன் அறிவான் எனபதாம். (8)

குறிப்பு.—எல்லாவற்றையுந் தனக்குள் அடக்கிக்கொள்வோனும் பிறரை வெல் லுந் தகைமையோனும் என இரதிரனுக்கு விசேடணங் கூறியுள்ளது ஆங்கிலத்தில். பிரமாவினும் பூசிக்கப்படுவன எனபதும் ஆங்கிலக் குறிப்பே.

ம ந்திரம் 9.

143. ^{3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2} उपहरे गिरीणां *सङ्गमे च नदीनाम् ।
^{3 9 2 3} धिया विप्रो अजायत ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-6-28.

உவஹரெ மிரீணாஃ ஸங்கமெ ச நதீநாம் ।
 யியா விப்ரோ அஜாயத ॥

அநவயம்.

गिरीणां, उपहरे, नदीनां, सङ्गमे च, धिया, विप्रः, अजायत ॥

பதவுரை.

गिरीणां	மிரீணாஃ	மலைகளையசசார்ந்த
उपहरे	உவஹரெ	பிரதேசத்திலும்,
नदीनां	நதீநாஃ	நதிகளின
सङ्गमे च	ஸங்கமெ ச	சங்கமத்திலும்,
धिया	யியா	செய்யப்பட்ட துதியால்
विप्रः	விப்ரஃ	நுண்ணிய மதிபுடைய இரதிரன்
अजायत	அஜாயத	வெளிப்படுகின்றான்.

சாயண பாடியம்,

கண்டம்—3. இருக்கு—9. வத்ச ரிஷி.

மலைகளின நடுப்பிரதேசத்திலும், நதிகள் கடுமிடத்திலும், தோத்திரஞ் செய்தால் இந்நிரன தனது துதியைக் கேட்க இனிது வெளிப்படுகின்றான் ாண்டுத துதியைக் கேட்க எனபது எஞ்சி நின்றது. (9)

சங்கே च, எனவும் பாடமுண்டு.

குறிப்பு —மிகுந்த மேகக் கூட்டத்திலும் புத்தியா லுண்டாக்கப்பட்டான எனபது ஆங்கிலம்,

மந்திரம் 10.

144. २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २
प्र सम्राजं चर्षणीनामिन्द्रं स्तोता नव्यं गीर्भिः ।
१ २ ३ २ ३ १ २
नरं नृषाहं मंहिष्ठम् ॥ १० ॥

இருக்கு 8-16-1.

பு வ ஞ ராஜம் வஷ-ணீ நா லித்ரம் வெஷா தா நவ்யம் மீ-லி-3 ।
நரம் நரஷாஹம் 20 ஹிஷ்டம் ॥

அந்வயம்.

चर्षणीनां, सम्राजं, गीर्भिः, नव्यं, नरं, नृषाहं, मंहिष्ठं, इन्द्रं, प्रस्तोता ॥

பதவுரை.

चर्षणीनां	வஷ-ணீ நாம்	மனிதர்களுக்குள்
सम्राजं	வ ஞ ராஜம்	இனிது விளங்குபவனும்
गीर्भिः	மீ-லி-3	தோத்திரங்களால்
नव्यं	நவ்யம்	துதிகத்ததக்கோனும்
नरं	நரம்	தலைவனும்
नृषाहं	நரஷாஹம்	சுததுருவை யடக்குவோனும்
मंहिष्ठं	20-ஹிஷ்டம்	வளளலுமாகிய
इन्द्र	ஐத்ரம்	இந்நிரனை
प्रस्तोता	பு-வெஷா தா	மிகுதுதிப்பாசராக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—10. இரிமீட ரிஷி.

மக்களுக்கும் நனகு விளங்குபவனாகிய அல்லது மனிதர்களுக்கு இறைவனாகிய இந்திரனை, துதிப்போகாள ! நீவிர இனிது தோத்திரஞ் செயவீராக ளாக. எத தனமைய இந்திரனை யெனின ? தோத்திரங்களாம் றுதிககததக கோனை, மறறுஞ் செலுததுவோனை, இன்னும் சததுருக்களான மனிதர்களை யடக்குவோனை, மற்றும் சிறந்த கொடையுடையோனை துதிப்போகாளாக எனபதனோடு சோத்துக்கொள்க. (10)

மூனருவது கண்டம்

முறறும.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—4.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

145. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 अपादु शिप्रचन्धसः सुदक्षस्य प्रहोषिणः ।
 २ ३ २ ३ १ २
 इन्दोरिन्द्रो यवाशिरः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-92-4.

சுவாஹு ஸிப்ரஞ்சவஸஃ ஸுஹக்ஷஸ்ய ப்ரஹோஷிணஃ ।
 ஐந்தோ ரிந்தோ யவாஸிரஃ ॥

அந்வயம்.

சிபிரி, இन्द्र., ப்ரஹோஷிணஃ, சுஹக்ஷஸ்ய, யவாஸிரஃ, இन्द्रோ, அந்வஸஃ, ஓ, அபாது ॥

பதவுரை.

சிபிரி	சிபிரி	{ அழகிய மூக்கு, அல்லது தலைப பாகையை உடையவனாகிய
இन्द्र:	இन्द्र:	இந்திரன்,
प्रहोषिणः	புறஹோஷிண:	{ மிகுதியாக அவிக்களால் ஒமரு செய்கின்ற
सुदक्षस्य	ஸுஹ்ஷஸ்ய	சுதக்ஷரிஷியின
यवाशिरः	யவாஸரி:	கோதுமையோடு சமைத்ததும்
इन्दो:	இन्द्रோ:	{ பாண்ட முழுதும் கொதித்துள் ளதுமாகிய
अन्धसः	அந்நஸ:	சோமவடிவ அன்னத்தை
उ	உ	உண்மையாய்
अपात्	அவாசு	அருந்தினன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. சுருதக்கக்ஷரிஷி.

அழகிய மூக்கு, அல்லது, தலைபா உடைய இந்திரன், மிகுந்த அவிக்களால் தேவாகளோப பூசிக்கின்ற சுதக்ஷ எனனும் இருடி சம்பந்தமாகியதும் கோதுமைகளோடு கலந்து பக்குவமாக்கியதும், பாண்டங்களெங்கும் கொதித்துத் ததும்பியதுமாகிய சோமமென்னும் அன்னத்தை அருந்தினன். அல்லது இந்திரன்பொருட்டு ஏற்படுத்திய சோமரச பாகத்தை யருந்தினன். (1)

குறிப்பு.—சுதக்ஷ, என்றதற்கு வலியைத் தரும் சோமரசத்தை எனக் கொள்ளப்பட்டது ஆங்கிலத்தில்.

மந்திரம் 2.

३ १ २ ३ १ २२ ३ १ ३
146 * इमा उ त्वां पुरुवसोऽभि प्रनोनुवुर्गिरः ।

१ २ ३ २३ ३ १ २
गावो वत्सं न धेनवः ॥ २ ॥

இருக்கு 6-45-25.

ஐமா உ த்வா புருவஸோஹி ப்ரநோநுவுரிர் :

மாவோ வத்ஸ ந ஧ெநவஃ ॥

* इमा उत्वा शतक्रतोऽभिप्रणोनुवुर्गिरः । इन्द्र वत्सं न मातरः । எனபது இருக்கு.

அநவயம்

हे पुरुवसो !, त्वा अभि, इमाः, गिरः, प्रनोनवुः, गावः, धेनवः, वत्सं, न ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो !	ஹெ ப ு ர ு வ ு ஸோ !	மிகுந்த தனமுடைய இரதிர !
त्वा अभि	க்வா அபி	நினைக குறித்து
इमा. गिर	உமா: மிர:	எனது, இத னுதிகள்
धेनवः	யெ நவ:	பாலதருகின்ற
गाव	மாவ:	பசுக்கள்
वत्सं न	வத்ஸ ந	கனறையடைவனபோல
प्रनोनवु	ப்ர ு நொ ு நவ ு :	அடிக்கடி நனகு அடைகின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—2 மேதாதிதி ரிஷி.

பெருந தனமுடையோய ! அல்லது, வசுக்கள் என்றது வேளவிகளுமா மாதவின, மிகுந்த வேளவிகளை யுடையோய ! இரதிர ! உனனைக் குறித்தே எனனுடைய தோத்திரங்கள் மிகுதியாய மீண்டும் மீண்டும் (நின்பால்) வந்தடைந்து (நினை) வியாபிக்கின்றன அதிலுவமை —கோக்கள் காம தேனுகள் வீட்டிலுள்ள கனறையக்குறித்து விரைவில் வந்தடைகின்றன போல அதாவது —கோக்கள் கனறையக்குறித்துக் கதறுவதுபோல எனது வாக்ருகள் உனனைக்குறித்து ஒலிக்கின்றன (முழக்கமாய்த் னுதிகின்றன) எனபதாம்

(2)

குறிப்பு—நெளி, என்றது ஈண்டு வியாபகப் பொருளுடையது.

பாற்பசுக்களின் சததம் அவற்றின் கனறுகளுக்குக் களிப்புண்டாகுமாறு எனது தோத்திரம் நினக்குக் களிப்பைத்தருகின்றது எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

२७३ १२ ३ २३ १२ ३६ २२
147. अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम् ।

३ २ ३ १२ ३२
इत्था चन्द्रमसो गृहे ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-84-15.

சுத்ராஹ் மொரமந்த நாம த்வஷ்டுரபீச்ச்யம் ।
ஐத்யா சந்த்ரமஸோ க்ருஹே ॥

அநவயம்.

गोः, चन्द्रमसः, अत्राह, गृहे, त्वष्टुः, अपीच्यम्, नाम, इत्था, अमन्वत ॥

பதவுரை

गोः	மொ:	செலகின்ற
चन्द्रमसः	அடூஉவந்:	சந்திரனுடைய
अत्राह	அத்ராஹ	இந்த
गृहे	மூஹ	மண்டலத்திலேயே
त्वष्टुः	சுவஷ்டு:	{ துவஷ்டா, என னும் ஆதித்த னுடைய
अपीच्यं	அபீஅய்யம்	இரவில் மறைந்துள்ள
नाम	நாம	கிரணங்களிருக்கின்றன.
इथा	ஐதா	இவ்வாறு
अमन्वत	அமன்வத	கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—3 கோதம ரிஷி.

செலகின்ற சந்திரனுடைய இம்மண்டலத்திலேயே 'துவஷ்டா! என னும் இரவியின் சம்பந்தமான இரவில் மறைந்துள்ள அதனுடைய எந்தக் கிரணங்களுண்டோ, அவை சூரியனுடைய கிரணங்களையாம், என்றிவ்வாறு அறியப்பட்டிருக்கின்றது.

தெளிந்த நீரமயசந்திர விமபத்தில் சூரியகிரணங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. அதிற் பிரதிபலித்துள்ள கிரணங்கள் சூரியனிடத்தில் எத்தனமைய பெயரை அடைகின்றனவோ, அத்தனமைய பெயரையே சந்திரனபா லிருப்பனவாகி அடைகின்றன என்பதாம். (3)

தற்ப்பு —இரவில் மறைந்துள்ள இரவியின் கிரணங்கள் சந்திரமண்டலத்திற் புகுந்து பகற்போல இருளை நீக்கி எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றன. இத்தனமைய ஒளியோடு கூடிய சூரியன் இரதிரனேயாவன பன்னிரு சூரியருள் இரதிரனையு மொருவனையெண்ணி யிருத்தலின், இதனால் பகல இரவுகளிற் பிரகாசிக்கின்றவன் இரதிரனே என்பதாம். இரதிரனுடைய ஆதி காணப்படுதலால் இதற்கு இரதிரதேவதை என்பது பொருத்தமுடையதேயாம். இத்தனமைய கிரணங்கட்குப் பற்றுக்கோடாயிருக்குந் தன்மையால் சந்திரனே முக்கியமாய்க் கூற விரும்பிய தன்மைபற்றி சந்திர மசி இஷ்டியில் (ஓம் விசேடத்தில்) விரியோகமு மமைகின்றது என்பது திரண்ட பொருள்

ரண்டியாஸக முனிவா நிருத்தமும —இதனுடைய, ஓர் கிரணம் சந்திரனை விளக்குகின்றது. ஆதித்தனிடத்தினின்று இவ்விளக்கமுண்டாகியதெனக் கூற்றால். ஆகையால் மறைந்துள்ள சூரிய கிரணம் சந்திரன் கந்தருவ, என்பது நியமமாகின்றது அதுவும் கோக்களால் உணரப்படுகின்றது கோக்கள் கிரணங்கள் அதாவது மறைந்துள்ளன அல்லது, இலயித்தன சென்றுள்ளன மேல சந்திரமண்டலத்தில் எனக் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 4.

148. २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ २ १ २ २
 यदिन्द्रो अनयद्रितो महीरपो वृषन्तमः ।
 १ २ ३ १ २ ३ १ २
 तत्र पूषा भुवत् सचा ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-4.

யதிந்ரோ அநயத்ரீதோ மஹீரபொ வ்ருஷந்தமஃ ।
 தத்ர வபூஷா ஸுவத் ஸசா ॥

அநவயம்.

யத், வ்ருஷந்தமஃ, இन्द्रஃ, ரிதஃ, மஹீஃ, அபஃ, அநயத், தத்ர, பூஷா,
 சசா, ஸுவத் ॥

பதவுரை

யத்	யசு	எப்போது
வ்ருஷந்தமஃ	வ்ருஷந்தமஃ	அதிகமாய் மழை பெய்விக்கின்ற
இन्द्रஃ	இन्द्रஃ	இந்திரன்
ரிதஃ	ரிதஃ	ஒடுகின்ற
மஹீ.	மஹீஃ	மிகுந்த
அப	அபஃ	மழைத்தண்ணீரை
அநயத்	அநயசு	இவ் வுலகத்திற் சோக்கின்றானே,
தத்ர	தத்ர	அப்பொழுது
பூஷா	பூஷா	போஷக (வளர்ப்பதற்கு) தேவதை
சசா	சசா	அனுகூலம்
ஸுவத்	ஸுவசு	ஆகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. பரததுவாச ரிஷி.

எக காலத்தில மிக மழை பெய்விக்கின்ற இந்திரன் நிரம்ப மழைத்தண்ணீரை இவ் வுலகமடையுமாறு செய்கின்றானே, அக காலத்தில போஷக தேவதை (பூஷா தேவதையென்பது மது) இந்திரனுக்கு அனுகூலமா யிருக்கின்றது. (4)

குறிப்பு—பூஷா = இரவி விசேடம். இதுவே பூஷா தேவதை, போஷக தேவதை யென்பபடுகின்றது.

மந்திரம் 5.

149. ^{१ २} ^{३ १ २} ^{३ २ ३ २} ^{३ १ २}
 गौर्धयति मरुतांश्वश्वस्युर्माता मघोनाम् ।

^{३ २ ३} ^{३ १ २}
 युक्ता वह्नी रथानाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-94-1.

மறையதி மருதா^{ம்} ஸுவஸ்யு^{ம்} மாதா மவொநாடி ।

யுகா வஹீ ரதானாடி ॥

அங்வயம்.

மவொநாடி, மருதா^{ம்}, மாதா, ரதானா^{ம்}, வஹீ^{ம்}, யுகா, மவொ^{ம்}, ஸுவஸ்யு^{ம்}, மயதி ॥

பதவுரை.

மவொநா ^{ம்}	மவொநா ^{ம்}	தனமுள்ள
மருதா ^{ம்}	மருதா ^{ம்}	மருதத்துக்களுடைய
மாதா	மாதா	மாதாவானவள்
ரதானா ^{ம்}	ரதானா ^{ம்}	மருதத்துக்களின்
வஹீ ^{ம்}	வஹீ ^{ம்}	{ வடவானலத்தினின்று தாங்கு விபபாளாய்
யுகா	யுகா	யாண்டும பூசிக்கப்பட்டவளாகிய
மவொ ^{ம்}	மவொ ^{ம்}	ஆகாயவடிவ, கோ, மாதா
ஸுவஸ்யு ^{ம்}	ஸுவஸ்யு ^{ம்}	அனனத்தை விருமபியவளாய்
மயதி	மயதி	{ தனது புத்திரனைப் போஷிக்கின் ருள்.

சாடண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. விரது, அல்லது, பூததசேஷா ரிஷி.

தனமுடைய மருதத்துக்களை யுண்டாக்கப்பட்ட, கோ, என்னும் ஆகாய வடிவ மாதா சோமத்தைக் குடிக்கின்றாள், அல்லது தனது புத்திரர்களைப் பாதுகாக்கின்றாள், யாது விருமபி மருத்துக்களைக் காப்பாற்றுகின்றாள் எனின்? அனன விருப்புடையாளாய்) (அவள்) எததன்மையாளெனின்?

மருத்துக்களை பெரிய வடவாலனங்களோடுசேர்ப்பவன். அவன் யாண்டும் புகிக்கத்தக்காளா யிருக்கின்றான்.

‘கோ மாதாவினின்று பால்கள், அல்லது மருத்துக்களுண்டாயின, என மதையுங் கூறுகின்றது ஆதலின் கௌ—என்றது ‘மத்திமை’ எனனும வாகுரு அதன் கண்ணேயே மத்தியத்தானமான மருத்துக்களு மிருத்தலின் அவைகள் அதனுடைய புத்திரர்கள் என உபசரிக்கப்படு கின்றன. (5)

குறிப்பு —வாயு புத்திரர்களான மருத்துக்களோடு சேர்ந்து கீததியை விரும்பி மழையை அனுப்புகின்றான் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

150. १२ ३ १२ ३ २ ३ १ २
उप नो हरिभिः सुतं याहि सदानां पते ।
१२ ३ १२ ३ २
उप नो हरिभिः सुतम् ॥ ६ ॥

இருக்கு8-93-31.

உவ நொ ஹரிவி: ஸுதம் யாஹி உபநாம் பதெ ।

உவ நொ ஹரிவி: ஸுதம் ॥

அங்வயம்.

सदानां, पते!, हरिभिः, नः, सुतं, उपयाहि, हरिभिः, नः, सुतं, उपयाहि ॥

பதவுரை.

सदानां	உபநாம்	சோமங்கடகு
पते!	வதெ ।	இறைவனாகிய இந்திர !
हरिभिः	ஹரிவி:	ஆயிரம் பரிகளோடு
नः	ந:	எங்களுடைய (வேளவியில்)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருந்தற்பொருட்டு
उपयाहि	உவயாஹி	விரைவில் வருவாயாக
हरिभिः.	ஹரிவி:	ஆயிரம் பரிகளோடு
नः	ந:	எங்களுடைய (வேளவியில்)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருந்தற்பொருட்டு
उपयाहि	உவயாஹி	விரைவில் வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ அல்லது, சுக்ஷேஷாவா ரிஷி.

மதங்கட்குத தலைவனே! மதந தருவது மதமாம். சோமரசத்தால் மதம் (கவிபபு) உண்டாகவின சோமரசம் மதமெனப்பட்டது எனவே சோமங்கட கிறைவ! (என்பது திரண்ட பொருள்). இந்திரனே! நீ நூறு, ஆயிர மெண்கொண்ட (அளவற்ற) குதிரைகளோடு கூடிய இரத்தத் தில் எங்களுடைய வேள்வியில் பிழிந்துள்ள சோமரசத்தை அருந்தற பொருட்டு விரைவில் வருவாயாக என்பதாம்

उप नो हरिभि. सुतं என மறிததுங் கூறியது, ஆதரவின பொருட்டாம்

'आ शतेन हरिभि' எனபது முதலிய வாக்கியங்களில் அநேக குதிரைகள் எனச் சுருதியில் கூறப்பட்டிருந்ததனை, நண்டும் இஃது ஆயிரக் கணக்காய்க் கொள்ளப்பட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

३१ २२ ३१ २ ३१ २ ३२
151. इष्टा होवा असुक्षतेन्द्रं वृधन्तो अघ्वरे ।

१ २ ३१ २२
अच्छावभृथमोजसा ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-93-23.

ஐஷ்டா ஹொத்ரா சவஸுக்ஷதெத்ரம் வ்யுயனொ சுயுரொ ।

சவாவஸ்யுயொஜஸா ॥

அங்வயம்

அவ்ரே, வுதந்த், இஷ்டா, ஹொவா, அவமூத்ய் அக்ஷ, அஜசா, இத்ர்த், அஸுக்ஷத ॥

பதவுரை.

அவ்ரே	சுயுரொ	வேள்வியில்
வூதந்த்	வ்யுயனா	{ அவிதால இந்திரனை வளாக்கின்ற வாகளும
இஷ்டா	ஐஷ்டா	வேட்கின்றவாகளுமான
ஹொவா	ஹொத்ரா	{ இருக்குமறை படிப்போர்கள் எழுவரும்
அவமூத்ய் அக்ஷ	சவஸ்யுயம் சுயு	வேள்வி முடிவு நீராடுமவரை
அஜசா	அஜஸா	ஆற்றலோடு
இத்ர்த்	இத்ரம்	இந்திரனைக் குறித்து
அஸுக்ஷத	சவஸுக்ஷத	{ அவிதையக் கொடுத்ததுக் கொண் டிருப்பார்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7. சுருதகக்ஷோ அல்லது சுதக்ஷோ ரிஷி.

எங்களுடைய வேள்வியில் அவிக்கால இந்திரனை வளாகப்பபட்ட வாகனம், வேள்வியாற்றுவோகளுமான ஏழு ஹோதாக்கள் எனனும் இருக குணாதார்கள், சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கும்வரும் தமதாற்றலோடு கூடிய வாகளாய் இந்திரனைக் குறித்து ஆகுதி செய்துகொண்டிருப்பார்களாக, வேளவி முடிவில் நீராடுமவரை இருக்கு மறை யோதுவோர்கள் ஆராதிக் கின்றார்கள் எனபது கருதது (7)

குறிப்பு —வேளவியில் குறைவுபாடிருக்குமாயின அதை நீக்குதற்குரிய அவி களைத் தயாச் செய்வோர்களாக எனபது ஆங்கிலம்,

மந்திரம் 8.

३२७ ३१ २२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
152. अहमिद्धि पितुष्परि मेधामृतस्य जग्रह ।

३१ २२
अहं॑ सूर्य॒ इवा॒जनि ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-6-10.

சஹமிஹி விதூஷ்ரி மெயாஜுதவஸு ஜமுஹ ।
சஹம் வஸுயு-ஃ உவாஜநி ॥

அந்வயம்.

पितुः, ऋतस्य, मेधां, अहं इत्, परिजग्रह, हि, अहं, सूर्यः इव अजनि ॥

பதவுரை.

पितुः	விதூ:	பரிபாவிப்போனாகிய
ऋतस्य	ஐதவஸு	{ உண்மை வடிவுள்ள இந்திர னுடைய
मेधां	மெயா	அநுகிரகமாகிய புத்தியை
अहं इत्	சஹம் உசு	யானே
परिजग्रह	வரிஜமுஹ	கிரகித்துள்ளேன.
हि	ஹி	யாதினொலனின் ?
अहं	சஹம்	யான
सूर्यः इव अजनि	ஸூரிய-ஃ உவ அஜநி	{ சூரியன் விளக்கிக்கொண்டு எழு மாறு எழுந்துள்ளேன (அத லின் எனக)

* जग्रह, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. வத்ச கணவ ரிஷி.

பாதுகாப்பவனும, சத்தியனுமாகிய அவ விந்திரனுடைய அநுககிரகமாகிய புத்தியை, யானொருவனே அடைந்தவனாக யிருக்கின்றேன. மறறையா அலா யாது காரணத்தால் இவவாறும் எனின்? நான சூரியனபோலுண்டானேன ஆதலின். அதாவது—சூரியன பிரகாசித்துக்கொண்டு எழுகின்றதுபோல யான் தோன்றினேன் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

153. ^{39 2} ^{3 2 3 9 2} ^{39 2} रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः ।
^{3 2 3} ^{2 3 9 2} क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-13.

ரெவதீநஃ ஸதமாஅ ஐந்த்ரே ஸந்து துவிவாஜாஃ ।
க்ஷுமந்தோ யாபிர்மதேம ॥

அந்வயம்.

क्षुमन्तः, याभिः, मदेम, नः, इन्द्रे सधमादे, रेवतीः, तुविवाजाः, सन्तु ॥

பதவுரை.

क्षुमन्तः	க்ஷுமந்தஃ	அனன்முடைய யாங்கள்
याभिः	யாபிஃ	எப்பசுக்களால
मदेम	மதேம	களிப்படைகின்றோமோ,
नः	நஃ	எம்முடைய (அப் பசுக்கள்)
इन्द्रे सधमादे	ஐந்த்ரே ஸதமாஅதே	{ எம்மோடு இந்திரன் களிப்புறந் விடத்து
रेवती.	ரெவதீஃ	{ பால, நெய், முதலியவைகளென னும தனமுடையவைகளாக வும
तुविवाजा.	துவிவாஜாஃ	{ மிகுந்த ஆற்றலுடையவைகளாக வும
सन्तु	ஸந்து	இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—9 சனசசேப ரிஷி

அன்ன முடையாகளான யாங்குள எப பசுக்களால் ஆனந்தமடைவோ
மோ, எங்கனோடுகூட இந்திரன களிப்படைந்த விடத்து எங்களுடைய
அப் பசுக்கள், பால், நெய முதலியவைகளென்னுந் தனமுடையவைகளாக
வும, மிகுந்த ஆற்றலுடையவைகளாகவும இருக்குக (9)

திற்ப்பு —அன்னத்தைபுந் தனத்தையும் விரும்பும் எங்களுடைய தோத
திரங்குள எப்போதுங் களிப்புற இந்திரனிடத்து இருக்குக எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 10.

154. ^{१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २} **सोमः पूषा च चेतुर्विधासां सुक्षितीनाम् ।**

^{३ २ २ २ ३ २ २} **देवत्रा रथ्योऽहिता ॥ १० ॥**

வெளாஃ வகுஷா ஷ வெததுவிதாஸாஸாஃ வஸுக்ஷிதீநாஃ ।
தேவத்ரா ரத்யோஹிதா ॥

அந்வயம்.

देवत्रा, रथ्यः, अहिता, सोमः, पूषा च, विधासां, सुक्षितीनां, चेतुः ॥

பதவுரை.

देवत्रा	தேவத்ரா	தேவாக்களுக்குள்
रथ्यः	ரத்யஃ	தேருக்குரியனாய்
अहिता	அஹிதா	ஏறிச் செல்லுகின்ற
सोमः	வெளாஃ	சோமனும்,
पूषा च	பகுஷா ஷ	சூரியனும்,
विधासां	விதாஸாஃ	எல்லா
सुक्षितीनां	வஸுக்ஷிதீநாஃ	{ மனிதர்களாலும் இந்திரனுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட அனிகளை
चेतुः	வெததுஃ	அறிவார்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—10 சுனசேபா அலலது வாமதேவ ரிஷி.

தேவாருக்குள் இரத மேறததகக சோமனும், அததகைய சூரியனும்,
நல்ல மனிதர்கள் சம்பந்தமாய் இந்திரனுக்குக் கொடுக்கப்படும் அவிகளை
அறிவார்களாக (10)

குறிப்பு — ஈண்டு கூதிதி எனறது—பிரஜை வேளவிதலை ன தலைவிகளாற
கொடுக்கப்பட்ட அவிகளைச், சோம சூரியர்கள் தேவாருக்குக் கொண்டுபோய்க்
கொடுப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்டவர்கள் எனபது ஆங்கிலம்.

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அததியாயம்—2. கண்டம்—5.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

2 3 2 3 9 23 9 2 3 9 22
155. पान्तमा वो अन्धस इन्द्रमभि प्रगायत ।
3 9 2 3 9 23 9 2 3 2
विश्वासाहं शतक्रतुं मंहिष्ठं चर्षणीनाम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-92.1.

வான்கா வொ அந்நவ ஐந்திர விபுராயத ।
விபுராவாஹம் ஸதக்ரதும் மஹிஷ்டம் ஷர்ஷணீநாம் ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !,) वः, विश्वासाहं, शतक्रतुं, चर्षणीनां, मंहिष्ठं, अन्धसः,
आपान्तं, इन्द्रं, अभिप्रगायत ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ஈக்விஜஃ !)	(வேடபோர்களா !)
वः	வஃ	நீவிா
विश्वासाहं	விஸ்வாவாஹம்	{ சததுருக்களா அனைவரையும் அடக்குபவனும்
शतक्रुं	சதக்ருதம்	{ பலவகை, அறிவுகளை அல்லது கருமங்களை யுடையவனும்
चर्षणीनां	அஷ்டணிநாம்	மனிதர்கட்கு
मंहिष्ठं	மஹிஷ்டம்	மிகத் தனங்கொடுப்பவனும்
अन्धसः	அந்நவஃ	சோமமாகிய அன்னத்தை
आपान्तं	ஆபாஹம்	நோக்கமாய் அருந்துபவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अभिप्रगायत	அபிப்ரமாயத	நன்கு துதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1 சுருதகக்ஷரிஷி.

வேடபோர்களே ! நீங்கள் சோம் மெனப்படும அன்னத்தை நோக்கமாக அருந்துவோனாகிய இந்திரனை இனிது போற்றுவீர்களாக எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின? சததுருக்களனைவரையும், அல்லது பூதங்களனைத்தையும் அடக்குபவனும், இதுபற்றியே, பலவகை நுண்ணறிவுகளை யுடையானும், அல்லது பலவகை கருமமுடையானும், மற்றும், மனிதர்கட்கு மிகுந்த திரவியத்தை யளிப்போனும், அல்லது, வேளவித தலைவாகட்கு ஆராதிக்ருத தன்மையாற் போற்றத்தக்கவனுமாகிய இந்திரனை. இனிது தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக என அந்வயிததுக்கொள்க. (1)

மந்திரம் 2.

156. २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
प्र व इन्द्राय मादनं ह्यर्थाय गायत ।
१ २ ३ १ २
सखायः सोमपावने ॥ २ ॥

இருக்கு 7-31-1.

ॐ வ இந்த்ராய மாदनம் ஹ்யர்தாய் காயத ।
ஸகாயஃ ஸோமபாவனே ॥

அந்வயம்.

हे सखायः !, वः, ह्यर्थाय, सोमपावने, इन्द्राय, मादनं, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे सखाय !	ஹ ஸ வாய !	நண்பர்களே !
वः	வஃ	நீங்கள்
हर्यश्वाय	ஹபஜ்-ஸாய	{ அரி என்னும் குதிரைகளை யுடையவனும்
सोमपात्रे	சோமபாட்ரே	{ சோமபாசம் அருந்தவோனும் ஆகிய
इन्द्राय	இந்திராய	இந்திரன் பொருட்டு
सादनं	சாடனம்	{ களிப்புண்டாககுதற்குரிய தோத் திரத்தை
प्रगायत	ப்ரமாயத	இனிது பாடுவீர்களாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

மித்திரர்களே! நீங்கள் அரியென்னும் பெயர் பூண்ட குதிரைகளை
யுடையானும், சோமபானம் பண்ணுபவனுமாகிய இந்திரனுக்கு ஆனந்தம்
விளைவிகுந தோத்திரத்தை நன்கு படிப்பீர்களாக. (2)

குறிப்பு —பொன்னிறம் அவலது பச்சை நிறமாகிய குதிரைகளை யுடையானும்
என்பதும், மயக்கத்தைத் தரும் சோமத்தைக் குடிப்பவனும் எனபதும் ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३१२ ३१२ ३१२ ३२३ १२
157. वयमु त्वा तदिदथा इन्द्र त्वायन्तः सखायः ।
१२ ३१२
कणा उक्थेभिर्जरन्ते ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-2-16

வயமு த்வா ததிததா இந்த்ர த்வாயந்தஃ ஸவாயஃ ।
கணா உக்தேபிர்ஜரந்தே ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, त्वायन्तः, सखायः, वयं, तदिदथाः, त्वा, कणाः, उक्थेभिः,
जरन्ते ॥

புதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஐந்த்ர!	இந்திரனே!
व्यायन्तः	சுவாயன்து:	{ உன்னைத் தம மவனாகச் செய்ய விரும்பிய
सखाय वयं	ஸவாய: வயம்	மித்திரர்களான யாங்கள்
तदित्या:	ததித்ய-ஆ:	{ உன்னைத் துதிப்பதுவே பய னெனக் கொண்டவாகளாய்
स्वा	சுவா	உன்னைத் துதிக்கின்றோம்.
कणाः	கணா:	{ கண்ணுவ கோத்திரத்தினாக ளான எனது புத்திராகளும்
उक्थेभिः	உக்தேபி:	வேதமந்திரங்களாகிய துதிகளால்
जाम्ने	ஜாமனே	உன்னையே துதிக்கின்றோர்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—3. மேதாதிதியும், பிரியமேதரும் ரிஷிகள்.

இந்திர! உன்னை, யாமே எனக்கொள்ள விரும்பிய ஒத்த அறிவுடைய
நண்பர்களான யாங்கள், நின்னைத் துதிப்பதுவே பயனெனக் கொண்டவர்க
ளாய் உன்னைத் துதிக்கின்றோம். கண்ணுவ கோத்திரத்திலுதித்த எனது
புத்திரர்களும் சஸ்திரமென்னுந் தோத்திர விசேடங்களால் நின்னையே
போற்றுகின்றார்கள் என்பதாம். (3)

* 3—(உ) என்றது, அசைச சொல்.

மந்திரம் 4.

158. १ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ १ २
इन्द्राय मद्रने सुतं परिष्टोभन्तु नो गिरः ।
३ १ २ ३ १ २
अर्कमर्चन्तु कारवः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-93-19.

ஐந்த்ராய மதநெ ஸுதம் வரிஸ்தோஹந்து நொ மிர: ।
அர்க-அர்ஹந்து காரவ: ॥

அநவயம்.

மதநெ, இन्द्रாய, சுதம், ந:, மிர:, பரிஸ்தோஹந்து, காரவ:, அர்க, அர்ஹந்து ॥

பதவுரை.

மஹநே	உயநெ	களிக்குந தன்மையையேயுடைய
ஹ்ராய	ஹ்ராய	இந்திரனுக்குப்
சுத்	ஸுத்	பிழிந்துள்ள சோமத்தை
ந:	ந:	எமது
நிர:	நிர:	தோத்திர வாக்குகள்
பரிஷோமஸு	வரிஷோமஸு	முற்றுகுதிப்பனவாகுக.
காரவ	காரவ:	துதிப்போகன
அக்	அக்	{ யாவரும் போற்றத்தக்க சோமத் தைப்
அவஸு	அவஸு	

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4 சுருதகக்ஷ ரிஷி.

ஆனந்திக்குந தன்மையையுடைய இந்திரன பொருட்டுப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தை, எமது வாக்குகள் மிகத் துதிசெய்வனவாகுக. மற்றும், தோத்திரஞ் செய்விப்போகனும் துதிப்போகனும், யாவராலும் போற்றத்தக்க சோமத்தைப் பூசிப்பார்களாக. (4)

ஶோமதி: எனபதற்கு—துதித்தல் பொருளுள்ள நிகண்டு 3-14-4-ல் கூறியுள்ளது.

குறிப்பு—சோமத்தைத் தேவதையாகக்கொண்டு பூசித்தல் எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
159. अयं त इन्द्र सोमो निपूतो अधि बर्हिषि ।
9 2 3 2 3 3 9 2
एहीमस्य द्रवा पिब ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-16-11.

சுயம் த ஹ்ரு வொஹொ நிவகுதொ சுயி வஹி-ஷி ।
வஹிஷிஷி ஐவா விவ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, ते, अयं सोमः, बर्हिषि अधि, निपूतः, इस्, अस्य, एहि,
द्रव, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்திர !	இந்திரனே !
से	செ	நின்பொருட்டு
अयं सोमः	அயம் ஸோமஃ	இச் சோமம்
बहिर्वि अवि	பஹிர்வி அவி	{ வேதிகையில் விரித்துள்ள தருப் பையினமீது
निपूतः	நிபூதஃ	பவித்திரமாகப்பட்டுள்ளது.
इम्	இம்	இப்போது
अस्य	அஸ்ய	இச சோமத்திற்கருகில்
एहि	ஏஹி	{ வருவாயாக, (வந்து ஒமமபண்ணு மிடத்திற்கு)
द्रव	உருவ	விரைவில் போவாயாக.
पिब	பிப	{ (போய் அச சோமத்தைத்) அருந்துவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. இரிமீட ரிஷி.

இந்திரனே ! நினக்காக இச் சோமரசம், வேதிகையில் பரப்பி யிருக்கின்ற தருப்பையின் மீது ஆடையின் துனியால் சோதிகப்பட்டுள்ளது. அதாவது இடித்துப் பிழிதன் முதலிய சமற்காரங்களால் சுத்தம் பண்ணப்பட்டுத் தைபது பொருள். இப்போது இத் தகைய சோமத்தினை பொருட்டு வருவாயாக. வந்து யாண்டு ரசவடிவ சோமம் ஒமம் பண்ணப்படுகின்றதோ, ஆண்டு விரைவிற செல்வாயாக, (சென்ற) பின்னா அசசோமத்தை அருந்துவாயாக எனபதாம். (5)

மந்திரம் 6.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
160. सुरुपकृतुसूतये सुदुधामिव गोदुहे ।

३ २ ३ १ २
जुहूमसि द्यवि द्यवि ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-4-1

ஸுரூபகருதுசூதயே ஸுதுதாமிவ கோதுஹே ।
ஜுஹுமசி ட்யவி ட்யவி ॥

அநவயம்.

सुरुपकृतुं, उतये, गोदुहे, सुदुधां इव, द्यवि द्यवि, जुहूमसि ॥

பதவுரை

सुरूपकृतं	ஸுரூபகூதம்	{ நற கருமத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனை
उतये	ஊதயே	{ தமமைக காப்பாற்றிக் கொள்வ தற்கு,
गोदुहे	மொஊஹே	பால கறத்தற பொருட்டு
सुदुघां इव	ஸுஊவாம் உவ	{ அழகிய பாறபசுவை யழைப்பது போல
यवि यवि	யிவி யிவி	ஒவ்வொரு நாளும
ब्रह्मसि	ஐஹுஹி	{ ஆவாகனம் பண்ணுகின்றோம். (அழைக்கின்றோம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—6 மதுசுசந்த ரிஷி.

நறகருமத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனை, எங்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நாடோறும் அழைக்கின்றோம் அழைப்பதிலுவமை —பால கறப்பதற்கு நறபசுவை அழைப்பது போன்றெனல அதாவது நன்கு பால கறக்கும் பசுவை உலகில பால கறப்போன பால கறப்பதற்கு வேண்டிக் கூப்பிடுவது போன்று எனபதாம். 'தயவி தயவி' என்றது பன்னிரு தினத்தின பெயர் எனக் கூறுகின்றது நிருகதம். ஆதலின நாடோறும் என்றது பன்னிரு பகலெனக் கொள்க.

(6)

மந்திரம் 7.

161. ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अभि त्वा वृषभा सुते सुतं सृजामि पीतये ।
३ १ २ ३ १ २
तृप्ता व्यश्नुही मदम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-45-22.

சுவி சுவா வுஷஸா ஸுதெ ஸுதம் ஸுஜாமி பீதயே ।
தூபா வுஸுஹீ மதம் ॥

அந்வயம்.

हे वृषभ !, त्वा, सुते, सुत, पीतये, अभिसृजामि, तृप्ता, मदं, व्यश्नुही ॥

பதவுரை.

हे वृषभ !	ஹ வுஷஸ !	வேடகையைப் பெய்யும் இரதிர !
त्वा	சுவா	உனனைக் குறித்து
सुते	ஸுதெ	சோமரசம் பிழிந்த காலத்து
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்த அச சோமரசத்தை
पीत्ये	பீத்யெ	அருந்துவதற்கு
अभिसृजामि	அஸிஸுஜாமி	(நினக்கு) அபாபிக்கினதேன்.
वृष्पा	வுஷ்பா	திருபதியைச் செய்வதும்
मदं	மடம்	{ களிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய சோமரசத்தை
व्यशुही	வயஸூஹீ	நன்கு ஏற்றுகுகொள்வாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—7. திரிசோக ரிஷி.

விருமபியதை மழையெனப் பெய்வோனாகிய இரதிரனே ! உனக்குச் சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த விடத்து, பிழிந்த அச சோமரசத்தை யருந்துவதற்கு அபாபணஞ் செய்கினதேன். திருபதியைத் தருவதும், களிப்பையுண்டாக்குவதுமாகிய அச சோமரசத்தை இனிது பெற்றுக்கொள்வாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २
162. य इन्द्र चमसेष्वा सोमश्चमूषु ते सुतः ।

१ २ २ ३ १ २
पिवेदस्य त्वमीशिषे ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-82-7.

ய இந்ரு, ஹவெஸுஷா ஸொஸூஷஸுதெ ஸுதம் ?
வீவெடிஸ்ய த்வமீஸிஷெ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, सुतः, यः, सोमः, चमसेषु, चमूषु, आ, अस्य, त्वं,
पिव इत्, ईशिषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்திர !	இந்திரனே !
ते	தே	நின் பொருட்டு
सुत	ஸூத:	பிழியப்பட்ட
यः सोम	ய: ஸோம:	எச சோமரசம்
चमसेषु	அசமஸேஷு	சமசு, என்னுமபாத்திரங்களிலும்
चमूषु	அசமூஷு	{ கிரகம் என்னும் பாத்திரங்களிலும்
आ	ஆ	நிறைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ,
अस्य	அஸ்ய	அச சோமரசத்தை
एवं	எவம்	நீ
पिब इत्	பிப இத்	{ அவசியம் அருந்துவாயாக, (இந்திர ! நீ)
ईशिषे	ஐஸிஷே	ராசனாயிருக்கின்றாய், (ஆதலின்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8. குசீத ரிஷி.

இந்திர ! உண்பொருட்டுப் பிழியப்பட்ட சோமரசம், சமசு, என்னும் பாத்திரங்களிலும், அருந்தற்குரிய கிரகம், என்னும் பாத்திரங்களிலும், நிரம்பியிருக்கின்றது. இதனுடைய அச சோமரசத்தை ஒரு தலையாகக் குடிப்பாயாக. எவ்வாறு அஃது யான குடித்தற்குரியதோவெனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது.—இந்திரனே! நீ உணமையில் அதற்கு ராசனாயிருக்கின்றாய் ஆதலின். அருந்துவாயாக என முடித்துக்கொள்க (8)

குறிப்பு.—பிழிறதெடுக்கும் பலலோகனால் அநேக அகபைகளில் நிறைய வைத்திருக்கின்றது அதை அருந்துவாயாக எனப்பது பிறர் கொள்கை.

மந்திரம் 9.

१२ ३१ २३ १२
163. योगे योगे तवस्तरं वाजे वाजे हवामहे ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
सखाय इन्द्रमूतये ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-7.

யொமெ யொமெ தவஸ்தரம் வாஜே வாஜே ஹவாஹே ।

ஸகாய ஐந்திரமூதயே ॥

அநவயம்.

योगे योगे, वाजे वाजे, तवस्तरं, इन्द्रं, ऊतये, सखायः, हवामहे ॥

பதவுரை.

योगे योगे	யொமெ யொமெ	{ ஒவ்வொரு கருமத தொடக்கத்தி லும்
वाजे वाजे	வாஜெ வாஜெ	{ இடையூறு கப போவிளைந்த விடத்து
तवस्तरं	தவஸ்தரம்	பேராற்றலுடைய
इन्द्रं	இந்ரும்	இந்திரனை,
ऊतये	ஊதயெ	(எமமை) காக்கும் பொருட்டு
सखाय.	ஸவாய:	மித்திராகளான நாங்கள்
हवामहे	ஹவாஹெ	அழைக்கின்றோம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—9 சனசுசேப ரிஷி.

அவ்வக கருமத்தின் தொடக்கத்தில் கருமத்தைக் கெடுக்க, நத்திக
பொருண்டாகிய விடத்து, ஆற்றல் மிகுஞ்ஊய இந்திரனை, மித்திராகளைப்
போல அன்புடைய யாங்கள் எமமைப் பாதுகாத்தற பொருட்டு அழைக்க
கின்றோம். (9)

மந்திரம் 10.

२३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
164. आ त्वेता निषीदतेन्द्रमभिप्रगायत ।
१ २ ३ १ २
सखायः स्तोमवाहसः ॥ १० ॥

இருக்கு 1-5-1.

சூக்சுவதா நிஷீததெந்ருமவிப்ரமாயத ।

ஸவாய: ஸ்ஹாவாஹஸ: ॥

அந்வயம்.

स्तोमवाहसः, हे सखायः ! तु, आ इत, आ इत, निषीदत, इन्द्रं,
अभिप्रगायत ॥

பதவுரை.

इतोमवाहसः	ஹோமவாஹஸ:	{ தோத்திரக் கொத்துகளை யடை விககினற
(हे) सखाय !	(ஹெ) ஸவாய:	வேடபோர்காள ! நீவிர்
तु	து	மிக விரைவாய்
आ इत	ஆ இத	வருவீர்களாக,
आ इत	ஆ இத	வருவீர்களாக. (வநது)
निषीदत	நிஷீதத	உட்காருங்கள், (உட்காராது)
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைப்
अभिप्रायत	அபிப்ராயத	{ பலவகையாய்த் தோத்திரம் புரிவீர்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10. மதுசசந்த ரிஷி.

ஈண்டு 'து' என்றது விரைவுப் பொருள்கொண்ட அசைச் சொல், ஆ-து. ஆ-இத, என இரண்டு ஆசிரமங்களால் மந்திரத்தில் இத:—வருவீர்களாக, என்பதை இரட்டித்துக்கொள்க கொண்ட விடத்து நண்பர்களான வேடபோர்களே! (நீவிர்) விரைவாக இக்கருமத்தில் வருவீர்களாக, வருவீர்களாக எனப் பொருள்பட்டது. ஈண்டு அனபின பொருட்டு இரட்டித்த லாம். வநது உட்காருவீர்களாக. மஹும் இந்திரனை எல்லா வகையாலும் நனகு துதிப்பீர்களாக. எத்தனமையா நீவிரெனின? முமமுறையாக வும், ஐமமுறையாகவும், பத்துமுறையாகவும் சொல்லப்படுகின்ற தோத்திர மஞ்சரிகளை (ஸதோமங்களை) இக் கருமத்தில் அடைவிப்போர்களாவீர்கள்.

குறிப்பு —ஸதோமம்—துதிமஞ்சரி.

ஐந்தாவது கண்டம்

முறமும்.

ஆ ரு வ து க ண் ட ம்.

பிரபாடகம்—2. அததியாயம்—2. கண்டம்—6.

புத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

165. ³⁹ ²² ³⁹ ² ² ⁹ ²
இதம் * ஹ்வோஜசா சுதம் ராधानां पते ।

² ³ ² ⁹ ²
पिवात्वा ३ स्य गिर्वणः ॥ १ ॥

இருக்கு 3-51-10.

ஹ்வோஜஸா ஸுதம் ராடாநாம் பதெ ।

பிவாஸ்வா 3 ஸ்ய கிர்வணஃ ॥

அந்வயம்.

हे राधानां पते!, गिर्वणः, ओजसा, इदं, अनु, ओजसा, सुतं, अस्य,
तु, पिब, हि ॥

பதவுரை.

हे राधानां पते !	ஹ ராடாநாம் பதெ !	தனங்கட் கிறைவனே !
गिर्वण !	கிர்வண !	{ தோததிரததாற போறறத்தக்க இந்திர !
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலோடு கூடிய நீ
इदं अनु	ஐதம் ஸநு	இம்முறையாய்
ओजसा	ஓஜஸா	வலியுடன் (கறகளாவிடிதது)
सुतम्	ஸுதம்	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
अस्य	அஸ்ய	இச சோமரசுததை
तु	த	விரைவில
पिब हि	பிப ஹி	அருநதுவாயாக

* அஹ்வோஜசா, எனபது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. விசுவாமித்திர ரிஷி.

திரவியங்கட கிறைவனே! துதியாற போற்றத்தக்க இந்திர! வலி
யோடு கூடிய நீ இமமுமையால் ஆற்றலோடு கற்களாம் (இடித்துப்) பிழிந்
தெடுக்கப்பட்ட இச சோமரசத்தை விரைவி லருந்துவாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
106. महाँ इन्द्रः परश्च * नो महित्वमस्तु वज्रिणे ।

१ २ २ ३ १ २ २
द्यौर्न प्रथिना शवः ॥ २ ॥

இருக்கு 3-51-10.

உஹாம் ஐந்திரஃ பராஸு நொ உஹித்வமஸ்து வஜ்ரிணே ।

த்யௌந-ம் ப்ரதிகா ஸவஃ ॥

அந்வயம்.

नः, इन्द्रः, महान्, परः, वज्रिणे, महित्वं, अस्तु, द्यौः न, शवः, प्रथिना ॥

பதவுரை.

नः	நஃ	எமது
इन्द्रः	ஐந்திரஃ	இவ், விரதிரன்
महान्	உஹாந	தேகத்தாம் பெரியனாகவும்
परः	பராஃ	{ குணத்தால் மேம்பட்டவனாகவு (முள்ளான)
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வசகிரமேந்திய இந்திரனுக்கு
महित्वं	உஹித்வம்	{ (முற்கூறிய இருவகைய) பெருந் தன்மைகளும்
अस्तु	அஸ்து	எப்போதும் இருக்குக, (மற்றும்)
द्यौः न	த்யௌஃ ந	வானுலகுபோன்று
शवः	ஸவஃ	சேனைவடிவ ஆற்றலும்
प्रथिना	ப்ரதிகா	மிகக் கீர்த்தியுள்ளதாக

* நு, எனபது இருக்கு.

சர்யண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

இவ் விர்திரன் தேகத்தாற் பெரியன், குணங்களாலுஞ் சிறந்த⁶ அன்றியும், வச்சிரந் தாங்கிய இர்திரனுக்கு முற்கூறிய இருவகைத் தன்மைகளும் எப்போது முண்டாகுக. ஆயினும், இபற்கையிலடையும வாழ்த்துதல் அன்பினாலாம இன்னும், விண்ணுலகுபோன்று னுடைய சேனைவடிவ வலி தழைத்தோங்குக. ரண்டுத் தழைத்தே என்பது எஞ்சி நின்றது. விண்ணுலகு எவ்வாறு விரிந்துள்ளதே தொப்ப இவனுடைய சேனை விரிந்தோங்குக என்பது பொருள். 'து' விரைவு நாமங்களுட் கூறியிருப்பினும் அப் பொருள் ரண்டு யாமையின் கூட்டுறவாகிய பொருளே ரண்டுக கொள்ளப்பட்டது. உலகவழக்கில் நிதேதப்பொருள், உவமைப் பொருள் என இரு பொருளை யுடைத்து. அவற்றுள் எப பதத்தோடு அநவயப்படுகினை அப் பதத்தினின்றும் முற்கூறப்பட்ட நகாரம் நிதேதப்பொருளை தாம். பின்னர்க் கூறப்பட்ட நகாரம் உவமைப் பொருளையுடையதாம் முனிவரும் 1, 2, 6-ல் இதற்கு இவ் வண்ணமே பொருள் கூறி. (இது பற்றியே) ராகு உவமை வாசகமாகிய 'யௌ' 'தயௌ' எ சொல்லின் பின்னா, 'யௌ' என நகாரம் கூறப்பட்டிருத்தலின் நகார உவமைப் பொருள் கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க.

குறிப்பு.—ரண்டுப் பாடியததிற் குறிப்பிட்ட 'து' என்னுஞ் சொல் பிரதிகளிலிருக்கலாம்.

மந்திரம் 3.

167. ^{9 22 39 2 32 39 22} आ तु न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्रामं^{११} संगृभाय ।
^{3 9 22} महाहस्ती दक्षिणेन ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-

ஆ து ந உந், க்ஷுமனம் ஹித்ரம் ஞ்ராமம் ஸம்ஞ்ரபாய
 உஹாஹஸ்தீ டக்ஷிணேந ॥

அந்வயம்.

ஹே இन्द्र!, , து, ந:, க்ஷுமனம், ஹித்ரம், ஞ்ராமம், டக்ஷிணே,
 ஹித்ரம் ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஐந்திர !	இந்திரனே !
महाहृसी	மஹாஹ்ரீ	பெருங் கைகளையுடைய (நீ)
तु	து	இப்போது
न;	ந;	எங்கட்குக் கொடுத்ததற்பொருட்டு,
क्षमन्तं	க்ஷம்ஜனம்	துதிகததக்கதும்
चित्रं	சித்ரம்	பலவகையானதும்
ग्राभं	மூலம்	{ கொள்ளத்தக்கதுமாகிய தனத்தை
दक्षिणेन	டக்ஷினேந	வலக்கையால்
आसंगृभाय	ஆஸம்மூபாய	நோமுகமாய எடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3 குசீதோ கண்ணுவ ரிஷி

இந்திர ! மகத்தான கைகளையுடைய நீ எங்கட்குக் கொடுத்ததற்பொருட்டு, போற்றத்தக்கதும், பலவகைப்பட்டதும், கொள்ளற்பாலதுமாகிய தனத்தை வலக்கையால் இப்போதே ஒருமுகப்பட்டு எடுப்பாயாக. (3)

குறிப்பு —வலக்கையால் (சோம) பாததிரத்தை யெடுத்துச் சோமரசத்தை அருந்தவாயாக எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
168. अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे ।
३ २ ३ २ ३ १ २
सनुं सत्यस्य सत्पतिम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-66-4.

அஹி ப்ர மொவதிம் மிரெந்த்ரமர்ச்ச யதா விதே ।

ஸநுஸ்யம் ஸத்யஸ்ய ஸத்பதிம் ॥

அநவயம்.

गोपतिं, सत्यस्य, सनुं, सत्पति, इन्द्रं, गिरा, यथा विदे, अभि प्र अर्च ॥

பதவுரை

गोपतिं	மொவதிம்	கோககடகுத தலைவனும
सत्यस्य	ஸத்திஸ்ய	வேளவியினுடைய
सूनुं	ஸூநும்	புத்திரனும
सत्यतिं	ஸத்திம்	{ எசமானாகளைப் பரிபாலிப்பவனு மாகிய
इन्द्रं	ஐந்ரும்	இந்திரனை
गिरा	மிரா	துதியால
यथा विदे	யதா விடி	{ துதியையும், வேளவிககு வரு தலைபும அவன அறியுமாறு
अभि अर्च	அபி அர்சு	முற்றும் மிகப் பூசிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. பிரியமேத ரிஷி

கோககடகு இறைவனாகிய இந்திரனைத் தோத்திரத்தால (நீவி) இனிது பூசிப்பீர்களாக அவ் இந்திரன் எவ்வாற்றால் தனது தோத்திர முறையை அறிகின்றானோ, அல்லது எவ்வாற்றால் வேளவியை யுத்தேசித்தது செல்லற பாலது, என வுணா்கின்றானோ, அவ்வாற்றால் பூசிப்பீர்களாக என முடித துக கொள்க எவ வண்ணமாகிய இந்திரனை யெனின்? வேளவியினுடைய புத்திரனை ண்டுப புத்திரனென்றது, அதில மிக விருப்பமுடையபால் புத்திரனென உபசரிக்கப்பட்டது. மற்றும், எசமானாகளைப் பாதுகாப்போனை. பூசிப்பீர்களாக என மேலே சோததுக்கொள்க.

(4)

தற்ப்பு —எனது அறிவளவில் சோமரசத்தின் தலைவனாகிய இந்திரனை வாககாற போற்றுகின்றேன் என்று கூறுகின்றது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
169. कया नश्चि आ भुव दूती सदावृधः सखा ।

१ २ ३ १ २ ३ २
कया शचिष्ठया वृता ॥ ५ ॥

இருக்கு 4-31-1.

கயா நசுசித்ரு ஸு ஸுவ டூதீ ஸதாவ்ருத: ஸகா ।

: கயா ஸசிஷ்டயா வ்ருதா ॥

அநவயம்

सदावृधः, चित्रः, सखा, कया, ऊती नः आ भुवत्, शचिष्ठया, कया वृता ॥

பதவுரை.

सदावृधः.	ஸதாவ்ருத:	{ எககாலும் வளர்ந்து கொண்டிருப்பவனும
चित्रः	சித்ரு:	விசித்திர குணமுடையோனும
सखा	ஸகா	நண்பனுமாகிய இந்திரன
कया	கயா	யாதானுமோ
ऊती	ஊதீ	{ திருபதியைச் செய்கின்ற கருமத்தால
नः	ந:	எங்கட்கு முன
आ भुवत्	ஆ ஹுவத்	தோன்றுவானாக.
शचिष्ठया	ஸசிஷ்டயா	அறிந்துசெய்த
कया वृता	கயா வ்ருதா	{ யாதானுமொரு அதுடானத்தால
आ भुवत्	ஆ ஹுவத்	நேரே வெளிப்படுவானாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6 இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி

என்றும் வளாபவனும், பறபல குணமுடையவனும், மித்திரனுமாகிய இந்திரன யாதானுமோ திருபதியின காரணத்தால எங்களை முன்னிட்டுத் தோன்றுவானாக. மிக நன்குணர்ந்து அதுடக்கப்பட்ட யாதேனுமொரு தற்காலத்திய கருமத்தாலும் முன றேனன்றுவானாக. (5)

திற்ப்பு—எங்களுடைய மித்திரனும் எப்போதும் வளாபவனும், அநேக குணங்களை யுடையவனுமாகிய இந்திரன தற்காலத்திய வேளவிக் கருமத்தை நடத்திகொண்டு காப்பாற்றுகிற பொருட்டு எங்களிடத்தி லிருப்பானாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
170. त्र्यम् वः सत्रासाहं विश्वासु गीर्वायतम् ।

१ २ ३ १
आच्या वयस्युतये ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-62-7.

தூஷ வஃ ஸத்ராஸாஹம் விஸ்வாஸு நீர்வாயதம் ॥
ஆவ்யா வயஸ்யுதயே ॥

அநவயம்

हे स्तोतः!, सत्रासाहं, व., विश्वासु, गीर्षु, आयतं, त्वं उ, उतये,
आच्यावयसि ॥

பதவுரை.

हे स्तोतः !	ஹ ஸ்தோதஃ !	துதிப்போகாள ! (நீவீ)
सत्रासाहं	ஸத்ராஸாஹம்	{ பலவறறைத தாழ்மைப்படுத்து கினற
वः	வஃ	உங்களுடைய
विश्वासु	விஸ்வாஸு	எல்லாத
गीर्षु	கீர்ஷு	தோத்திரங்களிலும்
आयतं	ஆயதம்	பரவியுள்ள
त्वं उ	தவ் உ	அவ விரதிரனையே
उतये	ஊதயே	எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு
आच्यावयसि	ஆஹ்வாயஸி	நோமுகமாகி அனுப்புவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

வேளவிததலைவன துதிப்போகளை யழைத்து இனிது கூறுகின்றான் —
துதிப்போகாள ! நீவீ பலவறறைத தாழ்மைப்படுத்துவனவும், அல்லது
சுததுருக்களைத் தனது வலியா லடைந்து வெற்றிகொள்வனவுமான உங்க
ளுடைய எல்லாத தோத்திரங்களிலும் வியாபித்திருக்கின்ற (யாண்டும் இந்
திரனே, துதிக்கப்படுகின்ற னாதலின் அத் துதிகளில் இநதிரன் பரவியுள்
ளான) அவ விரதிரனையே எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு உங்களுடைய
தோத்திரங்களால் எனது வேளவியை நேரே அடையச் செய்வீர்களாக. (6)

குறிப்பு —எல்லோர்களாலும் துதிக்கப்பட்டவனும், எக்காலும் வெற்றியுள்ள
வனுமாகிய இநதிரனே, எனதானமாவே நீ உனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு அடை
வாயாக எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 7.

१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २
171. सदसस्पति मद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
३ २ ३ १ २
सति मेधामयासिषम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-18-6.

ஸதஸஸ்பதி மஹுதம் ப்ரியமித்ருஸ்ய காம்யம் ।
ஸதிம் மெதாமயாஸிஷம் ॥

அந்வயம்.

मेधां, अद्भुतं, इन्द्रस्य प्रियं, काम्यं, सनिं, सदसस्पतिं, अयासिषम् ॥

பதவுரை.

मेधां	செயா	{ கூரிய மதியை யடைதற் பொருட்டு
अद्भुतं	சுஹ்தம்	வியப்பைத் தருவதும்
इन्द्रस्य प्रियं	ஐந்திரஸ்ய ப்ரியம்	இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
काम्यं	காம்யம்	விரும்பத்தக்கதும்
सनिं	ஸநிம்	தனத்தைக் கொடுப்பதுமாகிய
सदसस्पतिं	ஸதஸஸ்பதிம்	{ சதசற்பதி யெனனும வேட் போரவைத்தலைமைத் தெய் வத்தை
अयासिषम्	அயாஸிஷம்	(யான) அடைந்துள்ளேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

நுண்ணிறைவப் பெறுவதன்பொருட்டு யான் 'சதசற்பதி' என்னும் பெயருள்ள தேவதையை அடைந்தவனுயிருக்கின்றேன். எவ்விதமாகிய தேவதையை யெனின? ஆசகரியத்தைத் தரத்தக்கதும், சோம மருந்துவ திற் கூடவிருக்குந் தன்மையாற் பிரியமானதும், விரும்பத்தக்கதும், திரவியத்தை யளிப்பதுமாகிய இத்தன்மைய சதசற்பதி என்னுந் தேவதையை. அடைந்துள்ளவனு யிருக்கின்றேன என முடித்துக்கொள்க (7)

ரண்டு, सदसस्पतिं, எனபது வேட்போர அவைத்தலைமைத் தெய்வத்தை.

குறிப்பு —சபைத் தலைவனும் கீததியுடையவனும், விரும்பத்தக்கோனும் அழகுடையவனும் வேட்போனுக்கு அருகிலிருப்பவனுமாகிய இந்திரனைத் தனத்தினபொருட்டு வேண்டுகின்றேன எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ २ ३ १ २
172. ये ते पन्था अधो दिवो येभिर्यश्वसैरयः ।

३ १ २ ३ १ २
उत श्रोषन्तु नो भुवः ॥ ८ ॥

யெ தெ பந்நா அஹொ டிவொ யெலிவஸ்சைரையஃ ।

உத ஸ்ரோஷந்து நொ ப்ருவஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, दिवः, अधः, ये, पन्थाः, येभिः, विश्वं, ऐरयः, ते, उत, नः,
भुवः, श्रोषन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஐந்த்ர!	இந்திரனே!
दिवः	திவ:	வானுலகிற்குக்
अधः	அத:	கீழே
ये पन्थाः	யெ பந்தா:	{ எந்த மாரகங்க ளிருக்கின்றனவோ,
येभिः	யெபி:	எம் மாரகங்களினால்
विश्वं	விஸ்வம்	உலகனைததைபும
ऐरयः	ஐரைய:	அடைந்திருக்கின்றயோ,
ते	தெ	{ அம் மாரகங்களை தலைவர்களாற்
उत	உத	று திகத்தககனவாம்.
नः	ந:	மற்றும
भुवः	ஹுவ:	எங்களுடைய
श्रोषन्तु	சுரோஷந்து	உறைவிடங்களைத்
		தலைவர்கள் சேட்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. வாமதேவ ரிஷி.

(இந்திர!) வானுலகிற்குக் கீழாக எவ் வழிகளிருக்கின்றனவோ, எவ் வழிகளால் உலகனைததைபும அடைந்திருக்கின்றயோ, அவ் வழிகள் எம் மானர்களாற் றேத்திரம் பண்ணத்தககனவாம். எண்டு தோத்திரம் பண்ணத்தககன எனபது எஞ்சி நின்றது மற்றும நினது அறுககரகததால் எசமானர்கள் எங்களுடைய நிவாசத்தானங்களைக் கேட்பார்களாக. (8)

குறிப்பு —விரைவிலோடும் பரிபோல சுவர்க்கத்தின் கீழ் எம் மாரகத்தில் நீ சென்றபோதிலும் பூமியில் எங்கள் துதிகள் நினது செவியிற்படத் தககனவாகுத என்பது ஆவகிலம்.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
173. भद्रं भद्रं न आ भरेषमूर्जं शतक्रतो ।
१ २ ३ १ २
यदिन्द्र मृडयासि नः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-93-28.

ஹ்ரீம் ஹ்ரீம் ந சூ ஹ்ரோஷ்ஹ்ரீம் ஸதகூதொ !
யஜிந்ரூ ஜ்யயாவமி நஃ ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो !, इन्द्र !, भद्रं, भद्रं, नः, आभर, इषम् ऊर्ज, नः, यत्,
मृडयासि ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो !	ஹ்ரீம் ஸதகூதொ !	{ நூற்றுக்கணக்கான கருமங்களைச் செய்தோய் !
इन्द्र !	ஹ்ரீ !	இந்திரனே !
भद्रं भद्रं	ஹ்ரீம் ஹ்ரீம்	மிக நலந்தருந் தனத்தை
नः	நஃ	எங்கட்கு
आभर	சூஹர்	நிறையத் தருவாயாக.
इषम् ऊर्ज	ஹ்ரீம் ஹ்ரீம்	{ வலிவுள்ள அனனத்தைத் தருவா யாக
न	நஃ	எங்களைச்
यद् मृडयासि	யஜிந்ரூ ஜ்யயாவமி	{ சுகப்படுத்துவையேல் (தன முத லியவைவசனாத தருவாயாக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. சுருதக்கஷ்நிஷி.

நூற்றுக் கணக்கான கருமத்தோய் ! அல்லது நூற்றுக் கணக்கான
மெய்யுணர்வுள்ளோய் ! இந்திரனே ! மங்களமிக்குடைய அல்லது இன்ப
முண்டாக்குகின்ற தனத்தை எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக. அங்ஙனமே அனன
ரசத்தை அல்லது வலிவுள்ள அனனத்தைக் கொடுப்பாயாக. எங்களைச்
சுகப்படுத்துவையேல், திரவிய முதலியவைகளைத் தருவாயாக எனபதாம்.

ராண்டு, மிருட என்னும் வடமொழிப் பகுதிச் சொல், சுசுமென்னும்
பொருண்மேனினறது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
174. अस्ति सोमो अयं सुतः पिबन्त्यस्य मरुतः ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
उत खराजो अश्विना ॥ १० ॥

இருக்கு 8-94-4

சுஷி ஷொஜோ சுயம் ஸுதஃ விவக்ஷுஷு ஸுதஃ ।
உத ஷுராஜோ சுபரிநா ॥

அநவயம்.

अयं, सोमः, सुतः, अस्ति, अस्य, स्वराजः, मरुतः, पिबन्ति, उत,
अधिना ॥

பதவுரை.

अयं	சுயம்	இந்தச்
सोमः	ஷொஜோ	சோமரசம்
सुतः	ஸுதஃ	பிழியப்பட்டி
अस्ति	சுஷி	இருக்கின்றது.
अस्य	சுஷி	இச் சோமரசத்தை
स्वराजः	ஷுராஜோ	தன்னொளியால் விளங்குகின்ற
मरुतः	ஸுதஃ	மருத்துக்கள்
पिबन्ति	விவக்ஷு	காலையில் அருந்துகின்றார்கள்.
उत	உத	மற்றும்
अधिना	சுபரிநா	{ அசுவினி சூமராகரும காலே யோமததில் அருந்துகின்றா கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10. பிந்துர் ரிஷி.

முன்னிலிருக்கின்ற இச்சோமரசம் மருத்துக்களின் பொருட்டு எங்க
ளால் பிழியப்பட்டிருக்கின்றது இதை ஏற்றுக்கொண்டவிடத்து தனது
பிரகாசத்தால் விளங்கப்பட்ட அதாவது பிறவற்றின் பிரகாசத்தால்
விளங்கப்படாத எனபதாம் மருத்துக்கள் (வாயு தேவதைகள்) இச்சோம
ரசத்தை காலையில் அருந்துகின்றார்கள். இன்னும் அசுவினி சூமராகரும
காலையிற் செய்யும் சவனத்தில் (கருமத்தில்) அருந்துகின்றார்கள் எனப
தாம்.

(10)

அருவது கண்டம்

முற்றம்.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அததியாயம்—2. கண்டம்—7.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

392 3 23 92 39 22
175. ईक्ष्यन्तीरपस्युव इन्द्रं जातमुपासते ।

3 9 2 3 9 2
* वन्वानासः सुवीर्यम् ॥ १ ॥

இருக்கு 10-153-1.

ா஁ய஁ராவஸுவ ஁஁஁஁ ஜாத஁வாவதெ ।
வநாநாஸ஁ ஸுவீர்ய஁஁ ॥

அந்வயம்.

ईक्ष्यन्ती., अपस्युव , जातं, (तं) इन्द्रं, उपासते, सुवीर्य, वन्वानासः ॥

பதவுரை.

ईक्ष्यन्ती	ா஁ய஁஁:	{ துதிவாயிலாக இந்திரனை யடைந் தவாகளும்
अपस्युव	சுவஸுவ:	{ தமது கருமத்தை விருமபியவர் களுமான இந்திரனுடைய மாதாக்கள்
जातं	ஜாத஁	வெளித்தோன்றிய
(तं) इन्द्रं	(த஁) ஁஁஁	(அவ) விரதிரனைப்
उपासते	உவாவதெ	போற்றுகின்றார்கள். (மற்றும்)
सुवीर्यं	ஸுவீர்ய஁஁	மிக வீரமுள்ள தன்மதை
वन्वानासः	வநாநாஸ:	{ அவ விரதிரனிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. இந்திரமாதாக்கள், தேவ சாமயர்கள், ரிஷிகள்.

துதி முதலியவைகளால் இந்திரனை யடைந்தவாகளும், தமது கருமத்தை விரும்பினவாகளுமான இந்திர மாதாக்கள், அதாவது இம் மந்திரத்தைக் கண்டவர்கள், வெளிப்பட்ட அவ்விந்திரனைக் குறித்துப் பணிசெய்கின்றார்கள் மறறும் மிக வீரமுள்ள தனத்தை இந்திரனிடத்தினின்றும் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றவர்களாகின்றார்கள். (1)

ரண்டு இந்திர மாதாக்களென்பது இருடிகளை.

திறிப்பு —தமது துதிகள் இந்திரனிடஞ் சென்று, தங்கி, அடைந்தன. இருந்த ஆற்றலைப்பெற இந்திரனை வேண்டுகின்றன எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

176. * ^{१ २} न कि देवा ^{३ १} इनीमसि ^{२२} न क्या † योपयामसि ।

^{३ १ २} मन्त्रश्रुत्यं चरामसि ॥ २ ॥

இருக்கு 10-134-1

ந கி ஷெவா ஊநீலவி ந க்யா யொவயாஊவி ।

மன்த்ரஸூத்யம் ஊராமவி ॥

அருவயம்.

हे देवा. !, न कि इनीमसि, न कि योपयामसि, मन्त्रश्रुत्यं, चरामसि ॥

பதவுரை.

हे देवा !	ஹே ஷெவா !	தேவர்களே !
न कि इनीमसि	ந கி ஊநீலவி	{ (உங்கள் விஷயத்தில்) சிறிதுங் கெடுதல் செய்யோடம்
न कि योपयामसि	ந கி யொவயாஊவி	{ மாறொழுக்கத்தால் மோகிக்கவும் செய்யோடம்.
मन्त्रश्रुत्यं	மன்த்ரஸூத்யம்	{ உங்களுடைய வாக்கினின்றும் கேட்கப்பட்ட கருமத்தை
चरामसि	ஊராமவி	அனுடிக்கின்றோம்

* 'न कि देवा ' 'इनीमसि' எனபன இருக்கு.

† पजोभिरपि कक्षेभिरन्नाभिसरमामहे எனபது இருக்கில் அதிக பாடம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. கோதா ரிஷி.

இந்திரன் முதலிய தேவர்களா! உங்கள் விஷயத்தில் சிறிதும் துன்பஞ் செய்யோம், ஒழுகவில்லாததாலும், அல்லது மாறுபட்ட அனுட்டானதாலும் மோகிக்கவுஞ் செய்யோம், மறநென்னெனில்? வேதவிதிவாக்கியங்களால் கூறப்பட்ட உங்களைப்பற்றிய கருமங்களை அனுட்டிக்கின்றோம்.

(2)

எண்டு 'மாங்' எனனும் வடமொழிப் பகுதி, அகரமாயக குறுகி, மகாரங் கெட்டு ஆகாரங்குடி 'இரீமசி' எனவாகி துன்பமென்னும் பொருளைத் தந்து நின்றது.

மந்திரம் 3.

३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
177. *दोषो आगाद् बृहदाय धुमद्दामन्नाथर्वण ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २
स्तुहि देव॑ सवितारम् ॥ ३ ॥

அதாவணம் 6-1-1.

ஹெஹொ சூமாஷ் வுஹூதாய ஹூஹூதாநாயவ-ண ।
ஸூஹி ஹெவம் ஸவிதாரம் ॥

அநவயம்.

हे बृहदाय !, धुमद्दामन्, आथर्वण, दोषः, आगात्, सवितारं, देवं, स्तुहि ॥

பதவுரை.

हे बृहदाय !	ஹெ வுஹூதாய !	பெருங் கீதம் பாடுவோய !
धुमद्दामन् !	ஹூஹூதாய !	ஒளியுடன நடப்போய !
आथर्वण !	சூயவ-ண !	அதாவண ரிஷி சந்தானனே ! (நீ)
दोष	ஹெஷ்	{ வேடபோ, எசமானன எனனு மிவாகளுடைய பிழைகளால் யாதொரு தோஷம்
आगात्	சூமாஷ்	{ வருகின்றதோ, (அதை) நீக்கு தற் பொருட்டு
सवितारं देवं	ஸவிதாரம் ஹெவம்	{ பிரேரகம், எனனுந் தேவதை யைத்
स्तुहि	ஸூஹி	துதிப்பாயாக.

* दोषो गाय बृहदाय धुमद्देहि आथर्वण देवं सवितारम्, எனபது அதாவணம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—3 தத்தியக ஆதாவண ரிஷி

பிருகத னன்னுங் கீதம் பாடுவோய்! பிரகாசத்தோடு செலவோய்! அதாவண ரிஷியின் சந்தானனே! என, இந்த ரிஷி தனதானமாவையே அழைக்கின்றா. வேடபோர், எசமானன, எனபவாகளின் பிழையால் யாதா கினுஞ் சிறிது தோடம் வருமாகில அதைப் போகக் 'பிரேகம்' எனனும் தேவதையை நீ துதிப்பாயாக. அல்லது இருளை நாசம் பண்ணும் சவிதா தேவதை, அல்லது இராககதர்களைத் தக்கிகச் செய்புஞ் சவிதா தேவதை வந்திருக்கின்றது. ஆதலின் அதாவண ரிஷியின் சந்தான! நீ பிருகத னன்னுந் தோத்திரத்தைப் பாடுவாயாக இததன்மைய பாடலைப் பாடும் எனதானமாவே! நீ விளக்கமுள்ள மறறையத் துதியைப் பாடுவாயாக, எஞ்சியது மறித்தும் அனபின் பொருட்டுக் கூறப்பட்டது எனபதாம். (3)

குறிப்பு —வாமதேவ ரிஷி. இரவு நீங்குந் தருணத்தில் வந்துவிட்டேன. சவிதா தேவதையைப் பூசிப்பீர்களாக. சவிதா = உண்டாசுகுகின்ற தேவதை எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

178. ^{३ २ ३ १ २ २ ३ २ २ ३ २ ३ २} एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः ।

^{३ २ २ ३ २} स्तुषे वामश्विना बृहत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-46-1.

வனஷொ உஷா சுவஞ்ஷொ வுஹ்தி ப்ரியா டிவஃ ।
ஹுஷெ வாவ்ஷரிநா ஸ்ருஹசு ॥

அநவயம்

प्रिया, अपूर्व्या, एषः, उषा, दिवः, व्युच्छति, अश्विनौ, वाम्, बृहत्, स्तुषे ॥

பதவுரை.

प्रिया	ப்ரியா	{ யாவாகட்கும் பிரிய காரணமாகி யதும
अपूर्व्या	சுவஞ்ஷொ	{ முற்போதிலாததும (இச்சமயத்தி லுள்ளதும)
एषः	வனஷ:	{ எங்கட்குக் காரணப்படுகின்றது மாகிய இந்த

उषा	உஷா	உஷா தேவதை
दिवः	திவ:	வானுலகிலிருந்து வந்து
व्युत्थति	வயு-ஹதி	{ இருட்டைப் போக்குகின்றது. (பிரகாசிக்கின்றது).
हे अश्विनौ !	ஹை சுபுரி-நள !	அசுவினி குமாரர்களே !
वाम्	வாழ்	உங்குளிருவரையும்
बृहत्	புர-ஹக்	மிகவுந
सुषे	ஸு-ஷெ	துதிகுகின்றேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. பிரஸகண்ணுவ ரிஷி.

எங்குளால் காணப்பட்டதும், யாவர்கட்கும் பிரிய காரணமானதும், முந
திய நடு இரவு முதலிய காலங்களில் இராததும், அதாவது இப்போதிலுள
ளதுமாகிய உஷா தேவதை விண்ணுலகினின்று வந்து இருளைப் போக்கு
கின்றது அசுவினி குமாரர்களே ! உங்கு ளிருவரையும் உள்ளவாறு மிகத
துதிகுகின்றேன.

(4)

மந்திரம் 5.

179. १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
इन्द्रो दधीचो अस्थिर्वृत्रायप्रतिष्कृतः ।
३ १ २ ३ १ २ २
जघान नवतीर्नव ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-84-13.

ஹெட்ரா ஹீவோ சுஸுவிவர-தூணு ப்ரதிஷ்ருதஃ ।
ஜகான நவதீர்-நவ ॥

அநவயம்.

அப்ரதிஷ்ருதஃ, இन्द्रஃ, दधीचः, अस्थिभिः, नव, नवतीः, वृत्राणि, जघान ॥

பதவுரை.

अप्रतिष्कृतः	சுபு-திஷ்ருதஃ	{ மாறுபட்ட சபதமிலாத (பிறரால் வெல்லமுடியாத)
इन्द्रः	ஹட்ரு:	இந்திரன
दधीचः	ஹீ-ஹி:	{ அதாவண மறையோதூந ததிகி ரிஷியின
अस्थिभिः	சுஸுவி:	தலை யெலும்புகளினால்

நவ	நவ	ஒன்பதாம் பெருக்கிய
நவதி.	நவதீ:	தொண்ணூறு (810)
பூரணி	வசுத்ராணி	அசுரர்களைக்
ஜவான	ஜவாந	கொன்றனன்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

இதில் சாட்டியயாயனருடைய இதிகாசம் சொல்லப்படுகின்றது:—
அதர்வண வேதியராகிய ததிசி ரிஷி வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டதினாலேயே அசுரர்கள் தோலவி யடைந்துவிட்டார்கள். அவர் சுவாககரு சென்ற விடதது இப் பூவுலகம் அசுரர்களால் வியாபிக்கப்பட்டது. பின்னா இந்திரன் அசுரர்களோடு போராட முடியாதவனாய், அந்த ரிஷியைத் தேடிச்செல்ல அவர் சுவாககமடைந்தனா எனக் கேள்விப்பட்டனன் கேட்டு இங்கே அவருடைய எலும்பு சிறிதேனும் மீந்திருக்கின்றதா? என அங்குள்ளாரகளை வினாவினன். அவர்கள் எந்தத் தலையினால் அசுவினி குமாராகடகு மது விதையை உபதேசித்தாரோ, குதிரையின் மலை வடிவ, அந்தச் சிரசிருக்கின்றதென, இந்திரனுக்குக் கூறினார்கள். மற்றும் அது யாண்டுளதோ? எனப் பதை யாங்களறியோம் எனறுங் கூறிவிட்டனர். அது கேட்ட இந்திரன் அதைத் தேடுவோர்களாக, அல்லது, அதைத்தேட விருப்புவிர்களாக என்றான். அதைக் கேட்டுத் தேடியவிடதது குருநேஷத்திரத்திலுள்ள, 'சாயணாவத்' என்னும் புடகரணியிற் கிடைத்தது. அதைக்கொண்டு அவருடைய எலும்புகளால் இந்திரன் அசுரர்களைக் கொன்றனன் எனபதாம்.

(மந்திரப் பொருள்) அன்னியர்க்கால் மாறுபட்ட வார்த்தை கூறப்படாத இந்திரன் அதாவண வேதியராகிய ததிசி ரிஷியின் முதுகுமுதலிய விடங்களிலுள்ள எலும்புகளினால், தொண்ணூற்றை ஒன்பது முறையாகக் கொண்ட (அதாவது 810) அசுரர்களைக் கொன்றனன். அது வருமாறு:—
பூவுலகத்திலுள்ள தேவர்களையும் வெல்லுதற்பொருட்டு அசுரமாயை முதலில் மூன்று வகையாகின்றது அம் மூன்றும், இறந்த காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் என்னும் வேறுபாட்டால் அக்காலத்தவாசனாவெல்ல மூன்று வகையாகின்றது, மீண்டும் ஒவ்வொன்றும் முக்குணமுடையதாகின்றது, இவ்வாறு ஒன்பதாகின்றன. மீண்டும், உற்சாகமுதலிய மூன்று சத்திகளால் முக்குணமான விடதது இருபத்தேழு (27) ஆகின்றன மறித்தும் முக்குணத்தால் எழுபத்தொன்று (71) ஆகின்றன. இவ்வாறு நான்குமுறை மூன்றாற பெருக்கினமாய்களால் பததுத் திகுக்களிலும், ஒவ்வொன்றும் நிலைத்தவிடதது (810-வகை) எனபது பொருளுகின்றது இவ் விதமாகிய ஆவரணங்களை, அல்லது அசுரக் கூட்டங்களைக் கொன்று விட்டனன் எனபதாம்.

மந்திரம் 6.

180. ^{२३३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २} इन्द्रेहि मत्स्यन्धसो विश्वेभिः सोमपर्वभिः ।

^{३ १ २ ३ १ २ २} महान् अभिष्टिरोजसा ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-9-1.

ஐந்தெ ஹி உத்யஸுவொ விஸ்வெவி: வொஉவவஹி:

உஹா: சுவிஷ்டிரொஜஸா ॥

அங்வயம்.

हे इन्द्र!, एहि, विश्वेभिः, सोमपर्वभिः, अन्धसः, मत्सि, ओजसा,
महान्, अभिष्टिः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
एहि	ஊஹி	இப்போது வருவாயாக (வந்து)
विश्वेभिः	விஸ்வெவி:	எல்லாச்
सोमपर्वभिः	சொமபர்வஹி:	சோமரஸமாகிய
अन्धसः	அந்நவச:	அன்னங்களால
मत्सि	மத்ஸி	கனிப்படைவாயாக. (பின்னா)
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலினால்
महान्	உஹாந்	மகானாகிச்
अभिष्टिः	சுவிஷ்டி:	சத்தருவை யடக்குவோருகுதி.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6. மதுச்சந்த ரிஷி.

*இந்திர ! இக சருமத்தில் வருவாயாக, வந்து, சோமரசமாகிய அன்னங்களினையதாலுங் கனிப்படைவாயாக. அதன பின்னா, வலியால் பெரியோனாகிச் சத்தருக்களை அடக்குவாயாக ாண்டு ஆவாயாக எனபது எஞ்சி நின்றது. வலியினுடைய பெயர்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஒஜ்—எனபதும் நிருததம் 2-9-ல் கூறப்பட்டிருத்தலின் ாண்டு ஒஜ்.—எனபது வலியெனக் கொள்ளப்பட்டது.

(6)

மந்திரம் 7.

9 22 3 2 32 3 9 2
 181. आ तू न इन्द्र वृत्रहन्साकमर्द्धमागहि ।
 3 2 2 9 2 2 9 2
 महान् महीभिरुतिभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 4-32-1.

சூ தடு ந ஐந்ரு வுத்ருஹன்ஸாகமர்த்மாஅஹி ।
 ஹோநு மஹீபிரூதிபிஃ ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन्!, इन्द्र!, नः, आ तु, महान्, महीभिः, ऊतिभिः, अस्माकं.
 अर्द्ध, आगहि ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹே வுத்ருஹந்!	சத்துருவைக் கொல்லுகின்ற
इन्द्र!	ஐந்ரு!	இந்திரனே! (நீ)
नः	நஃ	எமக்கருகில்
आ तु	சூ து	விரைவில் வருவாயாக.
महान्	மஹானு	மகானாகிய நீ
महीभिः	மஹீபிஃ	பெரிய
ऊतिभिः	ஊதிபிஃ	பாதுகூப்புகளுடன
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எங்களுக்கரசு
अर्द्ध	அர்த்	சமீபத்தில்
आगहि	சூஅஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

சத்துருக்களை நாசம் பண்ணும் இந்திரனே! நீ, எங்களைக் குறித்துச் சீக்கிரம் வருவாயாக. இந்திர! பெரியோனாகிய நீ முற்றும் காப்பாற்றுவ தோடு எங்கட்குச் சமீபமாயும் வருவாயாக

(7)

மந்திரம். 8.

2 3 92 323 3 92
182. ओजस्तदस्य तित्विष उभे यत्समवर्तयत् ।

2 3 92 3 92
इन्द्रश्चर्मैव रोदसी ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-6-5.

ஐஜஸ்ததஸ்ய தித்விஷ உபே யத்ஸவத்யயத் ।

ஐந்ருஸ்செவ ரொதஸீ ॥

அந்வயம்,

यत्, इन्द्रः, उभे, रोदसी, चर्म इव, समवर्तयत्, अस्य, तत्, ओजः
तित्विषे ॥

பதவுரை.

यत्	யத்	எவ வலியினால்
इन्द्रः	ஐந்ரு:	இந்திரன்
उभे रोदसी	உபே ரொதஸீ	{ வானுலகு மண்ணுலகிரண்டை யும்
चर्म इव	செம்-ஐவ	தோலைப்போல
समवर्तयत्	ஸவத்யயத்	அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்றனோ,
अस्य	அஸ்ய	இவ் விந்திரனுடைய
तत्	தத்	அந்த
ओजः	ஐஜ:	ஆற்றல்
तित्विषे	தித்விஷெ	விளக்கமாயிற்று.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—8. வதச ரிஷி.

இவ் விந்திரன் எவ வலியினால் வானையும் பண்ணையும் சமுடமபோல் இனிது தன் வயப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றனோ, அவ வன்மை விளங்கிறது. அதாவது ஒருவன் ஒரு தோலை தூகால் விரித்து ஒருபோது சுருட்டுவதுபோல (வானும் பண்ணும்) அவன் உயமாகவே ஆக்கிட்டான் என்பது பொருள்.

(8)

திறிப்பு.—‘தவிஷ’ எனும் பகுதி விளக்கப் பொருளினின்றது.

மந்திரம் 9.

183. ^{3 9 2 3} ^{3 9 2} ^{2 2} अयमु ते समतसि कपोत इव गर्भधिम् ।
^{2 3 9 2} वचस्तच्चिन्न ओहसे ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-4

சாயம் தெ ஸந்தஸி கபொத இவ மஸ்திஷ்டி ।

வவஸ்துவின ஓஹஸெ ॥

அநவயம்.

(हे इन्द्र!) अयं उ, ते, कपोतः, गर्भधिं, इव, समतसि, तच्चित्, नः,
 वचः, ओहसे ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र!)	(ஹெ இन्द्र!)	(இந்திரனே!)
अयं उ	சாயம் உ	காணப்படும இச சோமரசம்
ते	தெ	{ நினக்குத தேடிவைக்கப்பட்டிருக கினமது. (நீ சோமரசத்தை)
कपोतः	கபொத:	ஆண்புறவு
गर्भधि इव	மஸ்திஷ்டி இவ	{ சூலகொண்ட பெண்புறவை யடைவதொப்ப
समतसि	ஸந்தஸி	{ எப்பொழுதும் நன்கு அடைகி றாய்.
तच्चित्	தத்திஷ்	அக்காரணத்தாலே
न	ந:	எங்களுடைய
वच,	வவ:	வார்த்தையைபும
ओहसे	ஓஹஸெ	அடைகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. சனசசேப ரிஷி.

இந்திரனே! நீ கருப்பங்கொண்ட பெண்புறவை ஆண்புறவு அடைவது போல எச சோமரசத்தை எப்போதும் இனிது பெறுகின்றாயோ, அச சோமரசந் தேடப்பட்டது. அக்காரணத்தானே எங்களுடைய வாக்கும நினனை அடைகின்றது.

(9)

மந்திரம் 10.

2 3 1 2 3 2 3 1 2 3 1 2 3 2
184. वात आ वातु भेषजं शम्भु मयोभु नो हृदे ।

2 3 1 2
प्र न आयूषि तारिषत् ॥ १० ॥

இருக்கு 10-186-1.

வாத சூ வாது ஹேஷஜம் ஸம்ஹ மயோஹு நோ ஹுஷே ।
பு ந சூயூஷி தாரிஷ்சு ॥

அநவயம்

वातः, नः, हृदे, शम्भु, मयोभु, भेषजं, आ वातु, नः, आयूषि,
प्रतारिषत् ॥

பதவுரை.

वातः	வாதஃ	காற்று
नः	நஃ	எங்களுடைய
हृदे	ஹுஷே	உளவத்திறகு
शम्भु	ஸம்ஹ	வியாதியை யொழிப்பதுட
मयोभु	மயோஹு	சுகந்தருவதுமாகிய
भेषजं	ஹேஷஜம்	{ மருந்தையேனும, அல்லது நீரை யேனும
आ वातु	சூ வாது	அடைவிகுக்கு. (மற்றும்)
नः	நஃ	எங்களுடைய
आयूषि	சூயூஷி	ஆயுட்களை (யுட)
प्रतारिषत्	பு தாரிஷ்சு	வளர்ப்பதாகுக்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—10. வாதாயன உலல ரிஷி:

காற்றானது எங்களுடைய இருதயத்திறகு மருந்தையேனும அல்லது தண்ணீரையேனுங் கொண்டுவருக. எத தன்மையதை யெனின? வியாதியை நீக்கிச் சுகமுண்டாக்கத்தக்கதை. கொண்டுவருக எனப் துடன் சோததுக் கொள்க அன்றியும் எங்களுடைய ஆயுளை வளர்ப்பதாகுக். (10)

ஏழாவது கண்டம்.

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அததியாயம்—2. கண்டம்—8.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

185. यं रक्षन्ति प्रचेतसो वरुणो मित्रो अर्यमा ।

२ ३ १ २ ३ १ २

* न किः स दभ्यते जनः ॥ १ ॥

இருக்கு 4-16-3.

யம் ரக்ஷந்தி ப்ரதேதஸோ வரூணோ மித்ரா அர்யமா ।
ந கிஃ ச டஹ்யதே ஜநஃ ॥

அநவயம்

प्रचेतसः, वरुणः, मित्रः, अर्यमा, यम्, रक्षन्ति, सः, जनः, न किः दभ्यते ॥

பதவுரை.

प्रचेतसः.	ப்ரதேதஸஃ	உயர்ந்த ஞானமுடைய
वरुणः.	வரூணஃ	வருணதேவன
मित्रः	மித்ரஃ	மித்திர தேவன
अर्यमा	அர்யமா	{ அரியமா தேவதை (என்னு மிவர்
यं	யம்	கள)
रक्षन्ति	ரக்ஷந்தி	எவ வேளவித தலைவனைக்
सः जनः	ஸஃ ஜநஃ	காப்பாற்றுகின்றனரோ,
न किः दभ्यते	ந கிஃ டஹ்யதே	{ அவ வேளவிததலைவனாகிய மனி
		தன
		{ எவற்றாலேனும் துன்பமுததப
		படான.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. கண்ணுவ ரிஷி.

மெய்யுணாவையுடைய வருணன முதலிய தேவர்கள், எவ்வெசமான
னைக காப்பாற்றுகின்றனரோ? அவ்வெசமான எவற்றாலும் துன்பமடை
யான எனபதாம்

(1)

* नूचिस्, எனபது இருக்கு.

மந்திரம் 2.

186. ^{3 23 3 9 2 3 2 9 2 3 2} गव्योषु णो यथा पुराश्वयोत् रथया ।

^{3 2 3 9 2} * वरिवस्या महोनाम् ॥ 2 ॥

இருக்கு 8-64-10.

மஹோஷா ணோ யதா புராஸ்யயோத ரதயா ।
வாரிவஸ்யா மஹோநாடி ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र !,) यथा, पुरा, नः, सु गव्या, उ, अश्वया, उत, रथया, महोनां,
वरिवस्या ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹே ஐந்திர !)	(இந்திரனே ! நீ)
यथा	யதா	எவ்வண்ணம்
पुरा	புரா	{ முன்னர் எங்கள் வேள்வியில் பசு முதலியவற்றைக் கொடுப்ப தற்கு வந்ததுபோல இப்போ தும்
नः	நஃ	எங்கட்கு
सु गव्या	ஸு மவ்யா	{ நல்ல பசுவைக் கொடுக்கவேண்டு மென்ற இச்சையாலும்
उ	உ	மற்றும்
अश्वया	அஸ்யா	{ குதிரையைக் கொடுக்கவேண்டு மென்னும் இச்சையாலும்
उत	உத	அஃதன்றியும்
रथया	ரதயா	{ தேரைக் கொடுக்கவேண்டு மென் னும் இச்சையாலும்
महोनां	மஹோநாம்	{ கீததியைத் தருந் தனங்களைக் கொடுப்பதற்கும்
वरिवस्या	வாரிவஸ்யா	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்,

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வசச ரிஷி.

இந்திர! எங்கடகு ஆவைத் தரவேண்டுமென்னும் இச்சையால் எங்களுடைய வேளவியினகண் முனனா வந்தனை, அதுபோல இப்போதும் அழகிய பசுவைக் கொடுக்கும் பொருட்டு வருவாயாக. பசுவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால் மாததிரமன்று, மறறே, அசுவத்தைப் புகு தரவேண்டு மென்னு மிச்சையினாலும் வருவாயாக. அஃதன்றியும், இரதம் கொடுக்கவேண்டு மென்னும் விருப்பத்தானும் வருவாயாக. மறறும் பெருந் தீர்த்தியைத் தரும் தனத்தைக் கொடுத்தற பொருடும் வருவாயாக. இவைகளைக் கொடுப்பாயாக எனபது பொருள். (2)

திறிப்பு —பசு, குதிரை, தேர், என்பவைகளைப் பெற்றுகொள்ள விருப்பமுள்ள நாங்கள் முன்போல நின்னைத் துதிக்கின்றோம். ஏனெனின்? அவ் கொடுப்போர்களால் நீ துதிக்கத்தக்கோனாயிருக்கின்றாய் ஆதலின் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३१२ ३१२ ३१२ ३१२
187. इमास्त इन्द्र पृथग्यो घृतं दुहत आशिरम् ।
३२३१२ ३१२
एनामृतस्य पिप्युषीः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-6-19.

ஊராவூ ஊரு வுரூயொ வுரூதம் ஊஹத சூரிராடி ।
வனநாஜுதவூ விவூகுஷி: ॥

அநவாயம்.

हे इन्द्र! ते, ऋतस्य, पिप्युषीः, इमाः, पृथग्यः, घृतं, एनां, आशिरं, दुहते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஊரு!	இந்திரனே!
ते	தே	உன்னுடைய
ऋतस्य	஋தவூ	{ சத்தியத்தை அல்லது வேள்
पिप्युषीः	பிப்யூஷி:	வியை
इमाः	ஊர்	விருத்தி பண்ணப்பெற்ற
पृथग्यः	புரூய:	இரத
		நல்ல நிறமுடைய கோக்கள்

ஶுத்	வ்யூதம்	பொங்குந் தன்மையுள்ள
ஶுநா	வனநாம்	இநதப்
ஆசிரி	சூபிரிம்	பாலை
துஹதே	ஶுஹதே	(பாததிரத்தில) நிறைமக்கினறன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. வதச ரிஷி.

இந்திர! நினது சம்பந்தமுள்ள நன்னிறமுடைய இநதக கோக்கள் பொங்குந் தன்மையுள்ள பாலைப் பாததிரமநிறையக கறக்கினறன. நன்னிறப் பசுக்கள எததனமையன வெனின? சத்தியத்தை அல்லது இந்திரனுடைய வேளவியை வளர்க்கத்தக்கன எனபதாம். (3)

குறிப்பு.—சோமரசமும் வெண்ணையும் எடுக்குமிடத்தில் பாடப்படும் பாடல்கள் நினக்காகுக எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

188. ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
 अया धिया च गव्यया पुरुषामन् पुरुषुत ।
 १ २ २ ३ १ २
 यत्सोमे सोम * आभुवः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-6-91.

சயா யியா வ மவ்யயா வுருணாநது வுருஷுத ।
 யதொஹெ ஷொஹெ சூஹுவஃ ॥

அங்வயம்.

புருஷாமந்!, புருஷுத!, சோமே சோமே, யத், ஆபுவ:, ரவ்யயா, அயா, டியா ॥

பதவுரை.

ஹே புருஷாமந்!	ஹே வுருணாநது!	பல நாமங்களையுடையோய்!
புருஷுத!	வுருஷுத!	{ பலலோரார் றுதிககப்படுகின ரோய! இந்திர!
சோமே சோமே	ஷொஹெ ஷொஹெ	எமது சோமயாகமனைத்திலும்
யத்	யத்	எககால
ஆபுவ:	சூஹுவ:	{ அதையருநத வருவையோ, அப போது

* ஆ புவ', எனபது இருக்கு.

गवय्या	மவய்யா	{ “நமக்குப் பசுக்கள் வேண்டும்.” என்னும்
अया	அய்யா	
धिया	யியா	{ புத்தியோடு கூடியவர்களாவோம். (பசு தன் முதலியவைகளை புடைத்தானவர்களாவோம்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. சுருதக்கூட ரிஷி.

சக்கரன், விருத்திரனைக் கொன்றோன, எனபது முதலிய பல நாமங்
களை யுடையோய்! அல்லது பலராலுந் தோத்திரம் பண்ணப்படுவோய்!
இந்திரனே! என்னுடைய சோமயாகமனைத்திலும், நீ எப்போது அதை
யருளுவான் வருவையோ, அப்போது நாங்கள் எம் பொருட்டுக் கோக்களை
விருமபும புத்தியுடையவாகளாவோம். நீ சோமரசங் குடித்தவிடத்து யாங்
கள கோக்கள முதலியவைகளை யுடையவர்களாவோம் எனபது பொருள் (4)

குறிப்பு.—சாண்டு நமயதி, துதிக்கின்ற தேவதையிடம் நயதி - கொண்டு
போகின்றது ஆதலின் நாமம் எனபது தோத்திரமாம்.

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२
189. पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।

३ १ २ ३ १ २
यज्ञं वष्टु धिया वसुः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-45-26.

வாவகா நஃ ஸரஸ்வதீ வாகேமி வாகினீவதீ ।

யஜ்ஞம் வஸ்டு யியா வஸுஃ ॥

அநவயம்.

पावका, वाजिनीवती, धिया वसुः, सरस्वती, वाजेभिः, नः, यज्ञं, वष्टु ॥

பதவுரை.

पावका	வாவகா	{ பவித்திரம் பண்ணுபவரும் அன்னந்தருளு சத்தியானவரும் கருமத்தாலடையுந் தனத்திற்குக் காரண வடிவருமான சரஸ்வதி தேவியாரா
वाजिनीवती	வாகினீவதீ	
धिया वसुः	யியா வஸுஃ	
सरस्वती	ஸரஸ்வதீ	

वाजेभिः	வாஜைபி:	கொடுக்கத்தக்க அன்னங்களோடு
नः	ந:	எங்களுடைய
यज्ञ	யஜ்ஞம்	வேளவியை
वष्टु	வஷ்டு	{ விநாடிவாராக. (மற்றும் அதை முடித்துவைப்பாராக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5. மதுசசநத ரிஷி.

கலைமகளான தேவியா அவிசென்னும் அன்னங்களான நிமித்தங்க
ளோடு, அல்லது, எசமானாகள் கொடுக்கத்தக்க அன்னங்களான நிமித்தங்க
ளோடு எம்முடைய வேளவியை விருமபுவாராக. அதாவது நடத்துவிப்பா
ராக என்பது பொருள். கலைமடதை எத்தனமையெனின? பவித்திரம்
பண்ணுபவர். அன்னமுள்ள கிரியையுடையா கருமத்தா லடையத்தக்க
தனத்திற்கு நிமித்தமானவா. (5)

இமமநதிரத்திற்கு யாஸ்க முனிவரும் நிருகத்தலை இவ்வாறே பொருள்
கூறியுள்ளார்.

ஐதரேய ஆரண்யகாண்டச் சுருதியாலும் இவ்வாறு உரை கூறப்பட்
டுள்ளது.

மந்திரம் 6.

२३१ २२३ २३ ३ १२
190. क इमं नाहुषीष्वा इन्द्रं सोमस्य तर्पयात् ।
२ ३ २३ १ २
स नो वसून्वा भरात् ॥ ६ ॥

க ஐஐ நாஹுஷீஷ்வா ஐத்ரும் ஸோமஸ்ய தவ்யாஸ்த் ।
ஸ நொ வஸூனுவா ஹராஸ்த் ॥

அந்வயம்.

நாஹுஸிஸு, க', இம் இத்ரு, சோமஸ்ய, தர்பயாத், ச:, ந:, வஸூனி, ஆமரத் ॥

பதவுரை.

नाहुषीषु	நாஹுஷீஷிஸு	மருடப்பிறப்பினுள்
कः	க:	எவன
इमं इन्द्रं	ஐஐம் ஐத்ரும்	இவ்விந்திரனைச்
सोमस्य	ஸோமஸ்ய	சோமரசுததைக் கொண்டு

तर्पयात्	தவ-ஆயாசீ	திருபதிபண்ண வல்லான?
सः	ஸ:	அத தனமைய இரந்திரன
न.	ந:	{ எங்கள் வேளவியில் திருபதி ரூபத
वसूनि	வஸூநி	தனங்களைக
आभरत्	ஆஹரசீ	கொடுப்பானாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—8 இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

மனுடப பிறப்பினுள் இவ விரதிரனைச் சோமரசுததால திருபதிபண்ண (பிரியமுண்டாகக்) வல்லா யாவா? (ஒருவரும் இலா எனபதாம்), அததன மைய, (அதாவது மனிதர்களாற் பிரியப்படுத்த முடியாத) அவ விரதிரன எங்களுடைய வேளவியில் திருபதியுடையனாய்த் தனங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பானாக எனபது பொருள் (6)

குறிப்பு —ராண்டு நகுஷ் எனபது மனிதா பெயா என, 2 3 9 ல நிருகதங் கூறுகின்றது ஆதலின மனுடப பிறப்பினுள் எனப்பட்டது.

மந்திரம் 7.

191. आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबाममम् ।
२३ ३१ २ ३ १ २
एदं बर्हिः सदो मम ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-7-1

சூ யாஹி ஸுஷுமா ஹி த ஐந்ரு ஸோமம் பிவா அமம் ।
வனாம் வஹி-ஃ வஹொ மம ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, आयाहि, ते, सुषुमा हि, इमं, सोमं, पिब, मम, इदं,
बर्हिः, आ सदः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹை ஐந்ரு !	இரந்திரனே ! (ஈ)
आयाहि	சூ பாஹி	வருவாயாக.
ते	தெ	நினக்கு
सुषुमा हि	ஸுஷுமாஹி	{ யாம் சோமரசுததை! பிழிந்துள் ளோம்

इमं	ஊஉ	இந்தச
सोमं	சொம	சோமரசத்தை
पित्र	பிப	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मम	மம	எமது
इदं	ஊஉ	இந்த
बहिः	பஹி ४:	{ வேதிகையில் விரிததுள்ள தருப பையின மீது
आसदः	சூஸஉ:	உட்காருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. இரிமீட ரிஷி.

இந்திர! நீ வருவாயாக. நாங்கள் நின் பொருட்டு உண்மையில் சோம
ரசம் பிழிந்து வைத்திருக்கின்றோம் அத்தகைய இச சோமரசத்தை
அருந்துவாயாக. அருந்திவிட்டு எமது வேளவியின வேதிகையில் நினக்கு
விரிதது வைத்திருக்கும் தருபபையின மீது இனிது உட்காருவாயாக. (7)

ம ந திர ம் 8.

१२३ १२२ ३२३ १२३२
192. महि त्रीणामव * रस्तु युक्षं मित्रस्यार्यम्णः ।
३ २३ १२
दुराधर्ष वरुणस्य ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-185-1.

உஹி த்ரீணாவாஸ்து ॥ ३ ॥
அராயவ்ஷம் வரணஸ்ய ॥

அந்வயம்.

मित्रस्य, अर्यम्णः, वरुणस्य, त्रीणां, युक्षं, दुराधर्ष, महि, अवः, अस्तु ॥

பதவுரை.

मित्रस्य	மித்ருஸ்ய	மித்திரதேவன்
अर्यम्णः	அரியம்ண:	அரிய மாதேவன்
वरुणस्य	வரணஸ்ய	வருண தேவன் என்னும்
त्रीणां	த்ரீணாம்	(இம்) மூவாருடைய
युक्षं	யுக்ஷம்	ஒளியானது,

* अवोस्तु, எனபது இருக்கு.

दुराधर्ष	஁ராயஷ-஁	பிறராற கெடுகசமுடியாத
महि	஁ஹி	பெரிய
अवः	஁வஃ	பாது காப்பாக
अस्तु	஁ஸ்து	(எமக்கு) இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. வாருணி சததியதிருதி ரிஷி.

மிததிரன, அரியமா, வருணன, எனனும் இம மூன்று தேவர்களின் பேரொளியானது, அதாவது பிறராற கெடுக்க முடியாத முழுப் பிரகாசம் என்கட்கு பெரும் பாதுகாப்பாக இருக்குக (8)

அவ. எனபது சந்தம் பற்றி அவர: என வந்தது.

மந்திரம் 9.

१२ ३१२
193. त्वावतः पुरुवसो वयमिन्द्र प्रणेतः ।

१२
स्मसि स्यातर्हरीणाम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-46-1.

஁வாதஃ வுருவஸொ வயமிந்த், ப்ரணேதஃ ।

ஸஸி ஸ்யாதஹீரீணா஁ ॥

அநவயம்.

हे पुरुवसो!, प्रणेतः, हरीणां, स्यातः, इन्द्र!, त्वावतः, वयं, स्मसि ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो!	஁ஹ வுருவஸொ!	மிகுந்த தைமுடையோய !
प्रणेतः	ப்ரணேதஃ	{ கருமத்தினின்றுங் கரையேற்றி வைப்போனும்
हरीणां	ஹரீணாஃ	அரி, எனனும் குதிரைகளுக்கு
स्यात.	ஸ்யாதஃ	இறைவனுமாகிய
इन्द्र!	இந்த்!	இந்திரனே !
वयं	வயம்	நாங்கள்
त्वावतः	஁வாதஃ	நினைபுடையவர்களாக
स्मसि	ஸஸி	இருக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—9. வத்ச ரிஷி.

மிகுந்த தனமுடைய இந்திரனே! அரி, என்னுங் குதிரைகளுக்கு இறைவனும், கருமங்களின கரையைக் கடக்கச் செய்வோனுமாகிய இந்திர ! உனக் கொப்புள்ளாரா வேறொருவருமினமையால நாங்கள் நின்னுடையவாக ளாகவே இருக்கின்றோம். (1)

எட்டாவது கண்டம்

முற்றம்.

இரண்டாவது பிரபடகம்

முடிந்தது.

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபடகம்—3. அததியாயம்—2. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

191. $\begin{matrix} 1 & 2 & 3 & 1 & 2 & 3 & 1 & 2 & 3 \end{matrix}$ $\begin{matrix} 1 & 2 & 3 & 1 & 2 & 3 & 1 & 2 & 3 \end{matrix}$
उ त्वा मदन्तु *सोमाः कृणुष्व राधो अद्रिवः ।

$\begin{matrix} 1 & 2 & 3 & 1 & 2 \end{matrix}$
अव ब्रह्मद्विषो जहि ॥ १ ॥

இருக்கு 6-6-1.

உ த்வா மதன்து ஸோமாஃ க்ருணுஷ்வ ராதோ அட்ரிவஃ ।

அவ வ்ருஷ்வஹிஷோ ஜஹி ॥

அநவயம்

हे इन्द्र!, त्वा, सोमाः, उत्, मदन्तु, अद्रिवः, राधः, कृणुष्व, ब्रह्मद्विषः,
अवजहि ॥

* स्तोमा, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वा	சுவா	உன்னை
सोमा;	வொமோ:	சோமரசம்
उत्	உத்	மிகக்
मदन्तु	மதந்து	களிப்படையச் செய்வதாகுக
अदिवः	அதிவ:	வச்சிரமேந்திய இந்திர ! நீ
राधः	ராத:	தனத்தைக்
कृणुव	கூணுவ	கொடுப்பாயாக.
ब्रह्मदिव	ப்ரஹ்மதிவ:	பிரமத துவேஷிகளை
अवजहि	அவஜஹி	நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயுண் பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. பிரகாத் ரிஷி.

இந்திர! உன்னைச் சோமரசம் மிகுந்த களிப்பை புண்டாக்கத்தக்கதாகுக. வச்சிரந் தரித்த இந்திர! எங்கட்குத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. மறமும், பிரமத துவேஷிகளைத் தொலைப்பாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३१ २ ३२३ ३ २ २
195. गिर्वणः पाहि नः सुतं मधोर्धाराभिरज्यसे ।
२३ १ २ ३१ २ २
इन्द्र त्वादातमिद्यशः ॥ २ ॥

மீவ-ண: வாஹி ந: ஸு-தம் மதோ-ய-பாரா-மி-ர-ஜ்ய-ஸெ ।
ஐந்த்ர சுவாதாதமித்யஸ: ॥

அந்வயம்.

गिर्वणः !, नः, सुतं, पाहि, मधोः, धाराभिः, अज्यसे, इन्द्र !, त्वादातम्,
इत्, यशः ॥

பதவுரை.

गिर्वणः !	மீவ-ண:	{ துதியாற் போற்றத் தக்க இந்திர ! நீ
नः सुतं	ந: ஸு-தம்	{ தேடப்பட்ட எங்களுடைய இசை சோமத்தை

पाहि	வாஹி	அருந்துவாயாக. (ஏனெனின்)?
मघोः	மெயோ:	களிப்படைததருஞ் சோமரசத்தின்
धाराभिः	யாராஹி:	தாரைகளால்
अज्यसे	அஜ்யஸெ	நீ தெளிககப்படுகின்றாய்.
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वादात् इत्	சுவாடாதம் இசு	நினனூற சுததமாககிய
यशः	யஸ:	{ அனனம (எங்கரிடத்தி விருக கின்றது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருககு—2. விசுவாமித்திர ரிஷி.

தோத்திரவாக்குகளாற் றுதிக்கததக்கோய! இந்திரனே! பிழிந்தெடுக்
கப்பட்ட எங்களுடைய சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. ஏனெனின்? களிப்
புண்டாக்குஞ் சோமரசத்தின் தாரைகளால் நீ நனைக்கப்படுகின்றாய் தவின்
எனக, இந்திர! நினனூற உண்டாக்கப்பட்ட அனனமே எங்கரிடத்திலிருக்
கின்றது. (2)

ரண்டு வநீயம் எனபதற்கு - துதிக்கததக்கது எனப பொருள கொண்ட
மை காண்க.

அநனமே யாஸ்க முனிவரும், “ தோத்திரவாக்காற் றுதிக்கத தக்கோ
தேவராகினரா. துதி வாகுக்குளால் இவரைத துதிக்கினராகள ” எனக
கூறியுள்ளாரா நிருகதததல.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ २
196. सदा व इन्द्रश्चर्कषदा उपोनु स सपर्यन् ।
२ ३ २ ३ २ ३ १ २
न देवो वृतः शूर इन्द्रः ॥ ३ ॥

வடா வ ஐந்த்ரஸ்குஷ்டா உவொநு வ வவயந்ரு ।
நடுவொ வுதஃ ஸூர ஐந்த்ரஃ ॥

அவ்யம்.

(हे ऋत्विजः!), (हे यजमानाः!), इन्द्रः, सदा, उपोनु, स सपर्यन्, वः,
आचर्कषत्, वृतः, इन्द्रः, देवः, शूरः न ॥

பதவுரை.

(हे ऋविजः !)	(ஹெ ஈக்விஜஃ !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमानाः !)	(யஜமானாஃ !)	(வேளாவித தலைவர்களே !)
इन्द्र.	ஐந்தூர்	இந்திரன்
सदा	ஸதா	எப்போதும்
उपोषु	உபொஷு	உங்கட்கருகில் (இருந்து)
स सपर्यन्	ஸ ஸபரயந்	பிராரத்திபடுபொழுது
वः	வஃ	உங்களை
आचर्कषत्	ஆஅக்ரஷத்	{ வேள்விய நாட்டான ஓர்ஓர்யவிகு விநுட்புகின்றான்.
युतः	யூதஃ	பிராரத்திகூப்பட்ட
इन्द्र	ஐந்தூர்	இந்திரனாகிய
देवः	தேவஃ	தேவன்
शूरः न	சூரஃ ந	{ சூரனல்லன். (பாதகஞ் செய் பாரன்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

வேட்போர்களே! எசமானர்களே! உங்களை இந்திரன் எப்போதும் வேள்வியனுட்டிக்குமாறு செய்ய விரும்புகின்றான் யாது செய்துகொண்டெனின? உங்கட்கருகிலேயே மீண்டும், மீண்டும், அல்லது மிகுதியாக, பிராரத்தனை செய்துகொண்டு. அதாவது “அவிபுண்ண நீவிர எமமை முழைப்போகளாக” என வேண்டுகின்றான் என்பது பொருள். இதுபற்றியே “தானததாலே தேவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள்” என வனைய சுருதியும் தேவர்கள் எசமானன் கொடுத்த அவிபால் வாழ்கின்றார்களெனக் கூறுகின்றது. இதனால் எங்களைப் பிராரத்திபதற்குக் கருத்தனான தனமையால் (எங்களை வேண்டிக்கொள்வதால்) இந்திரதேவன் எசமானாகட்குப் பாதகஞ் செய்பவனல்லன் என்பதாம்.

(3)

குறிப்பு —புத்திரர்களுக்கும், பெளத்திரர்களுக்கும் இந்திரன் எப்போதும் நன்மை செய்கின்றான் எனக் கூறப்படுகின்றதென்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ १ ३ ३ १ २
197. आ त्वा विशन्विन्दवः समुद्रमिव सिन्धवः ।

२ ३ ३ १ २

न त्वामिन्द्रातिरिच्यते ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-92-22.

சுக்வா விஸநிதவஃ ஸஹஸுவிவ வநிஸாவஃ ।
நக்வாநிதா திரிவ்யதெ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, इन्द्रवः, सिन्धवः, समुद्रं इव, त्वा, आविशन्तु, इन्द्र !,
त्वां, न अतिरिच्यते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹ ஐநு !	இந்திரனே !
इन्द्रव	ஐநவஃ	{ யான்கள கொடுத்த ஒழுக்கின்ற
सिन्धव.	வநிஸவஃ	சோமரஸம்
समुद्रं इव	ஸஹஸுஃ ஐவ	ஆறுகள்
त्वा	க்வா	கடலிற புருவதுபோல
आविशन्तु	சுவிஸநு	உண்ணை
इन्द्र !	ஐநு !	சோவதாசுக.
त्वां	க்வா	{ இந்திர ! (ஆற்றலாலுந் தனத்தா
न अतिरिच्यते	ந சுத்ரிவ்யதெ	லும் ஒருவரும்)
		உண்ணை
		கடக்கின்றவரிலா.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனே ! எமமாற கொடுக்கப்பட்டதும், ஒழுக்கின்றதுமாகிய
சோமரசம் உன்னை யடைவதாசுக. அதிலுவமை—செலவனுஞ் சீலமுடைய
நதிகள் (கடலை) நாற்புறத்தும் வந்தடைவனபோன்றெனல. இவவாறுணமை
யின் இந்திர ! தேவாகளுளொருவரும் தனத்தாலும், வலியாலும் நின்னை
கடக்கின்ற மேம்பட்டார இலா (என்பது பெற்றும்,) நின்னில மேம்பட்ட
ஆற்றலுடையார இவர் என்பது பொருள். (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
198. इन्द्रमिद्राथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किणः ।
२ ३ १ २
इन्द्रं वाणीरनूषत ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-7-1.

ஐநுமித்ராதினா வுஹிநு, ப்ருஹிநு, விரகிணஃ ।
ஐநு வாணீரநூஷத ॥

அநவயம்

गाथिनः, इन्द्रं इत्, बृहत्, अनुषत्, अर्किः, इन्द्रं, अर्केभिः, वाणीः, इन्द्रं ॥

பதவுரை

गाथिनः	மாயிநி:	{ சாமவேதம்பாடுகின்ற உதகாதாக கள் எனபவாகள்
इन्द्रं इत्	ஈந்ரம் ஐசு	இந்திரனையே
बृहत्	வ்ருஹசு	பிருகத என்னும் பாடல்களால்
अनुषत्	சுநஸுஷத	துதிககின்றாராகள்.
अर्किः.	சுசுஷண:	{ அருச்சனை மந்திரமென்னும் இருக கோதும் ஒதாக்கள் எனபவாகள்
इन्द्रं	ஈந்ரம்	இந்திரனைப்
अर्केभि	சுகெஷுபி:	{ பாடல் வடிவ மந்திரங்களால் துதிககின்றாராகள். (எஞ்சின எசுரோதும் அததுவரியுக்கள்)
वाणी	வாணி:	எசுராகிய வாக்ருகளால்
इन्द्रम्	ஈந்ரம்	இந்திரனைத் (துதிககின்றார்கள்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. மதுசந்த ரிஷி.

கீதவடிவ சாமவேதம் பாடுகின்ற உதகாதா எனபவாகள் பிருகதென்
னும் பாடல்களால் அதாவது “உனனையே அழைக்கின்றோம்” என்னும்
இததனமைய மந்திரத்தில் உண்டாகிய பிருகதென்னுங் கீதததால் இந்திர
னையே துதிககின்றாராகள். அருச்சனைக்குக் காரணமான மந்திரத்தை ஒது
கின்ற ஒதாக்கள் எனபவாகளும், யாபபு வடிவ மந்திரங்களால் துதிககி
ன்றாராகள். எஞ்சின அததுவரியுக்களும் (வேட்போர்களும்) எசுரோனனும்
மந்திரங்களால் இந்திரனைத் துதிககின்றார்கள் எனபதாம்.

அாகமம் - என்றது மந்திரம் என்னும் பொருண்மேனின்றது யாஸ்க
முனிவரும். —“இதனால் அருச்சிக்கப்படுதலின் அாகமம் என்றது மந்திர
மாம்” என நிருததம் 5-4-ல் கூறியுள்ளாரா (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
199. इन्द्र इषे ददातु न क्रमुक्षणमृमुं रयिम् ।
३ १ २ ३ १ २
वाजी ददातु वाजिनम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-93-34.

ஐநு ஐநெ ஐநாது ந ஐலுக்ஷணஜலு ராயிடி ।
வாஜீ ஐநாது வாஜிநடி ॥

அநவயம்.

இந்; ஋புக்ஷண, ரயி, ஋பு, ந; இஷ, டதாது, வாஜி, வாஜின, டதாது ॥

பதவுரை.

இந்:	ஐநு:	எனனாறுதுதிக்கப்பட இந்திரன
஋புக்ஷண	ஐலுக்ஷணம்	அனைத்தினும் மேம்பட்ட
ரயி	ராயிம்	கொடையாளியாகிய
஋பு	ஐலு	{ சோம்பானததால் மரணமிலாத தனமைவாயந்த, ரிபு எனனுந தேவதையை
ந:	ந:	எங்கடகு
இஷ	ஐநெ	அனனத்தின பொருட்டுக
டதாது	ஐநாது	கொடுப்பானாக. அல்லது
வாஜி	வாஜீ	வலியுள்ள இந்திரன
வாஜின	வாஜிநம்	{ ஆற்றலுடைய இளைய சகோதர னைக (அனனத்தினபொருட்டுக)
டதாது	ஐநாது	கொடுப்பானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருசகு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரன இவ்வாறு எங்களால் துதிக்கப்பட்டு அதனாற் பிரியமுடையோனாகி, வேளவி முதலிய கருமங்களைச் செய்ததால் மகத்தானவனும், அல்லது எல்லாச் சகோதரர்களுளுளு சிறந்த செளதனவனை, அல்லது முன்னாளு சவனத்தில் பிரசாபதி, சவிதா எனனு மிருவார்களுக்குட் சோம்பானததால் பெரியோனாவனும், அல்லது கொடையாளியும், அல்லது, சோம்பானததால் மனிததனமை நீங்கி தேவததனமையை யடைந்தவனுமாகிய ரிபு எனனுந தேவனை எங்கடகு அனனத்தின பொருட்டுத் தருவானாக. அல்லது அவ்வாறே ஆற்றலுடைய இந்திரன, வலியுடைய 'வாசம்' எனப் பெயர் பூண்டானை அல்லது இளைய சகோதரனாகிய செளதனவனை, எங்களுடைய அனனலாபத்தின பொருட்டுக் கொடுப்பானாக. (6)

குறிப்பு —இந்திரன சந்ததிகளையும் சூதிரைகளையும் கொடுப்பானாக எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

9 2 3 2 3 2 3 2 9 2 2
 200. इन्द्रो अङ्ग महद्भ्यमभी षदपचुच्यवत् ।
 2 2 3 9 2 2
 स हि स्थिरो विचर्षणिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 2-61-10

ஐந்தொ ஈஹ ஹிஸ்திரோ விசர்ஷணிஸு ||
 வ ஹி விரோ வியவசுணிஸு ||

அநவயம்.

सस्थिरः, विचर्षणिः, इन्द्रः, महत्, भयं, अङ्गम्, हि अभीषत्,
 अपचुच्यवत् ॥

பதவுரை.

सस्थिर	வஸ்திரா:	திலைபுடன கூடிய மிஹிஸ்திர
विचर्षणिः इन्द्र	விசர்ஷணி: ஐந்திர:	{ உலகத்தைத் காண்போனும்மாகிய இந்திரன்
महत्	ஹத்	மிகுந்த
भयं	ஹயம்	பயத்தை
अङ्गम्	ஈஹம்	விவைவில
हि	ஹி	நிச்சயமாக
अभीषत्	ஈஹிஷத்	குறைக்கின்றான்
अपचुच्यवत्	ஈவ அஹிவசு	நிவிரத்தியுடன் செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—7. கருதசமத ரிஷி.

இந்திரன் மிகுந்த பயத்தை, அல்லது, பயகாரணத்தை விவைவில்
 அடக்குகின்றான், நீக்கியும் விடுகின்றான். அல்லது, பயகாரணத்தை விலக்கு
 வானாக. யாதிரோனெனின² எவராலு மசைக்க முடியாதவனாயும், உலகத்
 தைக் காண்பவனாயும் இருக்கின்றான் ஆதலின் என்க.

(7)

மந்திரம் 8.

201. ^{2 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2}
 इमा उ त्वा सुते सुते नक्षन्ते गिर्वणो गिरः ।

^{2 3 3 2 3 3 1 2}
 * गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருக்கு 6-45-28.

ஐமா உ த்வா ஸுதெ ஸுதெ நக்ஷந்தெ நிவ-ணோ கிரஃ ।

மாவோ வத்ஸ ந ஧ெநவஃ ॥

அங்வயம்.

गिर्वणः, सुते सुते, इमाः, गिरः, धेनवः, गावः, वत्सं न, त्वा, नक्षन्ते ॥

பதவுரை.

गिर्वणः !	மிவ-ணா !	வாக்காற் றுதிக்கததக்க இந்திர !
सुते सुते	ஸு-தெ ஸு-தெ	சோமரசத்தைய பிழிந்த விடதது
इमाः	ஐமா :	(எமது) இந்தத்
गिरः	கிரஃ	துதிகள்,
धेनवः	யெநவ :	பால தருங்
गावः	மாவ :	கோக்கள்
वत्सं न	வத்ஸ ந	{ (தமது) கன றைய டைவன போன்று
त्वा	த்வா	உனனை
नक्षन्ते	நக்ஷந்தெ	அடைகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. பரததுவாச ரிஷி.

தோத்திர வாகுகளாற றுதிக்கத் தக்கோய ! இந்திர ! சோம ரசத்தைய பிழிந்தவிடதது எமது தோத்திர வாகுகள், பாற பசுக்கள் கனறை விரைவில் அடைவன போன்று உனனைச் சூழ்கின்றன என பதாம்.

(8)

* वत्सं गावो, எனபது இருக்கு.

மந்திரம் 9.

202. २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 इन्द्रा नु पूषणा वयं सख्याय स्वस्तये ।
 ३ २ ३ १ २
 हुवेम वाजसातये ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-57-1.

ஐந்திரா நு பூஷணா வயம் ஸக்யாய ஸ்வஸ்தயே ।
 ஹுவேம வாஜஸாதயே ॥

அந்வயம்.

इन्द्रा पूषणा, नु, वयं, स्वस्तये, सख्याय, वाजसातये, हुवेम ॥

பதவுரை.

इन्द्रा पूषणा	ஐந்திரா பூஷணா	{ இந்திரன் பூஷா என்னு மித்தேவ தகளை
नु	நு	இப்போது
वयं	வயம்	நாங்கள்
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மங்கள் மாகிய
सख्याय	ஸக்யாய	{ மத்திரத் தன்மையின் பொருட் டும்
वाजसातये	வாஜஸாதயே	{ அனனததையேனும், வலியை யேனும் அடைதறபொருட்டும்
हुवेम	ஹுவேம	ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—9. பரததுவாச ரிஷி.

இந்திரன், பூஷா, எனனு மிவ்விரண்டு தேவதகளையும், இப்போது நலத்திற்கும், அழகிய நண்பனாக தன்மைக்கும், அனனம் அல்லது அற்றறலை அடைதற பொருட்டும் நாங்கள் ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம், அல்லது துதிக்கின்றோம் எனபதாம்

(9)

மந்திரம் 10.

203. १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
 न कि इन्द्र त्वदुत्तरं न ज्यायो अस्ति वृत्रहन् ।
 २ ३ २ ३ ३ २
 न क्येवं यथा त्वम् ॥ १० ॥

இருக்கு 4-30-1.

ந கி ஐந்ருக்வ உதூரம் ந ஜ்யாயொ சவ்வி வுத்ருஹந் ।
ந கெஹம் யயோ சவ் ।

அந்வயம்.

बृत्रहन् !, इन्द्र !, त्वत्, उत्तरः, न कि अस्ति, ज्यायान्, (हे इन्द्र !) त्वं,
यथा, एवं, न कि अस्ति ॥

பதவுரை.

बृत्रहन् !	வ்ருத்ருஹந் !	விருத்திராசுரனைக் காய்ந்த
इन्द्र !	ஐந்ரு !	இந்திரனே ! (வானுலகத்திலும்)
त्वत्	சுவத்	நின்னில்
उत्तर.	உதூர :	மிகச் சிறந்தவர்
न कि अस्ति	ந கி சவ்வி	யாருமில்.
ज्यायान्	ஜ்யாயாந்	மிகப் புகழுறறவரும் (இலா.)
(हे इन्द्र !)	(ஹை ஐந்ரு !)	(இந்திரனே !)
एवं	சவம்	நீ, (உலகத்தில)
यथा	யயோ	{ எவ்வண்ணம் கீர்த்தியடைந் தனையோ,
एवं	வனவம்	இவ்வணம் கீர்த்தி பெற்றவா
न कि अस्ति	ந கி சவ்வி	ஒருவருமிலா.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்திரனே ! வானுலகத்திலும், நின்னில்
மிகப் புகழுறறவா யாருமில். நின்னில் மேம்பட்டாரும் ஒருவரு மில்.
எண்டு வானுலகத்திலும் எனபது எஞ்சி நின்றது இந்திர ! நீ உலகத்தில
கீர்த்திபெற்றது போன்று கீர்த்தி பெற்றவா ஒருவருமே இலா. அதாவது
உலகில இந்திரனைப் போன்றா ஒருவருமே இலா எனபது பொருள். (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்.

முறமம்.

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2 கண்டம்—10.

புது முத்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

204. तरणिं वो जनानां वदं वाजस्य गोमतः ।

१ २३ १२

समानमु प्रशंसिषम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-45-29.

தாணிஃ வொ ஜநாநாஃ துஃ வாஜஸ்யு மொமதஃ ।

வொஜாநம் உபாஸமிஷம் ॥

அந்வயம்.

(हे अस्मदीयाः जनाः !), वः, जनानां, तरणि, वदं, गोमतः, वाजस्य,
समानं उ, प्रशंसिषम् ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीयाः)	(ஹெ அஸ்மதீயாஃ)	(எமது)
(जनाः !)	(ஜநாஃ !)	(சனங்களை !)
वः	வஃ	உங்களுடைய
जनानां	ஜநாநாஃ	{ புத்திர, பெளத்திரா முதலிய மக்களை
तरणि	தாணிஃ	கரையேற்றுபவனும்,
वदं	துஃ	{ சததுருக்கடகுப பயங்கொடுப போனும்,
गोमतः	மொமதஃ	பசுக்களை யுடையோனும்
वाजस्य	வாஜஸ்ய	{ அன்னமளிப்போனுமாகிய இந்தி ரனை
समानं उ	ஸமானம் உ	இடையறாது
प्रशंसिषं	உபாஸமிஷம்	நனகு துதிக்கின்றேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—1. திரிசோக ரிஷி

எனனைச்சோந்த சனங்களை ! உங்களுடைய புத்திரன, பெளத்திரன, முதலியவர்களை கரையேற்றுவோனும், சததுருக்களைப் பயப்படுத்தவோனும், கோக்களை யுடையோனும், ஆற்றலைபுடும், அன்னத்தையுங் கொடுப்போனுமாகிய இந்திரனை எப்போதும் யான இனிது துதிக்கின்றேன. (1)

மந்திரம் 2.

205. १ २ ३ २३ २३ १ २२
असृग्रमिन्द्र ते गिरः प्रति त्वामुदहासत ।

३ १ २ ३ १ २२
सजोषा वृषभं पतिम् ॥ २ ॥

சுவரமுதிரு தெ மிரஃ ப்ரதி ச்வாஊஹாஸத ।
ஸஜோஷா வ்ருஷஹம் பதிடி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते गिरः, असृग्रं, वृषभं, पतिं, त्वां प्रति, उदहासत, सजोषा ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஐந்த்ர !	இந்திரனே !
ते गिरः	தெ மிரஃ	உனது துதிகளை
असृग्रं	சுவரமு	{ யான இயற்றினேன், (அததுதி கள்)
वृषभ	வ்ருஷஹம்	{ மனோவேடகையை வருஷிப்பவ னும்
पति	பதி	{ சோம மருதுவோனும், அல லது, வேளவித தலைவர்களைக் காப்பாற்றுவோனும்
त्वां प्रति	ச்வாஃ ப்ரதி	{ சுவாககத்திலிருக்கின்றவனுமாகிய உனனைக் குறித்து
उदहासत	உஹாஸத	வந்து சோர்தன
सजोषा	ஸஜோஷா	{ அவைகளை நீயும் பெற்றுக் கொண்டனை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருகரு—2. மதுசகந்த ரிஷி.

இந்திரனே ! நினது சம்பந்தமான துதிகளை இயற்றி யிருக்கின்றேன். அததுதிகள், சுவாததிலிருக்கும் உனனைக்குறித்து மேலெழும்பி வந்து சோர்தன அததனமைய துதிகளை நீயும் ஏற்றுக்கொண்டவனாய் இருக்கின்றாய் நீ எவ்வண்ணத்தன எனின் ! விருமபியவைகளை வருஷிப்பவன். மறறும், சோமரசுமருதுவோன். அல்லது, எசமானாகளைப் பாதுகாப்பவன்

(2)

‘காப்பாற்றுவோன் அல்லது அருந்துவோன், என 10—11-ல் யாஸக முனிவருங் கூறியுள்ளாராதலின் (பதி எனபதற்கு அருந்துவோன் காப்பாற்றுவோன் என இருபொருளுங் கொள்ளப்பட்டது.)

மந்திரம் 3.

206. ^{3 2 3 23 3 2 3 2 3 92 3 2} சுநீதோ வா ச மத்யோ ய் மருதோ யமயமா ।

^{3 23 3 92}

* மித்ராஸ்பான்யதுஹ: ॥ 3 ॥

இருக்கு 8-46-4.

ஸுநீதோ வா ஸ உத்யோ யம் உஸுதோ யமயமா ।

மித்ராஸ்பான்யதுஹ: ॥

அநவயம்.

அதுஹ: மருத:; ய் பான்தி, அர்யமா, மித்ரா:; ய், பான்தி, ச:; மத்ய:;
சுநீத:; வா ॥

பதவுரை.

அதுஹ	ஸுநீதோ	தீயன புரியாத
மருத	உஸுத:	மருததுக்கள (வாயு தேவர்கள்)
ய் பான்தி	யம் வானி	{ எவனைப் பாதுகாப்பாற்றுகின்றார்களோ,
அர்யமா	ஸயமயமா	{ அரியமா (சூரிய விசேட) தேவதை
மித்ரா.	மித்ரா:	{ (மித்திரன்) பகற நேவதை எனனு மிவாகளும்
ய்	யம்	எவனைப்
பான்தி	வானி	பாதுகாப்பாற்றுகின்றார்களோ,
ச:	ஸ:	அநத
மத்ய:	உத்ய:	தலைவனாகிய மனிதன்
சுநீத.	ஸுநீத:	{ அழகிய, வேளவி, அல்லது நேதிரமுடையோனாகின்றான்
வா	வா	இது பிரசித்தமாம்

சாயணி பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3 வத்ச ரிஷி.

அம் மனிதன் (எசமானன்) நல்ல வேளவி அல்லது நேதிரங்களை உடையவனாகின்றான். அம் மனிதன் எனக் கூறப்பட்டது எவனையெனின? அதற்கு உதரங் கூறப்படுகின்றது.—எவ வேளவித் தலைவனைத் துரோகம்

செய்யாத மருததுத தேவதைகள இரட்சிக்கின்றார்களோ, அங்ஙனமே அரியமா தேவதையும் எவனைக் காப்பாற்றுகின்றதோ! எவ வெசமானனை மித்திர தேவதையும் காப்பாற்றுகின்றதோ, அவனை எனக், அம்மனிதன் எனறது இதனமையனுவனை எனச் சோத்துக்கொள்க. (3)

குறிப்பு.—ாண்டு 'ஏ' என்றது புகழாகிய பொருளைத் தந்து நின்றது.

மந்திரம் 4.

207. यद्वीडाविन्द्र यत्स्थिरे यत्पर्शने पराभृतम् ।

१२ ३१ २२
वसु स्पाहं तदाभर ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-6-45.

யவீடாவிந்ரு யத்ஸ்திரெ யத்பாஸாநெ வராஹுத் ।

வஸு ஸ்பாஹம் ததாஹ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, वीडौ, यत्, स्थिरे, यत्, पर्शने, यत्, पराभृत, स्पाहं, तत्,
वसु, आभर ॥

பத்வுரை.

हे इन्द्र !	ஹ ஐந்ரு !	இந்திரனே ! நீ
वीडौ	வீடௌ	{ எவராலும் அசைக்கமுடியாதவ னிடத்தும்
यत्	யக்	யாதொரு தனத்தை
स्थिरे	ஸ்திரெ	நிலைத்த புருடனிடத்தும்
यत्	யக்	யாதொரு தனத்தை
पर्शने	பாஸாநெ	பொறுமையிலலாதவனிடத்தும்
यत्	யக்	யாதொரு தனத்தை
पराभृत	வராஹுத்	{ நி று த நி வைத்திருக்கின்றனை யோ,
स्पाहं	ஸ்பாஹம்	விருமபதக்க
तत्	தக்	அந்தத்
वसु	வஸு	தனத்தை
आभर	சூஹ	எமக்குக் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—4. திரிசோக ரிஷி

இந்திர! உவ்னல திடமாகியவனிடத்தில் அதாவது —அன்னி பாகனா
 லசைக்கமுடியாதவனிடத்தில் யாதொரு தனம் வைக்கப்படடிருக்கின்றதோ,
 இயற்கையிலேயே அசையாதவனிடத்தும் யாதொரு தனம் வைக்கப்பட
 டிருக்கின்றதோ, விவேகமில்லாதவனிடத்தும் யாதொரு தனம் வைக்கப்பட
 டிருக்கின்றதோ, யாதொரு தனம் விருமபற்பாலதோ, அந்தத் தனத்தை
 எமக்குக் கொண்டுவந்து தருவாயாக (4)

குறிப்பு —பெட்டியிலும், மலையின கண்ணும், கிணற்றிலும் உள்ள தனத்தைக்
 கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

208 ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २ २
 श्रुतं वो वृत्रहन्तं प्र शर्द्धं चर्षणीनाम् ।

३ २ ३ १ २ २ ३
 * आशिषे राधसे महे ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-9-93

ஸ்ரு-தம் வொ வ்ர-தூ-ஹ-ஹ-ம் ப்ர-ஸ-ஷ-ம் ஷ-ஷ-ணீ-நாடும் ।
 சூ-ஸ-ரி-ஷ- ரா-ய-ஸ-ஸ- உ-ஹ-ம் ॥

அநவயம்.

श्रुतं, वृत्रहन्तं, शर्द्धं, चर्षणीनां, वः, महे, राधसे, प्र आशिषे ॥

பதவுரை

श्रुतं	ஸ்ரு-தம்	கோத்தியுடையவனும்
वृत्रहन्तं	வ்ர-தூ-ஹ-ஹ-ம்	{ விருத்திரா சுரணைக்கொன்ற சிறப் புடையோனும்
शर्द्धं	ஸ-ஷ-ம்	{ மிக வேசமுடையவனுமாகிய இந் திரணைக் குறித்து
चर्षणीनां	அ-ஷ-ஷ-ணீ-நா-ம்	மணி
वः	வ-ஃ	உங்களை நிமித்தம்
महे	உ-ஹ-ம்	மிகுந்த
राधसे	ரா-ய-ஸ-ஸ-	தனத்தின் பொருட்டு
प्र आशिषे	ப்ர-சூ-ஸ-ரி-ஷ-	{ சுநதோஷித்து அபாயணஞ் செய் கின்றேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. சகக்ஷ ரிஷி.

மனிதர்களுக்குள் உங்களை முன்னிட்டு, கீரத்திபுள்ளவனும் விருத்திரா சுரணைக்கொன்ற சிறப்புடையோனும், ஆற்றலை அல்லது, மிகுந்த வேகத்தை யுடையவனுமாகிய இந்திரனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்கின்றேன். அதாவது அவ்விந்திரனைத் தோத்திரங்களாற் பிரியப்படுத்தி உங்கட்காக தேவ வுணவுகளை மிகுதியாய்க் கொடுக்கின்றேன் என்பதாம். எதன் பொருட் டெனின? உங்கட்கு மிகுந்த தனத்தைக் கொடுத்தற பொருட்டென்க. (5)

திறிப்பு —வீரர்களுக்கும் வலிவுள்ள அததன்மைய இந்திரனை அடைகின்றேன் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २
209. अरं त इन्द्र श्रवसे गमेम शूर त्वावतः ।

१ २ ३ १ २
अरं शक्र परेमणि ॥ ६ ॥

சுரம் த ஊரூ ஸுவஸை மமெம ஸூர ச்வாவதஃ ।

சுரம் ஸக்ர பரெமணி ॥

அநவயம்.

हे शूर!, इन्द्र!, ते, श्रवसे, अरं, गमेम, हे शक्र!, त्वावतः, परेमणि, अस् ॥

பதவுரை.

(हे) शूर!	(ஹெ) ஸூர !	சூரனாகிய
इन्द्र!	ஊரூ !	இந்திரனே !
ते	தெ	உன்னுடைய
श्रवसे	ஸுவஸை	கீரத்தியைக் கேட்டு
अरं	சுரம்	போதுமானவரை
गमेम	மமெம	முயலவோமாக.
हे शक्र!	ஹெ ஸக்ர !	ஆற்றலுடைய இந்திர !
त्वावतः	ச்வாவதஃ	உனக்கொப்பாக
परेमणि	பரெமணி	{ ஏனைய தேவர்களின் கீரத்தியை புழ
अस्	சுரம்	வேண்டியவரை அடைவோமாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

சூராகிய இந்திரனே! கேடகத்தகக உன்னுடைய கீர்த்தியைக் கேட்பதற்கு வேண்டியவாறு முயல்வோமாக வலியுள்ள இந்திர! உனக் கொத்த ஏனைய தேவாகளின் மேம்பாட்டின் நிமித்தமாயுள்ள கீர்த்தியையும் வேண்டியரை அடைவோமாக அதாவது நின்னுடைய புகழ்ப்போனது நின்னை யொத்த தேவாகளின் புகழ்ப்பும் அடைவோமாக எனபது பொருள்.

திறிப்பு.—அவர்களுடன உன்னை யுடைகின்றோம் எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
210. धानावन्तं करम्भिणमपूपवन्तमुक्थिनम् ।

१ २ ३ १ २
इन्द्र प्रातर्जुषस्व नः ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-52-2.

யாநாவன்தம் கரம்பிணமபூபவன்தமுக்திநம் ।

ஐந்ரும் ப்ராத்தஜ்ஷஸ்வ நஃ ॥

அந்வயம்.

ஹே இन्द्र!, ஧ானாவந்த், கரம்பிண, அபூபவந்த், உக்திந, ந:, ப்ராத்த:, ஜுஷஸ்வ ॥

பதவுரை.

ஹே இन्द्र!	ஹே_ஐந்ரு!	இந்திரனே! நீ
धानावन्तं	யாநாவன்தம்	{ கோதுமைப் பொரிகளை யுடையதும
करम्भिणं	கரம்பிணம்	தயிர கலந்த மாவையுடையதும
अपूपवन्तं	அபூபவன்தம்	{ வேளவி சம்பந்தமாகிய புரோடாச மென்னும் பணியாரத் தோடு கூடியதும
उक्थिनं	உக்திநம்	துதி செய்யப்பட்டதுமாகிய
नः	நஃ	எங்களுடைய சோமத்தை
प्रातः	ப்ராத்த:	{ விடியற்காலத்தில செய்யும் ஒமத்தில
जुषस्व	ஜ்ஷஸ்வ	அந்ருதுவாயாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—7. விசுவாமிததிர ரிஷி.

எசமானன கூறுகின்றான —இந்திரனே ! வறுதத கோதுமைப் பொரி
களைபுடையதும், தயிரகலந்த மாவோடு கூடியதும், ஒமம்பண்ணும் புரோ
டாசத (பணியாரத)தோடு கூடியதும், தோத்திரஞ் செய்ப்பட்டதுமாகிய
எங்களுடைய இச சோமரசத்தை நீ காலை யோமத்திலருந்துவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

211. अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्तयः ।

२ ३ १ २ २ ३ १ २

विश्वा यदजय स्पृधः ॥ ८ ॥

சுவாஂ வெநெந நஶுஹெஃ ஸிரா ஐந்திராடிவதயஃ ।

விஸ்வா யடிஜய ஸ்ப்ரயஃ ॥

அந்வயம்.

इन्द्र !, यत्, विश्वाः, स्पृधः, अजयः, अपां फेनेन, नमुचेः, शिरः, उदवर्तयः ॥

பதவுரை.

इन्द्र !	ஐந்திர !	இந்திர ! (நீ)
यत्	யது	எப்போது
स्पृधः विश्वाः	ஸ்ப்ரயஃ விஸ்வாஃ	{ போரிடும் எல்லா அசுர சேனை களையும்
अजयः	அஜயஃ	வென்றனையோ, (அப்போது)
अपां फेनेन	சுவாஂ வெநெந	{ வசசிர வடிவமாகிய நீ நுரை- யால்
नमुचेः	நஶுஹெஃ	நமுகி, என்னு மசுரனுடைய
शिर	ஸிரா	தலையை
उदवर्तयः	உடிவத யஃ	அறுத்துவிட்டாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—8. கோகுத்தி அசுவகுத்தி ரிஷி

முன காலத்தில் இந்திரன அசுரர்களை வென்றும், நமுகி, என்னும்
அசுரனைப் பிடிக்க முடியாதவனாயினன. அன்றியும் போர செயத அவ
வசுரனால் இந்திரன பிடிக்கப்பட்டான அப்போது அவ் வசுரன இரவீழும்

பகலிலும், உலர்ந்த அல்லது ராமாகிய ஆயுதத்தால் என்னைக் கொல்லாதிருப்பையேல், உன்னை விட்டுவிடுகின்றேன எனப் பிடிப்பட்டுள்ள இந்நிரனுக்குக் கூறினான். அதற்குடன்பட அவ விரதிரன் அவ வசரனால் விடப்பட்டவனாகி, இரவு பகற் காலங்களின் சந்தியில் (இடையில) உலாந்ததற்கும் ராமானதற்கும் வேறுகிய நீர் நுரையால் அவவகரனுடைய தலையை யறுத்துவிட்டனன் எனனும் இப்பொருள் இம் மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது.

இந்நிரனே! நீ நீரநுரை வடிவமாகிய வசசிராயுதத்தால் நழுசி, எனனும் அசுரனுடைய தலையை அறுத்ததுவிட்டாய். எப்போதெனிலோ? போராடும் அசுர சேனைகளனைத்தையும் வென்றவனுபுள்ள காலத்து. “விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்நிரன் அசுரர்களைச் செய்தித்து நழுசி, எனனும் அசுரனைக் கொன்றிலன்” எனபது முதலிய பிராமமண வாகியம். ஈண்டு வேட்போர்களாற் சிந்திக்கற்பாலது. (8)

குறிப்பு — பிராமமணம் எனபது மறையில் ஒரு பாகம்,

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
212. इमे त इन्द्र सोमाः सुतासो ये च सोत्वाः ।

१ २
तेषां मत्स्व प्रभूवसो ॥ ९ ॥

ஐமே த ஐந்திர ஸோமாஃ ஸுதாஸோ யே ச ஸோத்வாஃ ।

தேஷாஃ மத்ஸ்வ ப்ரஹுவஸோ ॥

அநவயம்.

ஹே இந்திர!, தே, ஐமே, சோமாஃ, சுதாஸஃ, ச, யே, சோத்வாஃ, ப்ரஹுவஸோ,
தேஷாஃ, மத்ஸ்வ ॥

பதவுரை.

ஹே இந்திர!	ஹே ஐந்திர!	இந்நிரனே!
தே	தே	நின் பொருட்டு
ஐமே	ஐமே	இந்தரசு
சோமாஃ	ஸோமாஃ	சோமரசம்
சுதாஸ.	ஸுதாஸஃ	பிரியப்படடிருக்கின்றது.
ச	அ	இன்னும்

ये	ये	எச சோமரசம்
सोऽवा	வொகவா:	தேடப்படுமோ,
तेषा	தெஷா:	அதைக குறித்தது
प्रभूवसो !	புஹுவவொ !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர ! நீ
मत्स्र	மகஸ்வ	களிப்படைவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9. வாமதேவ ரிஷி.

இந்திர ! நின் பொருட்டு முவனே காணப்படுகின்ற இச சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது இதற்குமேல எச சோமரசம் பிழிந்தது எடுக்கப்படுமோ, பிழிந்தது எடுத்ததும் எடுக்கவேண்டுமதுமாகிய அதைக குறித்தது மிகத் திரவியமுள்ள இந்திர ! நீ களிப்படைவாயாக. (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

213. तुभ्यं सुतासः सोमाः स्तीर्णं बर्हिर्विभावसो ।

३ १ २
स्तोतृभ्य इन्द्र मृडय ॥ १० ॥

இருக்கு 8-93-25.

தஹுஃ ஸுதாவஸஃ வொஹா: ஸ்ரீண-ஃ வஹி-ஃ வி-ஃ லாவவொ !
வொதஹு ஐந்ரு மூடய ॥

அந்வயம்.

விभावसो !, तुभ्यं, सोमाः, सुतासः, बर्हिः, स्तीर्णं, इन्द्र !, स्तोतृभ्यः, मृडय ॥

பதவுரை.

विभावसो !	விாவவொ !	{ ஒளி வாய்ந்த தனமுடைய இந் திர !
तुभ्यं	தஹுஃ	நின் பொருட்டுச்
सोमा.	வொஹா:	சோமரசம்
सुतासः	ஸுதாவஸ:	பிழியப்பட்டிருக்கின்றது.
बर्हिः	வஹி-ஃ	தருபபையாசனமும்
स्तीर्णं	ஸ்ரீண-ஃ	விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
इन्द्र !	ஐந்ரு !	{ இந்திரனே ! நீ (அவ வாரணத் தமர்ந்தது சோமத்தைப் பருகி)
स्तोतृभ्यः	வொதஹுஹி:	துதிக்கின்ற எம்கட்கு
मृडय	மூடய	நல்குஞ்செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்,

கண்டம்—10 இருக்கு—10. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

ஒளிரகின்ற தனமுடையோய்! அல்லது ஒளியால வியாபகமுடைய இநதிர! நின் பொருட்சு சோமரசம் பிழியப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙன மே தருபபையாசனமும் விரித்திருக்கின்றது. இக்காரணத்தால் இநதிர னே! நீ தருபபையாசனத்தி லுட்காரனதுகொண்டு சோமத்தைப் பருகி எங்கட்கு அருள் செயவாயாக அல்லது நலஞ் செயவாயாக என்பதாம். (10)

பத்தாவது கண்டம்.

முற்றும்.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அததியாயம்—2. கண்டம்—11.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

2 3 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
214. आ व इन्द्रं कृविं यथा वाजयन्तः शतक्रतुम् ।
9 2 3 9 2
मंहिष्ठं सिञ्च इन्दुभिः ॥ १ ॥

இருக்கு 1-30-1.

சூ வ ஐதூம் கூவிம் யதா வாஜயன்து: ஸதக்ரதூம் ।
மஹிஷ்டம் ஸிஞ்ச இந்துபி: ॥ १ ॥

அநவயம்.

(हे ऋत्विग्यजमाना: !,) वाजयन्तः, वः, शतक्रतु, महिष्ठ, इन्द्रं, कृविं यथा, इन्दुभिः, आसिञ्चे ॥

பதவுரை.

(हे कृविज !)	(ஹ க்விஜ: !)	(வேடபோகாள !)
(यजमाना. !)	(யஜமானா: !)	(வேளவித தலைவாகாள !)
वाजयन्तः	வாஜயன:	{ அன்னத்தை விருமபுகினற யாங் கள
व.	வ:	உங்கள் சம்பந்தமாகிய
शतक्रु	ஸதக்ருதம்	{ நூறு வகைக் கருமமுடையவ னும
महिष्ठं	மஹிஷ்டம்	மிகப் பூசிக்கத் தக்கோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனைக் குறித்து
कृवि यथा	க்ருவி யதா	{ விளை நிலத்திற்கு நீர் பாயச்சுவது போன்று
इन्दुभि	இந்துபி:	சோமரசத்தால்
आसिञ्चे	ஆஸிஞ்சே	{ இனிது தெளிக்கின்றோம் (வழி படுகின்றோம்)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11 இருக்கு—1. சுனசசேப ரிஷி.

அன்னத்தை விருமபுகினறவாகளும சுனசசேப ரிஷி சம்பந்தமுடைய வாகளுடான யாங்குள், வேடபோகாளோ ! வேளவித தலைவாகளோ ! உங்கள் சம்பந்தமுள்ள இந்திரனைக் குறித்துச் சோமரசங்களால் முழுதுந் தெளிக் கின்றோம், அதாவது வழிபடுகின்றோமென்பதாம் எவ வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின ! நூறு வகைக் கருமங்களை யுடையவனை. மற்றும் விசேடமாய்ப் பூசிக்கக்கோனை எனக், தெளிப்பதில் உவமை.—உழுத நிலத்திற்கு நீர் பாயச்சுவது போனெனல

(1)

குறிப்பு —கிணற்றிற்குப் போம் வழியில் சாணத் தண்ணீர் தெளித்தல் போல எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 2.

१२ ३१ २२ ३१२
215 अतश्चिदिन्द्र न उपा याहि शतवाजया ।
३२ ३१२
इषा सहस्रवाजया ॥ २ ॥

இருக்கு 8-92-30.

சுதஸ்சிதிந்த்ர ந உவா யாஹி ஸதவாஜயா ।
ஐஷா ஸஹஸ்ரவாஜயா ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, अतश्चित्, शतवाजया, सहस्रवाजया, इषा, नः, उपयाहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஐத்ரு !	இந்திரனே ! (நீ)
अतश्चित्	அதஹித்	விண்ணுலகினின்று
शतवाजया	சதவாஜயா	நூறுவகை ஆழமலகளோடும்
सहस्रवाजया	ஸஹஸ்ரவாஜயா	ஆயிரவகை அன்னங்களோடும்
इषा	இஷா	அன்னரசங்களோடும்
नः	நஃ	எங்களிடத்து
उपयाहि	உபயாஹி	நோக்கமாய வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2 சுருதகஷ்ட ரிஷி

இந்திர ! நீ, இவ விண்ணுலகினினே, அல்லது, இய எந்நூறுவி
னிதத்தினின்று, நூறுவகை வலிகளோடும், அங்கனமே ஆயிரவகை அன
னங்களோடும், அன்னரசங்களோடுங் கூடியவனாய் எங்களைக் குறித்து மிக
நோக்கமாய் வருவாயாக (2)

வாஜம் = அன்னம் என நிருகதம் 2-7ல கூறியிருக்கின்றது

மந்திரம் 3.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
216. आ बुन्दं वृत्रहा ददे जातः पृच्छादि मातरम् ।
२ ३ १ २ २
क उग्राः के ह शृण्विरे ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-45-4.

சூ ஸுந்தம் வுத்ருஹா டதே ஜாதஃ பூக்ஷாதி மாதரம் ।
க உக்ராஃ கே ஹ ஸ்ருணிரே ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा, जातः, बुन्द, आददे इह, उग्राः, शृण्विरे, केके, मातरं, विपृच्छात् ॥

பதவுரை.

ॐ	வகு-ஹா	விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரன்
जातः	ஜாத:	பிறந்தவுடனே
बुद्धं	பெ-பு-நா	பாணத்தை
आददे	சூ-ப-பெ	ஏந்திக்கொண்டு
इह	ஐ-ஹ	இவவுலகில
उग्रा.	உ-பு-ர:	ஆற்றலைக் காட்டுவோர்களான
शिवरे	ஸ-வி-ரே	புகழாளர்
के के ?	கே கே ?	யாவர்? யாவா? என
मातरं	மாதரம்	அன்னையை
विष्वक्ता	விஷ்வகா	வினாவினன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரன் பிறந்தவுடனே பாணத்தை எடுத்துக்கொண்டு பெரும் வலியுடையாராய் ஈண்டு வீரத்தாற கோத்தியுனை யா யாவா? யாவா? எனதகனது அன்னையைக் கேட்டனன எனபதம். (3)

புரதம் எனபது பாணமென்று நிருத்தம் 6-32-ல் யாஸ்கமுனிவா கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 4.

३१२ ३१२ ३१२
217. वृवदुक्थं हवामहे सृप्रकरस्तमृतये ।
१२ ३२ ३१२
साधः कृण्वन्तमवसे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-32-10.

வ்ருவதுக்ஹ்வாவஹே வ்ருவ்ருகரஸ்தமரதயே ।
ஸாஸ: க்ருண்வன்தவஸே ॥

அநவயம்.

ऊतये, सृप्रकरस्तं, अवसे, साधः, कृण्वन्तम्, वृवदुक्थं, हवामहे ॥

பதவுரை.

उत्तये	ஊதயே	உலகத்தை யிரக்திததற்பொருட்டு
सुप्रकरन्	ஸுபுக்ரஹம்	கைதூக்கிக்கொண்டு நிற்பவனும்,
भवसे	சுவஸே	உலக பரிபாலனத்திற்காக
साधः	ஸாடயஃ	அனுகூலமாகிய திரவியத்தைக
कृण्वन्	கூணுவன்	கொடுக்கப்பட்டவனும்,
वृवदुवथं	வூவதுவதம்	{ மிகத துதிக்கப்படுபவனுமாகிய இந்திரனை
हवामहे	ஹவாஹேஹ	யாம் அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. மேதாதிதி ரிஷி.

உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கையெடுத்துக்கொண்டிருப்பவனும், உலக பரிபாலனத்தின் பொருட்டு அனுகூலமாகிய தனத்தைக் கொடுப்பவனும் மிகத துதிக்கப்பட்டோனுமாகிய இந்திரனை ஆவாகனம் பண்ணுகின்றோம். (அழைக்கின்றோம்)

யாஸ்க முனிவரும் 'மிகத துதிக்கப்படுவோன்' எனவும், பாது காப்புத் தொழிற செய்ய எடுத்துள்ள கைகளை யுடையான், எனவுங் கூறியுள்ளாரா. (4)

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
218. ऋजुनीती नो वरुणो मित्रो *नयति विद्वान् ।

३ २ ३ २ ३ १ २
अर्यमा देवैः सजोषा ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-90-1

ஐஜுநீதீ நொ வரூணோ மித்ரா நயதி விவ்நா ।

அர்யமா தேவையே சஜோஷா ॥

அநவயம்

மித்ர., வரூண., விவ்நா., ந.; ஐஜுநீதீ, நயதி, தேவையே, சஜோஷா., அர்யமா ॥

பதவுரை.

मित्रः	உித்ரு:	{ பகலுககுக்குரிய (அபிமானி) தேவனும
वह्ण	வாஹ்ண:	{ இரவுக்குரிய (அபிமானி) தேவனும
विद्वान्	விவ்நாந்	{ சோபபிககததக்க மேலிடத்தை யுணர்ந்தவனுய்
न	ந:	எங்களை
ऋजुनीती	ஐஜுநீதீ	நேர்வழியாக
नयति	நயதி	கொண்டுபோய்ச் சோககின்றான்.
देवे,	தேவெ:	ஏனைய தேவர்களோடு
सजोषा	சஜொஷா	சம்பபிரியமுள்ள
अयमा	அயமோ	{ பசவிரவுகளை வேறுபடுத்தாது சூரியனும், (நல்ல வழியாய் அவ்விடம் கொண்டுபோய்ச் சோபபானாக எனச் சோதத்துக் கொள்க.)

சாயண பாடியம்.

காண்டம்-11 இருக்கு-5. கோதம ரிஷி.

பகலுககு அபிமான தேவன் மித்திரன், இரவிற்கு அபிமான தேவன் வஹ்ணன் எனனு மிவவிருவாகளும், தாம் கொண்டுபோகத் தக்க உததம் விடத்தையுணர்ந்து கோணவழியிற் கொண்டுபோகாது நலவழியிற் கொண்டு போய் எங்களை வேண்டியபலனை அடையுமாறு செய்கின்றார்கள் அங்ஙனமே இந்திரன் முதலிய அன்னிய தேவர்களோடு சமமாகிய பிரியமுள்ளவனும், இரவு பகலை வேறுபடுத்தாது சுருத்தனுமாகிய சூரியனும், எங்களை நோ வழியாய் விருப்பிய இடத்தை அடையுமாறு செய்வானாக. (6)

மந்திரம் 6.

३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 219. दूरादिहेव * यत्सतोऽरुणस्य रशिश्वितत् ।
 २ ३ २ ३ १ २
 वि भानुं † विश्वथाऽतनत् ॥ ६ ॥

ஐ ராஜிஹெவ யத்ஸதோரணஸ்ய ராஸிஸிதஸு ।
 வி ஹாநஸு விஸ்வதாஸ்தநஸு ॥

* यसत्यरणासु, † विश्वथातनत्, எனபது இருக்கு.

அங்வயம்.

दूरात्, इह सतः इव, अरुणसुः, यत्, अशिषितत्, भानुं, विश्वया,
व्यतनत् ॥

பதவுரை.

दूरात्	உரூராக்	தூரத்திலிருந்து (கொண்டே)
इह सत इव	ஐஹ வசத: ஐவ	எண்டு அருகிலிருப்பது போன்று
अरुणसुः	அரணஸு:	பிரகாசமாகிய உஷா தேவதை
यत्	யக்	எப்போது
अशिषितत्	அசிபிதக்	விளங்குகின்றதோ, (அப்போது)
भानु	மான்	பிரகாசத்தைப்
विश्वया	விஸ்வயா	பல வகையாக
व्यतनत्	வ்யதநக்	விரியச் செய்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6 பிரமாதிதி ரிஷி.

தூரத்திலேயே அதாவது ஆகாசத்தின் பூர்வபாகத்திலிருந்துகொண்டே
எண்டு அருகில் இருப்பது போன்று பிரகாசமாகிய உஷா தேவதை எப்
போது விளங்குகின்றதோ, அப்போது சூரியப் பிரகாசத்தைப் பல வகை
யாகப் பரவச் செய்கின்றது.

அசுவினி சூமாராகளே ! உஷா தேவதை துதிக்கப்பட்டதாய் வெளிப்
பட்டது. விதிக்கப்பட்ட அசுவினியின் வேளவியைக் கேட்க நீங்களிரு
வரும் வெளிப்படுவீர்களாச், என பிராத ரணுவாக உஷா காண்டத்தைத்
தழுவி இம் மந்திர வாங்கியத்தை முடித்துக்கொள்க. (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ २
220. आ नो मित्रावरुणा वृतेर्गव्यूतिमुक्षतम् ।

२ ३ १ २
मध्वा रजांसि सुक्रत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-62-16

சூ நொ மித்ரா வரூணா வ்யுதெமவ்யூதி மூக்ஷதம் ।
மயா ரஜாஸி ஸுக்ருதம் ॥

அங்வயம்

सुकू, मित्रा वरुणा, नः, गव्यूति, वृतेः, आ उक्षतम्, रजांसि, मध्वा उक्षतम् ॥

பதவுரை.

सुकृत्	ஸுகூரு	அழகிய கருமமுடைய
मित्रा वरूणा	மித்ரா வரூணா	மித்திர வருணாகளே ! நீவிர்
न	ந:	எங்களுடைய
गव्यूति	மவ்யூதி	கோகளுடைமீட்டதை
वृत्तै.	வ்யுடுதெ:	நெய்க்குக் காரணமான பாலால்
आ उक्षतं	ஆ உக்ஷதம்	{ எங்குந் தெளிப்பீர்களாக (அதா வது பாற பச்சுக்களைக் கொடுப பீர்களாக)
रजांसि	ராஜாஸி	இலௌகிக வைதிக இடங்களைத்
सध्वा (उक्षतम्)	உயூ (உக்ஷதம்)	தீம பாலாற் (நெளிப்பீர்களாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—7. விசுவாமித்திரா, அல்லது சமதக்கினி ரிஷி.

அழகிய கருமங்களுடைய மித்திர வருணாகளே ! நீவிர் எங்களுடைய கோகுகளின் வழியை அநாவது.—கோகுகள் வாழ்மிட்டதை, வெண்ணைக்குக் காரணமாகிய பாலிலை முற்றந் நெளிப்பீர்களாக. பாற பச்சுக்களைக் கொடுப்பீர்களாக எனபது பொருள். எங்களுடைய இலௌகிக வைதிக இடங்களை மதுரமாகிய பாலாற் நெளிப்பீர்களாக (7)

குறிப்பு —மித்திர வருணாகள் பச்சுக்கள் மேயும் புறப்பூமியை மழையால் நனைப்பார்களாக. மற்றும் உரிலைக் மண்ணிலைகளுக்கும் நீரால் நல்கு செய்வாராக எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம். 8.

२३ २ ३२ ३ २३ १ २ ३ १ २
221. उदु त्ये सूनवो गिरः काष्टा * यज्ञेष्वत्त ।
३ १ २ ३ १ २२
वाश्वा अभिज्ञु यातवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-37-10.

உது தெந் ஸூனுவொ மிர: காஷ்டா யஜ்ஞவத் து ।
வாஸ்வா அபிஜ்ஞ யாதவெ ॥

அநவயம்.

त्ये, गिरः, सूनवः, यज्ञेषु, काष्टाः, उत् उ, अत्त, वाश्वाः, अभिज्ञु,
यातवे ॥

* अज्ञेष्वत्त, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

ये	தெய்	புகழ்பெற்ற அந்த
गिर. सूनुवः	மிரஃ ஸூநவஃ	{ வாகையுண்டாக்கும வாயுநகர (மருதனுகள)
यज्ञेषु	யஜ்ஞேஷு	தமது யாகங்களிலிருக்குமபோது
काष्ठा.	காஷ்டாஃ	நீரை
उत् उ	உக் உ	மேம்பாடாகப்
अतत	அதத	{ பெருக்குகின்றன (அதை யருந தற்பொருட்டு
वाश्रा;	வாஸ்ராஃ	கத்துகின்ற பசுக்களை
अभिनु	அபிநு	கால தூக்கிக்கொண்டு
यातवे	யாதவை	ஒடுமாறு (செலுததுகின்றன).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. பிரஸகணவ ரிஷி.

புகழ்பெற்ற வாகையை யுண்டாக்கப்பட்ட அவ வாயுநகர, (நா அண்ணாம
முதலிய விடங்களிலிருந்து சலித்ததுகொண்டு வாகையை யுண்டாக்குகின்றன)
தமது வேளவிகளிலிருக்குமிடத்து நீரைப் பெருக்குகின்றன நீரை
பெருக்கசெய்து அதைக் குடிப்பதன் பொருட்டுச், சந்தமிட்டுக்கொண்டு
கால தூக்கி ஒடுமாறு பசுக்களைச் செலுத்ததுகின்றன ஈண்டுச் செலுத்தது
கின்றன எனபது என்கி நின்றது (7)

ஈண்டு மூலத்திலுள்ள 'காஷ்டம்' எனபதற்கு = நீர், எனபது பொரு
ளாம் 'அபுபுக்களுங் காஷ்டமெனப்படுகின்றன, எனறா யாகை முனிவரும்.

தற்ப்பு —அவிகளை விருமபி வருவீர்களாக, என அழைக்குமாறு மருதனுகள
(பிருஷணியின் புத்திரர்கள்) சத்தத்தோடு மழையையும் வேளவி செய்யுமிடத்திற்கு
அனுப்புகின்றார்கள் எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

३२३ ३ १ २ ३ १ २३ ३ २
222 इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् ।
१ २ ३ २
समूहमस्य पाशंसुले ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-22-17

ஐஹ விஷ்ணுவிச்சக்ரமே த்ரேயா நிதயே பதம் ।
ஸமூஹமஸ்ய பாஸஸுலே ॥

அநவயம்

விष्णு , इद, विचक्रमे, त्रेधा, पद, निदधे, अस्य, पांसुले, समूढम् ॥

பதவுரை

विष्णु	விஷ்ணு:	{ திரிவிக்கிரமாவதாரங் கொண்ட பகவான்
इदं	ஐதம்	இவ் வுலகனைதனத்திற்
विचक्रमे	விசுக்ரமே	{ விசேடமாய் ஆக்கிரமித்ததுக கொண்டனன (அக்கால)
त्रेधा	தெத்யா	மூவகையாக
पद	பதம்	தனது அடியை
निदधे	நிதயே	வைத்தனன
अस्य	அஸ்ய	இப் பகவானுடைய
पांसुले	பாஸுலே	தூளியையுடைய திருவடிக்கண
समूढ	ஸமூஹம்	இவ் வுலகனைதது மடங்குகின்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11 இருதகு—1) மேதாதிதி ரிஷி

திரிவிக்கிரமாவதாரமெடுத்த விஷ்ணு, காணப்படும் இவ்வுலகனைதனது யுக குறித்தது விசேடமாக ஆக்கிரமித்தனா அப்போது மூவகையாகத் தனது அடியை வைத்தனா இவ் விஷ்ணுவினுடைய தூளிபடிந்த திருவடியினால் இவ்வுலகனைதனது மடங்கிவிட்டது

ரண்டு வியாபகமாகிய விஷ்ணு மூன்றடி வைத்தனா. மண, விண், சுவாகம எனனும் மூன்று தன்மையாம் பொருட்டுடனபா சிலா, கயாசுரன சிசில எனபா சிலா, எல்லாம் அடங்கியவிடத்து அந்தரிககத்தில் திருவடி காணப்படாமையின் தூளிபோல திருவடி காணப்படவில்லை யென்று அடங்கியதன் உவமையாமெனபா சிலா, இவ்வாறு யாஸக முனிவா நிருத்தங் கூறுகின்றது (இது நிருத்தத்தின் கருத்து.) (9)

பதினேராவது கண்டம்

முற்றும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அததியாயம்—2. கண்டம்—12.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

223. १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २
 अतीहि मन्युषाविण्ं सुषुवां॑ *समुपेरय ।
 ३ २ ३ २ ३ १ २
 अस्य रातौ सुतं पिब ॥ १ ॥

இருக்கு 4-32-22

சுதீஹி உநுஷாவிணம் ஸுஷுவாம் ஸுஓபெரய ।

சுஸு ராதௌ ஸுதம் பிப ॥

அநவயம்

हे इन्द्र', मन्युषाविणं, अतीहि, सुषुवांस, उपेरय, अस्य, रातौ, सुत, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र'	ஹே ஐநு!	இந்திரனே! நீ
मन्युषाविण	உநுஷாவிணம்	{கோபத்தால் கோமரசம் பிழிந் தெடுக்கின்றவனை
अतीहि	சுதீஹி	நீக்கிவிடுவாயாக.
सुषुवांसं	ஸுஷுவாம்ஸம்	{அழகிய முறையில் இந்த ரகம் பிழிந்தவனை
उपेरय	உபெரய	தனதிடம் வரச செய்வாயாக.
अस्य	சுஸு	இந்தத் தலைவனுடைய
रातौ	ராதௌ	வேளவியைப்பற்றிய அகையில்
सुतं	ஸுதம்	தேடிய சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக

* समुपारये इम रातं सुतं पिबं, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே! நீ கோபததோடு சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்றவனை யணுகாதே. இவ்விடத்தில் அனபோடு சோமரசம் பிழிந்தவனை அருகில வரச்செய்துகொள்வாயாக. இந்த எசமானனுடைய வேளாவி நகைபிற பிழிந்த சோமரசத்தை யருளுவாயாக. (1)

குறிப்பு —சோமரசம்பிழிபும ஏனையோர்க்குப்பாற செல்லு திடத்து மேம்பட்ட சோமரசம் பிழியுமென்னிடத்தும் வருவாயாக என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 2.

२३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
224. कदु प्रचेतसे महे वचो देवाय शस्यते ।

१ २२३ १ २
तदिदस्य वर्द्धनम् ॥ २ ॥

கடும் ப்ருவெதஸெ மஹ வவொ ஷெவாய ஸஸ்யதெ ।
ததிதஸ்ய வர்ட்டநம் ॥

அந்வயம்.

மஹே, ப்ருவெதஸே, ஷெவாய, கடும், வச், ஷஸ்யதே, ததித், அஸ்ய, வர்ட்டநம் ॥

பதவுரை.

மஹே	மஹே	மகத்தாகியதும்
ப்ருவெதஸே	ப்ருவெதஸெ	{ மேம்பட்ட அறிவைபுடையது மாகிய
ஷெவாய	ஷெவாய	இந்திர தேவதைக்கு
கடும்	கடும்	பழிப்புள்ள
வச்	வச்	துதியாகிய எனது வாக்கும
ஸஸ்யதே	ஸஸ்யதெ	புகழுடையதாகின்றது
ததித்	ததித்	அது(வே)
அஸ்ய	அஸ்ய	இவ வேளாவித் தலைவனுடைய
வர்ட்டநம்	வர்ட்டநம்	வளரரசிக்குச் சாதனமாம்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

பேரறிவை புடையவனும, பிரகாச முதலிய குணங்களோடு கூடிய வனுமாகிய இந்திரனுக்கு, பழிக்கத்தக்க எனது தோத்திர வடிவ வாகும பெருமை புடையதாகின்றது. அதாவது —மேம்படுமாறு இந்திரதேவன அனுகிரகிப்பானாக என்பது பொருள் அதுவே இவ வெசமானன வளர் வதற்குக் காரணமாகும் அதாவது உண்மையில் முயற்சிகளுக்கு சாதனம் எனபதாம்.

(2)

குறிப்பு —துதிப்பது எதற்கு? இந்திரனுடைய தோத்திரை வளர்ச்சியை வதற்கு எனபது அந்நிலை சருகது.

மந்திரம் 3.

225. ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
 उक्थं च न शस्यमानं * नागोरयिराचिकेत ।
 १ २ ३ २ ३ १ २
 न गायत्रं गीयमानम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 4-16-3.

உக்ஸு வ ந ஸஸ்யமானம் நாமொரயிராஅகிகேத ।
 ந மாயத்ரும் ஸீயமானம் ॥

அந்வயம்.

அகோ:, அயி:, ஸஸ்யமானம், உக்ஸு வ ந, அஅகிகேத, ந, மாயத்ரும் ॥

பதவுரை.

அகோ:	சுமொ:	துதியாதவாகுசு
அயி:	சுயி:	சுததுருவாகிய இந்திரன
ஸஸ்யமானம்	ஸஸ்யமானம்	{ ஓதா, எனனும இருக்குப் படிப போன கூறிய
உக்ஸு வ	உக்ஸு வ	துதிகளையும்
அஅகிகேத	சுஅகிகேத	அறிகின்றன.
ந	ந	இப்போது
ஸீயமானம்	ஸீயமானம்	பாடப்படுகின்ற
மாயத்ரும்	மாயத்ரும்	{ கீத நடைபயையும் அல்லது காயத திரி யென்னுரு சந்த விசேடத தையும் (அறிகின்றன)

* அகோ, அரி, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. மேதாதிதி பிரியமேதாகள் ரிஷிகள்.

துதிககாதவாகடசுச சததுருவாகிய இந்திரன், இருக்கோதுவார்களென் னுட ஓதாககள் சொல்கின்ற சஸ்திரமென்னும தோத்திரங்களையுங் கேட்கின றுன இப்போது துதிப்போர்களாற் பாடத்தக்க கீதநடையையும் (சாமத டையும) அல்லது காயத்திரி என்னுஞ் சந்தப் பாடலையுங் கேட்கின்றான். இக்காரணத்தால் யாங்களும அவ விரதிரனைத் துதிக்கின்றோம் எனபது பொருள். (3)

குறிப்பு —தனமுள்ள இந்திரன் இனிமையற்ற துதியைக் கேட்கான் நற் றுதியைக் கேட்பான் எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
226. इन्द्र उक्थेभिर्मन्दिष्टो वाजानां च वाजपतिः ।
१ २ ३ २ ३ १ २
हरिवान्सुतानां सखा ॥ ४ ॥

ஐந்ரு உக்ஸுவிஸ்திஷ்டோ வாஜாநாம் ச வாஜபதிஃ ।
ஹரிவாநு ஸுதாநாம் ஸகா ॥

அந்வயம்.

வாஜானா, வாஜபதி, हरिवान्, इन्द्रः, उक्थेभिः, मन्दिष्टः, सुतानां, सखा ॥

பதவுரை.

वाजानां	வாஜாநாம்	அன்னங்களுக்கும்
वाजपतिः	வாஜபதிஃ	{ சிறப்புற்ற அன்னங்கட்கு இறை வனும
हरिवान्	ஹரிவாநு	{ அரி, என்னுங் குதிரையையுடையவனுமாகிய
इन्द्र	ஐந்ருஃ	இந்திரன்
उक्थेभिः	உக்ஸுவிஃ	பாடலவடிவத் தோத்திரங்களால்
मन्दिष्टः	மநிஷ்டஃ	மிகக்கனிப்படைந்தனன.
सुतानां	ஸுதாநாம்	பிழிந்த சோமசத்திற்கு
सखा	ஸகா	நண்பனபோற் பிரியமுள்ளான்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4 விசுவாமிததிர ரிஷி

அன்னங்களுகளு மேம்பட்ட அன்னங்கட்குத் தலைவனும், அரி,
என்னுங் குதிரையையுடையவனுமாகிய இரதிரன், இருக்கேந் துவா கூறு
கின்ற தோத்திரங்களால் மிக்க களிப்படைந்தோனாய், பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
சோமரசத்தில் நண்பன்போல பிரியுமடைகின்றான் என்பது பொருள் (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
227. आया ह्युप नः सुतं वाजेभिर्मा हणीयथाः ।

३ १ २ २ १ २
महान् इव युवजानिः ॥ ५ ॥

சூயா ஹுப நஃ ஸுதம் வாஜேபிர்மா ஹுணீயதாஃ ।
ஹோந் இவ யுவஜானிஃ ॥

அநவயம்.

(हे इन्द्र !,) युवजानिः, महान् इव, नः, सुतं, उपयाहि, वाजेभिः, मा हणीयथाः॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹே ஐந்த்ர !)	(இரதிரனே ! நீ)
युवजानिः	யுவஜானிஃ	தருணியாகிய மனையாளைடைய
महान् इव	ஹோந் இவ	தலைவன் போல
नः	நஃ	எங்களுடைய
सुतं	ஸுதம்	சோமரசத்தை
उपयाहि	உபயாஹி	ஏற்றுக்கொள்வாயாக. (மறஹம்)
वाजेभिः	வாஜேபிஃ	ஏனைய அன்னங்களாற்
मा हणीयथाः	மா ஹுணீயதாஃ	களிப்படையாதோனாகவாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருக்கு—5 மேதாதிதி பிரியமேதாக்கள இருடிகள்

இரதிர ! பிழிந்தெடுத்த எங்களுடைய சோமரசத்தை நீ வந்தது ஏற்றுக்
கொள்வாயாக. மறஹம் ஏனையோர்கள் கொடுத்த அவியாகிய அன்னங்
களாற் களிப்படையாதோனாவாயாக அதிலுவமை — தருணியாகிய மனை

யானையுடைய தலைவனபோன்று அதாவது அழகிய மாதை மணந்த தருணை ஏனைய பெண்களாற் களிப்பபடையான, ஆனால் அத தருண மாதையே தழுவுவான அஃதொப்ப எனபதாம் (5)

குறிப்பு —சோமரசததையம் ஏனைய ஁னனங்கனையும் ஏற்றுக்கொள்ள எங்க ளிடம் வருவாயாக வயது மிகுந்தவன் தருணியிடத்தில் கோபம் வையாததுபோல எங்க ளிடத்திற் கோபம் வையாதே எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 6.

228. ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २
 कदा वसो स्तोत्रं ह्येत आ अव श्मशारुधवाः ।
 ३ २ ३ २ ३ १ २
 दीर्घं सुतं वाताप्याय ॥ ६ ॥

இருக்கு 30-105-1

கடா வவொ ஷ்ஸூத்ரம் ஹய-த சூ சவ ஸ்ஸாருயவாஃ ।
 டீவ-ம் ஸு-தம் வா தாவ்யாய ॥

அநவயம்

वसो !, ह्येते, स्तोत्र, श्मशा, वाताप्याय, दीर्घ, सुतं, कदा, अवार्धत्, वाः ॥

பதவுரை.

वसो !	வவொ !	வியாபகனாகிய இரதிரனே !
ह्येते	ஹய-தெ	துதிவிரும்பிய நினனை
स्तोत्र	ஷ்ஸூத்ரம்	எனது துதி
श्मशा	ஸ்ஸா	{ வாயக்கால வழியாக நீரைக்கட்டி வைப்பதுபோல
वाताप्याय	வாதாவ்யாய	தண்ணீரைக் கொடுக்குமாய்
दीर्घं	டீவ-ம்	பரந்த
सुतं	ஸு-தம்	சோமரசத்தை முன்னிட்டு
कदा	கடா	எப்போது
अवार्धत् ?	சவார-யக் ?	சட்டுப்படுத்துமோ ?
वाः ?	வாஃ ?	தடுத்த நிவாத்திககுமோ ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—6 கௌதச தாமிததிர ரிஷி.

வாழ்விக்கின்ற இரதிரனே ! துதி விரும்பிய உனனை, எனது தோத்திரம் எக்காலத்தில சட்டுப்படுத்துமோ ? சட்டுப்படுத்தி, எப்போது நீக்கு

மோ ? அதாவது இதனமைய சமயம் எக்கால் எமக்குக் கிடைக்குமோ ? என விருமபுகின்பேரென என்பதாம். அதிலுவமை —வாயக்கால் வழியாக வயலில் தண்ணீரைக் கட்டிவைத்து விடுமாறெனல் யாது கருதித் தடுத்து லெனின ? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது —வேளவியின் மூவகைக் கரும்பு களால் மிகப்பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை முன்னிட்டு எனக் எதன்பொருட் டெனின ? தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கு ாண்டு வாதமாகிய காற்றால் கீழே விழுத்தப்படுதலின் தண்ணீர் 'வாதாபயம்' எனப்பட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

220 १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
 ब्राह्मणादिन्द्र राधसः सोमः सोममृतं रनु ।

२ ३ २ ३ १ २ २
 तवेदं सख्यमस्तृतम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-35-5

வ்ராஹ்ணாதிந்த்ர ராடஸஃ சோமஃ சோமமூதம் ரனம் ।
 தவெதம் ஸக்யமஸ்தூதம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ब्राह्मणात्, राधसः सोमः, ऋतून् अनु, पिब, तव, इदं, सख्यं,
 अस्तृतम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! (நீ)
ब्राह्मणात्	வ்ராஹ்ணாஃ	{ வேட்போர்களிடமிருந்து நாயகன் எனனும பிரமணைப்பற்றிய
राधसः	ராடஸஃ	{ பொன் வாடி வய பாதகிரந்தநிலிற் றது
सोमः	சோமம்	சோமரசத்தை
ऋतून् अनु	ஃ தனநு சுநம்	தேவாகட்குப் பின்னா
पिब	பிஸ	அருந்து நாயாரச, ஏனெனின ?
तव	தவ	உனக்கு
इदं सख्यं	உதம் ஸக்யம்	{ தேவாகளோடு நட்பு ய இருக்க நட்புத் தன்மையானது
अस्तृतं	ஸஸ்தூதம்	{ கொடைநுதல் லாட. (அந்நலின் எனக்)

சாணய பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி

இந்திரனே! நீ 'பிரமன' எனனும வேளவி நியாமகனுடைய சம்பந்தமாகிய பொன்மயப் பாததிரத்தினின்றும் சோமரசத்தை யருந்துவாயாக யாது செய்துகொண்டேனின்? தேவர்களைத் தழுவிக்கொண்டு. அதாவது தேவர்களும் அருந்துவார்களாக எனபது பொருள். தேவர்களுடைய நட்புத் தன்மை கெடாதிருக்கின்ற இக்காரணம் பற்றியே தேவர்களாலும் அருந்தற பாலது எனபது பொருந்துமெனக

(7)

ம ந திர ம் 8.

230. ^{3 9 2 3 9 2} वयं वा ते *अपि स्मसि स्तोतार इन्द्र गिर्वणः ।

^{9 2} त्वं नो जिन्व सोमपाः ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-32-7.

வயம் வா தெ சுவி ஸ்மஸி ஸ்தோதார ஐந்திர மிவ-ணஃ ।
 த்வம் நொ ஜிந் வஸோமபாஃ ॥

அநவயம்.

हे गिर्वणः !, हे इन्द्र !, ते, अपि, वयं वा, स्तोतारः, स्मसि, सोमपाः, त्वं,
 नः, जिन्व ॥

பதவுரை.

हे गिर्वणः !	ஹ மிவ-ணஃ !	வாக்குகளாற் றுதிக்கத் தக்க
हे इन्द्र !	ஹ ஐந்திர !	இந்திரனே !
ते अपि	தெ சுவி	உனக்கு
वयं वा	வயம் வா	யாங்கள் உண்மையில்
स्तोतार.	ஸ்தோதாரஃ	{ தோத்திரம் பண்ணுகின்றவர்களாக
स्मसि	ஸ்மஸி	இருக்கின்றோம்
सोमपाः !	ஸோமபாஃ !	சோமம்ருந்துவோய !
त्वं	த்வம்	நீ
नः	நஃ	எங்கட்குப்
जिन्व	ஜிந்	பிரியமுண்டாகக்குவாயாக.

* अपिस्मसि, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருசூ—8 மேதாதிதி ரிஷி.

வாகுகளாற போற்றத்தக்க இந்திரனே! உண்மையாய் உன்னை நாங்கள் துதிக்கப்பட்டவர்களா யிருக்கின்றோம். சோமரச மருநதுவோய! நீ எங்களைப் பிரியப்படுத்துவாயாக

(8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २
231. एन्द्र पृक्षु कासुचिन् नृम्णं तनूषु धेहि नः ।

१ २ २ १ २
सत्राजिदुग्र पौंथ्स्यम् ॥ ९ ॥

ஊநு வுக்ஷு காவஸுவிநு நுண தநகுஷு டேஹிநஃ ।
ஸத்ரா ஜிஹு வளஸுஸ்யம் ॥

அந்வயம்.

ஹே இந்த்ர!, ப்ரக்ஷு, காசுசித், நஃ, தநூஸு, ந்ரம்ண, ஆதேஹி, ஓக்ர!, சத்ராஜித்,
பௌஸ்ய, ஆதேஹி ॥

பதவுரை.

ஹே இந்த்ர!	ஹே ஊநு!	இந்திரனே!
ப்ரக்ஷு	வுக்ஷு	கூடியுள்ள
காசுசித்	காவஸுவிநு	யாதானுமொரு
நஃ	நஃ	எங்களுடைய
தநூஸு	தநகுஷு	அங்கங்களில்
ந்ரம்ண	நுண	ஆற்றலை
ஆதேஹி	சுயேஹி	நிலை நாட்டுவாயாக.
ஓக்ர!	உக்ர!	முழு வலியுள்ளோய!
	ஸத்ராஜித்	{ பன்னிரு தினங்களிலாகின்ற வேளவியால் வசப்படோனாய்
	வளஸுஸ்யம்	ஆணமக்கட்கு நலநதரும பயனைக்
	ஹி	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—9. விசுவாமிததிரா, அல்லது காதிரா, அல்லது
பிரதா, அல்லது உதலா ரிஷி.

இந்திர! எங்களுடைய கூட்டமாபுள்ள அங்கங்களில் எவ்வகையிலேனும்
வலியை நிறையக்கொடுப்பாயாக முழுவனமையுடையாய்! பன்னிரண்டு
நாட்களில் செய்யப்படும் வேளவிகளால் வசப்படுத்தப்பட்டவனான இருந்து
பருட்டிடுதது நலந்தரும் பயனைத் தருவாயாக எனபதாம் (1)

மந்திரம் 10.

३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ २
232. एवा ह्यसि वीरयुरेवा शूर उत स्थिरः ।
३ २ ३ २ ३ १ २
एवा ते राध्यं मनः ॥ १० ॥

இருக்கு 8-92-24.

ஊவாஹ்யூஹி வீரயுரெவா ஸூர உத ஸ்திரஃ ।

ஊவா தெ ராடியம் மனஃ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, वीरयुः, एव, असि, हि, शूरः एव, उत, स्थिरः, ते, राध्यम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஹிந்த்ர!	இந்திரனே! (நீ)
वीरयुः एव	வீரயுஃ ஊவ	{ போவீராகளைக் கொல்ல விருப புடையனாகவே
असि	அஹி	இருக்கின்றாய்.
हि	ஹி	இக்காரணத்தால் நீ
शूरः एव	ஸூரஃ ஊவ	சூரனே.
उत	உத	மற்றும்
स्थिरः	ஸ்திரஃ	தையியமுடையோனாய். ஆதலின்
ते	தே	உனது
मन	மனஃ	மனம்
राध्यम्	ராடியம்	ஆராதிக்கத்தக்கதாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. சுருதக்கூடி ரிஷி.

இந்திர! நீ போத தொழிலில் வல்லுநரான சததுருக்களைக் கொல்ல உண்மையில் விருப்புடையவனாகவே யிருக்கின்றாய். இதுபற்றியே நீ சமாதானே ஆகின்றாய் மற்றும் போக்களத்தில் நிலையுடையவனாகின்றாய். அதாவது — ஓரிடத்திலிருந்துகொண்டே சததுருக்களை அடியோடழிக்கின்றாய் எனபதாம் இவ்வாறானமையின் உன்னுடைய மனம் தோத்திரங்களாற் போற்றத் தக்கதேயாம். அதாவது மனதால் நீ சததுருக்களை யழிக்க போரில் தைரிய முத்திபவைகளை யடைகின்றதினாலேயே உன்னுடைய மனது யாவாகளாலும் துதிக்கற்பாலது எனபது பொருள் (10)

பன்விரண்டாவது கண்டம்

முற்றம்.

ஐந்திர காண்டம் முற்பாதி

இரண்டாம் அத்தியாயம்

முடிந்தது.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—1.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३ १ ३ १ २ ३ १ २
233. अमि त्वं शूर सोमः ॥ इव धेनुवः ।

१ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
ईशानस्य जगतः सर्वशमीशानमिन्द्र तस्युषः ॥ १ ॥

இருக்கு 7-32-22.

சுவி சுவா ஸஞா நொநுஜொஹுஜா ஐவ யெநவஃ ।

ஈசாநசயஜகதஃ சர்வசமீசாநமிந்ர தஸ்யுஷஃ ॥

அந்வயம்.

हे शूर इन्द्र !, अस्य, जगतः, तस्थुषः, ईशानं, स्वर्दृशं, त्वा, अदुग्धाः,
धेनवः, इव, अभिनोनुमः ॥

பதவுரை.

हे शूर इन्द्र !	ஹே ஸூர இन्द्र !	சூரத தன்மையுள்ள இந்திரனே !
अस्य जगतः	அஸ்ய ஜமதஃ	இச் சங்கமப் பொருளாகடகும்
तस्थुषः	தஸ்தூஷஃ	தாபரப் பொருள்கடகும்
ईशानं	ஐசானம்	ரசனும்,
स्वर्दृशं	ஸ்வர்த்ரஸம்	{ அனைத்தையுங் காண்கின்றவனு மாகிய
त्वा	த்வா	உன்னையே
अदुग्धाः	அது஑்யாஃ	கறவாது பால்நிறைநிறதுள்ள
धेनवः इव	யெநவஃ இவ	{ கோக்கள போல, (சோமரசத்தை யேந்தி நிற்கும் யாங்கள்)
अभिनोनुमः	அபினொநுமஃ	பனமுறை வணங்குகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

இவ் வததியாயததிலும் இந்திரனே துதிககப்படுகின்றான். மற்றும்,
ஏனைய தேவதைகளுந் துதிககப்படுகின்றார்கள்.

எவர்பால வேதம் வெளிப்பட்டதோ ! எவா வேதங்களால உலகனைத்
தைபு முண்டாக்கினாரோ ! அந்த விததியா தீர்த்த மகேசுரனை யான்
வணங்குகின்றேன்

கண்டம்—1. இருககு—1. வசிட்ட ரிஷி, பிருகதி சந்தம்.

சூரததன்மையுள்ள இந்திரனே ! தாபர சங்கம மாகிய இவ் வுலகிற்கு
இறைவனும், எல்லாவற்றையுங் காண்கின்றவனுமாகிய நின்னையே, கறவாத
கோக்கள பால மடியில் நிறைய வைத்துக்கொண்டு நிற்பன போல, சோம
ரசத்தால நிறைநிறதுள்ள 'சமசு' எனனும் அகப்பை விசேடநதைத் தாங்கிக்
கொண்டு நிற்கின்ற யாங்கள் பனமுறை வணங்குகின்றோம் என்பதாம் (1)

குறிப்பு — ரசனைபதை யிரட்டித்தது அனபின டொருட்டு,

மந்திரம் 2.

234. ⁹ ²² ³⁹ ²² ³⁹²
 त्वा मिद्धि हवामहे * सातौ वाजस्य कारवः ।

² ³⁹ ² ³⁹ ² ³ ² ³²³ ³⁹²
 त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः ॥ 2 ॥

இருக்கு 4-46-1.

சுவா ரிஷி ஹவாமஹை வராதள வாஜஸ்ய காரவஃ ।

சுவா வுடுகுஷ்ட வஸ்துதிம் நரஸ்வாம் காஷ்டாஸ்வவர்தஃ ॥

அந்வயம்.

इन्द्र !, कारवः, वाजस्य, सातौ, त्वामिद्धि, हवामहे, इन्द्र !, सत्पतिं, त्वां, नरः,
 वृत्रेषु, हवन्ते, अर्वतः, काष्ठासु, त्वाम् ॥

பதவுரை.

इन्द्र !	உட்ரு !	இந்திரனே !
कारवः	காரவஃ	துதிகுகின்ற யாங்கள்
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அனனத்தைத்
सातौ	ஸாதௌ	கொடுப்பதற்கு
त्वामिद्धि	சுவா ரிஷி	நினைநீய
हवामहे	ஹவாமஹை	அழைக்கின்றோம்.
सत्पतिं	வஸ்துதிம்	நல்லாறாக காப்பாற்றும்
त्वां	சுவாம்	நினை
नरः	நரஃ	ஏனைய மனிதர்களும்
वृत्रेषु	வுடுகுஷ்ட	{ சத்துருக்களுக்குண்டான விட தது
हवन्ते	ஹவன்தை	அழைக்கின்றார்கள் மற்றும்
अर्वतः	சுவர்தஃ	குதிரைகளைப் பற்றின
काष्ठासु	காஷ்டாஸு	தற்களிருக்குமிடத்தும்
त्वाम्	சுவாழ்	{ (அழைக்கின்றார்கள் நினை யாங்க ளும் அழைக்கின்றோம் எனந்)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2. பரததுவாச ரிஷி

தோத்திரம் பண்ணுகின்ற யாங்கள் அனனத்தை யடைவதை முன்
 னிட்டு, இந்திர ! நினைநீயே யழைக்கின்றோம் மற்றும் நல்லாறாக காப்
 பாற்றுவவனும், மேம்பட்டவனுமாகிய நினைநீயே ஏனைய மனிதர்களும்

* साता, எனபது இருக்கு

சத்தருக்களால் மறைபுண்பான விடத்தில் அவர்களை வெலவதற்கு அழைக்கின்றார்கள் அஃதனறியும், குதிரைகளைக் கட்டியிருக்குந் தறிகளில் மூம் அதாவது, போப்புரிய விருமபுவோகளும, நினனையே அழைக்கின்றார்கள் இதலை யாங்களுமழைக்கின்றோம் எனபது பொருள். (2)

தற்ப்பு — பாங்கள அன்னத்திற்கும் தனத்திற்கும் நினனை அழைக்கின்றோம். ஏனையோர்கள் மழையின் பொருட்டும் சத்தருவை வெலவதற்கும் அழைக்கின்றார்கள் எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
235. अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथाविदे ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
यो जरितृभ्यो मधवा पुरुवसुः सहस्रेणैव शिक्षति ॥ ३ ॥

இருசகு 8-49-1.

சுலி ஸ்ர வஃ ஸுராஸமிந்ரமர்ச்ச யதாவிதே ।

யொ ஜரிதூர்ஹ்யோ மதவா புரூவஸுஃ ஸஹஸ்ரேணைவ

[ஸ்ரிக்ஷத்தி ॥

அந்வயம்.

புரூவஸு., ய., மதவா, ஜரிதூர்ஹ்ய, ஸஹஸ்ரேண இவ, ஸிக்ஷதி, யதாவிதே, வ.,
சுராஸம், இந்ர, அபி, பர்வ ॥

பதவுரை.

புரூவஸு	புரூவஸுஃ	பலவகைத் தனங்களையுடைய
ய.	யஃ	யாதொரு
மதவா	மதவா	இந்திரன்,
ஜரிதூர்ஹ்ய	ஜரிதூர்ஹ்யஃ	{ தோத்திரமபண்ணுகின்ற எந் கட்கு
ஸஹஸ்ரேணைவ	ஸஹஸ்ரேணைவ	{ ஆயிர வகைத் தனங்களாற் போன்று
ஸிக்ஷதி	ஸ்ரிக்ஷத்தி	{ கட்டையிடுகின்றான அதாவது (மிகுந்த தனத்தைக் கொடுக்கின்றான எனபது பொருள்)
யதாவிதே	யதாவிதே	{ யாங்கள உணர்ந்தவாறே (உணர்ந்து)
வஃ	வஃ	வேட்போர்களான நீவிரும

सुराधंसं	ஸுராயஸம்	நல்ல திரவியமுள்ள
इन्द्र	இந்த்ரம்	அவ விரதிரனை
अभि प्रचं	அபி ப்ராஅ-ம்	{ ஒருமுகமாய் நன்கு ஆராதிப்பீ ! களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—! இருந்தது—3 பாலகிலயா ரிஷி

பசு முதலிய பலவிதத் தனங்களைமுடைய, அல்லது, வேளாவி பலவாமா தலின் பல வேளாவிக்களில் வசிக்கின்ற யாதொரு இந்திரனுண்டோ, அவன துதிப்போர்களான எங்கட்கு ஆயிரமவகைத் திரவியத்தாற் போன்று கட டளையிடுகின்றான். அதாவது, பசு முதலிய மிகுந்த தனங்களை எங்கட்குக் கொடுக்கின்றான் என்பது பொருள். அவ விரதிரன் எங்களால் அறியப்படு வது போன்று, வேட்போராகாள்! நீவிரும சிறந்த ஐசுவரியமுடைய இந்திர தேவனை அறிந்து நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக (3)

திறிப்பு — தனத்தைக் கொடுக்கும் நினைத துதிககின்றேன் யாதினாலெ னின்? எல்லாச் சாதிரமுணர்ந்தோனாகவும், மிகுந்த திரவியமுடையோனாகவும் இருக்கின்ற பரதலின் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ १ २ ३ १ २ २
236. तं वो दस्मृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः ।
३ २ ३ १ २ २ ३ २ १ २ ३ १ २
अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-58-1

தம் வொ ட்ஸுமூர்தீஷஹம் வஸொம்-ந்தானமந்ஸஃ ।

அபி வத்ஸம் ந ஸ்வுசரேஷு டேனவ இந்த்ரம் ஜீர்மி-ந்வாமஹே ॥

அநவயம்.

(हे ऋत्विज !,) (यजमाना !,) दस्म, ऋतीषहं, वसो., अन्धसः, मन्दानं,
त इन्द्र, व., धेनवः, वत्स न, गीर्भिः, स्वसरेषु, अभिनवामहे ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹ ஐக்விஜஃ !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमाना !)	(பஜமானாஃ !)	(நலைவோர்களே !) (யாம)
दस्मं	ட்ஸுமம்	தரிசிக்கத்தக்கோனும்

ऋतीषहं	ஐதீஷஹம்	சததுருக்களை யடக்குவோனும்
वसो,	வவெஸா:	துன்பத்தை நீக்குவோனும்
अन्धस	அந்நாஸ:	சோமமாகிய அனனத்தால்
मन्दानं	மந்நாநம்	கனிப்படைகின்றவனும்
व.	வ:	{ உங்கட்குப் போற்றத் தக்கவனு மாகிய
तं इन्द्रं	தம் ஐந்ரம்	அவ்விரதிரனை)
धेनव.	தெநவ:	பாற் பசுக்கள்
वत्स न	வத்ஸம்	கன்றைக் கருதிந் கதறுமாறு
गीभिः	கீபிபி:	துதியாகிய வாகுக்களால்
स्वसरेषु	ஸ்வஸரேஷு	பகற் காலங்களில்
अभिनवामहे	அபினவாமஹே	{ யாம் பலவகையாக இறைஞ்சு கின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—4 நோதா ரிஷி இந்திரனைத் துதிக்கின்றா

வேடபோகளை! தலைவர்களை! தரிசித்தறஞரியோனும், துன்புறுத்
துஞ் சததுருக்களை யடக்குவோனும், மறறும், துன்பத்தைப் போக்கு
வோனும், அல்லது, பாததிரத்தில இருக்கின்ற சோமமென்னும் அன
னத்தை யருந்தியதாற் கனிப்புறுகின்றோனும், ஆராதிக்கப்பாலதாந் தன
மையால் உங்களைப் பற்றியவனுமாகிய அவ் விரதிரனைப் பெரிது
மிறைஞ்சுகின்றோம் யாம் இந்திரனைக் குறித்துக் கதறுகின்றோமென்பது
பொருள். எக்காலங்களிலெனின்? இரவியால் நியமிக்கப்பட்ட பகல்களில்
(ஸவசரேழு,) எனறதற்கு யாஸ்க முனிவரும் 5-4-ல் பகல்கள், எனப்
பொருள் கூறியுள்ளார். (பகற் போதுகளில் தோத்திரத்தாற் கதறுகி
ன்றோம் எனபது திரண்ட பொருள்) அதிலுவமை*—கோட்டங்களில் புதிதா
யீன்ற பசுக்கள் தமது கன்றைக் குறித்துக் கதறுவன போன்றெனல. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
237. तरोभिर्वो विद्वसुमिन्द्रं सवाध उत्तये ।

३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

बृहदायन्तः सुतसोमे अ०वरे हुवे भरं न कारिणम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-64-1.

தரொபிர்வொ விதவ்ஸுமித்ரம் சவாஸ உத்தயே ।

ஸ்வஹ்ஸாயந்த: சுதஸோமே அஹ்ரே ஹுவே பரம் ந காரிணம் ॥

அநவயம்

(हे ऋत्विज !,) व , तरोमिः, विदद्वसु, इन्द्र, सबाधः, ऊतये, बृहत्, गायन्तः,
सुतसोमे, अध्वरे, भरं, कारणं न, हुवे ॥

பதவுரை

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ஐக்விஜ: !)	வேடபோகாள !
व	வ:	நீங்கள்
तरोमि.	தரொமி:	{ விரைவுள்ள பரிகளோடு கூடியவ னும
विदद्वसुं	விடி.அவஸு=	தனததைக கொடுப்பவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்ரு=	இந்திரனை,
सबाधः	ஸபாப:	பிடைபுறநோக்களாகித்
ऊतये	ஊதயே	தமமைப பாதுகாததற்பொருட்டு
बृहत्	வ்ருஹத்	பிருகத, எனனுஞ் சாமகீ தததைப
गायन्त	மாயன:	{ பாடுவோகளாய் (ஆராதிப்போக ளாக,) யானும்
सुतसोमे	ஸுதஸொமே	சோமரசந் தேடப்பட்டுள்ள
अध्वरे	அஹ்வரே	வேளவியில்,
भरं	ஹரம்	{ குடுமபததைக காப்பாற்றுவோ னுத
कारिणं न	காரிணம் ந	{ தமக்குதவி செய்பவனை மக்கள் முதலியோர்கள் அழைப்பது போல
हुवे	ஹுவே	அழைக்கின்றேன

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—5. கவி பிரகாத ரிஷி

வேடபோகாள ! நீவிர், வேகமுடைய குதிரைகளோடு கூடியவனும,
மிக வேகமாய்த் தனங்களை யடைகின்றவனுமாகிய இந்திரனை, பிடைபுறந
வர்களாகித் தமமைப பாதுகாததற்பொருட்டு, பிருகத சாமம், என்னும் பாட
லைப் பாடுகின்றவர்களாயிருந்து ஆராதிப்போகலாக. ஈண்டு 'ஆராதிப்போக
ளாக' என்பது எஞ்சி நின்றது. யாண்டெனின் ? கூப்படுகின்றது —
சோமரசம் பிழிந்தெடுத்துள்ள விடத்தில், சோமயாகத்தில் என்பதும். யா
னும் அவ்விந்திரனை அழைக்கின்றேன எனக் கதைப்போலெனின் ?
குடுமபததைப் பாதுகாக்கின்றவனும், தமக்கு நலஞ்செய்யுஞ் சீலமுடைய
வனுமாகிய, ஒருவனை, அவனது புத்திரர் முதலியோர்கள் தமக்குதவிப்பிரி
யுமாறு அழைக்கின்றதைப் போனெனல அத் தன்மைய இந்திரனை யான
அழைக்கின்றேன என்பதாம்.

(5)

மந்திரம் 6.

238. ^{3 2 3 9 2 3 2 3} तरणिरित्तिषासति वाजं पुरन्ध्या युजा ।

^{2 3 9 2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2} आ व इन्द्रं पुरुहूतं नमे गिरा नेमिं तष्टेव सुदुवम् ॥ ६ ॥

தரணி ரிதிஷாஸதி வாஜம் புரந்ஹ்யா யுஜா ।

ஆ வ ஐந்ரும் புரஹூதம் நமே மிரா நெமி தஷ்டேவ் சுதுவம் ॥ ६ ॥

அந்வயம்.

तरणिरित्, युजा, पुरन्ध्या, वाजं, सिषासति, सुदुवं, नेमिस्, तष्टा इव,
पुरुहूतं, इन्द्र, गिरा, वः, आनमे ॥

பதவுரை.

तरणिरित्	தரணிரிசு	போரில வேகமுடையவனே
युजा	யுஜா	அநுகூலமாகிய
पुरन्ध्या	புரந்ஹ்யா	பெரும் புத்தியால
वाजं	வாஜம்	அன்னததை
सिषासति	ஸிஷாஸதி	பெறுகின்றன.
सुदुव	ஸுதுவம்	நரசுடைய
नेमि	நெமி	சககரமாய
तष्टा इव	தஷ்டா ஐவ	{ தசசன வளையச் செய்வது போன்று
पुरुहूतं	புரஹூதம்	பல்லோரால அழைக்கப்பட்ட
इन्द्र	ஐந்ரும்	இந்திரனை
गिरा	மிரா	தோத்திரததால்
वः	வஃ	உறுகடகாக
आनमे	ஆநமே	ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி.

போததொழின முதலிய கருமங்களில் அநுகூலமாகிய பெரும் புத்தியால விரைவாகவே ஒருவன் அன்னததை நுகுகின்றன. பல்லோரால அழைக்கப்பட்ட இந்திரனை, வேளவித தலைவாகான்! நாமபொருட்டு யான் தோத்திரததால் ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன். அதிலுவமை —தசசன ஒரு மாததைச சககரமாகச் செய்வது போன்றெனல

(6)

குறிப்பு —பெரும் புத்தியோடு கூட அன்னததைக் கொடுக்க விரும்புகின்றன என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 7.

239. ^{१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २} पिब सुतस्य रसिनो मत्स्वा न इन्द्र गोमतः ।

^{३ १ २ ३ १ २ ३ २ १ २ ३ १ २} आपिनो बोधि * सधमाद्ये वृधेऽस्मान् अवन्तु ते धियः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-3-1.

விவா ஸுதஸ்ய ராஸினொ மத்ஸா ந ஐந்ரு மொமதஃ ।

சூவிநொ பொயி வயலாடியே வுதேஸ்தாந் அவந்து தெ யியஃ॥

அநவயம்

हे इन्द्र', रसिनः, गोमतः, न , सुतस्य, पिब, मत्स्व, सधमाद्ये, आपिः,
नः, वृधे, बोधि, ते, धियः, अस्मान्, अवन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र'	ஹை ஐந்ரு !	இந்திரனே ! (ஈ)
रसिनः	ராஸினஃ	இரசததைபுடையதும்
गोमतः	மொமதஃ	{ பசுநெய் முதலியவைகளோடு கூடியதுமாகிய
न'	நஃ	எங்களுடைய
सुतस्य	ஸுதஸ்ய	பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை
पिब	விவ	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मत्स्व	மத்ஸுவ	களிப்படைவாயாக.
सधमाद्ये	வயலாடியே	{ தேவர்கள் களிப்பெய்தும் வேள வியில
आपि.	சூவிஃ	சுற்றத்தானாய்
नः	நஃ	எங்களுடைய
वृधे	வுதே	விருத்தியின பொருட்டு
बोधि	பொயி	சாவதானமாவாயாக.
ते	தெ	உன்னுடைய
धियः	யியஃ	அனுககிரகமாகிய புத்திகள்
अस्मान्	அஸ்தாந்	எங்களைப்
अवन्तु	அவந்து	பாதுகாப்பனவாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திர¹ சுவையுடையதும், ஆவின பரிணாமமாகிய பால, நெய் முதலியவைகளோடு கூடியதுமாகிய, எங்களுடைய சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அருந்திக் களிப்படைவாயாக மறறும், தேவர்கள் களிப்படைதலின் சதமாத்யம் எனப்படும் வேளவியில் நீ சுற்றத்தானாக இருந்து, நாங்கள் வளாதற பொருட்டுக் கருத்துடையோனாகுதி உன்னுடைய அனுகிரகமாகிய புத்தி துதிக்கின்றவர்களான எங்களைக் காப்பாற்றுக எனபதாம். (7)

மந்திரம் 8.

240. त्वं ह्येहि चेरवे विदाभगं वसुत्तये ।

१ २

उद्वावृषस्व मघवन् गविष्टये उदिन्द्राश्वमिष्टये ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-17-6.

கூம் ஹெஹி ஹெரவெ விதாஹம் வஸுதுத்யே ।
உவாவ்ருஷஸ்வ மஃவந் மவிஷ்டய உதித்ராஸ்மிஷ்டயே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, हि, त्वं, वसुत्तये, एहि, चेरवे, भगं विदाः, मघवन्, गविष्टये,
उद्वावृषस्व, इन्द्र! अश्वमिष्टये, उद्वावृषस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஹெ!	இந்திரனே! நீ
हि	ஹி	உண்மையில் வள்ளலாதலின்
वसुत्तये	வஸுதுத்யே	{ எமக்குத் தனத்தைக்கொடுத்தற் பொருட்டு
एहि	ஹெஹி	வருவாயாக வருது
चेरवे	ஹெரவெ	நல்லொழுக்கமுடைய எமக்கு
भग	ஹம்	ஐசுவரியத்தைக்
विदाः	விதா:	கொடுப்பாயாக.
मघवन्!	மஃவந்!	இந்திர!
गविष्टये	மவிஷ்டயே	சோமனை விரும்பும் எமக்கு

उद्गावृषस्व	உகாவ்ருஷஸ்வ	பசுக்களைத் தருவாயாக.
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திர!
अश्वमिष्टये	அஸ்வமிஷ்டயே	அசுவத்தை விருமபும எமக்கு
उद्गावृषस्व	உகாவ்ருஷஸ்வ	அசுவத்தைபுர தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

சுண்டம்—1, இருக்கு—8. பாக்கிரி ரிஷி.

இந்திர! நீயே உண்மையாகிய கொடையாளி யெனது அறியப்படுகின்றாய். இதனால் நீ வருவாயாக எதன பொருட்டுடெனின? எங்கட்குத் திரவியத்தை கொடுத்தற பொருட்டு வந்து நல்லலொழுக்கமுடைய எமக்குப் போற்றத்தக்க ஐசுவரியத்தைத் தருவாயாக தனமுள்ள இந்திர! ஆவை விருமபும எமக்கு ஆவைத் தருவாயாக. அவ்வாறே குதிரையை யிசுகிக்கு மெமக்குக் குதிரையுந் தருவாயாக எனபதாம். (8)

குறிப்பு.—நல்லறிவுடைய எமது ஐசுவரியத்தை புணர்ந்தவனாய், கோ, பரிமுதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 9.

१ २२ ३२ ३ १ २२ ३१ २
241. न हि वध्वरमं च न वसिष्ठः परिमंसते ।
३ १ २ ३२ ३ १ २ ३२३ ३ १ २ ३ १ २
अस्माकमव मरुतः सुते सचा विश्वे *पिवन्तु कामिनः ॥ ९ ॥

இருக்கு 7-59-3.

ந ஹி வஸ்வரமஃ ச ந வஸ்மிஷ்டஃ பரிமன்ஸதே ।
அஸ்மாகமவ மரூதஃ சுதே சசா விஸ்வ விவந்து காமிநஃ ॥

அந்வயம்.

ஹே மரூதஃ!, வஃ, சரமன் ச ந, வசிஸ்தஃ, ந ஹி பரிமன்ஸதே, அவ, அஸ்மாஃ, சுதே,
மரூதஃ காமிநஃ, விஸ்வ, சசா, பிவந்து ॥

பதவுரை.

हे मरुतः!	ஹே மரூதஃ!	மருததுக்களே!
वः	வஃ	உங்களுக்குள்
चरमं च न	சரமன் ச ந	சிறுவரையுங் கூட

* पिवत எனபது இருக்கு.

वसिष्ठः	வவ்விஷ்ட:	வசிட்ட ரிஷியாகிய யான
न हि परिमंसे	ந ஹி பரிமெஸ்தெ	நீக்கித் துதித்திலேன.
अद्य	அடிய	இப்போது
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எங்களுடைய
सुते	ஸுதெ	சோமரசந தேடியவிடத்து
मरुतः कामिनः	மரூத: காமிந:	சோமரசத்தை விருமபுகின்ற
विश्वे	விஸ்வ	நீவிர் எல்லோரும்
सचा	ஸசா	ஒன்றுகூடி
पिवन्तु	பிவந்து	அருந்தவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. வசிட்ட ரிஷி, பரோட்சமாய்க் கூறுகின்றார்.

மருததுக்களே! 'வசிட்டன்' என்னும் ரிஷியாகிய நான், உங்களுக்குக் கடையனுபுள்ளவனையுங்கூட நீக்கித் துதி செய்திலேன. மற்றே, உங்களெல்லோரையுமே துதிக்கின்றேன் எனபது பொருள் எமது சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த இச சமயத்தில சோமரசம் வேண்டிய மருததுக்களான நீவிர் யாவருமொருங்கு சோந்து குடிப்பீர்களாக. (9)

குறிப்பு —மருததுக்களே! நீங்களிருக்குமிடம் சிறிதுந் தெரியவில்லை ஆயினும் தேவாளுடன் வந்து சோமரசம் அருந்தவீர்களாக எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २
 242. मा चिदन्यद्विशंसत सखायो मा रिषण्यत ।
 २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
 इन्द्रमितस्तोता वृषणं सचा सुते मुहुरुक्थाच शंसत ॥ १० ॥
 இருக்கு 8-1-6.

மா விஷ்ணுவிஸ்வத வஸாயொ மா ரிஷணுத ।

ஐந்திரதோதா வுஷணம் வஸா ஸுதெ ஐஹர்முகூல ஸ்வத ॥

அந்வயம்.

हे सखाय !, अन्यत्, मा चिद्विशंसत, मा रिषण्यत, सुते, वृषणं, इन्द्रमित्,
 सचा, स्तोत, उक्था च, मुहुः, शंसत ॥

பதவுரை.

हे सखाय !	ஹெ ஸவாய: !	(துதிப்போராய) நண்பர் !
अन्यत्	அந்யத்	{ இந்திரனது துதியினும் வேறு துதிபைச
मा चिद्विरासत्	மா ிலிபரம்ஸத்	சொல்லாதீர்கள்
मा रिषण्यत्	மா ரிஷண்யத்	வீணைய மெலியாதீர்கள்
सुते	ஸுத்	சோமரசந தேடியவிடத்து
वृषणं	வ்ருஷணம்	{ விழைந்தவாற்றாற பெயதளிக கும
इन्द्रमित्	இந்ருமித்	இந்திரனையே
सचा	ஸசா	ஒன்று சோனது
स्रोत	ஸ்ரோத்	துதிப்போர்களாக.
उक्था च	உக்தா ச	{ இந்திரனைப் போற்றும் சஸ்திர மெனனுந் துதிவிசேடங்களை யும்
सुहृ	ஸுஹ்ரு:	அடிக்கடி
शसत्	ஸம்ஸத்	ஒதுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—10 பிரகாத காணவ ரிஷி.

(எமக்கு) ஒத்த வுணாவுடைய துதிப்போர்களே! நீவிர், இந்திரனுடைய தோத்திரத்தைத் தவிர்த்து மறபைய துதிகளை யுரைக்காதீர்கள் துன்புறுத்துவோராகாதீர்கள். பிறா துதிகளால் வீணாக மெலியாதீர்கள் எனபதாம். சோமரசம் பிழிந்தவிடத்து, மனம் விருமபியவைசளை மழையெனப் பெய்யும் இந்திரனையே நீநீரெலலீருமொருங்கு குழுமித் துதிப்போர்களாக. இந்திரனைப்பற்றிய சஸ்திரமெனனும் மந்திர விசேடங்களை அடிக்கடி யோதுவீர்களாக

(10)

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அததியாயம்—3. கண்டம்—2.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

243. नकिष्टं कर्मणा नशद्यश्चकार सदावृधम् ।
 २३ १ २२ ३२ ३ १२ ३ १२
 इन्द्रं न यज्ञैर्विश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं * धृष्णुमोजसा ॥ १ ॥
 २३ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २

இருக்கு 8-70-3

நகிஷ்டம் கர்மணா நசத்யஸ்சகார சதாவ்ரதம் ।
 ஐத்ரம் ந யஜ்ஞைவிஸ்வமூதத் ஐஸ்ரவஸ்யஷ்டம் ட்ருஷ்ண
 [ஜோஜஸா ॥

அநவயம்

ய: , சதாவ்ரதம், விஸ்வமூர்தம், ஐஸ்ரவஸம், ஓஜஸா, அஹ்ருத், ந, ட்ருஷ்ணம், இத்ரம், யஜ்ஞை,
 சகார, தம், கர்மணா, நகி: , நசத் ॥

பதவுரை.

ய:	ய:	யாதொரு வேளவித் தலைவன்,
சதாவ்ரதம்	ஸதாவ்ரதம்	எப்போதும் வளரப்பெற்றவனும்
விஸ்வமூர்தம்	விஸ்வமூதத்	உலகம் தொழத்தக்கோனும்
ஐஸ்ரவஸம்	ஐஸ்ரவஸம்	பெரியோனும்
ஓஜஸா	ஓஜஸா	ஆற்றாலால்
அஹ்ருத்	அஹ்ருத்	எவருக்கு மடங்காதோனும்
ந	ந	மற்றும்
ட்ருஷ்ணம்	ட்ருஷ்ணம்	{ சததுருக்களை யடக்குவோனுமாய்
இத்ரம்	ஐத்ரம்	கிய
யஜ்ஞை	யஜ்ஞை	இந்திரனை
		வேளவிகளால், வசமாகச்

* ட்ருஷ்ணம், என்பது இருக்கு.

चकार	அகார	செய்துவிட்டானே,
तं	தம்	அவ்வேளவிந தலைவனை
कर्मणा	கர்ட்டுணா	{ கொல்லுதன முதலிய கருமந தால் (வருமபலன)
नकि. नशत्	நகி: நஸகி	வியாபிக்காது (பறந்து)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1 ஆங்கிரசா புருஷணமா ரிஷிகள்.

அவ வேளவித தலைவனைக் கொல்லுதல முதலிய தொழிலால் வரும் பயன) வியாபிக்காது. (எவவிதமாகிய தலைவனை யெனின?) யாதொருவன அதுகூலமான வேளவிகளால் இரத்திரனையே தனவயமாகக்கொண்டானே, (அவனை என முடித்துக்கொள்க) எவ வண்ணனாகிய இரத்திரனை யெனின? எப்போதும் வளரப்பெற்றானே மற்றும், அனைவர்களாலும் துதிக்கத் தக்கோனை மற்றும் பெரியோனை மற்றும் பிறராற்றலால் மிழ்த்தபபடாதோனை. சததுருக்களை யடக்குவோனை. (வியாபிக்காது எனபதேனாடு
இருக்கு)

(1)

மந்திரம் 2.

244. य ऋते चिदभिषिषः पुरा जवृभ्य आतृदः ।
१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
सन्धाता सन्धि मधवा पुरुवसु * निष्कर्ता विहुतं पुनः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-1-129

ய ஐதெ விஐவிஸிஷிஷ: பூரா ஜவ்ருப்ய ஆதூத: ।

ஸந்ஹாதா ஸந்ஹி மஹவா பூர்வஸு நிஷ்கர்தா விஹுதம்
புன: ॥

அநவயம்.

ய:; அபிஷிஷ:; ஋தெ சித், ஜவ்ருப்ய:; ஆதூத:; பூரா, ஸந்ஹி, ஸந்ஹாதா,
மஹவா, பூர்வஸு:; (இन्द्र:), விஹுத, புன:; நிஷ்கர்தா ॥

* இஷ்கர்தா விஹுத, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு இரதிரன்
अभिधिः	அபிநிஷஃ	கூட்டுங் கருவிகள்
अस्ते चित्	அஸ்தே சித்	இல்லாமலே
जनुभयः	ஜனூபயஃ	கழுத்துகளினின்றும்
आतृद	ஆதூதஃ	இரத்தமெழுவதன
पुरा	புரா	முன்பே
सन्धि	ஸந்தி	கூட்டத்தக்கதைக
सन्धाता	ஸந்தாதா	கூட்டிவைப்பவ னாகின்றானே,
मन्वा	மனுவா	தனமுடையோனும்
पुरुषः	புரூஷஃ	{ மிருக ஐசவரியமுடையவனு மாகிய
(इन्द्र)	(இந்த்ரஃ)	(அவ விரதிரன்)
विहृत	விஹுதம்	துணிதது வேறுக்கியவைகளை
पुन.	புனஃ	மறித்தும்
निष्कर्ता	நிஷ்கர்தா	{ சுத்தப்படுத்தி வைக்கின்றான் (சோதது வைக்கின்றான் என் பது பொருள்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. மேதாதிதி மேதயாதிதிகள், இதற்கும், மேல் வரும மந்திரத்திற்கும் ரிஷிகளாவார்கள்.

சோததுவைக்கும் பொருள்களில்லாமலே (மிருகது முதலிய இல்லாமலே) எவ விரதிரன் கழுத்துகளினின்றும் இரத்த மெழுவதன முன்னமே அவற்றைச் சோததுவைப்போனாகின்றானே, தனமுள்ளோனும், ஐசவரிய முடையானுமாகிய அவ விரதிரன் துணிக்கப்பட்ட அவற்றை மீண்டும் மிக நலப்படுத்துகின்றான். (ஒட்டி வைக்கின்றான்) எனபது மது. (2)

குறிப்பு—வச்சிரம் எனபது இடி, வேளவிச்சாலையில் வரத்தகாதவர்கள் வரில் அவர்களைத் தடுக்க துவாரபாலகர்கள் வைத்திருக்கும் தலையிலுருண்டையுடைய இருமபாணிகள் சூழ்ந்த தடியுமாகும் எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
245. आ त्वा सहस्रमाशतं युक्ता रथे हिरण्यये ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
ब्रह्मयुजो हरय इन्द्र केशिनो वहन्तु सोमपीतये ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-1-24.

சூக்ஷ்மா வஹஸுஸாதம் யுக்தா ரஸ்ய ஹிரண்யே ।

வஹஸுஜோ ஹரய ஊகூக்ஷேரிநொ வஹஸு வொஜீதயே ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, ब्रह्मयुजः, केशिनः, हिरण्यये, रथे, युक्ताः, आसहस्रं, शतं,
हरयः, त्वा, सोमपीतये, आ वहन्तु ॥

பதவுரை,

हे इन्द्र !	ஹே ஊகூ !	இந்திரனே !
ब्रह्मयुजः	ப்ரஹ்ம யுகு:	{ துதிசெய்து கொடுத்த அவிசு ளோடு கூடினவைகளும்
केशिनः	கேசரிந:	{ கழுத்தில் நீண்ட மயிர்களுள்ள வைகளும்
हिरण्यये	ஹிரண்யேயே	பொன்மயமாய்ச் செய்துள்ள
रथे	ரஸ்யே	தேரில்
युक्ताः	யுக்தா:	{ ஒன்று சேர்த்துப் பூட்டியவை களுமான
आसहस्रं शतं	சூ வஹஸுஸாதம்	ஆயிரத்து நூறு
हरयः	ஹரய:	குதிரைகள்
त्वा	சுவா	உனனைச்
सोमपीतये	வொஜீதயே	சோமரசு மருந்துவதற்கு
आ वहन्तु	சூ வஹஸு	{ - - - - - கொண்டு வருவன வாகுக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—3

இந்திரனே ! உனது ஆயிரத்து நூறு குதிரைகளும், எமது வேள்வியைக் குறித்து உனனைக்கொண்டு வருவனவாகுக யாண்டுங் குதிரைகளி ரண்டே அங்ஙனமாயினும், அதன் ஐசுவரியங்களான ஏனைய குதிரைகளு மிருக்கின்றன. (ஆதலின் ஆயிரத்தினமேற கணக்கிடப்படன) ஒரே சமயத்தில் அநேக குதிரைகளால் கொண்டுவரப்படுதல் எவ்வாறுமேன்றாசங் கித்துக் கூறப்படுகின்றது —ஒன்று சேர்த்துப் பூட்டியவைகளுமான என றது விரைவில் வருமாறு பொன்மயமாகிய இரத்தகிற பூட்டப்பட்டிருந்த லின் அநேக குதிரைகள் ஒரே சமயத்திலேயே செல்லுதல் பொருந்துமென பது கருத்து எவ்விதமான குதிரைகளெனின் ? பிரமனாகிய இந்திரனோடு கூடியவைகள். அல்லது, எமது தோத்திரங்களோடு, அல்லது, எமது அவிசுளோடு கூடியவைகள் மற்றும், கழுத்திரகு மேலுள்ள சடைமயிர்களை

புடையவைகள். இந்திரனைக் கொண்டு வருதல் யாது கருதியோவெனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது —சோமரச மருதுவதற்கு என. எமது சோமரசத்தை யருதுமாறு கொண்டு வருவனவாகுக எனபது பொருள். (1)

மந்திரம் 4.

246. आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि मयूररोमभिः ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
मा त्वा केचिन् नियेमुरिन्न पाशिनोऽति धन्वेव ताथ्यंहि ॥ ४ ॥

இருக்கு 3-45-1.

சூ உருகுரிந் ஹரிவியாஹி மயூரரொமஹி: ।

மா த்வா கெசிந் நியெமூரிந் பாஸினொதி ஧ந்வேவ தாத்த்ஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, मन्द्रै, मयूररोमभि, हरिभिः, धन्वेव, तान्, अति, आयाहि,
इत्, पाशिनः, न, त्वा, मा नियेमु, एहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹ உரு!	இந்திரனே! நீ
मन्द्रै.	உருகு:	களிப்பைத தருபவைகளும்
मयूररोमभि	மயூரரொமஹி:	{ மயிவிறகுகள போன்ற மயிர களுள்ளனவுமான
हरिभिः	ஹரிஹி:	குதிரைகளவாயிலாக.
धन्वेव	யந்வேவ	{ வழிப்போக்கா உவாப்பூமியை விரைவிற கடக்குமாறு
तान् अति	தாந் அதி	{ செல்வதற்குத் தடையாடிகள் அவைகளைக் கடந்து
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.
इत्	ஐத்	இன்னும்
पाशिन. न	பாஸிந: ந	{ வேடன வலைபாற பறவைகளைப் பிடிப்பதுபோல
त्वा	த்வா	உனனை
मा नियेमु.	மா நியெமூ:	{ ஒருவரும தடைபண்ணாதோ ராகுக,
एहि	ஏஹி	வருவாயாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—4 விசுவாமித்திரா உண்மைபாகிய இந்திரனை
யழைக்கின்றா :—

இந்திரனே ! களிப்பையுண்டாக்குகின்ற மயிவிறகுகள் போன்ற மயிர்
களையுடைய குதிரைகளவாயிலாக நீ வேளவியைக் குறித்து வருவாயாக.
யாதொரு விதமான சனம்களும் நின்னை நியமிப்போக ளாகாதொழிவாக
ளாக. பிரயாணத்திற் றடை செய்யாதோர்களாக எனபது கருத்து அந்
லுவமை.—வலைக்கயிறறைக் கையிற் கொண்ட வேட்கள பறவைகளைப்
பிடித்துக்கொள்வது போன்றெனல. அதுபோல தடைப்படுதலாதோராக
ளாவார்களாக எனபது பொருள் ஆயினும், வழி நடப்போர்கள் உவாப்
பூமியை விரைவிற கடந்து செல்வதுபோல பிரயாணஞ் செய்வதற்குத்
தடையாயுள்ள அவைகளைக் கடந்து விரைவில் வருவாயாக எனபதாம். (4)

தற்ப்பு.—வழியில் தடைப்படுத்துவரோல், அவர்களுடன் தனுவிறை போ
ராடுதி, ாண்டுக குதிரைகள் என்றது வானவில் எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

247. त्वमङ्ग प्रशंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् ।

२३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्दितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-84-19

கூஉஐ ஸ்ரஃஸிஷொ டேவஃ ஸவிஷ் உத்ய-ஹி ।

ந கூஉநெஹா உவவந்நஸ்தி மர்திதேந்ர ப்ரவீமி தெ வஃ ॥

அநவயம்

हे अङ्ग शविष्ठ !, इन्द्र !, देवः त्वं, मर्त्यं, प्रशंसिषः, मघवन् !, इन्द्र !,
त्वदन्यः, मर्दिता, नास्ति, ते, वचः, ब्रवीमि ॥

பதவுரை.

அங் ஸவிஷ !

கூஉ ஸவிஷ !

ஆற்றலுடையார்களுட சிறந்த

இந்ர !

உந்ர !

இந்திரனே !

டேவ. த்

டேவஃ கூ

பிரகாசிக்கின்ற நீ

மர்

உத்ய-ஹி

{ தனனைத் துநிகழும், மரண தரு
மந்தைதழுடைய மனிதனை

प्रशंसिषः	புரஸ்ஸிஷ:	{ இவன எனனை மிக நனகு துதித் தனன, எனப போற்றுகின்றாய்
मघवन् ।	உமகவநு !	தனமுடைய
इन्द्र !	ஐந்திர !	இந்திரனே !
त्वदन्य	தவதந்ய:	{ நினனைத் தவிர்த்து வேறொரு வரும்
मर्दिता	உமரிதா	நலஞ்செய்வோ
नास्ति	நாஸ்தி	இலா. ஆதலின
ते	தெ	உன்னுடைய
वचः	வக:	துதியாகிய வாகை
ब्रवीमि	புரவீமி	யாண்டுஞ் சொல்கின்றேன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

மூலத்தில் 'அங்க' தனத்து மனத்தின் ஒருமைப்பாட்டை யுணர்த்தி
கின்றது ஆற்றலுடையாரில் மேம்பட்ட இந்திர! பிரகாசவடிவமாகிய நீ
நினனைத் துதிககின்ற மரண தருமத்தை யுடைய பொருவனை, இவனால்
மிக நனகு துதிகப்பட்டுண்ட எனப போற்றுகின்றாய் தனமுடைய
இந்திரனே! நினனையொழிய வேறியாருஞ் சுகப்படுத்தவோரிலா இதனால்
நினை பொருட்டுத் துதியாகிய வாகைச் சொல்கின்றேன எனபதாம் (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
248. त्वमिन्द्र यशा असृजीपी श्वसस्पतिः ।

२ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
त्वं वृत्राणि हन्त्यस्यप्रती * न्येक इत्पुर्वनुत्तर्चणीधृतिः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-90-5.

சுவந்திர யசா சவஸுஜீஷீ சுவஸஸுதி:

சுஃ வுத்ராணி ஹன்ஸ்யபுரீதீ நெக ஐத்புர்வநுத்தர்சணி
[யுதி:]

அங்வயம்

हे इन्द्र !, श्वसस्पतिः, ऋजीपी, त्व, यशा, असि, अप्रतीनि, पुरु, वृत्राणि,
अनुत्तः, चर्षणीधृतिः, एक इत्, हसि ॥

* एक इदनुत्ता चर्षणी वृता, எனபது இருக்கு

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே ஐந்த்ர !	இந்திரனே !
शवसस्पति	சாவஸஸ்பதி:	ஆமரஸைப் பாதுகாப்போனும்
ऋजीषी	ஐஜீஷீ	{ போற்றற்குரிய சோமரசத்தை யேற்றுகொளவோனுமாகிய
त्वं	கவம்	நீ
यशा	யஸா	கீர்த்தியுடையோனாக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய் (ஏனெனின்) ?
अप्रतीनि	அப்ரதீநி	{ பேராற்றலுடையோருளும் எதிரா நிறைமுடியாத
पुरु	புரூ	அநேக
वृत्राणि	வூத்ராணி	இராககதாக்களை
अनुतः	அநுத:	ஒருவராலுந தூண்டப்படாமலே
चर्षणीधृतिः	சர்ஷணீயுதி:	{ வேளவித தலைவர்களைக் காப்பாற்ற றுகின்ற நீ
एक इन्	ஏக ஐன்	ஒருவனாகவே
हसि	ஹஸி	{ நாசஞ்செய்கின்றபின் (ஆதலின் எனக்)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருசகு—6 நிருமேதா, புருமேதா நிஷிகள

இந்திரனே ! வலியைக் காப்போனும், பிழிந்தெடுத்த சோமமுடையோனுமாகிய நீ கீர்த்தியுடையோனாய் இருக்கின்றாய் இவன எவ்வாறு கீர்த்தியுடையான என்றசங்கிததுக் கூடப்படுகின்றது.—பெரும் வலியுடையோர்களான அநேக இராககதாக்களை, வேற்றவராலுந தூண்டப்படாமல வேளவித தலைவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற நீ உதவியின்றி யொருவனாகவே நாசஞ்செய்கின்றபின், ஆதலின் கீர்த்தி மிககுடையோனான எனபதாம். (1)

குறிப்பு —ல வமவ முடையதும், துக்கித தக்கதும், வீரனாற ருங்கப்பட்டது மாகிய வச்சிராபுச்சத்தாற சத்தருக்களை நாசம் பண்ணுகின்றபின் எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 7

249. इन्द्रमिदेवतातय इन्द्रं प्रयत्यध्वरे ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

इन्द्रं समीके वनिनो हवामह इन्द्रं धनस्य सातये ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-3-5.

ஐந்ருஷீஷ்வதாதய ஐந்ரும் ப்ரயத்யுஷ்ரொ ॥

ஐந்ரும் ஸ்ரீகே வநிநொ ஹவாஜஹ ஐந்ரும் யநஸ்ய ஸாதயெ ॥

அநவயம்.

देवतातये, इन्द्रमित्, हवामहे, अध्वरे प्रयति, इन्द्र, समीके, वनिनः, इन्द्रं,
धनस्य, सातये, इन्द्रं, हवामहे ॥

பதவுரை.

देवतातये	செவதாதயெ	வேளவியின் பொருட்டும்
इन्द्रमित्	ஐந்ருமித்	இந்திரனையே
हवामहे	ஹவாஜஹ	அழைக்கின்றோம்
अध्वरे प्रयति	சுஷ்ரொ ப்ரயதி	வேளவி தொடங்குமிடத்தும்
इन्द्र	ஐந்ரும்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாஜஹ	அழைக்கின்றோம்
समीके	ஸ்மீகே	{ வேளவி முடிவிலும், அல்லது போரிலும்
वनिनः	வநிந:	ஆராதிக்கின்ற யாம
इन्द्रं	ஐந்ரும்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாஜஹ	அழைக்கின்றோம்
धनस्य	யநஸ்ய	தனத்தின்
सातये	ஸாதயெ	இலாபத்தின் பொருட்டும்
इन्द्र	ஐந்ரும்	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாஜஹ	{ அழைக்கின்றோம் (ஆதலின் இந் திரன் விரைவில் வருவானாக எனபது கருதது.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—7. மேத்தியாதிதி ரிஷி

வேளவியின் பொருட்டுத் தேவர்களுக்கும் இந்திரனையே அழைக்கின்றோம் வேளவி தொடங்கிய விடத்தும் இந்திரனை யழைக்கின்றோம். வேளவி இனிது முடிவு பெற்றாவிடத்தும் ஆராதிக்கின்ற யாவ்கள இந்திரனை யழைக்கின்றோம் அல்லது போரிலும் இந்திரனையே அழைக்கின்றோம் தனலாபத்தின் பொருட்டும் இந்திரனையே அழைக்கின்றோம் இதனால் விரைவில் இந்திரன் வருவானாக எனபதாம் (7)

ரண்டுச சமீகம் எனபது போர என நிரூபதம். 2-17-11-ல் கூறியுள்ளது.

குறிப்பு —ரண்டு, தேவர்களென்னுந் தோத்திரஞ் செய்வோர்களால் விரிக்கப் படுதலின் தேவதாதி எனபது வேளவியாம்.

மந்திரம் 8.

250. ^{1 2 3 1 2 3 1 2 2} इमा उ त्वा पुरुवसो गिरो वर्द्धन्तु या मम ।

^{3 1 2 3 1 2 3 2 3 1 2 2} पावकवर्णाः शुचयो विपश्चितोऽभिस्तोमैरनूषत ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-3-3

ஊஉ உ சுவா வாஸுவஸொ மிரொ வஜ-ஓனா யா உஉ ॥

வாவகவண-ஓ: ஸாஉயொ விபஸிதொ஽விஸ்தொமொநூஷத ॥

அநவயம்

हे पुरुवसो !, मम, इमाः, याः गिरः त्वा, वर्द्धन्तु, पावक वर्णाः, शुचयः,
विपश्चितः, स्तोमैः, अभ्यनूषत ॥

பதவுரை

हे पुरुवसो !	ஹெ வாஸுவஸொ !	மிகுந்த தனமுள்ள இந்திர !
मम	உஉ	என்னுடைய
इमा.	ஊஉ:	இத்தகைய
याः गिरः	யா: மிர:	எந்த வாகஞ்சுருண்டோ, அவை
त्वा	சுவா	உனனை
वर्द्धन्तु	வஜ-ஓனா	வளாபபனவாகுக அவவாறே
पावकवर्णाः	வாவகவண-ஓ:	{ தீயோத்த வொளியுடையாராக நாம்
शुचय.	ஸாஉய:	சுத்தாகளுமான
विपश्चितः	விபஸித:	அறிஞர்கள்
स्तोमै.	ஸ்தொமொ:	தோத்திரங்களால்
अभ्यनूषत	அப்யநூஷத	துதிகுகின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்ட ௩—2 இருக்கு—8 மேததியாதிதிரிஷி.

வேத மந்திரங்களாகிய சஸ்திர மென்னும் என்னுடைய இந்தந்த துதி விசேட வாக்ருக உனனை வளாக்ருக அவவாறே, அழல நிறமுடையார களும், அதாவது அக்கினி போன்ற ஒளியுடையவாகளும், இதனாலேயே சுத்தாகளுமான விதவான்களும், வேத கீதம் பாடுவோராகளுமான நீவிர் தோத்திரங்களாற போற்றுவீர்களாக. ாண்டு அத தோத்திரங்களாவன 'பகிஷ்பவமானாதிகள்' என்க.

(8)

குறிப்பு.—வேளவிசகுப புறம்பாய அசவினி குமாராகளைப் பரிசுத்தப்படுத்தச் செய்கின்ற பாடல்வழி துதியைப் பகிஷ்பவமானம் எனப்பா வேளவியாளா.

மந்திரம் 9.

251. ^{2 3 9 22 3 2 3 9 2 3} **उदु त्ये मधुमत्तमा गिरः स्तोमास ईरते ।**

^{9 2 3 9 22 3 2 3 9 2} **सत्राजितो धनसा अक्षितोतयो वाजयन्तो रथा इव ॥ ९ ॥**

இருக்கு 8-3-15.

உது தெது உயுஉதுதா மிரஃ ஷோமாவா ஈராதெ ।

வசுராஜிதொ ஧நஸா அக்ஷிதொதயொ வாஜயனொ ரதா இவ ॥

அந்வயம்

सत्राजितः, धनसा, अक्षितोतयः, वाजयन्तः, त्ये, मधुमत्तमाः, गिरः, स्तोमासः,
उदीरते, रथा इव ॥

பதவுரை.

सत्राजित	வசுராஜிதஃ	{ எககாலுஞ் சத்துருக்களை வெல் கின்றவைகளும்
धनसा	யநஸா	மிகுந்த தனமுடையவைகளும்
अक्षितोतयः,	அக்ஷிதொதயஃ	{ கெடாத பாதுகாப்புடையவை களும்
वाजयन्तः	வாஜயனஃ	{ அன்னத்தை விருமபுகுவஞ் மான
रथा इव	ரதா இவ	இரதங்களைப் போல
त्ये	தெது	புகழ்பெற்ற
मधुमत्तमा.	உயுஉதுதாஃ	மிகுந்த திருச்சுவை வாய்ந்த
गिर	மிரஃ	மேம்பட்ட வாக்ருகளும்
स्तोमासः	ஷோமாவஃ	{ பகிஷ்பவமானதி தோத்திரங்க ளும்
उदीरते	உதீராதெ	வெளிக் கிளம்புகின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—9 மேததியாதிதி ரிஷி.

புகழ்பெற்ற திருச்சுவை மவிந்த சஸ்திர மென்னும் வாக்ரு விசேடங்
களும் பகிஷ்பவமான (வேளவிக்ரு வெளியே செய்கின்ற துதி) முதலிய
கீதப்பாட்டுகளும், இந்திர! உனனைக் குறித்து எழுகின்றன. அதி
லுவமை:—எப்போதுஞ் சத்துருக்களை வெற்றிக்கொளவனவும், இதனா
லேயே தனங்களை மிக ஏற்றுகொளவனவுமென்றாயிற்று. மறறும், கெடாத
பாதுகாப்புடையவைகளும், அன்னத்தை விருமபுகின்றவைகளுமான இரதங்
களா எனல இரதங்களாபோல வெளிக் கிளம்புகின்றன என்பதாம். (1)

மந்திரம் 10.

252. यथा गौरो अपाकृतं तृप्यन्नेत्यवेरिणम् ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २
त्वे नः प्रपित्वे तूयमा गहि कण्वेषु सु सचा पिब ॥ १० ॥

இருக்கு 8-4-3.

யயா மளரொ சுவாகூதம் தூஷ்ணெதூவெரிண்டி ।

கெவ நஃ ப்ரபித்வே தூயமாஹி கண்வேஷு ஸு ஸசா பிப ॥

அநவயம்

गौरः, तृप्यन्, अपा, कृतं, हरिणं, यथा, अवैति, आपित्वे, प्रपित्वे, इन्द्र !,
नः, तूय, आगहि, कण्वेषु, सचा, सु पिब ॥

பதவுரை.

गौरः	மளரஃ	செநகிறமுடைய மான்கள்
तृप्यन्	தூஷ்ண	தாகமுற்று
अपा	சுவா	நீரால
कृतं	கூதம்	நிறைநதுள்ள
हरिणं	ஹரிணம்	புலவற்ற குளத்தைக் குறித்தது
यथा	யயா	எவவாறு
अवैति	அவெதி	{ ஒருமுகப்பட்டுச் செலலுகின்ற னவோ, அவவாறே
आपित्वे	ஆபித்வே	சுற்றமாந தனமையை
प्रपित्वे	ப்ரபித்வே	அடைநத விடத்தது
(इन्द्र !)	(ஐந்த்ர !)	(இந்திரனே ! நீ)
न.	நஃ	எங்களித்தது
तूयं	தூயம்	விரைவில்
आगहि	ஆஹி	வருவாயாக. வருது
कण्वेषु	கண்வேஷு	{ கண்ணுவ ரிஷியைச் சோநத எங்களுக்களு
सचा	ஸசா	{ ஒன்றுகூடித் தேடிய சோமர சத்தை
सु पिब	ஸு பிப	இனிதருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. தேவாதிதி கண்ணுவ ரிஷி.

செந்நிறமுடைய மான, நீர்வேடகை யடைநது நீரகளானிறைந்த பல்
 லற்ற தடாகத்தை யடையுமாறு, அதாவது —ஒருமுகப்பட்டு விரைவி
 லடைவது போல எனபதாம். சுற்றமாந தன்மையை யடைந்தவிடத்து,
 இரத்திரனே ! நீ எங்களித்தது விரைவில் வருவாயாக வந்தது, கண்ணுவரின்
 புத்திரர்களான எங்களுக்குளா ஒன்றுகூடி விடாமுயற்சியாற நேடிவைக்கப
 பட்ட சோமரசத்தை இனிது அருந்துவாயாக (10)

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்,

மூன்றாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 253. शङ्खू ३ पु शचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।

२ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

भगं नहि त्वा यशसं वसुविदमनु शूर चरामसि ॥ १ ॥

இருக்கு 8-61.5.

சுஷு-குஷு சுவீவத ஐநு, விஸ்வாவிர-குதிஹி ? ।

ஹம் நஹி த்வா யசஸம் வஸுவிதமநு சூர-சராமஸி ॥

அந்வயம்.

हे शचीपते !, शूर, इन्द्र !, विश्वाभिः, ऊतिभिः, शङ्खि, भगं न, यशसं,
 वसुविदं, त्वा, अनुचरामसि ॥

பதவுரை.

शचीपते!	சாசீவதெ!	இந்திராணி கொழுந! நீ
शूर!	சூர!	சூரனே!
इन्द्र!	ஐந்த்ர!	இந்திரனே!
विश्वामि ऊतिभि	விஸ்வாமி: ஊதிமி:	எல்லாப் பாதுகாப்புக்குடனே
शरिष	சாமி	விரும்பியதைக் கொடுப்பாயாக
भगं न	ஹம் ந	எமது பாககியத்திற கொத்த
यशसं	யசஸம்	கோத்தியுடையோனும்
धनुविदं	வஸுவிதம்	தனந கொடுப்போனுமாகிய
त्वा	க்வா	நினனையே
अनुचरामसि	அநுஅராமஸி	(யாம்) ஆராதிக்கவாரேம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. பாகக ரிஷி.

இந்திராணிக்கு இதை - - - இந்திர! நீ எல்லாவகைப் பாதுகாப்புக்க
ளோடும் விரும்பியதைத் தருவாயாக சூரனே! பாககியத்தைப் போன்ற
கோத்தி யுடையவனும், தனத்தைக் கொடுப்போனுமாகிய நினனே யாம்
ஆராதிக்கின்றோம் எனபதாம்.

(1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ १ २
254. या इन्द्र भुज आभरः स्वर्वाँ असुरेभ्यः ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
स्तोतारमिन्मघवन्नस्य वर्द्धय ये च त्वे वृक्तवर्हिषः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-97-1

யா ஐந்த்ர ஹஜ சூலா: ஸ்வவா: சுவஸுரௌ: ।

ஸ்தோதாரமிந்நவவந்நஸ்ய வர்द्धய யே ச த்வே வுக்நவஹிஷ: ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र! स्वर्वाँ, भुज, या, असुरेभ्य, आभरः, मघवन्! अस्य,
स्तोतारमित्, वर्द्धय, च, ये, त्वे, वृक्तवर्हिषः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹை ஐந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
स्वर्वाँ	ஸ்வவா:நு	சுவாககத்திலுள்ளதும்
भुज.	ஹஜ:	போகித்தறஞரியதுமாகிய

யா:	யா:	யாதொரு தன் ததை
असुरेभ्य	சுரேப்யை	இராகததாகனிடத்தினின்று
आभर.	சூயா:	{ கொண்டு வந்தனையோ, அது கொண்டுவரப்பட்டதாதலின
मघवन् !	மகவந் !	தனமுடைய இந்திரனே ! நீ
अस्य	அஸ்ய	{ இத திரவியத்தைத் தானரு செய்தலால்
स्तोतारमिव	ஸ்தோதாரமிக	தனனைத் துதிப்போகளையே
वर्द्धय	வர்ட்டய	வளாப்பாயாக
ये च	யே ச	{ மறமும் வேட்போர்களான எவா கள்
त्वे	கேவ	நின்பொருட்டுத்
वृक्षवर्हिष	வர்ட்டவர்ட்டிஷ:	{ நருப்பையை விரிக்கின்றவாக ளாகின்றோமோ, (அவர்களை பும் வளாககுதி)

சாயண பாய்யம்.

காண்டம்—3 இருதரு—2 இரேபயாகிய காசியப் ரிஷி

இந்திரனைப் பிரார்த்திக்கின்றோ —இந்திரனே ! சகமுடையவனாகிய, அல்லது, சுவாகந்திறுள்ளதை யுடையவனாகிய, அல்லது, பூத சமுதாயத்தை யுடையவனாகிய நீ அனுபவிக்கத்தக்க எந்தததனங்களுண்டோ? அவைகளைப் பேராபுஷுள்ள அசுராகனிடத்தினின்று கொண்டுவந்தனை அதாவது, —அசுரர்களைக் கொண்டு பறித்துக்கொண்டு வந்தவனாயிருக்கின்றாய். இதனாலேயே தனமுடைய இந்திரனே ! நீ இவ்வண்ணங் கொண்டுவந்த திரவியத்தைத் தானரு செய்தலால் நினனைத் தோத்திரம் பண்ணுவோமளையே விருத்தியுடையாசனாயச செய்வாயாக அஃறியும் ஏனைய வேட்போர்கள் நிற்பொருட்டுத் நருப்பை யாசனம் விரிப்போர்களாயிருக்கின்றார்களே அதனை அவர்களைபுற தனத்தினால் நீ விருத்தி செய்வாயாக எனபதாம்.

(2)

குறிப்பு —மூலத்தில் உள்ள ‘சுவ’ என்னுஞ் சொல் அனைத்தும் எனபதன் பரியாயச சொல்லாக நின்றன. எல்லாப் பூதத்தொகுதிகளும் ஆனமாவினிடத்திலிருந்து உண்டானவைகளாமாதலின் ‘சுவ’ எனபதற்கு அனைத்தும் எனவும் பொருள் சொல்லப்பட்டது.

மந்திரம் 3.

2 3 2 3 2 3 9 2 3 2 2 2

255. प्र मित्राय प्रार्यम्णे सचध्यमृतावसो ।

3 2 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2 2 2

वरुध्ये ३ वरुणे छन्धं वचः स्तोत्रं राजसु गायत ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-103-2.

புமித்ராய ப்ராஸ்டெண வரூயே ப்ரதாவஸொ ||

வரூடியே வரூணை மந்தம் வசி ஷ்ஹோத்ர ராஜஸு மாயத் ||

அநவயம்.

ऋतावसो !, मित्राय, सचध्यं, छन्धं, वचः, स्तोत्रं, अर्यम्णे, वरुध्ये, वरुणे,
राजसु, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे ऋतावसो !	ஹ ஐதாவஸொ !	{ வேள்வியாகிய தனமுடையோய ! நீ
सचध्यं	ஸ சடியம்	தொண்டு செயதற்குரிய
छन्धं	மந்தம்	வேள்வியிலுண்டாகும்
वच.	வசி	வாகக்காய
स्तोत्रं	ஸ்தோத்ரம்	தோத்திரத்தை,
मित्राय	மித்ராய	{ மித்திர தேவதையின் பொருட் டும்
अर्यम्णे	அரியமணை	{ அரியமா தேவதையின் பொருட் டும்
वरुध्ये	வரூடியே	வேள்விச் சாலையிலுள்ள
वरुणे	வரூணை	வருணனின் பொருட்டும்
राजसु	ராஜஸு	இம் மூவரும் விளங்குமிடத்தில்
प्रगायत	ப்ரமாயத்	நனகு பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—3. சமதக்கினி ரிஷி.

வேள்வியையே தனமுனக் கொண்டோய ! நீ சேவிககத தக்கதும், வேள்வி டலையிலுண்டாவதுமாகிய, அல்லது, கருத்திற்கிசைசந்ததாகிய தோத்திரத்தை மித்திர தேவதையின்பொருட்டு இனிது படிப்பாயாக (அங்ஙனமே) அரியமா தேவதையின் பொருட்டும், வேள்வி வீட்டினபாலுள்ள

வருணன் பொருடும் படிப்பாயாக அதாவது விளங்குகின்ற மித்திர தேவதை முதலிய மூவரையும் துதிப்பாயாக எனப்பது திரண்ட பொருள். (3)

ாண்டு மூலத்திலுள்ள காயத், என்னும் பனமைச் சொல் போற்றுதற் பொருட்டாம்

குறிப்பு.—வேளவியாற் றனங்கொடுப்போய்! எனப்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

256. ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
அபி த்வா பூர்வபீதய இந்ர ஸ்தோமேபிராயவ: ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
சமீचीनास ऋभवः समस्वरन् रुद्रा गृणन्त पूर्व्यम् ॥ ४ ॥

சுவி சுவா வடுவடீதய ஐந்ரஸ்தோமேபிராயவ: ।

ஸீலீநாவஸ ஸீலவ: ஸஃஸ்வரந் ருடா ருணந் வடுவடீத்யம் ॥

அநவயம்.

ஹே இந்ர! , அயவ:, பூர்வபீதயே, ஸ்தோமேபி:, த்வா, அபி, சமீचीनास:, ஋भव:,
சமஸ்वरन्, ருடா., பூர்வ்ய, ருணந் ॥

பதவுரை

ஹே இந்ர!	ஹே ஐந்ர!	இந்திரனே!
அயவ	சூயவ:	துதிப்போர்கள்,
பூர்வபீதயே	வடுவடீதயே	{ முன்னா, சோமரசம் அருந்துவ தற்குத்
ஸ்தோமேபி	ஸ்தோமேபி:	துதிகளால்
த்வா அபி	சுவா சுவி	நினைந்த துதிக்கின்றாராக
஋भव	ஸீலவ:	ருடி, முதலியோர்கள்
சமீचीनास:	ஸீலீநாவஸ:	ஒன்று கூடியவர்களாய்
சமஸ்वरन्	ஸஃஸ்வரந்	{ நினைந்தே இனிது போற்றினா கள்
ருடா.	ருடா:	{ உருத்திரனுடைய புத்திராக ளான மருததுக்க(ளும)
பூர்வ்ய	வடுவடீத்யம்	பழையோனாகிய வுன்னையே
ருணந்	ருணந்	துதித்தார்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருதகு—4 மேதாநிதி ரிஷி

இந்திரனே! தோத்திரம் பண்ணுவோகன தோத்திரங்கலால் நின
னையே ஏததுகின்றாசன எதனபொருட்டுடனின? எல்லாத தேவாகடகு
முன்னரே நீ சோமரச மருததுதற்பொருட்டு (மஹம்) சவன காலத்தில்
அகப்பை விசேடங்களால் சோமரசமும் இந்திரனையே அழைக்கின்றது
அவ்வாறே ஒன்றாய்க் கூடின ருபுகள், அதாவது ருபு, விபு, ஆச எனனும்
இமமுவாகளும நினனையே மிக்க இனிமையோடு துதித்தார்கள் உருத்திர
னுடைய புத்திரர்களான மருததுக்கள், பழையோனாகிய வுனனைத் துதித்
தார்கள் அதாவது —விருத்திராக்ஷனைக் கொல்லுங்கால, பகவ! நனகு
கொல்லுதி, வெல்லுதி, வீரனாகுதி எனனும் துதியாகிய இவ வாககால் நின
னையே துதித்தனா எனபது பொருள் (4)

மந்திரம் 5.

२३१२ ३१ २२३१ २
257. प्र व इन्द्राय बृहते मरुतो ब्रह्मार्चत ।

३१ २ ३२ ३१२ ३१२ ३१२
वृत्रं हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥ ५ ॥

இருதகு 8-89-3

பு வ ஐந்திராய வுஹதே உராமதா வுஹாவத ।

வுத்ருஹந்தி வுத்ருஹா மதகருதவ்வஜ்ரண மதவவ்ணா ॥

அநவயம்.

हे मरुतः!, बृहते, वः इन्द्राय, ब्रह्म, प्रार्चत, वृत्रहा, शतक्रतुः, शतपर्वणा,
वज्रेण, वृत्रं, हनति ॥

பத்வுரை.

हे मरुत ।	ஹ உராமதா !	துதிப்போகாள !
बृहते	வுஹதே	மகானாகிய
व. इन्द्राय	வஃ ஐந்திராய	{ உங்களுடைய இந்திரன பொருட்டு
ब्रह्म	புஹ	{ சாமவேதமாகிய தோத்திரத்தையே
प्रार्चत	புராவத	இனிது சொல்லீர்களாக. அக்கால

वृत्रहा	வஞ்சுஹா	{ பாவததைத் தொலைக்கின்றவ னும
शतक्रुः	ஸதக்ருதஃ	{ நூற்றுக் கணக்கான வேளவி செய்தவனுமாகிய இந்திரன்
शतपर्वणा	ஸதபவவணா	நூறு வகையாய்ச்செல்கின்ற
वज्रेण	வஞ்சுண	{ வச்சிராபுத்ததால், விருத்திரா சுரனை, அல்லது
वृत्रं	வஞ்சு	பாவததை
हन्ति	ஹந்தி	நாசஞ் செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—5. நிருமேத புருமேதங்கள் ரிஷிகள்.

தோத்திரம் பண்ணுவோர்களே! தோத்திரப்பண்ணல் தோத்திரம் பண்ணுமாறு தன்மையால் உங்களுடைய சம்பந்தியானவனும், மகானுமாகிய இந்திரன் பொருட்சு சாமவேதமாகிய தோத்திரத்தை இனிது சொல்வீர்களாக அதினின்று, மேகத்தை அல்லது, பாவததை நாசஞ் செய்பவனும், நூறு வகையான கருமம், அல்லது அறிவை புடையவனுமாகிய இந்திரன், உங்களாற் முதிக்கப்படலோனாயிருந்து நூறு வகையான தாரைகளை புடைய வச்சிரம் எனவும் பெயருள்ள ஆபுத்ததால் மழையின் இடைபூமறை, அல்லது விருத்திரன் எனவும் அசுரனைக் கொல்லுகின்றான் எனபதாம்

(5)

மந்திரம் 6.

29 22 3 92 392
258. बृहदिन्द्राय गायत मरुतो वृत्रहन्तमम् ।
23 2392 392 323 92
येन ज्योतिरजनयन्मृतावृधो देवं देवाय जागृवि ॥

இருக்கு 8-89-1.

வஞ்சுஹிஞாய மாயத ஶ்ருதொ வஞ்சுஹந்தம் ।

யெந ஜ்யோதிரஜநயந்மூதாவூயொ ஷெஹ் ஷெவாய ஜாமூவி ॥

அநவயம்

हे मरुत !, वृत्रहन्तम्, बृहत्, इन्द्राय, गायत, ऋतावृधः, देवाय, देवं,
जागृवि, ज्योतिः, येन, अजनयन् ॥

பதவுரை.

हे मरुतः!	ஹெ மரூதஃ!	{ இனசொற் கூறுந் துதியாளர் களே! நீவிர்
वृषहन्तमं	வ்ருத்ருஹந்தம்	பாவமுழுவதையும் போகருகின்ற
बृहत्	வ்ருஹத்	பிருகத என்னும் பாடலை
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன பொருட்டுப்
गायत	மாயத	பாடுவீர்களாக
अतावृधः	ஐதாவ்ருதஃ	{ சத்தியத்தை வளராகின்ற தேவ தைகள், அல்லது, இருடிகள்,
देवाय	தேவாய	பிரகாசமுள்ள இந்திரனுக்கு
देवं	தேவம்	திவ்யமாகியதும்
जागृवि	ஜாமுவி	{ யாவரையும் விழித்திருக்கச் செய் வதுமாகிய
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	சோதியை
येन	யெந்	எந்தச் சாமவேதப் பாடலால்
अजनयन्	அஜநயந்	{ உண்டாக்கினார்களோ, அப் பாட லைப் பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. நிருமேத புருமேத ரிஷிகள்.

மருததுக்களே! அதாவது —துதிப்போர்களே! நீவிர் பாவ முழுவதையும் தொலைக்கும் 'பிருகதசாமம்' என்னுங்கீதப்பாட்டை எமது வேளவிபிற பாடுவீர்களாக சத்தியத்தை, அல்லது வேளவியை வளரப்போரான விசுவ தேவர்கள், அல்லது அங்கிரசரென்னும் இருடிகள், பிரகாசமுடைய இந்திரன பொருட்டு, திவ்யத தன்மையுடையதும், எல்லாரையும் விழிக்கச் செய்யுஞ் சீலமுடையதுமாகிய சோதியை, எந்தச் சாமவேதப் பாட்டால் இந்திரன பொருட்டு உண்டாக்கினார்களோ, அச் சாமவேத பாடலைப் பாடுவீர்களாக என முடித்துக்கொள்க.

(6)

திற்ப்பு —நமது பனகவரைக கொலலுதலிற் சிறந்தவனும், கருமத்தை நிறுவியவனும், பிரகாசத்தை யுண்டுபண்ணியவனுமாகிய இந்திரனைத் துதிப்பீர்களாக எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

259, २ ३ १ २ २ १ २ ३ २ ३ १ २
इन्द्रं क्रतुं न आभर पिता पुत्रेभ्यो यथा ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
शिक्षाणो अस्मिन् पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहि ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-33-26.

ஐந்து க்ருதும் ந சூஹர விதா வுதெஹ்யோ யயா ।

பரிசுஷ்டாணொ சுவமிநு வுரூஹமுத யாஹி ஜீவா ஜ்யோதி

[ரஸீஹி ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, नः, क्रतुं, आभर, यथा, पिता, पुत्रेभ्यः, नः, शिक्ष, पुरुहूत !,
यामनि, जीवाः, ज्योतिः, अशीमहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஐந்து !	இந்திரனே ! நீ
नः	நஃ	எங்கட்கு
क्रतुं	க்ருதும்	{ கருமத்தை, அல்லது, ஞானத் தைக
आभर	சூஹர	கொடுப்பாயாக. மறையும்
यथा	யயா	எவ்வாறு
पिता	விதா	பிதாவானவன
पुत्रेभ्यः	புத்ரேஹ்யஃ	{ புத்திராகட்குத் தனங் கொடு கினருநோ, அதுபோல
नः	நஃ	எங்கட்கு
शिक्ष	பரிசுஷ்ட	{ அறிவு அல்லது தனங்களைக் கொடுப்பாயாக
पुरुहूत !	புரூஹமுத !	இந்திர !
यामनि	யாஹி	வேளவியில
जीवाः	ஜீவாஃ	சீவர்களான யாங்கள்
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	சூரியனை
अशीमहि	அசீஹி	நாடோடி மடைவோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திரனே! நீ எங்கட்குக் கருமத்தையேனும், உண்மை யுணர்வையே னுந் தருவாயாக. மறநூல், தந்தை மகற்குத் தனங்கொடுக்குமாறு எங்கட்குத் தந்தைத் தருவாயாக. பலலோராலழைக்கப்படுகின்ற இந்திர! சீவாக ளான யாங்கள் வேள்வியில் சூரியனை ஒவ்வொரு நாளும் அடைவோமாக. அல்லது, பிராணிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற இந்திரனென்னும் பரமான்மாவே! நீ கருமத்தையேனும், அல்லது தனையுணரும் உணாவையேனும் எங்கட் குத் தருவாயாக எனபது பொருள். அதிலுண்மை—பிதா புத்திராகட்கு வித்தையையேனும், அல்லது தந்தையையேனுங் கொடுக்கமாடுமென பலராலழைக்கப்படுவோய்! இந்திர! யாவாகளாலு மடையத்தக்க இந்தப் பிரமத்தினிடத்தில் சீவாக ளான யாங்கள் பரவொளியாய்ச் சோவோமாக. (7)

மந்திரம். 8.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
260. மா ந இந்ந் பராவூணம்வா ந: *சதமாதி |

१ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
त्वं न ऊती त्वमिन्न आप्यं मा न इन्द्र परावृणक् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-97-7.

உரு உரு வராவூணம்வா ந: ஸயஉரு ||

ஸ்வம் ந ஸுதீ ஸ்விஷ் ஸ்வம் உரு வராவூணம் ||

அந்வயம்.

ஹே இந்ந்!, ந:, மா பராவூணக், ந:, சதமாதி, ஸ்வ, இந்ந்!, ந:, த்வமித்,
ஊதீ, த்வ், ந:, ஆப்ய், இந்ந்!, ந:, மா பராவூணக் ||

பதவுரை.

ஹே இந்ந்!	ஹே உரு!	இந்திரனே! நீ
ந:	ந:	அனிகொடுக்கின்ற எங்களை
மா பராவூணக்	உரு வராவூணம்	விட்டு விடாதே
ந:	ந:	எங்களுடைய
சதமாதி	ஸயஉரு	{ களிப்புக்குகாரணமாகிய வேள வியில் (சோமரசமருந்துவதற் குத்)
ஸ்வ	ஸ்வ	
		தோனறுவாயாக.

* சதமாதி, எனபது இருக்கு.

इन्द्र !	ஐந்திர !	இந்திரனே !
नः	நஃ	எங்களை
त्वमिव	கவமிவ்	நீயே
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பில் வைப்பாயாக.
एव	கவம்	நீ
नः	நஃ	எங்கட்கு
आप्यं	சூவ்யம்	சுற்றத்தோனாகின்றாய்.
इन्द्र !	ஐந்திர !	இந்திரனே ! நீ
नः	நஃ	எங்களைத்
मा परावृणक्	மா பராவ்ருணக்	தளளி விடாதே

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. ரேப ரிஷி

இந்திர ! நீ அவி கொடுக்கின்ற எங்களை விட்டு விடாதே (மேலும்) இப்பொருளே கூறப்படுகின்றது, நீ எங்களுடைய களிப்புக்குக் காரணமாகிய வேளனியில் சோமரசு மருந்துவதற்கு வெளிப்படுவாயாக அன்றியும் இந்திரனே ! எங்களை நீயே பாதுகாப்பில் நிலை நிறுத்தவாயாக. அல்லது நீயே உண்மையில் எங்களைக் காப்பாற்றுவோனாகவாய் அங்ஙனமே நீயே எங்கட்குச் சுற்றத்தானாகின்றாய், இதனால் எங்களைத் தளளினிடாதே என்பது திரண்ட பொருள் (8)

மந்திரம் 9.

३१२ ३१२ ३ २ ३२ ३१२
261. वयं घ त्वा सुतावन्त आपो न वृक्तबर्हिषः ।

३१२ ३१२ ३ १२ ३१२
पवित्रस्य प्रसवणेषु वृत्रहन् परि स्तोतार आसते ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-3 1-1.

வயம் வ சுவா வஸுதாவன்ட் சூவொ ந வ்ருக்தவஹி-ஷிஷி ।

வவித்ருவஸு ப்ருவ்ருவணெஷு வ்ருத்ருஹநு பரி ஸ்தோதாரா
[சூவதெ ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन् !, त्वा, वयं, घ, सुतावन्तः, आपः न, पवित्रस्य, प्रसवणेषु,
वृक्तबर्हिषः स्तोतारः, परि आसते ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन् !	ஹ வுத்ருஹந் !	{ விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரனே !
त्वा	சுவா	நினைக குறித்தது
वयं	வயம்	நாங்கள்
व	வ	உண்மையில்
सुतावन्त	ஸுதாவன்து	சோமரசுந் தேடினவர்களாய்
आप, न	சுவா ந	நிரைப்போல அடைகின்றோம்
पवित्रस्य	பவித்ருஸ்ய	{ நிரும்லமாகிய சோமத்தைப் பிழிந்தது
प्रसवणेषु	புஸுவணேஷு	இரச மெடுக்குமிடத்து
वृक्तवर्हिष	வருக்தவஹிஷு	தருப்பாசனம் விரிக்கின்ற
स्तोतार,	ஸ்தோதாரா	துதிப்போகளும
परि आसते	பரி சுவஸ்தே	நினையே வழிபடுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—9. மேதாதிதி ரிஷி.

விருத்திரனைக் கொன்றோம் ! இந்திர ! உனனைக் குறித்தது நாங்கள் உண்மையில் சோமரசுந் பிழிந்தெடுத்தோம் (மறறும்) நிரைப் போலடைகின்றோம். பவித்திரமாகிய சோமரசு மெடுக்குமிடத்துத் தருப்பையாசனம் விரித்து வைத்திருக்கின்ற துதிப்போகளும நினையே உபாசிக்கின்றார்கள்.

மந்திரம் 10.

१२३ १२३ १ २२ ३ १ २ ३१२
 262. यदिन्द्र नाहुषीष्वा ओजो नृम्णं च कृष्टिषु ।
 २३१२ ३२ ३१ २२३१ २२३ १ २
 यद्वा पञ्चक्षितीनां द्युम्नमाभर सत्रा विश्वानि पौंश्या ॥ १० ॥

இருக்கு 6-46-7.

-- யதிந்ரு நாஹுஷீஷ்வா ஓஜோ ந்ருண் ஷ க்ருஷ்டிஷு ।

யத்வா பஞ்சக்ஷிதீநாம் ட்யும்க்ருமாஹர சத்ரா விஸ்வாநி பௌஸ்யா ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, नाहुषीषु, कृष्टिषु, ओजः, च, नृम्णं, यद्वा, पञ्च, क्षितीनां, द्युम्नं,
 आभर, सत्रा, विश्वानि, पौंश्या ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்திர !	இந்திரனே ! நீ
नाहुषीषु	நாஹுஷீஷு	மககளான
कृष्टिषु	கூஷ்டிஷு	பிரசைசகளுக்குள் இருக்கின்ற
ओजः	ஓஜஃ	ஆற்றலையும்
नृशं च	நூண் ஞ் அ	தனத்தையும்
यद्वा	யவா	அல்லது
पञ्च क्षितीनां	பஞ் க்ஷிதீநாம்	{ வேடனை ஐந்தாவதாகக்கொண்ட நான்கு வருணத்தவர்களின்
युग्म	யுக்ம	{ விளங்குகின்ற அன்னங்களினைத் தையும்
आभर	ஆஹர	கொடுப்பாயாக அவவாறே
सखा	ஸகூ	பெரிதான
विश्वानि	விஸ்வானி	எல்லா
पौस्या	பௌஸ்யா	ஆற்றல்களையும் கொடுப்பாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருகரு—10 பரததுவாச ரிஷி.

இந்திரனே ! மனிதர்களிடத்து எவ்வளவு ஆற்றலுந், தனங்களும் உள்ளனவோ, அவைகளையும், அல்லது வேடனை ஐந்தாவதாகக்கொண்ட நான்கு வருணத்தவர்களின் அன்ன மனைத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக. அவ்வாறே பேராற்றல்களையும் எங்கட்குத் தருவாயாக (10)

எண்டு மூலத்திலுள்ள ஆகாரம் சோகக்கப் பொருளில் நின்றது.

தற்பு —‘நகுஷ’ எனபது மனிதரின் பெயர், என நிருத்தம் 29 ல கூறியுள்ளது.

மூன்றாவது கண்டம்.

முற்றும்.

நான்காவது கண்டம்

பிரபாடசம்—4. அததியாயம்—2. கண்டம்—4.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

263. सत्यमित्था वृषेदसि वृषजूति*नोऽविता ।
 २३११ २२ ३ १२ ३ २
 २३१२ ३ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १
 वृषाद्युग्र शृण्विषे परावति वृषो अर्वावति श्रुतः ॥ १ ॥

இருக்கு ५-33-01.

ஸத்யமித்யா வுஷேதஸி வுஷஜுதிநோஹிதா ।
 வுஷாஹுஸு ஸுணீஷே வாராவதி வுஷோ சவாவதி
 [முதல்]

அநவயம்.

हे उग्र !, (त्वं), सत्यं, इत्था, वृषा, इत्, असि, वृषजूति., नः, अविता, वृषाहि,
 शृण्विषे, परावति, वृषेव, अर्वावति, वृषः, श्रुतः ॥

பதவுரை.

हे उग्र !	ஹே உஹ !	வேகமுள்ள இந்திர !
(त्वं)	(ஈவம்)	(நீ)
सत्यं	ஸத்யம்	உண்மையாக
इत्था	ஈத்யா	இவ்வாறு
वृषा इत् असि	வுஷா இஃ சஸி	{ விருபபததை மழையெனப்பெய வோனாக யிருக்கின்றாய்
वृषजूतिः	வுஷஜுதி:	{ சோமரசந தெளிப்போர்களால் அழைக்கப்பட்டோனாகி
नः	ந:	எங்களை
अविता	சவிதா	காப்பாற்றுவோனாகின்றாய்.

वृषाहि	வ்ருஷாஹி	வர தானங் கொடுப்போனென்று
शृगिवधे	ஸ்ரூணிஷெ	{ நீ கேட்கப்படுகின்றாய். (சொல் லப்படுகின்றாய்.)
परावति	பராவதி	தூரத்திலிருந்தும் நீ
वृषेव	வ்ருஷேவ	{ வேண்டியவைகளை வருஷிக்கின்ற வனாகவே இருக்கின்றாய்.
अर्वावति	அவ்வாவதி	அருகிலிருந்து
वृष	வ்ருஷ:	{ மனோவேடகையை நிறைவேற் றச் செய்வோனெனவுங்
श्रुत.	ஸ்ருத:	{ கேட்கப்படாநருக்கின்றாய். (சொல் லப்படாநருக்கின்றாய்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. மேதாத்தி ரிஷி.

வேகமுள்ள இரத்திரனே ! நீ உண்மையாய் இன்னணம் விருமபியதை மழையெனப் பொழிவோனாகவே யிருக்கின்றாய். சோமரசத்ததை தெளிப் போகனாலும், பிழிந்தெடுப்போகனாலும் அழைக்கப்படடோனாய், எங்களைப் பாதுகாப்போனாயிருக்கின்றாய். வரதானங்களைப் பொழிகின்றவன எனச் சொல்லப்படுகின்றாய். நீ தூரத்திலிருப்பவனாயினும் வேண்டியவை களைப் பொழிகின்றவனாகவே இருக்கின்றாய் அருகிலிருந்து விருமபியவைக ளைப் பொழிகின்றேன எனவே கேட்கப்படுகின்றாய். அநாவது சொல்லப் படுகின்றாய் எனபது பொருள்.

(1)

மந்திரம் 2.

२३ १२ ३२ ३ १२ ३१ २

264. यच्छकासि परावति यदर्वावति वृत्रहन् ।

१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

अतस्त्वा गीर्भिर्द्युग्दिन्द्र केशिभिः सुतावांश्च आविवासति ॥ २ ॥

இருக்கு 8-97-4.

யவக்ராவதி வராவதி யதவாவதி வ்ருத்ருஹந் ।

அதஸ்த்வா கீர்மி-பூ-ம்-பூ-ம்-பூ-ம் கெஸிமி-ம் வஸ்தாவா-ம் சூவிவாஸதி ॥

அநவயம்.

हे शक !, परावति, यत्, असि, वृत्रहन्, यत् अर्वावति, अतः, इन्द्र !,

द्युगत्, केशिभिः, गीर्भिः, त्वा, सुतवान्, आविवासति ॥

பதவுரை.

हे शक्र !	ஹே ஸக்ரு !	இரதிரனே ! நீ
परावति	பராவதி	தூரமாகிய வானுலகில
यत् असि	யக் அசி	{ இருபபையேல (அதினினறும) மறறும
वृत्रहन् !	வ்ருத்ருஹந் !	இரதிர !
यत् अर्वावति	யக் அர்வாவதி	{ அதினினறும அருகிலுள்ள அநத ரிககத்திலிருபபையேல (அதி னினறும)
अतः	அதஃ	{ அல்லது, இம் மண்ணுலகினின நிலை
इन्द्र !	இந்த்ரு !	இரதிர !
द्युगत्	துயுக்	நவாக்கத்திறகுச செல்கின்ற
केशिभिः	கேசரிபிஃ	குதிரைகளைப் போன்றுள்ள
गीभिः	கீபிஃ	தோத்திரங்களால
सुतवान्	ஸுதுவாந்	{ சோமந் தேடப்பட்ட வேளவித தலைவன
एवा	ஏவா	உனனையே
आविवासति	ஆவிவாஸதி	வேளவிசகு அழைக்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. ரேப ரிஷி.

சததுருவைக கொல்லும் ஆற்றலுடைய இரதிர ! (நின்னை) தூரமாகிய சவர்க்கலோகத்திலிருக்கும்போதேனும், விருத்திரனைக் கொன்ற இரதிர ! அல்லது, அதினினறுங் கீழேயுள்ள (அதை நோக்க அருகிலுள்ள) வானிலிருக்கும்போதேனும், அல்லது, இரதப் பூவுலகிலிருக்கும்போதேனும், யாண்டுஞ் செல்லுகின்ற கேசங்களையுடைய அசுவம் போன்று இருக்கப்பட்ட தோத்திரங்களால இரதிர ! சோமரசம் பிழிந்த வேளவிததலைவன தனது வேளவியைக் குறித்து அவவுலகங்களினின்று (வருமாறு) அழைக்கின்றான். அல்லது உனனை இத் தோத்திரங்களால ஆராதிக்கின்றான் எனபதாம். (2)

குறிப்பு — நீண்ட மயிர்களுள்ள குதிரைகளையுடைய இரதிரன எனபது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

265. ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २
अभि वो वीरमन्धसो मदेषु गाय गिरा महा विचेतसम् ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
इन्द्रं नाम श्रुत्यं शाकिनं वचो यथा ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-46-4.

சுவி வொ வீரமந்வொ மதேஷு மாய மிரா மஹா விசெதஸம் ।
ஐந்ரு நாம ஸ்ருத்யம் ஸாகினம் வசொ யதா ॥

அந்வயம்.

(हे उद्गात्रादयः !, वः, (हे यजमानाः !) वः, अन्धसः, मदेषु, वीरं, नाम,
विचेतस, श्रुत्य, शाकिनं, इन्द्रं, महा, गिरा, वचः, यथा, गाय ॥

பதவுரை.

हे उद्गात्रादयः !	ஹெ உதாத்தாடயஃ !	{ சாமமறை பாடுவோர் முதனி யோகனே ! அல்லது
(हे यजमानाः !)	(ஹெ யஜமானாஃ !)	எசமானர்களை !
वः	வஃ	உங்களுடைய நலத்தின்பொருட்டு
अन्धसः	அந்வஸஃ	சோமத்தைத்
मदेषु	மதேஷு	தேடும் பொழுதுகளில்
वीरं	வீரம்	{ சத்துருவைப் பயமுறுத்துவோ னும
नाम	நாம	{ சத்துருவைப் பணியச் செய்வோ னும
विचेतसं	விசெதஸம்	சிறந்த உணர்வுடையவனும
श्रुत्यं	ஸ்ருத்யம்	யாண்டுந் துதித்தற்குரியோனும,
शाकिनं	ஸாகினம்	ஆற்றலுடையோனு மாகிய
इन्द्रं	ஐந்ரு	இந்திரனை,
महा	மஹா	பெரிதாகிய
गिरा	மிரா	தோத்திரத்தால
वचः	வசஃ	உங்களுடைய வாகு
यथा	யதா	{ எவ்வாறு எழுகின்றதோ அவ வாதே
अभिगाय	சுவி மாய	இனிது பாடுவாளாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—3. வத்ச ரிஷி.

இம் மந்திரத்தை பிபிலிகா மத்தியா பிருகதி என்பார் உருதுவார். முதல ஈறறிலுள்ள பாதங்கள் பதினமூன்றெழுத்துகள் இடையில் எட்டெழுத்துகள் கொண்டது எனபா திரிபதிகள்

சாமமறை யோதுவோ முதலியோர்களே! நீவிர், அல்லது வேளவித தலைவர்களே! நீவிர், உங்களைத்தனை பொருட்டுச் சோடசம் பிழிந்தெடுக்குங் காலங்களில், சத்துருவைப் பயப்படுத்துவோனும், சத்துருவைப் பணியச் செய்பவனும், மெய்யுணர்வுடையோனும், யாண்டுங் கேட்கத் தக்கோனும், அல்லது துக்கத்த தக்கோனும், வலிவுடையானுமாகிய இந்திரன் மகத்தாகிய தோத்திரத்தால் உங்களுடைய கருவு எவ்வாறெழுகின்றதோ, அவ்வாறே அதாவது —காயத்திரிப் பாடலாலேனும், அல்லது திருஷ்டுப், பாடலாலேனும் தோத்திரஞ் செய்வோர்களாக எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ ३
266. इन्द्र त्रिधातु शरणं त्रिवरूथं स्वस्तये ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
छर्दिच्छ मधवश्च मध्व यावया दिद्युमेभ्यः ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-90.

ஊரு த்ரியாதாது ஸரணம் த்ரிவரூதம் ஸ்வஸ்தயே ।

ஊதி-ஊ உவவஊஸு உஹஸு யாவயா டிடியுமேஹ்யஃ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र! त्रिधातु, त्रिवरूथं, स्वस्तये, छर्दिः, शरणं, मधवश्चः, मध्व, एभ्यः, दिद्यु, यावया ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!

ஹ ஊரு!

இந்திரனே!

त्रिधातु

த்ரியாதா

மூவகை நிமித்தங்களாலாய

त्रिवरूथं

த்ரிவரூதம்

{குளிர, வெயில், மழைகளேன
ஹம் முனையுந் (குறித்து)

स्वस्तये

ஸ்வஸ்தயே

மங்கலத்தின பொருட்டு

छर्दिः

ஊதி-ஊ

மேல மூடப்பட்டுள்ள

शरण

ஸரணம்

ஹீட்டை (இலத்தை)

மதவந்ந:	உவவ ² ஹி:	{	அவியென்னுந் தனமுடைய வேளவித தலைவாகருகரும
மஹந்ந	உஹிஹ		எனகருந
யந்ந	யஹ	கொடுபபாயாக	
திந்ந	திந்ந ²	{	சததுரு விடுதத ஒளியுள்ள ஆயு தததை
உஹ:	ஹஹி:		இவாகடகருகில வரவொடபாது
யாவய	யாவய	நீகருவாயாக.	

சாய்ண பாடியம்.

கண்டம்—4, இருக்கு—4 சமய ரிஷி.

இந்திரனே ! மூன்று காரணங்களாலுண்டாகிய, குளிரா, வெயிலா, மழை
களை நீக்கத் தக்கதும் கெடாதிருப்பதன பொருட்டு மேலே மூடப்பட்டிருப்
பதுமாகிய வீட்டை, அவர்கள் (தேவவுணவுகள்) எனப்பதையே தனமாகக்
கொண்ட வேளவிந் தலைவர்களான வாசுடகும், பரததுவாச குலத்தலைவா
களான எங்கட்குந் கொடுப்பாயாத இன்னும் சத்தருக்களால் விடப்பட்ட
ஒளிமலிந்த ஆயுதங்கள் இவர்களிடத்தில் வராமல் விலக்குவாயாக. (4)

குறிப்பு —மூன்று தேவர்கள் செயதும், மூன்று அக்கினிக்ளையுடைய துமாகிய வீட்டைத் தருவாயாக. இடியால் வீட்டை நாசப்படுத்தாமலிருப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

१२ ३ २३ २२
267. श्रायन्त इव सूर्य्य विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत ।

१ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २२
वसूनि * जातो जनिमान्योजसा प्रति भागं न † दीधिमः ॥ ५ ॥

இருகரு 8-99-3

பிராயசு இவ் வாக்யம் விஸேஷிதம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ।

வவசுகுநி ஜாதொ ஜநிபாமெந்நாஜவா பூதி லாமம் நதீயிஃ ||

அநவ்யம்.

हे अस्मदीया जनाः !, श्रायन्तः, इव सूर्यः, इन्द्रस्य, विश्वेत्, भक्षत, वसूनि,
जाते, जनिमानि, ओजसा, (करोति,) भाग न, प्रतिदीधिमः ॥

* जाते जनिमान, † दीधिम, எண்பன இருக்க.

பதவுரை

(हे असदीया जनाः!) (ஹே அஸதீயா ஜநாஃ!) எமது சனங்களை! நீவிர்

श्रायन्त इव सूर्य { ஞாயன் ஊவ ஸூர்ய { சூரியனைப் பற்றிய கிரணங்கள்,
यज्ञ-30 { சூரியனை அடைந்திருப்பன
போன்று

इन्द्रस्य { உட்ரஸ்ய { இந்திரனுடைய

विश्वेत् { விஸ்வசு { எல்லாத் தனங்களையும்

भक्षत { மக்சத {

{ அடைந்துகொள்வீர்களாக (அவ
விரதிரன்)

वसूनि { வஸூநி {

எந்தத் தனங்களை

जाते { ஜாதே {

உண்டானவரிடத்தும்

जनिमानि { ஜாநிமாநி {

உண்டாக்குவோகரிடத்தும்

ओजसा { ஓஜஸா {

வலியால்

करोति { கரொதி {

பரவச்செய்கின்றனோ, (அதில்)

भागं न { மாமம் ந {

{ தந்தையின் தனத்தில் பாகம்
வருமாறு வருந் தனத்தை

प्रतिदीधिमः { ப்ரதிதீயிமஃ {

(யாம்) ஏற்றுக்கொள்வோமாக

சாயணி பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. நிருமேத ரிஷி.

எமது சனங்களை! நீவிர் இரவியைப் பற்றின கிரணங்கள் இரவியை யடைந்திருப்பன போன்று இந்திரனுடைய எல்லாத் தனங்களையும் அடை வீர்களாக அவ விரதிரன் எந்தத் தனங்களை, உண்டாக்குவோரிடத்தும், உண்டானவார்களிடத்தும் வலியாற் பரவச் செய்கின்றனோ, அதினின்றும் தந்தையின் தனத்தைப் பாகித்துக்கொள்ளுமாறு பாகம் பண்ணிய தனங்களை யாம் அடைந்துகொள்வோம். அல்லது, இரவியைத் தழுவின கிரணங்கள் இரவியையே யடைகின்றனபோன்று, இந்திரனுடைய எல்லாத் தனங்களையும் பாகம் பிரிக்கவேண்டுமென்னும் இச்சை யுள்ளவாகளான மருததுக்கள் இந்தி ரணையே யடைகின்றார்கள். ஈண்டு இந்திரனை அடைகின்றார்கள் எனபது எஞ்சி நின்றது மருததுக்கள் தண்ணீராகிய தனத்தை, தோன்றினவாக ளும் தோன்றுபவாளுமான மனிதாகட்கு ஆற்றலால் பிரித்துக்கொடுக்கின றார்கள். அதில் எங்கட்கு யாதொரு பாகமுண்டோ அது கிடைக்கவிலலையே என எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றோம் எனபதாம். இவ்வாறே நிருதத்தத்தில் 6, 8-ல் யாஸ்க முனிவரும் பொருள் கூறியுள்ளார்.

(5)

திறிப்பு —சூரியன் ஜலமாகிய சம்பத்தைக் கொடுத்தலால் பிதுர்க்களுக்கு அவ் கொடுத்தல் போன்று இந்திரனுக்குங் கொடுக்கின்றோம் எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 6.

2 3 12 3 1 2 3 1 2
368. न सीमदेव * आप तदिषं दीर्घायो मर्त्यः ।

12 3 3 1 22 3 1 2 3 2 3 1 2 3 1 2
एतन्वा चिद्य एतशो युयोजत इन्द्रो हरी युयोजते ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-70-7

ந ஸீமடேவ சூவ ததிஷம் ஈவாயோ உத்யு-3 ।

வணதயூ விக்ய வணதஸோ யயொஜத உத்யூ ஹரீ யயொஜதெ॥

அநவயம்

हे दीर्घायो !, अदेवः, मर्त्यः, सीम्, तत्, इषं, न आप, यः, एतन्वाचित्, यः,
एतशः, युयोजते, इन्द्रः, हरी, युयोजते ॥

பதவுரை.

हे दीर्घायो !	ஹ ஈவாயோ !	நீண்ட ஆயுடையுடைய இந்திர !
अदेव.	சுதேவ:	தேவ சம்பந்தற்ற
मर्त्य	உத்யு-3:	{ மரணத் தன்மையுடைய மனிதன்
सीं तत् इषं	ஸீம் தக் உஷம்	புகழுற்ற எல்லா அன்னத்தை(பும்)
न आप	ந சூவ	அடையமாட்டான்
य.	ய:	(எவனெனின்?) எவன்
एतन्वाचित्	வணதயூ விக்ய	பலவகை நிறங்களுடைய
एतश	வணதஸ:	குதிரைகளை (இந்திரனுடைய)
युयोजते	யயொஜதெ	{ இரத்தத்திற் பூட்டுகின்றானே, அவன் எதனாலெனின்?
य	ய:	யாதொரு
इन्द्रः	உத்யு:	இந்திரன்
हरी	ஹரீ	(அந்தக்) குதிரைகளை
युयोजते	யயொஜதெ	{ புகழுகின்றிலனே, (அவைகளைப் பூட்டுகின்றான் ஆதலின் எனக்).

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—6 புருஹதமா ரிக்ஷி.

நித்தியனாகிய இந்திர ! இந்திரனென்னும் நினது தேவதனபைச்சும பரநமற்ற, அதாவது மரணத் தருத்ததையடைந்த மனிதன் புகழுற்ற அன்னங்களினைத்தையு மடையான் எம் மனிதன் எனின் ! பல நிறங்களாமைந்த இரண்டு குதிரைகளையும், இந்திரன் வேளவிகுப போதவறகு இரத்தத்திற் பூட்டுகின்றவனை, எதனாலெனின் ? இந்திரனுக்குப் பிரியமிலாத குதிரைகளைப் பூட்டி னேனாதலின் எனக்

(6)

* आप तदिषं, य एतश, हरी इन्द्रो युयोजते, என்பது - - -

மந்திரம் 7.

269. ^{2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2} आनो विश्वासु * हव्यमिन्द्रं समत्सु † भूषत ।
^{2 3 9 2 3 9 2 3 9 2} उप ब्रह्माणि सवनानि ‡ वृत्रहन् परमज्या § ऋचीषम ॥ ७ ॥
 இருக்கு 0-90-1.

சூநொ விஸ்வாஸு ஹவ்யமித்ருஃ ஸஜத் ஸகஷத் ।
 உப ப்ரஹ்மாணி ஸவநாநி வ்ருத்ருஹந் பரஜ்யா ஐரீஷம் ॥

அநவயம்.

हे स्तोतार !, विश्वासु, समत्सु, हव्यं, इन्द्र, नः, ब्रह्माणि, उपभूषत, वृत्रहन्,
 परमज्याः !, ऋचीषम !, सवनानि, ब्रह्माणि, उपभूषत ॥

பதவுரை

हे स्तोतार !	ஹ ஜ்ஹாநாஸு !	துதிப்போகாள ! நீவிர்
विश्वासु	விஸ்வாஸு	எல்லா (அசுராகளுடைய)
समत्सु	ஸஜத்	போர்களில்
हव्य	ஹவ்யம்	அழகாகப்படும
इन्द्रं	இத்ருஃ	இந்திரனைக் குறித்தது
नः	நஃ	எமது வேளவியில்
ब्रह्माणि	ப்ரஹ்மாணி	தோத்திரங்களை
उपभूषत	உபஹுஷத்	{ அழகுறச் செய்வீர்களாக. அல்லது, ஏவுவீர்களாக.
हे वृत्रहन् !	ஹ வ்ருத்ருஹந் !	பாவததைப் போக்குவோம் !
परमज्याः !	பரஜ்யாஃ !	{ சத்துருவைக் கொல்ல, விலலில் நானேற்றிக் கொண்டிருப்போம் !
ऋचीषम !	ஐரீஷம் !	{ தோத்திரத்தா லொருமுகப்படுத்தற்குரியோம் ! நீ
सवनानि	ஸவநாநி	{ காலே முதல மூன்று போதிலுஞ் செய்யுங் கருமத்தொகுதிகளை
उपभूषत	உபஹுஷத்	அழகுறச் செய்வாயாக.

* हव्य इन्द्र, † भूषत, ‡ वृत्रहन्, § ऋचीषम., எனபன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—4. ௭-௭-7. நிருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

தோததிரமபயா நாவோர்களை! நீவிர், அசுமர்களின் எல்லாப் போகளி
 லும் நெவாகளனை மொகார, தம தமமைக காப்பாற்றிக் கொள்ள அழைக்கத்
 தக இத்திரனைக் குறித்து, மொது வேளவியில் தோததிரங்களை, அல்லது
 அன்னமாயை அநிகை அழகுநா செய்தோகாராக. (செலுத்துவோர்களாக,
 விநுகதிரனை, அல்லது மாவததை கொண்டேறாய்! போரில் சந்தருவைக
 கொல்லா நோபுரிய கொத விலலைபுடையாய்! அல்லது, மேம்பட்ட
 ஆற்ற தண்டை தத்துநுகளைக் கொல்லைய! தோததிரங்களை லொருமுகப்
 பந்தந்தருநி மொய! துதகனையானுக இத்திர! நீயும், காலை முதலிய முப
 போதிர பொய்யுத நாதந்தருநிகளை (முனறு சவனங்களை)யும், தோத்தி
 மங்களையும் அழகுநா செய்தாயாக, (7)

மந்திரம் 8.

१ २२ ३२३ ३ १ २ ३ २
 270. तवेदिन्द्रावमं वसु त्वं पुष्यसि मध्यमम् ।

३ २ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 सत्रा विश्वस्य परमस्य राजसि नक्किष्वा गोपु वृष्वते ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-32-16

தவெநிந்திராவம் வசு த்வம் புஷ்யஸி மத்யம் ।

வசுத்ரா விஸ்வஸ்ய பரமஸ்ய ராஜஸி நக்விஷ்வா மொஷு வுஷ்வதே ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, अवमम्, वसु, तवेत्, स्वम्, मध्यमं, पुष्यसि, विश्वस्य, परमस्य,
 सत्रा, राजसि, त्वा, गोपु, नकि वृष्वते ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!

ஹெ இத்ரு!

இத்திரனே!

अवमं

அவம்

தமையின் கீழுள்ள

वसु

வசு

தனம்

तवेत्

தவெத்

நின்னுடையதேயாம். (மற்றும்)

स्व

சுவம்

நி

मध्यमं

மத்யம்

{ பொன, வெள்ளி முதலிய நடுத
தரமாகிய தனத்தைபும

पुष्यसि

புஷ்யஸி

வலியுறுத்துகின்றாய்.

परमस्य	வரஉஷு	இரத்தினம் முதலிய மேலாகிய
विश्वस्य	விஸ்வஸு	எல்லாத தனத்திறகும்
सत्त्वा	ஸத்ரா	உண்மையாகவே (நீ)
राजसि	ராஜஸி	இறைவனாகின்றாய்.
त्वां	சுவா	நினை
गोषु	மொஷு	{ கோ, முதலிய தனங்களாக கொடு குகும் விஷயத்தில
नकि वृषवते	நகி வுஷுனதெ	
		எவருந் தடை செயயார்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திரனே! கீழ்ப்பட்ட அப்பிரகம், தாமிர முதலிய தனங்கள், அல்லது, தரையிலுண்டான தாழ்ந்த தனங்கள், நினனுடைய பொருள்களே யாகின்றன நீயே நடு நிலையிலுள்ள, வெள்ளி, பொன் முதலியவைகளை, அல்லது, வானுலகத்தை, வன்மையுற்ச செய்கின்றனை. மேம்பட்ட இரத்தினம் முதலிய எல்லாப் பொருள்கட்கும், அல்லது, வானிலுண்டான தனங்கட்கும் உண்மையில் நீயே தலைவனாகின்றாய். இன்னும் கோக்கள முதலிய தனங்களாக கொடுக்கும் விஷயத்திலும் நினனை யாருந் தடை செயயார். (8)

மந்திரம் 9.

१२२३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
271. केयथ केदसि पुरुत्रा विद्धि ते मनः ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
अर्षिं युध्म खजकृत्पुनन्दर प्र गायत्रा अगासिषुः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-1-7.

கெயய கெஷி வுரூத்ரா விஜி தெ உநஃ ।

சுருஷி யுய வஜகூதுநநுர ப்ர மாயத்ரா சுமாவிஷுஃ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र! क, इयथ, क्वेत् असि, पुरुत्राचित् हि, ते मनः, युध्म!,
खजकृत्, पुनन्दर!, अर्षिं, गायत्रा, प्रागासिषु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்த்ர!	இந்திரனே! நீ முன்னர்
क?	க?	எங்கே?
इयथ	ஐயய	சென்றிருந்தனை?
क्वेत् असि	கேக் சுஸி	இப்போது எங்குள்ளாய்?

पुरुषाचित् हि	வாருதூதிக் ஹி	அநேக விடங்கலில்
ते मनः	தெ உந்:	நினது மனம் போகின்றது
युध्म !	யுய் !	போகக்குசல! (போவல்ல!)
खजकृत् !	வஜகூக !	போ புரிவோய் !
पुरन्दर !	வுரநடர் !	அசுரபுர நாசக !
अलविं	அலவி-ஃ	(நீ) வருவாயாக
गायत्रा	மாயத்ரா	{ பாடுவதில் வல்லுநரான எமது துதியாளர்கள்
प्रागासिपु	புராமாஸிஷு:	{ துதி முதலியவைகளைப் பாடுகின் றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. மேதாதிதி மேதயாதிதிகள் ரிஷிகள்

இந்திர! நீ முன எவவிடஞ் சென்றிருந்தாய்? இப்போது எங்கே யிருக்கின்றாய்? உன்னுடைய மனம் பல (விடங்களிற்) சலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. போர் வல்லோய்! போர்புரிவோய்! அசுரர்களின் புரங்களை யழித்தோய்! இந்திர! வருவாயாக. பாடுவதில் வல்லுநரான எமமுடைய பாடல்களை தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள். (9)

மந்திரம் 10.

३१२ ३ १ २२ ३२ ३ १२
272. वयमेनमिदा ह्योऽपीपे मेह वज्रिणम् ।

१ २ ३ १ २२ ३२ ३२ ३ १ २ ३२
तस्मा उ अद्य सवने सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥ १० ॥

இருக்கு 8-66-7.

வயமெநமிதா ஹ்யோஃபீபெ மெஹ வஜ்ரிணம் ।

தஸமா உ அடிய சவநே சுதம் பரா நூனம் பூஷத ஸ்ருதே ॥

அநவயம்.

वय, एन, इदा, ह्यः, इह, अपीपेम, तस्मात् उ, अद्य, सवने, सुतं, भर, नून, श्रुते, आभूषत ॥

பதவுரை.

वयं	வயம்	{ வேளவித தலைவர்களான யாவ கள்
एनं वज्रिणं	எநம் வஜ்ரிணம்	{ வசகிராபுதந தாங்கிய இவ விரதி ரனை
इदा	ஐதா	இப்போதும (இன்றைக்கும்)
ह्यः	ஹய்:	நேறதும, (முன்னாளும்) ஆகிய

इह	ஐஹ	இந்த நாட்களில்
अपीपेय	அபீபெய	{ சோமரசத்தால் திருபதி பண்ணி வைத்தோம்
तस्मा उ	தஸா உ	அக்காரணத்தானே (இந்திர! நீ)
अद्य सवने	அடிய சவநெ	இற்றைய சவனகாலத்தில்
सुतं	சுதம்	தேடிய சோமரசத்தை
भर	ஹ	{ ஏற்றுக் கொள்வாயாக. (வேட் போகாள! நீவிர்)
नूनं	நூநம்	இப்போது
श्रुते	சூதெ	துதியைக் கேட்டவிடத்து
आभूषत	ஆஹூஷத	அழகுபெற விளங்குவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. கவி ரிஷி.

வேளவித தலைவர்களான யாவர்கள், வச்சிராபுதந் தாங்கிய இப்போதும். சென்ற தினத்திலுஞ் சோமரசத்தாற் களிப்படைவித்தோம். இதுபற்றியே (இந்திர! நீ) இப்போது இந்தச்சவன காலத்தில் பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை யேற்றுக்கொள்வாயாக. வேட்போர்களே! நீவிரும், உண்மையில் இக்கால துதியைக் கேட்டவிடத்து அழகுற விளங்குவீர்களாக. (10)

நான்காவது கண்டம்.

முற்றம்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

273. यो राजा चर्वणीनां याता रथेभिरधिगुः ।

विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठं यो वृत्रहा गृणे ॥ १ ॥

இருக்கு 8-70-1.

யொ ராஜா ஹஷ்டணீ நாம் யாதா ரஸேவி ரயிமுஃ ।

விஸ்வாவாம் தரூதா வுதநாநாம் ஜெஜ்ஜம் யொ வுதூஹா

[முனை ॥

அநவயம்.

ய , चर्षणीनां, राजा, रथेभिः, याता, अधिगुः, विश्वासां, धृतनानां, तस्ता,
यः, वृत्रहा, ज्येष्ठं, गृणे ॥

பதவுரை.

ய.	யஃ	யாதொரு இந்திரன்
चर्षणीनां	ஹஷ்டணீ நாம்	மனிதாக்கு
राजा	ராஜா	வேந்தனாயிருக்கின்றனோ,
रथेभिः	ரஸேவிஃ	இரதங்களால்
यातां	யாதா	யாததிரை பண்ணுகின்றனோ,
अधिगु	அயிமுஃ	{ தடையிலாப போக்குடையவ னோ,
विश्वासां	விஸ்வாவாம்	எல்லாச
धृतनानां	ஹுதநாநாம்	சேனைகளின்
तस्ता	தரூதா	கரையைக் கடந்தவனோ,
यः	யஃ	எவன்
वृत्रहा	வூத்ரஹா	பாவத்தை யொழிப்பவனோ,
ज्येष्ठं	ஜெஜ்ஜம்	{ எல்லாரினு மேம்பட்ட அவ விர் திரனைத்
गृणे	முனை	துதிக்கின்றேன.

சர்வண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு—1 புருஹனமா ரிஷி.

எவ விரதிரன் மக்களுக்கிவைவனும், இரதங்களிற் செல்பவனும், அன்னியங்களால் தடையிலாப போக்குடையோனும், சேனைகளெல்லா வற்றின் கரைகடந்தவனும், குணங்களாற் சிறந்தோனும், விருத்திரனைக் கொன்றவனும், யாவராலும் இனிது துதிக்கத் தக்கோனும், அல்லது, மிகப் பழையோனும் பெரும்பாக்கியமுடையவனுமாவனோ. அவ் விரதிரனைத் துதிக்கின்றேன என்பதாம்.

மந்திரம் 2.

274. १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि ।

१२ ३ २३ ३ १ २ ३ २३ २३ ३ १ २२
मघवन् शग्धि * तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जहि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-91-13.

யத ஐந்ரு ஹயாஹெ ததொ நொ அஹயம் கூயி ।

மஃவநு ஷக்தி தவ தந ஊதயெ விவிஷொ விமூயொ ஜஹி ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, यतः, भयामहे, ततः, नः, अभयं, कृधि मघवन् !, शग्धि, तव,
ऊतये, द्विष, विजहि, मृधः, वि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்ரு !	இந்திரனே ! யாங்கள்
यतः	யதஃ	எவனால
भयामहे	ஹயாஹெ	பயப்படுகின்றோமோ,
ततः	ததஃ	அவனிலிருந்து
न.	நஃ	எங்களைப்
अभय	அஹயம்	பயமிலாதிருக்கச்
कृधि	கூயி	செய்வாயாக
मघवन् !	மஃவநு !	இந்திர ! (நீ)
शग्धि	ஷக்தி	{ பயப்படாதிருக்கச் செய்யும் ஆர் றல உடையோன ஆவாயாக
तव	தவ	உன்னுடைய
ऊतये	ஊதயெ	பாதுகாப்பின் பொருட்டு
द्विषः	விஷஃ	எமது சததுருக்களை
विजहि	விஜஹி	முழுதும் வெல்வாயாக
मृधः	மூயஃ	{ எமமைத துன்புறுத்தவோ களை(யும்)
वि	வி	நாசமாகருவாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு—3 பாகக ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, எக கொலைஞரால் யாங்கள் பயப்படப் பெறுகின் றோமோ, அவரினினது எங்களைப் பரமடையாதிருக்கச் செய்வாயாக இந்திர! எங்களைப் பயமுறுதிருக்கச் செய்ய ஆற்றலுடையோனாகுதி உன் னுடைய பாதுகாப்பின் பொருட்டு எமது சததுருக்களை அடியோடு வெல் வாயாக. எமமைத துன்புறுத்துவோர்களையும் வெல்வாயாக எனபதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २
275. வாஸ்தோஃஸ்தே ஧்ருவா ஸ்ரூணாஃ சத்ரம் சோம்யானாம் ।

३ २ ३ २ ३ १ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

द्रप्सः पुरां भेत्ता शश्वतीनामिन्द्रो मुनीनां सखा ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-101-91.

வாவோஸ்தே ஧்ருவா ஸ்ரூணாஃ சத்ரம் ஸோம்யானாம் ।
டிரப்ஸ் பூராஃ ஸெத்தா ஸ்ஷத்ரீநாமிந்த்ரோ முநீநாஃ ஸவா ॥

அநவயம்

हे वास्तोष्पते!, स्त्रूणा, ध्रुवा, सोम्याना, अंसत्रं, द्रप्सः, शश्वतीनां, पुरां,
भेत्ता, इन्द्रः, मुनीनां, सखा ॥

பதவுரை.

வாஸ்தோஃஸ்தே!	வாவோஸ்தே ।	{ வசிக்கத் தந்த இல்லத்திற்கு இறைவ !
ஸ்ரூணா	ஸ்ரூணா	விட்டதை தாங்குந் தூண
஧்ருவா	஧்ருவா	நிலைத்திருக்குக
சோம்யானா	ஸோம்யானா	சோமநதேடு மெங்கடகு
அன்சத்ர	அன்ஸத்ரம்	{ தோள முதலியவைகளைக் காப் பாற்றும் வலியுண்டாகுக.
டிரப்ஸ்	டிரப்ஸ்	சோமம் அருந்தவோனும்
சுசுவதீனா	ஸ்ஷத்ரீநா	பலவகையான
பூரா	பூரா	அசுர நகரங்களை
ஸெத்தா	ஸெத்தா	உடைப்பவனுமாகிய
இந்த்ர.	இந்த்ர.	இந்திரன்
முநீநா	முநீநா	முனிகளான எங்கடகு
ஸவா	ஸவா	மித்திரனாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருசுரு—3. இரிமீடி ரிஷி

வீடுகடகு இறைவனே! வீட்டிறகு நிலையாபுள்ள தூண நிலைத்திருக்க. சோமரசுத்திறகுரிய, அல்லது, சோமந தேடப்பட்ட எங்கடகு, தோளால உபலக்ஷணமாய்க் கொண்ட உடம்பு முழுவதையும் பாதுகாக்கும் ஆற்றலுண்டாகுக. மற்றும், ஒழுகுகின்ற சோமரசுத்தை உடையோனும், அநேக அசுர நகரங்களை புடை பபவனுமாகிய இந்திரன் இருடிகளான எங்கட்கு மீததிரனாகுக (3)

குறிப்பு.—வீட்டைத் தூண தாங்குமாறு எம்மைக் காப்பாற்றுவரியாக என பாருமுள்ளாரா சிலா.

மந்திரம் 4.

276. २ ३ १ २ ३ १ ३ २ १ २
वण्महा॑ अ॒सि सूर्य॑ व॒डादि॒त्य महा॑ अ॒सि ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
मह॑स्ते स॒तो महि॑मा * प॒निष्ठ॑म † म॒न्हादे॒व महा॑ अ॒सि ॥ ४ ॥

இருசுரு 8-101-11.

வணஹா சுவரி வசூய-ஃ வலாதித்ய ஹா சுவரி ।
ஹஸ்தே வசுதா ஹரிமா பநிஷ்ட ஹா ஹேவ ஹா சுவரி ॥

அநவயம்

हे सूर्य॑!, महान्, असि, वद्, आदित्य, मन्हा, महान्, असि, वद्, देव !
महः, सतः, ते महिमा, प॒निष्ठ॑म, ॥

பதவுரை.

हे सूर्य॑!	ஹே வசூய-ஃ!	ஏவுகின்ற இந்திர! நீ
महान्	ஹாநா	ஆற்றலாற் பெரியோனாய்
असि	சுவரி	இருக்கின்றாய்.
वद्	வட-	இஃது உணமையாம்.
आदित्य !	சூரித்ய!	அதிதியின் புத்திர! நீ
मन्हा	ஹா	வீரியத்தினாலும்
महान्	ஹாநா	பெரியோனாய்
असि	சுவரி	இருக்கின்றாய்

* प॒न॒स्य॒त, † अ॒द्धा, எனபது இருசுரு.

वद्	வட ^ஈ	இது உண்மை.
देव !	செவ !	சூரிய தேவனே !
महः	உஹ:	மகானும்
सत्	ஷத்:	சத்தியனுமாகிய
ते महिमा	தெ உஹிமா	நினது மகிமை
पनिष्ठम	பநிஸ்த ^ம	ஆதிக்கப்படுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4. சமதக்கினி ரிஷி.

எல்லாவற்றைவயிஞ் செலுத்துகின்ற இந்திர ! நீ ஒளியாற் பெரியோனாயிருக்கின்றாய், இது உண்மை பொய்யன்று என்பதாம், அதிதியின மைந்த ! நீ ஆற்றலாலும் பெரியோனாயிருக்கின்றாய், இஃதுண்மையே, மகானும், நிலைத்து இருப்பவனுமாகிய நினது மகிமை தோத்திரம பண்ணுவோர்களாற்றுதிக்கதேயாம், பிரகாச முதலிய குணங்களோடுகூடிய சூரிய ! நீ, வீரத்தன்மையினாலும் பெரியோனாயிருக்கின்றாய். இதில ஐயமில்லை என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—“வடமகான என்னும் மந்திரத்தைச் சபித்து இரவியை நோக்கியுட்காருவாராக, பொயமை புகவினும் பொய்யோடு அவர் சேரா” எனக் கூறியுள்ள சென்னரிஷியின் வாகைபுக நுணமும் உணராக.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
277. अश्वी रथी सुरुप इक्षोमांशं यदिन्द्र ते सखा ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
श्वित्रभाजा वयसा सचते सदा चन्द्रैर्याति सभासु ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-4-6.

சுரீ ரயீ ஸுராவ ஊஜாஹ் யஜிநு தெ ஸவா ।

ஸாக்ருவாஜா வயஸா ஸவதெ ஸகா வநெநுயாதி ஸவாஹ ॥

அருவயம்.

हे इन्द्र !, यत्, ते, सखा, इत्, अश्वी, रथी, सुरुपः, गोमान्, श्वित्रभाजा, वयसा, सदा, सचते, चन्द्रैः, सभां, उपयाति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஊத்ரு !	இந்திரனே !
यत्	யக்	எவன்
ते	தெ	உன்னுடைய
सखा	ஸவா	மித்திரனாகின்றானே, அவன்
इत्	ஊத்ரு	ஒருதலையாக
अग्नी	அபூர்	குதிரையுடையவனும்
रथी	ராயீ	இரதமுடையவனும்
सुरूपः	ஸூரூபஃ	அழகிய உருவமுடையவனும்
गोमान्	மொமானு	{ கோகலையுடையவனுமே, ஆகின் ரான் மறறும்
श्वश्रुभाजा	ஸ்வசு-வாஜா	{ விரைவி லடையத்தக்க தனத் தோடும்
वयसा	வயஸா	அன்னத்தோடும்,
सदा	ஸதா	எப்போதும்
सचते	ஸசுதெ	கூடினவனுமாகின்றான் பின்னா
चन्द्रः	அருத்ருஃ	{ களிப்பைக் கொடுக்கின்ற துநிக ளோடு கூடியவனுப்
सभां	ஸவாஃ	நற்சங்கத்தையும்
उपयाति	உவயாதி	அடைகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. தேவாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே ! உனக்கு மித்திரனாவன குதிரை முதலியவைகளுடன் நற்குணங்களையு முடையவனே யாகின்றான். குதிரைகளோடு கூடியவனே யாகின்றான். ஓர்காலும் குதிரைகளிலாதோ னாகா னென்க. இரதமுள் ளோனே யாகின்றான். அழகுமலிந்த அங்கங்களுடையவனே யாகின்றான் அநேகங் கோகலையுடையோனே யாகின்றான் எனபதாம். ஓர்போது இவை களிமின்றும் நீங்கான் எனபது பொருள். மறறும் எப்போதும் விரைவில் அடையத் தக்க நல்ல திரவியத்தோடு அன்னமுடையவனுமே யாகின்றான் இதனானே எல்லாத் தேவார்களையு மழைக்கத் தக்க தோத்திரங்களை யுடையோனாய் அறிஞர் கழகத்தையும் அடைகின்றான் என்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २२ ३ २ ३ २ २ ३ २
278. यद्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत स्युः ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

न त्वा वज्रिन्त सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-70-5.

யஜ்ஞாவ ஐந் தெ ரதம் ரதம் ஹதீரஸ்த வஸு: ।

நக்ஷா வஜ்ரிண வஹஸு: ஸஞயஜா சநு ந ஜாதகஷ: ॥
[ரொடிவீ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, यत्, द्याव, शतं, स्युः, त्वा, न, अनु अष्ट, उत, भूमि, शतम्,
वज्रिन्, सहस्रं, सूर्या, त्वा, न, जातं, रोदसी ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்	இந்திரனே !
द्याव	தீர்யாவ:	வானுலகங்கள்
शतं	ரதம்	நூற்றுக கணக்காய
यदि स्यु	யதி ஸ்யு:	இரு----- ஆவையும்,
त्वा	க்ஷா	உன்னைத்
न अनु अष्ट	நசநு ஸஸ்த	{ தமமுளடக்கிக் கொள்ள முடி யாதனவே.
उत	உத	மற்றும்,
भूमि	ஹதீ	உலகங்கள்
शतं	ரதம்	{ நூறு வகைகளா, யிருபதினும், நினது பிரதி விமபத்தைத் தோற்ற விகித முடியாதனவாம்.
वज्रिन् !	வஜ்ரிந்	வச்சிராபுதர தாங்கிடுப !
सहस्र	வஹஸு:	ஆயிரக்கணக்கான
सूर्याः	ஸஞயஜா:	இரவிகளும்
त्वा	க்ஷா	நினை
न	ந	விளக்க முடியாதனவாம்.
जातं	ஜாதம்	{ தோன்றப் பெற்ற எவையும் நின் னைத் தமமுளடக்கிக் கொள்ள முடியாதவைகளேயாம்
रोदसी	ரொடிவீ	{ வானுலகம் மண்ணுலகம் நினனை ஆடக்கிக்கொள்ள முடியாதன வே.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—6. புருஹனமா ரிஷி.

இந்திரனே ! வானுலகங்கள் நூற்றுக கணக்கானவைகளாமாயினும்
நினை யளப்பதற்கு முடியாதனவேயாய், மற்றும், தூதர்கள் நூற்றுககணக்
கானவை களாயினும் நினது உருவப் பிரதி விமபத்தைத் தோற்றவிகித
முடியாதவைகளேயாம் வச்சிராபுதர தாங்கிடுப ! இரவிகள் எண்ணிலா
தனவாயினும் நினைப்பிரகாபபிக்க முடியாதனவேயாம். ' ஆண்டுசூரியன்

கிளங்கிலன், என்னும் மறைவாக்காலென்க. கிரிப்பதிலென் ? தோன்றின
வனைததும் கினை அடையமுடியாதனவேயாம். அங்ஙனமே, வானும் மண்
னும் கினைத தமமுள் அடக்கிக்கொள்ளமுடியாதனவேயாம். இதனால் நீ
எல்லாவற்றினும் மேம்பட்டவன் எனபது பொருள். “தரையினும் பெரி
யான், வானினும் பெரியான், சுவர்க்கத்தினும் பெரியான், இவ்வுலகங்களினின
னும் பெரியான்” என மறைபுக கூறப் பெறுள்ளதானுமென்க. (6)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7 தேவாதிதி ரிஷி.

இந்திர! நீ, கீழ்ததிசைக்க ணிருப்பவர்களால், அல்லது, மேற்றிசைக்க ணிருப்பவர்களால், அல்லது தென்றிசைக்க ணிருப்பவர்களால் அல்லது, வட திசைக்க ணிருப்பவர்களால், அதாவது நினனைத் துதிககின்ற நாற்றிசை களிலுமுள்ள மனிதர்களால் தத்தமது காரியத்தின் பொருட்டு அழைக் கப்படுகின்றாய். மேம்பட்ட இந்திர! ஈண்டிச சிமம் எனறது, சிறப்பாம். “சிமம் எனபது மேம்பாடுனப்படுகின்றது” என வாச சனேய சமமிதை (மறை) கூறுகின்றதாமாதலின் எனக. எப்போதும் பல்லோர்களாலுமழைக் கப்படுகின்றாய் எனபதாம். அததனமையனாயினும், அநு, என்னும் அரசு னது புத்திரராகிய இராசரிஷி விஷயத்தில் அவருடைய துதியாளர்களால் ஏவப்படடோனாயிருக்கின்றாய். அதாவது அரசனுக்கு நலஞ் செய்யுமாறு தோத்திரஞ் செய்வோர்கள் ஏவுகின்றார்கள் என்பது பொருள். மறநும், சததுருக்களை முழுது மடக்குவோம்! இந்திர! நீ, துருவசன, என்னும் வேந்தன விஷயத்திலும் மனிதர்களால் ஏவப்படடோனாகவே யிருக்கின்றாய் எனபதாம்.

(7)

குறிப்பு.—நாற்றிசைகளி லிருக்கின்ற மனிதாட்கும், துருவசனுக்கும் தன முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக எனபது ஆவகிலம்.

மந்திரம் 8.

१ २२ ३ १ २२
280. कस्तमिन्द्र त्वा वसवा मर्त्यो दधर्षति ।

३ १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २२
* श्रद्धा हि ते मधवन् पाय्ये दिवि वाजी वाजं॑ सिषासति ॥८॥

இருக்கு 8-32-14.

கூஷ்மந்தி, சுவா வஸவா உதேஸ்டா உயஷ்டதி ।

ஸூகா ஹி தெ உஷவநு வாயெஸ்ட் ஷிவி வாஜீ வாஜம் ஸிஷாஸதி ॥

அநவயம்.

हे वसो!, इन्द्र!, तं, त्वा, कः मर्त्यः, आदधर्षति, मधवन्!, ते श्रद्धा, वाजी,
पाय्ये दिवि, वाजं, सिषासति ॥

* श्रद्धा इत्ता, எனபது இருக்கு.

பதவுரை

वसो! इन्द्र!	வஸொ! ஐந்திர!	வியாபகனாகிய இந்திரனே!
त रवा	தம் சுவா	{ புகழ்பெற்ற அததனமைய நினனை
कः मर्यः?	கஃ மர்த்ய-ஃ?	எமமனிதன்?
आदर्धर्षति?	ஆதர்யத-தி?	இழிவு பண்ணவல்லான?
हे मघवन्!	ஹே மஃவந!	இந்திர!
ते	தெ	நின் பொருட்டு
श्रद्धा	ஸ்ரடா	{ அன்புள்ள யாதொரு வேளவித தலைவன்
वाजी	வாஜீ	{ அவியுடையோன ஆகின்றானே, அவன்
पायै दिवि	பாயெ-டி லிவி	சோமரசன் தேடும நாளில்
वाजं	வாஜம்	அவியென்னுந் தேவவுணவை
सिपासति	ஸிபாஸ-தி	{ (நினக்குக்) கொடுக்க விருமபுகின் றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி.

வியாபகனாகிய இந்திர! கிரத்தியுடையோனாகிய உன்னை எவன் தாழ்வுப்படுத்ததுபவன்? (எவனுமில்ன் எனபதாம்) இந்திர! நின்பொருட்டு யாவனொருவன், (தலைவன்) அன்போடு அவி தேடுகின்றானே! அவன் சோமரசன் தேடுகின்ற 'சோததியம்' எனனும நாளில் அவியாகிய அன்னததைக் கொடுக்க இச்சிக்கின்றான். (8)

மந்திரம் 9.

॥ १ ॥

१ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
281. इन्द्राग्नी अपादियं पूर्वागात् षट्पतीभ्यः ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
* हित्वा शिरो जिह्वया रारपचरत् त्रिंशत्पदान्यक्रमीत् ॥ ९ ॥
இருக்கு 3-45-1.

ஐந்திரா-ஐ சுவாஹியம் வசுவ-ஹாஸக் வசுதீஸுஃ ।

ஹிசுவா ஸிரொ ஜிஹ்வயா ராரவசுரக் த்ரிஸுத்பாந்யக்ரமீசு॥

* हत्वा शिरो जिह्वया वावदच् , எனபது இருக்கு.

அநவயம்.

हे इन्द्राग्नी !, अपात्, इयं, पद्वतीभ्यः, सुसाभ्यः, पूर्वा, आगात्, शिरः,
हिवा, जिह्या, रारपत्, चरत्, त्रिशत् पदानि, न्यक्रमीत् ॥

பதவுரை

हे इन्द्राग्नी !	ஹே ஐந்திராஹீ !	இந்திர, அக்கினி யே !
अपात्	அபாக்	காவினறிய
इयं	ஐயம்	{ இந்த உஷாதேவதை (விடியற காலதேவதை)
पद्वतीभ्यः	படவதீஹீ:	காலகளைபுடைய
सुसाभ्यः	ஸஸாஹீ:	சனங்களினினறும்
पूर्वा	பூவா	முன்னரேயே
आगात्	ஆமாக்	வருகின்றது
शिरः	சிர:	(பிராணிகளின்) தலையை
हिवा	ஹிவா	நீக்கிவிட்டு
जिह्या	ஜிஹ்யா	{ பிராணிகளிடத்துள்ள வாகுகிறதி ரிய வழியாகப்
रारपत्	ராரபக்	பெருகு சத்தமிட்டுக்கொண்டு
चरत्	சாரச்	செல்கின்ற உஷாதேவதை
त्रिशत् पदानि	த்ரிஸக் படாநி	முப்பது முகூததங்களை
न्यक्रमीत्	நயக்ரமீக்	கடக்கின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1 இருக்கு—1 பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திராக்கினிகாள் ! பாதிவிரிய இந்த உஷாதேவதை, பாதங்களை
புடைய பிராணிகளுக்கு முன்னரேயே வந்து தோன்றுகின்றது அவ
ங்னமே, பிராணிகளுடைய தலையைத் தவிர்த்து, அநாவது தான தலை
யில்லாததாரிநுதம் பிராணியினபாலுள்ள அவைகளின் வாகுகிறதரியத்தால
பேரொளி செய்குகொண்டு சஞ்சரிக்கின்றது இவவாறு சஞ்சரிக்கின்ற உஷா
தேவதை, கூறுகளான முப்பது முகூததங்களை ஒருபகலால் தாண்டிவிடு
கின்றது இதுவும் உங்களுருவாகளுடைய தொழிலேயாம் எனத்தோததி
யரு செய்யப்படுகின்றது.

(9)

மந்திரம் 10.

282. ^{2 3 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2} **इन्द्र नेदीय एदिहि मितमेधाभिरूतिभिः ।**

^{9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 3 9 2} **आशन्तम शन्तमाभिरभिष्टिभिरा स्वापे स्वापिभिः ॥ १० ॥**

இருக்கு 8-53-5

ஐந்ரு நெஹீய ணஹிஹி உததெயாலிராகுதிஹி: ।

சுசாண்ட ஸாண்டாலிரலிஷ்ஹிரா ஸ்வாவெ ஸ்வாவீஹி: ॥

அநவயம்

हे इन्द्र !, नेदीय, मितमेधाभिः, ऊतिभिः, एदिहि, शन्तम, शन्तमाभिः,
अभिष्टिभिः, आ, स्वापे, स्वापिभिः, आ ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்ரு !	இந்திரனே ! நீ
नेदीय	நெஹீய:	{ மிக்கருகிலுள்ள எமது வேள வியினகண
मितमेधाभि	உததெயாலி:	மிதமான புத்திகளோடும்
ऊतिभि	ஊதிஹி:	பாதுகாப்புகளோடும்
एदिहि	ஊஹிஹி	வருவாயாக
शन्तम !	ஸாண்ட !	பேரின பவடிவோய !
शन्तमाभिः	ஸாண்டாலி:	இனபமலிந்த
अभिष्टिभि	அஹிஷ்ஹி:	நண்பார்களோடு
आ	சு	வருவாயாக
स्वापे !	ஸ்வாவெ !	உறவினனே ! நீ
स्वापिभिः	ஸ்வாவீஹி:	அனபுள்ள மித்திரர்களோடு
आ	சு	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—8 பால கிலலியா ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ, மிக அருகாபுள்ள எமது வேளவியிடத்திற்கு வரவே
வேண்டும் எனவகளுடன் எனின் ! கூறப்படுகின்றது அளவுள்ள இனிய
நற்புத்திகளையுடைய பாதுகாப்புகளோடு அல்லந், வேளவியை யுண்டாக
கன மருத்துக்களோடு, இனபமலிந்த வடிவோய ! நீ அனபு மிகுந்தவாக

ருடன அல்லது வேண்டியவை (பொருள்) கருடன் வருவாயாக. ாண்டு வருவாயாக எனறது எஞ்சி நின்றது எங்களுடைய சுற்றத்தையா! அல்லது இனபந தருவோய! சுற்றத்தார்களோடு, அல்லது இனபந கொடுக்கின்ற அனபர்களோடு நீ வருவாயாக என்பதாம். (10)

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றம்.

ஆறாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—6.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

283. इत ऊती वो अजरं प्रहेतारमप्रहितम् ।

आशु जेतारं हेतारं रथीतम मतूर्त * तुप्रियावृधम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-99.7.

ஐத ஊதீ வொ அஜரம் ஸ்ரஹேதாரம் ஸ்ரஹிதம் ।

ஆசு ஜேதாரம் ஹேதாரம் ரதீதம் மதூர்தம் * துப்ரியாவ்ருதம் ॥

அநவயம்

(हे अस्मदीयाः !,) वः, अजरं, प्रहेतारं, अप्रहितं, आशु, जेतारं, हेतारं, रथीतमं, मतूर्त, तुप्रियावृध, ऊतये, इतः (कुरुत) ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीयाः !) (ஹே அஸ்மதீயாஃ!) (எமமைச சோந்தோர்களே !)

वः வஃ நீவிர்

अजर அஜரம் மூப்பத தனமையற்றவனும்,

* तुप्रिया वृधम्, என்பது இருக்கு

प्रहेतारं	வெஹைதாரம்	{ சத்துருக்களைச் செலுத்துவோ னும,
अप्रहितं	அபுஹிதம்	ஒருவராலும் ஏவப்படாதோனும்,
आशु	சூசுமம்	விரைவுள்ளவனும்,
जेतार	ஜெதாரம்	சத்துருவை வெல்வோனும்,
हेतारं	ஹைதாரம்	செல்கின்றவனும்,
रथीतम	ரயீதமம்	{ இரத முடையாகளில் மேம்பட் டோனும்
अतूतं	அதூதம்	{ ஒருவராலும் கொல்லப்படாதோ னும்
नुप्रियावृध	நுபுரியாவூயம்	{ மழையைப் பெருக்குவோனு மாகிய இந்திரனை
ऊनी	ஊதீ	(எமது) பாதுகாப்பின்பொருட்டு
इत. (कुस्त)	உத: (கூஸ்த)	{ முன்னிற்போனாய்ச் செயவீர ளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. நிருமேத ரிஷி

என்னைச் சொந்த சனங்களோ! நீங்கள், கிழகதனமையற்றவனும், விரோதிகளை யெவ்வோனும், ஒருவராலும் ஏவப்படாதோனும், விரைவுள்ளோனும், பகைஞரை வெல்வோனும், செல்கின்றவனும், இரதமுள்ளாரகருட சிறந்தோனும், யாவராலும் கொல்லப்படாதோனும், நீவளததைத் தருவோனுமாகிய இந்திரனை, எமமைப் பாதுகாக்கும் விஷயத்தில முன்னிற்போனாய்ச் செயவீர்களாக

(1)

மந்திரம் 2.

१ २२ ३१२३२ ३ १ २२
284. मो षु त्वा वाघतश्चनारे अस्मन्नि रीरमन् ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
* आरात्ताद्वा सधमादं न आगहीह वा सन्नुपश्रुधि ॥ २ ॥

இருக்கு 7-31-2

மோ ஷு த்வா வாவதஸூநாரொ அஸுஹி ரீரமநு ।

சூராத்தூவா வஸயாடம் ந அஸுஹிஹ வா வஸுஹஸூயி ॥

அநவயம

(हे इन्द्र!) त्वा, वाघतश्चन, अस्मत्, आरे, मोनिर्रीरमन्, आरात्ताद्वा, नः, सधमाद, सु, आगहि, इह वा सन्, उपश्रुधि ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹெ ஐந்திர !)	(இந்திரனே !)
त्वा	சுவா	நினனை
वाघतश्चन	வாவ தஸுந	வேளவித்தலைவனும
अरमत्	சரஸு	எம்மிலுந
आरे	சூரெ	தூரததில் (இருநது)
मोनिरीरमन्	மொநிரீரமநு	இரமிககச செய்யாதோனாகுக.
आरात्ताद्वा	சூரா-தூவா	(நீ) தூரததிருபபினும்,
न	நஃ	எமது
सधमाद्	ஸயமாடி	வேளவிகரு
सु	ஸு	இனிது
आगहि	சூமஹி	வருவாயாக.
इह वा सन्	ஐஹ வா ஸநு	{ அல்லது இங்கிருநது கொண் டேனும
उपश्रुधि	உவஸ்ருயி	எமது துதியைக கேட்பாபாக.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—6. இருக்கு—3. வசிட்டிரிஷி.

இந்திரனே ! உனனை வேளவித தலைவனும, எம்மிலுந தூரததிலிருநது கொண்டு, இயற்கையா யிரமிககச செய்யாதோனாகுக இதனால் நீ தூரததி விருபபினும் எமது வேளவிகளில் இனிது வருவாயாக என்பது பெற்றும். அல்லது, இங்கிருநதுகொண்டேனும எமது தோததிரததைக கேட்பா யாக என்பதாம்.

(2)

மந்திரம் 3.

285. सुनोत सोमपावने सोममिन्द्राय वज्रिणे ।

पचता पक्तीरवसे कृणुध्वमित् पृणन्नित् पृणते मयः ॥ ३ ॥

இருக்கு 7-32-8.

ஸுனொத ஸொபாவனெ ஸொமிந்திராய வஜ்ரிணெ ।

பவதா பக்தீரவஸெ க்ருணுஹித க்ருணநித மயஃ ॥

அநவயம்

(हे मदीयाः पुरुषाः !,) वज्रिणे, सोमपावने, इन्द्राय, सोम, सुनोत, अवसे, पक्तीः, पचता, कृणुध्वमित्, मयः, पृणन्नित्, पृणते ॥

பதவுரை.

(हे मदीया पुरुषा !)	(ஹெ மதீயா புரூஷா!)	எண்ணெசேந்த மக்காள் நீவீர் !
वज्रिणे	வஜ்ரிணெ	வசகிராயுதநதாங்கியவனும
सोमपाशने	சொமாபாஸநெ	சோமரசம அருந்துவோனுமாகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன பொருட்டுச்
सोमं	சொமாஃ	சோமரசத்தைப
सुनोत	ஸுநொத	பிழிந்தெடுப்பீர்களாக.
अवसे	அவஸெ	{ இந்திரனைத் திருபதி செய்தற் பொருட்டு
पत्नी	பக்தீ	பக்குவம் பண்ணத் தக்கவைகளை
पचता	பஅதா	பாகஞ் செய்வீர்களாக.
कृणुध्वमित्	கூணுஹ்மித்	{ இந்திரன் களிக்கத்தக்க கருமங் களைச் செய்வீர்களாக. ஏனெ னின ?
मयः	மயஃ	சகத்தை
पृणन्निव्	புணந்நிவ்	{ வேளவித் தலைவனுக்குக் கொடுத் துககொண்டே
पृणते	புணநெத்	{ அவிகளை விருமபுகின்றான. (ஆத் வின எனக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. வகிட்ட ரிஷி.

எண்ணெசேந்த மனிதர்களா! நீவீர், வசகிராயுதத்தை யேந்தியவனும, சோமரசத்தைப் பானம் பண்ணுவோனுமாகிய இந்திரனுக்குச் சோமரத் தைப் பிழிந்தெடுப்பீர்களாக. இந்திரனைக் களிப்படைவித்தற்பொருட்டு பக்குவஞ் செய்யத்தக்க புரோடாச முதலியவைகளை (மாவுருண்டை முதலிய வைகளை) பக்குவஞ் செய்வீர்களாக. (மற்றும்) இந்திரனுக்குக் களிப்புண்டாகத்தக்க கிரியைகளைச் செய்வீர்களாக. யாதினாலெனின? வேளவித் தலைவனுக்கு இனபங் கொடுத்ததுகொண்டே அவன அவிகளை (தேவ உணவு களை) விருமபுகின்றான் ஆதவின எனபதாம் (3)

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २ ३२
286. यः सत्राहा विचर्षणिस्त्रिं तथं हूमहे वयम् ।

१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
*सहस्रमन्यो तुविन्मृण सत्पते भवा समत्सु नो वृधे ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-3

யஃ ஸகூஹா விவஷ-ண்ணிரிந்ரூம் தம் ஹகுஜெஹ வயடி ।

ஸஹஸுஜெநூ துவிநுண ஸஹுதெ ஹவா ஸஜதூ நொ வுயெ॥

அநவயம்.

यः, सताहा, विचर्षणिः, तं इन्द्रं, वयं हूमहे, सहस्रमन्यो !, तुविन्मृण !,
सत्पते !, समत्सु, नः, वृधे, भव ॥

பதவுரை.

ய:	யஃ	யாதொரு இரதிரன
சதாஹ	ஸகூஹா	பகைஞரைத் தொலைத்தனனோ,
விசர்ஷணி:	விவஷ-ண்ணி:	{(மற்றும்) சிறப்புடன் அணைவரை யும் பரக்கினருனோ,
தம் இந்ரூம்	தம் ஐந்ரூம்	அவ விரதிரனை
வயம் ஹுமஹே	வயம் ஹகுஜெஹ	யாம் துதியால் அழைக்கின்றோம்.
சஹஸ்ரமன்யோ !	ஸஹஸுஜெநூ !	{ ஆயிரக்கணக்கான முனிவுகளை யுடையோய் !
துவிந்ரூ !	துவிநுண !	மிகுந்த தனமுடையோய் !
சத்பதே !	ஸஹுதே !	நல்லாக்களைக் காப்போய் ! நீ
சமத்சு	ஸஜதூ	போர்களில
ந:	ந:	எங்களை
வூதே	வுயெ	வளாததற பொருட்டுத்
भव	ஹவ	தோன்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. சமபு ரிஷி.

எவ விரதிரன, பெரும் பகையுடையார்ைக் கொன்றனனோ, மற்றும் விசேடமாக எல்லாவற்றையுங் காண்கின்றனோ, அவ விரதிரனை யாங்கள் தோத்திரங்களால் அழைக்கின்றோம். இதன் பிற்பாதி மந்திரம் பிரத்தியட்ச மாயச சொயப்பாட்டது. பகைஞர்கள் பலலோரை யழிக்க ஆயிர வகையான முனிவுகளையுடையோய் ! அல்லது, மறபு., எனறது வேளவியாமாதலின் ஆயிரக்கணக்கான வேள்விகளாப் போற்றத்தக்க இரதிர ! மிகுந்த தனமுடையோய் ! நல்லோர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற இரதிர ! நீ எங்களுடைய வளாசு சியின் பொருட்டுப் போரளிற் றேனுவாயாக.

(4)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6 இருக்கு—5. புருசசேப ரிஷி அசுவினி குமாராகள - தேவ
பைதகள

அசுவினிய டோம முதலிய வேளவிகளையே தனமாகவுடைய அசுவினி
குமாராகளா 1 நாங்களுடைய ககின்ற வேளவி முதலிய கரும நிமித்தங்களால
இரவு பகல் உங்களுடைய வரங் கொடுக்குந் தனமை (விருப்பியவைகளை
நீதமுனைமை) ஓநாலும், அதாவது வேளவியாற்றும்போதும், வேளவி
யியற்றாத காலத்தும், குறைவுபடாதிருக்குந் உங்களுடைய அகை மாததிரம்
அங்குமனமன்று, மற்றே, எங்களுடைய அவி முதலிய அகையும், அல்லது,
வேண்டுமோர்களின் பொருட்டு எல்லா அகைகளும் ஓநாலும், அதாவது
எல்லா அவததைகளிலும் குறையாதிருக்குந் எனபதாம் யானும் எப்போ
தும் உங்களைக் குறித்து (அவி முதலியவற்றைக்) கொடுத்துக்கொண்டிருப்
பேனும். நீவிரும் எனது விருப்பத்தை எக்காலும் கொடுத்துக்கொண்டிருப்
பீர்களாக என்பது பொருள்.

(5)

மந்திரம் 6.

288. यदा कदा च मीदुषे स्तोता जरेत मर्त्यः ।

१ २२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २

वरुणं विषा गिरा धर्त्तारं विव्रतानाम् ॥ ६ ॥

யடா கடா ச லீலாவெஷ ஷெஸ்தா ஜரெத மர்த்யஃ ।

சூரிவஷெத வரணம் விவா மிரா யதூதாரம் விவ்ரதாநாம் ॥

அநவயம்

यदा कदा च, मीदुषे, मर्त्यः, स्तोता, जरेत, आदित्, वरुणं, विव्रतानां,
धर्त्तारं, विषा, गिरा, वन्देत् ॥

பதவுரை.

यदा कदा च	யடா கடா ச	எப்போதோ ஓர் கால்
मीदुषे	லீலாவெஷ	{ அவி கொடுக்கின்ற வேளவித் தலைவனது வேளவியின் பொருட்டு
स्तोता	ஷெஸ்தா	துதிப்பவனாகிய
मर्त्यः	மர்த்யஃ	மனிதன்
जरेत	ஜரெத	துதி செய்கின்றானோ,

आदित्	சூழிக்	{ அதன பின்னரேயே (அப போது)
वरुण	வரணம்	பாவத்தைப் போக்குவோனும
विश्वतानां	விவ்-தாநாம்	பலவகைக கருமங்களைத்
धत्तारं	ய-தூரம்	{ தாங்கப்பட்டவனுமாகிய வருண தேவனை
विषा	விவா	நன்கு பாதுகாததற்குரிய
गिरा	மிரா	தோத்திரத்தால்
वन्देत	வநெத	வணங்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

எககாலத்தில் அங்கொடுக்கும் வேளவித தலைவனுடைய வேளவியின் பொருட்டு மரிகுரு தனையுடைய மாததியனென்னும், வேதம் (சாம வேதம்) பாடுவோன துதி செய்கின்றானே, அதன பின்னரேயே அதாவது அககாலத்திலேயே எனபது பொருள் பாவத்தை நீக்குவோனும, பல வகைக கருமங்களைத் தாங்குவோனுமாகிய 'வருணன்' எனனுந் தேவனைச் சிறந்த பாதுகாப்பிற்குரிய தோத்திரத்தால் வணங்கல வேண்டும், அல்லது துதித்தல வேண்டும் எனபதாம் (b)

மந்திரம் 7.

३१ २२३ २३ १ २
289. * पाहि गा अन्धसो मद इन्द्राय मेध्यातिथे ।

१ २२ ३ २ ३ १ २३ २३ १ २ ३ १ २३ १ २
यः संमिच्छो हय्यो यो हिरण्यय इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-46-1.

வாஹி மர் சங்கவொர் 22 ஐதூய மெய்யாதிதே ।

யஃ ஸம்மிசூ ஹய்யோ யெ-ஹி ரணய ஐதூ வஜ்ரீ ஹிர
[ணயஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्राय !, मेध्यातिथे, अन्धसः, मदे गाः, पाहि, यः, इन्द्रः, हय्योः,
संमिच्छः, वज्री, हिरण्यय, हिरण्ययः ॥

* पाहि मायान्धसो, எனபதும், † हय्योऽयं. सुते सचा वज्रो हिरण्ययः, எனபதும் இருக்கு.

பதவுரை,

हे इन्द्राय !	ஹெ ஐந்திராய !	இந்திரனே !
मेध्यातिथे	மெய்யாதியே	{ வேளவியில் அத்தியாகின்றோம் ! நீ
अन्धसः	சுந்நவஸஃ	சோமரசம் அருந்தியதால்
मदे	மடே	களிப்புற்றவிடத்து
गाः	மாஃ	எனது கோக்களை (பிரசைகளை) க்
पाहि	பாஹி	காப்பாயாக.
यः इन्द्रः	யஃ ஐந்திரஃ	யாதொரு இந்திரன்
हयौ	ஹயௌ	அரியென்னும் பரிகளை
संमिश्र	சந்திரஸு	இரத்ததிற கட்டுகின்றானே,
वज्री	வஜ்ரீ	வசசிராபுத மேந்தியவனே,
हिरण्ययः	ஹிரண்யஸஃ	{ இனிமையுடையதும் இனப் வடி வினதும் ஆகிய
हिरण्ययः	ஹிரண்யஸஃ	{ பொன்மய இரதமுடையானே, அவன நீ.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. மேதயாதிதி நிஷி

வேள்வியிலுள்ள அத்திவடிவ இந்திர ! சோமரசத்தை யருந்திக் களிப்புண்டாய விடத்து நீ எங்களுடைய பிரசைகளைக் காப்பாயாக சூதிரை களை இரத்ததிற கட்டுகின்றவனும், வசசிர மேந்தினேனும், இனிய பொன் வடிவத் தேருள்ளானும் எவ விரதிரன் ஆவனே, அததனமையன் நீ. (ஆதலின் எனக.) (7)

திறிப்பு —இந்திராய, என்ற நான்காம் வேற்றுமை ஒருமை விளிக்கண் காண்க. அதாவது இந்திரனே! எனபதாம். மூலத்தில மேத்தியாகிதே என்றது மேத - என ரது வேளவி, அதிலுள்ளான மேத்தியன் மேத்தியனாகிய அதிதி, அவனை விளித்த லெனறுணாக

மந்திரம் 8.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ २ २
290. उभयं शृण्वच्च न इन्द्रो अर्वागिदं वचः ।
३ १ ३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
सत्राच्या मघवान्त सोमपीतये धिया शविष्ट आगमत् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-61-1.

உலயம் ஸ்ருணவ ந ஹெநூ சுவ-பாறிஷம் வவஃ ।

ஸத்ராஹா உவவானு ஸொஹீதயெ யியா ஸவிஷு சூமஹி॥

அந்வயம்.

உபயம், ந:, இத் வவ:, அர்விக், இந்ர:, ஸ்ருவத், ச, சத்ராஹா, ஧ியா, ம஧வான்,
஧ியா, ஶவிஷு., சோமபீதயே, அஒமத் ॥

பதவுரை.

உபயம்	உலயம்	{ வேணடுகோள, துதி, எனனுமிரு வகையாகிய
ந:	ந:	எங்களுடைய
இத் வவ.	ஹம் வவ:	இவ வாசகத்தை
அர்விக்	சுவ-பாக்	எம்பால் நோக்கடாய்
இந்ர:	ஹ்ரு:	இரதிரன
ஸ்ருவத்	ஸ்ருணக்	கேட்பானாக.
ச	அ	கேட்டு, (மறஹம்)
ம஧வான்	உவவாநு	தனமுள்ளவனும்
ஶவிஷு	ஸவிஷு:	{ பேராற்ற லுடையோனுமாகிய இரதிரன
சத்ராஹா	ஸத்ராஹா	எமது வேள்வியைப் பூசிக்கும்
஧ியா	யியா	புத்தியுடையோனாய்ச்
சோமபீதயே	ஸொஹீதயெ	சோமரசம் அருநதுவதற்கு
அஒமத்	சூமஹி	வருவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. பாக்க ரிஷி.

தோததிரம பிராத்தனை எனனு மிருவகையாகிய இவ் வாசகத்தை
இரதிரன எமது நோக்குடன் கேட்பானாக. கேட்டு, தனமுடையானும்,
மிகுந்த, ஆற்றலுடையானுமாகிய இரதிரன எமது வேள்வியைப் போற
ஹம் புத்தியுடையோனாய்ச் சோமரசம் அருநதுவதற்கும் வருவானாக எனப
தாம்.

மந்திரம் 9.

291. ^{3 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2} **महे च न त्वाद्विः * परा शुल्काय दीयसे ।**

^{2 3 1 2 3 1 2 3 2 3 1 2}

न सहस्राय नायुताय वज्रिवो न शताय शतामघ ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-1-5.

உஹை உ ந சுவாஹி வஃ வரா ஸுஹாய ஶீயவஸை ।

ந ஸஹஸுராய நாயுதாய வஜ்ரிவொ நஸுதாய ஸதாமঘ ॥

அங்வயம்.

हे अद्विः !, महेच, शुल्काय, न, परादीयसे, वज्रिवः, सहस्राय, न,
अयुताय, न, शतामघ !, शताय ॥

பதவுரை.

हे अद्विः !	ஹை சுஹி-வஃ !	வசுகிராபுத முடைய இநதிர !
महेच	உஹை உ	மிகுநத
शुल्काय	ஸுஹாய	விலைக்கும்
त्वा	சுவா	நினனை
न परादीयसे	ந வராஶீயவஸை	விற்கமாட்டேன்
वज्रिवः !	வஜ்ரி-வஃ !	வசுகிராபுதநதாங்கிய கையோய் !
सहस्राय	ஸஹஸுராய	ஆயிரநகணக்கான பொனகட்கும்
न	ந	(நினனை) விலைப்படுத்தேன.
अयुताय	சுயு-தாய	பத்தாயிரத்தி (பொனனி) றகும்
न	ந	விற்கமாட்டேன.
शतामघ !	ஸதாமঘ !	மிகுநத தனமுடைய இநதிர !
शताय न	ஸதாய ந	{ எண்ணிலாத தனங்கட்கும் நினனை விலைப்படுத்தேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9 மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள் இருடிகள்.

வசுகிராபுதததோய ! இநதிர ! பெரும விலைக்கும் நான உனனை விலைப் படுத்தமாட்டேன, வசுகிராபுதக கையனே ! இநதிர ! ஆயிரம எண்கொண்ட பொனகட்கும் விற்கமாட்டேன பத்தாயிரம பொனகளுக்கும் நினனை விலை யாகுகேன. மிகுநத தனமுடைய இநதிர ! சதம் - என? 291 அளவிலாப

* परा शुल्काय देयाम, என்பது இருக்கு.

பொருண்மேனின்றது, ஆதலின் அளவிலாத தனங்கட்கும் நின்னை விந்
மாட்டேன எனபதாம். அதாவது மேற்கூறிய அளவுகொண்ட பொருளை
முன்னிட்டு உன்னை விட்டுவிடேன, மற்றே, அநேகம் அவிக்களால் (தேவ
உணவுகளால்) வழிபடுவேன எனபது பொருள். (4)

பெரும விலைக்கே கொடுப்பேன் எனபார் இருக்கோதுவார.

குறிப்பு — மூலத்திலுள்ள ச காரம், நகாரம், என்னும் இரண்டு அகச்ச சொற்
களையும் பிரித்துச் சேர்த்துக்கொள்ள,

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
292. वस्य॑ इन्द्रा॒सि मे॑ पित॒रुत॑ आ॒तुर॑भु॒ञ्जतः॑ ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
मा॒ताच॑ मे॒ छद॑यथः॒ समा॑ वसो॒ वसु॑त्वनाय॒ राध॑से ॥ १० ॥
இருக்கு 8-1-6.

வவஸூம் ஐத்ராஸி மெ விதூரூத ஹாதூரஹுஜதஃ ।
மாதாஅ மெ ஷ்டயதஃ சமா வஸோ வஸுத்வநாய ராடஸே ॥

அங்வயம்

हे इन्द्र! मे, पितुः, वस्यन्, उत, असुञ्जतः, आतुः, वसो, मे, समा,
वसुत्वनाय, राधसे, माता च, छदयथः ॥

பதவுரை,

हे इन्द्र!	ஹே ஐத்ர!	இந்திரனே! நீ
मे	மெ	என்னுடைய
पितुः	விதூ:	தந்தையினும்
वस्यन् असि	வவஸூநு அஸி	மிகத தனமுடையோனாகின்றாய்.
उत	உத	மற்றும்
असुञ्जतः	அஸுஜதஃ	பாதுகாப்பாற்றாத எனது
आतुः	ஹாதூ:	{ உடனபிறந்தோனிலும் மிகுந்த தனமுடையோனாகின்றாய்.
वसो!	வவஸோ!	வியாபகனே! நீ
मे	மெ	எனது
वसुत्वनाय	வஸுத்வநாய	தனத்தின் பொருட்டும்
राधसे	ராடஸே	அனந்ததின் பொருட்டும்
माता च	மாதா அ	அன்னையும் நீயும் ஒத்தவர்களாகி
छदयथः	ஷ்டயதஃ	{ என்னை மேம்பட்டோனாய்ச் செய்ய வீடுகளாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருதகு—10 மேதாதிநி மேதயாதிதி ரிஷிகள்.

இந்திரனே ! நீ, எனது தந்தையாரினும் மேம்பட்ட தனமுடையோனாகின்றாய். மற்றும், பாதுகாப்பாபுறந்த எனதுசகோதரனிலும் மேம்பட்டோனாகின்றாய். வியாபகனாகிய இந்திர ! எனது அனனையாரும் நீயும் ஒத்தவர்களாயிருந்து, என்னைப் புகழுடையோனும்செயவீர்களாக. எதன் பொருட்டெனினே? தனம், அனனம் எனனுமிரண்டின இலாபத்தினை பொருட்டு எனபது பொருள்.

(10)

அருவது கண்டம்

முற்றம்.

--

ஏழாவது கண்டம்

=====

பிரபாடகம்—4. அததியாயம்—3. கண்டம்—7.

பதது மந்திரங்களாலானது

=====

மந்திரம் 1.

293. इम इन्द्राय सुन्विरे सोमासो दध्याशिरः ।

9 22 3 2 3 9 2 3 2 3 2 3 2
तां आ मदाय वज्रहस्त पीतये हरिभ्यां याह्योक आ ॥ १ ॥

இருக்கு 7-32-4.

ஐஐ ஐந்ராய ஸுந்விரெ ஸோமாவோ டத்யாஸிரஃ ।

தாஃ சூ ஐதாய வஜ்ரஹஸ்த ஸீதயே ஹரிஸூர் யாஹ்யோக சூ ॥

அநவயம்

हे वज्रहस्त !, दध्याशिरः, इमे, सोमासः, इन्द्राय, सुन्विरे, तान्, मदाय, पीतये, ओकः, आ, हरिभ्याम्, आयाहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रहस्त!	ஹ வஜ்ஹஸ்து!	வச்சிராயுத மேந்திய கைப்பாய!
दध्याशिर	தத்யாஸிர:	தயிர கலந்த
इमे	ஐமே	இந்தச
सोमास.	ஸொமாவ:	சோமரசம்
इन्द्राय	ஐந்ராய	இந்திரனாகிய நினக்குத
सुन्विरे	ஸுந்விரௌ	தேடப்படடிருக்கின்றது
तान्	தானு	அச சோமரசத்தை
मदाय	மடாய	களிப்பின பொருட்டு
पीतये	பீதயே	அருந்துவதற்கு
ओकः	ஓக:	வேளவி மண்டபத்தை
आ	ஆ	நோக்கி
हरिभ्यां	ஹரிஹ்யாம்	இரண்டு சூதிரைகளவாயிலாக
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—1 வகிட்ட ரிஷி

வச்சிராயுத கைய! தயிர கலந்த இச சோமரசம், இந்திரனாகிய நின பொருட்டுத் தேடப்படடிருக்கின்றது. அச சோமரசத்தை ஆனந்தத்தை முன்னிட்டு அருந்துவதற்கு வேளவி மண்டபத்தை நோக்கி சூதிரைகளின மீது வருவாயாக.

(1)

மந்திரம் 2.

३१ २३ १२ ३ १२ ३ १२
294. इम इन्द्र मदाय ते सोमाश्चिकित्र उक्थिनः ।

१२ ३ १ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
मधोः पपान उप नो गिरः गृणु राख स्तोत्राय गिर्वणः ॥ २ ॥

ஐம ஐந்ரமடாய தெ ஸொமாஸ்சிகித்ரு உக்திந:

மதோ: பபான உப நொ நிர: ஸ்ரணு ராக்ஷ ஸ்தோத்ராய

[நிவர்கண:] ॥

அந்வயம்

ஹே இந்ர!, தை, மடாய, உக்திந:, ஐமே, சோமா, சிகித்ரே, மதோ:, பபான,
ந. நிர:, உபஸ்ரணு, நிவர்கண:, ஸ்தோத்ராய, ராக்ஷ ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்ரு !	இந்திரனே !
ते	தெ	உனக்கு
मदाय	மடாய	ஆனந்தமுண்டாதற பொருட்டு
उक्थिनः	உக்திநஃ	துதிகளோடு கூடிய
इमे	ஐமே	இந்தச
सोमा	சொமாவஃ	சோமரசம்
चिकित्रे	சிகித்ரு	(இங்கு) காணப்படுகின்றது.
मधो	மயோஃ	{ களிப்பைத் தரும் இச சோம ரசத்தை
पपान	பபாநஃ	நிறைய அருந்தியவனாய்
न. गिर.	நஃ மிரஃ	எமது துதியாகிய வாசகத்தை
उपशृणु	உபஸூணு	இனிது கேட்பாயாக
गिर्वण !	மிவடிணஃ !	{ தோத்திரத்தாற் போற்றத் தக்க இந்திர !
स्तोत्राय	ஸ்தோத்ராய	துதிக்கின்ற எமக்கு
रास्व	ராஸ்வ	விருட்டிய பலனைத் தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2 வாமதேவ ரிஷி

இந்திரனே ! நினது களிப்பின பொருட்டு, தோத்திரத்தோடு கூடிய இச சோமரசங் காணப்படுகின்றது. மற்றும், களிப்பை யுண்டாக்குஞ் சோமரசத்தை நிறைய அருந்தி எனது தோத்திரமாகிய வாசகத்தை இனிது கேட்பாயாக. துதிவாக்காற் போற்றற்குரிய இந்திர ! தோத்திரம் பண்ணுகின்ற எமக்கு விருமபியதைக் கொடுப்பாயாக. (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २३ १ २ ३ १ २३ १ २
295. आ त्वा३द्य सर्वदु॒घां हु॒वे गाय॑त्र वे॒पस॑म् ।
१ २ ३ २ ३२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्र धे॒तुं सु॒दु॒घाम॑न्यामिष॒सु॒रु॒धा॒राम॑रंकृतम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-3-10.

சூ சுவாஹி வவஹ்வா ஹவெ மாயத்ருவெவஸி ।
ஐந்ரு யெநம் வஸஹ்வா உநூரிஷஸுராயாராமரங்குத் ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, अद्य, सर्वदुधां, गायत्रवेपस, मुदुधां, अन्यां, उरुधारा, इषं, धेनु,
अरंकृतम्, तु, आहुवे ॥

பதவுரை.

अद्य	சுத்யி	இப்போது
सर्वदुधां	ஸர்வ-தூ-வா	மிகப் பால் கொடுப்பதும்
गायत्रवेपसं	மாயத்ரு-வெவஸம்	புகழ்த தக்க வேகமுடையதும்
मुदुधा	மூ-தூ-வா	நன்கு பால் கறத்தற குரியதும்
अन्यां	சுந்யாம்	{ கோக்களினினும் வேறோ வகையுடையதும்
उरुधारां	உரூ-தாராம்	{ முலைகளினினும் பாலின தாரை யொழுகப்பட்டதும்
इष	இஷம்	விருமபததக்கமாகிய
धेनु	யெநூம்	காமதேனு என்னும்
अरंकृतं	சுர-அ-கூ-தம்	அழகு மலிரத இந்திரனை
तु	தூ	விரைவாக
आहुवे	சூ-ஹூ-வெ	அழைக்கின்றேன

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—3. மேதாதிதி மேதயாதிதி ரிஷிக்ள.

சிலா விசுவாமித்திரா எனபா இம் மந்திரததால் இந்திரனைக் காம தேனு வடிவமாகவும், மழை வடிவமாகவுந் துதிக்கின்றோ இப்போது காம தேனுவாகிய இந்திரனை விரைவில் அழைக்கின்றேன எவ்விதமாகிய காம தேனுவை யெனின? மிகுந்த பால் தருவதும், போற்றத்தக்க வேகமுடைய தும், இனிது பால் கறக்கத் தக்கதும், வேறு வகையுடையதும், நிறைய முலையினினும் பாலொழுகப்பட்டதும், விருமபற்பாலதுமாகிய மழையை அல்லது காமதேனுவை அதாவது அழகு வாய்ந்த, அல்லது, போதுமான வைகளைத் தருகின்ற இந்திரனை அழைக்கின்றேன என முடித்துக்கொள்க.

மந்திரம் 4.

१ २ ३२ ३ १२ ३ १२ ३१२

296. न त्वा बृहन्तो अद्रयो वरन्त इन्द्र वीडवः ।

१ २२ ३ १ २२३ २३२ ३१ २२

* यच्छिक्षिस्त्ववते मावते वसु न किष्टदा मिनाति ते ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-88-3

நக்சா வுஹஞொ சுஹ்யொ வரஞ ஊ, வீஹவீ !

யலிக்ஷவி ஹுவதெ பாவதெ வஸு ந கிஷ்டா பிநா தி தெ ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, वृहन्तः, वीडवः, अद्रयः, त्वा, न वरन्ते, स्तुयते, मावते, यत् ,
वसू, शिक्षसि, ते, तत्, नकि., आमिनाति ||

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹ ஊ !	இந்திரனே !
वृहन्त	ஹுஹன:	வலியாற் பெரியவைகளும்
वीडव	வீஹவ:	மிக உறுதி புடையவைகளுமான
अद्रय	சுஹ்ய:	மலைகளும்
त्वा	க்சா	நினனைத்
न वरन्ते	ந வரஞ	தடைசெய்யத் தகாதனவாம்,
स्तुयते	ஹுவதெ	(மற்றும்) துதிககின்ற
मावते	பாவதெ	எமைப் போன்றார்க்கு
यत् वसु	யசு வஸு	யாதொரு தனத்தை
शिक्षसि	பரிக்ஷவி	கொடுக்கின்றனையோ,
ते तत्	தெ தசு	{ உன்னுடைய தனத்தைக் கொடுக் கும் அவ விஷயத்தில்
नकि आमिनाति	நகி சூபிநாதி	{ நினனை ஒருவரும் தடுக்கமாட் டார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. நோதா ரிஷி.

இந்திர ! வலியாற் பெரியவைகளும், இதனாலே உறுதியானவைகளும்
அதாவது நீ எவாகட்குத் தனங் கொடுக்கின்றனையோ அவர்களெல்லாரி
ஹம் உறுதியானவைகளா யிருந்தும், மலைகள் வலியால் நினனைத் தடுக்கமாட்
டாதனவாயின என்பதாம் தடுக்காத தனமையே மந்திரத்தின் பிறபாதி
யாற் கூறப்படுகின்றது நினனைத் துதிககின்ற எமை யொத்தார்கட்கு
யாதொரு தனத்தைக் கொடுக்கின்றனையோ, உனது அது தனத்தைக் குறித்து
நோக்கமாகி ஒருவருந் தடுக்கா என்பதாம்.

மந்திரம் 5.

297. क ईम् वेद सुते सचा पिबन्तं कद्वयो दधे ।

अयं यः पुरो विभिनच्योजसा मन्दानः शिप्रचन्धसः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-33-7.

க ா஁ஹ் வெடி ஸுதெ ஸசா விவன்த் ககவ்யா டுயெ ।

சுயம் யஃ பூரொ விபிநத்யூஜஸா மந்நாநஃ ஸிப்ரஹ்ஸஃ ॥

அநவயம்.

சுதெ, சசா, பிவந்த், இம், கோ வேத?, கத், வய:, ததே, ய: அய, சிப்ரி,
அந்நச, மந்நாந., ஓஜஸா, பூர:, விபினதி ॥

பதவுரை

சுதெ	ஸுதெ	சோமரசம் பிழிந்த விடத்து
சசா	ஸசா	வேட்போகளுடன்
பிவந்த்	விவன்த்	சோமரசம் அருந்துகின்ற
இம்	஁ஹ்	இந்திரனை
கோ வேத?	கொ வெடி?	{ யாவனறிவான்? (ஒருவனு மறி யான.)
கத்	கசு	(அல்லது) எவ்வளவு
வய:	வய:	அன்னத்தைத்
ததே?	துயெ?	தாங்கு (தரிக) கின்றன?
ய: அய	ய: சுயம்	{ இதனமைய யாதோரிந்திரன் உள்ளானோ, அவன்
சிப்ரி	ஸிப்ரி	வேகமுடையோனும்,
அந்நச:	சுந்நஸ:	சோமரசத்தாற்
மந்நாந:	மந்நாந:	களிப்புடையோனுமாய்
ஓஜஸா	ஓஜஸா	வலியால்
பூர:	பூர:	பகைஞரின் நகரங்களை
விபினதி	விபிநத்யூ	நாசஞ்செய்கின்றன

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. மேதாதிதி ரிஷி.

சோமம் பிழிந்தெடுத்த காலத்தில், வேட்போகனோடு சோம பானம் பண்ணுகின்ற இந்திரனை, எவனறிவான்? எவனும் அறியான எனபது பொருள். அல்லது, அவன் எத்துணை யன்னத்தைத் தாங்குகின்றன? அவ் விந்திரன் வேகமுடையோனும், சோமரசத்தாற் களிப்புடையோனுமாகி ஆற்றலுடன் பகைஞரின் புரங்களைத் தகாக்கின்றன எனபதாம். (5)

மந்திரம் 6.

298. १२ ३ १ २ ३ २ २ २ ३ १ २ ३ १ २
यदिन्द्र शासो अत्रतं च्यावया सदसस्परि ।

३ ३ २ १ २ २ १ २ ३ २ ३ १ २
अस्माकमंशुं मधवन् पुरुस्पृहं वसच्ये अधिवर्हय ॥ ६ ॥

யதிந்ரு ஸாவொ சவ்ருதம் அஷாவயா வஸவஸுஸுரி ।

அஸமாகமஸம் அமவந் புருஸ்ப்ருஹம் வஸவெஷு அபிவஹய ॥

அங்வயம்.

हे इन्द्र !, यत्, शासः, सदसः, परि, अत्रतम्, च्यावय, मधवन्, पुरुस्पृहं,
अस्माक, अंशु, वसच्ये, अधिवर्हय ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐத்ரு !	இந்திரனே ! நீ
यत्	யத்	எக்காணத்தால்
शासः	ஸாவஸ :	{ வேள்விக் கிடைபூறு செயவோர் களைச் சிடக்கினறையோ, (அக்காரணத்தால்)
सदसः	ஸதஸ :	எமது வேள்விரசாலைக்கு
परि	பரி	நாற்புறத்திலுமுள்ள
अत्रतम्	அத்ருதம்	{ வேள்விக் கு விரோதியானவர் களை
च्यावय	அஷாவய	ஓடுவாயாக. மற்றும்
मधवन् !	அமவந் !	பொருளகட்கிறவனே !
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பலலோகங்களிருப்பதற்கு
अस्माक	அஸமாகம்	எங்களுடைய
अंशु	அம்ஸம்	சோமரசத்தை
वसच्ये	வஸவெஷு	அஃநிருகத்தக்க விடத்தில்
अधिवर्हय	அபிவஹய	மிகப் பெருகுமாறு செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி

இந்திர ! யாது காரணத்தால் வேள்விக் கு விரோதியான தண்டிக்கத் தக்கவர்களைத் தண்டிக்கிறவன நீ யாதலின், எமது வேள்விர சாலைக்கு நாற்புறத்திலுமுள்ள வேள்வி விரோதிகளைத் தூரத்தில ஓட்டி விடுவாயாக. இன்னும், தனமுடையோம் ! பலலோகங்களில இச்சிக்கப் பெறும் எங்களுடைய

சோமரசுததை அஃதிருக்கத தக்க விடத்தில் மிகப் பெருகச் செய்வாயாக.
வேளவிச சாலையினினும் வேளவிகு விரோதிகளான இராகதாக்களைத்
தூரத்தில் ஓட்டிவிட்டுச் சோமரசுததைப் பெருகச் செய்வாயாக எனபது
பொருள்.

(6)

மந்திரம் 7.

299. त्वष्टा नो दैव्यं वचः पर्जन्यो ब्रह्मणस्पतिः ।

१२ ३२ ३१२ ३२ ३१२३ १२

३१ २२३१२ ३१ २ ३२३ १२३ १२
पुत्रैर्भ्रातृभिरदितिर्नु पातु नो दुष्टं त्रामणं वचः ॥ ७ ॥

சுவஷ்டாமொ நெடிவனம் வவஃ வஜஃநெஷ்டா வபுஹ்ணஸ்பதிஃ ।

புனெருத்ருஃ ப்ராதுவிஃ அதிநிநு பாது நொ டுஷ்டம்

[தூணம் வவஃ ॥

அந்வயம்

त्वष्टा, पर्जन्यः, ब्रह्मणस्पतिः, पुत्रैः, भ्रातृभिः, अदितिः, दुस्तरं, त्रामणं,
दैव्यं, नः, वचः, नु, पातु ॥

பதவுரை.

त्वष्टा	சுவஷ்டா	{ உருவத்தை அபிமானிகின்ற துவஷ்டா எனனுந் தேவதை யும்
पर्जन्यः	வஜ-உந்யஃ	{ மேகத்திறகு நிலைகளமாகிய தேவதையும்,
ब्रह्मणस्पतिः	வபுஹ்ணஸ்பதிஃ	{ மந்திரத்திற கபிமானியாகிய பிர மணப்பதி எனனுந் தேவதை யும்,
पुत्रैः	புனெருத்ருஃ	புத்திரர்களுடனும
भ्रातृभिः	ப்ராதுவிஃ	உடன்பிறந்தார்களுடனும
अदिति	அதிநிஃ	{ தேவாகடகு அனையாராகிய அதிநி தேவியாரும்,
दुस्तरं	டுஷ்டம்	{ விரோதிகளால் அடக்கமுடியாத தும
त्रामणं	தூணம்	காப்பாற்றத் தக்கதுமாகிய
दैव्य	நெடிவனம்	பிரகாசமுடைய

ந	நஃ	எமது
வ.வ.	வ.உஃ	தேவவியின துதிவடிவ வாககை
நு	நஃ	விரைவாகப
பாது	வா.து	பாதுகாததிடுக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7 இருக்கு—7 வாமதேவ ரிஷி.

‘துவஷ்டா’ எனனும் பெயர் பூண்ட உருவத்தை யபிமானிகளுந் தேவதை எங்களுடைய வாககைக் காப்பாற்றுக ‘பிரமணற்பதி’ எனனும் மந்திராபிமானி தேவதை எங்களுடைய வாணியைப் பரிபாலிக்குக மஹிம வரையப்படாத, அல்லது, தீனத்தனமையற்ற ‘அதிதி’ எனனும் தேவமாதா வானவா தமது புத்திர சகோதரர்களுடன், பகைஞரால் தாழ்த்தக்கூடாத தும் பரிபாலிக்கத் தக்கதுமாகிய எமது வாககைப் பாதுகாப்பவராகுக என பதாம்.

(7)

குறிப்பு — துவஷ்டா தேவதை வாககைக் கொடுக்குக, பிரமணற்பதி மழையைப் பெயலிக்குக அதிதி தெவியார் சத்தருக்களின் உபத்திரவத்தினின்று எம்மையும், எமது புத்திர பௌத்திராஃனாயுங் காப்பாற்றுவாராக எனபா சிலா.

மந்திரம். 8.

300. ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
कदाचन स्तरीरसि नेन्द्र सश्वसि दाशुषे ।

२ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
उपोपेन्नु मधवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-53-7.

கடாவுந ஸ்ரீரஸி நெந்ரு, மஸுவஸி டாஸுவஷே ।

உபொபென்ஹ மஹவந் ஹூய ஐன்ஹ தெ டாநம் டேவஸ்ய

[புரவ்ஹுதெ

அநவயம்.

हे इन्द्र !, कदाचन, स्तरीः, न असि, दाशुषे, सश्वसि, मधवन्, देवस्य, तै,
भूयः, दान, उपोपेत्, पृच्यते ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே ஹந்த் !	இந்திரனே ! நீ
कदाचन	கடாஅந்	நா போதும்
सुरी.	சூரீ:	துன்புறுததுவோனாய்
न असि	ந அசி	இருக்கின்றிலை
दाशुषे	டாஸுஷே	அவிகொடுப்போனாகு
सश्वसि	ஸஸுவசி	(பயனை) அடைவிக்கின்றாய்.
मघवन् !	மகவந் !	தனமுடையோப் !
देवस्य	தேவஸ்ய	பிரகாசமுடைய
ते	தே	உனது
भूयः	ஹூய:	மிகுந்த
दान	டாநம்	ராகையானது
उपोषेत् पृच्यते	{ உவொவெசு வர அஜதே { எம்பாலே வந்தது சோகின்றது.	

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—8 பால கிலவியாகள ரிஷிகள.

இந்திரனே ! நீ, நா காலும் துன்புறுததுவோனாகாய். அதாவது மலட்
டாவைப் போல ஆகமாட்டாய் எனபதாம் மலட்டு ஆ கன்றைக கருதி வீட்
டிற்ருசு செல்லாவாறு செயயமாட்டாய் எனபது பொருள் மறநே, அவி
கொடுக்கின்ற வேளவித தலைவன பொருட்டு வருவாய் அதாவது எம்மை
வந்தடைவாய் எனபதாம் தனமுடைய இந்திர ! ஒளி முதலிய குணங்களை
யுடைய உனது வர தானம் எங்கனிடத்திலேயே சோகின்றது மலட்டுப்
பசுப்போலிராது, நீ எங்கனிடம் வந்தது எமக்கு வேண்டிய வரத்தைத் தரு
கின்றாய் எனபது கருதது (8)

மந்திரம் 9.

301. * युद्धा हि वृत्रहन्तम हरी इन्द्र परावतः ।

अर्वाचीनो मघवन्त सोमपीतय उग्र ऋष्वेभि रागहि ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-3-17.

யுக்ஷா ஹி வ்ருத்ரஹந்தம ஹரீ ஹந்த், வராவதஃ ।

சுவ-அரீநோ மகவன வொஹந்தய உஹ், ஷீஷ்வேவிராமஹி ॥

† युद्धाहि, எனபது இருக்கு

அந்வயம்.

हे वृलहन्तम !, हि, हरी, युङ्क्ष्व, मधवन् !, उग्र , सोमपीतये, अर्वाचीनः,
ऋष्वेभिः, मरुद्भिः, परावतः, आगहि ॥

பதவுரை.

तम !	ஹ வுஞ்ஹகை !	{ விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப் புடையோய !
	ஹி	நிசசயமாக
	ஹர்	நினது குதிரைகளை
	யுஞ்ஹ	இரத்ததிற பூட்டுவாயாக.
	மதவந் !	இந்திர !
	உக்ர:	மிகுந்த ஆற்றலுடைய நீ
	ஸோமபீதயே	சோமரசம் அருளுவதற்கு
	அர்வாசீந:	எம்பால நோக்கமாய
	஋ஷேபி:	நாணத தகக
	மருத:	{ மருததுக்களாய் தேவதைக ளுடன்
	பராவத:	பர வலகினினமும்
	ஆகஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்

ம—7. இருக்கு—4) மேதாதிதி அல்லது மேததியாதிதி ரிஷி.
விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப்பு மலிந்தோய ! அநாவது —மறிததும்
நாறு கொன்றோய ! எனபதாம் நினது குதிரைகளை இரத்ததிற பூட்
டும். தனமுடைய இந்திர ! உயர்ந்த வனமையுள்ள நீ சோமரசம்
துதற பொருட்டு எம்பால நோக்கமாயுள்ள மருததுக்களோடு தூர
வானுலகிலிருந்து வருவாயாக எனபதாம். (9)

ஹி' எனனுஞ் சொல் தேற்றப் பொருளினின்றது.

மந்திரம் 10.

३०२. त्वामिदा ह्यो नरोऽपीप्यन् वज्रिन् भूर्णयः ।
१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
स इन्द्र * स्तोमवाहस इह श्रुध्युप स्वसरमागहि ॥ १० ॥

இருக்கு 8-99-1.

* स्तोमवाहसामिह, எனபது இருக்கு.

க்வாலிதா ஹொ நரொ2வீவ்நு வஜிநு ஹொணாய் : ।

ஹ ஐநு ஹொஜவாஹஹ ஐஹ ஸூயஸூவ ஹ்வஸரஜாமஹி ॥

அநவயம்

हे वज्रिन् !, त्वा, भूर्ण्यः, नरः, इदा, ह्य, अपीप्यन्, इन्द्र !, सः,
स्तोमवाहसः, इह, श्रुधि, स्वसरं, उपागहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रिन्	ஹ வஜிநு !	வசசிராயுதத்தைத் தாங்கினோய் !
त्वां	க்வாஃ	நினக்கு
भूर्ण्य	ஹொணாய் :	அவிகொடுப்போனாகிய
नरः	நரஃ	வேள்வி நாயகன்
इदा	ஐதா	இனறும்
ह्य	ஹ்யஃ	முந்திய, தினமும்,
अपीप्यन्	அபீவ்யநு	சோமரசம் அருந்துவித்தனன்.
सः	ஸஃ	அத்தகைய
इन्द्र !	ஐநு !	இந்திரனே ! நீ
स्तोमवाहस	ஹொஜவாஹஹ :	{ தோத்திரஞ் செய்கின்றோனாகிய (எமது துதியை)
इह	ஐஹ	இவ வேளவியிற்
श्रुधि	ஸ்ருயி	கேட்பாயாக
स्वसर	ஸ்வஸரஃ	எமதிடத்திறகு
उप आगहि	உவ ஸூமஹி	வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—10 நிருமேத ரிஷி.

வசசிராயுதந் தாங்கிய இந்திர ! நின்னைக்குறித்து அவிகளை நிறையக் கொடுக்குஞ் சீலாகளான வேளவித தலைவர்கள், இனறும், நேறறும், நின்னைச் சோமரச மருந்தைச் செய்தனா அத்தகைய இந்திர ! நீ துதியாளர்களான எமமுளுடைய தோத்திரத்தை இவ வேளவியிற் கேட்பாயாக எமது வீட்டிற்கும் வருவாயாக (10)

தற்பு — ாணசு 'சுசரம்' என்றது வீடாம் (சுருதம் 3 4 10)வ் இது வீட்டின் பெயர்களுட் கூறப்பட்டிருத்தலின் என்க.

ஏழாவது கண்டம்

முறறும்

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அததிபாயம்—3. கண்டம்—8.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

303. ^{१ २} ^{३ २} ^{१ २} ^{३ २} ^{३ २}
 प्रत्यु अदर्यायत्यू ३ च्छन्ती दुहिता दिवः ।

^{३ १ २ ३} ^{१ २} ^{१ २} ^{३ १ २}
 * अपो मही वृणुते चक्षुषा तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी ॥ १ ॥

இருக்கு 7-8-1

புது சபாபாயது உஹி தா ஹிவஃ ।

சுவொ உஹீ வுணுதெ அக்ஷுஷா தமொ ஜ்யோதிஷ்ஹோ
 [தி வஸுதரீ ॥

அந்வயம்.

आयती, उच्छन्ती, दिवः दुहिता, प्रत्यदर्शि उ, चक्षुषा, महीतमः,
 अप उ वृणुते, सूनरी, ज्योतिः, कृणोति ॥

பதவுரை.

आयती	சூயதீ	எழுமபோதே
उच्छन्ति	உஹி	இருளைப் போகக்கொண்டே
दिव दुहिता	ஹிவஃ டுஹிதா	{ இரவிபின் மகளாகிய உஷா தேவியா
प्रत्यदर्शि उ	புதுசபாபாய உ	{ அனைவாக்கும் உணமை வழிவராயக காணப்படுகின்றா.
चक्षुषा	அக்ஷுஷா	பாவையால்
महीतमः	உஹீதமஃ	இரவிலுள்ள பேரிருளைப்
अप उ वृणुते	சுவ உ வுணுதெ	போகக்குகின்றா
सूनरी	வஸுதரீ	{ மனிதர்கட்குக் கண்ணாகிய உஷாதேவியா (மறதும்)
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	பிரகாசத்தைச்
कृणोति	கூருணாதி	செய்கின்றா

* अपो मही वयति चक्षसे, எனபன இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி

சூரியனுடைய மகளாகிய, அல்லது, வானுலகத்தின் மகளாகிய உஷா தேவியா தோனறுமபோதே இருளைப் போக்குகின்றவராகவே யாவாகளா லுங் காணப்படுகின்றா இவா மகத்தானவா, அல்லது மகத்தாகிய இராக காலத்து இருளைப் போக்குகின்றவா. எதனாலெனின? தமது பாவை யால் இவ்வாறு செய்துகொண்டு மனிதர்களின் நல்ல நேத்திரமாகிய உஷா தேவதை பிரகாசிக்கின்றா எனபதாம். (1)

மந்திரம் 2.

304. ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 इमा उ वां दिविष्ट्य उसा हवन्ते अश्विना ।
 ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
 अयं वामह्येऽवसे शचीवसू विशं विशं हि गच्छथः ॥ २ ॥

இருக்கு 7-74-1.

உசா உ வாஃ டிவிஷ்ட்ய உஸா ஹவன்தே அஸ்விநா ।

அயம் வாமஹ்யே அவசே ஷசீவஸூ விஷம் விஷம் ஹி மக்ஷதஃ ॥

அநவயம்.

உசா, அஸ்விநா, दिविष्ट्य:, उ, इमा., वा, हवन्ते, शचीवसू, अयं, वां,
 अवसे अह्ये, हि, विशं विशं, गच्छथः ॥

பதவுரை.

उसा	உஸா	வியாபகமாகிய
अश्विना !	அஸ்விநா !	அசுவினி சூமாரர்களே !
दिविष्ट्य.	டிவிஷ்ட்ய:	{ வானுலக விருமபுகின்றவாக நும
उ	உ	வேடபோகளுமான
इमा	ஐமா:	இவாகள
वां	வாஃ	உங்களிருவர்களுமும்
हवन्ते	ஹவன்தே	அழைக்கின்றாராகள
शचीवसू !	ஸசீவஸூ !	{ கருமததையே தனமாக்க கொண் டோர்களே !
अयं	அயம்	இத்தகைய யானும்

वां	வாஃ	உங்களிருவரையும்
अवसे	சுவஸெ	{ தனது காப்பின்பொருட்டு, அல் லது, உங்களை திருபதியின் பொருட்டு
अहं	சுஹெ	அழைக்கின்றேன்.
हि	ஹி	யாதினாலெனின? நீவிர
विशं विशं	விபரஃ விபரஃ	{ தமமைத் துதிகுகின்ற ஓவ்வொரு வரிடத்தும்
गच्छथः	மஹ்யஃ	{ செலகின்றவர்கள் (ஆதலின் எனக்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

வானுலகை விருமபுகின்ற இச் சனங்களும், (மற்றும்) வேடபோர்களும, அசுவினி சூமார்களா! வியாபகமான உங்களை யழைக்கின்றார்கள். இத்தனமைய வசிட்டனாகிய நானும், கருமத்தைத் தலமாகக் கொண்டோர்களே! உங்களிருவரையும் என்னைப் பாதுகாக்கும்பொருட்டு, அல்லது, உங்களுருவரையும் சுரிப்படைவித்தற பொருட்டு அழைக்கின்றேன் எதனைப் பொருட்டுப் பிரசைசுருமயானும் நினக்கு அன்பு கூறல எனினோ? ஆண்டுக கூறப்படுகின்றது தமமைத் துதிகுகின்றவர்கள் ஓவ்வொருவரிடத்தும் தாமே செலகின்றீர்கள் ஆதலின் எனக். தோத்திரம் பண்ணுகின்ற மக்களை முன்னிட்டு நீங்களிருவரும் உண்மையாய்ச் செலகின்றீர்கள், அதனால், இவ்வாறு (உங்கட்கு) இன்னொரு கூறப்படுகின்றது என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

305. कुष्ठः को वामश्विना तपानो देवा मर्त्यः ।
३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
मता वामश्वया क्षपमाणोऽं शुनेत्यमु आद्वन् यथा ॥ ३ ॥

கு ஷுஃ கொ வாஸ்விநா தபானொ டேவா மர்த்யஃ ।

வதா வாஸ்வயா க்ஷபமாணோ அந்நெத்யமு ஆத்வந் யதா ॥

அந்வயம்.

देवा, अश्विना, कुष्ठः, कः, मर्त्यः, वां, तपानः, वां, अश्वया, मता, अशुना,
क्षपमाणः, आद्वन् यथा, इत्थं उ ॥

பதவுரை.

देवा	தெவா	பிரகாசமுடைய
अश्विना !	அஸ்விநா !	அசுவினி குமாராகளே !
कुष्ठः	கூஸ்து:	தரையில் வாழ்கின்ற
क मर्य ?	க: மர்த்-?	எமமனிதா ?
वा	வா	உங்களைப்
तपान्	தபாந்:	பிரகாசிப்பவர்கள் ? (யாருமில்லா)
वां	வா	உங்கணிமித்தம்
अश्वया	அஸ்வயா	கல்லால
मता	மதா	இடித்துச்
अंशुना	அஸ்யநா	சோமரசத்தைப் பிழிந்ததால்
क्षमाण	க்ஷவாண:	களைப்புற வேளவித் தலைவன
आदन् यथा	ஆதந் யதா	அரசனைப்போல
इत्थं च	இதத் உ	{ இதனைமைய ஐசுவரியமுடைய வனாகின்றான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம-19. இருக்கு-3. அசுவினிகள வைவகவத் ரிஷிகள்.

பிரகாசிக்கின்ற அசுவினி குமாராகளே! உங்களைப் பூமியினகண்ணுள்ள எம மனிதர் (மரண சீலமுள்ள துதிப்போர்) பிரகாசிக்க வல்லார்? ஒருவருமில்லா என்பது பொருள். உங்கள் நிமித்தம், பிழிவதற்குக் கருவியாகிய கல்லாலிடித்துச் சோமரசம் எடுத்தலால், அல்லது, எங்களாற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டு உங்களைச் சேருகின்ற சோமரசத்தால் களைப்புற வேளவித் தலைவன இவ்வாறாகவே யாகின்றான் அதாவது மிகுந்த ஐசுவரியமுடையானாகின்றான் என்பது பொருள் (யாரைப் போலெனினோ?) வேண்டிய அன்றரச முதலியவைகளை யருதுகின்ற மன்னன் முதலியோர்போல. அவ வேந்தன் எவ்வாறு மிகுந்த விருத்தி புடையோனாய் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு விடயமாகின்றானோ, அங்ஙனமே இவனுமாகின்றான் என்பதாம்.

(3)

மந்திரம் 4.

३१ ३ १२ ३२५ ३ १२
306. अयं वां मधुमत्तमः सुत. *सोमो दिविष्टिषु ।

१२ ३ १ २ ३ १ २२ ३१२
तमश्विना पिवतं तिरो अन्धं धत्तं रत्नानि दाशुषे ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-47-1.

* साम ऋतावता, என்பது இருக்கு.

ஃ வாஃ உயஃஉதூஃ ஸுஃதஃ ஹொஹொ ஹிஹிஹிஷஃ ।

ஹிநா விஸதஃ திரொ சுஹஃ யதஃ ஸதூநி ஞாஸஃஷெ ॥

அநவயம்.

अश्विना !, वां, दिविष्टिषु, मधुमत्तमः, अयम् सोमः, युतः, तिरो अन्ध,
पिवतं, दाशुषे, रत्नानि, धत्त ॥

பதவுரை

ஹெ சுஹிநா !

அசுவினி குமாராகாள !

வாஃ

உங்கட்கு

ஹிஹிஷஃ

வேள்விகளில்

உயஃஉதூஃ

தீஞ்சுவை மிகுந்த

சுயஃ ஹொஃ

இச சோமரசம்

ஸுஃதஃ

பிழியப்படடி ருக்கின்றது

திரொ சுஹஃ

முற்பகற் றேடிய சோமரசத்தை

விஸதஃ

அருந ஞாஸகாளா

ஞாஸஃஷெ

{ அனிகொடுக்கின்ற வேள்வித தலை
வனுக்கு

ஸதூநி

இரத்தினங்களைக்

யதஃ

கொடுப்போகளாக.

சாணய பாடியம்

-4. இருக்கு—5. பிரகண்ணுவ ரிஷி

வினி குமாராகாள ! உங்களுக்கு வியனுலகு வேட்கும் வேள்விக
(முன்னுள்ள) சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கப்படடி ருக்கின்றது. (அது
நமானதெனின் ?) மிகச் சுவையுடையது சென்ற முன் தினத்தில
டுத்த அச சோமரசத்தை யருந்திக்கொண்டு, ஆவி கொடுக்கின்ற
தலைவனுக்கு இரமணியமான தனங்களைக் கொடுப்போகளாக என

(4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २३१ २

* आ त्वा सोमस्य गल्दया सदा याचन्नहं † ज्या ।

१ २ ३ २ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २

भूर्णि मृगं न सवनेषु चुक्रुधं क ईशानं न याचिषत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-1-20.

சூ ச்வா ஹொஹு மஸ்யா ஸஹா யாவஹம் ஜா ।

ஹுணி-ம் உ-ம் ந ஸவநெஷு ஹுக்ரு-ம் க ராஸாநம்

[ந யாவிஷக் ॥

அநவயம்

हे इन्द्र !, भूर्णि, सृग न, त्वा, सवनेषु, सोमस्य, गरुदया, ज्या, अहं, सदा,
याचन्, आचुकुधं, कः, ईशानं, न, याचिषत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஹு ।	இந்திரனே !
भूर्णि	ஹுணி-ம்	தலைமையாகிய
सृग न	உ-ம் ந	சிங்கம் போன்ற
त्वा	ச்வா	உனனை
सवनेषु	ஸவநெஷு	வேனவிகளில்
सोमस्य	ஹொஹு	சோமரசத்தின்
गरुदया	மஸ்யா	பெருக்கோடும்
ज्या	ஜா	{ வெற்றிதனமையுள்ள தோத்திர ரத்தோடுகூடிய யான
सदा	ஸஹா	எக்காலும்
याचन्	யாஹந்	இரப்போனாகி
आचुकुधं	சூ ஹுக்ரு-ம்	{ நினது குரோதத்தைப் போக்கு கின்றேன.
कः ?	கஃ ?	யா ?
ईशान	ராஸாநம்	இறைவனை
न याचिषत् ?	ந யாவிஷக் ?	இரக்கமாட்டாரா ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5 மேதாதிதி மேததியாதி ரிஷிகள்.

இந்திர ! உனனை, வேனவிகளில் சோமரச வொழுக்கோடும், வெற்றிச் சீலமுள்ள தோத்திரத்தோடுகூடிய யான, எப்போதும் யாக்கு செய்வோனாய் நினது குரோதத்தைப் போக்குகின்றேன. மிகுதியாய் ஏறமுமிடத்து நினபால் குரோதமுண்டாகின்றது, அதைச் சோமரசத்தின் ஒழுகுகிலும், தோத்திரத்தாலும் நீக்குகின்றேன எனபது பொருள். எத்தனமைய நினனை யெனின ? நிறைந்த தனமையுள்ள சிங்கம்போல பயங்கொடுக்கும் அத்தனமையனை இறைவனாகிய இந்திரனை யிரப்பதில் உலகம் பற்றிய

நியாயங் காட்டப்படுகிறது — உலகில் எவ்வளவு இறைவனை (தலைவனை) யாசிக்க மாட்டான்? யாவாருந்மே யாசிப்பார்கள் (இரக்கினராகள்) என்க இத் தலை யானும் இறைவனாகிய நின்னை யிரக்கினதேன எனபது உட்கிடை. (5)

தற்பு — ‘ஜயா’ எனததற்கு, வெற்றிச் சீலமுள்ள தோத்திரம் எனப்பொருட்படுதல் பற்றியே **கிரா** (கிரா) என ஒதுகினராகள் இருக்குப் படிப்போர்கள். அண்டு ஆ, என்னும் இடைச்சொற்கு, நீக்கப் பொருளாம். இடைச் சொற்களுக்குப் பல பொருளாமாதலின். இதுபற்றியே இருக்குப் படிப்போர்கள் ‘மாதவா’ என நீடேத வாசகத்தை யோதுகினரார்கள் (எனபது காண்க.)

மந்திரம் 6.

308. अध्वर्यो द्रावया त्वं सोममिन्द्रः पिपासति ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
* उपो नूनं युयुजे वृषणा हरी आ च जगाम वृत्रहा ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-4-11.

சுயயெடா உராவயா சும் ஸொமிந்த்ரஃ விவாஸதி ।

உவொ நூநம் யுயுஜெ வ்ருஷணா ஹரி ஐ ச ஜமாத வ்ருத்ருஹா ॥

அநவயம்.

हे अध्वर्यो!, त्वं, सोमं, द्रावया, इन्द्रः, पिपासति, वृषणा, हरी, नूनं,
उपो युयुजे, वृत्रहा च, आजगाम ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो!	ஹெ சுயயெடா!	வேளவியாறுவோய!
त्वं	சும்	நீ
सोमं	ஸொம்	சோமத்தை
द्रावया	உராவயா	{ உத்தரவேதிகை, என்னு மிடத் திற சோப்பாயாக ஏனெ னின்?
इन्द्रः	இந்த்ரஃ	இந்திரன்
पिपासति	விவாஸதி	{ சோமராம அருந்துவதற்கு விருமபுகினரூன
वृषणा	வ்ருஷணா	தருணப் பருவமுடைய
हरी	ஹரி	குதிரைகளை

नूनं	நூநம்	நிசுசமாய (இன்று)
उपो युयुजे	உபொ யுயுஜெ	இரத்ததிற பூட்டிவிட்டான
वृषहा च	வூசுஹா ச	{ விருத்திரனைக் கொன்ற இரத்திரன்
आ जगाम	ஆ ஜமாம	{ வந்து விட்டனன (ஆதலின எனக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—(1) தேவாதிதிரிஷி

வேளவிசெய்கின்றவனே! நீ, உத்தரவேதிகையிற் சோமத்தை சோப பாயாக அல்லது இளஞ்மாயு செய்குதி அதாவது பிழிந்தெடுப்பாயாக எனபது பொருள் காரணமென்னையோவெனின? இரத்திரன் சோமரசத்தை அருந்த இச்சிக்கின்றான் ஆதலினெனக் நினைவ இஃதெவ்வாறு உணரப்படத்தெனின? ஆண்டு கூறப்படுகின்றது —இப்போது தருணமான குதிரைகளைத் தோப்பாகன இரத்ததிற பூட்டிவிட்டனன விருத்திரனைக் கொன்ற இரத்திரன் வந்துவிட்டான (இவ வாற்றெனெனக்) (6)

மந்திரம் 7

3 2 3 2 3 3 2 3 9 2
309. अभीषतस्तदा भरेन्द्र ज्यायः कनीयसः ।
3 2 3 9 3 9 2 3 9 2 3 9 2
पुरुवसुर्हि * मघवन् बभूविथ भरे भरे च हव्यः ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-37-76

சுலீஷதவூஷா ஹொஹு ஜ்யாயஃ கநீயஸஃ ।

புரூவஸுஹி, ம஘வநு பபூவித்ய ஹொ ஹொ ச ஹவ்யஃ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, ज्यायः, इषतः, तत्, कनीयसः, अभ्याभर, मघवन्!, पुरुवसु.,
बभूविथ, भरे भरे, हव्यः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹொ ஹு!	இரத்திரனே!
ज्याय	ஜ்யாயஃ	எவரினுஞ் சிறந்தோனாகிய நீ
इषतः	உஷதஃ	வேண்டப்பட்டதும்
तत्	தத்	புகழ்பெற்றது மாகிய தனத்தை

* मघवन्सनासि, என்பன இருக்கு

कनीयसः	கனீயஸ:	தாழ்ந்தோனாகிய எனக்கு
अभ्याभर	அஹ்யாஹா	{ எல்லாவகையானும் கொடுபா யாக
मघवन् !	மகவந் !	தனமுள்ளோய ! நீ
पुरुषसु	புரூஸு	பலராம மூதிக்கப்பட்டோனாக
बभूविथ	பபூவித	இருக்கின்றாய்.
भरे भरे	ஹரெ ஹரெ	ஒவ்வொரு போரிலும்
हव्य च	ஹவ்ய: அ	{ அழைக்கத்தக்கோனா யிருக்கின றாய் அல்லது, அவிக்கொடுத்த தருகிரியோனா யிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

மேம்பட்டோனாகிய இந்திர ! நீ உண்மையாய்த் தாழ்மையுடைய எனக்குப் புகழ் வாய்ந்த திரவியத்தை எல்லாவாற்றானும் கொண்டுவந்து தருவாயாக. தனமுள்ள இந்திர ! நீ, பலராமும் போற்றப்பட்டோனா யிருக்கின்றாய். ஒவ்வொரு போர்க்களத்தும் அழைக்கப்படுவோனும், அவிக்கொடுக்கத் தக்கோனுமா யிருக்கின்றாய் எனபதாம் (7)

ம ந் திர ம் 8.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
310. यदिन्द्र यावतस्त्वमेतावदहमीशीय ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
* स्तोतारमिदधिषे रदावसो न पापत्वाय रंसिषम् ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-32-18.

யதிந் யாவதஸ்த்வமேதாவதஹமீசீய ।

ஹோதாஸிஷிஷெ ரதாவஸோ ந பாவபவாய ரஸிஷம் ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, यावतः, ईशिषे, एतावत्, अहं, ईशीय, यत्, रदावसो,

स्तोतारं, इत् दधिषे, पापत्वाय, न, रंसिषम् ॥

*स्तोतारमिदधिषेय रदावसो न पापत्वाय रासीय, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ உத்ரு !	இந்திரனே !
त्वं	சுவம்	நீ
यावत्	யாவது	எவ்வளவு தனத்திறகு
ईशिषे	ஂரம்ரிஷெ	இறைவனாகின் றனையோ,
एतावत्	வனதாவகி	அவ்வளவு தனத்திற்கே
अहं	சுஹம்	யானும்
ईशीय	ஂரம்ரீய	தலைவனாகின்றேன.
यत्	யகி	{ இதற்கு யாது காரணமோ, அதனால்
रदावसो !	ரதாவஸோ !	தனமீடும் இந்திர ! யான
स्तोतारं	ஸ்தோதாரம்	சாமமறை பாடுவோனையே
इत् दधिषे	ஐகி டயிஷெ	பாதுகாப்பேன.
पापंवाय	பாவகவாய	பாவத்திறகு
न रंसिपं	ந ரம்ஸிஷெ	ராயவேமாட்டேன.

சாயண பாடியம்.

சண்டம்—8. இருக்கு—8. வசுட்ட ரிஷி.

இந்திர! நீ, எவ்வளவு தனத்திறகு இறைவனாகின் றனையோ, அவ்வளவு தனத்திறகே யானும் தலைவனாகின்றேன. ஆகலின், தனத்தைக் கொடுக்கின்ற இந்திர! நான் எனனைச் சோந்த ஸ்தோதா, எனனுஞ் சாமவேத பாடகனையே தனங்கொடுத்தப பாட வைப்பேன, (காப்பாற்றுவேன) தீமையிற் செலவிடேன எனபதாம்.

(8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३ १ २२ ३ १२
311. त्वमिन्द्र प्रतूर्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ १ २ ३ २
अशस्तिहा जनिता वृत्रतूरसि त्वं तूर्य्य तरुण्यतः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-99-5.

சுவித்ரு, ப்ரததூதிஷ்வபி விஸ்வா அசி ஸ்ப்ரதஃ ।

சுஸ்ரஸிஹா ஜனிதா வ்ரதூரஸி த்வம் தூர்யத் தரூண்யதஃ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, प्रतूर्तिषु, विश्वा स्पृधः, अम्यसि, तूर्य्य !, त्वं, अशस्तिहा,
जनिता, वृत्रतूः, असि, तरुण्यतः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஹந்த்ர !	இந்திரனே !
स्व	ஸ்வம்	நீ
प्रत्विषु	புருதிஷு	போர்களில்
विश्वा स्पृध	விஸ்வா ஸ்ப்ரத:	{ போராடுவோர்களின் எல்லாச் சேனைகளையும்
अभ्यसि	அப்யஸி	அடக்கி விடுகின்றாய்.
तूयं !	தூயம் !	{ பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திர !
त्व	ஸ்வம்	நீ
अश्रितहा	அஸ்ரதிஹா	{ தெய்வீக ஆபததுகளைப் போக் கின்றாய்.
जनिता	ஜனிடா	{ எனது விரோதிகட்கு ஆபத்தை புண்டாகக்குகின்றாய்
वृत्रतू !	வ்ருத்ரதூ !	{ பகைஞர் (கூட்டங்)களைத் தொலைப்போனாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
तस्यतः	தஸ்யத:	{ எனக்கிடையுள்ளவைகளை நீக்கு கின்றாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—8. இருக்கு—9. நிருமேதரிஷி.

இந்திர ! நீ, உபுததங்களில் போராடுவோர்களின் எல்லாச் சேனைகளையும் அடக்கி விடுகின்றாய் மற்றும் பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திரனே ! நீ, தெய்வீகமாய் வரும் ஆபதத்தை நீக்குவோனாயிருக்கின்றாய் அசுராகட்குத் தெய்வீகமாய் ஆபததுகளை புண்டாகக்குவோனாகவும் இருக்கின்றாய் எல்லாப் பகைஞர் குலங்களை யறுப்போனாகவும் இருக்கின்றாய். எனது பாதகங்களைத் தொலைப்போனாகவும் இருக்கின்றாய் எனபதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २२३ १ २२ ३ १ २२ ३ १ २
312. * प्रयोरिषि ओजसा † दिवः सदोभ्यस्परि ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
न त्वा विव्याच रज इन्द्र पार्थिव ‡ मति विश्वं ववक्षिथ ॥ १० ॥

புயொரிஸிஷு ஒஜஸா ழிவ: ஸரொஹ்ஸுஸரி ।

ந த்வா விவ்யாச ரஜ ஹத்ர பார்யிவ மதி விஸ்வ வவக்ஷித ॥

* प्रयोरिषि, † दिव अ. तेभ्यस्परि, ‡ उरुद्धा दिवक्षि, என. இந்ருக்கு.

அந்வயம்

हे इन्द्र !, दिवः, सदोभ्यः, ओजसा, प्ररिरिक्षे, पार्थिव, रजः, त्वा, नविष्याच,
विश्वम्, अति, ववक्षिथ ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே ஐந்த்ர !	இந்திரனே !
यः	ய :	யாதோரு நீ
दिवः	திவ :	வானுலகின
परि सदोभ्य	பரி ஸடொஹ்ய :	பதவி (பிடங்) கனிவினறு
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால
प्ररिरिक्षे	ப்ரரிரிஷே	{ மிகர சிறந்தவனாகின்றாய். மற னும,
पार्थिवं	பாடிபிவம்	தரையிலுண்டாகிய
रजः	ரஜ :	உலகம்
त्वा	த்வா	உனனை
नविष्याच	ந விஷ்யாஅ	{ தன்னுள் அடக்கிக்கொள்ளாது. (அத்தனமைய நீ)
विश्व	விஸ்வம்	உலகத்தைத்
अति	அதி	கடக்கச் செய்வித்து
ववक्षिथ	வவக்ஷித	{ (எனனைத்) தாங்கிக்கொள்வா யாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—10. நோதா ரிஷி

இந்திர ! நீ, வானுலகிலுள்ள இடங்களினின்று வலியினால் மிக மேம்பட்டவனாயிருக்கின்றாய். அன்றியும், இந்திர ! தரையிறேனறிய உலகம் உனனை மகத்தாகிய தனது வடிவால் அடக்கிக்கொள்ளமாட்டாது. இயற்கையில் அத்தினின்றும் ஆற்றலுடையோனாயிருக்கின்றாய் எனபது பொருள். இவ வண்ணனுள்ள நீ எமமை, உலகங்களைத் தாண்டச் செய்வித்துத் தாங்கிக்கொள்ள விரும்புவாயாக. (எமமை எல்லாவற்றினும் மேம்பாடாகச் செய்வாயெனபது கருத்து.) (10)

தற்பு — இந்திர ! நீ தூளி படலம் போல உலகனைத்தினும் வியாபித்திருக்கின்றாய் நினபாள் உலகெலாம் வியாபியமாம் எனப பொருள் கொள்வாருமுள்ளா

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஒன்பதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அததியாயம்—3. கண்டம்—9.

பதது மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

313. १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
असावि देवं गो ऋजीकमन्धो न्यस्मिन्निन्द्रो जनुपे सुवोच ।

१ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
बोधामसि त्वा हर्यश्च यज्ञैर्बोधानस्तोममन्धसो मदेषु ॥

இருக்கு 7-21-1

சுவாவி டெவம் மொஜீக் கமெந்தா நுஷ்மிந்நித்ரு ஜனுபெசுவொவா
வொயாஜவி சுவா ஹயஸ்ய யஜெகெவெயாயாந வொஜாஜகவொவா
[உடெஷு ॥

அநவயம்.

देव, गो ऋजीक, अन्धः, असावि, ई, इन्द्र, अस्मिन्, जनुषा, न्यवोच,
हर्यश्च!, त्वा, यज्ञैः, बोधामसि, अन्धसः, मदेषु, नः, स्तोमं, बोधः ॥

பதவுரை.

देवं	டெவம்	பிரகாசமானனும்
गो ऋजीकं	மொஜீக்	{ ஆவின பால, நெய முதலியவைக ளாற சுததஞ் செயப்பபட்டது பாகிய
अन्धः	சுந்:	தோமரென்னும் அன்னம்
असावि	சுவாவி	தேயு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
ई इन्द्र.	ஐரம்	இந் விந்திரன்
अस्मिन्	சுஷ்மிந்	{ தேயு இர சோமமாகிய அன னத்தில
जनुषा	ஜனுஷா	இயற்கையாகவே
न्यवोच	நயுவொவா	{ மிக வொருமுக்கப்பட்டவனாகின றான்.
हर्यश्च!	ஹயஸ்ய!	{ பொற குதிரையை யுடைய இந் திர!

त्वा	க்வா	உனனை
यज्ञे.	யஜெஹ்	{ தோத்திரங்களாலும் அவிக்களாலும்
बोधामसि	வொயாஹி	ஞாபகமடையச் செய்கின்றேன
अन्वस.	அந்வஸ:	சோமத்தின
मदेषु	மடேஷு	கனிப்புண்டாமிடங்களில்
न	ந:	எங்களுடைய
स्तोमं	ஸ்தோமம்	தோத்திரத் தொகுதியை
बोध	வொய	(நீ) அறிவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருதகு—1. வசிட்ட ரிஷி

பிரகாசமுள்ளதும், ஆவின பால், நெய் முதலியவைகளோடு கலந்துள்ளதும் (கவயததாற் பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட தெனபதும்து) ஆகிய சோம மென்னும் அன்னந் தேடப்பட்டிருக்கின்றது இவ் விரத்திரன பிழிந்தெடுத்தாளா சோமமாகிய இவ் வன்னத்தில் இயற்கையாகவே தற்பரங்குகின்றன இனிமேல் பிரத்தியட்சமாகிய தோத்திரம் இரத்திர! உனக்கு, தோத்திரங்களால், அல்லது, அவிக்களால் அறிவுறுத்துகின்றேன சோமத்தினுடைய கனிப்புண்டாமிடங்களில் எங்களுடைய தோத்திரத்தை யறிந்துகொள்வாயாக எனபதாம்.

(1)

மந்திரம் 2

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
314. योनिष्ट इन्द्र सद्ने अकारि तमानृभिः पुरुहूत प्रयाहि ।

२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

असो यथा नोऽविता वृधश्चिदो वसूनि ममदश्च सोमैः ॥ २ ॥

இருதகு 7-24-1.

யொநிஷ்ட ஐந்திர வடநெ அகாரி தமானூபி: பரூஹூத்

[அயாஹி ।

அவொ யதா நொ:விதா வூய்ச்சிடொ வசூனி மமதசு சோம

[மெ: ॥

அநவயம்

हे इन्द्र !, ते, सद्ने, योनिः, अकारि, पुरुहूत !, नृभिः, तम्, आप्रयाहि, नः, यथा, अविता, वृधश्चित्, असः, वसूनि, ददः, च, सोमैः, ममद ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்திர !	இந்திரனே!
ते	தெ	உன்னுடைய
सदने	ஸதநெ	இருப்பின பொருடடு
योनिः	யொநி:	ஓர் இடஞ்
अकारि	அகாரி	செய்யப்பட்டிருக்கின்றது
पुरुहूत !	புரஹூத !	பலராலழைக்கப்படும் இந்திர !
नृभिः	நூபி:	நியமிக்கும் மருதனுக்களோடு
त	தம்	அவ்விடத்தைக் குறித்து
आ प्रयाहि	ஆ ப்ரயாஹி	வருவாயாக
नः	ந:	எங்களைக்
अविता	அவிதா	காப்பாற்றுவோனும்
वृधश्चित्	வூயஸ்சித்	விருத்தி பண்ணுவோனுமாக
यथा	யதா	எவவாறு
असः	அஸ:	{ இருக்கின்றாயோ, (அவ்வாறே) எமக்குத்
वसूनि	வஸூநி	தனங்களைக்
ददः	தத:	கொடுப்பாயாக.
सोमै च	ஸோமெ: ச	மற்றும், சோமரசத்தாற்
ममदः	மமத:	களிப்படைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2 வசிட்ட ரிஷி.

இந்திர ! வசுதந்தராக உனக்கு ஒரிடஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பலலோராத் தப்பிடப்படாத இந்திர ! நியதாக்களான மருதனுக்களோடு அவ்விடத்திற்கு வருவாயாக எவ்வாற்றால் எங்களைக் காப்பாற்றுவோனாகவும் விருத்தி செய்வோனாகவும் இருக்கின்றாயோ, அவ்வாற்றானே எங்கட்குத் தனத்தைபுற கொடுப்பாயாக எங்களுடைய சோமரசத்தாலும் களிப்படைவாயாக என்பதாம்

(2)

தற்ப்பு —வேச எனபா இருக்கோதுவாரா.

மந்திரம் 3

315. १२३२३१ ३ २३ ३ १२३ १ २३ १ २
 अदर्दस्तम सृजो वि खानित्वमर्णवान् बद्धधानाः * अरम्णः ।
 ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ २
 महान्तमिन्द्र पर्वतं वि यद्वः सृजद्वारा † अव यदानवान् हन्॥३॥

இருக்கு 5-32-1

சுடிபுர^ஹத^ஸ வுஜோ வி வானி^ஸதவ^ணமர்ணவா^ணநு வ^ணப^ணயா^ணநா^ணநு சர^ண உ^ண ३
 உ^ணம^ணானி^ணத்ரு வ^ணவ^ணத^ணம் வி ய^ணத^ண வுஜ^ணவா^ணரா ச^ணவ^ணய^ணத^ணவா^ணந^ணவா^ணநு ஹ^ணநு ॥

அநவயம

हे इन्द्र !, त्वं, उत्स, अदर्द, खानि, व्यसृज, बद्धधानान्, अर्णवान्, अरम्णः,
 यत्, महान्त, पर्वतं, व्यसृजत्, धारा, यत्, दानवान्, अवहन् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹ உ ^ஹ !	இந்திரனே ! நீ
उत्सं	உ ^ஹ ஹ்	நீர் நிறைநதுள்ள மேகத்தைப்
अदर्दं	சுடிபு-३	பிளந்தனை பின்னா
खानि	வா ^ண நி	{ மேகத்தின் நீர் வரும வழிகளை (யும்)
व्यसृजः	வ ^ண ஜ ^ண வ ^ண ஜ ^ண	இனிது உணடுபண்ணினாய்.
बद्धधानान्	வ ^ண ப ^ண யா ^ண நா ^ண நு	பீடை தருகின்ற
अर्णवान्	ச ^ண ண ^ண த ^ண வா ^ண நு	மேகங்களை
अरम्णः	ச ^ண ர ^ண உ ^ண	இரையுமாறு செய்தாய்.
यद्	ய ^ண த ^ண	எப்போது
यत्	ய ^ண த ^ண	யாதொரு நீ
महान्तं	உ ^ஹ ம ^ண ான ^ண ம்	பெரிதாகிய
पर्वत	வ ^ண வ ^ண த ^ண ம்	மேகத்தை
व्यसृजत्	வ ^ண ஜ ^ண வ ^ண ஜ ^ண த ^ண	விரியச் செய்தாயோ, (முற்றும்)
धारा	யா ^ண ரா ^ண	{ நீர்த்தாரைகளை விழச்செய்தனை யோ,
दानवान्	தா ^ண ந ^ண வா ^ண நு	தானவர்களை
अवहन्	ச ^ண வ ^ண ஹ ^ண நு	{ நன்கொழித்தனையோ, (அப்போ தெனக்)

* अरम्णा, सृजो विधार, † अवदानव इन्, எனபன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. காதூ ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, நீர்கொண்ட மேகத்தை பிளந்தோடு யிருக்கின்றாய். பின்னா, மேகத்தினுடைய நீாவரும் வழிகளைச் சிறப்புடையனவாகச் செய்த வனு யிருக்கின்றாய். இன்னும், பீடிகின்ற நீர் நிறைந்த மேகங்களைப் பிழிந்தாய். (விடுதலை பண்ணினாய்.) இந்திர! நீ, பெரிய மேகத்தை விரியச் செய்தாய் நீர்த்தாரைகளை விழச் செய்தவனு யிருக்கின்றாய் எப்போ தெனின? தானவாகளை, (துறுவின புத்திராகளை) அல்லது, நீரைக் கொடுக்கும் மேகங்களை நாசமாகுகின்றாயோ, அப்போதெனக் இங்ஙனமே நிருத்த முட இத்தற்குப் பொருளுரைக்கின்றது (3)

குறிப்பு.—ஆசுவாதவ சொடுக்கின்ற இந்திரன் அழியாதவன் என, விசேடமாகியும் பொருள் கொள்வா சிலர்.

மந்திரம் 4.

316. ^{3 9 2} ^{3 9 2} ^{3 9 2} ^{3 9 2} ^{3 9 2}
 सुष्वाणास इन्द्र स्तुमसि त्वा सनिष्यन्तश्चित्तुविनृम्ण वाजम् ।
^{9 2} ^{3 9 2 2} ^{3 2 3} ^{3 9 2} ^{3 9 2}
 आ नो भर सुवितं यस्य *कोना तनात्मना सखाम त्वोताः ॥४॥
 இருக்கு 10-148-1.

ஸுஷாணாஸ ஐந்திர ஸ்துமஸி த்வா சநிஷ்யந்தஸ்தித்ருவிந்ரும்ண வாஜம்
 [வாஜம்]
 ஆ நொ ஹர ஸுவிதம் யஸ்ய கொநா தநாத்நா வஹூரஃ
 [செவாதாஃ]

அநவயம்.

हे इन्द्र !, सुष्वाणास, त्वा स्तुमसि, तुविनृम्ण, वाज, सनिष्यन्तः, नः,
 सुवित, आभर, यस्य, कोना, त्वोताः, तना, त्मना, सखाम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்திர !	இந்திரனே !
सुष्वाणासः	ஸுஷாணாஸஃ	{ சோமராம பிழிந்தெடுப்போ களான யாங்கள்
त्वा स्तुमसि	த்வா ஸ்துமஸி	உன்னைத் துதிக்கின்றோம்.

* चाकन्त्मना तना सनुयान, எனபது இருக்கு.

तुविनुः !	தஹிநுண !	மிசுநத தனமுடைய இநதிர !
वाजं	வாஜம்	அவியாகிய அனனத்தை
सनिष्यन्तः	ஸநிஷ்யணை:	{ பிரித்துக் கொடுக்கின்ற யாங்க சுருந துதிகுகின்றோம் (ஆத லின)
न	ந:	எங்கடகு
सुवित	ஸஹிதம்	இனிய தனத்தைக்
आभर	ஆஹர	கொடுப்பாயாக.
यस्य	யஸ்ய	எதைப்பற்றி
कोना	கொநா	{ வேட்கின்றாகுகளிரா, அநதநத தைத் தருவாயாக
स्वोता	சுவாதா:	{ நினறா காப்பாற்றப்பட்ட நாந கா
तना	தநா	மிசுநத தனங்களைத்
रमना	ரமநா	தாமாகவே
सह्याम	ஸஹ்யாமி	{ நினது அநாகுகளாகதா லடைகின றோம்.

சாடண பாடியம்

கண்டம்—9. இருசகு—4. பிருதூவைவ ரிஷி.

இநதிர ! சோமமசம் பிழிந்தெடுக்கின்ற யாங்களை உன்னைப் போற்று
கின்றோம் மிசுநத தனமுடையாய் ! அல்லது, மிசுநத வலியுடையாய் !
இநதிர ! சுரு, புரோடாச முதலிய அனனத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கின்ற
யாங்களை உன்னைத் துதிகுகின்றோம். இவ்வனமா மாதலின, எங்கடகு அடை
யத்தகக இனிய தனத்தைக் கொடுப்பாயாக அல்லது, எந்தத் தனத்தை
விருமபுகின்றவனாய் யிருக்கின்றனையோ, அந்தத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக.
யாங்களை நினறா காப்பாற்றப்பட்டோர்களாய் மிசுநத தனங்களைத் தாமாக
வே (பிறரை வேண்டாமலே) உனது கிருபையால் அடைநதுகொள்கின்ற
றோம் எனபதாம்

(4)

குறிப்பு.—தனம், வெற்றி, அடிமை முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக என
பாருமுளா

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
317. * जगृह्णा ते दक्षिणमिन्द्र हस्तं वस्यवो वसुपते वसूनाम् ।

३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

विद्वा हि त्वा गोपतिः शूर गोनामसभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥

இருசகு 10-47-1.

ஐ.மு.ஹா தெ டக்ஷிணரித்ர ஹஹம் வஸகுயவொ வஸுவதெ
[வஸகுநாடி |
விஹா ஹி சுவா மொவதிம் ஸகுர மொநா உஸஹம் வித்ரம் வ்ரஷ
[ணம் ரயிம் டா? ||

அங்வயம்.

வசூநா, வசுபதே, இन्द्र, வசூயவ., தே, दक्षिणं हस्तं, जगृह, शूर, गोनां, त्वा,
गोपति, विद्म, अस्मभ्य, चित्र, वृषण, रयि, दा: ||

பதவுரை.

வசூநா	வஸகுநா	தனமுடையார்கட்குள்
வசுபதே இन्द्र !	வஸுவதெ ஹூ !	தனங்கட கிறைவனாகிய இந்திர !
வசூயவ	வஸகுயவ:	தனத்தை இரசிகுகின்ற நாங்கள்
தே	தெ	நினது
दक्षिणं हस्तं	டக்ஷிணம் ஹஸ்தம்	வலக கையைப்
जगृह	ஜமுஹூ	பிடித்துக்கொள்கின்றோம்.
शूर !	ஸகுர !	பராக்ரம முடையோய !
गोनां	மொநா	கோககருடையார்களுள்
त्वा	சுவா	நினனை
गोपति	மொவதிம்	கோககட்கு இறைவனென்று
विद्म.	வித்தி:	(யாம்) அறிகின்றோம். அத்தனை
अस्मभ्यं	அஸ்மஹ்யம்	எங்கட்குப்
चित्र	சித்ரம்	பலவகையான
वृषणं	வ்ரஷணம்	{ மனவேட்கையை நிறையச் செய்கின்ற
रयि	ரயிம்	தனத்தைக்
दा:	டா:	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருககு—5. சபதகுர் ரிஷி.

தனங்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய இந்திர ! திரவியத்தை யிசசிகுகின்ற நாங்கள் உனது வலகையைப் பிடித்துக்கொள்கின்றோம் எங்கட்குத் தனங் கொடுக்காமற் போகக்கூடாது என மிகுந்த தனமுடையவா தங் கையைப் பிடித்துக்கொள்வது போன்று (பிடித்துக் கொள்கின்றோமென மேலே கூடுக) பராக்ரமமுடைய இந்திர ! உன்னை, கோககட்கு இறைவனென்று உணர்கின்றோம். நாண்டு இருத்தலானும், இல்லாமையானும் இறைவனாக தனமையும், அநேகமான தனமையுங் கூறப்படுகின்றது இதனால் எங்கட்குப் பலவகைப்பட்ட மனோ விருப்பத்தை நிறையச் செய்யுந் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக எனபதாம்.

(5)

மந்திரம் 6.

2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 2 3 2
 318. **इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्या युनजते धियस्ताः ।**
 2 3 9 2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 3 9 2 3 9 2
शूरो नृपाता * श्रवसश्चकाम आ गोमति व्रजे भजा त्वं नः ॥६॥

இருக்கு 7-27-1.

ஐத்ரம் நரோ நெயிதா ஹவன்னை யத்யார்யா யுநஜதே தியஸ்தா:
 ஸூரோ ந்ரூபாதா ஸ்ரவஸஸ்சகாம ஆ கோமதி வ்ரஜே ஹஜா த்வம் ந:
 [ம: ॥

அந்வயம்.

यत्, पार्या, ताः, धियः, युनजते, नरः, नेमधिता, इन्द्रं, हवन्ते, शूरः,
 नृपाता त्वं, श्रवस, चकामे, गोमति, व्रजे, नः, भज ॥

பதவுரை.

யத்	யக்	எபயோக
பார்யா:	வாய-ஆ:	{ போரிற் பாகுபாப்பிற்குக் காரணமானவைகளும்
தா:	தா:	கீதத்திபுள்ளவைகளுமான
திய:	யிய:	ஏவற் றொழில்கள்
யுநஜதே	யு-நஜதே	{ பிரயோகம் பண்ணப்படுகின்றனவோ, அக்கால
நர:	நரா:	{ வேளவி, அல்லது போராற்றுகின்ற மனிதர்கள்
நெமஸ்திதா	நெயிதா	வேளவியில் அல்லது போரில்
ஐத்ரம்	ஐத்ரம்	எவ விந்திரனை
ஹவன்னை	ஹவனின்	அழைக்கின்றார்களோ,
சூர.	ஸூரா:	வீரனும்
ந்ரூபாதா த்வம்	ந்ரூஷாதா ச்வம்	{ மனிதர்களைப் பாகுபாடு செய்யவோனுமாகிய அத்தகைய நீ
ஸ்ரவஸ.	ஸ்ரவஸ:	அன்னம் அல்லது வலியை
சகாமே	அகாரே	விருமபுமிடத்து

ऋषयः	ஃஷ்ய:	நீண்ட பாரைவாழ்ந்தவையவையும
नाथमानाः	நாயோநா:	{ மெய்யுணர்வை நேறாடவைகளு மான கிரணங்கள்,
इन्द्र	ஐந்த்ரம்	இந்திரனை
उपसेदु	உபசேது:	அடைந்தன அடைந்து
इन्द्र !	ஐந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
ध्वान्तं	ஹ்வான்தம்	இருளை
अपोर्णिहि	அபொர்ணஹி	போக்குவாயாக.
चक्षुः	சக்ஷு:	ஒளியை
पूदि	பூதி	பரப்புவாயாக
निधया इव बद्धान्	நிடியா உவ வஹ்நா	{ பாசுக்கூட்டங்களாற் கூடுபட்ட வாகளை (விடுவிப்பதுபோல)
अस्मान्	அஸ்த்மானம்	எங்களை
मुमुक्षि	மும்புக்ஷி	{ விடுவிப்பாயாக (என வேண்டு கின்றன எனக)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9 இருக்கு—7 கொளியீடு ரிஷி.

செல்லுகின்றவைகளும், சுகங் கொடுப்பதை வளர்ப்பவைகளுமான இரவியின் கிரணங்கள், இந்திரனை யடைந்தன எவ்விதமானவைகளைவின ? வேளவியிற் பிரியப்படுபவைகள், நீண்ட நேரக்குடையவைகள், வேளவியை வேண்டுகின்ற வகைகளே கூறப்படுகின்றன.—இந்திரனே ! இருளை பொதுக்குவாயாக ஈண்டு “எவ் விருள் மறைக்கப்பட்டுள்ளதோ அது மனதாலடையத்தக்கது இதின்மூலம் கெட்டு உலோபமாகின்றது” எனனும் ஐதரேயப் பிராமணம் (பிராமணம் எனனும் வேதபாசத்தின் வாக்கு) சந்திக்கப் பாலது மறுமும், ஒளியையும் நிறையச் செய்வாயாக அதுவது பாசக்கூட்டங்களாற் கூடுபட்டவாகளான எங்களைப் பாசச்சுரின்மூலம் நீங்குமாறு விடுவிப்பாயாக எனபதாம் ஈண்டு ‘வயோவோ’ என்ற மூடக்கதது 4-3-ல உள்ள நிருததச சூத்திரத்தில்தான் பொருள் காணத் தக்கது. (7)

குறிப்பு—இந்திரிடங்கட்கு ஆனமாவை முன்னிடம், மாணக்கர்கட்கு பிரம்ஞானியாயி ஆசிரியரை முன்னிடம், இருடிகட்கும் ஞானிகட்கும், பரமானமாவை குறித்தும் நடந்த பேச்செனபா சிலா.

மந்திரம் 8.

320. १ २ ३ २३ १ २२ ३ १ २२ ३ १ २
 नाके सुपर्णमुपयत्पतन्तं हृदावेनन्तो अभ्यक्षत त्वा ।
 १२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २३२
 हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरग्यु ॥ ८ ॥
 இரு , து 3-45-1.

நாகெ ஸுவணபூவயத் தனம் ஹரஹவெநன்தொ சுஸுவ
 [கூத்த சுவா ।
 ஹிரண்யவக்ஷம் வரணஸ்ய டூதம் யமஸ்ய யொநௌ ஸகூ
 [மம் ஸுரண்யு ॥

அந்வயம்.

சுपर्ण, पतन्तं, हिरण्यपक्षं, वरुणस्य, दूतं, यमस्य, योनौ, शकुन, भुरग्यु,
 त्वा, हृदा, वेनन्त, नाके, अभ्यक्षत, उपयत् ॥

பதவுரை

सुपर्ण	ஸுவணபூ	{ இனிய வீழ்ச்சி புடையவனும (கீழ் வருபவனும)
पतन्त	பதனம்	வானிற செலபவனும
हिरण्यपक्षं	ஹிரண்யவக்ஷம்	பொற சிறகுளாவனும
वरुणस्य	வரணஸ்ய	{ நீரை யபிம ிக குந தேவ தைக்குத (வருணனுக்கு)
दूतं	டூதம்	கூத்தனும
यमस्य	யமஸ்ய	மின்னலாகிய தீயினுக்கு
योनौ	யொநௌ	இடமாயிய அநதரிச்சுத நில
शकुन	ஸகூமம்	பாசையா யிருப்பவனும
भुरग्यु	ஸுரண்யு	{ மறை முத்தலியவைகளால் உல கைக காப்பாற்றுவவனுமாகிய
त्वा	சுவா	(கந்தருவநெனனும) உனனை
हृदा	ஹரஹ	உள்ளத்தால்
वेनन्त	வெநன்த	வேண்டப்பெற்ற துதிப்போகள
नाके	நாகெ	விண்ணில
अभ्यक्षत	சுஸுவக்ஷத	பார்க்கின்றோகள அககால
उपयत्	உவயத்	வருகொண்டிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—8. வேனோபாக்க ரிஷி தேவதை வேந்.

வேநனே ! உனனை, உளளத்தில் விருப்பம் மிகுந்த துதிப்போகள வானில இனிது பாக்கினராகளா. எப்போது பாக்கினராகளோ, அப்போது வந்துகொண்டிருக்கின்றாய் எனபது எஞ்சி நின்றது எவ்வண்ணத்த னாகிய நினனை யெனின ? வானிற செல்கின்றவனும், பொன்மயமான சிறகு களை யுடையவனும், நீயிமாமனி தேவதையாகிய வருணனுக்குத் தூதனும், நியமிக்கப்படும் மின்னலாகிய அக்கினியின இருப்பிடத்தில் (அந்தரிஷ்ட தில்) பறவை வடிவாக இருப்பவனும், மழை முதலியவைகளால் உலகனைத் தையும் பரிபாலிப்பவனுமாகிய உனனை காண்கின்றார்களா என முடித்துக் கொள்க.

(8)

குறிப்பு —ாண்டு வேனன எனபவன வானிலிருந்து வரும் ஒரு கந்தருவன

மந்திரம் 9

१२ ३१ २३२ ३२ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २

321. ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो वेन आवः ।

२ ३१ २२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

स बुध्न्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥ ९ ॥

இருக்கு 5-6-1

வெந் ஜஜ்ஞாநம் ப்ரத்யஸ்தம் வுரஸூஅவிவீஉதம் வுரஸூஅ வெந்

[சூவம் !

வ வுபூஸூ உவஸா சவஸு விஷ்டாஃ வசதஸு யொநிமஸதஸு விவஃ ॥

அநவயம்

वेनः, पुरस्तात्, जज्ञानं, ब्रह्म, प्रथम, विसी, अतः, सुरुचः, आवः, सः,
बुध्न्याः, अस्य उपमा, विष्ठाः, सतः, च, असतः, योनि, विवः ॥

பதவுரை

वेन	வெந் :	{ வேனன, எனனும யாடுநாடு கந்தருவன
पुरस्तात्	வுரஸூஅ	{ முற காலத்தில
जज्ञान	ஜஜ்ஞாநம்	{ தேதானறிய, அல்லாத, நூறான முடைய
ब्रह्म	புபூ	உத்தம முத்தம

विसीं	விவீஃ	{ விசீம, விசீம, எனனும நலங்குறி யாகிய
अतः	அதஃ	{ காணப்படும் இவ்வீனத்தினி றும்
सुख.	ஸுகஃ	நற காதிபுடையவனாய்க்
आव	சுவஃ	காப்பாற்றறினானே,
स	ஸஃ	அக கந்தருவன
बुध्या	புதுயாஃ	அநதரிஷத்தின
अस्य उपमा	அஸ்ய உபமஃ	{ இதற்கொப்பான இரவி முதலிய வற்றின காதிகளை
विष्टा	விஷ்டஃ	{ சிறப்பாய நிலை நிறுத்தினான். (அவ்வாறே)
सत.	ஸதஃ	இப்போதிருப்பதும்
च	அ	மற்றும்
असत	அஸதஃ	{ இப்போ திலாததும், மேலுண டாவதுமாகிய
योनि	யொநிஃ	இருப்பிடத்தையும்
विवः	விவஃ	உண்டாகுகினான்,

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—9 இருக்கு—9. பிருசுதபதி, அல்லது, நகுல ரிஷி.

‘வேனன்’ எனனும மேற செலவாகின்ற ஒரு கந்தருவன். “வேனன் அழைக்கக் கண்டு” என்று தொடங்கி “கந்தருவன் எனபோன்” என ஏனைய மறைச்சாசனாகியும் முடிவிற கூறுகின்றது காண்க அவ வேனன், முற்காலத் தில் உண்டாகிய, அல்லது, மெய்யறிவுடைய, உத்தம குலமாகிய முன்னுடம்பை, இவைகளினின்று மேலாகப் பராக்கப்பட்ட ஒளியாற் காப்பாற்றினான். விசீம, என்று சொல்லப்பட்டது அவன் வாயினின் நெழுமோர் ஒலிக்குறிப்பு, அதாவது அழகுகிரகக் குறியாம். அத தன்மைய ஒலியை வாயினின்றும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டு உத்தமகுல வுடம்பை பேரோளி புடையதாகச் செய்நுவிட்டான் எனபது (திருண்ட) பொருள் அவ வேனன் இச்ச சீர்த் திறகு ஒப்பான வானிறேனாகின்ற இரவியின் ஒளி முதலியவைகளை விசீமமாகத் தாபித்தனன் அவ்வன்மே இப்போது இருக்கப்பட்டதும், மேல வருங்காலத்தில இராததுமாகிய, உற்பத்தியின் காரணத்தை அல்லது வசிக்ருமிடத்தை வெளிப்படுத்தினான் எனபதாம் (9)

குறிப்பு —வேனன் எனபதை அறிவுமயமாகிய பரமானமா எனபார் ஒரு சாரார். மூலத்தில் ‘பிரமம்’ எனபது உத்தம குலத்தின் உடம்பெனப்பட்டது பாடியத்தில்.

மந்திரம் 10.

322. १२ ३१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ ३
 अपूर्व्या पुरुतमान्यस्मै महे वीराय तवसे तुराय ।
 ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 विरप्सिने वज्रिणे शन्तमानि वचांस्यस्मै स्थविराय तक्षुः॥१०॥

இருக்கு 6-32-1

சுவஞவஜா வுராந்தரானுஷெ உஷெ வீராய தவவெ
 [துராய ।
 விரஹிநெ வஜ்ரிணெ ஸந்தமானி வகாஸ்யஸுஸுமே ஸுவிராய
 [தக்ஷு: ॥

அநவயம்

மஹே, வீராய, தவசே, துராய, விரஹிநே, வஜ்ரிணே, ஸுவிராய, அஸ்மே, அபூர்வ்யா,
 புரூதமானி, ஸந்தமானி, வகாசி, தக்ஷு ॥

பதவுரை.

महे	உஷெ	மகாஹம்
वीराय	வீராய	வீரனும்
तवसे	தவவெ	வாஸியுடையோனும்
तुराय	துராய	வேகமுடையோனும்
विरप्सिने	விரஹிநெ	{ சிறப்பாகிய தேரத்திரத்திரிபுரு விடயமாவோனும்
वज्रिणे	வஜ்ரிணெ	வசகிராயுத முடையோனும்
स्थविराय	ஸுவிராய	பழையோனாகிய
अस्मै	அஸ்மே	இவ விரதிரன பொருட்டு,
अपूर्व्या	அபூர்வ்யா	புதியவைகளும்
पुरुतमानि	புரூதமானி	பலவகைகளும்
शन्तमानि	ஸந்தமானி	நலந் தருபவைகளான
वचांसि	வகாஸி	தேரத்திர வடிவ வாகுகளுகளை
तक्षु	தக்ஷு:	{ துதிப்போகளை சொல்கின்றோ சன

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—10 சுகோத்திர ரிஷி. இரத்திரன-தேவதை.

பண்டைக காலத்தோர்களாற் றுதிருக்கப்பட்டவரும், ரிபுருதிப்பட்டன
 வும், இனபந் தருவனவுடனான தேரத்திரவடிவ வாகுகளுகளை இவ்விரத்திரன
 பொருட்டுத் துதியாளாகப் பாடுகின்றாள். பாட்டுத் துதியாளார்களே என்பது

எஞ்சி நின்றது. எவ்வண்ணத்தனாகிய இரத்திரனுகக்கெனின்? பெரியோனும், பலவகையான பகைஞர்களைக் கொல்வோனும், ஆற்றலுடையோனும், வேக முடையோனும், சிறந்த துதிகட்கு விடயனும், பழையோனும், வரசிராத்த முடையோனுமாகிய இரத்திரனுகு பாடுகின்றார்களென மேற கூட்டுக. (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றம்.

பத்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அததியாயம்—3. கண்டம்—10.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

323. 9 2 3 9 2 3 9 2 3 2 3 2 3 9 2 3 9 2
அவ ட்ரஸோ அஞ்சுமதிமதிபுதியான: க்ருணோ த்ரஸி: சஹசை: |

2 3 2 3 2 3 2 3 2 3 2 3 2 3 2 3 2 3
ஆவத்தமிந்ர: ஶ்யா த்மன்தமப ஶ்நிஹிதி நுமணா அபத்ரா: || 1 ||

இருக்கு 8-9(1)-13.

சுவ ஓஷோ சவரூபகீ உதிஷ்டியாந: சுஷோ ஓஸஸி: ஸஹ

[ஓஷோ: |

சுவதூதிஷ்ட: ஸஹா யஜந்வ வஹிதி நுமணா சவத்ரா: ||

அந்வயம்.

ட்ரஸ்:; த்ரஸி:; சஹசை:; ஶ்யாந:; க்ருண:; அஞ்சுமதி, அவ அதிபுத், ஶ்யா,
த்மன்த், தம், இந்ர:; ஆவத், (அத்), நுமணா:; ஶ்நிஹிதி, அபத்ரா: ||

பதவுரை.

ட்ரஸ்: ஶ்யாந: க்ருண:

ட்ரஸ்: சஹசை:

ஶ்யாந:

க்ருண:

ஓஷோ:

ஓஸஸி: ஸஹ

யஜந்:

சுஷோ:

வேகமாய்ச் செலவிற

பத்தாயிரம் அசுரர்களுடன்

முன்னேறிவந்த

கருஷணன், எனனுப அசுரன்

अंशुमती	சுபர-உதீம்	அஞ்சுமதி, என்னும் நதியை
अव अतिष्ठत्	சுவ சதிஷ்டகி	வந்தடைந்திருந்தனன். பின்னர்
शच्या	பா அஜா	{ தனது, செய்கையால் அல்லது ஞானத்தால்
धमन्तं	யமனம்	{ உலகிறகுப் பிதிபுண்டாக்குகின்ற
तं	தம்	அவ வசரனை
इन्द्रः	உரு:	(மருததுக்களோடு கூட) இந்திரன்
आवत्	சூவகி	போய்ச் சூழ்ந்துகொண்டன
(अथ)	(சம)	(பின்னர்)
नृमणाः	நூமணா:	{ வேடபோகன (பால்) மணம் வைகுகும் அவ் விரதிரன்
स्नीहिति	ஸ்நிஹிதி	{ துன்புறுத்துகின்ற அவ வசர சேனைகளை
अपदाः	அபடா:	நாசஞ்செய்து விட்டன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்--10. 1. துப்தான ரிஷி.

ரண்டோர் இதிகாசம் கூறப்படுகின்றது அதாவது :—முன்னொரு காலத்தில் கிருஷ்ணன் எனபதோர் அசுரன், பத்தாயிரம் அசுரர்களாற் சூழப்பட்டோனாய் அமசுமதி என்னும் நதிக்கரையிற நங்கியிருந்தனன். அங்கு ரீர் நடுவிலிருந்த அக கிருஷ்ணனை, இந்திரன் பிருகற்பதியோடு போய்ச் சோரது அவனையும், அவனைப் பின்னொடர்ந்தார்களையும், பிருகற்பதியின் சகாயத்தாற் கொன்றனன் எனபதாம் சோமன், எனபவன் அஞ்சுமதி நதிக் கரையிலிருந்தனன். அவனை, பிருகற்பதியோடு இந்திரன் சென்று, பன்னாட் போராற்றிக் கொன்றனன் என, இவ் விதிகாசத்தை மற்றோர் வகையாய்க் கூறுவார சிலர் இவ்விதிகாசமனைத்தும் இமமந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது. இஃது இருடியாற் கூறப்படாததெனினோ, கொள்ளற் பாலதன்றும். (இருடி மொழியாதவின இஃது கொள்ளற்பாலதேயாம் எனபது கருத்தது.)

இனி முறையாய் மந்திரத்தின பொருள் கூறப்படுகின்றது. அது வருமாறு :—விசுவாகச செலகின்ப பத்தாயிர மென்கொண்ட அசுரர்களாற் சூழப்பட்ட கிருஷ்ணன் என்னும் அசுரன், அமசுமதி, என்னும் நதிக்கு விலிருந்தனன். பின்னர், தனது செய்கையால், அல்லது, அஞ்சுமதி நதிக்கு விலிருக்கப்பட்ட, அல்லது, உலகம் பயப்படுமாறு ஒலி செய்யப்பட்ட, கிருஷ்ணன் என்னும் அவ வசரனை இந்திரன் மருததுக்களோடு போய் அடைந்தனன். அடைந்த பின்னர் அவனையும், அவனைப் பின்பற்றினோர்களையும், இந்

திரன கொன்றுவிட்டனன எனபதும் மணிதாசரிடத்து, அல்லது, வேட
போகரிடத்து மனமுள்ள, அவ விந்திரன அனைவரைபுற துன்புறுத்தும்
அசுரனுடைய சேனையைக் கொன்று, அவனுடன இருந்தாக்கோபுற கொன்று,
விரைவில் ஓடிய அவ வசுரனைபுற கொன்றுவிட்டனன எனபது மருதத்தைக்
கொள்க

மந்திரம் 2

392 323 92 3 9 2 3 9 2 39 22
324. वृत्रस्य त्वा श्वसथादीपमाणा विश्वेदेवा अजहृये सखाय ।

392 3 9 2 3 2 3 2 3 9 2
मरुद्भिरिन्द्र सख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतना जयासि ॥ 2 ॥

இருக்கு 8-96-7.

வந்திரசு சுவா ஸவயாஹிஷாணா விஸுபெவா சுஜஹுயெஃ
[வவாய:]
ஶாஹிரிதூ வவஹு தெ சுவயெமா விஸாஃ வந்திரா ஜயாஸி ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, ये, विश्वेदेवा, सखाय, वृत्रस्य, श्वसथात्, ईपमाणा, त्वा,
अजहुः, मरुद्भिः, ते, सख्यं, अस्तु, अथ, इमाः, विश्वाः पृतनाः, जयासि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்திர!	இந்திரனே! (உலாகு)
ये	யெ	எந்த
विश्वे देवाः	விஸுபு டெவா:	விசுவ தேவர்கள்
सखाय.	ஸவாய:	{ (போரில், முன்னா) உதவியா யிருந்தார்களோ, (அவர்கள்)
वृत्रस्य	வந்திரசு	விந்திராசுரனுடைய
श्वसथात्	ஸவஸாஹி	பெருமுரையால்
ईपमाणा.	ஶாஹிரிதூ	வெருண்டோடினவர்களாய்
त्वा	சுவா	நினனே
	சுஜஹு:	{ விட்டுவிட்டார்களோ (ஆதலின் இந் திர!)
मरुद्भिः	மரூஹி:	மருதன்களோடு
ते	தெ	உனது
सख्यं	ஸவஹு	நட்புதன்மை
अस्तु	சுவஹு	இருக்கட்டும்.

நது	சுய	பினனா
சுனா:	ஊர:	இருத
வினா:	விபர:	எல்லாப
பூனா	புரதநா:	பகைஞா படைகளையும்
சுயாதி	ஜயாவி	வெற்றிகொளவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கொடம்—10 இறங்கு—2. தடிதான ரிஷி

இந்தியனே! முன்னா நினக்கு எந்த விசுவ தேவர்கள் (எல்லாத் தேவா கரும்) யாம்போரில் உதவி செய்பவாகளா யிருக்கின்றோம், என்று நண்பா களிடமுள்ளோ, அத்தேவர்களைவரும், விருத்திராசுரனுடைய பெருமூச்சால், அடிவது வருகின்ற தேவர்கள் அனைவர்களையும் விருத்திராசுரன நோக்கி அழைக்கப்ப பயமுண்டாமாறு பெருமூச்செறிந்தனன். அப் பெருமூச்சாற் பயத்தோராரா! எனபதாம் இதுகொண்டே யானுடு மோடினவர்களாயப் போரில் உண்ணைக் கைவிட்டு விட்டார்கள் இவ்வாறாயவழி இந்திர! மருத் துக்கனோ (நீதவதைக்கனோ)டு நினக்கு மித்திரத் தனமை யிருக்குக. வெ ல்லாநதநாசனான மருத்துக்கனோடெனின்! எம் மருத்துக்கள் நினைப் பியிமாட்டாக்கனோ, அவர்களோடு பின்னா இவர்களைவார்களும் பகைஞ் சாட்டக்கனே, தமது வலியாலடக்கி விடுவார்கள் எனபது கருதது. “இந்தி ரன் விருத்திரனைக் கொன்று” எனறற் றொடக்கதது (3-2-9). ஐதரேயப் பிராமணம் கூறுகின்றது காண்டுச சந்திக் கற்பாலது (2)

மநதிரம் 3.

३२५. विष्णुं दद्राणं^{३१२३१} समने बहूनां^{२२} युवानं^{३१} सन्तं पलितो जगार ।^{२२३ १२ ३१ २}

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ७ ३ २ ३ १ २ २
 देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यः समानः ॥ ३ ॥

இருககு 10-55-5

வினா 29. டி.டி.ராணா ஸ்தலத்தின் வடக்கு நோக்கம் புவாநம் ஸ்தலம் வரையில்
[ஜமார்]

பெயர் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமைகளைப் பற்றி விவாதிக்கப்படுகிறது.

அநவயம்.

विधुं, समने, बहूनां, दद्वान्, युवान सन्त, पलितः, जगार, देवः
काव्य, पश्य, अद्य, ममार, स, ह्यः, समानः ॥

பதவுரை

विधुं	வியுஃ	{ போரா முதலியவைகளைச் செய்பவனும
समने	ஸமநெ	போரில
बहूना	ஐஹூநா	அநேகம் பகைஞர்களை
दद्याण	தத்யாணம்	வெருட்டுபவனுடைய
युवान सन्तं	யுவாநம் ஸனம்	{ தருணப் பருவம் அப்பள்ள ஒருவனை, (இந்திரனுடைய கிருபையால்)
— पलितः	வயிதஃ	கிழவன ஒருவன்
जगार	ஜமார	வென்றனன்.
देवस्य	தேவஸ்ய	காலமாகிய இந்திரனுடைய
महिम्ना	மஹிமநா	மகிமை மிகக்
काव्यं	காவ்யம்	(இந்த) ஆற்றலை
पश्य	பஸ்ய	{ (யானாகிய ஆனமாவே நீ) பாப்பாயாக
अद्य	அத்ய	{ (மிகக் கிழந்த தன்மையுடைய ஒருவன்) இன்று
समार	சமார	இந்ததனை
स	ஸஃ	அவன்
ह्य.	ஹ்யஃ	மறு தினத்திற
समान	ஸமானஃ	{ பிறப்பெடுத்தவருநின்றான். (இதையும் பாப்பாயாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3. பிருகதுகத ரிஷி.

இம் மந்திரத்தில் இந்திரன் கால வடிவாய்த் துதிக்கப்படுகின்றான். எல்லா புத்தகங்களையும் நியமிப்பவனும, அதாவது போரனைதையுஞ் செய்பவனும) அவ்வாறே போரில் எல்லாப் பகைஞர்களையும் வெருட்டுபவனுமாகிய இதத்தலை வலியோடுகூடிய ஒரு தருணனை, கிழத்தன்மையுடையோன் ஒருவன் இந்திரனுடைய கிருபையால் வென்றனன் இததன்மைய அலப்பள்ளவனும, மேற்கூறிய இலக்கணத்தை யுடையவர்களா எனனும் இந்திரனுடைய மகிமை தங்கிய ஆற்றலை, பிருகதுகதனை ! நீ காண்பாயாக இந்த ரிஷி தனதானமாவையே கூப்பிட்டுச் சொல்கின்றான். எவன் கிழத்தன்மையுடையது இன்று இரக்கின்றானே, அவன் மறறைய தினத்தில் நன்று பிழைக்கின்றான் அதாவது மறு பிறப்பில் வெளிப்படுகின்றான் (இதையும் காண்பாயாக)

(3)

மந்திரம் 4.

326. ^{2 3 2 32 3 9 2 39 2 3 92} त्वंह त्यत् सप्तभ्यो जायमानोऽश्वभ्यो अभवः शत्रुर्निद्र ।

^{39 22 2 9 22 3 2 3 92 92} गूढे द्यावापृथिवी अन्वविन्दो विभुमस्यो भुवनेभ्यो रणं धाः ॥

இருக்கு 8-96-16.

கூடஹ த்யக் வவ்வஸூ ஜாயமானோஸத்ருஸூ அஸவஃ

[ஸத்ருஸூரிந் ।

மகூஷே ஞாவாபூயிவீ சுநவிக்ஷா விஸுமஸ்ய ஸுவநேஸூ

[ரணம் ஧ாஃ ॥

அநவயம்

हे इन्द्र !, त्व ह, त्यत्, जायमानः, अश्वभ्यः, सप्तभ्यः, शत्रु, अभव, गूढे,
द्यावापृथिवी, अन्वविन्दः, विभुमस्य, भुवनेभ्य, रणं धाः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹ உத்ரு !	இந்திரனே !
त्वं ह	கூஹ	உணமையில் நீ
त्यत्	த்யக்	{ (மேலவரும) இவ்வித பராக்ரம முடையாய
जायमानः	ஜாயமானஃ	தோனறும் போதே
अश्वभ्यः	அஸத்ருஸூஃ	சத்தருக்களாறு
सप्तभ्यः	ஸப்தஸூஃ	{ கிருஷ்ணன், விருத்திரன், நமசி முத்விய எ முவாகளின் பொருட்ச
शत्रु	ஸத்ருஃ	சத்தருவாக
अभव'	அஸவஃ	ஆனாய. (மறையாம, நீ)
गूढे	மகூஷே	இருள் மூடிபுள்ள
द्यावापृथिवी	ஞாவாபூயிவீ	வானையும் மண்ணையும்
अन्वविन्द.	சுநவிக்ஷஃ	{ விளக்கிக் கொண்டன. (அங்கன மே)
विभुमस्य.	விஸுமஸ்யஃ	பெரிதாகின்
भुवनेभ्य.	ஸுவநேஸூஃ	புவனங்களினினறும்
रणं	ரணம்	இரமித்தலை
धा.	யாஃ	கொள்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4. த்யுதான ரிஷி.

இந்திர! உண்மையில் நீ இத் தன்மைய செய்கையைச் செய்தோனாயிருக்கின்றாய் அல்தெனனை யெனின்? தோன்றிய போதே சததுருக்களிலலாத கிருஷ்ணன், விருத்திரன், நமசி, சம்பரன் முதலிய ஏழுவருக்குஞ் சததுருவாயினை அலலது, ஏழுபுரியின் பொருட்டுச் சததுருவாயினை 'ஏழு புரத்தை எவன் நாசஞ்செய்கின்றோன்' என்று நிருகதமுங் கூறுகின்றது அலலது இருக்கோதுவான் முதலிய ஏழு வேடபோரின் பொருட்டு வேளவி யிற றோன்றும்போதே இடையூறு விளைப்பவாகட்குச் சததுருவாயை, அன்றியும், இந்திர! நீ இருளால் மூடப்பட்ட வானுலகையும் மண்ணுலகையும், இரவி வடிவமாய் விளக்கி முறையாய் அவைகளை யடைந்தாய். அங்ஙனமே மகத்தான புனனங்களினின்றும் ஆடல செய்வதை மேற்கொண்டாய். (இத்தன்மைய அரிய செயலை நீ செய்தனை எனபது கருதது.) (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
327. मेडिं न त्वा वज्रिणं भृष्टिमन्तं पुरुधस्मानं वृषभं स्थिरप्सुम् ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
धुक्षं वृत्रहणं गृणीषे ॥ ५ ॥

மெடீம் ந த்வா வஜ்ரிணாம் ப்ருஷ்டிமன்தம் புரூதஸ்தாம் வ்ருஷபம்

[வ்ருஷபம்]

சுரோஷ்யம் வ்ருஷபம் வ்ருஷபம் வ்ருஷபம் வ்ருஷபம் வ்ருஷபம் வ்ருஷபம்

[மூணாவது]

அந்வயம்.

हे इन्द्र! दुवस्युः, अर्यः, तरुषीः, करोषि, वृत्रहणं, धुक्षं, पुरुधस्मानं,
वृषभं, स्थिरप्सुं, वज्रिण, भृष्टिमन्तं, त्वा, मेडि न, गृणीषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!

ஹே இந்திர!

இந்திரனே! நீ

दुवस्युः

துவஸ்யு:

{ துதி முதலிய வழிபாட்டை
விழைந்து

अर्यः

அர்ய:

{ எனது பகைஞர் தாழ்ந்தவராக
வும

तरुषी.

தருஷீ:

யான வெற்றியுடைய யனாகவும்

करोषि

கரோஷி

செய்கின்றாய்

वृत्रहं	வரகுஹண்	விருத்திரனைக் கொன்றவனும்,
द्युक्ष	த்யூக்ஷம்	வானுலகி விருப்போனும்,
पुरुधरमानं	புரூதரமான்	{ நீரைத் தாங்குவோனும், அல்லது பகைஞரைக் கெடுப்போனும்
वृषभं	வரூஷம்	{ வேண்டியதை மழையெனப் பொழிவோனும்
स्थिरम्	ஸ்திரம்	நிலைத்த வடிவனும்
वज्रिणं	வஜ்ரிணம்	வசகிராயுதந் தாங்கியவனும்
भृष्टिम्	ஹ்ருஷ்டிம்	பகைஞரைக் காய்பவனுமாகிய
एवा	ஏவா	உனனை
मेदि न	மேடிந	{ மழையைக் கொடுக்கின்ற வாக கைத் துதிக்குமாறு
गृणीषे	மூணீஷே	தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி.

இரத்திர! துதித்தல் முதலிய பணியை விரும்புகின்ற நீ எனது பகைஞர்களைத் தாழ்த்தவாளாகவும் (தேவாலயி புடையவாளாகவும்) எங்களை வெற்றிபுடையவாகவாக்குஞ் செய்கின்றாய். அல்லது, எங்களைத் தருணர்களாகவும், எமது சததுருகளை மெலிவுடையவாக (கிழவாக) ளாகவாக்குச் செய்கின்றாய். ஆதலின், மழையைக் கொடுக்கும் மத்திமை வாகைப்போல, அதாவது மழையின் பொருட்டு (அவ்வாகை)த் துதிக்குமாறு உனனைத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன என்பதாம் எவ்வண்ணத்தனாகிய நினனையெனின? விருத்திராக்ஷனைக் கொன்றோனும், மேகத்தைக் கடிந்தோனும், வானுலகிவிருப்போனும், மிகுந்த நீரைத் தாங்குவோனும், அல்லது, பல சததுருகளை யடக்குவோனும், விரும்பியவைகளை மழையாய் பெய்விப்போனும், உண்மை வடிவனும், இரத்திரனுடைய வடிவம் ஓகாலும் நமுகுவதில்லை ஆதலினெனக் அல்லது, நிலையான சததுருகளைக் கொல்வோனும், வசகிராயுதமுடையோனும், பகைஞரைக் காய்வோனுமாகிய நினனை துதிக்கின்றேன என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
328. प्रवो * महे महे वृधे भरध्वं प्रचेतसे प्रसुमतिं कृणुध्वम् ।

१ २ ३ १ २ २ ३ २

विशः पूर्वाः प्रवर चर्षणीप्राः ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-31-10

* महो महि वृध, என்பது இருக்கு.

புவொ உஹ உஹ வுரெ ஹயும் புவெதவெ பூ வுஉதி
[கூணய்யு |
விஸ; வகுவீ; பூவா உஷுணிபூ; ||

அநவயம்.

(ஹே அஸ்மதீயா: !,) வ, மஹே வுதே, மஹே, ப்மரஃ, ப்வேதசே, சும்பதி, ப்ருணுவ்,
சுர்ஷிபா:, பூர்வீ:, விச:, ப்ரர் ||

பதவுரை.

(ஹே அஸ்மதீயா !)	(ஹே அஸ்மதீயா: !)	(எமமவாக்ஸே !)
வ	வ:	நீவிர்
மஹே வுதே	உஹ வுரெ	தனத்தை மிக வளரச்செய்கின்ற
மஹே	உஹ	பெரியோனாகிய இந்திரனுக்கு
ப்மரஃ	பூஹயும்	{ சோமரசத்தை அபபணஞ் செய்வீர்களாக.
ப்வேதசே	புவெதவெ	{ மேலாகிய அறிவுடைய இந்திரன் பொருட்டு
சும்பதி	வுஉதி	இனிய தோத்திரத்தை
ப்ருணுவ்	பூகூணய்யும்	நன்கு செய்வீர்களாக (இந்திர !)
சுர்ஷிபா:	உஷுணிபூ:	{ பிரசைசுளின் மனோவோடகையை நிறையப் பண்ணுகின்ற நீ
பூர்வீ.	வகுவீ:	அவி கொடுக்கின்ற
விச:	விஸ:	பிரசைசுளை
ப்ரர்	பூவா	நன்கு அடைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—6. வசிட்டரிஷி. விராட் சந்தம்.

எம மவாக்ஸே ! நீவிர் தனத்தை மிக வளரச்செய்கின்ற பெரியோனாகிய இந்திரனுக்குச் சோமரசங்களை அபபணஞ் செய்வீர்களாக. மேலாகிய ஞானமுடைய இந்திரன் பொருட்டு அழகாகிய தோத்திரத்தையுஞ் செய்வீர்களாக. இனிப் பிரத்தியட்சத் தோத்திரம். இந்திர ! வேண்டியவைகளாற் பிரசைசுளைத் திருப்தி செய்கின்ற நீ, அவினை நிறையக் கொடுக்கின்ற பிரசைசுளை இனிதடைவாயாக என்பதாம்.

(6)

மந்திரம் 7.

329. शुनं हुवेम मघवानमिन्द्रमस्मिन् भरे नृतमं वाजसातौ ।
 ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 शृण्वन्तमुग्रमूतये समत्सु घ्नन्तं वृत्राणि सज्जितं धनानि ॥ ७ ॥
 இருக்கு 3-30-22.

ஸுநம் ஹுவேம ம஘வாந மித்ரு மஸிநு ஸரெ நுதம வாஜஸாதௌ ।
 ஸ்ரணவ்நஹுமூக்யே ஸமத்ஸு வஹ்ந வ்ருத்ராணி ஸஜ்ஜிதம்
 [யநாநி ॥

அந்வயம்.

वाजसातौ, भरे, अस्मिन्, शुन, मघवान, नृतमं, इन्द्रं, हुवेम, शृण्वन्त, उग्रं,
 समत्सु, वृत्राणि, घ्नन्तं, धनानि, सज्जित, कृतये ॥

பதவுரை.

वाजसातौ	வாஜஸாதௌ	அனனந்தை யடைவிபப்தும
भरे	ஹரெ	{ போராற்றுவோர்க்கு வெற்றி யெனனும இலகக்கு மியை யடைவிபப்துமாகிய
अस्मिन्	அஸிநு	இப போரினகண
शुनं	ஸுநம்	வளராததுள்ளவனும
मघवानं	ம஘வாநம்	தன முடையவனும
नृतमं	நுதமம்	{ மனிதர்களுள் மேம்பட்டவனு மாகிய
इन्द्र	இத்ரு	இந்திரனை
हुवेम	ஹுவேம	{ வேளவிக்கு அழைக்கின்றோம். (அவனமே)
शृण्वन्त	ஸ்ரணவ்நம்	எனது துதியைக் கேட்போனும்
उग्रं	உக்ரு	{ பகைஞர்கட்குப் பயங் கொடுப போனும்
समत्सु	ஸமத்ஸு	போகளில
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இராகதகளைக்
घ्नन्त	வஹ்நம்	கொலவோனும்
धनानि	யநாநி	பகைஞரின் தனங்களை
सज्जित	ஸஜ்ஜிதம்	{ வெற்றியிற் கொள்கின்றவனு மாகிய நின்னை
कृतये	கருதயே	{ எம்மைப் பாதுகாததற் பொருட் டுக (கூப்பிடுகின்றோம்)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10 இருக்கு—7 விசுவாமித்திர ரிஷி சந்தம் திருஷ்டிப.

அன்னலாபத்தைத் தரும் வெற்றி இலக்குமியை யளிக்கும் உபுத்தத்தில் உற்சாகத்தால் வளாகின்றவனும், தனமுடையவனும், இதனானே வியப்புறற ஐசுவரியமுடையானும், உலகனைத்தையும் வியப்புடன் நியரிப்போனுமாகிய இந்திர ! உன்னை, குசிகாரனான நாங்கள் வேளவியின் பொருட்டு அழைக்கின்றோம் அங்ஙனமே எனது தோத்திரத்தைக் கேட்போனும், பகைஞர்களை அச்சப் படுத்துவோனும், போர்களில் விருத்திராசுரனை உபலகணமாய்க் கொண்ட எல்லா அசாக்னோபுங் கொன்றோனும், சத்துருக்களின் தனங்களை இனிது வெற்றிகொள்வோனுமாகிய நின்னை, எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு அழைக்கின்றோம் என்பதாம் (7)

தறிப்பு — குசிதாசன குசித நிஷியைச் சோந்தவர்கள்.

மந்திரம் 8.

330. २३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
उदु ब्रह्माण्यैरत अवस्येन्द्रं समयै महया वसिष्ठ ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
आ यो विश्वानि अवसा ततानोपश्रोता म ईवतो वचांसि ॥८॥
இருக்கு 7-23-1

உதௌ ஸ்ரஹாணெஸூரத ஸுவஸெந்த்ரம் வசயெஹயா வவஸிஷ் ।
ஆ யொ விஸ்வாநி ஸுவஸா ததானாவஸூராதா ம ஸ்வதொ வவாஸி ॥

அந்வயம்.

அவஸ்யா, ப்ரஹ்மாணி, உதிரை, வசிஸ்த, சமயே, இந்ரம், மஹய, ய., விஸ்வானி, அவஸா, ஆததான, இவத, மெ, வசாசி, உபஸ்ரோதா ॥

பதவுரை.

அவஸ்யா	ஸ்ரவஸூர	அன்ன வேடகையால்
ப்ரஹ்மாணி	ஸ்ரஹாணி	{ தூதிகளை, அல்லது அனிகளை (இந்திரன் பொருட்டு)
உதிரை	உதெஸூரத	{ (இருபுகள்) அரப்பணஞ் செய கின்றார்கள் (ஆதலின்)
வசிஸ்த !	வவஸிஷ் !	{ இந்திரியங்களை வென்றோனாகிய வசிட்ட ! நீ

பதவுரை.

अस्य	சுவஸீ	இவ விந்திரனுடைய
यत् चक्र	யக் க்ருக்	யாதொரு சக்கராயுதம்
अप्सु	சுபு	வானில
आ	சூ	நாற்புறத்தும்
निषत्	நிஷத்	மேகத்தைக்கடியி ன்றதோ,
उत	உத:	(மற்றும்)
अस्मै	சுஸுமே	இவ விந்திரன பொருட்டு
मधिवत्	மயிசு	நீரையும்
चच्छद्यात्	சுசுசுசுசு	வசப்படுத்துகின்றதோ.
तत्	தக்	அது
पृथिव्यां	புரீதிவ்யாம்	தரையில
अतिषितं	அதிஷிதம்	விடப்பட்ட
यत् ऊध	யக் கூய:	நீரை
पयो गोषु	பயோ மொஷு	பாற்பசுக்களிலும்
ओषधीषु	ஒஷதீஷு	பச்சிலைகளிலும்
अदधा	அததா:	நிலைக்க வைக்கின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10 இருக்கு—9 கௌரவீதி ரிஷி.

இவ விந்திரனுடைய சக்கராயுதம், அந்தரிட்சத்தில் நாற்புறமும் மேகங்
களைக் கடித்தற்பொருட்டுத் தோன்றியது மற்றும், அது இந்திரனுக்கு
நீரையும் வசமாகுகின்றது தரையின்கண் விழப்பட்ட நீரை, பச்சிலை
களிலும், பால் கறக்கின்ற பசுக்களிடத்தும் நிறுத்தி வைக்கின்றது என
பதாம்.

(9)

பததாவது கண்டம்.

முற்றும்

பதினோராவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அதத்யாயம்—3. கண்டம்—11.

பதது மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

332. २ ३२ ३ १२ ३ १२ ३ १२ ३ १२ १ २
 त्वमृषु वाजिनं देवजूतं सहोवानं तरुतारं रथानाम् ।
 १२ ३ १२ ३ २ ३ १ १ ३ १ २
 अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्तये तार्क्ष्यमिहा हुवेम ॥ १ ॥

இருக்கு 10-178-1

தூஉஞ்ஞ வாஜிநம் டெவஜூதம் ஸஹோவாநம் தரூதாரம்
 [ரயாநாடி |
 அரிஷ்டநெமிம் பூதநாஜ ராஸம் ஸ்ஸுஸ்யெ தார்க்ஷ்யிஹா
 [ஹுவேம ||

அநவயம்

वाजिनं, देवजूतं, सहोवानं, रथानां, तरुतारं, अरिष्टनेमिं, पृतनाज, आशु,
 त्व तार्क्ष्यं, स्वस्तये, इह, हुवेम ॥

பதவுரை.

वाजिनं	வாஜிநம்	{ அனன முடையோனும், அல்லது வலியுடையோனும்,
देवजूतं	டெவஜூதம்	{ தேவர்களால் நியமிக்கப் பட்டோனும்
सहोवानं	ஸஹோவாநம்	ஆற்றலுடையோனும்
रथानां	ரயாநாநம்	போரில் ஏனைய இரதங்களைக்
तरुतारं	தரூதாரம்	கடந்து செல்வோனும்
अरिष्टनेमि	அரிஷ்டநெமிம்	கூரிய ஆயுத முடையோனும்
पृतनाजं	பூதநாஜம்	{ பகைஞர் படைகளை வெல்வோனும்
आशुं	ஆஸம்	வேகமாய் செல்வோனுமாகிய
त्व तार्क्ष्यं	தூஉ தார்க்ஷ்யம்	{ புகழுற அந்தத் திருக்கூபத்திராகிய சபாணனை
स्वस्तये	ஸ்ஸுஸ்யெ	மங்கலத்தினை பொருட்டு
इह	ஐஹ	இக கருமத்திற்குப்
हुवेम	ஹுவேம	பனமுறை யழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—1. தாசுப புத்திரர் அரிஷ்டநேமி ரிஷி.

புகழ்மலிந்த திருக்ஷனுடைய புத்திரன், தாசுபியன் (சுபாணன்) என் னுந் தேவனை மங்கலத்தின் பொருட்டு இக கிரியை(க்கு)யில் பன்முறை அழைக்கின்றோம் எவ்வண்ணத்தனை யெனின்? அன்னமுடையானும், அல லது பலமுடையானும், தேவாகளாற் சோமங்கொண்டு வருதற்கு நியமிக்கப் பட்டவனும், அல்லது தேவாகளாற் பிரியப்பட்டவனும், ஈண்டு யாஸக முனி வரும “தேவ தூதனை தேவப் பிரியனை” எனக் கூறிபுள்ளாரா வலியுள ளானும், இதனாலே போரில் ஏனையோர்களின் இரத்தத்தைத் தாண்டிச் செல் வோனும், அல்லது, இரதமென்னும் இவவுலகத்தை, போமரசன் கொண்டு வருங்கால கரையேற்றுப்பவனும், ஈண்டு ‘இவனே இவவுலகங்களை இப் போதே கரையேறுகின்றான்’ என ஏனைய மறைபுங் கூறுகின்றது துன்புறுத்தாத் தேருடையானும், அல்லது துன்புறுத்தாத் ஆபுதமுடை யானும், அல்லது அரிஷ்டநேமி, என்னும் எனது காரணமானவனும், பகைஞ் சின சேனைகளை அடைபுமாறு செய்வோனும், அல்லது, செயிப்போனும், விரைவிற செல்பவனுமானவனை. (இனிது அழைக்கின்றோம் எனபத னோடு சோகக்)

(1)

குறிப்பு—அரிஷ்ட நேமியாகிய யான் இந்நிரனை உடைக்கின்றேன் எனபாரு முளா.

மந்திரம் 2.

333. ३ २३ १ २ ३ २३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 ऋतारमिन्द्र मवितारमिन्द्रं हवेहवे सुहवं * शूरमिन्द्रम् ।

३ २ ३ ३ १ ३ १ २ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 † हुवे नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रमिदं हविर्मघवा ‡ वेविन्द्रः ॥ २ ॥

இருக்கு 6-47-11

ஐதாரமித்ரு, உவிதாரமித்ரு, ஹவெ ஹவெ ஸுஹவம் ஸுதாரமித்ரு, |
 ஹுவெநு ஸக்ரு, வுபுரஹு குதமித்ரு, பிதம் ஹவிம-வவா வெவித்ரு:

அநவயம்.

ऋतारं, इन्द्रं, हुवे, अवितारं, इन्द्रं, (हुवे) हवे हवे, सुहवं, शूरं, शक्रं,
 पुरुहूतं, इन्द्रं, (हुवे) मघवा इन्द्रः, इदं, हवि, वेतु ॥

* சூர், † ஹயமி, ‡ வவித்ரு, எனபன இருக்கு

பதவுரை.

ऋतारं	ஐதாரம்	{ பகைஞர்களினின்றும் பாதுகாப் போனாகிய
इन्द्र	ஐந்திரம்	இந்திரனை
हवे	ஹவெ	(யான) அழைக்கின்றேன்.
अवितारं	அவிதாரம்	{ மனோ விருப்பை நிறையச் செய் கின்ற
इन्द्रं (हवे)	ஐந்திரம் (ஹவெ)	இந்திரனை யழைக்கின்றேன்.
हवे हवे	ஹவெ ஹவெ	போகின்றனத்திலும்
सुहवं	ஸுஹவம்	இனிது அழைக்கத் தக்கோனும்
शर	சாரம்	சூரனும்
शक्रं	சாக்ரம்	{ எல்லாச் செய்கையிலும் வல்லு நனும்
पुरुहूतं	புரூஹூதம்	{ பலரால் அழைக்கப்படுவோனு மாகிய
इन्द्रं (हवे)	ஐந்திரம் (ஹவெ)	இந்திரனை அழைக்கின்றேன்.
मधवा इन्द्र	மதவா ஐந்திரம்	தனமுள்ள இந்திரன்
इदं	ஐதம்	இந்த
हवि.	ஹவி:	அவியை
घेतु	வெது	அருளுவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2 பரததுவாச ரிஷி.

சததுருக்களினின்றும் பாதுகாப்போனாகிய இந்திரனை அழைக்கின்
றேன். அங்ஙனமே மனோவேடகைகளை நிறையச் செய்கின்ற இந்திரனை
யழைக்கின்றேன் உயுத்தவர்களைத்திலும் இனிது அழைத்தற்குரியோனும்,
வீரமுடையானும், காரியங்களைத்திலும் வல்லானும், பாதுகாக்குமாறு
பலலோகங்களால் அழைக்கப்படுவோனுமாகிய இந்திரனை அழைக்கின்றேன்.
இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டவனும், தனமுடையவனுமாகிய அவ்விந்திரன்
முன்னிருக்கின்ற இந்த அவியை அருளுவானாக எனபதாம் (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ १ २
334. यजामह इन्द्रं वज्रदक्षिणं हरीणां * रथ्या३विब्रतानाम् ।
१ २ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ २
प्रश्मश्रुभिर्दोधुवदूर्ध्वधा भुवद्विसेनाभि † रयमानो वि राधसा॥३॥

இருக்கு 10-23-1.

* रथ्यं, † दयमानो, எனபன இருக்கு.

யஜாமஹ ஊதூம் வஜ்ஜக்ஷிணம் ஹரீணாம் ரயூர் விவ்ருதாநாடி |
 பூமுமுவிஷெயாயுவதூயூயா ஹவ்வி வெநாவிஸ்யயானொ
 [விநாயகா ||

அந்வயம்.

वज्रदक्षिणं, विव्रतानां, हरीणां, रथं, इन्द्रं, यजामहे, श्मश्रुभिः, दोधुवत्,
 ऊर्ध्वाः, विभुवत्, सेनाभि, भयमानः, वि राधसा ||

பதவுரை.

वज्रदक्षिण	வஜ்ஜக்ஷிணம்	{ வலக்கையில் வசசிராபுதந் தாங் கியவனும
विव्रतानां	விவ்ருதாநாம்	{ தேர் கொண்டு போதல் முதலிய பல தொழிலை செய்கின்ற
हरीणां	ஹரீணாம்	அரி, யென்னுங் குதிரைகளை
रथं	ரயூம்	{ வசமாகித் தேரில் செலுத்து வோனுமாகிய
इन्द्रं	ஊதூம்	இந்திரனை
यजामहे	யஜாமஹ	{ அவிக்களாற பூசிக்கின்றோம். (பின் னர் அவன்)
श्मश्रुभि दोधुवत्	பூமுமுவிஷெயாயுவத்	{ தனது மீசைகளை யடிக்கடி யசைத்துக்கொண்டு
ऊर्ध्वाः	ஊபூயாய்	மேலே
विभुवत्	விஹ்வத்	{ நன்கு வெளிப்படுகின்றான். (மற் றும்)
सेनाभि	வெநாவி:	சேனைகளுடன
भयमान	ஹயமான:	{ பகைஞர்களைப் பயமுறுத்திக் கொண்டு
वि राधसा	விநாயகா	{ போற்றுவோமாகப் பல வகைத் தம் நுகுகின்றான்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. வசகருரோ, அல்லது விமதோ ரிஷி.

இந்திரனை, சோமங்களென்னும் அவிக்களால் யாம ஆராதிக்கின்றோம் என வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின? பகைஞர்களைக் கொல்லுதற்பொருட்டு இடைவிடாது வலக்கையில் வசசிராபுதந் தாங்கியவனை மதமும், தேரீமுத தல் முதலிய பலவகைத் தொழிலைச் செய்கின்ற அரி, என்னுங் குதி ரைகளைக் கொண்டு தோச்செலுத்துவோனை. ஆராதிக்கின்றோம் எனப்பத னோடு சோத்துக்கொள்க. அவ் விந்திரன் சோமமசம் அருந்திய பின்வா
 52

தனது மீசைகளை அடிக்கடி யசைத்துக்கொண்டு விசேடமாய் மேலே தோற்று கின்றன. அன்றியும் மருத்துக்கள முதலான தனது சேனைகளாற் சதது ருக்களை நடுங்கச் செய்துகொண்டு துதிப்போகட்கூட பலவிதமான தனங் களைக் கொடுக்கின்றன. (3)

தறிப்பு — ாண்டு மூலத்தில் வீ, என்னும் அடைச்சொல்லைக் கொண்டு அதற் குரிய வினைச்சொல் சோக்கப்பாலதாமாதவின, பலவகைத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றன என வருவித்துரைக்கப்பட்டன காண்க.

மந்திரம் 4.

335. $\begin{matrix} 3 & 2 & 1 & 1 & 2 & 3 & 1 & 2 & 3 & 1 & 2 & 3 & 2 & 3 & 1 & 2 \\ \text{सत्राहं} & \text{दाधुषिं} & \text{तुम्रमिन्द्रं} & \text{महामपारं} & \text{वृषभं} & \text{सुवज्रं} & \text{इन्द्रं} & \text{यः} & \text{वृत्रं} & \text{हन्ता} & \text{वाजं} & \text{सनिता} & \text{सुराधा} & \text{मघवा} & \text{मघानि} & \text{दाता} \end{matrix}$
 $\begin{matrix} 2 & 3 & 2 & 3 & 1 & 2 & 3 & 2 & 3 & 1 & 2 & 3 & 1 & 2 & 3 & 1 & 2 \\ \text{हन्ता} & \text{यो} & \text{वृत्रं} & \text{सनिता} & \text{वाजं} & \text{दाता} & \text{मघानि} & \text{मघवा} & \text{सुराधा} & \text{॥४॥} \end{matrix}$

இருக்கு 84-17-8

ஸத்ராஹண் டாஹுஷிம் தும்த்ரம் இத்ரம் மஹாஹாரம் வுஷம் ஸு
 [வஜ்ரம்]
 ஹந்தா யோ வுத்ரம் ஸநிதாத வாஜம் டாதா மஹாநி மஹா
 [ஸுராதா] ॥

அநவயம்.

ஸத்ராஹ், டாஹுஷி, துத்ரம், மஹ், அஹர், வுஷம், ஸுஜ், இத்ரம், யஃ, வுத்ரம் ஹந்தா,
 உத, வாஜ் சநிதா, ஸுராதா, மஹா, மஹாநி டாதா ॥

பதவுரை.

ஸத்ராஹ்	ஸத்ராஹண்	சததுருவைக் கொல்வோனும்
டாஹுஷி	டாஹுஷிம்	மிகப் பயப்படுத்தவோனும்
துத்ரம்	துத்ரம்	பகைஞரை வெருட்டுவோனும்
மஹ்	மஹம்	பெரியோனும்
அஹர்	அஹம்	கெடாதோனும்
வுஷம்	வுஷம்	{ மனோவிருப்பங்களை மழை பெனப் பொழிவோனும்
ஸுஜ்	ஸுஜம்	{ அழகிய வச்சிராபுத முடையோ னுமாகிய
இத்ரம்	இத்ரம்	இந்திரனைத் (துதிக்கின்றோம்.)
ய	யஃ	பாடுதொரு இந்திரன்

वृत्रं हन्ता	வர கு. ஹனா	விருத்திரனைக் கொன்றவனே,
उत	உத	மற்றும்
वाज सनिता	வாஜம் ஸந்திதா	அன்ன மளிப்பவனே,
सुराधा	ஸுராதா:	மிசுந்த தனமுடையானே,
मधवा	மேவா	எவ விரதிரன்
मघानि दाता	மேவாநி டாதா	{ தனங் கொடுக்கின்றனே, (அவ னைத் துதிககின்றேன எனக் கூட்டுக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. வாமதேவ ரிஷி.

அநேக பகைஞர்களை யழிப்போனும், வியப்பாகப் பயப்படுத்துவோனும், சததுருக்களைச் செலுத்துவோனும், பெரியோனும் விகாரப்படாதோனும், (நாசமற்றேனு மென்பதுமது) அழகிய வச்சிராபுத முடையோனுமாகிய இரத்திரனை ஏந்தவேராகளான யாங்கள் துதிககின்றோம் ாண்டு ஏத்துவோர்களான யாங்கள் எனபது நஞ்சி நின்றது. யாதொரு இரத்திரன் விருத்திரன் எனனும் அசுரனைக் கொன்றவனாகின்றனே, மற்றும், எவ விரதிரன் அன்னங் கொடுப்போனாகின்றனே, அழகிய தனமுடைய எவ விரதிரன் தனங் கொடுப்போனாகின்றனே, அவ விரதிரனைத் துதிககின்றோமென மேலே கூட்டிக்கொள்க.

(4)

மந்திரம் 5.

336. यो नो वनुष्यन्नभिदाति मर्त्त उगणा वा मन्यमानस्तुरो वा ।

क्षिधी युधा शवसा वा तमिन्द्राभीष्याम वृषमणस्त्वोताः ॥ ५ ॥

யொ நொ வநுஷ்ணஹிதாதி மர்து உமணாவா உநுஜாநஸ்தூ

[ரொவா ।

க்ஷிதீ யுதா ஸவஸா வா தமித்ராஹிஷ்யாம வுஷமணஸ்வோதாஃ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, यः, मर्त्तः, नः, वनुष्यन्, अभिदाति, यो वा, मन्यमानः, क्षिधी,

युधा, शवसा, उगणाः वा, तुरः, तं, त्वोताः, वृषमणः, अभिष्याम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र ।	ஹெ ஐந்த்ர !	இந்திரனே !
य	யஃ	எந்த
मर्त्तः	மர்துஃ	மனிதன
न	நஃ	எங்களைக
वनुष्मन्	வநுஷ்மந்	கொல்ல விருமபி
अभिदाभि	அபிதாபி	{ மேலேறிவருகின்றானே, மற றும,
यो वा	யொ வா	எவன
मन्यमान,	மந்யமானஃ	{ தனனைப் பெரியோனெனமதிச கின்றவனே,
अग्नि	அக்நி	அறுக்கத்தக்க
युधा	யுதா	ஆயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
शवसा	சாவஸா	வேகமாக
उग्रा. वा	உமணாஃ வா	பெருங் கூட்டமானவைகளும்
तुर.	துரஃ	{ கொல்லுதற் குரியவைகளான எமது பிரசைகளினமேல் ஏறி வருகின்றானே,
त	தம்	அவனை
सोता	செவாதாஃ	{ உனனாற் காப்பாற்றப்பட்டவாக ளும்
वृषमण.	வ்ருஷ்மணஃ	{ வலிய நடைபுடையவாகளுமான யாங்கள்
अभिव्याम	அபிவ்யாமி	{ அடக்கி விடுவோமாக. (நாசஞ் செய்வோமாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருசது—5. வாமதேவ ரிஷி.

இந்திரனே ! எம் மனிதன எங்களைக் கொல்ல விருமபி ஒருமுகப்பட்டு வருகின்றானே, அல்லது, எவன தனனைப் பெரியோனாய் அபிமானித்துக் கொண்டு, சிறந்த கூட்டமானவைகளும் கொல்லத்தக்கவைகளான எமது பிரசைகளே குறித்து ஏற்றமாய் வருகின்றானே, எவ வாபுததாற் மூன புறுத்திக்கொண்டு வருகின்றனெனின் ! கொல்லுமாபுத்ததோடு விரைவாக, அல்லது, வலியோடு வருகின்றன அவனை, நினனாற் காப்பாற்றப்பட்டவர்களாய் ஆற்றன மிக்க நடையோடு கூடின நாங்கள் கொன்று விடுவோமாக (என்பதாம்) (5)

குறிப்பு—எவன எனைக கொன்று எனது திரவியத்தையும் பிறருக்குக் கொடுக்கின்றானே, நானே கொடையாளியெனக் கருவமடைகின்றானே, அவனை, எனக் கூறுவா சிலா.

மந்திரம் 6

9 3 9 2 3 2 3 9 2 3 3 3 9 2 3 9 2 3 9 2
337. ய் வுத்ரேபு க்ஷிதய: ஸ்பர்ஹமானா ய் யுக்தேபு துரயந்தோ ஹவந்தே ।

9 2 2 3 2 3 9 2 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
யத் ஶூரஸாதௌ யமபாஸுபஜ்மந்யம் விபாஸோ வாஜயந்தே ச இन्द्र: ॥6॥

யம் வுத்ரேபு க்ஷிதய: ஸ்பர்ஹமானா யம் யுக்தேபு துரயந்தோ
[ஹவந்தே ।

யம் ஸுக்ரஸாதள யவாஜயந்தே விபாஸோ வாஜயந்தே வ
[இन्द्र: ॥

அநவயம்

வுத்ரேபு, ஸ்பர்ஹமானா, க்ஷிதய., ய், ஹவந்தே, யுக்தேபு, துரயந்த., ய், ஶூரஸாதௌ, ய்,
அபா, ய, உபஜ்மந், ய், விபாஸ, வாஜயந்தே, ச, இन्द्र: ॥

பதவுரை

வுத்ரேபு	வுத்ரேபு	உயுத்ததங்களில்
ஸ்பர்ஹமானா	ஸ்பர்ஹமானா:	குரோதங்கொண்ட
க்ஷிதய.	க்ஷிதய:	மனிதர்கள்
ய	யம்	எவனை
ஹவந்தே	ஹவந்தே	அழைக்கின்றார்களோ,
யுக்தேபு	யுக்தேபு	{ படைகளைக் கைக்கொண்ட போர்களில்
துரயந்த:	துரயந்த:	{ ஒருவாக்கொருவா கொண்டு கொள்கின்றவர்கள்
ய்	யம்	எவனை அழைக்கின்றார்களோ,
ஶூரஸாதௌ	ஸுக்ரஸாதள	{ போர்வீரர்களைப் பிரிக்ருக காலத்தில், அல்லது, போர்வீரர்களைப் பெறுதற்கு
ய்	யம்	எவனை அழைக்கின்றார்களோ,
அபா	அபா	தண்ணீர் வேண்டின
ய	யம்	எவனை அழைக்கின்றார்களோ,
உபஜ்மந்	உபஜ்மந்	மழையின் பொருட்டு
ய	யம்	எவனைச் சரணடைகின்றார்களோ,
விபாஸ,	விபாஸ:	அறிவுள்ள வேளவித தலைவர்கள்
வாஜயந்தே	வாஜயந்தே	{ எவனை அழைக்கின்ற வலியுறுத்துகின்றார்களோ,
ச:	ச:	அவன
இन्द्र:	இन्द्र:	இந்திரன்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—6 வாம தேவரிஷி

நமக்கு இடையூரான உயிதகங்களில் முனிவு கொண்ட மனிதர்கள் எவ் விந்
திரணை யழைக்கின்றார்களோ, போர முகப்பட்டுப் படைகளைக் கைக்கொண்ட
வார்களாய் போர்களில் ஒருவரை யொருவர் கொல்லப்பட்டுள்ள சனங்கள்,
எவனை —புறார்களோ, போர்வீரர்களை இனிது புகுக்குங்கல போரை
வெல்லுதற்பொருட்டு எவனை அழைக்கின்றார்களோ, மறமும், தண்ணீரகள்
இலாபமாக நிமித்தம், எவனை அழைக்கின்றார்களோ, மழை பெய்தற
பொருட்டு எவனைச் சரணடைகின்றார்களோ, அதாவது எவனை அழைக்கின்
றார்களோ எனபது பொருள் மிகுந்த உணர்வுள்ள வேளவித்தலைவர்கள்
எவனை அவிக்கால வலிமிககாளுயப் பண்ணுகின்றார்களோ, அத தன்மையன
இந்திரன் எனபதாம். (6)

மந்திரம் 7.

338. १ २ ३ ३ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्रापर्वाता बृहता रथेन वामीरिप आवहतं सुवीराः ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
वीतं हव्यान्ध्वरेषु देवा वद्धेथां गीर्भिरिडया मदन्ता ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-53-1.

ஐந்திராவவதூதா வுறுதா ரதெந வாமிரிஷி சூவஹதம் ஸுவீராரி
வீதம் ஹவ்யாந்ஸ்வரெஷு டேவா வட்தேதாம் கீர்மிரிடயா மடந்தா॥

அநவயம்.

हे इन्द्रापर्वाता !, बृहता, रथेन, वामीः, सुवीराः, इषः, आवहतं, देवा !,
अध्वरेषु, हव्यानि, वीतं, इडया, मदन्ता, गीर्भिः, वद्धेथाम् ॥

பதவுரை.

इन्द्रापर्वाता !	ஐந்திராவவதூதா !	இந்திர, பருவதார்களே ! நீவிர்
बृहता	புறுதா	பெரிய
रथेन	ரதெந	இரத்தத்தினமீது வந்து
वामीः	வாமி:	போற்றுதற்குரிய
सुवीराः	ஸ்வீரார:	நற்புத்திரர்களோடு
इष	ஐஷ:	அன்னதையுங்
आवहतं	சூவஹதம்	கொடுப்பீர்களாக.
देवा !	டேவா !	விளங்குவோர்களே !

அவ்வேறு	சுபுரெஷன்	எமது வேள்விகளில்
ஹ்யானி	ஹவ்யாநி	அவிகளை
வீத்	வீத்	உண்டாகலாக. அவ்வாறே
இஹ்யா	இஹ்யா	யாக கொடுத்த அன்னத்தால்
மதந்தா	மதந்தா	{ களிப்படைவீர்களாக (களிப்பற்றது)
மீலிஹ்யா	மீலிஹ்யா	துதியாகிய எமது வாகனங்களால்
வஹ்யா	வஹ்யா	விருத்தியடைவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. விசுவாமிததிரா ரிஷி துதிககின்றா.

இந்திரன், பருவதன் என்னு மிருவாகளே ! நீவிர், பெரிதாகிய தேரில்
வந்து, போற்றத்தக்க புத்திரர்களோடு அன்னத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப்
பீர்களாக. அன்றியும், விளக்கமான இந்திர பருவதாகளே ! எமது வேளவி
களில் ஓமஞ் செய்தற்குரிய புரோடாச முதலியவைகளைப் புசிப்பீர்களாக.
மற்றும், எங்களாற் கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தாற் களிப்புடையோர்களாய்
நீங்கள் இருவரும் எமது துதியாகிய வாக்ருகளால் விருத்தியாவீர்களாக. (7)

மந்திரம். 8.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ २ ३ १ २
339. इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गा अपः प्रैस्यत् सगरस्य बुधात् ।

यो अक्षणेव चक्रियौ शचीभिर्विष्वक्तस्तम्भ पृथिवीमुत द्याम् ॥

இருககு 10-89-4.

உத்யாய மிரொ சுநிஸிதவமடா சுவஃ ப்ரெராயக் வமரவஸு
[ஸுயாக |
யொ சுக்ஷணெவ வக்ருயள மஹிவிஷ்ணுஷ்ணு உ வு யிவீஊத
| சிஸ்ட ||

அநவயம்.

इन्द्राय, अनिशितसर्गाः, गिरः, सगरस्य, बुध्नात्, अपः, प्रैरयत्, य,
शचीभिः, पृथिवी, उत्त, द्वां, चक्रियौ, अक्षेण इव, विष्वक्, तस्तम्भ ॥

பதவுரை.

ஹ்மய	உருய	இந்திரன் பொருட்டு
அநிசிதஸர்	சுநிரிதஸமூ:	{ இடையறாது பேரொவியோடு சொல்லப்படுகின்ற
கிர	மிர:	தோத்திரங்களால்
சுரஸ்ய வுஷா	ஸுமரஸ்ய வுஷா	வாணிதத்தினினு
அப	சுவ:	மழை நீரைச்
பிரயத்	வெருயக்	செலுத்துகின்றவன
ய	ய:	யாதொரு இந்திரனோ, அவன
சுசிமி:	ஸுசிமி:	வேளவி முதலிய கருமங்களினால்
புதிர்வி	புதிர்வி	மண்ணையும்
உத	உத	மற்றும்
ஞ	ஞ	விண்ணையும்,
சுகிரி	சுகிரி	இரத்ததின் சுகிரங்கள்
அக்ஷே	அக்ஷே	அச்சில் நிலைத்திருப்பன போல
விஷ்வக்	விஷ்வக்	நாற்புறத்தும்
தஸ்ஸ	தஸ்ஸ	நிலை நிறுத்தினான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. ரேணு ரிஷி.

இந்திரன் பொருட்டு மேனமேல கிளம்புகின்ற தோத்திரங்களினால் வாணி
விருந்து நீரைச் செலுத்துகின்றவன எவ விரதிரனோ, அவன, வேளவி முத
லிய கருமங்களால் இரத்ததின் சுகிரங்கள் அச்சில் நிலைத்திருப்பனபோன்று
வானுலகையும் மண்ணுலகையும் யாண்டும் நிலை நிறுத்தியுள்ளான் என்பதாம்.

ம ந திர ம் 9.

340. *आ त्वा सखायः सख्या ववृत्युस्तिरः पुरुचिदर्णवां जगम्याः ।

392223929 32392 223 22
பிதுந்பாதமாத்ஹித வேதா அஸ்மிந் க்ஷயே ப்ரதராம் தீஹ்யா: || 9 ||

இருக்கு 7-24-1.

சு சுவா ஸவாய: ஸவ்யா வவ்ருதுஸ்திர: வுருகுமிஷணுவா
[ஜமயா: |
விதுந்ஹுவாத்ஹித வெதா ஸ்மிந் க்ஷயெ ப்ரதராம் தீஹ்யாம்||

* चित्सखायः सख्या ववृत्युस्तिरः पुरुचिदर्णवं जगन्वान् । पितुर्नपातमादधीत वेधा
अवि क्षमि प्रतरं दीध्यान ॥ என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

ஐ இन्द्र!, சखाय:, सखा, त्वा, आवृत्य:, पुरु, अर्णवां, तिर:, जगम्या:,
अस्मिन्, क्षये, प्रतरां, दीद्यान:, वेधा:, पितु:, नपातं, आदधीत ॥

பதவுரை.

ஐ இन्द्र!	ஹெ உரு!	இந்திரனே!
सखाय:	ஸவாய:	துதிப்போகள
सखा	ஸவஹ	அன்புகொண்ட தோத்திரத்தால்
त्वा	சுவா	உன்னை
आवृत्य:	சூவவ்ருத்யை:	{ எம்மை நோக்குமபடி செய்கின்ற றாகள என்னென? நீ
पुरु	புரூ	விரிந்த
अर्णवां	அர்ணவா	வானுலகிற்கு
तिर	திர:	எழுந்தது
जगम्या:	ஜமஜ்யை:	போய்விட்டனை. (ஆதலினென்க).
अस्मिन् क्षये	அஸ்மிந் க்ஷயே	{ வசிக்கின்ற இடமாகிய இவ வேள வியில்
प्रतरां	பு தரா	மிகுந்த
दीद्यान	தீத்யாந:	ஒளி வீசும்
वेधा	வெயா:	இந்திரன
पितु	பிதூ:	எனது தந்தைக்குப்
नपातं	நபாதம்	பெளத்திரனைக்
आदधीत	ஆததீத	{ கொடுப்பானாக (எனக்குப் புத திரனைத் தருவானாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—4. வாம தேவரிஷி.

இந்திர! உன்னை, நண்பர்களான துதிப்போகள் அன்பாரந்த ஆதிகளால் ஒருமை நோக்காகச் செய்கின்றறாகள. யாது பற்றியெனின? நீ விரிவாகிய அந்தரிக்ஷத்திற்கு எழுந்தது போய் விட்டனை, அதனாலென்க. இனிப் பரோக்ஷமாய்ச் செய்யப்பட்டது. (அனைத்தையும்) விசேடமாய்த் தாங்குகின்ற இந்திரன என்னுடைய தந்தையாக்குப் பெளத்திரனைக் கொடுப்பானாக (எனக்குப் புத்திரனைக் கொடுப்பானாக எனபதுமது) எவ்வண்ணனாகிய இந்திரன எனின? நல்ல இருப்பிடமாகிய இவவேளவியில் மிகுந்த ஒளியோடு விளங்குகின்றவன்.

(5)

மந்திரம் 10.

341. ^{2 3 9 2 3 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 2} ^{3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3}
 को अद्य युक्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हृणायून् ।
 * आसन्नेषामप्सुवाहो मयोभून् एषां भृत्यामृणधत्स जीवात् ॥

இருக்கு 3-74-16.

கொ அடிய யுக் தெ டுரி மா ஐதஸ்ய ஸிமீவதொ ஹாமினொ
 [அஹு-அணாய-அநு] |
 சூவநெஷா அபுவாஹொ அயொஹ-அநு வநஷாஹு ஹுதூ
 [அணயத் ஜீவாஃ] ॥

அங்வயம்.

அद्य ऋतस्य, धुरि, गाः, शिमीवतः, भामिनः, दुर्हृणायून्, अप्सुवाहः,
 मयोभून्, आसन्, क, युक्ते, य, एषा, भृत्या, ऋणधत्, सः, जीवात् ॥

பதவுரை.

अद्य	சுடிதீ	{ இன்று (செய்கின்ற) இக்கிரியை யில
ऋतस्य	ஐதஸ்ய	{ வேளவிகஞ்சு செலவும் இந்திர னுடைய இரத்ததின
धुरि	யுரி	துகத்தடி யில
गा	மா:	பூட்டிய பட்டவைகளும்,
शिमीवतः	ஸிமீவத:	வீரமாய வேலை செய்பவைகளும்
भामिनः	ஹாமிந:	பிரகாசமுடையவைகளும்
दुर्हृणायून्	அஹு-அணாய-அநு	{ பகைஞர்களாற் குங்கமுடி யாத கோப முடையவைகளும்
अप्सुवाह	அபுவாஹ:	{ வேளவியின பொருட்டு இந்தி ரனைக் கொண்டு போகின்ற வைகளுமான
मयोभून्	அயொஹ-அநு	{ (இன்பநதருங்) குதிரைகளை, அல லது கடிவாளங்களை,
आसन्	சூவநு	{ வாழ்த்துகின்ற தோத்திரவாயி லாக
क ?	க ?	யாவன ?
युक्ते ?	யுக் தெ ?	ஏவ வல்லான ?
य	ய:	எவவேளவித தலைவன

एषां	வண ஷாஃ	இக குதிரைகளின்
भृत्यां	ஹ்ருத்யாஃ	தொழிலைத்
ऋणधत्	ஐநாயக்	துதிக்கின்றானே,
स	வஃ	அவன
जीवात्	ஜீவாஃ	வாழ்கின்றான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—10 கோதம ரிஷி

இக கிரியையில் வேளவிக்ஞ்ச செலகின்றவைகளும், இந்திரனுடைய இரத்தத்தின் துகத்தடியிற் கட்டப்பட்டவைகளும், விரைவாய நடக்கின்றவை களுமான குதிரைகளை, அல்லது கடிவாளங்களை, வாயினின் நெழுந தோத திரத்தால் யா நிறுத்துவதற்கு ஆற்றலுடையா? யாருமில்லா எனபது பொருள் எவ்விதமான குதிரைகளையெனின்? வீரமான தொழிலோடு கூடியவைகளும், பிரகாசத்தோடு கூடினவைகளும், பகைவாகளாற பொறுக்க முடியாத கோபமுடையவைகளும், இந்திரனைக் கொண்டு செல்பவைகளும், இன்பநதருபவைகளு மானவைகள் இதனமைய குதிரைகளின் பணியை (இரத்தங்கொண்டேகுந தொழிலை) எவ்வேளவித தலைவன துதிக்கின்றானே, அவன நீண்ட ஆயுளுடையோனாகின்றான் அல்லது, “யாவன எனபவன் பிரசாபதி” எனனும் மறைமொழியால், யாவன எனபவன் பிரசாபதியாவன். அவன வேளவியை நடத்துவதில் (கோ—எனபது வாக்கு.) வேதவடிவ வாக்குவிசேடங்களை இப்போது சோக்கின்றவன், எவ்வண்ணத்த வேத வாக்குகளை யெனின்? கூறப்பட்ட கருமங்களோடு கூடினவைகளும், (அதா வது கூறல் கூறப்படல் எனனுஞ் சம்பந்தத்தால் வேளவி முதலிய கருமங் களையுடையவைகளும்,) விளக்கமானவைகளும், கெடுக்க முடியாதவைகளும், வேதமோதல் நித்தியமாதலாலெனக், ஆன்மாவைக் கூறுவதால் முகம் போன்றவைகளும், அநதரிக்கத்திற்கு வேளவித தலைவனைச் செலுத்தா பவைகளும், மறையோதலால் வரும் புண்ணியத்தை (அஃ—அத) உடையவை எஞ்ஞாவல்லவோ இதனமைய மறை மொழிகளின் நன்மைத் தொழிலைப் பயனுடையதாகச் செய்கின்றவன் எவனே, அவனெருவனே வாழ்கின்றான். பிறா பிழைத்திருந்தும் இறந்தவரேயாவா எனபதாம்.

பதினேராவது கண்டம்

முற்றும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அததியாயம்—3. கண்டம்—12.

பதது மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

342. ^{1 2} ^{3 9} ^{2 2 3 2 9 2} गायन्ति त्वा गायत्रिणोऽर्चन्त्यर्कमर्किणः ।

^{3 9 2} ^{3 2 3} ^{9 2} ब्रह्माणस्त्वा शतक्रत उद्वंशमिव येमिरे ॥ 1 ॥

இருக்கு 1-30-1.

மாயத்ரி சுவா மாயத்ரிணோ஽ர்சுந்யர்க்மர்கிணஃ ।

பு-ஹாணஸ்வா ஸதக்ரத உவ்ஸாமிவ யேமிரே ॥

அநவயம்

हे शतक्रतो !, त्वा, गायत्रिणः, गायन्ति, अर्किणः, अर्क, अर्चन्ति, ब्रह्माणः,
वश इव, त्वा, उद्येमिरे ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो !	ஹே ஸதக்ரதோ !	இந்திரனே !
त्वा	சுவா	உனனை
गायत्रिण	மாயத்ரிணஃ	சாமமறை பாடுவோர்கள்
गायन्ति	மாயத்ரி	துதிக்கின்றார்கள்
अर्किण.	சுகிணஃ	{ ஒமததிரகு இருக்குமறையோது கனற ஒதாக்கள
अर्क	சுகுஃ	போற்றத்தக்க நினனை
अर्चन्ति	சுஅர்சுநி	ஒத்துக்களா லேத்துகின்றார்கள்
ब्रह्माण	பு-ஹாணஃ	ஏனைய ஆந்தணர்கள்
वश इव	வஸம் உவ	{ கழககூத்தன மூங்கிலையுயர்த்தி நாட்டுமாறு
त्वा	சுவா	உனனை
उद्येमिरे	உடியேமிரே	மேலாகச் செய்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12 இருக்கு—1 மதுசூத ரிஷி

28 மந்திரங்கள் அநுஷ்டிப சந்தகங்களை யுடையன மருததுக்கள், அக
கினி, வைசுவ தேவம், சாமம், என்னு மிவைகள் இடையிலுள்ள
தேவதைகள். ஏனையவைகள் இந்திரனையே தேவதையாக யுடையன
குடைகாரர்கள் போகின்றார்கள் எனப் தொடர்பு அனைத்தும் இந்திரம் (இந்திர
தேவதையை யுடையன) எனப்படுகின்றன

அநேக சுருமங்களை, அல்லது, மெய்யுணர்வுகளை யுடைய இந்திர !
நினைச சாமவேதம் பாடுவோர்கள் துதிக்கின்றார்கள் ஆராதனைக்குரிய
மந்திரங்களைப் படிக்கின்ற ஹோதாக்கள் இருக்குமறை யோதுவோர்கள்
ஆரதித்தமகுரிய நினை மந்திரங்களால் ஆரதிக்கின்றார்கள் பிரமன், என்
னும் வேளவியை நடாததுவோன முநலிய ஏனையோர்கள் உனனை மேனிலை
யடையச்செய்கின்றார்கள் அதிலுலமை —கழைக்கூதாழ்கள் உறுதியாகிய
மூங்கிலை உயரமாய நாட்டுதல் போலெனல் அல்லது, நல்ல வழியிலுள்ள
புத்திரர்கள் தமது குலத்தை மேனையுடையதாகச் செய்வது போலெனல்
இம் மந்திரத்திற்கு யாஸ்கமுனிவரும் நிருதத்தின 3, 4-ல் இவ்வாறே
புரை கூறியுள்ளார்.

(1)

மந்திரம் 2

2 3 9 2 3 9 2 3 9 2

343. इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्समुद्रव्यचसं गिरः ।

3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2

रथीतमं रथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥ 2 ॥

இருக்கு 3-11-1

ஐந்தும் விஸ்வா அவிவ்ருதன்சமுத்ரவ்யவசம் கிரஃ ।

ரயீதம் ரயீநாம் வாஜாநாம் வத்பதிம் பதிம் ॥

அந்வயம்

विश्वा., गिरः, समुद्रव्यचस, रथीना, रथीतम, वाजानां, पतिं, सत्पतिं, इन्द्रं,
अवीवृधन् ॥

பதவுரை

विश्वा

விஸ்வா:

உமது, மல்லாத

गिर

கிரஃ

தேவந்திரங்களும,

समुद्रव्यचसं

சமுத்ரவ்யவசம்

கடலை சூழ்ந்துள்ளவனும்

ரथினாं	ரயீநாம்	தேரையுடைய பேராவிராசுருள
रथीतम	ரயீதமம்	மிகச்சிறந்த பேராவிராணம்,
वाजानां	வாஜாநாம்	அன்னத்திபாகு
पति	பதிம்	இழைபவனும
सत्पतिं	ஸத்பதிம்	{ நல்லவர்களைப் பாதுகாப்போன மாகிய
इन्द्र	ஐத்ரம்	இந்திரனை
अवीवृधन्	அவீவ்யுதந்	விருத்தி செய்தன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—2 மதுசசந்த ரிஷி.

எங்களுடைய தோத்திர வாசுக்குள்ளெல்லாம், இந்திரனை விருத்தி பண்ணின. எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின? கடலைத் தண்ணீராகக் கிசுகொண்டுள்ளானே மற்றும், தேருடைய பேராவிராசுருள மிகச் சிறந்த தேருடையோனை. அன்னங்கட கிழைவனை நல்வழியிற் புள்ளாயைப் பாதுகாப்போனை (விருத்திசெய்தன என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க). (2)

மந்திரம் 3.

३१२ २१२३ २३१२३१२
344. इममिन्द्र सुतं पिब ज्येष्ठममर्त्यं मदम् ।
३१२ २३२२३ १२३२३१२
शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरन् धारा ऋतस्य सदने ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-84-4.

ஐயித்ர வஸுதம் பிவ ஜ்யேஷ்டமமர்த்யம் மதம் ।
ஸுக்ரஸ்ய த்வாப்யக்ஷரந் யாரா ஋தஸ்ய சதனே ॥

அநவயம்.

ஹே இந்த்!, ஜ்யேஷ்ட, மத, அமர்த்ய, இம் சுத, பிவ, ஋தஸ்ய, சதனே, ஷுக்ரஸ்ய,
யாரா, த்வா அப்யக்ஷரந் ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐத்ர!	இந்திரனை!
ज्येष्ठ	ஜ்யேஷ்டம்	பேரப்பந்தக்க
मद	மதம்	களிப்பபைந்தருவதும
अमर्त्य	அமர்த்யம்	{ மிழைபவன் லைய மாந்திரம்போற் தேருடைய தயார்த்தம்

इमं सुतं	உஐம் ஸுதம்	{ பிழிந்தெடுத்ததுமாகிய, இச சோம ரசததை
विषः	விஷ	அருந்துவாயாக
ऋतस्य	ஐதஸ்ய	வேளவியின
सदने	ஸதநெ	மண்டபத்தில
शुक्रस्य	ஸுக்ருஸ்ய	விளங்குகின்ற சோமரசத்தின
धारा	யாரா:	தாரைகள்
वा अयक्षरन्	வா அயக்ஷரந்	{ நின்னை நோக்கி வந்துகொண் டிருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ, பிழிந்தெடுத்த இச சோமரசததை யருந்துவாயாக. அஃது எத்தனமைய தெனின் ? மிகப் போற்றத் தக்கதும், களிப்பைக் கொடுப்பதும், கொல்லாததும் சோமம் அருந்துவதாலுண்டாகும் மாந்தம் ஏனைய மாந்தம் போல கொல்லாதது எனபது பொருள். அவ்வாறே வேளவியின சம்பந்தமான வீட்டில் விளங்கப்பட்டதுமாம் அதனமைய சோம ரசத்தின தாரைகள் நினது நோக்காய வருகின்றன உன்னையடைவதற் குத் தாமாகவே வருகின்றன எனபது பொருள். (3)

குறிப்பு —சுக்ரன சோமரசததையுண்டு மயங்காமல் கசன, எனபவனை எழுப்பினான் என மசலிப் புராணக் கதைப்படி இக்மருப் பொருள் கொள்வாருமுள்ளா

மந்திரம் 4.

१ २ ३ २ ३ १ २
345. यदिन्द्र * चित्र मे इह नास्ति त्वादातमद्रिवः ।
२ ३ १ २ ३ १ २
राधस्तन्नो विदद्वसो उभया हस्त्याभर ॥ ४ ॥

இருக்கு 5-39-1

யதிந்த்ர வித்ரு உஐஹ நாவூ சுவாதாத்ரீவஃ ।
ராதஸ்தன்னோ விதத்வஸோ உஹயா ஹஸ்த்யாஹர ॥

அநவயம்

चित्, अद्रिव! विदद्वसो!, इन्द्र!, त्वादात, राध, यत्, इह, मे, नास्ति,
तत्, नः, उभया, हस्त्या, आभर ॥

† चित् मेह नास्ति, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

हे चित्र !	ஹே சித்ரு !	{ விசித்திரமாகிய குணமுடை யோய !
अद्विचः !	அத்ருவஃ !	வச்சிராபுதந் தாங்கினோய !
विद्धसो !	விடி அவஸா !	தனத்தைப் பெற்றுளோய் !
इन्द्र !	ஐத்ரு !	இந்திரனே ! நீ
त्वादातं	க்வாடாதம்	கொடுக்கத்தக்க
राधः	ராதஃ	தனம்
यत्	யக்	யாதோ, அது
इह	ஐஹ	இவவுலகில்
मे	மே	எமக்கு
नास्ति	நாஸ்தி	இல்லை.
तत्	தக்	அந்தத் தனத்தை
नः	நஃ	எங்கட்கு
उभया हस्त्या	உஹயா ஹஸ்த்யா	இரு கரங்களாலும்
आभर	ஆஹர	கொடுப்பாராக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்--12. இருக்கு--4. அத்திரி ரிஷி.

வச்சிரந் தாங்கினோய ! சித்திரனே ! நின்னால் கொடுக்கத்தக்க தனம் யாதோ, அது இவவுலகில் எனக்கிலலை தனம் பெற்றுள்ள இந்திர ! எங்கட்கு இரண்டு கைகளாலும் அதைக் கொண்டுவந்து தருவாயாக. நாண்டு நிருத்தமும 4-4 ல் 'இந்திர ! சித்திர ! மகத்தாகிய தனம் யாதுண்டோ, அது எனக்கு இவ்கிலலை' எனக் கூறிபுள்ளது (4)

மந்திரம் 5.

३१ २२ ३२३ ३१ २ ३१२
346. शुधी हवं तिरश्चया इन्द्र यस्त्वा सपर्यति ।

३१ २ ३१२ ३१ २ ३१ २
सुवीर्यस्य गोमतो रायस्पूर्धिं महाँ असि ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-95-4.

ஸ்ரூயீ ஹவம் திரஸ்த்யா ஐத்ரு யஸ்தா வஸ்யஸூக்தி |
ஸுவீர்யஸ்யுஷு மொஹொ ராயஸூயிஸூ உஹாம் அஸி ||

அநவயம்.

हे इन्द्र !, त्वा, यः, सपर्यति, तिरश्चया, हवं, शुधि, सुवीर्यस्य, गोमतः,
रायः, पूर्द्धिं, महान्, असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்திர !	இந்திரனே ! நீ
स्वा	சுவா	உனனை
य	யஃ	எவன்
सपर्य्यति	ஸபரயதீ-தி	அவிகளா லாராதிக்கின்ற,
तिरश्च्या	திரஸூஜா	திரச்சி, எனனும் எனது
हवँ	ஹவம்	துதியைக்
श्रुधि	ஸ்ருயி	கேட்பாயாக கேட்டு
सुवीर्य्यस्य	ஸுவீரயதீ-ஸூஜ	{ நல்ல வீரத்தனமையுடனும், அல்லது, புத்திரனுடனும்
गोमत	மொமதஃ	கோக்களுடனும்
राय	ராயஃ	தனத்தைபுற கொடுத்து
पूङ्क्षि	பூக்ஷி-ஃ	{ எனைத் திருபதியடையச் செய வாயாக
महानसि	மஹாநஸி	{ நீ, எல்லாத் தேவர்களினும் பெரி யோனா யிருக்கின்றாய் (ஆத லின் எனக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—5. திரச்சி ஆங்கிரச்ச ரிஷி.

இந்திர ! நீ, எவன் நின்னை அவிகளால் ஆராதிக்கின்றானோ, அத் தனமையனாகிய 'திரச்சி' எனனும் பெயருள்ள எனது துதியைக் கேட்பாயாக. கேட்டு, இந்திர ! நீ, சிறந்த வீரத்தனமையுடன், அல்லது, நற்புத்திரனுடன், கோக்கள் முதலியவைகளுடன், தனத்தைபுற கொடுத்தலினால் எங்களைப் பூரணமாக்குவாயாக இவ்வாறறல் எத்தனென முசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது — உண்மையில் நீ குணகருணமனாபும், தேவாருகருள மேம்பட்டோனாய் மிருக்கின்றாய் ஆதலின் எனக.

(5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
347. असावि सोम इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवागहि ।

१ २ ३ २ ३ ३ २ ३ २ ३ १ २
आ त्वा पृणक्त्विन्द्रियं रजः सूर्यो न रश्मिभिः ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-84-1

சுவாவி ஸோம ஐந்திர தெ சவிஷ்ட ஧்ருஷ ஶா வஹி ।

ஆ த்வா ப்ருணக்விந்ரியம் ரஜஃ சூர்யோ ந ரஸிமிஃ ॥

அங்வயம்.

ஹே இந்த்!, தெ, சோம:, அஸாவி, சவிஸ்த, பூஷ்ண:, அஹி, சூர்ய:, ரசிமி:,
ரஜ:, ந, இந்திய, சுவ, ஆ பூணக்து ||

பதவுரை.

ஹே இந்த்!	ஹே இந்த்!	இந்திரனே!
தே	தே	நின் பொருட்டுச்
சோம:	சோம:	சோமரசம்
அஸாவி	அஸாவி	தேடப்பட்டுள்ளது.
சவிஸ்த!	சவிஸ்த!	பேராற்றலுடையோய்!
பூஷ்ண:	பூஷ்ண:	பகைஞர்களை யடக்குவோய்! நீ
அஹி	அஹி	{ தேவாராதனை பண்ணுமிடத் திறகு, வருவாயாக
சூர்ய:	சூர்ய:	இரவி
ரசிமி.	ரசிமி.	கிரணங்களால்
ரஜ. ந	ரஜ: ந	{ விண்ணைப் பூரணமாக்கல் போன்று
இந்திய	இந்திய	{ சோமபானத்தா லுண்டாகும் பெரும் வலியானது
சுவ	சுவ	வந்த, நின்னைப்
ஆ பூணக்து	ஆ பூணக்து	பூரணமாக்குக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருக்கு—6. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நின் பொருட்டுச் சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கப்பட இருக்கிறது பேராற்றலுடையோய்! நீ தேவபூசை செய்யுமிடத்திறகு வருவாயாக அந்நமம் வந்த உண்ணை, சோமரசம் அருந்தலாலுண்டாகிய பேராற்றலானது பூரணமாக்குக என்று போலேனின்? சூரியன் கிரணங்களால் வாளைப் பூரணமாக்குமாறு எனப் பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

348. १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
एन्द्र याहि हरिभिरुप कण्वस्य सुष्टुतिम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-34-1.

ஹரீ ஹரிவிராஹ கணவஸு ஸுஷுதி |
 !வொ சுஷுஷு ஸாஸதொ ழிவம் யய ழிவாவஸொ ||

அநவயம்.

इ इन्द्र!, कण्वस्य, सुष्टुति, हरिभिः, उपायाहि, अमुष्य, दिवः, शासतः,
 दिवावसो!, दिवं, यय ||

பதவுரை

ஹ ஹரீ!	இந்திரனே!
கணவஸு	கண்ணுவ ரிஷியின்
ஸுஷுதி	அழகிய துதியின் பொருட்டு
ஹரிभि:	குதிரைகளின் வாயிலாக
உவாயாஹி	வருவாயாக.
சுஷுஷு	இவனது
ழிவ:	வாணுலகிதருக
ஸாஸ த:	{ கட்டளையிட்ட பின்னா இன்புறு கினைதன
!	பிரகாசமுள்ள இந்திர!
ழிவம்	சுவர்க்கத்திறகுப
யய	போவாயாக.

சாயண் பாடியம்.

—12. இருக்கு—7. காணணுவா நிபாதிதி ரிஷி.

நதிர! நீ கண்ணுவா, என்னும் பெயருள்ள இருடியினுடைய அழகிய நிரததைக் குறித்து குதிரைகளின் மீது வருவாயாக. எண்டு மூலத அமுஷ்ய' எனனும் ஆறும் வேற்றுமை அமுஷ்மின, (இவனில்) ம பொருளில் நின்றது. நிறகவே இவ விரதிரன வானுலகைத் ஆணையிடுகக் வைக்குமிடத்து அங்கு நாங்கள் இன்புகின்றோம். தாயிறறு) பிரகாசமுள்ள அவிக்கையுடைய இந்திர! நீவிர (நீ) சுவர்க் குச செலவூவர்களா (செலவாயாக). பனமை புகழின் பொருட்டு. ஏ, சுவர்க்கமென்னும் இவ வுலகை ஆண்டு வருகின்ற நீங்கள் (நீ) ததிறகுச செலவூர்களா (செலவாயாக) எனபதாம். (7)

ம ந திர ம் 8.

2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2
349. आ त्वा गिरो रथीरिवास्थुः सुतेषु गर्विणः ।

3 2 3 9 2 3 9 2 3 2 3 9 2
अभि त्वा समनूषत गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-95-1

சூ சுவா நிரொ ருயீரிவாவஸு: வஸுதெஷு மிவடூண: |
அஹி சுவா வஸநகுஷத மாவொ வத்ஸ ந டெநவ: ||

அநவயம்.

गिर्वणः, सुतेषु, गिरः, रथीः इव, त्वा आस्थुः, त्वा अभि, वत्सं, धेनवः,
गावः, न, समनूषत ॥

பதவுரை.

गिर्वणः ।	மிவடூண: !	{ வேத மந்திரங்களாற மந்திரத்தற குரிய இந்திர !
सुतेषु	வஸுதெஷு	{ சோமரசம் பிழிந்த முடிந்த விடங்களில
गिरः	மிர:	எமது துதியாகிய வாக்ருகள்
रथी इव	ரயீ: ஐவ	{ தோடீது செலவோன விரைவில அடையத்தக்க இலட்சியநதையடைபுமாறு
त्वा आस्थु	சுவா சூஸு:	{ விரைவில் நினபால ஒருமை யோடு சோகின்றன இந்திர !
त्वा अभि	சுவா அஹி	எமது வாக்ருகள்
वत्सं	வத்ஸ	நினனை நோக்கி
धेनव गाव न	டெநவ: மாவ: ந	கனறாக கருதி
समनूषत	வஸநகுஷத	பாற்படுகளை கருதுவனபோன்று இனிது பதழிந் துதிக்கின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12 இருக்கு—8. திரச்சி ரிஷி.

தோததிர வாக்ருகளாற போற்றத்தக்க இந்திர! சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த விடத்து எங்களுடைய துதிவடிவ வாக்ருகள், ஒரு நோக்காய்ரசென்று நினனை அடைந்திருக்கின்றன. அதிலுவமை இரதமுள்ள வீரன

இரத்ததிற சென்று அடைபுந் தேசத்தை விரைவி லடைகின்றது போன
 றெனல். மறறும், இந்நிரனே! எமது வாகுகுகள நின்னைக் குறித்துச்
 ச.ததமிழ்கினறன அதாவது துதிகுகினறன அதிலுவமை — அன்பு
 நிறைந்த, அல்லது, செலவூஞ் சீலமுள்ள பாற பசுக்கள தமது கனறைக் கரு
 திக் கதறுவன போன்றெனல். (8)

மநதிரம் 9.

350. एतो न्विन्द्रं१ स्त्वाम शुद्धं१ शुद्धेन साम्ना ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 शुद्धैरुक्थैर्वावृद्ध्वांशं * शुद्धैराशीर्वांन्ममत्तु ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-95-7.

வனதொந்தும் ஸுவாஜ சாஹு சாஹெந வஸாஜ |
 சாஹெந சாஹெநக்ஷவாஸ்யாஹம் சாஹெநாஸீவபாநததூ ||

அநவயம்

नु एत उ, शुद्धेन, साम्ना, शुद्धैः, उक्तैः, शुद्धं इन्द्रं, स्त्वाम, शुद्धैः
आशीर्वान्, वावृध्वांस, ममत्तु ॥

பதவுரை.

சு ஸு த	சு ஸு த உ	{	இருடிகள் தம்முடனே பேசல — விரைவில், வருவீர்களாக, வருவீர்களாக,
சு ஸு த	சு ஸு த உ		
சு ஸு த	சு ஸு த உ	{	பவதிதிரப்படுதலும் சாம மந்திரத்தால
சு ஸு த	சு ஸு த உ		
சு ஸு த	சு ஸு த உ	{	அவவாருய இருக்கு மந்திரங்களால
சு ஸு த	சு ஸு த உ		
சு ஸு த	சு ஸு த உ	{	சுத்தமாகிய இந்திரனே துதிப்போம். (பினனா)
சு ஸு த	சு ஸு த உ		
சு ஸு த	சு ஸு த உ	{	தோத்திரங்களால
சு ஸு த	சு ஸு த உ		
சு ஸு த	சு ஸு த உ	{	ஆயினபால முத்தியவைகளாற் சுத்தம் பண்ணப்பட்ட சோம ரசமானது
சு ஸு த	சு ஸு த உ		
சு ஸு த	சு ஸு த உ	{	பாவமிலாமை யாகிய காரணத்தால் விருத்தியாகிய அவ விருத்திரனுக்கு
சு ஸு த	சு ஸு த உ		
சு ஸு த	சு ஸு த உ	{	கனிப்பைத் தருவதாகுக •
சு ஸு த	சு ஸு த உ		

* शुद्ध आशीर्वाद्, எண்பது இருக்க.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12, இருக்கு—⁽¹⁾ விசுவாமிததிர ரிஷி.

இருடிகள் தமமுள ஒன்றை கொண்டு பேசிக்கொள்கின்றனா. அதாவது, விரைவில் நீவிர வருவீர்களாக வரில் யாம் பவித்திரத்தை யுண்டாக்குகின்ற சாமத்தாலும், அங்ஙனமே, சுத்திக்குந் காரணமான இருக்கு மந்திரங்களாலும், இந்திரனைப் பவித்திரமாகச் செய்வோம் பின்னா, சாமத்தாலும், இருக்குகளாலும் பாவமொழிந்ததால் விருத்தியாகிய அவ விரதிரனை, சுத்தியுண்டாக்குந் தோத்திரங்களால் அல்லது கரும விசேடங்களாற் போற்றுவோம் அதன பின்னா ஆவின்பால் முதலியவைகளாற் சுத்தமாகிய சோம ரசம் இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவதாம்

முன்னொரு காலத்தில் இந்திரன் விருத்திராசுரன் முதலியோர்களைக் கொன்றுவிட்டு, 'நான் பிரமகத்தி முதலிய தோஷமுடையோனாயினேன்' என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டன பின்னா அவ விரதிரன் இருடிகளிடத்திற் சென்று, இருடிகளா! நீவிர தமது சாம மந்திர கீதங்களால் என்னைப் பவித்திரப்படுத்துவீர்களாக என்றன அவ்வாறே அவர்களா சாம கீதத்தாலும், மந்திரங்களாலும், அவனைச் சுத்தப்படுத்தினார்கள் பின்னா பவித்திரமாகிய இந்திரனுக்கு வேளவி முதலிய கருமங்களில் சோம முதலிய அவிக்கையுங் கொடுத்தார்கள் எனச் சாடடியாய்நப் பிராட்டணத்தினுங் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ் விதிகாசம் இம் மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ ३ ३ २ ३ १ २
351. * यो रयिं वो रयिन्तमो यो ह्युन्मैर्धुस्रवत्तमः ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
सोमः सुतः स इन्द्र तेऽस्ति स्वधापते मदः ॥ १० ॥

இருக்கு 6-44-1.

யொ ரயிம் வொ ரயிண்தொ யொ ஹுன்மெர்ஹுஸ்ரவத்தம் ।

வொம் ஸுத் ச இந்ர தெஃஸ்தி ஸ்வாபதெ மத் ॥

அநவயம்

हे इन्द्र! यः, रयिन्तमः, यः, ह्युन्मै, धुस्रवत्तमः, सः, सोमः, वः, रयिं,

स्वधापते, ते सुतः, मदः, अस्ति ॥

* यो रयिवो, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஐந்திரே!	இந்திரனே!
यः	யஃ	யாது
रयिन्तमः	ரயின்னமஃ	மிசுந்த தனமுடையதோ,
यः	யஃ	யாது
द्युम्नै.	த்யுமனே:	விளங்கிய கீததிகளினின்று
द्युम्नवत्तमः	த்யுமனவத்தமஃ	மிசுந்த கீததிமுடையதோ,
स सोमः	ஸஃ ஸோமஃ	அசசோமரசமானது
व.	வஃ	நினது உபாசகாகளுக்கு
रयिं	ரயிம்	தனத்தைக் கொடுக்கின்றது.
स्वधापते!	ஸுடாபதே!	{ சோமமாகிய அன்னம்பாலிக்கும் இந்திர!
ते	தே	நினக்கு,
सुतः	ஸுதஃ	பிழிந்த பின்னா அச சோமரசம்
मदः	மதஃ	களிப்பைத் தருவதாய்
अस्ति	அஸ்தி	இருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—10 சம்பு வார்த்தன் பந்திய ரிஷி.

இந்திரனே! அச சோமரசம் உன்னுடைய தோத்திரத்தைப் புரிகின்ற உனது தொண்டாகளுக்குத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றது ாண்டிக் கொடுக்கின்றது எனபது எஞ்சிரின்றது எத்தனமைய சோமரசமெனின? விசேடமாகிய திரவியமுடையதும், விளங்கிய கீததிகளினினமும் மிகச்சிறந்த கீததிமுடையதுமாம் சோமரசமாகிய அன்னத்தைக் காப்பாற்றும் இந்திர! அச சோமரசம் பிழியப்பட்டதாய் உனக்குக் களிப்பைச் செய்வதாகின்றது எனபதாம்.

(10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முறமம்.

முன்னுவது அததியாயம்

முடிந்தது.

முதலாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

352, १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
प्रत्यस्मै पिपीषते विश्वानि विदुषे भर ।३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अरङ्गमाय जग्मयेऽपश्वा *दध्वने नरः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-3-17.

புதுஷெ விவீஷதெ விஸ்வாநி விதுஷெ ஹ |

சுரஜ்ஜாய ஜக்யெஃவஸாடியதெ நரஃ ||

அந்வயம்.

(हे अध्वर्यो!) नरः, पिपीषते, विश्वानि, विदुषे, अरङ्गमाय, जग्मये,
अपश्वादध्वने, अस्मै, प्रति भर ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यो!)	(ஹே சுயுயெஷா !)	(எசர்மறை யோதுவோனே !)
नरः	நரஃ	கருமத்தை நியமிப்போனாகிய நீ,
पिपीषते	விவீஷதெ	சோமரசம் அருந்த விரும்புபவனும
विश्वानि	விஸ்வாநி	{ அறிதற்குரிய பொருள்க ளினைத் தையும்
विदुषे	விதுஷெ	அறிந்தவனும
अरङ्गमाय	சுரஜ்ஜாய	இனிது சோனிப்போனும்
जग्मये	ஜக்யெ	வேளவிற செலவோனும்
अपश्वादध्वने	சுபஸாடியதெ	{ யாவரினும் முன்னே போய்ச் சோவோனுமாகிய
अस्मै	சுஷெ	இவ விரதிரன பொருட்டுச்
प्रति भर	புதி ஹ	{ சோமரசத்தை அரப்பணஞ் செய வாயாக

* दध्वने नरे, எனபன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. பரத்துவாச ரிஷி.

எசர்மறை யோதுவோய்! கருமத்திற சூரியவற்றை நியமிப்போன
கிய நீ இவ ஈந்திரன பொருட்டுச் சோமரசத்தைக் கொடுப்பாயாக. எவ
வண்ணத்தனாகிய இந்திரன பொருட டெனின்? சோமரசம் அருந்த விருமபு
வோனும், அறியத்தக்க பொருள்களனைத்தையும் அறிபவனும், இனிது
கொண்டு போய்ச் சோபபோனும், வேளவியிற் செலவூகு சீலமுடையானும்,
யாவர்கட்கும் முன்னே செல்வோனுமாகிய இந்திரனுக்கு சோமரசம் அரப
பணஞ் செய்வாயாக என முடித்துக்கொள்க (1)

தற்ப்பு —ாண்டு ஈ, எனனும் பெயாச சொல நானகாம வேற்றுமைப் பொரு
ளில் வந்த ஆறும் வேற்றுமையாம் அதுபற்றியே இருக்கோதுவாகன அபஷாட்வநே
நரே என (நியந்தாவின பொருட்டு) என நானகாம வேற்றுமையைக்கொண்டு ஒது
கின்றார்கள். நியந்தாவின பொருட்டு என்பது கருமங்கட்கு இறைவன பொருட
டென்பதாம்.

மந்திரம் 2.

353, ^{१ २} आ नो वयो वयः ^{३ २ ३ १ २} शयं महान्तं ^{३ २ ३ १ २} गह्वरेष्ठां ^{३ २} महान्तं ^{३ २} पूर्वनिष्ठाम् ।
^{३ २ ३} उग्रं ^{३ १ २} वचो ^{३ १ २} अपावधीः ॥ २ ॥

சூ நொ வயொ வய: ஸயம் உஹாந்து மஹரெஷ்டாம் உஹாந்து
[வகுவிட்டுநெஷ்டாடி ।

உஹம் வவொ சுவாவதீ: ॥

அநவயம்.

हे वयो!, शय, महान्तं, गह्वरेष्ठां, न, वयः, आ (हर), पूर्वनिष्ठां, महान्तं,
उग्रं, वच, अपावधीः ॥

பதவுரை.

हे वयो!	ஹெ வயொ!	மித்திரனாகிய இந்திர!
शय	ஸயம்	இத்தனமைய நீ
गह्वरेष्ठां	மஹரெஷ்டாம்	மலைக் குகையி ளுள்ள
न	ந:	எங்களுடை ய
महान्त	உஹாந்து	மிகுதியாகிய

वयः	வய:	சோமமென்னும் அன்னத்தைக்
आ (हर)	சூ (ஹா)	{ கொண்டு வந்து கொடுப்பாயாக. (கொடுத்தது)
पूर्विनेष्टां	வாஹிஷ்டெநஸ்தாம்	முந்திய பந்தத்திலுள்ள தும்
महान्तं	உஹாண்டம்	மிகுந்த தும்
उग्र	உஹம்	{ பசி தாக நிமித்தமாய் அஞ்சுகின் மேன என்னுள் கொடிய னா மாகிய
वचः	வகு:	எனது பரிதாப வாதத்தையை
अपावधी	அபாவஹி:	{ நீக்குவாயாக அமர (நேவ) வழி யிற் கொப்பாயாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2. வாமதேவன, அல்லது, சாகபூதர் ரிஷி.

நண்பனாகிய இரதிரனே ! இதனமைய நீ பெரும் வலிவுள்ள மலைக் குகை முதலியவைகளி லிருக்கப்பெற்ற, எங்களுடைய சோமரசமாகிய அன நத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து, பேராழ்மலுடைய ஆதி சமசாரத்தில் இருக்கப்பெற்ற பசிதாக நிமித்தத்தாற் (வரும்) பயங்கரமாகிய எமன் (பரிதாப) வாதத்தையை நீக்குவாயாக. “பசி தாகங்கள், உக்கிரம் உனை” என்று மறைமொழியையும் ஈண்டுணாக தேவதனமை யடையச் செய்வாயாக எனபது பொருள் அதைப்பெற்ற பசி தாகங்க ளொழிகின்றன எனபதாம் ‘உண்மையில் தேவர்கள் உண்டில்லா குடித்திலா’ என்னும் மறை வாக னாற் பெறப்படுகின்றது எனபது பொருள் (2)

தற்ப்பு —மலைச் சிகரத்திற் படிந்துள்ள விருத்திரன் என்னும் மேகத்தைக் கடிந்தவன், சத்திருக்களின் கொடிய வாக்குறையுங் கடிந்தவன் இரதிரன் என பாருமுளா

மந்திரம் 3.

२ ३ २३ २ ३ १ २ ३ १ २
354. आ त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्चयामसि ।
३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २
तुर्विकर्मि मृतीषह * मिन्द्रं शविष्ठ सत्पतिम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-67-1.

சூ சூர்யம் யயோதயே ஸுமநாய வர்த்தயாஹி ।
துவிகர்மஷி மீர்திஷஹ * மிந்த்ரம் ஷவிஷ்ட சத்பதிம் ॥

* इन्द्र शविष्ठ सत्पते, எனபது இருக்கு.

அநவயம்

हे शविष्ठ इन्द्र !, ऊतये, सुम्नाय, रथ यथा, तुविकूर्मि, ऋतीषह, सस्पति,
त्वा इन्द्र, आवर्त्तयामसि ॥

பதவுரை

हे शविष्ठ इन्द्र !	ஹே ஸவிஷ்ட ஐந்திர !	பேராற்றலுடைய இந்திர !
ऊतये	ஊதயெ	{ தனது பாதுகாப்பின் பொருட் டும்
सुम्नाय	ஸுமநாய	சுகத்தின் பொருட்டும்
रथ यथा	ரதம் யதா	இரத்ததைச் சுற்றிவிடப்பதுபோல
तुविकूर्मि	துவி கும்பி	வியப்புள்ள வலியையுடையவனும்
ऋतीषह	ஐதீஷஹம்	{ துன்புறுத்தவோர்களை யடக்கு வோனும்
सस्पति	ஸஸ்பதிம்	{ நல்லவர்களைப் பாதுகாப்போனு மாகிய
त्वा इन्द्र	த்வா ஐந்திரம்	இந்திரனாகிய நின்னை
आवर्त्तयामसि	ஆவர்த்தயாமி	{ சுற்றித்திரிபுமாறு செயவிக்க ளேம (சுகத்தை வளரச்செயு மாறு செயவிக்கின்றேம்)

சாயண பாடியம்

காண்டம்—1 இருக்கு—1. பிரியமேதரிஷி

இந்திர ! உன்னைச் சுற்றமாறு செய்கின்றேம யாம் எதன் பொருட்
டெனின் ? எங்களைக் காப்பாற்றுகிற பொருட்டும், சுகத்தின் பொருட்டிடமாம்.
எதைப் போலெனின் ? இரத்ததை (வண்டியை) பாதுகாப்பின் பொருட்டும்
சுகத்தின் பொருட்டும் சுற்றித்திரிபுமாறு செயவித்தல போன்று மிகுந்த
வலியுடைய இந்திரனே ! மிகுந்த கருமமுடையவனும், துன்புறுத்தவோ
ர்களை யடக்குவோனும், நல்லோர்களைக் காப்பாற்றுவோனுமாகிய நின்னைச்
சுற்றுமபடி. (விருத்தி பண்ணுமபடி) யாம் செயவிக்கின்றேம் என முடித்துக்
கொள்க. (3)

மந்திரம் 4.

३५५. स पूव्यो *महोनां वेनः ऋतुभिरानजे ।
२३ २३ १२ ३१ २२
यस्य द्वारा मनुः पिता देवेषु धिय आनजे ॥ ४ ॥
२३ २३ १२ ३२ ३२ १२ ३२

இருக்கு 8-83-1.

* महाना, என்பது இருக்கு.

ஸ வ குவெஷு-ஹ உஹோநாஃ வெநஃ சூ-தூ-விரா-நஜே |
யஸு-அரா-உநஃ விதா ஷெவெஷு-யிய சூ-நஜே ||

அநவயம்.

यस्य, द्वारा, धियः, देवेषु पिता, मनुः, आनजे, सः, पूर्य, महोनां,
ऋतुभिः, वेनः, आनजे ||

பதவுரை.

यस्य	யஸு	எவ விரதிரனை
द्वारा	அரா	அடைவதற்கு உபாயமாகிய
धियः	யிய:	கருமங்களை,
देवेषु पिता	ஷெவெஷு-விதா	{ தேவர்களுள் அனைவரையும் பாதுகாக்கின்ற
मनु	உநஃ	மனுவானவா
आनजे	சூ-நஜே	அடைவிக்கின்றாரோ,
सः	ஸ:	அவ விரதிரன
पूर्य	வூ-வ்ய:	முக்கியமானவன.
महोनां	உஹோநாஃ	{ பூசித்தற்குரிய வேளவிதலைவர்க ளுடைய
ऋतुभिः	சூ-தூ-விய:	வேளவிகள் வாயிலாக
वेनः	வெந:	அவிகளை விருமபி (ம)
आनजे	சூ-நஜே	வருகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. பிரகாத ரிஷி.

எவ விரதிரனை அடைவதற்கு உபாயமாகிய கருமங்களை, தேவர்களுள் அனைவரையும் பாதுகாக்கும் மனுவானவரோ, அவ விரதிரன சிறந்தவன அவன, போற்றத்தக்க வேளவிதலைவர்களுடைய வேளவிகளென்னும் நிமித்தங்களால் அவர்களுடைய அவிகளை விருமபி, வருகின்றன

(4)

குறிப்பு—महाना, எனவும் பாடம்

மந்திரம் 5.

2 3 92 32 3 9 2 3 23 2
356. यदी वहन्त्याशवो आजमाना रथेष्व ।

9 2 322 3 23 9 2
पिवन्तो मदिरं मधु तत्र श्रवांसि कृण्वते ॥ ५ ॥

யஜீ வஹஞ்ஞாஸவொ ஸ்ராஜமானா ரதேஷ்வா ।

விவஹொ உஜிரம் மது தத்ரு ஸ்வாஹ்வி க்ருண்தெ ॥

அநவயம்

रथेषु, आजमानाः, आशवः, यदि, आवहन्ति, तत्र, मदिरं, मधु, पिवन्तः,
श्रवांसि, कृण्वते ॥

பதவுரை.

रथेषु	ரதேஷ்வ	இரதங்களில்
आजमाना	ஸ்ராஜமானா:	விளங்கப்பட்டவர்களும்
आशवः	சூஸவ:	{ வினை விப செலவோகளுமான மருததுக்கள்
यदि	யஜி	எவ வேளவியினகண்
आवहन्ति	சுவஹந்தி	{ நினனை அடையச் செய்கின்றாரா களோ,
तत्र	தத்ரு	அவ வேளவியில்
मदिरं	உஜிரம்	களிப்பதைத் தருவதும்,
मधु	மது	{ சுவை மலிந்ததுமாகிய சோம ரசத்தை
पिवन्त	பிபஸந்த:	அருந்தினவர்களாகி
श्रवांसि	ஸ்ரவாஹ்வி	அன்னங்களை
कृण्वते	க்ருண்தெ	{ மழைவாரிலாக உண்டாக்குகின் றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருந்தும்—1 கவாவசிய அநந்தியேய ரிஷி

இந்திரனை 1 தேவர்களில் விளங்கப்பட்டவர்களும் வினைவிற் செலவொ
களுமான மருததுக்கள் எவ வேளவியில் நினபாற் சோகுகின்றார்களோ,
அதாவது நினனை யாடையாரா வ செய்கின்றார்களோ, அவ வேளவியில் களிப
பை யுண்டாக்குவது தம், மிகுந்த சுவையுள்ளது (நீரினசுவை முதலியவற்றி
னுஞ் சிறந்த சுவையுடையது) மாகிய சோமமெனனும் அன்னத்தை அருந்

தினவாகளாய் மழைவாயிலாக அன்னங்களை யுண்டாகுகின்றார்கள் அல்லது, விளங்கப்பட்டவாசனும், விடைவிட செலவொருநாள் களிப்பை, தருளு சோமத்தை யருந்தினவாசனாகலா 'வேடபேயர்கள், அதாவது வேள வித தலைவர்கள், சோமத்தை எவ வேளவியில் ஒருதங்காரிற் சோககின்றார்களோ, அவவேளவியில் பிழிந்தெடுத்தல் முதலான கருமங்களாற் புகழ்ப்பட்ட சோமரசமாகிய அன்னங்களை யுண்டாகுகின்றார்கள் என்பதுமாம். (5)

மந்திரம் 6.

357. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
त्यमु वो अप्रहणं गृणीषे शवसस्पतिम् ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्रं विश्वासाहं * नरं शचिष्ठं

॥ ६ ॥

இருக்கு 6-44.4-

தமிழ் வொ சுபு ஹண் மூணீஷெ சவவஸ்பதி |
ஐந்தும் விஸ்வாஸாஹம் நரம் சசிஷ்டம் விஸ்வெஷஸ |

அரவயம

(हे ऋत्विज ! यजमाना !) य , अप्रहण, शवस., पति, विश्वासाह, नरं,
शचिष्ठ, विश्ववेदस, त्यमु, इन्द्रं गृणीषे ॥

பதவுரை

हे ऋत्विज !	ஹே ஃகிவிஜ :	வேடபேயர்களே !
यजमाना !	யஜமானா :	தலைவர்களே !
य	ய :	உங்கட்காக
अप्रहण	சுபு ஹண்	{ அனாக்கட்கு அநுகூலகம் பண்ணுபவனும்
शवस	சவவஸ :	ஆற்றலுக்கு
पति	பதி	இறைவனும்
विश्वासाह	விஸ்வாஸாஹம்	{ எல்லாவிடங்களிலும் அடக்க பண்ணும்
नर	நரம்	தலைவனும்
शचिष्ठं	சசிஷ்டம்	{ உளவறி முந்தைய கருமத்தறிந்து பவனும்
विश्ववेदसं	விஸ்வவெஷஸம்	{ தனங்களினைத் தந்தது முடைய மாகிய
त्यमु इन्द्रं	தமிழ் ஐந்தும்	அவ் வித நிபந்த
गृणीषे	மூணீஷெ	புகழ்க்கொடுப்பன.

* नरं महिष्ठं विश्वचर्षणिम्, என்பது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6 சமய ரிஷி

வேடபோராகாள! தலைவாகாள! உங்கணிமித்தம் அவ விந்திரணையே
துதிககினேறேன அல்லது, நீங்கள் துதிப்பீர்களாக எவ விதமாகிய இந்
திரணை யெனின? அனபாகடகு அருகிரகிப்போனும், ஆற்றலைப் பாதுகாப்
போனும், சூதுருக என்னவாகியும் அடக்குவோனும், நியமிப்போனும்,
வேளனி முநலிய கருமங்களில் இருப்பவனும், எல்லாத தன்முடையவனு
மாயெவனை அதுதிககினேன. எனபதனோடு சோததுகடுகளாக. (6)

மந்திரம் 7.

358. ^{१ १ ३ ३ १ २ ३ १ ३} दधिक्राव्णो अकारिपं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।

^{३ २ ३ १ २ ३ २ १ २} सुरभि नो मुखा करत्प्र न आयूँषि तारिषत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 5-32-1.

உயிசூராவொ ஸ்காரிஷம் ஜிஷ்ணாஸ்வஸ்ய வாஜினஃ ।
ஸுரபி நொ மூபா கரத் ந - - - - - தாரிஷக் ॥

அந்வயம்.

ஜிष्णोः, अश्वस्य, वाजिनः, दधिक्राव्णः, अकारिपं, नः, मुखा, सुरभि,
करत्, नः, आयूँषि, तारिषत् ॥

பதவுரை.

ஜிष्ணो.	ஜிஷ்ணா:	வெல்லுஞ் சீலமுடைய தும
अश्वस्य	அஸ்வஸ்ய	குதிரை வடிவங் கொண்ட தும
वाजिनः	வாஜின:	வேகமுள்ள தும
दधिक्राव्ण.	ததிகிராவண:	{ ததிகிராவன, எப்பபட்டதுமா கிய ஆசனினி தேவநையின துதியைச்
अकारिपं	அகாரிஷம்	{ செய்கின்றோம். (அவ் வகனினி தேவநைத்
नः	ந:	எமது
मुखा	மூபா	{ கண், வாய் முநலிய இருநிரியங் களை

सुरभि	ஸுரபி	வலிபுடையனவாகச்
करत्	கரசு	செய்க்கு. மறநும்
नः	நஃ	எமது
आयूषि	ஆயுஷி	ஆயுட்களை(யும்)
मत्तारिषत्	மதாரிஷ்சு	விருத்திபண்ணுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

ததிககிராவன, எனபது ஒரு அகிகினி விசேடம். அதுவும் குதிரை வடிவமாம். பாண்டு “அகிகினி தேவதைகளினின்று இயற்கையிலடங்கியது குதிரை வடிவாகி எது குதிரையென நின்றது” என்றற ரெடகதநிய வேட்போர் பிராமணம் என்னும் மறை வாகுஞ் சிந்திக்கற்பாலது. அந்நகைய ததிககிராவன், என்னும் அகிகினி தேவதையினுடைய தேவதையினைத் செய்கின்றேன எனபதாம். வெல்லுந் சீலமுள்ள குதிரை வடிவமுடையதும், வேகங் கொண்டதுமாகிய அத் தேவதை, எங்குந் திரை முதலிய இரத்திரியங்களை வலிபுடையனவாகச் செய்கு. எங்குந் திரை ஆயுட்களையும் இனிது விருத்திபண்ணுக. (எனபது பொருள்) (7)

மந்திரம் 8.

३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २
359. पुरां भिन्दुर्गुवा कविरमितौजा अजायत ।
२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
इन्द्रो विश्वस्य कर्मणो धर्त्ता वज्री पुरुदुतः ॥ ८ ॥

இந்திர 1-11-4.

புராஃ பிந்துர்஑ுவா கவிரமிகைஜா அஜாயத |

இந்திர விஸ்வஸு கர்மணோ ஧ர்தா வஜ்ரி புரூதுதஃ || 8 ||

அநவயம்.

புராஃ, பிந்துஃ, ஑ுவா, கவிஃ, , விஸ்வஸு கர்மணஃ, ஧ர்தா, வஜ்ரி, புரூதுதஃ, அஜாயத, இन्द्र ||

பதவுரை.

புரர்	வாராஃ	பகைஞரின் நகரங்களைப்
மிந்ரு:	விந்ரு:	பிளக்கின்றவனும்
யுவா	யுவா	என்ற நகரண்ப பருவத்தனும்
கவி:	கவி:	நுண்ணறிவினனும்
அமிதௌ,	அமிதௌ:	பேராற்றலுடையானும்
விஷ்ணு கர்மண:	விஷ்ணு கர்மண:	கரும காண்டங்களினைத்தையும்
யத்	யத்	பரிபாலிப்பவனும்
வஜ்ரி	வஜ்ரி	வசகிராபுதர தாங்கினவனும்
புரூத:	வாராஷ்டு:	{ பலலோகாராற்ற றுதிக்கப்பட்ட டோனும்
அஜாயத	அஜாயத	ஆனவனை
இந்ரு	இந்ரு:	இந்திரன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. சேதா மதுச்சந்திரி.

இவ் விந்திரன், மேற் கூறப்படுங் குணங்களை யுடையவ னாகின்றான். எவ் விதமான குணங்களை யுடையானெனின? அவை வருமாறு.—சத்தரு நகரங் களைப் பிளக்கின்றவன், எக காலுங் கிழத்தனமையை யுடையானேன, நுண் ணறிவினன், பெரும வலியுடையவன், சோதிட டோம முதலிய கருமங்களைப் பாதுகாப்பவன், வேளவித தலைவனைப் பாதுகாத்தற் பெருநடு இடையருது வசகிராபுதர தாங்கினேன், இருக்குமறை யோதுவோ முதலான பலலோ களால் அவ வக கருமத்திற் றுதிக்கப்பட்டவன் எனபதாம். (8)

முதலாவது கண்டம்

முற்றம்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அததியாயம்—4. கண்டம்—2.

புத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

360. १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
प्रप्र व सिन्दुमसिषं वन्दद्वीरायेन्दवे ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
धिया वो मेधसातये पुरन्ध्या विवासति ॥ १ ॥

இருக்கு 3-69-1.

புபு வ ஸிந்துமஸிஷம் வந்த்வீராயெந்தவெ |
யியா வொ மெயவாத்தயெ வுரந்ஜா விவாஸதி ||

அந்வயம்.

(हे अध्वर्यादयः !,) वः, सिन्दुमं, इषं, इन्दवे, प्र प्र, वः,
मेधसातये, पुरन्ध्या, धिया, आविवासति ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यादयः !)	(ஹெ ஸுய்ய-ஆதயஃ !)	(ஹேவடீபா முதலீயாகளே !)
वः	வஃ	நீங்கள்
सिन्दुमं	சிந்துமம்	மூன்று துதிகளோடு கூடிய
इषं	இஷம்	அன்னத்தை
वन्दद्वीराय	வந்த்வீராய	வீரர்களாற் புகழ்த தகவனும்
इन्दवे	இந்தவெ	பிரகாசனுமாகிய இந்திரனுக்குச்
प्रप्र	புபு	சோப்பிரகாராக (அவ் விந்திரன்)
वः	வஃ	உங்கட்கு
मेधसातये	மெயவாத்தயெ	{ வேளவி யதுடானத்தின் பொருட்டு
पुरन्ध्या	புரந்ஜா	மெய்யறிவை புண்டய
धिया	யியா	கருமங்களால்
आविवासति	ஆவிவாஸதி	நலன் செய்வன,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருங்கு—1 பிரியமேதா நிஷி.

வேடபோ முதலானவாகளே! (எச்சரோதுவோ முதலானவாகளே! எனபதுமது) நீவிர், மனம், வாகு, காயம் எனனும் மூன்றினாலுந் துதிக்கப் பட்ட அனந்ததை நிறைபச் செயவீர்களாக யாக்கெனின்? வீரர்கள போற்றுகின்ற இந்திரனுக்கு அல்லது, பயன்களை, அல்லது, மழைகளை நிரப்புவோனுக்கு (இதனால்) அவ் வீர்திரன் உங்கட்கு வேளவி முதலியவற்றின் பொருட்டு மிககுணாவோடு கூடிய கருமத்தினின்றும் வேண்டிய பலனைக் கொடுத்தலாற் பெருமை பாராட்டுவான் எனபதாம். (1)

மந்திரம் 2.

3 92 3 2 3 2 3 2 3 2 3 9 2
361. कश्यपस्य स्वर्विदो यावाहुः सयुजाविति ।
2 3 2 3 9 2 3 2 3 9 2 2 3 9 2
ययोर्विश्वमपि व्रतं यज्ञं धीरा निचाय्य ॥ 2 ॥

கசுயபவஸ்ய ஸ்வவி-ஹு யாவாஹு: ஸயுஜாவிதி |
யயொவி-ஸுயவ வி-வ்ரு-தம் யஜ்ஞம் ஧ீரா நிவாயு ||

அநவயம்.

कश्यपस्य, यौ, ययोः, विश्वं अपि व्रतं, यज्ञं, इति, निचाय्य, सयुजौ,
स्वर्विदः, धीराः, आहुः ॥

பதவுரை.

कश्यपस्य	கசுயபவஸ்ய	{ எல்லாவற்றையு முண்ணுகின்ற இந்திரனுடைய
यौ	யௌ	{ இரண்டு குதிரைகள் எவை களோ,
ययोः	யயொ:	எவ்விரண்டு குதிரைகளின்
विश्वं अपि व्रतं	விஸ்வம் அபி வ்ரு-தம்	கருமங்க ளினைத்தும்
यज्ञं	யஜ்ஞம்	வேள்வியின் பொருட்டேயாம்
इति	ஐ-தி	என்றிவவாறு
निचाय्य	நிவாயு	நிச்சயித்துக் கொண்டு
सयुजौ	ஸயுஜௌ	{ அக குதிரைகள் சோததுப் பூட் டப்படுகின்றன வென்று
स्वर्विदः	ஸ்வவி-ஹு:	சவாககத்திலுள்ள
धीराः	஧ீரா:	தீரர்கள்
आहुः	ஆஹு:	சொல்லுகின்றோர்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

காண்கின்றவன் கசியபன் “கசியபன் காண்கின்றவனாகின்றான்” என்று ஏனைய மறையுங் கூறுகின்றது எல்லாவற்றையும் பாக்கின்ற அதாவது எல்லாவற்றையு முனாகின்ற அததகைய இந்திரனுடைய இரண்டு குதிரைகள் எவைகளோ, எவைகளுடைய எல்லாக் கருமங்களும் வேளவி செய்யு மிடத்தைக் குறித்தே யாம், என்றிவ்வாறு நிச்சயித்துக்கொண்டு அக் குதிரைகள் தூணாகவே பூட்டப்படுகின்றனவென்று சவாகக் மடைந்தோர்களான தீராகள் சொல்கின்றார்கள் அல்லது, கசியபன் எனறது பிரசாபநியாவன், “கசியபன் எட்டாமவன் அவன் மாமேருவை விடான்” எனனும் ஏனைய மறையாலுங்காண்க எல்லாவற்றையு முன்றும் அவனுடன் கூட்டித் தொடர்பவர்கள் எந்தத்தேவர்கள் எனச் சனங்கள் கூறுகின்றார்களோ, வேற முணாந்த அவர்களே மித்திர வருந்தேவர்கள் “பகல மித்திரன் இரவு வருணன் என்பது ஐதரேயப் பிராமணம் எல்லாக் காரியங்களும் அவ் விருவர்களிடத்து மடங்குதலின் எனக் அல்லது, இந்திரன் அக்கினி என்ப நுமாம் அவ் விருவாருமே எல்லாவற்றையுந் தாங்குகின்றவர்களாதலின் என்க. இக்கருத்துக்கொண்டே இம் மந்திரத்திற்கு, இந்திரனும், அக்கினியுந் தேவதைகள் என முன்னாக் கூறப்பட்டனா

(2)

மந்திரம் 3.

362. १२३ १२ ३ १२ ३ १२
अर्चत प्रार्चत नरः प्रियमेधासो अर्चत ।

१२ ३ २ ३२३ ३२ ३२२
अर्चन्तु पुत्रका उत पुरमिद् धृण्वर्चत ॥ ३ ॥

இருக்கு 3-61-5

கவயுத் பூரவயுத் நரஃ ப்ரியமேதாஸோ அர்வயுத் ।

கவயுன்து பூத்ருகா உத புரமித் துண்வர்வயுத் ॥

அநவயம்.

ஃ நர.!, அர்வத, ப்ரார்வத, ஃ.!, அர்வத, உத, புத்ருகா, அர்வ்து,
புரமித், துணு, அர்வத ॥

பதவுரை

हे नर, !	ஹே நரஃ !	{ கருமததிரகு இறைவர்களான வேட்போ முதலானவர்களே ! நீவி
अर्चित	சு அ-த	இந்திரனைப் போற்றுவீர்களாக
प्रार्चित	ப்ரா அ-த	சிறப்பாகவும் பூசிப்பீர்களாக.
प्रियमेधास !	ப்ரியமேயாஸஃ !	வேளவியி லன்புடையோர்களே !
अर्चित	சு அ-த	(நீவி) போற்றுவீர்களாக
उत्	உத	மற்றும்
पुत्रका	பு-து-காஃ	புத்திராகளும்
अर्चन्तु	சு அ-த-னு	ஆராதிப்பீர்களாக.
पुरमित्	பு-ர-மி-த	{ போற்றுவோகட்கு நிறையச் செய்வோனும்,
धृणु	யு-ணு	{ சததருவை யடக்குவோனும் கிய இந்திரனை
अर्चित	சு அ-த	(நீவி) ஆராதிப்பீர்களாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—3 பிரியமேதா ரிஷி

கருமங்கட்கு நியந்தாவான வேட்போ முதலியோர்களே ! நீங்கள் இந்திரனை யாராதிப்பீர்களாக, மற்றும், கோத்திரத்தால இந்திரனையே இனிது போற்றுவீர்களாக. பிரியமேதா ரிஷி சம்பந்த முடையார்களே ! அதாவது அந்தக் கோத்திரத்தவர்களே ! நீங்கள் இந்திரனை யாராதிப்பீர்களாக, புத்திராகளும் இந்திரனை யாராதிப்பீர்களாக. மற்றும், துதிப்போகளை வேண்டியதைப் பூரணமாகவுவோனும், பகைஞர்களை யடக்குகு சீலமுள்ளவனுமாகிய இந்திரனைப் பூசிப்பீர்களாக எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३ १ २२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
363. उक्थमिन्द्राय शंस्यं वर्द्धनं पुरुनिःषिधे ।

३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

शक्रो यथा सुतेषु नो राणत् सख्येषु च ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-10-5.

உக்தித்ராய ஸம்ஸ்யம் வர்த்நம் புரூநிஷிதே ।

ஸக்ரோ யதா ஸுதேஷு நோ ராணக்ஸ வக்ஷேஷு ச ॥

அநவயம்.

புருனி:பிதே, இन्द्रாய, வர்ட்ந, உக்थ, ஶக்:, ந:, சுதேபு, ச சஸ்யேபு, யதா,
ராரணத், ஶ்ஸ்யஸ் ||

பதவுரை.

புருனி பிதே	புருனி:பிதேய	{ மல்லாச சதனுருககளைபுங் கொலலுகின்ற
இन्द्रாய	ஐந்தாய	இந்திரன பொருட்டு
வர்ட்ந	வர்ட்நம்	விருத்திகஞ்ச சாதனமாகிய
உக்थ (ஸ்ய)	உக்ம் (ஸம்ஸ்யம்)	துதி விசேடம் (புதழைபாலும்)
ஶக்	ஸக்து:	இந்திரன
ந.	ந:	எங்களுடைய
சுதேபு	ஸுதேபு	புத்திராகள விஷய, நதி யும்
ச	ச	ம, ப, யம்
சஸ்யேபு	ஸஸ்யேபு	நண்பர் என விஷய, நதி யும்
யதா	யதா	எவ்வாறு
ராரணத்	ராரணக்	{ இலாகினை மந்திரம், (புதழைபாலும்) இன, அவ்வாறே
ஷ்ஸ்ய	ஸம்ஸ்யம்	போற்றித் தக்ககான

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—4 மந்திரம்

விருத்திகஞ்ச சாதனமாகிய வேத மந்திரம் இந்திரன பொருட்டு எங்
களா லோதற்பாலது எவ்விதமாகிய இந்திரன பொருட் டெனின² அநே
கம் பகைஞர்களை யொழிக்கத் தக்கவன் பொருட்டு இந்திரன எங்களுடைய
புத்திராகளிடத்தும், மித்திராகளிடத்தும், எங்களுள் சிறப்பாக இரைவா
னே, அதாவது எமது மந்திரோச்சாரணத்தால் கனிபபுறம் இந்திரன எங்க
ளுடைய மகனாயி, நண்பரனாயும் பல்வகையாக எவ்வாறு புதழ்கின்ற
னே, அவ்வாறே அவன் போற்றத்தக்ககான என மேலே கூடுக (1)

மந்திரம் 5

3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2

364. विश्वानरस्य वस्पतिसनानतस्य श्वसः ।

9 2 3 2 3 9 2 3 9 2

एवैश्च वर्षणीनामूती हुवे रथानाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-68-4.

விபாநரஸ்ய வஸ்து திநாநதஸ்ய ஸவஸஃ |
 வனவெஸ்ய வஷ்டுணீநா உதூதீ ஹுவெ ரயாநாடி ||

அந்வயம்.

विश्वानरस्य, अनानतस्य, शवसः, पतिं, वः, चर्षणीनां, एवै, रथानां,
 ऊती, हुवे ||

பதவுரை.

विश्वानरस्य	விபாநரஸ்ய	பகைஞர்கள்மேற செல்வோனும்
अनानतस्य	சுநாநதஸ்ய	{ அத்துருக்கட்கு வணங்காதோ னும
शवसः	ஸவஸஃ	ஆற்றலுக்கு
पतिं	பதிஃ	{ இறைவனுமாகிய இந்திரனை மருததுக்களா!
वः	வஃ	உங்களுடைய
चर्षणीनां	அஷ்டுணீநாஃ	சேனைகளின்
एवै	வனவெஸ்ய	காணத்தேதாடு (-- -- --)
रथानां	ரயாநாஃ	இரதங்களுடைய
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பின பொருடும்
हुवे	ஹுவெ	அழைக்கின்றேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. பிரியமேத ரிஷி.

எல்லாச் சததுருக்களையும் அடக்குகின்ற, அல்லது, பகைஞர்கட்கு வணங்
 காமையை யடைச்செய்கின்ற ஆற்றலுக்கு இறைவனாகிய இந்திரனை, ஈண்டு
 இந்திர சம்பந்தமுடைய மருததுக்களுங் கூறப்படுகின்றாராள். ஆனால், மருத
 துக்களா, எனனுஞ் சொல் இல்லை அங்ஙனமாபிஷம, நீங்கள் எனனுஞ்
 சொல்லின வலியால் பெறப்பட்டார்கள் என்கொள்க மருததுக்களா! உங்க
 ளுடைய சேனைகள் நடைபயதுடன், அல்லது, இந்திரனுடைய சேனைக
 ளான உங்களுடைய நடைபுடன் ஒரு நிலைக்களத்துள்ளா உங்களுடைய இரதங்
 கள செலவதுடன் அழைக்கின்றேன அதாவது நடந்து செல்பவாக
 ளோடும், இரதங்களிற் செல்பவாகளோடும் (மருததுக்களோடும்) இந்திரனை
 யழைக்கின்றேன எனபது பொருள். அல்லது, வேளவித தலைவர்களே!
 உங்களுடைய சேனைகளுக்கள இரதமுடையவர்கள் என்கால் பேராகளம
 புகுகின்றார்களோ, அப்போது அவர்களுடைய அங்குலத்தின் பொருட்டு
 இந்திரனை யழைக்கின்றேன எனினுமாம்.

மந்திரம் 6.

365. *सवाः यस्ते दिवो नरो धिया मर्त्तस्य शमतः ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
ऊती स बृहतो दिवो द्विषो अंहो न तरति ॥ ६ ॥

இருக்கு 6-2-4.

வவா: யவெஹி ஹிவா நரோ யியா உதூஷஸி ஸஉத: |

ஊதீ வ வ்ரஹதொ ஹிவொ ஹிஷா ஸஹொ ந தரதி ||

அநவயம.

शमतः, मर्त्तस्य, दिवः, ते, धिया, नरः, सखा, स, बृहतः, दिवः, यः,
ऊती, अंहो न, द्विषः, तरति ॥

பதவுரை

शमतः	ஸஉத:	{ அடங்கி நல்வழியிற் செல்லு கின்ற
मर्त्तस्य	உதூஷஸி	மணிநார்களுக்குள்
दिवः	ஹிவ:	{ பிரகாசமுதலிய குணமுடையோ னாகிய
ते	தெ	உன்னுடைய
धिया	யியா	துதியால்
नरः	நரா:	எமமணிதன
सखा	வவா	(உணனை) போற்றுகின்றானே,
स.	வ:	அமமணிதன
बृहतः	வ்ரஹத:	மகாஹம்
दिव	ஹிவ:	பிரகாசமுடையவனுமாகிய
य.	ய:	யாதொரு நினது
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பினால்
अंहो न	ஸஹொ ந	பாவததைக கடப்பதுபோற
द्विष	ஹிஷ:	சத்துருக்களைக
तरति	தரதி	கடக்கின்றான.

* ऋधद् यस्ते सुदानवे विर्यामर्त्तः शशमते उत्तीष, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. பரததுவாச ரிஷி.

கருமானுஷ்டானததால அடங்கிய விருத்தியுள்ள (தமது நெறியி லுள்ள) மனுடாகளுக்குட பிரகாச முதலிய குணமுள்ள உன்னுடைய தோத திரக்தால எமமனிதன (உனனை) துதிப்போகுகின்றானே, மித்திரனாகி னானே, எனபதுமது. அவன ஒளியுடைய நினது பெரும் பாதுகாப்பால பாவததைக கடப்பதுபோற பகைஞர்களைத் தாண்டுகின்றான் எனபதாம். (அவன சததுருக்களாற றுனபுறான எனபது பொருள்) (6)

தூர்ப்பு —மூலத்தில் 'மனிதனுடைய' என்னும் ஒருமை சாதி யொருமை

மந்திரம் 7.

366. ^{3 9 2 3 3 2 3 2 3 9 2} விभोष्ट इन्द्र राधसो विभ्वी रातिः शतक्रतो ।

^{9 2 3 9 2} अथा नो विश्वचर्षणे * बृम्नं सुदत्र मंहय ॥ ७ ॥

இருக்கு 30-73-13.

விலொஷ ஐத்ர ராடவொ விவீ ராதிஃ ஸதக்ரதொ ।
அதா நொ விஸ்வசர்ஷணெ * ப்ருமன்ஃ சுதத்ர மஹய ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो! इन्द्र!, विभोः, ते, राधसः, रातिः, विभ्वी, अथ, विश्वचर्षणे,
सुदत्र!, नः, बृम्नं, मंहय ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो! इन्द्र!	{	ஹெ ஸதக்ரதொ !	{	அநேக கருமங்களைபுடைய - இன்
		ஐத்ர !		திர !
विभो.		விலொ:		வியாபகனாகிய
ते		தெ		நிவது
राधस.		ராடவ:		தனங்களின்
रातिः		ராதி:		கொடையானது
विभ्वी		விவீ		மகத்தாயிருக்கின்றது.
अथ		அத		இதனால்
विश्वचर्षणे		விஸ்வசர்ஷணெ		அனைத்தையுங் காண்கின்றவனான

* बृम्ना सुदत्र, எனபது இருக்கு.

सुदत्र !	ஸுஹத்ரு !	{ மங்கல வடிவ ராகையுடையவனு மாகிய இந்திரனே ! நீ
न	ந:	எங்கட்குத்
शुक्लं	சிறீஞ்ஞம்	தனத்ததைத்
मह्य	மஹ்ய	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. அததிரி ரிஷி

அநேக கருமங்களையுடைய இந்திர ! நின்னுடைய தனம் வழங்கலாகிய
மிகுந்த கொடையானது பெரியதாம் இக்காசனத்தால் அனைத்தையும்
காண்போய் ! மங்கலமாகிய ராகையுடைய இந்திர ! நீ எங்கட்குத் திரவியத்
தைத் கொடுப்பாயாக எனபதாம். (7)

மந்திரம் 8.

१२ १ २ ३ १ २२
367. वयश्चित्ते पतत्रिणो द्विपाचतुष्पादर्जुनि ।
२३ १२ ३१ २२ ३ १ २२ ३ १२
उषः प्रारन्तूँरनु दिवो ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-49-3.

வயஸ்சித்தை பதத்ரிணோ திவாஹதஸ்பாஹஜஸுமி ।
உஷ: ப்ராரன்தூர்நு திவோ || 8 ||

அநவயம்.

अर्जुनि, हे उषः !, ते, ऋतून् अनु, द्विपात्, चतुष्पात्, पतत्रिणः, वयश्चित्,
दिवः अन्तेभ्यः, परि, प्रारन् ॥

பதவுரை.

अर्जुनि	ஈஜஸுமி	வெணமைநிற முடைய
हे उषः !	ஹ உஷ:	உஷாதேவதையே !
ते ऋतून् अनु	தே ஈதூநு ஈநு	நீ உதயமான பின்னரே
द्विपात्	திவாஈ	மனிதா தேவா முதலியோர்களும்
चतुष्पात्	ஹதஸ்பாஈ	கோ முதலியவைகளும்
पतत्रिण.	பதத்ரிண:	இறக்குகளையுடைய
वयश्चित्	வயஸ்சி	பறவைகளும்
दिवः अन्तेभ्यः	திவ: ஈன்தே:	வெளியிடங்களினின்று
परि	பரி	மேல
प्रारन्	ப்ராரநு	இனிது தொழிபடுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—6 பிரகண்ணுவ ரிஷி

வெண்மை சிறமுடைய உஷா தேவதையே ! உன்னுடைய உதயத்தை யனுசரித்தே மனுடா முதலானோர்களும், இறகாற செல்கின்ற பறவை முதலியவைகளும், வானிடங்களினின்றும் மேல இனிது செய்கையுடையன வாகின்றனா இரவிற கடடுபட்டுக் கிடந்த எல்லா உயிர்களும் நீ வந்த தின பின்னரேயே தொழிற்படுகின்றன (பிரவிரத்திகுகின்றன) எனப்பது பொருள்.

(8)

மந்திரம் 9.

368. ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
अमी ये देवा स्थन मध्य आरोचने दिवः ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

कद्रः कतं कदमृतं का प्रता व आहुतिः ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-10-52

சுரீ யெ ஷெவா ஸுந உயு சூரொவநெ ஷிவ: |

கட: கீதம் கதமூதம் கா ப்ரதா வ அஹுதி: ||

அரவயம்.

हे देवाः !, ये अमी, दिवः, आरोचने, मध्ये, स्थन, वः, ऋतं, कद्, अमृतं
(अमृतं), कद्, वः, प्रता, आहुतिः, का ? ॥

பதவுரை.

हे देवाः !

ஹெ ஷெவா: !

இந்திரன முதலிய தேவர்களா !

ये अमी

யெ சுரீ

உதயத்தை நீங்கள்

दिवः

ஷிவ:

பிரகாசமாகிய இரவி

आरोचने

சூரொவநெ

உதித்த விடந்து

मध्ये

உயெ

வானில

स्थन

ஸுந

{ நிலைகின்ற இடங்களோ, அது தன்
பைய

वः

வ:

{ உங்களுடைய துதிக்கு விடும்
மாகிய

ऋतं

ஈதம்

உண்மை (சத்தியம்)

कद् ?

கக ?

எங்கே ?

अमृत (अमृतं)

அமூதம் (அநூதம்)

பொய்மை

कद् ?

கக ?

எங்கே ?

व	வ:	உங்களுடைய
प्रत्वा	உய் தா	பண்டைகாலத்திய
आहुति	சூ ஹு தி:	ஆகுதி
का ?	கா ?	யாது ?

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—9 ஆபயத்திரித ரிஷி

இந்திரன் முதலான தேவர்களா ! எத்தகைய நீங்கள் பிரகாசமாகிய சூரியனுடைய வானுலகிலிருக்கின்றீர்களோ, அதாவது இரவியால் விளக்கப்பட்ட விடத்தில் என்பது பொருள். அத்தனமைய உங்களுடைய தோத்திர விஷயமாகவுள்ள சத்தியம் எவ்விடத்திலிருக்கின்றது ? அசத்தியம் எங்கேயுள்ளது ? உங்களுடைய பழமையாகிய ஆகுதி என்னையாபிறமு ? (உங்களுடைய ஈகை என்னாபிற நென்பது பொருள்) இத்தனமைய துன்பாது பவத்தால், என்னு ல் கட்டிக்கப்பட்ட வேளவி முழுதும் உங்களை யடைய வில்லையென்று அருமானிககின்றேன் என்பதாம் (9)

திற்பு — ாண்டு அநிருதம் என்றபால்தில் இடையிலுள்ள ௪ காரம் ம காரமாயத் திரிந்து அமிருத மென்றாயிற்று

மந்திரம் 10

369. २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
ऋचं साम यजामहे याभ्यां कर्माणि कृण्वते ।

१ २ २ ३ २ ३ १ २
वि ते सदसि राजतो यज्ञं देवेषु वक्षतः ॥ १० ॥

ஃஹம் ஸாஹ யஜாஹெ யாஹ்ஹாம் கஃஹாணி க்ருணுவே |
வி தெ வசுவி ராஜதொ யஜஹ்ஹம் டெவெஷு வக்ஷதஃ ||

அநவயம்

कर्माणि, कृण्वते, ऋच, साम, यजामहे, ते, सदसि, विराजतः,
पु, यज्ञ, वक्षत ॥

பதவுரை.

யாஹ்ஹாம்	{ இருக்கு, சாமம், என்னும் எந்த இரண்டு வேதங்களால்
கஃஹாணி	{ தோத்திரம் முதலிய கருமானுட் டானரு
க்ருணுவே	செய்கின்றார்களோ,

ऋचं साम	ஐஅஃ ஷா	{ அந்த, இருக்கையும், சாமத்தை யும்,
यजामहे	யஜாமஹே	ஆராதிக்கின்றோம்
ते	தே	அந்த இருக்கும் சாமமும்
सदसि	ஸதஸி	வேடபோர கழகத்தில்
विराजत	விராஜத:	{ தோத்திர முதலியவைகளாக விளங்குகின்றன
देवेषु	தேவெஷு	{ இந்திரன் முதலான தேவர்களிடத்தில்
यज्ञ	யஜ்ஞ	வேளவிப்பாகத்தை(யுஞ்)
वक्षत.	வக்ஷத:	சோப்பிக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—10 வாமதேவ ரிஷி.

இருக்கோதுவோரும், சாமம் பாடுவோரும், மந்திரம், துதி முதலியவை களை இருக்குச் சாமமென்னும் எவ விரண்டு வேதங்களாற் செய்கின்றா களோ, அந்த இருக்கையும், சாமத்தையும் நாங்களாராதிக்கின்றோம். அந்த இருக்குஞ் சாமமும், வேடபோரகூட்டத்தில் (சதோமணடபத்தில்) தோத் திரமாகவும் மந்திரமாகவும் நன்கு விளங்குகின்றன அவ் இருக்குச் சாமங் கள இந்திரன் முதலிய தேவர்களிடத்தில் வேளவிப் பாகத்தைச் சோப்பிக் கின்றன என்பதாம்

(10)

இரண்டாவது கண்டம்.

முதலாம்.

நர	நாசு	நெய்யா பிச்செய்ய
விஷா:	விழா:	விழுந்த
மூதனா	மூதநா:	மேனோகன்
சஜு	வஜு:	வண்ணம்
அபிமூதர	அபிமூதரம்	{ பகைநாளை மறந்தும் அடங்கு சுன்ற
இந்ம்	இந்ம்	இந்திரனை
ததது.	ததது:	{ பகைநாளைக் கைக்கொண்டோ மாயைச் செய்தன.

च	அ	மற்றும், துதிப்போர்கள்
राजसे	ராஜஸே	{ பிரகாசத்தின் பொருட்டு இரவி யாகிய இந்திரனை
जजनु	ஜஜநு:	{ துதி முதலியவைகளால் தமது வேளவியில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.
उत	உத	மற்றும்,
ऋवे	஋சுவ	{ விருத்திரனைக் கொல்ல முத்தவிய செய்கையின் பொருட்டு,
वरे	வரே	மேலாகிய
स्थेमनि	ஸ்தேமநி	நிலைத்த விடத்திலுள்ள
आमुरीं	ஆமூரீம்	பகைஞரைக் கொல்வோனும்
उग्रं	உஹ்ம்	தீவிர இயற்கையனும்
ओजिष्ठं	ஔஜிஷ்டம்	பேரொளியுடையவனும்
तरसं	தரஸம்	மிகுந்த ஆற்றலுடையவனும்
तरस्विनं	தரஸ்விநம்	{ விரைவுடையோனுமாகிய இந்திர னைத் துதிக்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—3. இருக்கு—1.

வியாபகமாகிய, அல்லது, பரந்துள்ள போரைச் செய்கின்ற சேனைகள் ஒன்று கூடியதாய்ப் பகைஞர்களை முழுதும் அடக்குகின்ற இந்திரனை ஆபுத முதலியவைகளாற் கூாமையாக்கின (படைகளைக் கைக்கொண்டவனாகச் செய்தன எனபது பொருள்.) அல்லது 'பிருத்தன' எனந்து உபுத்தம், பிருத்தன போர எனபது நிகண்டாமாதலின் எல்லாப் போர்களைப்பூர் தாழ்மைப் படுத்தும் இந்திரனை, ஏனைய துதியாளர்கள் ஒருவாக்கொருவா ஒன்றுகூடி தோத்திரங்களால் கூாமைப்படுத்தினார்கள் எனபதாம் அல்லது, வேடபோர்கள் அவி கொடுத்தலால் வீரியமுடையவனாகச் செய்கின்றார்கள் எனினுமாம். அன்றியும், துதிப்போர்கள் தமது பிரகாசத்தின்பொருட்டுச் சூரியனாகிய இந்திரனைத் தமது வேளவியில் தோத்திர மந்திரங்களால் உண்டாக்கினார்கள். மற்றும், விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய தம்முடைய செய்கையின் பொருட்டு, நிலைத்த உயர்ந்த இடத்திலுள்ளவனும் சத்துருக்களைக் கொல்லு கின்றவனுமாகிய இந்திரனைத், தமது தனலாபத்தின் பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள் எனபது பொருள் எத்தன்மைய இந்திரனை யெனின? உக்கிரமுட, ஒளியும், பேராற்றலும், பகைஞர்களைக் கொல்ல ஆற்றலும், விரைவும் உடையாரனை துதிக்கின்றார்கள் எனபதனோடு சேர்த்துக்கொள்க எனபதாம். (1)

குறிப்பு — ऋत्वा वरिष्ठ वर आमुरि, எனபது இருக்கு

रोदसी	ரொடசி	மண்ணும் விண்ணும்
त्वा भुधावतां	சுவா சூதாவதாம்	நினைவசமாகினறனவோ, அக்கால்
पृथिवीचि	புயிவீதி	நிறைந்த வானமும்
से	செ	நினது
शुभात्	சூழாசு	வலியினின்று
भ्यसाते	ஹிஸாதே	பயமடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. சுவேத சைலாழி ரிஷி.

வச்சிராபுதமுடைய இரதிர¹ முக்கியமாகிய நினது கோபத்தின் பொருட்டு அனபு செலுத்தது (வழிபடு) கின்றேன. அல்லது, உனது பிரகாசத்தின் பொருட்டு அனபு செலுத்ததுகின்றேன. எக கோபத்தினால் கருமங்கட்கிடையுறு செய்த அகரணைகொன்றையோ, (அடியோடு தொலைபுமாறு கொண்டு மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட மழைகளை இவ்வுலகத்திற்குக் கொண்டுவரத்தையோ,) அக்கோபத்தின் பொருட்டு எனச் சோததுக்கொள்க. வானுலகம், மண்ணுலகம் என்னும் இரண்டும் நினனைப் பின் றொட்டானன. அதாவது நினது அதீனமாயிருக்கின்றன என்பது பொருள் மறமும், விரிந்த ஆகாயமும் உன்னுடைய ஆற்றலினினும் பயமடைகின்றது. அதாவது பயத்தால் நடுங்குகின்றது என்பதாம்

‘பிருதிவீகித’ என்பது அநதரிசுஷம் என நிகண்டின 1-3-9 சூத்திரங்கட்குகின்றது. (2)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ १ २ २ २ १ २
372. समेत विश्वा ओजसा पतिं दिवो य एक इद्भूरतिथिर्जनानाम् ।
२ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ २ ३ २
स पूर्व्यो नूतनमाजिगीपन्तं वर्त्तनीरनुवावृत एक इत् ॥ ३ ॥

வெகை விஸ்வா ஒஜஸா பதிம் திவோ ய வநக ஐஃஹூரதிதிஜநாநாம்

[நாமாடி ।

வ வகுவெஹூ நகுதந ஜாஜிமீஷகம் வகுநீ ரநுவாவூத

[வநக ஐக ॥

அநவயம்.

हे विश्वा !, दिवः, ओजसा, पति, समेत, यः, एक इत्, जनानां, अतिथिः,
भूः, पूर्व्यः, सः, आजिगीपन्तं, नूतनं, एक. इत्, वर्त्तनीः ॥

பதவுரை.

हे विश्वः !	ஹ விஸ்வா !	சனங்களே ! நீவிர்
दिव.	டிவ:	சவாககத்திறகு
भोजसा	ஐஜஸா	ஆற்றலால்
पति	பதி	இறைவனாகிய இரத்திரனைத்
समेत	ஸமேத	{ துதிகளாலும், அவிக்களாலும் இனிது அடைவீர்களாக.
यः	ய:	எவ விரத்திரன்
एक इत्	ஊக ஐத்	ஒருவனாகவே
जनानां	ஜநாநா	வேளவித தலைவாகடகு
अतिथि.	அதிதி:	அதிதி (விருந்த) போல
भू	ஹூ:	பிரியன ஆகின்றானே,
पूर्व्यः	பூர்வய:	பழையோனாகிய
स.	ஸ:	அவ் விரத்திரன்
आजिगीषन्तं	ஆஜிஜீஷன்	{ தனது பகைஞரை வெல்லும் வேட்கையுடைய
नूतनं	நூதநம்	இக்காலத்திய துதிப்போர்களை
एक इत्	ஊக ஐத்	ஒருவனாகவே
वर्त्तन्ति.	வர்துநீ:	வெற்றி வழியில்
अनुवाचते	அநுவாசுதே	நடத்துகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

சனங்களே ! நீவிர் சவாககத்திறகு வலி மிகுந்த இறைவனாகிய இரத்திரனைத் தோத்திரத்தாலேனும் அவியாலேனும் இனிது அடைவீர்களாக. இரத்திரன் ஒருவனாகவே யிருந்த வேளவித தலைவாகடகு அதிதி போன்று அனபனாகின்றான் அதாவது அனாதியாகிய அவ விரத்திரன் தனது பகைஞர்களை வெல்ல விரும்பிய இக்காலத்திய துதிப்போர்களை, தான் ஒருவனாகவே வெற்றி மாககத்தில் நடத்துகின்றான் எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३१२ ३२३१ २ ३२ ३२३ १२
३73. इमे ते इन्द्र ते वयं पुरुषुत ये त्वारभ्य चरामसि प्रभूवसो ।

२३ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २
न हि त्वदन्यो गिर्वणो गिरः सघत् क्षोणीरिव *प्रतितद्वर्यं नो वचः॥

இருக்கு 1-57-4.

* प्रति नो ह्यं तद्वच , எனபது இருக்கு

ஹெ தெ ஹு தெ வயம் வுராஷுத யெ சுவாஸு வராஸு

[புலுவவெஸா |

ந ஹி சுவதெநா நிவநுணா நிரஃ ஸவசு கெஷாணீரிவ புதி

[தவயு நொ வவஃ ||

அநவயம்

हे प्रभूवसो!, पुरुषुत, इन्द्र!, त्वा आरभ्य, ये, चरामसि, ते इमे वयं, ते, गिर्वणः, त्वदन्यः, गिरः, न हि, सधत्, तत्, नः, वच, क्षोणी. इव, प्रतिह्यं ||

பதவுரை.

प्रभूवसो!	புலுவவெஸா!	மிசுநத தனமுளவுவனும
पुरुषुत!	புராஷுத!	பலராற மூதிககபாட்டவனுமாகிய
इन्द्र!	ஹு!	இந்திரனே!
त्वा आरभ्य	சுவா சூராஹ்ய	நினைப பறமிககொண்டே
ये	யெ	எத்தகைய நாங்கள்
चरामसि	சுராஸி	வேளவியில் முடலகின்றோமோ,
ते इमे वयं	தெ ஹெ வயம்	அத்தகைய இந்த நாங்கள்
ते	தெ	{ நினனுடையவாகளே யாகின ரோம்
गिर्वणः!	நிவநுணா!	{ மந்திரத்தால் மூதிககத்தகக இந்திர!
त्वदन्य	சுவதந்யஃ	நினைத்தவிதது வேறு யாரும்
गिरः	நிரஃ	துதிப்பதற்கு
न हि सधत्	ந ஹி ஸவசு	எமக்குக் கிடைத்திலா.
तत्	தசு	ஆதலின
नः	நஃ	எங்களுடைய
वचः	வவஃ	தோத்திரங்கள்
क्षोणी. इव	கெஷாணீஃ ஹ	தரையானது விரும்புவதுபோல
प्रतिह्यं	புதிஹயஃ	(நீ) ஏற்றுக்கொள்வாபாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருக்கு—4. சவய ஆங்கிரச ரிஷி.

மிசுநத தனமுடைய இந்திரனே! இதனானே அநேக வேள்விக்
தலைவர்களால் துதிக்கப்பட்டோய்! எத்தகைய நாங்கள், நினைப்பபறமிக்
கோடாக்ககொண்டு வேளவியிற் பிர்விருத்திகின்றோமோ, அத்தகைய நாங்

கவ அப்தனமையாநீன சின்னுடையவாகளையாகின்றோம். தேரத்திரத்தாற்
போற்றற்குக்க இந்திர ! நின்னை யொழிந்து துதி செய்ய வேறு யாரும்
எமக்குக் கிடையுதின இத்தனால நீ எங்களுடைய தேரத்திரமாகிய வாகு
களை, தரையானது தன்னுடைய உயிரவாகுகள்களை விரும்புமாறு விரும்புவா
மாக எனபதாம். (4)

மந்திரம் 5.

374. ^{3 9 2 3 3 3 9 2 3 2 2} चर्षणीधृतं मघवानमुक्थ्यारिमिन्द्रं गिरो बृहतीरभ्यनूषत ।

^{2 9 2 3 2 2 2 9 2 3 9 2} वावृधानं पुरुहूतं सुवृक्तिभिरमर्त्यं जरमाणं दिवे दिवे ॥ ५ ॥

இருக்கு 3-51-1.

அஷ்டணீயுதம் மவவாந உக்ஷுரிக்ரம் மிரொஸுஹதீரஸு
[நக்ஷத் |
வாவ்ரயாநம் வுரஹகுதம் ஸுவ்ருகிவிரதக்ஷம் ஜரமாணம்
[திவெ திவெ ||

அநவயம்.

चर्षणीधृत, मघवान, उक्थ्य, वावृधानं, पुरुहूत, अमर्त्य, सुवृक्तिभिः, दिवे
दिवे जरमाण, इन्द्रं, बृहती, गिर, अभ्यनूषत ॥

பதவுரை.

चर्षणीधृतं	அஷ்டணீயுதம்	{ விரும்பிய பயணியளிந் துக் காப பாறறுபவனும
मघवान	மவவாநம்	{ அனளநதை, அல்லது, வேளனி யை யுடையோனா
उक्थ्य	உக்ஷுரிக்ரம்	புகழ்ந் துரியானும்
वावृधानं	வாவ்ரயாநம்	{ வலி, பொருள முத்தியியலாக ளால் வளாபவனும
पुरुहूत	புரஹகுதம்	{ பலலோரால் அழைக்கப்படுபவ னும
अमर्त्य	அமரத்யம்	இறப்பிலாதோனும்
सुवृक्तिभिः	ஸுவ்ருகிவி:	அழகிய துதிகளால்
दिवे दिवे जरमाण	திவெ திவெ ஜரமாணம்	{ நாடோறும் துதிக் கப்படவனு மாகிய

इन्द्रं	ஐந்தும்	இந்திரனை
श्वतीः	ஷ்ரூதிக்:	மி.கு.தியான
गिर	மிர:	என்று துதி வாக்ஞுகள்
अश्वत्थ	அஷ்வத்ஷத	{ பலவகையாலும் துதிப்பனவாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3, இருக்கு—5 விசுவாமிததிரா துதிகுகின்றா.

விரும்பிய பயனைக் கொடுத்தலால் மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவோனும், ஆற்றலை யுடையவனும், தனம், வேளவிகளை யுடையவனும், மந்திரங்களாற் றுதிகுகத்தக்கோனும், வலியாலும், தனம் முதலிய சம்பத்துக்களாலும், ஒவ்வொரு கணத்திலும் விருத்தியாகுவோனும், அநேக துதியாளர்களால் அழைக்கப்படுவோனும், இறப்பிலாதோனும், அழகிய தோத்திர வாசகங் களால் ஒவ்வொரு நாளும் போற்றத்தக்கோனுமாகிய அத்தகைய இந்திரனைப் பணவாற்றினும் எமது தோத்திரமாகிய விரிந்துள்ள வாக்ஞுகள் அனைத்தும் துதிப்பனவாகுக (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ ३ ३ १ २
375. अच्छा व इन्द्रं मतयः स्वयुवः सध्रीचीविश्वा उशतीरनूपत ।
१२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
* परिष्वजन्त जनयो यथा पतिं मर्यं न शुन्ध्युं मघवानमूतये ॥६॥
இருக்கு 10-43-1.

அவ்வ ஐந்தும் உதய: ஸ்ரீய ஸ்வ: ஸ்ரீவிஷ்வா உஸ்தீர் அஷ்வத் |
வாரிஷ்வஜ்ஞ ஜநயோ யயா வதிம் மய்யம் ந ஸுந்யம் மஃவாந
[உதயெ ||

அநவயம்

जनयः, यथा, मर्यं पतिं, न, शुन्ध्यु, मघवानं, ऊतये, परिष्वजन्त, व.,
स्वयुवः, सध्रीची., विश्वा:, उशती:, मतयः, इन्द्रं, अच्छानूपत ॥

பதவுரை

जनयः	ஐந்தய:	மனைவியானவள்
यथा	யயா	எவவாறு
मर्यं पतिं	மய்யம்-ஓ வதிம்	கொழுநனாகிய ஒருவனையும்,
न	ந	மற்றும்,

* परिष्वजते, என்பது இருக்கு

सुन्धुं	முந்நுஹம்	சுத்தனுகிய
मघवानं	மகவாநம்	தனமுடையானையும்
उतये	உதயே	தனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு
परिव्रजन्त	வரிவ்ஜன	{ கூட்டிய மனை ததுகுகொள்கின்ற ளோ, அஃதொப்ப
स्वयं.	ஸ்வயமஃ	{ சுவாககத்தோடு சோககின்றவை களும்
सधीची:	ஸதீஹீ:	(தமமுள்) கூட்டினவைகளும்
विश्व.	விஸ்வ:	நிறைவானவைகளும்
उसती:	உஸதீ:	விரும்பியவைகளுமான
व.	வ:	உங்களுடைய
मत्तय	மதய:	தோத்திரங்கள்
इन्द्र	இந்ரு	இந்திரனை
अच्छान्षत्	அக்ஷாந்ஷத்	{ நாற்பத்தனும் அணைந்துகொள் கின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருக்கு—6. கிருஷ்ண ஆங்கிரச ரிஷி

சுவாககத்தோடு சேரவைப்பவைகளும், (தமமுள்) கூட்டினவைகளும், வியாபகமானவைகளும், விரும்புவவைகளுமான தோத்திரங்கள், இந்திரனாகிய ஈசுரனைச் சூழ்ந்துகொள்கின்றன. அன்றியும், மனைவியானவள் கொழுகிய மனிதனையும், மறறும், தோடமறற தனமுடையோனையும், தமது பாதுகாப்பின் பொருட்டு அணைத்துக் கொள்கின்றாளோ, அதுபோல, இந்திரனை எனது துதிகள் சூழ்ந்து அணைத்துக் கொள்கின்றன என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
376. अभि त्वं मेघं पुरुहूतमृग्मियमिन्द्रं गीर्भिर्मदता वस्वो अर्णवम् ।
२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २
यस्य धावो न विचरन्ति मानुषं भुजे मध्वहिष्ठमभि विप्रमर्चत ॥

இருக்கு 3-53-1.

அஹித்வம் மெஹம் பூரூஹமுகதஜ்ஜநியஸித்வம் மீனிபுஜதாவஹ்ஸூ
[சுண்டுவடி |
யஸ்ய ஧ாவோ ந விசரந்தி மானுஷம் பூஜே மஹிஷ்டமஹி விப்ர
[உபுத ||

அங்வயம்.

त्यं, मेघं, पुरुहूतं, ऋग्मियं, वस्वः अर्णवं, इन्द्रं, गीर्भिः, अभिमदत, यस्य,
मानुषं, द्यावः, न, विचरन्ति, भुजे, महिष्ठ, विप्रं, अभ्यर्चत ॥

பதவுரை.

त्यं	தஜம்	கோத்தி பெற்றவனும,
मेघं	மேஷம்	{ சத்துருக்களோடு வைரமுள்ளவ னும
पुरुहूत	புரூஹூதம்	பலராலழைக்கப்படுபவனும
ऋग्मियं	ஐந்திரியம்	{ மறைமந்திரங்களாற் றுதிகைப் படுபவனும
वस्व अर्णव	வஸு: அணுவம்	{ தனத்திற்கு இருப்பிடத்தனு மாகிய
इन्द्रं	இந்திரம்	{ இந்திரனை, துதிப்போகாள்! நீவி
गीर्भिः	கீரிபி:	துதிகளால்
अभिमदत	அமிமதத	{ ஒருமையோடு களிப்படையச் செய்வீர்களாக.
यस्य	யஸ்ய	எவ விந்திரனுக்கு
मानुष	மானூஷம்	மனிதர்களது இனிய கருமங்கள்
द्याव. न	த்யாவ: ந	{ யாவாகட்கும் இனிதாகிய இரவி யின கிரணம்போனது
विचरन्ति	விசரந்தி	விசேடமாய் இருக்கின்றனவோ,
भुजे	புஜே	போகத்தின் பொருட்டு
महिष्ठं	மஹிஸ்தம்	விருத்தியடைபவனும
विप्रं	விபிரம்	{ துணைநிறுவோனுமாகிய அவ விந்திரனைப்
अभ्यर्चत	அப்யர்சத	பூசப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. சுகிய ரிஷி.

புகழுடையவனும, சத்துருக்களோடு வைரமுடையானும, அல்லது (மேஷம், என மூலத்திய சொல்லிருத்தலின்) கண்ணுவருடைய புத்திரன் மேதாதிதி எனனும வேளவிததலைவனைக் குறித்தது இந்திரன் ஆடாகவந்து அவருடைய சோமரசத்தை யருந்தினன். அதுபற்றி இந்திரனை ஆடு எனச் சொல்லினன், அது கொண்டு இப்போதும் இந்திரன் ஆடு எனப்படுகின்றான். “மேதாதிதி மேடம்” என சுப்பிரமணிய மந்திரத்தின் ஒரு பாகத்திற

ஞள்ள உரையாகிய பிராமணமும் (மறையின் ஒரு பாகமும்) கூறுகின்றது. அதாவது மேதாதிதியாகிய கண்ணுவரை இந்திரன் ஆடாக வடைந்து சோமரசத்தை யருந்தினன் என்பதாம் அநேக வேளவித தலைவர்களால் அழைக்கப்படுவோனும், மறையோததுக்களால் துதிகப்படுவோனும், அல்லது, மறை மந்திரங்களால் உரைப்படுவோனும், தனங்களுக்கொரு நிலைகளானும், என்னும் இததனமைய குணங்களோடு கூடிய இந்திரனை, துதிப்போகளை! நீயிர நோத்திரங்களால் ஒருமை யடையச் செய்து கனிப்புறுமாறு செயலீர்களாக. மகதடிகலலாம் எவ விரதிரனுடைய இனிமையான கருமங்கள் சுறப்பாக இருக்கின்றனவோ, (அவ்விரதிரனை எனக் கூட்டுக,) இரவியின் கிரணங்களை யாவாட்கும் இனிமையாவன போனறெனல், நண்டோ ருவமையாம் (இந்திரனுடைய கருமங்கள் அனைவாட்கும் இனியவைகளேயாம் எனக்) போகத்தின் பொருட்டு வியப்பாக விருத்தியாகுபவனும், கூரிய உணர்வுடையானாகிய இந்திரனை நன்கு ஆராதிப்போக எனப்பறு பொருள்.

(7)

மந்திரம் 8.

ॐ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २ ३ १ २ २
377. त्वं सु मेघं मह्या खर्विदं शतं यस्य सुभुवः साकमीरते ।

२ ३ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
अत्यं न वाजं हवनस्यदं रथमेन्द्रं ववृत्यामवसे सुवृक्तिभिः॥८॥

இருக்கு 1-52-1.

தும் ஸம் லேஷம் உஹயா ஸ்விபுஷ்மதம் யவஸு ஸம்ஸுவஃ ஸாக
[ஶீரதே ।

சுதும் ந வாஜம் ஹவநஸ்யதம் ரதமெந்த்ரம் வவ்ருத்யாமவஸே ஸு
[வ்ருக்திभिः ।

அந்வயம்.

यस्य, सुभुवः, साकं, ईरते, मेघं, खर्विदं, रथं, अत्यं वाजं न, हवनस्यदं,
त्यं, इन्द्रं, अवसे, सुवृक्तिभिः, सुमहय, शत, आववृत्याम् ॥

பதவுரை.

यस्य	யவஸு	எவனுக்கு
सुभुव साकं	ஸம்ஸுவஃ ஸாகம்	நன்கு வெளிப்பட்டுக்
ईरते	ஶீரதே	{ கிடைக்கின்றனோ அவனுடைய
मेघं	மேகம்	{ சந்தருக்களிடத்துப்
		பசையுடையவனும்

स्वविंदं	ஸ்வவிந்தம்	{ தனத்தை, வாரீச, அறிந்தோனும் அல்லது, அடைந்தோனும்
रथं	ராயம்	{ இரத்ததைப்போல வேண்டிய இடத்திற் சோப்போனும்
अयं वाजं न	அத்யம் வாகம் ந	செல்லப்பழகிய குதிரைபோல
हवनस्यदं	ஹவநஸ்யதம்	{ வேளவியினபால் விரைவிற் செல் வோனுமாகிய
स्यं हन्द्	த்யம் ஹந்தம்	அவ் விரதிரனை,
अवसे	அவஸே	எம்மைப் பாதுகாத்தறப்பொருட்டு
सुवृक्तिभिः	ஸ்வவ்ருக்திபிஃ	அரிய தோதிரைகளால்
सुमहय	ஸ்வஹய	பூசிப்பாயாக
शतं	சாதம்	நூறு முறை
आवृष्यां	ஆவ்ருஷ்யாம்	வலம் வருகின்றேன,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. சககிய ரிஷி.

புகழ்பெற்ற சக்துருக்களோடு ஸ்வரமுள்ளவனும், சூரியனை, அல்லது, சுவாகந்ததை அறிந்தவனும், அல்லது, அடைந்தோனும், அல்லது, தனத்தை யடைவிப்போனுமாகிய இந்திரனை, வேடபோய்! நீ இனிது ஆராதிப்பாயாக. எத்தனமைய இந்திரனை யெனின, இரதம்போல விரும்பிய இடத்திற் சோப்போனை, மறறும், அழைப்பதை முன்னிட்டு, அல்லது, வேளவியைக் குறித்து விரைவிற் செல்லோனை அங்ஙனஞ் செல்வதிலுவமை — செல்வதற்குப் பழகிய குதிரை போன்றெனல எவ விரதிரனுக்கு யான நூறு முறை சுற்றுகின்றேனோ, (வலம் வருகின்றேனோ,) அத்தனமைய இந்திரனைப் பூசிப்பாயாக என முடித்துக்கொள்க

(8)

மந்திரம் 9.

३१२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २३ १२ ३१२
378. घृतवती भुवनानामभिधियोर्वी पृथ्वी मधुदुधे सुपेशसा ।

१२ ३ १ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ २३ १२

द्यावापृथिवी वरुणस्य धर्मणा विष्कभिते अजरे भूरि रेतसा ॥९॥

இருக்கு 6-70-1

வ்ருதவதீ ஸுவநாநாஹிஸ்ரியொவீ ப்ருத்யீ மஹுத்யே ஸுவெ

[ஸ்வா ।

டியாவாபுத்யிவீ வரணஸ்ய ஸர்மணா விஷ்ணுவிதே சஜஸெ ஸௌரி

[ரெதஸா ॥

அந்வயம்.

ஶாஷாபூதிவீ, ஶுத்வதீ, ஶுவுநானா, அமிஷ்ரியே, உவீ, பூதவீ, மஶுதுவே,
சுபேசா, வருணச்ய, ஶர்மணா, விஷ்மிதே, அஜரே, ஶூரேதசா ॥

பதவுரை.

ஶாஷாபூதிவீ	ஶுஷாவாபூதிவீ	வானுலகு மண்ணுலகங்கள்
ஶுத்வதீ	வ்யுத்வதீ	நீரைபுடையன. (அவை)
ஶுவுநானா	ஶுவநாநா	பிராணிநடகு
அமிஷ்ரியே	அமிஷ்ரியே	ஆசிரயிகசுத்தககனவம்.
உவீ	உவீ	காரியங்களாக விரிந்தவைகளும்
பூதவீ	பூதவீ	நீரைத் தருபவைகளும்.
மஶுதுவே	மஶுதுவே	அழகிய வடிவுடையவைகளு
சுபேசா	சுபேசா	மான அவைகள்
வருணச்ய	வருணச்ய	வருண தேவதையினுடைய வலி
ஶர்மணா	ஶர்மணா	தாதுகதலினுலே
விஷ்மிதே	விஷ்மிதே	நிலைத்தவைகளும்
அஜரே	அஜரே	நித்திரைகளும்மான
ஶூரேதசா	ஶூரேதசா	அநேகம் விதைகளையுடையன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

வானுலகு மண்ணுலகங்கள் இரண்டும் நீரை புடையன. அவைகள் பூதவகுப்பு பற்றுக்கோடாகின்றன என்பது எல்லா வகையான முணரப் பாலது. மறும, விரிவையுடையன, காரிய வடிவாய்ப் பரந்துள்ளன, நீரைத் தருவன, அழகிய வடிவதையுடையனவுமாம். அவைகள் இத்தரை யிலே எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துகின்ற வருணனுடைய எல்லாம் வல்ல னேனோர் ஆற்றலாகிய தருமத்தை (தன்மையை)த் தாங்கிய விடத்திலே கெடாத நிலைத்த அநேக காரியங்களை யுண்டாக்குகின்றன என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

3 9 2 3 9 2 3 2 3 9 2
3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 2
3 9 2 3 9 2
3 9 2 3 9 2
3 9 2 3 9 2

39. उमे यदिन्द्र रोदसी आप्राथोपा इव
महान्तं त्वा महीनां सस्राजं चर्षणीनाम् ।
देवी जनित्रयजीजनद्भद्रा जनित्रयजीजनत् ॥ १० ॥

இருக்கு 10-13-4.

உலெ யபிநு ரொடிவீ சுவபுராமொடா ஊவ
உஹாணம் சவா உவீநா வஸுஜா வபுணீநாடி |
செவீ ஜநித்ருஜீஜநடிபா ஜநித்ருஜீஜநக ||

அநவயம்

हे इन्द्र !, उमे रोदसी, उषा इव, यत्, आपप्राथ, महीना, महान्त, चर्षणीनां,
सम्राज, इन्द्र, त्वा, देवी जनित्री, अजीजनत्, अजीजनत्, भद्रा,
जनित्री ||

பதவரை.

हे इन्द्र !	உலெ ஊவ !	ஐந்திரனே !
उमे रोदसी	உலெ ரொடிவீ	{ வாணுலகு டணனுலகு இரண புணையும்
उषा इव	உஷா இவ	{ உஷா தேவதை, தனது ஸ்ரீபால உலநனைததையும் துணையாக நல போல
यत्	யக	யத நீ
आपप्राथ	சுவபுராம	{ நலாது பிரபல தநால திவையாய் பணனுதவ துணையோ,
महीना	உவீநா	நேவதைதருட ருப
महान्तं	உஹாணம்	பெரிபொனும்
चर्षणीनां	அஷ்டாணி, நாம்	மனிதா கருங்கு
सम्राज	ஸ ராஜம்	இலாபவனுமாகிய
इन्द्र	ஊரு	ஐந்திரனென நும
त्वा	சவா	(அததனலைய) நினனை
देवी जनित्री	செவீ ஜநித்ரு	{ தேவாகட கனனையாகிய அத்தி தேவியா
अजीजनत्	சஜீஜநக	பெற்றனா.
अजीजनत्	சஜீஜநக	{ அத்ததனலைய தலவனைப பெற்ற காமணத்தால (அவா)
भद्रा	மபுரா	சுகந்த
जनित्री	ஜநித்ரு	அனனையாமாவா.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருக்கு—10 மீமநாதிதி நிஷி, மகாபநதிசசநதம்.

ஐந்திரனே ! உஷா தேவதை, தனது ஸ்ரீபால உலநனைததையும் நிறை
யச செயவதுபோல கருத நீ வாணையும் டணனையும் தனது பிரகாரத்தால

நிறைபுகின்றனையோ,¹ அதற்கைய தேவாகடகுத தேவனும், மனிதாக்கட்கெல்லாம் இறைவனுமாகின்ற இந்திரனென்னும் நினனைப்பெற்ற, தேவாகடகு அன்னையாகிய அத்தி தேவியா இதன்கைய நினனைப்பெற்ற காரணத்தாற் பெருங் கோத்தி புடையவராயினா என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

380. प्र मन्दिने पितुमर्द्वता वचो यः कृष्णगर्भा निरहन्नुजिश्चना ।

अवस्यवो वृषणं वज्रदक्षिणं मरुत्वन्तं सख्याय *हुवेमहि ॥ ११ ॥

இருக்கு 8-69-1.

உத்திந விதுமர்த்வதா வவொ ய க்ருஷ்ண மஹா நிரஹந்ந
[ஜிஸநா]
அவஸ்யவோ வ்ருஷணம் வஜ்ரதக்ஷிணம் மரூத்வன்தம் சக்ஷயாய ஹுவேமஹி ॥
[ஹாவே உஹி]

அந்வயம்.

(हे ऋत्विज !,) यः, ऋजिश्चना, कृष्णगर्भाः, निरहन्, मन्दिने, पितुम्,
वचः, प्राचत, वृषणं, वज्रदक्षिणं, मरुत्वन्तं, अवस्यवः, सख्याय, हुवेमहि ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ஐக்ஷிஜ !)	(வேட்போராகாள ! நீவிர்)
यः	ய :	எவ்விந்திரன்
ऋजिश्चना	ஐஜிஸநா	இருக்ஷி, என்னும் நிஷிபுடன்
कृष्णगर्भा	க்ருஷ்ண மஹா :	{ க்ருஷ்ணன், என்னும் அகரனத் மருபிணி மங்நைபயபுட
निरहन्	நிரஹந்	கொன்றனே,
मन्दिने	உத்திந	{ துத்திதருகுரிய அவ்விந்திரன் பொருட்டு
पितुम्	பிதுமர்த்	அவியாகிய அன்னத்தோடுகூடிய
वचः	வது :	துதியை

* हुवेमहि, என்பது இருக்கு.

प्राच्यं	புராண-இத	முழக்கமாய்ச் சொல்லீர்களாக.
वृषणं	வருஷணம்	{ விரும்பியதைப் பொழிகின்றவ னும்
वज्रदक्षिणं	வஜ்ர-தக்ஷிணம்	{ வலக்கையில் வசசிராபுதந் தாங்க கியவனுமாகிய
महर्षन्तं	மஹர்ஷணம்	இந்திரனை
अवश्यः	அவஸ்யஃ	{ காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டு மென்னு மிசைப் புடைய நாங்க களா
सख्याय	ஸக்யாய	நண்பனபோல உதவிபுரியுமாறு
हुवेमहि	ஹுவேமஹி	அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. இம்மந்திரம் கருப்பசிராவிணி யுபநிடதம்

வேட்போர்களே ! நீவிர தோததிரஞ் செயயத்தக்க இந்திரன் பொருட்டு அனிகனென்னும் அன்னங்களோடுகூடிய துதியாகிய வாக்கை முழக்கமாய்ச் சொல்லீர்களாக. யாதொரு இந்திரன் இருக்கிற என்னும் இராசரிஷியாகிய நண்பனோடு கூடியவனாய், கிருஷ்ணன் என்னும் ஒரு அசுரனது மனைவியைக் கொன்றானோ, அவன் பொருட்டுடனாக. அதாவது கிருஷ்ணன் என்னும்சுரனையும், அவனுக்குப் புதல்வன் உதியாவண்ணம், கருப்பங்கொண்ட அவனுடைய மனையாளையும் இந்திரன் கொன்றான் என்பதாம். அவ்விந்திரன் பொருட்டு துதிவாக்கை முழங்குவீர்களாக என மேற்கூட்டுக. தமமைக காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்னு மிசைப் புடைய நாங்கள வேண்டியதை மழைபோற பெய்கின்றவனும், வலக்கையில் வசசிரங்கொண்ட வனுமாகிய இந்திரனை நண்பனபோன்று உதவிபுரியுமாறு அழைக்கின்றோம்.

(11)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றம்.

நாளாகாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—1. கண்டம்—1

பதது மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

381. ^{१२ ३२३ १२ ३ १२ ३ २३ ३६} **इन्द्र सुतेषु सोमेषु क्रतुं पुनीष उक्थ्यम् ।**
^{३२ ३२३ १२ ३ २} **विदे वृधस्य *दक्षस्य महा॒न्हि षः ॥ १ ॥**

ஐந்து வஸுதெஷு வஸுதெஷு க்ருதஸு வஸுநீஷ உக்ஷ்யம் ।
 விதெ வ்ருதஸ்ய டக்ஷஸ்ய மஹாஹி ஷஃ ॥

அநவயம்

ஹே இन्द्र!, சோமேஷு சுதேஷு, வ்ருதஸ்ய, டக்ஷஸ்ய, விதே, க்ருது, உக்ஷ்யம், புனிஷே, ச:,
 மஹாஹி ॥

பதவுரை

ஹே இन्द्र!	ஹே ஐந்து!	இந்திரனே! நீ
சோமேஷு சுதேஷு	{ வஸுதெஷு வஸுதெஷு }	{ சோமஸம் பிழிந்தெடுத்த விடந்தது (அதை யருந்திக் கொண்டு)
வ்ருதஸ்ய	வ்ருதஸ்ய	பெருகச் செய்கின்ற
டக்ஷஸ்ய	டக்ஷஸ்ய	ஆர்ப்பலினை
விதே	விதே	இடபந்தினை பொருட்டு,
க்ருது	க்ருதஸு	நருமாபண்ணுவோனாயும்
உக்ஷ்ய	உக்ஷ்யம்	துதிப்பொன்னியா
புனிஷே	வஸுநீஷ	பலித்தியஞ் செய்கின்றாய்
ச	ஸ:	இந்திர! அத்தகைய நீ
மஹாஹி	மஹாஹி	{ உண்மையாகப் பொரியோனே யாகின்றாய்.

* दक्षिणा महान् हि स , என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

இம் மந்திரத்திலிருந்து 18-மந்திரங்கட்கு இரத்திரன்—தேவதை. இடை யில் சில மந்திரத்திற்கு மருததுக்கள்—தேவதைகள் 17-மந்திரங்கட்கு உஷ்ணிக சந்தம். சிலவற்றிற்கு விராட சந்தம். சிலவற்றிற்கு கருப சந்தம், சுரம், ரிஷபம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—1. நாரத ரிஷி.

இரத்திரனே! நீ சோமரசம் பிழிந்தெடுத்தவிடத்து அதை யருந்திக் கொண்டு வேளவிகளும் செய்வோனையும், துதிப்போனையும், பரிசுத்தஞ் செய்கின்றாய் அல்லது, சோமரசம் பிழிந்தவிடத்து வேளவியையும், தோத்திரத்தையும், வேளவிந் தலைவர்களால் பனித்திரமாகக் குவிப்பாயாக. எதன்பொருட்டுடனின்! விருத்தி செய்யும் ஆற்றலின இலாபத்தின பொருட்டு. இதனைமைத்தாகிய அவ்விந்திரன் மிகப் பெரியோன். இத னால் உண்மையில் இவ்வாறு செயய வல்லான் என்பது கருத்து. (1)

மந்திரம் 2.

92 39 22 39 3 32
382. तमु अभि प्रगायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम् ।

92 39 239 22
इन्द्रं गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥ 2 ॥

இருக்கு 8-15-1.

தம அபி ப்ரமாயத ப்ரூஹதம் ப்ரூஷ்டம் தம் ।

ஐத்ரம் ஸீர்மீஷுத்விஷமா விவாஸத ॥

அருவயம்.

(हे स्तोत्र !,) पुरुहूत, पुरुष्टुतं, तमु इन्द्रं, अभि प्रगायत, तविषं, गीर्भिः, आविवासत ॥

பதவுரை.

(हे स्तोत्र !)	(ஹ ஜ்ஹாதாஸ !)	துதிப்போகாள ! நீவிர்
पुरुहूतं	ப்ரூஹதம்	{ பலலோகங்களழைக்கப் பெற் றோனும்
पुरुष्टुतं	ப்ரூஷ்டம்	{ அநேகங்களாலாடக்கப் பட் டோனுமாகிய
तमु इन्द्रं	தம ஐத்ரம்	அவ்விந்திரனை
अभि प्रगायत	அபி ப்ரமாயத	{ ஒரு முகப்பட்டுத் துதிப்பீர் களாக. (மற்றும்)
तविष	தவிஷம்	மிகப் பெரியோனாகிய இரத்திரனை
गीर्भिः	ஸீர்மீஷு:	மந்திர தோத்திரங்களால்
आविवासत	ஆவிவாஸத	ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—2. கோசுகதி யசவ சூததிகள் ரிஷிகள்.

துதிப்போகளே! நீவிர் பலலோரா லழைக்கப்பட்டோனும், அநே
காகளா வாராதிக்கப்பட்டோனுமாகிய அவ்விந்திரனை, ஒருமுகப்பட்டு இனிது
துதிப்போகளாக. இதுவே விரித்துக் கூறப்படுகின்றது. அதனமைய
மிகப் பெரியோனாகிய இந்திரனை வாக்குகளால் வழிபடுவோர்களாக எனப்
பாடி,
(2)

மந்திரம் 3.

383. ^{2 3 9 2} ^{3 9 2} ^{3 9 2 3 2}
तं ते मदं गृणीमसि वृषणं * पृक्षु सासहिम् ।

³ ^{9 2} ^{3 9 2}
उ लोककृतुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-15-4.

தம் தெ மதம் மூணீமஸி வுஷணம் பூக்ஷு சாவஹிம்
உ லொககூதுமட்ரிவோ ஹரிஸிரியம் ॥

அந்வயம்.

ஐ அடிரிவ! , வுஷணம், பூக்ஷு, சாசஹி, லோககூது, உ, ஹரிஸிரியம், மதம், தெ, தம்,
மூணீமஸி ॥

பதவுரை.

ஐ அடிரிவ!	ஹெ சுஜி-வஃ!	வசுகிராயுதமேந்திய இந்திர!
வூஷணம்	வூஷணம்	{ மனவிரூபபை நிறைவாக்குவது
பூக்ஷு	பூக்ஷு	பகைவருடைய போர்களில்
சாசஹி	ஸாவஹி	சத்தருவை யடக்குவது
லோககூது	லொககூது	உலகிற்கு இறையுட
உ	உ	மற்றும்
ஹரிஸிரியம்	ஹரிஸிரியம்	{ அர் யென்னுங் குதிரையால் வழிபட்டதக்கது
மதம்	மதம்	{ சோமராததை யருந்தியதாலுண் டாகியதுமாகிய
தெ	தெ	உன்னுடைய
தம்	தம்	அந்தக் சரிபடைய
மூணீமஸி	மூணீமஸி	புகழ்கின்றோம்.

* பூக்ஷு, எனப்படுகிறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருககு—3. கோகுத்தி அசுவகுத்தி ரிஷிகள.

வச்சிராயுதமேந்திய இரதிர ! மனோவேடகையை மழைபோற் பொழி
வதும், பகைஞர்களின் போரில் சததுருக்களைத் தாழ்த்துவதும், உலகத்
திறகு இறையாவதும், இன்னும் அரியென்னுங் குதிரையாற் சேவிககப்
படுவதும், சோமரசம் அருந்தியதாலுண்டாயதுமாகிய உன்னுடைய அக்
களிப்பைப் புகழ்கின்றேன எனபதாம் (3)

மந்திரம் 4.

१ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
384. यत्सोममिन्द्र विष्णवि यद्वा घ त्रित आप्नये ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
यद्वा मरुत्सु मन्दसे समिन्दुभिः ॥ ४ ॥

இருககு 8-11-16.

யதொலிந், விஷ்வி யவா வ த்ரித ஸ்ருஷெ |
யவா மரூது மந்தஸை சமிந்துभि: ||

அநவயம்.

ஹே இந்த் !, விஷ்வி, யத், சோமம், யவா, அப்யை த்ரிதே, யவா, மரூது, மந்தஸை,
சமிந்துभि: ||

பதவுரை.

ஹே இந்த் !	ஹே இந்த் !	இரதிரனே ! நீ
விஷ்வி	விஷ்வி	{ விஷ்ணு சோமரசமருந்த வந்த விடத்து (நிறுடைய வேள் வியில்)
யத்	யக்	எப்போதும்
சோமம்	சோமம்	சோமரசம் அருந்துகின்றாய்
யவா	யவா	அல்லது (மற்றும்) எக்காலும்
அப்யை த்ரிதே	ஸ்ருஷெத் த்ரிதே	{ ஆதத் புத்திரனாகிய த்ரிதனு டைய வேள்வியில் சோமரசம் அருந்துகின்றாய்
யவா	யவா	அல்லது (எப்போதும்)

मन्त्रसु	உருதூ	{ பிறருடைய வேள்வியில் மருத் துக்கள் சோமரசமருந்த வந்த விடத்து மருத்துக்களோடு
मन्त्रसे	உருவெ	{ சோமரசம் அருந்திக் களிக்கின ருய (அவ்வனமாயினும்)
समिन्दुभि,	ஸமிந்துபி;	{ மேம்பட்ட எனது சோமரசத் தாலுக் களிப்படைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—4 பருவத ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ விஷ்ணு சோமரசம் அருந்த வந்தவிடத்து பிறருடைய வேள்வியில் அவ்விஷ்ணுவோடு சோமரசம் அருந்தினையென்றாலும், அல்லது, ஆபதனின் புத்திரனாகிய திரிதன், எனனும் இராச ரிஷியாகிய வேள்வித தலைவனோடு சோமரசம் அருந்தினையென்றாலும், அல்லது, மருத்துக்கள் சோமரசம் அருந்த வந்தவிடத்து (அவர்களுடன்) பிறா வேள்வியிற் சோமரசம் அருந்திக் களிப்படைந்தனையென்றாலும், சிறந்த எனது சோமரசத்தாலும் மிகக் களிப்படைவாயாக எனபதாம்.

(4)

மந்திரம் 5.

२३ १ २३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
385. एदु * मधोर्मदिन्तरं सिञ्चाध्वर्यो अन्धसः ।

२३ ३ १ २ २ ३ १ २
एवा हि वीर स्तवते सदावृधः ॥ ५ ॥

வனஹ ஸொஹிணாஹ வ்விணாயயெயா ஸஸாவஃ ।

வனவா ஹி வீர ஸ்தவதெ ஸதாவ்ருதஃ ॥

அநவயம்.

‘ हे अध्वर्यो!, मधो:, अन्धस:, मदिन्तरं इत्, आसिञ्च, वीर:, सदावृध: एव,
स्तवते हि ॥

பதவுரை

हे अध्वर्यो!	ஹெ ஸஹயெயா !	வேடபோர்களை ! நீவிர்
मधो	மஹோ:	களிப்பைச் செய்ப்புரு
अन्धसः •	ஸஸாவஃ	சோமக் கொடியின

* மஹோ, எனபதாம், இருக்கு

मदिन्तरं इत्	உதினாரம் உக	{ பெருங் களிப்பையே புண்டாக கும ரசத்தை
आसिञ्च	சூவின	{ இந்திரன பொருட்டுப் பிழிவீர களாக
वीरः	வீர:	வல்லுநனும
सदावृध एव	ஸதாவ்ருய: வனவ	{ எப்போதும் அவிகளால் வளரத் தக்கவனுமாகிய இந்திரனெரு வனே
स्वते हि	ஸ்வதெ ஹி	{ தோத்திரங்களாற் துதிக்கப்படு கின்றன

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—5. விசுவமனா, வையகவரிஷி.

வேட்போராகள ! நீவிர களிப்பைத் தருகின்ற அன்னமாகிய சேர்மக கொடியை யிடித்து, பெருங்களிப்பையே புண்டாகக்குகின்ற சோமரசத்தை இந்திரன பொருட்டுப் பிழிவீரகளாக வல்லோனும், தேவ யுணவுகளா (அவியா)ல எப்போதும் வளர்பவனுமாகிய இந்திரனே, அல்லது தனது ஆற்றலை வளரக்கும் இவ்விந்திரனே, தோத்திரங்களாலும், மந்திரங்களாலும் போற்றப்படுகின்றன உண்மையில் துதிக்கப்பட்ட இந்திரனுக்குச் சோமரசங் கொடுக்கற்பாலதாமாதவின பிழிவீரகளாக எனபது பொருத்தமா மெனக.

(5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
386. एन्दुमिन्द्राय सिञ्चत पिवाति सोम्यं मधु ।
१ २ २ ३ २
प्र राधांसि चोदयते महित्वना ॥ ६ ॥

வந்தும்மிந்த்ராய் சிஞ்சத் பிவாதி சோம்யம் மது ||

பு ராடாஂஸி சோடியதெ மஹித்வநா ||

அந்வயம்

(हे ऋत्विज. !,) इन्दु, इन्द्राय, आसिञ्चत, (तत,) मधु, सोम्य, पिबति,
महित्वना, राधांसि, प्रचोदयते ॥

பதவுரை.

(हे ऋविज !)	(ஹே ஈக்விஜஃ !)	வேடபோகாள ! நீவிா
इन्द्रं	இந்ருங்	{ பொங்குநதனமையுள்ள சோம ரசத்தை
इन्द्राय	இந்ருாய	இந்திரன பொருட்டு
आसिञ्चा	ஆஸிண்த	{ ஒருமையுடன் பிழிந்தெடுப்போக ளாக.
(तत्.)	(தத்)	(பின்னா)
मधु	மடூ	களிப்பைத்தரும
सोमं	சோமம்	சோமத்தின் இரசத்தை
पिबति	பிபாதி	{ இந்திரன அருநதுவானாக. அருநதி
महिष्वना	மஹிஷ்வநா	தனது மகிமையால்
राधांसि	ராதாஸி	துதிப்போகட்கு அன்னங்களை
प्रचोदयते	புருதாயதே	மிகுதியாகக் கொடுப்பானாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருந்கு—6. விசுவமன வையசுவ ரிஷி.

துதிப்போகாள ! நீவிா பொங்குநதனமையுள்ள சோமரசத்தை இந்
திரனபொருட்டு ஒரு முகப்பட்டு பிழிந்தெடுப்போகளாக எனபதாம். பின்
னா, சோமமாகியதும், களிப்பைத் தருவதுமாகிய இரசத்தை இந்திரன்
அருநதுவானாக அருநதி அவ்விந்திரன தனது மகிமையால் தனைத் துதிப்
போகட்கு அன்னங்களை இனிது கொடுப்பானாக எனபதாம். (6)

மந்திரம் 7.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
387. एतोन्विन्द्रं स्तवाम सखाय स्तोम्यं नरम् ।

३ ० २ २ ३ २ ३ ३ २
कृष्टीर्यो विश्वा अभ्यस्त्येक इत् ॥ ७ ॥

ஹதொந்விந்ரு வ்ஸ்வாஸ ஸ்வாய ஸ்வோஷம் நரம் ।

கூஷ்டீர்யோ விஸ்வா அப்யஸ்த்யேக இத் ॥

அந்வயம்

हे सखायः !, नु, एत उ, यः, एक इत्, विश्वा, कृष्टीः, अभ्यस्ति, स्तोम्यं,
नम्, (त) इन्द्र, स्तवाम ॥

பதவுரை

हे सखायः !	ஹே ஸஹாயஃ !	{ மிகுதியாகியபாண்ட வேட்டிப்பா காள ! நீவிர்
सु	சு	விரைவிலே
एत उ	ஏத உ	வருவீர்களாக
य	யஃ	எவ்விந்திரன
एक इत्	ஏக இக்	நூருவனாகவே
विश्वः	விஸ்வஃ	எல்லாப
कृष्टीः	கூஸ்தீஃ	பகைஞர் சேனைகளையும்
अभ्यसित	அப்யஸித	அடக்குகின்றருளே,
स्तोम्यं	ஸ்தோம்யம்	துதிக்கத்தக்கவனும
मर	மரம்	யாவாக்கும் தலைவனுமாகிய
(तं) इन्द्र	(தம்) இந்ரு	அவ்விந்திரனைத்
स्तवाम	ஸ்தவாம்	(யாம்) துதிப்போமாம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—7 விசுவமனா நாயசவரிஷி.

ஒத்த வறிவுள்ள நண்டார்களான வேட்டிப்பார்களா ! நீவிர் விரைவில் வருவீர்களாக. எதன் பொருட்டுடெனின் ? அது கூறப்படுகின்றது — துதிக்கத்தக்கோனும், எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துவோனுமாகிய அவ்விந்திரனைத் துதித்ததற்கொரு யாதொரு இந்திரன் சகாயமற்றோனாகவே எல்லாச் சதனுர் சேனைகளையும் தாழ்த்துகின்றருளே அவனைத் துதிப்போம் என அவ்வயித்துக்கொள்க

(7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १० ३ १ २ ३ २ ३ २
388. इन्द्राय माम गायत विप्राय बृहते बृहत् ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
ब्रह्मकृते विपश्चिते पनस्यवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-98-1.

ஐந்திராய மாம் மாயத் விப்ராய வுஹதே வுஹக்.

வ்ருஹக் கூடுதே விவஸிதே வநஸூவே ॥

அநவயம்

(हे उद्गातार !,) विप्राय बृहते, ब्रह्मकृते, विपश्चिते, पनस्यवे, इन्द्राय,
बृहत् साम, गायत ॥

பதவுரை

(हे उद्गातार !)	(ஹ உத்ராதாரஃ !)	{ சாமமபையாகிய கீதம் பாடு வோர்களே ! நீவா
विप्राय	விப்ராய	ஃரிய வுணாவுடையானும்
बृहते	வூஹதெ	பெரியோனும்
ब्रह्मकृते	ஸ்ரஹ்மகூதெ	அனனத்திற்கிழவனும்
विपश्चिते	விபஸ்ரிதெ	அறிஞனும்
पनस्यवे	வநஸ்யவெ	துதியை விரும்புவோனுமாகிய
इन्द्राय	இத்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
बृहत् साम	வூஹத் சாம	பிருகத னன்னுஞ் சாமகீதத்தைப்
गायत	காயத	பாடுவீர்களாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—8 நிருமேத ரிஷி

சாமகீதம் பாடுவோர்களே ! நீவா நுண்ணறிவாளனும், பெரியோனும், அனனத்திற கிழவனும், அறிஞனும், தோத்திரத்தை யிச்சிப்போனுமாகிய இந்திரன்பொருட்டு பிருகத னன்னுஞ் சாமகீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்பதாம்.

(8)

மந்திரம் 9.

२३ ३ २३ १२ ३ २३ १ २
389. य एक इद्विद्यते वसु मर्त्तय दशुषे ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
ईशानो अप्रतिष्कुत इन्द्रो अङ्ग ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-84-7

ய ஷக் ஐதிஹிதெ வஸு உத்ராய ஷாஸுஷெ ।

ஈஸானொ அப்ரதிஸ்குத இத்ரோ அங்ஜ ॥

அநவயம்.

यः, एक इत्, दशुषे, मर्त्तय, वसु, विद्यते, अप्रतिष्कुतः, इन्द्रः, अङ्ग,
ईशानः ॥

பதவுரை

यः	யஃ	யாதொடு இந்திரன்
एकः इत्	வனகஃ ஐகீ	ஒருவனாகவே
इन्द्रो	இந்திரோ	அவி கொடுக்கின்ற
मर्त्या	மர்த்யா	மனிதன் பொருட்டுத்
वसु	வஸு	தனத்தை
विद्यते	விடியதெ	விசேடமாய்க் கொடுக்கின்றானே,
अमृतिकृतः	அமர்திக்ருதஃ	{ (தனக்கு) இடையூறு விளைக்கத் தக்க வாரததைபற்ற,
इन्द्रः	இந்திரஃ	(அந்த) இந்திரன்
अन्न	அன்ந	விரைவில
ईशानः	ஐசானஃ	{ உலகமெல்லாவற்றிற்கும் இறை வனாகின்றான்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. கோதம ரிஷி.

யாதொடு இந்திரன் தனிதேய அவிக்கொடுத்த மனிதன் பொருட்டு
(வேளவித தலைவன் பொருட்டுத்) தனத்தை விசேடமாய்க் கொடுக்கின்றானே,
பிறாகளாற பேசும் இடையூறு வாரததையும்ற அவ்விந்திரன்
விரைவில உலகனைத்திற்கும் இறைவனாகின்றான் எனபதாம். (1)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
390. सखाय आशिषामहे ब्रह्मेन्द्राय वज्रिणे ।

३ २ ३ २ १ २ ३ १ २
स्तुष ऊ षु वो नृतमाय धृष्णवे ॥ १० ॥

இருக்கு N-24-1.

ஸகாய ஆஸிஷாமஹே ப்ரஹ்மேந்திராய வஜ்ரிணே ।

ஸ்துஷ ஓ ஷு வோ ந்ரதமாய ஧்ருஷ்ணவே ॥

அநவயம்

हे सखायः !, वज्रिणे, इन्द्राय, ब्रह्म, आशिषामहे, वः, नृतमाय, धृष्णवे,
स्तुषे ॥

பதவுரை.

हे सखाय. !	ஹே ஸகாயஃ !	{ மித்திராகளான வேட்போக் ளே ! நாம
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிராபுதந தாககிய
इन्द्राय	இந்திராய	இந்திரன பொருட்டு
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	தோத்திரத்தை
आशिषामहे	ஆசிஷாமஹே	சொலவோமாக.
व.	வஃ	(மற்றும்) உங்களை முன்னிட்டு,
मृतमाय	மரூதமாய	{ எல்லாவற்றையும் நனகு செலுத துவோனும்
धृणवे	யூஷ்வை	{ பகைஞாகடகுப பயங்கொடுப் போனாமாகிய இந்திரனபொ ருட்டு
सुसुवे	ஸுஸுவை	{ (யானும்) தோத்திரம் பண்ணு கின்றேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருககு—10. விசுவமனா ரிஷி.

ஊபாகளான வேட்போகளை ! கையில வச்சிரநதாககிய இந்திரன்
பொருட்டு நாம தோத்திரஞ் சொலவோமாக. அல்லது, எங்களாலீயப்
பட்ட அவியாகிய அனததைப பிராத்திககினைமேம். உங்களனைவமையும்
முன்னிட்டு, எல்லாபையுஞ் செலுததுவோனும் அல்லது, போரில படைக்
கலங்களை நியமிப்போனும், எல்லாப் பகைஞாக்களையும் அச்சமுறுததுவோனு
மாகிய, அவ இந்திரனபொருட்டு யானே இனிது துதிககின்றேன எனப்
பாடியம்.

(10)

நானகாவது கண்டம்

முற்றும்

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—5.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

391. ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 गृणे तदिन्द्र ते श्व * उपमां देवतातये ।

१ २ २ ३ १ २ २
 यद्वृषि वृत्रमोजसा शचीपते ॥ १ ॥

இருக்கு 8-62-8.

முண்ண தவிந், தெ சுவ உவஜாஂ ஷெவதாதயே
 யஜஂஸி வ்ருத்ருஜொஜஸா சாசீவதெ ॥

அந்வயம்.

ஹே இन्द्र!, தெ, தத் சுவ*, உபமா, தேவதாதயே, க்ருணே யத், சாசீபதே!, ஓஜஸா,
 வ்ருத், ஹ்சி ॥

பதவுரை.

ஹே இन्द्र!	ஹே உவ்ரு!	இந்திரனே!
தே	தெ	உன்னுடைய
தத் சுவ*	தக் சுவ:	கோத்தி வாயநத ஆற்றலுக்குத்
உபமா	உவஜாஂ	தக்கவாறு
தேவதாதயே	ஷெவதாதயே	{ வேளவித தலைவன் பொருட்டு அல்லது, வேளவியின் நிமித தம்
க்ருணே	முண்ண	(யான) துதிககினேன.
யத்	யக்	யாதினுலெனின்?
சாசீபதே!	சாசீவதெ!	இந்திராணி கொழுந! நீ
ஓஜஸா	ஓஜஸா	வலியால
வ்ருத்ரு	வ்ருத்ருஂ	விருத்திரனை
ஹ்சி	ஹஂஸி	நாசஞ் செயதனை (ஆதலின்)

* உபமா, எனபது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. பிரகாத ரிஷி

இந்திரனே! உன்னுடைய ஆற்றலுக்குத் தக்கவாறு, வேள்வியின் பொருட்டு, அல்லது, வேளவித தலைவன் பொருட்டுத் துதிகுகின்றேன யாதுபற்றியெனின்? இந்திர! நீ விருத்திரனை ஆற்றலாற் கொன்றனை யாதலின் (உனது ஆற்றலைத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன என இயைத்துக்கொள்க) (1)

மந்திரம் 2.

2 3 1 2 2 3 1 2 3 1 2
392. यस्य त्यच्छम्बरं मदे दिवोदासाय रन्धयन् ।
3 1 2 3 1 2
अयं स सोम इन्द्र ते सुतः पिब ॥ 2 ॥

இருக்கு 6-43-1.

யவஸு துஷ்டரம் உஷி ஹிவொஷாஸாய ரஸ்யநு |
சுயம் வஸ வொஷ உஷு தெ வஸுதஃ பிவ ||

அங்வயம்.

ஹே இந்திர!, यस्य, மதே, त्यத், சம்வர், दिवोदासाय, ரந்ஹயந், ச', அய், சோம்', தெ, சுத, பிவ ||

பதவுரை.

ஹே இந்திர!	ஹெ ஹு!	இந்திரனே! நீ
यस्य	யவஸு	எச்சோமரசத்தினுடைய
मदे	உஷி	களிப்பில
त्यत्	துஷி	அந்தச்
शम्बरं	ஸுஷ்டரம்	சம்பராகரனை
दिवोद साय	ஹிவொஷாஸாய	{ திவோதாசன் எனனும அனபன் பொருட்டுக்
रन्धयन्	ரஸ்யநு	கொன்றனையோ,
सः	ஸஃ	அத்தகைய
अयं सोमः	சுயம் வொஷ	இச்சோமரசம்
ते	தெ	நின் பொருட்டுத்
सुतः	வஸுதஃ	தேடப்பட்ருக்கின்றது
पिब	பிவ	(ஆதலின்) அருந்துவாயாக,

சாயண பாடியம்.

ண்டம்—1. இருக்கு—2. பரததுவாச ரிஷி.

இந்திர ! யாதொரு நீ சோமக கொடியின இரசத்தைப் பருகியதால்
ண்டாகிய களிப்பினுற சம்பரன எனனும் அசுரனைக் கொன்றனையோ,
யுத்தகைய இச்சோமரசம் நின் பொருடடுத தேடப்படடிருத்தலினால்
அதை) அருந்துவாயாக எனபதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २
393. एन्द्र नो गधि प्रिय सत्राजिदगोह्य ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३
गिरिर्न विश्वतः पृथुः पतिर्दिवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-897-4

ஊரு நொ மயி ஸ்ரிய ஸத்ராஜிதமொஹ்ய ।
கிரிநு விஸ்வதஃ ப்ரூதஃ பதிர்திவஃ ॥

அநவயம்

प्रिय !, सत्राजित्, अगोह्य, इन्द्र !, गिरिः न, विश्वतः, पृथुः, दिवः, पतिः,
नः, आगधि ॥

பதவுரை.

प्रेय !	ஸ்ரிய !	அனைவருக்கும் அன்பனும்
सत्राजित् !	ஸத்ராஜிக் !	பகைஞர்களை வெல்வோனும்
अगोह्य !	ஊமொஹ்ய !	நினைத யற்றோனுமாகிய
इन्द्र !	ஊரு !	இந்திர !
गिरि. न	கிரி: ந	மலையைப் போன்று
विश्वतः	விஸ்வத:	எல்லாவகையானும்
पृथुः	ப்ரூத:	பெரியோனும்
दिवः	திவ:	சவாகசத்திறகு
पतिः	பதி:	இழைவனுமாகிய நீ
न.	ந:	எங்களிடத்து
आगधि	சூமயி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—5 நிருமேத ரிஷி.

அனைவாகடும் அனப! பெருமபகைஞர்களை வெல்வோய! ஸ்ருவ
ராலும் பழிக்க வொண்ணாத இந்திர! மலேபானறு எல்லாவற்றினினறும்
பெரியானும், சுவாககத்திறகு இறைவனுமாகிய நீ எங்கணிமித்தம் வருவா
யாக எனபதாம் (3)

மந்திரம் 4.

394. य इन्द्र सोमपातमो मदः शविष्ठ चेतति ।
१ २ ३ १ २ ३ ३ २ १ २

येना हंसि न्या ३ त्रिणं तमीमहे ॥ ४ ॥
२ ३ २ ३ २ २ ३ १ २

இருக்கு 8-12-1.

ய ஐந்ரு ஹொபாதமொ மதஃ ஸவிஷ்ட சேததி ।

யெநா ஹம்ஸி ந்யா 3 த்ரிணம் தமீமஹே ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, य, सोमपातमः, शविष्ठ, मदः, चेतति, येन, अत्रिण, निहंसि,
तं, ईमहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஐந்ரு !	இந்திரனே!
य	ய:	யாதொரு நீ
सोमपातम	ஹொபாதம:	{ சோமரசத்தை மிக அருந்துகின் றாயோ,
शविष्ठ !	ஸவிஷ்ட!	{ ஆற்றலமிககோய ! (அதனை மைய உனது)
मद	மத:	களிப்பானறு
चेतति	சேததி	{ கிருத்திரணை கொல்ல முத்தலிய காரியத்தை புணர்கின்றது
येन	யெந	எமமத்ததா (களிப்பா)ல
अत्रिण	அத்ரிணம்	இராககதர்களை
निहंसि	நிஹம்ஸி	முழுதுங் கொல்கின்றனையோ,
त	தம்	அக்களிப்பைப்
ईमहे	ஐமஹே	போற்றுகின்றோனே,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4 பருவத ரிஷி.

இந்திரனே! யாதொரு நீ மிகச் சோமரசம் அருந்துபவனாகின்றாய். வலி மிக்க இததனமையனான இந்திரனே! சோமரசம் அருந்தலாலுண்டான உனது மதமானது (களிப்பானது) விருத்திரனைக் கொல்லுதன் முதலிய காரியத்தைச் செய்ய நன்குணாகின்றது இதை ஒரு வாக்கியமாகக் கொண்டு, வலி மிக்க இந்திரனே! நீ சோமரசத்தாற் களிப்பபடையத் தக்கோனாக யிருந்துகொண்டு அறிகின்றாய் எனினுமாம்.

ரண்டு, முன்னா உணாகின்றது எனனுந் தனமைச்சொல் இப்போது உணாகின்றாய், என முன்னிலைச் சொல்லியத திரிந்தது இததனமைய இந்திர! நீ எச் சோமரசம் அருந்தலாலுண்டாகிய களிப்பால் உயிராகளைத் தினனும இராகுகதரை மிகத் தாழ்ந்தவாகளாய்க் கேடடை யடைபுமாறு செய்தனையோ, அச் சோமரசம் அருந்தலாலுண்டாகிய மதமானது (களிப்பானது) விருத்திரனைக் கொல்லுதன் முதலிய காரியத்தைச் (சு செய்ய) நன்குணாகின்றது. அக் களிப்பை, அல்லது, அததனமைய களிப்பபடைய நினனை வேண்டுகின்றேன எனபதாம். (4)

குறிப்பு.—ரண்டு ராமஹே, எனனும மூலபதத்திற்கு இரத்தறறொழிராம நிகண்டும் அநவனம் கூறுகின்றது அல்லது அடைகினைபேன எனபது பொருள். அதாவது தோத்திரங்களைப் டோற்றுகின்றேன எனபதாம்

மந்திரம் 5.

३१ २२ ३ २७ १२ ३ १ २ ३१२
395. * तुचे तुनाय नो तत्सु द्राघीय आयुर्जीवसे ।

१ २ ३ १ २
आदित्यासः सुमहसः कृणोतन ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-24-28.

தும்பெ தும்பாய நொ தது ஓராவீய சூயுஜீ டுவவெ ।

சூழிதூரவஃ ஸுஹவஃ க்ருணோதந ॥

அநவயம்

हे सुमहसः आदित्यासः !, नः तुचे, तुनाय, जीवसे, द्राघीयः, तत् आयुः,
सुकृणोतन ॥

* तुचेतनाय, எனபது இருக்க

பதவுரை

सुमहस	ஸுமஹஸ:	{ பேரொளியையுடைய புத்திரர்களான	அதிதி
हे आदित्यास !	ஹே சூழித்யாஸ:	தேவாகாள !	
नः तुवे	நஃ துவே	எனது புத்திரனுக்கும்	
तुनाय	தநாய	பெளத்திரனுக்கும்	"
जीवसे	ஜீவஸே	வாழ்ந்தபொருட்டு	
द्राघीय	தூவீய:	நெடுநாளிருக்கத்தக்க	
तत् आयु.	தத் சூய:	அவ வாயுளை	
सुकृणोतन	ஸுகூணோதந	இனிது கொடுப்பாயாக	

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—5 இரிமீடி ரிஷி

அழகிய பிரகாசங்களைபுடைய அதிதி புத்திரர்களென்னுந் தேவாகாள ! நீவிர் எங்களுடைய புத்திரனுக்கும், பெளத்திரனுக்கும், இனிது வாழ்வதற்கு வேண்டிய நீண்ட ஆயுளை நன்கு விருத்தி செய்வீர்களாக என்பதாம்

ரண்டு 'தநாய' என்பது பெளத்திரன்பொருட்டு எனனும பொருளுடையது. மஹும், தகாரத்திலேறிய உகாரம், அசை இதுபற்றியே 'தநாய' என்றோதுகின்றனா இருக்குமறையானா

மந்திரம் 6.

396. वेत्था हि निर्ऋतीनां वज्रहस्त परिवृजम् ।

अहरहः शुन्ध्युः परिपदामिव ॥ ६ ॥

இருக்கு 4-24-28

வேத்யா ஹி நிர்ஹீதீநாம் வஜ்ரஹஸ்த வரீவ்ரஜம் ।

அஹ்ரஹ: ஸுன்டியு: வரீபதாமிவ ॥

அநவயம்.

हे वज्रहस्त !, निर्ऋतीनां, परिवृज, वेत्था हि, अहरह, शुन्ध्यु, परिपदां इव ॥

பதவுரை

हे वज्रहस्त !	ஹே வஜ்ரஹஸ்த !	வசதிராபுத்திராங்கிய கையோய !
निर्ऋतीनां	நிர்ஹீதீநாம்	{ இடையூறு விளைவிக்கும் இராக கதாகளை
परिवृज	வரீவ்ரஜம்	வெருட்டுவதற்கு

वेथा हि	வெதூ ஹி	{ நீயே யுணர்நீதானுகின்றாய்.
अहरह.	அஹரஹ:	{ எதுபோல வெருட வெனின்?
सुभ्यु	ஸுஹ்யூ:	நாடோறும்
परिपदां इव	பரிபடாஃ இவ	இரவியெழுந்தபோது
		{ உயிர்கள தமதிடகதை நீவதி
		{ நாற்புறத்தும் ஒடுவன
		போன்று.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—6 விகவமனா ரிஷி

இப்போது இந்நடியானவா இந்திரனைக் கூப்பிட்டுக் சொல்கின்றா — வசுகிராபுதமேந்திய சுரததேய¹ துனபுறத்தும் இராககதர்களை ஒடுவ தற்கு நீயே யுணர்கின்றாய் (நினக்கே தெரியும்) அதிலுவமை—சூரிய நெழுந்தபோது நாற்புறத்துஞ் சென்றடைகின்ற வேளவித தலைவர்கள் போன்றெனல, அல்லது, நாற்புறத்தும் பறந்தோடும் பறைவைகள் போன்றெனல பறைவைகள் தததமது இடத்தை நாடோறும் விடுவதற்கு உணா கின்றனபோன்று எனனும் இந்த உவமை ஒத்ததன்மையது.

அண்டு, இரவியெழுந்தவுடன் பறைவைகள் தததமது இடங்களை விட்டு விட்டு எங்குஞ் செல்கின்றன உண்மையில் இவ்வாறே இந்திரனாகிய நீ தனதாற்றலோடு விளங்குமிடத்துப் பகைஞர்களை தமது நகர்களை விடுத்து ஒடுகின்றார்கள எனபது கிரண்டபொருள் (6)

ஹி எனபது தேற்றம், சுந்திபு, எனபது சூரியன்,

மந்திரம் 7.

397. अपामीवामप सिधमपसेधत दुर्मतिम् ।

आदित्यासो युयोतना नो अंहसः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-18-10.

சுவாஜீவாஃவ ஹியஃவஹையத ஁஁஁திஃ ।

சூரிகூராவொ யுயொதநா நொ அஃஹஸஃ ॥

அநவயம்

हे आदित्यासः !, अमीवा, अपसेधत, सिध, अप, दुर्मति, अप, नः, अंहसः, युयोतन ॥

பதவுரை.

हे आदित्यास !	ஹே சூரித்யாவஸ !	அதித்தியின் புத்திரார்களாள் ! நீவீர்
अमीवां	அமீவாம்	நோய்களை
अपसेधत	அபவஸேத	{ எம்மிடத்தினின்று விலக்கு வீர களாக.
स्विध	ஸ்விதம்	துன்பந் தரும் பகைஞர்களையும்
अप	அப	{ எம்மிடத்தினின்று வெருட்டிவிடு வீர்களாக
दुर्मतिं	தும்திகிம்	{ எமைப்பிடிக்க நினைக்கும் புத்தி யுடையார்களையும்
अप	அப	{ எம்மிடத்தினின்றும் ஒதுக்கு வீர்களாக
न.	நஃ	(மற்றும்) எங்களை
अंहस	அஹஸஃ	பாவத்தினின்றும்
युयोन	யுயொந	வேறுபடுத்திவீர்களாக.

சாயண பாடியும்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. இரீமீடி ரிஷி.

அதிதி புத்திரர்களான ஆதித்தியர்களை ! நீவீர், நோயை எம்மிடத்தி
லிருந்து நீக்குவீர்களாக. பிடைதரும் பகைஞரையும் எம்மிடத்தினின்றும்
வெருட்டிவிடுவீர்களாக எனனைத் துன்புறுத்தக்கருதுகின்ற மதியுடையா
ர்களையும் விலக்குவீர்களாக அன்றியும், ஆதித்தியர்களை ! எங்களைப்
பாவத்தினின்றும் விடுபட்டோர்களாய்ச் செய்வீர்களாக எனபதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३३ १ २ ३ १ २ ३ १ ३ १ २ ३ १ २
398. पिवा सोममिन्द्र मन्दतु त्वाऽयं ते सुषाव हर्यश्वाद्रिः ।

३ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २
सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वा ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-22-1.

விவா வொஹிந்தூ உத்தது சுவாயம் தெ வுஷாவ ஹயபூராத்ரிஃ ।
வொதது வபூஹுஸூம் வுயதொ நாவூ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, सोम, पिब, त्वा, मन्दतु, हर्यश्च, सोतु., बाहुभ्यां, अर्वा न,
सुयतः, अय, अद्रिः, ते, सुषाव ॥

பதவுரை,

हे ह्यद्र !	ஹே ஹு !	இந்திரனே ! நீ
सोमं	ஸொமம்	சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக அசு சோமரசம்
स्वा	ஸ்வா	உண்ணக்
मन्दतु	மந்தது	களிப்புடையவனாக
ह्यश्व !	ஹய-ஆஸு !	{ அரியெனும் பரியையுடைய இந் திர !
सोतु	ஸொத-ஃ	சோமரச மெடுப்போனுடைய
बाहुभ्यां	பாஹு-ஹ்யாம்	கை பிரிண்டுகளாலும்
अवा न	அவ-நாந	குதிரையைப் பற்றுமாறு
सुयतः	ஸு-யத-ஃ	இனிது கைப்பற்றிய
अयं अद्रिः	அயம் அட்ரி-ஃ	இக கல்லானது
ते	தே	நின்பொருட்டுசு
सुषाव	ஸு-ஷாவ	சோமத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி. சந்தம் விராட.

இந்திரனே ! நீ சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. அசு சோமரசம் நின்னை களிப்புடையோனாக அரியெனும் பரியையுடையோய ! சோமரசம் பிழிவோனுடைய கைகளால் இரண்டு கடிவாளத்தின கயிறுமுற குதிரையைப் பிடித்தல போன்று நன்கு எடுக்கப்பெற்ற கல்லானது நின்பொருட்டு இசு சோமத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது. (8)

ஐந்தாவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஆளுவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அததியாயம்—1 கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது

தேவதை 1, 2, 4, 5, 7, 10, இதிரன 3, 6, மந்த்ருக்கள், கருப-
சந்தம் ரிஷபம் சுரம்.

மந்திரம் 1.

399. 3 2 3 9 22 3 9 2 3 9 2
அப्राव्यो अना त्वमनापिरिन्द्र जनुषा सनादसि ।

3 9 2 3 9 2
युधेदापित्वमिच्छसे ॥ १ ॥

இருக்கு 8-21-13.

சுலூதாவூ சுநா சுவநாவிரிநு ஜநுஷா வநாஅசி |
யுயெஅவிசுவிவவெ ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र! त्वं, जनुषा, अभाव्यः असि, अना, सनात्, अनापिः, आपित्व
इच्छसे, युधेत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ உத்ரு!	இந்திரனே!
त्वं	சுவம்	நீ
जनुषा	ஜநுஷா	பிறப்பினினதே
अभाव्यः असि	சுலூதாவூ: சுவி	{ பைநைய யொழிததோனா யிருக கினரூய, (மறறும)
अना	ஜநா	ஏவுகின்றவன் இலாதோன்.
सनात्	வநாஅ	நிண்டகாலத்தி விருந்தே
अनापिः	சுநாவி	சுற்றங்கள் நேரேன. நீ
आपित्वं इच्छसे	சூவிக்ஹம் உஹ்வெ	{ யாதேனுமோர் சுற்றத்தை விருமபுவையேல, அப்போது
युधेत्	யுயெஅ	{ போராடித் துநிகின்றவாகடகு நண்பனாகினரூய

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1 செபரி நிஷி ககுப, சந்தம்.

இந்திர! நீ பிறப்புத தொட்டே சததுரு வொழிந்தோனும், நிய
மிப்போனறேனும், சுற்றமறேனும்மாவாய அதாவது நெடுங்காலத்தி
விருந்தே பகை முதலியவைக ளறேனோ யி---ப எனபதாம். நீ
சுதற்றாந தனமையை விருமபுகால் அங்குப போசெயதே துதிப்போ
கடகு நண்பனாகின்றாய எனபதாம் (1)

மந்திரம் 2.

9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
400. यो न इदमिदं पुरा प्रवस्य आनिनाय तमु वस्तुषे ।
9 2 3 9 2 3 9 2
सखाय इन्द्रमृतये ॥ २ ॥

இருக்கு 8-21-1

யொ ந ஐதிரிஃ வாஸா வுவஸு சுநிநாய தஃ வஸுஸெ ।
ஸவாய ஐதிரிஃதயெ ॥

அநவயம்

सखायः, हे ऋषिज यजमाना !, य, पुरा, इदं इद, वस्यः, न.,
तमु इन्द्रं, व, उतये, स्तुषे ॥

பதவுரை.

सखाय.	ஸவாய:	ஐதிர வறிவுடைய
हे ऋषिज !	ஹே ஐக்ஷிஜ:	வேடபோராகாள !
यजमाना ?	யஜமானா:	தலைவராகாள !
य	ய:	எவ லிரந்திரன
पुरा	புரா	முன்பு
इद इद	ஐதிர ஐதிர	இந்த
वस्य.	வஸ்ய:	மேம்பட்ட தனத்தை
न	ந:	எனக்கு
प्राणिनाय	பிராணிநாய	{ மிகுதியாய்க கொடுத்ததானே, (தனங்கொடுக்கின்ற)
तमु इन्द्र	தமஃ ஐதிர	அவ லிரந்திரனை
वः	வ:	{ உங்கட்கு (தனங் கிடைப்பதற் கும)

ऊतये	ஊதயெ	{ (உங்களைக்) காப்பாற்றுகிற
सुषे	ஸுஷெ	{ பொருட்டு
		துதிககினதேன

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—8. சொப ரிஷி

ஒத்த மதிபுள்ள வேட்போகாள! தலைவாகாள! எவ விரதிரன முன்னா, காண்பாலதார தனமையா விருக்கப்பட்ட சிறந்த தனங்களை எங்கட்கு நன்கு கொடுத்தனனோ, தனத்திற கிறைவனாகிய அவ விரதிரனை உங்கட்குத் தனக் கிடைக்குமாறும், (உங்களைப்) பாதுகாக்கும் பொருட்டும், சொபரி யென்னும் யான துதிககினதேன எனபதாம் (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

401. आगन्ता मा रिषण्यत प्रस्थावानो मापस्थात समन्यवः ।

३ १ २

* दृढा चिद्यमयिष्णवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-20-1.

சூமணா மா ரிஷண்யத ப்ரஸ்தாவானோ மாபஸ்தாத் சமந்யவஃ ।
 ஐயா விஷயிஷ்வஃ ॥

அநவயம்.

प्रस्थावानः, आगन्त, मा रिषण्यत, समन्यवः, दृढाचित्, यमयिष्णवः,
 मा अपस्थात ॥

பதவுரை.

प्रस्थावान ।	ப்ரஸ்தாவாநஃ ।	{ மிகச் செல்கின்றவாகளான வாபுந
आगन्त	சூமண	{ கடுகென்னும் மருத்துகளுகளை !
मा रिषण्यत	மா ரிஷண்யத	{ நீளிர
समन्यव. ।	ஸந்யவஃ !	{ எங்களிடத்திறகு வருவீர்களா
दृढाचित्	ஐயாவிஷ	{ வராமையால் வருநதுன்பத்தந்த
		{ தராதீர்கள் .
		{ ஒத்த பிரகாசமுள்ளவாகளை !
		{ வலிய மலைகள் முதலியவைகளை
		{ யும்

* स्थिराचिद्यमयिष्णवः, எனபது இருக்கு.

यमयिष्णवः !	யமயிஷ்வஃ !	{ செலுத்துஞ் சீலமுள்ள மருத துககளா! விநீர
मापस्थात	மாவஸ்தாத	{ எங்களை விடுததுப பிறரிடத்தில இருக்காதீர்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. சௌபரி ரிஷி.

வேகமாயச செலுத்துஞ் சீலமுள்ள வாபு தேவதைகளா! நீவிர வருவீர
களாக வராமையால் எங்களைத் துன்புறுத்தாதீர்கள். ஒர்தவொளிபுடை
யோர்களே! அல்லது, ஒத்த கோபமுடையார்களே! மிகவலிவுடைய மலை
களையுஞ் செலுத்துஞ் சீலாகளே! எங்களிடத்தினினும வேறிடத்தில இரா
தீர்கள். அதாவது எங்களிடத்திலேயே இருப்பீராகளாக எனபதாம். (ஃ)

மந்திரம் 4.

१ २३२४ ३१ २३ १२३ १२
402. आयाह्ययमिन्द्वेऽश्वपते गोपत उर्वरापते ।

१ २
सोमं सोमपते पिब ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-21-3.

சூயாஹ்யயிந்ருவெ஽ஸுவதெ மொவத உவராவதெ ।
ஸொம் ஸொம்பதெ விஸ ॥

அநவயம்.

हे अश्वपते!, गोपते!, उर्वरापते!, इन्द्वे!, अयं, आयाहि, सोमपते!,
सोमं पिब ॥

பதவுரை.

हे अश्वपते!	ஹே ஸுவதெ !	பரிக்குப் பதியே !
गोपते !	மொவதெ !	கோகட்குக் கோனே !
उर्वरापते!	உவராவதெ !	{ பயிராநிறைந்த நிலத்திற்குப் பர னே !
इन्द्वे !	இந்ருவெ !	பிரகாசமுள்ள இரந்திர !
अयं	அயம்	{ இச்சோமரசம் நினக்காக (தேடப் பட்டு) இருக்கின்றது
आयाहि	சூயாஹி	வருவாயாக.
सोमपते !	ஸொம்பதெ !	சோமரசத்திற்குத் தலைவ !
सोमं पिब	ஸொம் விஸ	சோமரசத்தை யருந்துவாயாக.

சாமண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—4 சொபரி ரிஷி

குதிரகடகிழைவ! கோககளைக் காப்பாற்றுவோய! பயிராகளெலாம்
நிறைந்தாளா பாருக்கரசே! பிரகாசமுள்ள இந்திரனென்னும் நினக்குச்
சோமரசம் பிழிந்து வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஈண்டுப் பிழிந்து வைக்கப்
பட்டிருக்கின்றது எனபது எஞ்சி நின்றது. ஆதலின் வருவாயாக எனப
தாம். சோமரசத்திழைவ! நீ சோமரசத்தின்பொருட்டு வந்து சோம
ரசத்தை யருந்துவாயாக எனபது பொருளா.

(4)

மந்திரம் 5.

9 2 3 2 3 9 2 2 3 9 2
403. त्वया ह सिधुजा वयं प्रति श्वसन्तं वृषभ ब्रवीमहि ।

3 9 2 2 3 9 2
संस्थे जनस्य गोमतः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-21-11

சுவயா ஹ ஸிஹுஜா வயம் ப்ரதி ஸ்வஸனம் வ்ருஷப ப்ரவீமஹி |
ஸம்ஸ்தே ஜநஸ்யு கோமதஃ ||

அநவயம்.

हे वृषभ !, गोमतः, जनस्य, संस्थे, श्वसन्तम्, युजा त्वया ह सिव्त्,
वयं प्रति ब्रवीमहि ॥

பதவுரை.

हे वृषभ !	ஹ வ்ருஷப !	{ மானேவாணைகளைப் பொழிவின்றி இந்திர !
गोमतः	கோமதஃ	கோ முந்நவியவைகளைப்பூண்டாய்
जनस्य	ஜநஸ்ய	அனபயது
संस्थे	ஸம்ஸ்தே	இடத்தில, அலலட, 'பொரிஸ' ;
श्वसन्त	ஸ்வஸனம்	{ பெருமூச்சேற்றிப்பொருந்தி குறித்து
युजा त्वया ह सिव्त्	யுஜா சுவயா ஹ ஸிஹு	உனது உதவியினாலேயே
वयं	வயம்	நாங்கள்
प्रति ब्रवीमहि	ப்ரதி ப்ரவீமஹி	பதில சொல்வோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—5. செளபரி ரிஷி

வேண்டியதைப் பெய்கின்ற இந்திர ! கோ முதலியவைகளோடு கூடிய அனபரது இடத்தில், அல்லது, போகுகளத்தில் எங்களைக் குறித்துண்டாகும் பெருங்கோபத்தால் பெருமூச்சுவிடுகின்ற சத்தருவிற்கு, நினது சகாயத்தாலேயே உண்மையில் யாம பதிற சொல்வோமாக அதாவது (அவர்களைத்) தடுத்தது விடுவோமாக என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

404, ⁹² ^{3322 323 92} गावश्चिद्वा समन्यवः सजात्येन मरुतः सबन्धवः ।
^{392 392 32} रिहते ककुभो मिथः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-20-21.

மாவஸூகா ஸஜநூவஃ ஸஜாதெந மரூதஃ ஸவஸவஃ |
 ரிஹதெ ககூஹா மிதஃ ||

அநவயம்.

हे समन्यव ! मरुतः, गावश्चित्, सजात्येन, सबन्धवः, ककुभः, मिथः,
 रिहते ॥

பதவுரை.

हे समन्यव ! मरुतः	{	ஹ ஸஜநூவஃ ! மரூதஃ	{	ஒத்தவொளிபுள்ள மருததுக காள !
गावश्चित्		மாவஸூக		உமது மாதாவாகிய கோக்களும
सजात्येन		ஸஜாதெந		ஒரு சாதியாதனமையால்
सबन्धव		ஸவஸவஃ		ஒத்த சுற்றமுடையனவாகி
ककुभः		ககூஹஃ		{ கிழக்கு முதலிய திசைகளை யடைந்து
मिथ		மிதஃ		ஒன்றற்கொன்று
रिहते		ரிஹதெ		(தமமுள்) நககிக கொள்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. சொபரி ரிஷி.

சமமாகிய பிரமாசமுடைய, அல்லது, சமமாகிய குரோதமுடைய வாய்வு தேவதைகளா! உங்களுடைய மாதாவான கோக்களும் ஒரே சாதித் தன்மையால ஒரே தன்மையாக ஒவ்வொன்றாய்ச் செலக. என்னும் இதனை மைய ஒத்த சுற்றமுடையனவாகிக் கிழக்கு முதலிய திசைகளின் பாகங்களை யடைந்து தமமுன ஒன்றற்கொன்று நககிக் கொள்கின்றன எனபதாம் (6)

மந்திரம் 7.

405, १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
त्वं न इन्द्राभर ओजो नृम्णं शतक्रतो विचर्षणे ।

२ ३ १ २ ३ १ २
आ वीरं पृतनासहम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-97-10.

கவம் ந ஐந்தூவார ஒஜோ நரணம் ஸதக்ருதொ விவஷ்டணை ।
சூ வீரம் பூதநாஸஹம் ॥

அநவயம்.

शतक्रतो!, विचर्षणे! इन्द्र!, त्वं, नः, ओजः, नृम्णं, आभर, वीरं,
पृतनासहं, आ॥

பதவுரை.

शतक्रतो!	ஸதக்ருதொ !	அளவிலாக கருமமுடையோய்!
विचर्षणे! इन्द्र!	விவஷ்டணை! ஐந்தூ !	{ மிகுந்த நோக்குடையோய்! இந் திர !
त्वं	கவம்	நீ
न	நஃ	எங்கட்கு
ओज	ஒஜஃ	ஆற்றலையும்
नृम्णं	நரணம்	தனத்தையும்
आभर	சூவார	கொடுப்பாயாக.
वीरं	வீரம்	வீரத்தன்மையுடையோனும்
पृतनासहं	பூதநாஸஹம்	{ படைகளைப் பழித்தது தளஞ் பவனுமாகிய வுனை
आ	சூ	(யாம்) அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. நிருமேத ரிஷி.

மிருத கருமங்கையுடைய இந்திர! பெருமபாவை யுடையாய்
நீ எங்கட்கு ஆற்றலையும், தனத்தையுங் கொடுப்பாயாக வீரத்தனமை
யுடையானும். சேனைகளை யடக்குவோனுமாகிய உனனை யாம அழைக்கின
றோம். (7)

மந்திரம் 8.

२३६ २२ ३ १२ ३ १२ ३१२ ३ १२
406. अधाहीन्द्र गीर्वण उप त्वा * काम ईमहे ससृग्महे ।

३२३ १ २ ३१ २
उदेव ग्मन्त उदभिः ॥ ८ ॥

இருக்கு ६-१८-7.

சுயாஹீந், மீவகுண உவ சுவா காஉ ா஁ஹெ வஸஸுஹெ
உஹெவ குண உஹி: ||

அநவயம்.

ஹே ரீர்வண:!, இन्द्र!, அஹி, த்वा, काम:, இமஹே, உபசஸுஹே, உதேவ ஸ்மந்த:,
உதभि: ||

பதவுரை.

ஹே ரீர்வண !	ஹெ மீவகுண:	வாக்கால் வாழ்த்தத் தக்க
இन्द्र !	உஹ் !	இந்திர !
அஹி	சுயாஹி	இப்போது
காம	காஉ:	விருமபிய பொருளை யீயுமாறு
த்वा	சுவா	நினை
இமஹே	ா஁ஹெ	இரக்கின்றோம் (மற்றும்)
உபசஸுஹே	உவஸஸுஹெ	{ நினைத துகியோடு பொருந்தச் செய்கின்றோம். (அதி லுவ மை)
உதேவ ஸ்மந்த.	உஹெவ குண:	
உதभि:	உஹி:	{ நீரிற்சென்றவன தனக்கருகிலுள ளானை கையாலெற்றிய நீரால் விளை யாடுவோனாய்ச் செய்வது போன்று எனபதாம்.

* कामान्महे, ससृग्महे, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—3 கருப, சந்தம் நிருமேத ரீஷி.

வாக்காற் போற்றத்தக்க இந்திர ! இச்சமயம் (யாங்கள்) நின்னை விரும்புகின்றோம். அல்லது, விரும்பியவைகளை யிரக்கின்றோம் மறமும் (யாம்) இரப்போர்களாகித் துதிகளோடு நின்னைச் சோக்கின்றோம் அதிலுவமை கூறப்படுகின்றது —நீரிற் செல்கின்றவர்கள் கையாலெற்றிய நீரால் தனக்கருகிலுள்ளாராகளையும் விளையாட்டி நொருட்டு விளையாடுவோர்களாய்ச் செயதுகொள்வது போன்றெனல.

(8)

குறிப்பு —நீரில் மரக்கலத்தாற் பிரயாணஞ் செல்லும் வணிகனைப்போன்று ஊக்கமாய் நின்றொருட்டு வேட்கின்றோம் எனலா சிலா.

மந்திரம் 9.

407, १२ ३२ ३२ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १२
सीदन्तस्ते वयो यथा गोश्रीते मधौ मदिरं विवक्षणे ।

३ १ २२
अभित्वामिन्द्र नोनुमः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-21-5.

வீடினவென்று வயொ யயா மொய்யீதெ உயள உழிரெ விவக்ஷணெ !
அமிசுவாமிந்ரு நொநுமஃ ॥

அநவயம்

हे इन्द्र !, गोश्रीते, मदिरं, विवक्षणे, ते, मधौ, वयो यथा, सीदन्तः, त्वां
अमिनोनुमः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ உட்ரு !	இந்திரனே !
गोश्रीते	மொய்யீதெ	{ ஆவின பால தயிரோடு கூடிய தும்
मदिरं	உழிரெ	களிப்பைத் தருவதும
विवक्षणे	விவக்ஷணெ	சுவாககத்திற சோவிப்பதுமாகிய
ते	தெ	உன்னுடைய
मधौ	உயள	சோமரசத்தனக் கருகில் (யாம்)
वयो यथा	வயொ யயா	{ ஒன்றுகூடியுள்ள பறவைகள் போன்று
सीदन्तः	வீடினஃ	இருந்துகொண்டவர்களாய்
त्वां अभि	சுவாஃ அமி	உனது நோக்குடன
नोनुम	நொநுமஃ	{ (உன்னை) அடிக்கடி வணங்குகின் றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—9 செளபரி ரிஷி

இந்திர! கோவிகாரமான பால தமிழோடுகடியதும், கனிபபுண்டாக
சுவதும், சுவாககததை யடைவிகுரு சீலமுடையதுமாகிய நினனுடைய
சோமரச மிருககுமிடத்தில, பறவைகள் ஓரிடத்திலொன்று சோந்திருப்பன
போன்று, நாங்களிநுந்துகொண்டு நினது நோக்கத்தால் உன்னை மீண்டும் மீண்
டும் வணங்குகின்றோம் எனபதாம்.

(9)

மந்திரம் 10.

३२३ १२ ३२३ ३१२ ३१२
408. वयसु त्वामपूर्य स्थूरं न कश्चिद्भरन्तोऽवस्यवः ।

१२ ३१ २
वज्रिं चित्रं हवामहे ॥ १० ॥

இருக்கு 8-21-1

வயசு த்வாமபூர்ய ஸ்தூரம் ந கச்சித் த்ஹரந்தோ அவச்யவஃ ।
வஜ்ரிம் சித்ரம் ஹவாமஹே ॥

அநவயம்.

हे वज्रिन्!, अपूर्य!, भरन्तः वय, अवस्यवः, स्थूरं न, कश्चित्, चित्रं, त्वामु,
हवामहे ॥

பதவுரை

हे वज्रिन्!	ஹ வஜ்ரிந்!	வசுகிராயுதந தாங்கினோய்!
अपूर्य!	சுவபூர்யஃ!	{ வேளவி நீராடுகின்ற முக்காலத் திலும் வெளிப்படலாற புதி யோனாகிய இந்திர!
भरन्त वय	ஹரந்தஃ வயம்	{ சோமமாகிய அன்னத்தால் உம மை நிறையச்செய்த யான்கள்
अवस्यव	சுவஸ்யவஃ	{ தமமைக காப்பாற்றிக்கொள்ளு தற்பொருட்டு விருமபியவாக ளாய
स्थूरं न	ஸ்தூரம் ந	{ வீட்டில தானியம் நிறைப்போன், மிகக் குணமுடைய
कश्चित्	கச்சித்	ஒருவனை யழைப்பது போன்று,
चित्रं	சித்ரம்	பலவித நிறமுடைய
त्वामु	த்வாமு	நினைவே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10

வசுகிராயுத மேந்தினேய ! வேளவியின் முக்காலத்திலும் வெளிப்படுவ
தாற் புதியோய ! சோமமாகிய அன்னங்களால் நினனை வளர்க்கப்பட்ட யாங்
கள அநேக நிறமுள்ள (போற்றத்தக்க வடிவமுள்ள) தமமைக காப்பாற்றிக்
கொள்ள விரும்பியவாகளாய் உன்னையே அழைக்கின்றோம். அதிலு
மை —நெல முதலியவைகளால் வீட்டை நிறைய வைக்கின்றவர்கள் நற்குண
மிசூத ஒருவனை யழைப்பது போனநெனல். (10)

ஆருவது கண்டம்

முறமம்.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5 அத்தியாயம்—4. கண்டம்—7.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள், 8, இந்திரன். 9, விசுவே தேவர்கள் 10. அசுவினிகள்
சந்தம், பங்கதி சுரம், பஞ்சமம்

மந்திரம் 1.

3 2 3 1 2 3 2 3 1 2 3 2 2 2
409. स्वादोरिस्था विषूवतो सधोः पिवन्ति गौर्यः ।

1 2 2 3 1 2 3 2 3 1 2 3 2 3 2 3 1 2 3 1 2
या रन्द्रेण सयावरीर्वृणा मदन्ति * शोभथा वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥

இருக்கு 1-54-10.

ஹோஷா ரிஸா விஷ்ருவதொ உயொஃ விவனி மளயபுஃ |

யா உந்ரேண வயாவரீ வுரூஷா உந்ரி சொவயா வவீரநு

[ஹோஜ்யம் ॥

* ஶோமசே, எனபது இருக்கு.

அநவயம்

ஸாடோ , இத்ஹா, விபூவத , மஹோ, ரௌர்ய, பிவந்தி, யா, வுஷ்ணா இந்ரேண,
சயாவரீ, மதந்தி, ஸோமதா, வஸ்வீ, ஸ்ராவ்ய அநு ||

பதவுரை

ஸாடோ	ஸுடாஹோ:	சுவையுடையதும்
இத்ஹா	ஐ-தூ	இவ்வாறு
விபூவத.	விபூவத:	{ வேளவியனைத்திலுஞ் சூழ்ந்திருப்பதும்
மஹோ	மஹோ:	{ மதுரமுடையதுமாகிய சோமரசத்தை
ரௌர்ய	மளய-ய:	வெண்ணை நிறமுடைய பசுக்கள்
பிவந்தி	விவந்தி	குடிக்கின்றன.
யா	யா:	எந்தக் கோடுகள்
வுஷ்ணா இந்ரேண	வுஷ்ணா இந்ரேண	{ விரும்பியதை மழையெனப்பெய்யும் இரத்திரனோடு
சயாவரீ	சயாவரீ:	கூடச் செல்கின்றனவாய்க
மதந்தி	மதந்தி	களிப்படைகின்றனவோ,
ஸோமதா.	ஸோமதா:	(மற்றும்) அழகுடையனவோ,
வஸ்வீ.	வஸ்வீ:	{ பால் கொடுத்தனுகொண்டு வாழ்கின்றனவோ, அந்தப் பசுக்கள்.
ஸ்ராவ்ய அநு	ஸ்ராவ்ய அநு	{ தமது ஆண்டையின் இராச்சியத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. கோதம் ரிஷி.

இனசுவையுடைய ரசத்தோடு கூடியதும், இவ்வாற்றால் வேளவிகளனைத்திலும் நிறைந்திருப்பதுமாபுள்ளதும், மதுரமுடையதுமாகிய சோமரசத்தை, வெண்ணிறமுடைய கோடுகள் குடிக்கின்றன. எப் பசுக்கள் விரும்பியதை மழையெனப் பெய்கின்ற இரத்திரனோடு செல்கின்றனவாய்க் களிப்படைகின்றனவோ, அப்பசுக்கள் இரத்திரனருந்திய சேடத்தை (சோமரசத்தை) அருந்துகின்றன என்பது பொருள். இரத்திரனோடு அழகுற்றிருப்பனவும், பால் கொடுக்குஞ் சீலத்தால் வாழ்கின்றனவுமான அப்பசுக்கள், தமது இரத்திரனுடைய இராச்சியத்தை (வேந்தன் ஆணையைக்) குறியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

3 2 2 2 3 3 1 2 3 2 3 1 2
 410. इत्था हि सोम इ * न्मदो ब्रह्म चकार वर्द्धनम् ।
 1 2 3 1 2 3 1 2 2 2 3 2 2 1 2 3 1 1
 शविष्ठ वज्रिन्नोजसा पृथिव्या निःशशा अहिमर्चन्ननु स्वराज्यम्॥2॥

இருக்கு 2-80-1

ஐசுவா ஹி ஸோம உந்மதொ வ்ருஹ்வகார வர்ட்டநம் ।
 ஸவிஷ்ட வஜ்ரினொஜஸா ப்ரூயிவ்யா நிஸாஸா அஹிமர்ச்சந்நநு
 [ஸ்வராஜ்யம்] ॥

அநவயம்.

हे शविष्ठ ! वज्रिन् !, इत्था हि, सोमे, मद , वर्द्धन, ब्रह्म, चकार, स्वराज्यं,
 अनु अर्चन्, ओजसा, पृथिव्या , अहि, नि शशा . ॥

பதவுரை.

हे शविष्ठ !	ஹை ஸவிஷ்ட !	பெரும வலிப்புடையோய !
वज्रिन् !	வஜ்ரிந் !	வசகிரமேந்தியோ ! இந்திர !
इत्था हि	உத்யா ஹி	இம்முழையாகவே
सोमे	ஸோமே	{ சோமரசததை யேற்றுகுகொ ண்ட விடத்து
मद	மத :	துதிப்போகல
वर्द्धन्	வர்ட்டநம்	வளரத்தக்க
ब्रह्म	ப்ருஹ்	துதியைச்
चकार	அகார	செய்தார்கள இதனால் நீ
स्वराज्यं अनु अर्चन् }	ஸ்வராஜ்யம் அநு அர்ச்சந்	{ தன திராச்சியத்தில் , நன து இறைவனாந் தன மைய விளக குகொண்டு
ओजसा	ஔஜஸா	ஆற்றலால்
पृथिव्या.	ப்ரூயிவ்யா :	பூமியினினறும்
अहि	அஹி :	விருத்திராகரணை குறித்து
नि शशा	நிஸாஸா :	{ நனகு ஆணை செலுத்துவாயாக (கொல்லாது அகற்றாதி)

* मदे ब्रह्मा, எனபது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2.

வியப்புற்ற பேராற்றலுள்ளோய்! வசுசிராபுதந் தாங்கினோய்! இந்திர!
நூல கூறிய இமமுறையாகவே, சோமரசத்தை நீயேற்றுகொண்டவிடத்து,
துதிப்போகளை நின்னை விருத்திபண்ணுந் தோத்திரத்தைச் செய்தாக்கள
இதனால் நீ ஆற்றலால் பூமியினின்றும் வந்து கொல்கின்ற விருத்திராசுரனை
அடியோடு கொல்லற்க அதாவது கட்டளையிட்டுப் (அவனைப்) பிருதிவியி
னின்றும் நீக்கிவிடுவாயாக எனபதாம் (2)

மந்திரம் 3.

411. इन्द्रो मदाय वावृधे शवसे वृत्रहा नृभिः ।
२७ ३२ ३२३१ २२ ३ १ २२३ १२
तमिन् महत्स्वाजिषूतिमर्भे हवामहे स वाजेषु प्रनोऽविषत् ॥ ३ ॥
இருக்கு 1-83-1.

ஐந்திரா மடாய வாவ்ருதெ ஸவஸெ வ்ருத்ருஹா ந்ருபிஃ ।
தமிந் மஹத்ஸுவாஜிஷூதிமர்மே ஹவாமஹே ஸ வாகேஷு ப்ரநோ
[உவிஷத் ॥

அந்வயம்.

வ்ருத்ருஹா இन्द्र! , மடாய, ஸவஸே, ந்ருபி, வாவ்ருதே, தமித், மஹத்ஸு அஜிபு, அர்மே,
ஐதி, ஹவாமஹே, வாகேஷு, ந , ச: ப்ரவிஷத் ॥

பதவுரை.

वृत्रहा इन्द्रः	வ்ருத்ருஹா ஐந்திர:	{ விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந் திரன்
मदाय	மடாய	களிப்பின் பொருடும்
शवसे	ஸவஸெ	வன்மையின் பொருடும்
नृभिः	ந்ருபி:	வேளாவித தலைவர்களால்
वावृधे	வாவ்ருதெ	வளரக்கப்பட்டான்.
महत्सु अजिपु	மஹத்ஸு அஜிபு	பெரிய போர்களிலும்
अर्भे	அர்மே	சிறிய போரிலும்
ऊति	ஐதி	காப்பாற்றுகின்ற
तमिन्	தமிந்	அவ்விந்திரனையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்,

वाजेषु	வாஜேஷு	போர்களில்
न.	ந:	எங்களை
स	ஸ:	அவ விரதிரன
प्राविषत्	புராவிஷத்	நன்கு காப்பாற்றுவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—3. கோதம ரிஷி.

மழையைத் தடுக்கின்ற விருத்திரன என்னும் மேகத்தை, அல்லது, அசுரனைக் கொல்கின்றவனாகிய, அல்லது, இடையூறு செய்யுஞ் சததுருக் களைக் கொல்கின்ற, —1—, இரத்திரன, களிப்பினப்பொருட்டும், ஆற்றலின பொருட்டும், வேளவியியற்றுவோர்களால் தோத்திர மந்திரங்களான துதி களால் வளரக்கப்பட்டன (துதியாலேயே ஆற்றலையடைந்து தேவர்கள் வளாகின்றனா எனபது வழக்கு) பெருமப்போர்களில் எங்களைப் பாதுகாப்ப தற்கு அவவிரதிரனையே அழைக்கின்றோம் அங்ஙனமே அவவிரதிரனை, சிறிய போகளிலும் அழைக்கின்றோம் எங்களால் அழைக்கப்பட்ட அவ விரதிரன போக்களங்களில் எங்களை நன்கு பாதுகாப்பானாக எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

२३२ ३१२३१ २ ३१२२
412. इन्द्र तुभ्यमिदद्रिवोऽनुत्तं वज्रिन् वीर्यम् ।

२३२ ३१२ ३२३ ३ २ ३१ २२३२३१२ ३१ २
यद्ध त्वं मायिनं * मृग तव त्वन् माययावधीर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥

இருக்கு 1-80-7.

ஐந்து துஷ்ட விரதிரனொருத்தும் வஜ்ரினு வீர்யம் ।

யக தும் மாயினம் மூர்தவ த்வத் தவ மாயயாவயீ ராஜ்யம் ஹ்ரா
[ஐந்த]

அநவயம்.

अद्रिवः, वज्रिन्, इन्द्रः, तुभ्यमित्, यद्ध, स्वराज्य अनु अर्चन्, वीर्यं,

• अनुत्तं, मायिनं, मृग, त्वं वृत्र, तव मायया, अवधी. ॥

* मृग तस्यमायया, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

அதிவ:	சுபிரவ:	மேகவாகனனும்
வஜ்ரிந்	வஜ்ரிந்	வசகிராபுதந் தாங்கியவனுமாகிய
இन्द्र !	உரு !	இந்திரனே !
துभ्यमित्	தம்ஹிசு	உன்னுடைய
यद्	யசு	எவ்வளவியினால் உண்மையாய்
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் சுநம் சு அ-ருந்	{ தனது இராச்சியத்தில் மகிமை யைக் காட்டினையோ,
वीर्यं	வீரயம்	(அவ) வல்லுந்ததன்மை
अनुत्	சுநம்-தம்	{ பகைவாகலா,) கெடுக்க முடியாத தேயாம்
मायिनं	மாயினம்	மாயையையுடையவனும
मृग	மரம்	மானவடிவமெடுத்தவனுமாகிய
त्य वृत्रं	தயம் வரத்ரும்	அவ் விருத்திராசுரனை
तव मायया	தவ மாயயா	நினது மாயையினாலே
अवधी	சுவயி:	{ கொன்றனை (இதனால் உனது வீரத்தன்மை நீரத்திவாயுந்த தாம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. கோதம ரிஷி.

மேகவாகனனே! வசகிரந்தாங்கினேய! உன்னுடைய வன்மை பகைவாகலாற கேடுறத்தேயாம். உண்மையாய் எவ் வல்லமையால், மாயையுடையவனும மான வடிவெடுத்தவனுமாகிய அவ்விருத்திராசுரனை நீயும் தனது மாயையினாலே கொன்றவனாயிருக்கின்றனையோ, இதனால் உன்னுடைய யாதொரு வன்மைபுண்டோ அது கீர்த்தியுடையதாகின்றது என்பதாம்

(4)

குறிப்பு.—மூலத்தில் 'அத்திரி' எனபது மேகம் என 1 10 1 ல் நிகண்டிம கூறுகின்றது.

ரண்டு, மூலத்திலுள்ள துபயம், எனனும் நான்காம் வேற்றுமை, உன்னுடைய என ஆறாம் வேற்றுமையினின்றது

மந்திரம் 5.

२३ १२ ३२३ ३ २ ३ १२
413. प्रेह्य भीहि धृष्णुहि न ते वज्रो नियंसेते ।

१ २ ३२३ ३ २ ३ १२ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्र नृमण्यं हिते शवो हवो वृत्रं जया अपोऽर्चन्नु स्वराज्यम् ॥५॥

இந்திரசு 1-10-1.

வெஹு லீஹி யுஷுஹி நதெ வஜோ நியம்ஸதெ |
 ஊநு நுண ஹிதெ ஸவொ ஹவொ வுநு ஜயா சுவொ஽ஹு
 [ஊநு ஸுராஜ்ய |

அந்வயம்.

ஐ இन्द्र!, ப்ரேஹி, அபீஹி, பூஷுஹி, தெ, வஜ்ர:, ந நியம்ஸதெ, தெ ஷவ:, நும், ஹி, ஸ்ராவ்யம் அநு அர்ச்சு, வுத் ஹந:, அபஜயா: ||

பதவுரை.

ஐ இन्द्र!	வெஹு ஊநு!	இந்திரனே! நீ.
ப்ரேஹி	வெஹி	நன்கு போ செயவாயாக.
அபீஹி	சுவிஹி	{ நோமுகமாயப்போயக கொலலத தககோகளைக கொலவாயாக
பூஷுஹி	யுஷுஹி	அப பகைவரை யழித்தவிடத்தது
தெ	தெ	உன்னுடைய
வஜ்ர:	வஜ்ர:	வசுசிராயுதம்
ந நியம்ஸதெ	ந நியம்ஸதெ	{ பகைவரினின நு தடுக்கமுடியாதது தாசின நன.
தெ	தெ	உனது
ஷவ:	ஸவ:	வலியானது
நும்	நுண	{ மதிதாகளை குனிய ரொப்ப தாம்.
ஹி	ஹி	இதனால்
ஸ்ராவ்யம் அநு அர்ச்சு	{ ஸுராஜ்யம் சுநு சுஅஹு	{ தனது இராசியத்தில் மகிமை யைக காட்டி.
வுத் ஹந,	வுநு ஹந:	விருத்திராசுரனைக் கொலவாயாக.
அப: ஜயா.	சுவ: ஜயா:	{ (அவனால்) தடுக்கப்பட்ட மழை யை (யும) வெற்றிகொளவா யாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நீ இனிது செயவாயாக கொலலதகக பகைநூகளை யடைவாயாக அடைந்து அச சததுருக்களைக் கொலவாயாக உன்னு டைய வசுசிராயுதம் சததுருக்களாற தடுக்கமுடியாதது. அவ்வண்ணமே உனது ஆற்றல் மதிதாகளை வணங்க செயவது. ஆகையால் விருத்திராசுரனை, அல்லது, மேகத்தை வெலவாயாக அதன்பின்னா அவனொற்றடைபண்ணப் பட்ட நீரை (மழையை) வெற்றி கொளவாயாக விருத்திராசுரனைக்கொன்று அவனொற்றடுக்கப்பட்ட நீரையடைவாயாக எனபதாம் எஞ்சியது விளக்கம்.

மந்திரம் 6

414. यदुदीरत आजयो धृष्णवे धीयते धनम् ।

युद्ध्वा मदच्युता हरी कं हनः कं वसौ दधोऽस्माँ इन्द्र वसौ दधः॥

இருங்கு 1-81-3

யது ஐரத சூஜயொ யுஷ்வெ யீயதெ யநம் ।

யுக்ஷா மத்யுதா ஹரி கம் ஹநஃ கம் வஸௌ ததொஸ்சமாஃ இந்ரு வஸௌ ததஃ ॥

அநவயம்.

यत्, आजय., उदीरते, धृष्णवे, धन, धीयते, इन्द्र, मदच्युता, हरी,
युद्ध्वा, क, वसौ दधः, वसौ, दध ॥

பதவுரை.

यत्	யக்	பெரிபாது
आजय	சூஜயஃ	உயுத்தம்
उदीरते	உஐரதெ	{ தெரடங்கப்படுகின்றதோ, அப போது
धृष्णवे	யுஷ்வெ	பகைஞரை வெல்கின்றவருக்கு
धन	யநம்	தனம்
धीयते	யீயதெ	இருப்பாக வைக்கப்படுகின்றது
इन्द्र !	இந்ரு !	இந்திரனே ! நீ
मदच्युता	மத்யுதா	{ பைநவாகளின் கருவத்தை யொழிக்கின்ற
हरी	ஹரி	பாரிநீள,
युद्ध्वा	யுக்ஷா	இரத்தத்தி, பூட்டுவாயார
क	கம்	எவ்நீனியேனு மொருவனை
हन	ஹநஃ	கொல்கின்றாய்.
कं	கம்	எவ்நீனியேனு மொருவனை
वसौ दधः	வஸௌ ததஃ	{ தனமுள்ளவனாகுகின்றாய். ஆத வின எனது அரக்கனை
वसौ	வஸௌ	தனத்தினகண்
दध.	ததஃ	நிலைக்க வைப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—6 கோதம ரிஷி

ராண்டு, இரக்குண புத்திரானுகிய கோதமின ஆசிரியா, “குரு சிரிஞ சயாகள” எனனும் அரசாசனங்குப் புரோகிதராயிருந்தனா. அவ்வரசாக னுக்குப் பிறாசனோடு போர நடக்குமிடத்து இவ்விருடியானவா இம் மந்திரத்தால் இந்திரனைத் துதித்துத் தன்னுடைய அரசனுக்கு வெற்றியுண்டா மாறு வேண்டினா எனனும் இவ்விதிகாசமுள்ளது மறறும், “கோதமா இரக்குணா இருவரும் குரு சிருச்சயாகளுடைய புரோகிதராயிருந்தனா.” என அவ்வரசனுக்கு அவ்விருடி புரோகிதராயிருந்தமை வாஜசனேய மறை யோதுவோர்களால் கூறப்பட்டு முள்ளது மந்திரப் பொருள் — எக்கால் போகள உண்டாகின்றனவோ அப்போது எவா சததுருவை வெல்கின்றாரோ, அவாக்குத் தனங்கொடுக்கப்படுகின்றது வெலவோருக்குத் தனமுண்டாகின்றதென்பது பொருள் இந்திரனே! உன்னை அத்தனமைய உயுத்தவர்கள் தொடங்கினபோது, சததுருக்களுடைய கருவத்தைத் தொலைக்கப்பட்ட உன்னுடைய குதிரைகளிரண்டையும் நினது இரத்தத்திற் பூட்டுவாயாக பூட்டிக்கொண்டு நின்னைவழிப்படாத வேந்தர்கள் எவார்களேனு மிருப்பார்களேல் அவாக்களைக் கொல்வாயாக. எவார்களேனும் நின்னை வழிபடில் அவாக்களைத் தனத்தில நிலைக்க வைப்பாயாக. இதனால் வெற்றி தோல்விகளை நீயே செய்விக்கின்றாய் எனபது பெற்றும். ஆதலின் இந்திர! எனது இராச சம்பந்திகளைத் தனத்தில இருக்க வைப்பாயாக அதாவது (வெற்றி தோல்விகட்கு நீயே காரணமாதலின் எனது வேந்தனுக்கு வெற்றியுண்டாக்கி அவனைத் தனவானாகச் செய்வாயாக எனபது திரண்ட பொருள்.) (6)

மந்திரம் 7.

२३१ २ ३ १२ ३ १ २

415. अक्षन्मीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत ।

१ २३ १२ ३ २ ३ १२ ३२३ ३६ २२ ३ १ २

अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्टयामती योजा न्विन्द्र ते हरी ॥७॥

இருக்கு 3-82-2

அக்ஷன்மீமதன் ஹவப்ரியா அஹூஷத ।

அவ்வோஷத ஹ்வாநவொ விப்ரா நவிஷ்யாஜீ யொஜாநிநு தெ
[ஹரீ ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, अक्षन्, हि, अमीमदन्त, प्रिया: अवाधूषत, स्वभानव:, विप्रा:,
नविष्टयामती, अस्तोषत, ते हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்த்ர !	இந்திரனே! நீ
अक्षन्	அக்ஷந்	{ கொடுத்த அன்னத்தை வேள வித தலைவர்கள் அருந்தி
हि	ஹி	உணமையாய்க
अमीमदन्त	அமீமதன்	கனிப்புறறாகள்
प्रिया अवाधूषत	ப்ரியா: சுவாஸூஷத	{ சுவையி வினபடைந்து கூறமுடி யாதவர்களாய்க கனிப்பினால் தலையசைத்த பின்னா
स्वभानव	ஸ்வஹாவ:	தமதொளியால் விளங்கின
विप्रा	விப்ரா:	அறிவு மிகுந்த வேட்போர்கள்
नविष्टयामती	நவிஷ்டயாதீ	மிகப்புதிய தோத்திரங்களால்
अस्तोषत	அஸ்தூஷத	துதித்தனா (ஆதலின)
ते हरी	தெ ஹரீ	நினது குதிரைகளே
यु	யு	விரைவில்
योज	யொஜ	இரத்ததிற பூடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—7. கோதம ரிஷி

இந்திரனே! நினனா கொடுக்கப்பட்ட அன்னங்களை வேள்விதலை
வர்கள் அருந்தினார்கள் அருந்தி உணமையாய்க கனிப்புறறவர்களாயிருக்கின
றார்கள். அதனால் உடம்பைக் குலுக்கினார்கள் அதுவது சுவை மிகுந்ததை
யுண்டதாற் கனிப்பு மிகுந்து பேசமுடியாதவர்களாய்த் தேகத்தை யசைத்
தார்கள் எனபதாம் பின்னா, தமது பிரகாசத்தால் விளங்கின அறிவுமிகுந்த
வேட்போர்கள் விப்பாகிய புதிய துதியால் இனிது துதித்தார்கள். ஆத
லின இந்திர! நினனுடைய அரீ, எனனு மிரண்டு குதிரைகளையும் விரை
வில் இரத்ததிற பூடுவாயாக எனபதாம்

(7)

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २

416. उपो षु शृणुही गिरो मधवन् मास्तथा इव ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ ३ १ २

कदा नः सन्तावतः कर इदर्थयास इधोजा न्विन्द्र ते हरी ॥८॥

இருக்கு 1-82-1.

உவோ ஷு ஸ்ரணுஹீ ரிரோ மவவந் மாஸ்தயா இவ ।

கடாந: ஸந்தாவத: கர இதர்யாஸ இதஜா ந்விந்த்ர தெ ஹரீ ॥

[ஹரீ ॥

அநவயம்.

हे मधवन् इन्द्र !, गिरः, उप उ, सुशृणुहि, अतथा इव मा, सूनुतावत , नः,
कदाकरः, अर्थयास इत्, ते हरी, नु, योज ॥

பதவுரை

हे मधवन् इन्द्र !	ஹே மதவநு ஐந்த்ர !	தனமுடைய இநதிரனே !
गिरः	மிரஃ	உன்னுடைய சூதிகளை
उप उ	உவ உ	அருகில் வந்து
सुशृणुहि	ஸுஸ்ரணுஹி	இனிது கேட்பாயாக
नः	நஃ	எங்களை
अतथा इव मा	அததா இவ மா	{ முன்னுள்ள தன்மையில் மாறு படாமலே
सूनुतावतः	ஸூநுதாவதஃ	{ மெய்யடைவாக்குடன, நிதிவாக்கு களை முடையவா களாக
कदाकरः ?	கடாகரஃ ?	{ எககாரு செய்குவையோ ? (அறி யேய)
अर्थयास इत्	அர்த்தயாஸ ஐக்	{ எங்களுடைய சூதிகளை எப்போது கொள்கின்றாய், ஆதலின
ते हरी	தே ஹரீ	நினது சூதிரைகளை
नु	நு	விரைவில்
योज	யோஜ	இரத்ததிற்பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. கோதம ரிஷி.

தனமுடைய இநதிரனே ! நீ எங்களுடைய தோததிரங்களை அருகில் வந்து நன்கு கேட்பாயாக. முன்பு எவ்வாறிருந்தனையோ, அதிலின்றும் மாறுபாடாகாதே, முன்னா எங்கட்கு அநுகூகர புத்திமுடைய வனையிருந்தனையன்றோ, அவ்வண்ணத்தனாகவேயிருப்பாய் எனபதாம். மஹும், எங்களைச் சத்தியவாக்குடையார்களாகவும், இனிய தோததிரமாகிய வாக்குடையார்களாகவும் எப்போது செய்குவையோ ? (அறியேம்.) நீயும் எங்கொற்றறுதிக் கப்பட்டதை ஏற்றுக கொள்கின்றாயே யன்றி தள்ளிலாய். இதனால் இநதிரனே ! உனது சூதிரைகளை விரைவில் இரத்ததிற்பூட்டுவாயாக எனபது பெற்றும்.

மந்திரம் 9.

417. ३ १ २ ३ २ १ २ ३ १ २ ३ २
चन्द्रमा अप्सवा ३ न्तरा सुपर्णो धावते दिवि ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं मे अस्य रोदसी॥

இருக்கு 1-84-7.

வந்திரா சுவானூரா வஸுவண்ணோ யாவதெ ழிவி ।

ந வொ ஹிரண்யநெமயஃ பதம் விந்நந்தி வித்யுதோ வித் தம் மெ

[சுவஸு ரொதஸீ]

அநவயம்

அப்சு, அந்த:, சுपर्ण:, चन्द्रमा, दिवि, आधावते, हिरण्यनेमय:, विद्युत:,
व, पद, अग्र, नविन्दन्ति, रोदसी मे, अस्य, वित्तम् ॥

பதவுரை.

அப்சு	சுஸ்வ	{ வானிலுள்ள நீர் மயமாகிய மண் டலங்களில்
அந்த:	சுண்ண:	உள்ளிருக்கின்ற
சுपर्ण:	வஸுவண்ண:	{ சுழுமநை, என்னுஞ் சூரிய கிர ணங்களோடு கூடிய
चन्द्रम	வந்திர:	சந்திரன்
दिवि	ழிவி	வானுலகில்
आधावते	சுயாவதெ	{ ஒரு தன்மையாய விரைவிற சென்றனன. அவனோடு கூடி- புள்ள
हिरण्यनेमय	ஹிரண்யநெமய:	பொன்னெதெத நோக்குடைய
विद्युत.	வித்யுத:	ஒளிபுள்ள கிரணங்களே !
व	வ:	உங்களுடைய
पदं	பதம்	திருவடி யென்னும்
अग्र	சுமு:	துனியாகிய பாகத்தை
नविन्दन्ति	நவிந்நந்தி	எனது புலன்களடைகின்றில்
रोदसी	ரொதஸீ	{ வானுலக மண்ணுலக அபிமானி தேவதைகளே ! நீங்கள்
मे	மெ	என்னுடைய
अस्य	சுவஸு	இத தோததிரததை
वित्त	வித் தம்	அறிவோளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. திரித ரிஷி.

வானிலுள்ள நீர் மயமண்டலத்தின் நடுவிலுள்ள, அழகிய பொன்மய திருவ்டிகள, அல்லது, கிரணங்கள், சுபாணம் கிரணமென நிருததம் 1-5-15ல் கூறியுள்ளது. அதாவது —சுழுமரை எனனுங் கிரணங்களோடு கூடிய சந்திரன் வானுலகில் ஒரு தன்மையாகவே செல்கின்றான் அதன் மைய சந்திரனுடைய கிரணங்களே! அதாவது —பொன்மயத்திற்கொத்த வரம்புடைய, அல்லது, பிரியமாகிய நடுப்பாகத்தையுடைய, மிக விளங்குகின்ற (மின்னுகின்ற) கிரணங்களே! உங்களுடைய பாதங்களென்னும் நுனிப்பாகங்களை எனது புலன்கள் கண்மறைத்தவின அடைந்தில் இது உரித்தல்ல ஆதலின் கண்மறினின்று எனனைத் தூக்கிவிடுவீர்களாக மறும, வானமண்களே! நீங்கள் எனனுடைய இத தோத்திரத்தை அறிவீர்களாக.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

418. प्रतिप्रियतमं रथं वृषणं वसुवाहनम् ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
स्तोता वामश्विना वृषिं स्तोमेभिर्भूषति । मम श्रुतं हवम्॥

இருக்கு 5-75-1.

புதிவியதம் ரதம் வுஷணம் வஸுவாஹநம் ।

வெஹாதா வாஸுரிநா வுஷிம் வெஹாவேவிஸுஷதி புதிவியீ உ
[முதம் ஹவம் ॥

அநவயம்.

अश्विनौ !, वाम्, प्रियतमं, वृषण, वसुवाहनं, रथं, स्तोता, ऋषिः, स्तोमेभिः,
प्रति प्रति भूषति, माध्वी श्रुतम् ॥

பதவுரை

अश्विनौ !	சுஸுரிநள !	அசுவினி குமாரர்களே !
वाम्	வாம்	உங்களுடைய
प्रियतमं	புரியதம்	மிகவன்மையுள்ளதும்
वृषणं	வுஷணம்	பாணைப் பொழிவதும்
वसुवाहनं	வஸுவாஹநம்	தனத்தையச் சுமப்பதுமானதும்

* स्तोमेन प्रति भूषति, என்பது இருக்கு.

ரத்	ரயம்	இரத்ததை,
ஸ்தோ	ஜோதா	துதிப்போராகிய
க்ஷி	ஃஷி	இருடிகள்
ஸ்தோமேபி.	ஜோமேபி:	தோத்திரங்கனால
புதி புதி பூஷி	புதி புதி ஹூஷி	அலங்கரிக்கின்றார்கள். (ஆதலின்)
மாழி.	மாழி:	{ மதுவிதையை யுணர்ந்தோ களே ! நீங்கள்
சுத	சுதம்	(அதைக்) கேட்போர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7. இருக்கு—10. அவசியு ரிஷி

அசுவினிசுமாராகாள் ! மிகப் பிரியமுள்ள உங்களுடைய இரத்தத்தை, துதிப்போராகிய இருடிகள் தோத்திரங் கொடுத்துகனால அலங்கரிக்கின்றார்கள் அது எவ்விதமாகிய இரதமெனின் ? பயனைப் பெய்வதும், தனங்களைத் தாங்குவதுமாம். இத்தனையை இரத்ததை (இங்கு) வருமபொருட்டுத் துதிக் கின்றார்கள் எனபது பொருள் ஆதலின் மது விருதையை யுணர்ந்தோர்களே ! நீங்கள் அது துதியைக் கேட்போர்களாக எய்துநாம். (10)

எழுவது கண்டம்

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அததியாயம்—4. கண்டம்—8.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள், 1, 2, 7, அக்கினி. 3, உஷா. 4, சோமன 5, 6, இந் திரன். 8, விசுவே தேவர்கள் சுந்தம், 1, 7, பங்கதி மேல பிருகதி சுரம், 1, 7, பஞ்சமம். 8, மத்தியம்.

மந்திரம் 1.

१ २

३ १ २

419. आ ते अग्न इधीमहि द्युमन्तं देवाजरम् ।

२३ २ ३ १ २

३ २ ३ १ २ ३ १ २ २

३ २ ३ १ २

यद्वा स्या ते एनीयसी समिदीदयति द्यवीषं स्तोत्रभ्य आमर ॥१॥

இராமாய 5 (1)-1.

சூ தெ சுத ஊயீஹி ஐஹேஹி ஹேவாஜாஹி |

யஜ ஸ்ரூ தெ வநீயவீ ஸிஹீயதி ஐஹீஷம் ஹோதூஸூ சூஸா ||

அந்வயம்.

हे अग्ने देव !, धुमन्तं, अजरं, ते, आ इधीमहि, यद्ध, पनीयसी, ते, स्या,
समित्, द्यवि, दीदयति, स्तोत्रभ्यः, इषं, आभर ||

பதவுரை.

हे अग्ने देव !	ஹே சுஹே ஹே வ !	அகந்நி தேவனே !
धुमन्तं	ஐஹேஹி	ஓளிபுடையவனும
अजरं	சுஜரம்	கிழகதனமையற்றேனுமாகிய
ते	தெ	உனனே
आ इधीमहि	சூ ஊயீஹி	{ எல்லா வகையானும் ஒளி மிகு வோனாய்ச் செய்கின்றோம்.
यद्ध	யஹ்	உண்மையாய்ப்
पनीयसी	வநீயவீ	போற்றத்தக்க
ते स्या	தெ ஸ்ரூ	உன்னுடைய அந்த
समित्	ஸிஹி	ஒளியானது
द्यवि	ஐஹி	வானுலகிற
दीदयति	ஐஹி	பளபளப்பாயிருக்கின்றது.
स्तोत्रभ्यः	ஹோதூஸூ	துதிப்போர்களான எங்கட்கு நீ
इष	ஐஷம்	அன்னத்தைக்
आभर	சூஸா	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. வகசுருத ரிஷி.

அகந்நி தேவனே ! பிரகாசமுடையவனும, கிழப்பருவமற்றேனுமாகிய நின்னைப் பலவாற்றானும் (யாம) வளசுகின்றோம். உண்மையிற்போற்றத்தக்க உன்னுடைய அந்த ஒளிபபிழம்பானது வானுலகில விளங்குகின்றது. மறறும், தோத்திரம் பண்ணுகின்ற எங்கட்கு நீ அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக,

மந்திரம் 2.

१ २२ ३ १ २
420. आग्निं न स्ववृत्तिभिर्होतारं त्वा वृणीमहे ।

३१ २ ३१ २ ३ २ ३ १२ ३१ २ ३ १२ ३ २
 *शीरं पावकशोचिषं वि वो मदे यज्ञेषु स्तीर्णबर्हिषं विवक्षसे ॥ २ ॥

இருககு 10-21-1.

சூழிம் ந ஸ்ஷுவுகிவிஹைதாநாம் சுவா வுணீஹை ।

மீரம் வாவகபொழிவும் வி வொ உடுடி யடுகுவா ஸீணுபவழி
[ஊம் விவகபொழி ||

அநவயம்.

(हे अग्ने !,) न, स्ववृत्तिभिः, होतारं, वः, यज्ञेषु, स्तीर्णबर्हिषं, शीरं, पावक-
शोचिषं, त्वा अग्नि, विमदे, आवृणीमहे, विवक्षसे ॥

பதவுரை

(हे अग्ने !)	(ஹே சுவாமி !)	(அக்கினியே !)
ந	ந	இவவேளை
स्ववृत्तिभि	ஸ்வவ்ருத்திபி:	{ தன்னுடைய செயப்பாட்டைத் தோத்திரங் கொள்ள
होतार	ஹோதாரம்	{ தேவர்களை யழைப்போனார், அல்லது, ஐமத்தைச் செய் வோனுமாகிய
वः	வ:	உனது
यज्ञेषु	யஜ்ஞேஷு	வேள்களில்
स्तीर्णबर्हिषं	ஸ்தீர்ணாபுர்வஹிபுஷம்	{ எவர்க்குத் தருபபையாசனம் விரித்தாளுளதோ, அதனை மையதும்
शीरं	சீரம்	{ ஒளடத் முதலியவைகளில் நிறைந்துள்ளதும்
पावकशोचिषं	பாவகசோசிஷம்	{ பரிசுத்தப்படுத்தும் மொளியுடை யதுமாகிய
वा अग्नि	வா அஹி	அக்கினியென்னு முனைச
विमदे	விமடே	{ சோமமருந்தலால் மிகுந்த களிப்பு புண்டாகக்குதற பொருட்டு
आवृणीमहे	ஆவ்ருணீமஹே	{ ஒருமையோடு ஆராதிக்கின்றோம்.
विवक्षसे	விவக்ஷஸே	{ அக்கினி தேவனே ! நீ பெரியோனாயிருக்கின்றாய்.

*यज्ञाय स्तीर्णं बर्हिषं विवो मदे शीर पावक शोचिषं विवक्षते, எனபது இருக்க.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—2. விமதரிஷி.

அக்கினியே! யாம் இப்போது, தானாகவே செய்யப்பட்ட குற்றமற்ற தோத்திரங்களால் தேவர்களை யழைப்போனும், அல்லது, ஓமக்கிரியைகளைச் செய்வோனுமாகிய 'அக்கினி' என்னும் நின்னை ஒருமைபுடன் ஆராதிக் கின்றோம். எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின? வேளவிகளில் எதன் பொருட்டுத் தருபபையாசனம் விரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அத்தன்மையதை. மற்றும், பசுகளை முதலியவைகளில் யாண்டும் நிறைந்திருக்கின்றதை. பரிசுத்தஞ் செய்யும் பிரபையுடையதை. ஆராதிக் கின்றோம் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. அக்கினியே! நீயும் மகான யிருக்கின்றாய். அல்லது, வேளவி சம்பந்தமாகிய சோமரசத்தை அருந்தலாலுண்டாகிய பலவகைகளிப்பினபொருட்டு உன்னை யாராதிக் கின்றோம் என்று கூட்டிக் கொள்க

மூலத்தில் அக்கினிம், என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை அக்கினியே! என விளியாயிற்று. ண்டு விமத மெனபது ஒரு இருடியின் பெயராதலுன் யாம் எனத் தம்மையே கொண்டனா. (2)

மந்திரம் 3.

३१ २ ३१ २३ १ २ ३२ ३ १ २
421. महे नो अद्य बोधयोषो राये दिवित्मती ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २

यथाचिन्नो अबोधयः सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाते अश्वसृते ॥ ३ ॥

இருக்கு 5-71-1.

உஹை நொ அஷ்ய வொய்யொஷொ ராயெ ஐவிதூதீ |

யயாவினொ அவொயய: வத்யஸுவஸி வாய்யெ வுஜாதெ அஸுவ
[வசுவதெ ॥

அநவயம்.

दिवित्मती, उप !, अद्य, न, महे राये, यथाचित्, अबोधयः, नः, बोधयः,
सुजाते, अश्वसृते, वाय्ये, सत्यश्रवसि ॥

பதவுரை.

दिविःमती	ஐவி தூதீ	முனிபுடைய
उपः !	உஷ: !	உஷாதேவியாரே ! நீ
अद्य	அஷ்ய	இவவேள வித்தினத்தில்
नः	ந:	எனக்களை

महे राये	உஹ ராயே	மிசுநத தனத்தின்பொருட்டு
यथाचित्	யயாஅகி	எவவாறு
अबोधय	சுபொயய:	அறிவுறித்தினீரோ, (அவ்வாறே)
न	ந:	எங்கட்கு
बोधय	பொயய:	அறிவை விளங்கச் செயவீராக.
सुजाते!	ஸுஜாதே!	நற்பிறப்புடையாரே!
अश्वसूनुते!	அஸ்ஸுநுதே!	{ உணமையாய் அன்புடன் துதித் தற்குரியாரே! நீ
वारये	வாயே	வாயுவின புத்திரனாகிய
सत्यश्रवसि	ஸத்யஸ்ரவஸி	{ சத்திய சிரவசனென்னும் எனக்கு அநுககிரகிப்பீராக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3 சத்தியசிரவ ரிஷி

மிசுநத ஒளியுடைய உஷா தேவியாரே! நீ எங்கட்கு இவ்வேளவித் தினத்தில தனலாபத்தினை பொருட்டு அறிவுறுத்துவீராக (விளக்குவீராக எனபது மது) விளக்கமானவிதத்து வேளவி வாயிலாகத் தனத்தைத் தேடல் முடியுமாதலின் எனக் எவவாறு முன்பு (போனவைகளில்) விளக்கி நீரோ, அவ்வாறே இப்போதும் அறிவுறுத்துவீராக எனபது பொருள். அழகிய செனமத் தோற்றமுடையீர்! உணமை யன்புடைய தோத்திரத் திற்குரியவரே! அத்தனமைய, தேவியாரே! நீ வாயு புத்திரனென்னும் சத்திய சிரவசனாகிய எனக்கு அநுககிரகம் புரிவீராக எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
422. भद्रं नो अपि वातय मनो दक्षमुत क्रतुम् ।
१ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अथा ते सख्ये अन्धसो विवो मदे *रणा गावो न यवसे विवक्षसे॥

இருக்கு 10-25-1

ஸ்ரீ நமோ சுவி வாதய உநொடிக்கூஉத க்ருதம் |

சுயா தெ ஸவெஸு சுஸவொ வி வொ உபெ ரணா மாவொ ந

[யவவெ விவக்ஷவெ ||

அருவயம்

हे सोम!, विवक्षसे, अन्धसः, विमदे, नः, मनः, दक्ष, अपि उत, क्रतु, भद्रं,
वातय, अथा, यवसे, रणा, गावः, न ते, सख्ये ॥

* रणन् गावो, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சந்திரனே ! நீ
विवक्षसे	விவக்ஷஸெ	மகானாயிருக்கின்றாய் ஆதலின்
अन्धसः	அந்நஸஃ	{ சோம சம்பந்தமான பொருட்களுக்கு
विमदे	விமடெ	{ மிக்க களிப்பைக்கொடுக்கு மிடத்து நீ
न	நஃ	எங்களுடைய
मनः	உநஃ	மனத்தையும்
दक्ष अपि	டக்ஷம் அபி	அநதரானமாவையும்
उत	உத	மற்றும்
क्रतुं	க்ரதும்	மெய்யுணர்வையும்
भद्र	புத்ரம்	மங்களம்
वातय	வாதய	உடையதாகச் செய்வாயாக
अथा	அதா	மற்றும், துதிப்போர்தள
यवसे रणा रावः न	யவஸெ ரணா ராவஃ ந	{ கோக்கள புல்லில் இரமிப்பன போன்று
से	செ	உன்னுடைய
सख्ये	ஸக்யே	{ மித்திரத் தன்மையில் இரமிப்போர்களாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. விமதரிஷி.

சோமனே ! நீ எங்களுடைய மனம், நலத்தைக் கருதுவதாகிய மங்கலத்தை யடையுமாறு செய்வாயாக எங்கட்கு நல்லெண்ண முண்டாமாறு செய்வாயாக என்பதாம் அவ்வாறே, எங்கும் நிறைந்துள்ள அநதரானமாவையும் நற்செய்கையுடையதாகச் செய்வாயாக மற்றும், உண்மையுணர்வை நல்ல நிச்சயமென்னும் மங்களமுடையதாகச் செய்வாயாக பின்னா, துதிப்போர்தள துதித்தற்குரிய உன்னைத் துதிக்குந் தன்மை, ஆராதித்தற்குரியதால் ஆராதிக் குந் தன்மையாகிய மித்திரத் தொழிலில் இரமிப்போருக்கு. அண்டு இரமிப்போருக்கென்பது எஞ்சியது. அதிலுவமை—விருப்புள்ள கோக்கள நற்புல்லில் பிரியப்படுகின்றன போன்றெனல யாது — — — — — தனின் ? சோம ரசமென்னும் அன்ன சம்பந்தமாகிய பொருள்களில் சோமரசத்தாலுண்டாகின்ற பல்வகையான களிப்பாகிய நிமித்தமிருக்குமிடத்து யாதினு விவ வண்ணமெனின் ? நீ மகானாயிருக்கின்றாய் ஆதலின் என்க.

(4)

மந்திரம் 5.

१ २ १ २ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
423. कृत्वा महाॐ अनुष्वधं भीम आवावृते शवः ।

१ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
श्रिय ऋष्व उपाकयोर्नि शिप्री हरिवां दधे हस्तयोर्वज्रमायसम् ॥

இருக்கு 1-81-4.

சூகூர் உறாம் சுநுஷியம் வீர சூவாவடுதெ ஸவம் |

ஸ்ரீய ஜீஷ உவாகயொநிசு ஸிவீ ஹரிவாஹ ஹவ்யொவா

[ஜ.நாயகம் ||

அந்வயம்.

क्रत्वा, महान्, भीमः, अनुष्वध, शवः, आवावृते, ऋष्वः, शिप्री, हरिवान्,
उपाकयोः, हस्तयोः, आयस वज्र, श्रिये, निदधे ॥

பதவுரை.

क्रवा	கூகூவா	{ மெய்யுணர்வால், அல்லது, கரு மத்தால்
महान्	ஹமாநு	மிகப் பெரியோனும்
भीमः	ஹீம:	{ பகைஞரைப் பயப்படுத்துவோ னுமாகிய இரத்திரன்
अनुवधं	அநுவத்யம்	{ சோமமாகிய அன்னத்தை யருந் திய பின்னா
शवः	ஸவ:	தனது ஆற்றலை
आवावृते	சூவாவூதெ	{ ஒரு முகப்பட்டுக் காட்டுகின்றான். பின்னா
ऋष्वः	ஶ்ஷ:	காணற்குரிய
शिप्री	ஸிப்ரீ	{ நீண்ட மூக்கை, அல்லது, தாழியை யுடையவனும்
हरिवान्	ஹரிவாநு	{ அரியென்னுந் குதிரைகளை யுடைய வனுமாகிய இரத்திரன்
उपाकयो हस्तयो	உபாகயோ: ஹஸ்தயோ:	அருகிலுள்ள இரு கைகளில்
आयसं वज्र	சூயஸம் வஜ்ரம்	{ இரும்புமயமாகிய வச்சிராயுதத் தைச்
श्रिये	ஸ்ரியெ	சம்பத்தின் பொருட்டுத்
निदधे	நித்யெ	தாங்குகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7 கோதம ரிஷி.

கருமததால், அல்லது, மெஞ்ஞானததால் எல்லாரினும் மேம்பட்டோ
 னும், சததுருக்கட்குப் பலங் கொடுப்போனுமாகிய இந்திரன், சோமமாகிய
 அன்னத்தை யருந்திய பின்னா, தனது வலியை ஒருமுகமாய் வெளிப
 படுத்துகின்றான் பின்னா, பராக்ரத்தக மூககையுடையவனும், அல்லது,
 முகத்தின் அமைப்பையுடையவனும், குதிரைகளையுடையவனுமாகிய இந்
 திரன் அருகினின்ற இருபுயங்காரிலும் இருமடி மயமாகிய வச்சிராபுதத்தை,
 சம்பத்தின்பொருட்டுத் தாவுகுகின்றான் சோமரச மருந்தியதாற் களிப
 படைந்த பேராற்றலுடைய இந்திரன் பகைஞரை யழிப்பதற்கு வச்சிராபுத
 மேந்தி நிற்கின்றான் எனபது பொருள் (5)

குறிப்பு — ஈண்டுச் சுவடா, எனபது உணர்த்தினை பெயரென, 2717 ல
 நிருத்தங் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 6.

424. $\begin{matrix} 2 & 3 & 9 & 2 & 3 & 2 & 3 & 9 & 2 \\ & & & & & & & & \end{matrix}$ $\begin{matrix} 3 & 9 & 2 \\ & & \end{matrix}$
 स घा तं वृषणं रथमधितिष्ठाति गोविदम् ।

$\begin{matrix} 9 & 2 & 2 & 3 & 9 & 2 & 3 & 9 & 2 & 3 & 3 & 2 & 3 & 3 & 2 \end{matrix}$

यः पात्रं हारियोजनं पूर्णमिन्द्र चिकेतति योजान्विन्द्र ते हरी॥६॥

இருக்கு 1-8 1-4.

ஸ வா தம் வுஷணம் ரதமயி திஷா தி மொவிடி |

யஃ வா த்ரம் ஹாரியொஜநம் வகுணபிஷு விகெததி யொஜா வித்ரு
 [கெ ஹரீ ||

அருவயம்.

स घा इन्द्र, वृषणं, गोविद, त रथ अधितिष्ठाति, यः, हारियोजन, पूर्ण,
 पात्र, चिकेतति, ते, हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

स घा इन्द्र	ஸ வா இத்ரு	அவ்விந்திரன்
वृषणं	வுஷணம்	{ மனோவேடகையைப் பொழியப் பெற்றதும
गोविद	மொவிடி	கோக்களை யடைவிப்பதுமாகிய
तं रथ अधितिष्ठाति	தம் ரதம் சுயி திஷா தி	அவ விரதத்திலே றுவானாக.

यः	யஃ	எந்த இரதம்
हारियोजनं	ஹாரியொஜனம்	பொரிமாவுடன கூடிய
पूर्ण	வூணூம்	சோமரசம் நிறைந்த
पात्रं	வாத்தூம்	பாண்டத்தை
चिकेतति	விகெத்தி	அறிவுறுத்துகின்றதோ,
हे इन्द्र!	ஹெ ஐந்திர!	இந்திர!
ते	தெ	உன்னுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகளை
सु	சூ	விரைவில்
योज	யொஜ	அவ விரதத்திற் பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—6. கோதம ரிஷி

அவ்விரதிரன், உண்மையாய் மனோவாஞ்சையைப் பெயவதும், கோக்
களைச் சேர்விப்பதுமாகிய இரதத்தி லேறுவானாக. இந்திர! எவ்விர
மானது ஆரி, எனனும் பொரிமாவோடு கூடிய சோமரசம் நிறைந்த பாததிரத
தைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அந்த இரதத்திலேறுவாயாக என முன்னுள்ள
தோடு அநவயிததுக் கொள்க. உன்னுடைய குதிரைகளை விரைவில்
தேறிற் பூட்டுவாயாக எனபதாம். (6)

மந்திரம் 7.

२ १ २२ ३ ३ २ ३ १ २२ ३ १ २
425. अग्निं तं मन्ये यो वसुस्तं यं * यन्ति धेनवः ।
२ ३ १ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
अस्तमर्वन्त आश्वोस्तं नित्यासो वाजिन इषं स्तोत्रभ्य आभर॥७॥
இருக்கு 5-6-1

சுஅநிம் தம் மனெந் யொ வஸுஸ்தம் யம் யன்தி யெநவஃ |
சுஅஸ்தமர்வன்த் ஆஸ்வோஸ்தம் நித்யோஸொ வாஜிந் ஐஷம் ஸ்தோத்ரம்
[சுஅஸ்த்ரம் ஆஸ்வா ||

அநவயம்.

यः, वसुः, अस्तं, यं, धेनवः, यन्ति, अस्तं, आश्वः, अर्वन्तः, अस्तं,
नित्यासः, वाजिन तं अग्निं मन्ये, स्तोत्रभ्यः, इष, आभर ॥ • •

* नमन्ति, எனபது இருக்கு.

பதவுரை.

यः	யஃ	எவ்வககினி
वसुः	வசுஃ	வழிபடுவோர்கட்குத் தனமோ,
अस्तं	அஸ்தம்	{ வீடுன யாவாகட்கும் பறறுக கோடாமோ,
यं	யம்	எவ்வககினியை
धेनवः	பெநவஃ	கோக்கள்
यन्ति	யன்கி	{ திருபதி செய்யப் போகின்ற னவோ,
अस्तं	அஸ்தம்	{ பறறுக கோடாகிய எவ வககி னியை
आश्व	சூபாவஃ	வேகமுள்ள
अर्वन्तः	அவர்குஃ	குதிரைகளடைகின்றனவோ,
अस्तं	அஸ்தம்	{ பறறுக கோடாகிய எவ வககி னியை
नित्यासः	நித்யாஸஃ	நித்தியம் உபாசிக்கின்றவனும
वाजिनः	வாஜிநஃ	{ அவியைத் தாங்குபவனுமாகிய வேளவித்தலைவன் அடைகின்ற ருளே,
तं अग्निं मन्ये	தம் அஹிம் மனயே	{ அவவககினியை யான னுதிககின னே.
स्तोत्रभ्यः	ஸ்தோத்ரப்யஃ	னுதிககின்ற எமக்கு
इषं	ஐஷம்	(அவ்வககினி) அன்னத்தைக்
आभर	ஆபர	கொடுக்குக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு—7. வசசுருத ரிஷி

எவ வககினி வழிபடுவோர்கட்குத் தனமாயிருக்கின்றதோ, யாவாகட்கும் வீடுபோல ஆசிரயமாயுள்ள எவ்வகசுரிகையை, கோக்கள் பிரியப்படுத்துமாறு அடைகின்றனவோ, மற்றும், யாவாகட்கும் பறறுககோடாயுள்ள எவ்வக கினியை விரைவிறசெலுளுகு சீலமுள்ள குதிரைகள் அடைகின்றனவோ, அவவாறே நித்திய வேளவி செயதுள்ள அவிக்கௌன்னும அன்னங்களை யுடைய வேளவித்தலைவர்கள் அடைகின்றார்களோ, அவ வககினியையான னுதிககின்றேன. அவ வககினி னுதிப்போகட்கு அன்னத்தைக் கொடுக்குக எனபதாம்.

மந்திரம் 8.

२७ ३ १ २३ १ २२ ३ १ २
426. न तमथं हो न दुरितं देवासो अष्ट मर्त्यम् ।

३ १ २ १ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
सजोषसो यमर्यमा मित्रो नयति वरुणो अतिद्विषः ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-26-1.

ந தஹொ ந ஸ்ரீதம் ஷெவாவொ சஷ்ட உத்யூஷ் ।

வஜொஷ்வொ யயபுஜா ஷெத்ரா நயதி வாஸுணொ சத்யிஷ் ॥

அந்வயம்.

देवासः, अर्यमा, मित्र., वरुणः, सजोषसः, अतिद्विषः, यं नयति, तं मर्त्यं,
अहः, न, दुरितं, न, अष्ट ॥

பதவுரை.

हे देवासः !	ஹ ஷெவாவஃ !	தேவாகாள !
अर्यमा	சய-ஜமா	{ தண்டுகுகின்ற அரியமாதேவதை யும்
मित्रः	மித்ரஃ	{ காப்பாற்றுகின்ற மித்திர தேவ தையும்
वरुण	வாஸுணஃ	{ பாவத்தை நீக்குகின்ற வருண தேவதையும்
सजोषसः	வஜொஷ்வஃ	{ அனபினால் ஒன்று கூடியவாக ளாய
अतिद्विषः	சத்யிஷ்	{ சநதுருக்களை வெற்றிகொள்ளச் செய்து
यं नयति	யம் நயதி	{ எவனை மேற்பதவியிற் சோக்கின றாகளோ,
तं मर्त्यं	தம் உத்யூ-ஷம்	அம் மனிதனுக்குப்
अहः.	ஈஹஃ	பாவம்
न	ந	இல்லை.
दुरितं	ஸ்ரீதம்	{ அதனுடைய பயனாகிய தூர்ச்சுதி யும்
न अष्ट	ந சஷ்ட	(அவனைப்) பற்றுவதில்லை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. அம்மோமுக வாமதேவ்ய ரிஷி.

தேவாகளை ! பகைஞரைத் தண்டிக்கும், அரியமா என்னுந் தேவதை,
எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சோக்கின்றதோ, காப்பாற்றுகின்ற மித்திர

தேவதை எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சோக்கினறதோ! பாவத்தை நீக்கும்
வருணதேவதை எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சோக்கினறதோ! அதாவது இம்
மூன்று தேவாசனும் தமமுட கூடினவாகளாய், அல்லது, பிரியமுடையவாக
ளாகி, சததுருக்களைக் கடக்கச் செய்து நுதிக்கினறவனாகிய எவனை மேற்
பதவியிற் கொண்டு சோக்கினறார்களோ, (ஒவ்வொருவரைக் குறித்து
ஒருமை) அவனை, பாவமும் அதன் பயனாகிய தூக்கத்திடும் அணுகுவதில்லை
என்பதாம் (8)

எட்டாவது கண்டம்.

முற்றும்

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அததியாயம்—4. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது

தேவதை 1, 6, 10, சோமன 7, மருதது. 8, அக்கினி. 9, வாகினைம்
சந்தன்கள் 1, 3, 4, 5, 7, 10, நுவிபதபந்தி 8, பந்தபந்தி 9, பரோஷணிக.
2, 3, திரிபதா அநுஷ்டுப பிபிலிகாமததியா சுரம் 1, 3, 8, 10, பஞ்சமம்
2, 6, காந்தாரம் 9, ரிஷபம்.

மந்திரம் 1

२३ २ ३ १ २ १ २ ३ १ ३ १ २२
427. परि प्र धन्वेन्द्राय सोम स्वादुमित्राय पूणे भगाय ॥ १ ॥

இருக்கு 6-109-1

வரி ப்ர யந்நேந்ராய ஸொம் ஸ்வாஹ்மித்ராய பூணெ ஹ்மாய ॥

அநவயம்.

हे सोम!, स्वादुः, इन्द्राय, मित्राय, पूणे, भगाय, परिप्रधन्व ॥

பதவுரை

हे सोम !	ஹெ ஷோம !	சோமரசமே !
स्वादु	ஸ்வாது:	இனசுவையுடைய நீ
इन्द्राय	இந்திராய	இந்திரனுக்கும்
मित्राय	மித்ராய	மித்திர தேவதைக்கும்
पूणे	பூணெ	பூஷாதேவதைக்கும்
भगाय	ஹமாய	ஐசுவரிய தேவதைக்கும்
परि प्रधन्व	வரி ப்ரதந்	{ எல்லாப் பாத்திரங்களிலும் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. திரியாண திரிசதஸ்ய ரிஷிகள

சோமரசமே ! இனசுவையுள்ள நீ இந்திரன பொருடும், மித்திர பூஷாதேவதைகளின் பொருடும், எல்லாப் பாத்திரங்களிலும் நிறைவாயாக எனபதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२३१ २३ १२ ३ १२ ३ १२ २ १ २
428. पर्युषु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २
द्विषस्तरध्या ऋणया न *ईरसे ॥ २ ॥

இருக்கு 9-130-1.

வயசுஷு ப்ரதந் வாஜஸாதயே வரி வ்ரத்ராணி வக்ஷணி: ।
அக்ஷஸ்தரயா ஋ணயா ந ஈர்சே ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, सु, वाजसातये, परिप्रधन्व, सक्षणिः, वृत्राणि, परि, नः, ऋणया,
द्विषः, तरध्यै, ईरसे ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஷோம !	சோமரசமே ! நீ
सु	ஸு	இனிது
वाजसातये	வாஜஸாதயே	{ அன்னத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டு
परि प्रधन्व	வரி ப்ரதந்	பாண்டங்களில் நிறைவாயாக.

*இயசே, எனபது இருக்கு.

सक्षणि-	ஸக்ஷணி:	பொறுமையாளு சீலமுடைய நீ
वृत्राणि	வூத்ராணி	சததுருக்களிடத்துப்
परि	வரி	போரிடுவாயாக.
न	ந:	எங்களுடைய
ऋणया	ஈணயா	கடனை யொழிக்கின்ற நீ
द्विषः	விஷ:	சததுருக்களைக்
तर्क्ष्यै	தர்செய்யை	{ கடப்பதற்கு, அல்லது, கொல வதற்குப்
ईरसे	ஈர்சை	போரிடச் செல்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2 திரியாண திரிசதஸ்|| ரிஷி.

சோமரசமே! நீ எங்கட்கு மிகுதியாய் அன்னங்கொடுத்தற பொருட்
டாகவே நாற்புறமு மினிது நூழ்வாயாக. அல்லது, அவை இலாபநீதின
பொருட்டுப் போகஞ்ச செலவாயாக அன்றியும், அடங்கிய குணமுடைய
நீ போரின பொருட்டு சததுருக்களை அடைவாயாக அப்பொருளே கூறப்
படுகின்றது —எங்களுடைய கடன்களை யொழிக்கப்பட நீ சததுருக்களைக்
கடக்க, அல்லது, கொல்லச் செல்கின்றாய் (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १ २३२ ३ २ ३ २ ३ २ १ २ २२
429. पवस्व सोम महान्तसमुद्रः पिता देवानां विश्वाभिधाम ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-106-4.

வவஸ்வ ஸோம உஹாந்தஸுட்ர: பிதா தேவாநாம் விஸ்வாபிதாம் ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, महान्, समुद्रः, पिता, विश्वा, देवाना, धाम, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸோம !	சோமரசமே! நீ
महान्	உஹாந்	பெருந்தன்மை யுடையவனும்
समुद्रः	ஸஸுட்ர:	{ இராமாய ஒழுக்குவோனுமாகின் றாய்.
पिता	பிதா	அனைவரையுங் காப்பாற்றுகின்ற

விஷ்ணு	விபுரா	எல்லாத்
தேவானா	தேவாநா	தேவாகளுடைய
பாம	பா	இடங்கனிலும் (உள்ள)
பவஸ்வ	பவஸ்வ	{ பாததிரங்களை நிறையச் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. திரியர்ண திரிசதஸ்பு ரிஷி.

சோமரசமே! தேவாகட்குக் கொடுக்குந் தன்மையாற் பெருந்தன்மையுடையவனும், பெருகிய இரசங்களா யொழுகப்பட்டவனும், காப்பாற்றுவோனுமாகிய நீ, தேவாகளுடைய தேகங்களைக் குறியாக வைத்துக்கொண்டு பாததிரங்களை நிறையச் செய்வாயாக எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

430. ⁹² ^{323 3 2 3 2 3 2 3 9 22} पवस्व सोम महे दक्षायश्चो न निक्तो वाजी धनाय ॥ ४ ॥
இருக்கு 9-109-10.

பவஸ்வ ஸோம மஹே டக்ஷாயாஸோ ந நிக்தோ வாஜீ டநாய ॥

அந்வயம்

हे सोम !, अधः न, निक्तः, वाजी, महे, दक्षाय, धनाय, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
अध न	அதஃ ந	குதிரையைப் போன்று
निक्त	நிக்தஃ	நீராற் சுத்தஞ் செய்பப் பெற்று
वाजी	வாஜீ	வேகமுடையவனான நீ
महे	மஹே	மிகுந்த
दक्षाय	டக்ஷாய	ஆற்றலின் பொருட்டும்
धनाय	டநாய	தனத்தின் பொருட்டும் .
पवस्व	பவஸ்வ	{ பாததிரத்தை நிறையச் செய்வாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4.

சோமரசமே! குதிரையைப் போன்று விரைவுடையவனும், நீராம் பவித்திரமாகப் பெற்றவனுமாகிய நீ பேராற்றின பொருட்டும், தனத்தின பொருட்டும், பாததிரத்தை நிறையவைப்பாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

431. १ २ ३ २३१ २ ३ २३१ २ ३१ २२
 इन्दुः पविष्ट चारुर्मदायापामुपस्थे कविर्भगाय ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-109-13.

ஐந்து: வவிஷ்ட் ஞாரும்தாபாயாவாமுபஸ்தே கவிஹ்மாய ॥

அந்வயம்.

चारु , कविः, इन्दुः, भगाय, मदाय, अपां उपस्थे, पविष्ट ॥

பதவுரை.

चारु	ஞாரு:	மங்களமாகியவனும்
कवि.	கவி:	நுண்ணறிவுடையவனுமாகிய
इन्दु	ஐந்து:	சோமரசமே! நீ
भगाय	ஹாய	{ பேராற்றத்தக்க தனத்தின பொருட்டும்
मदाय	தாப	களிப்பின பொருட்டும்
अपां उपस्थे	சுபாஃ உபஸ்தே	நீருக்குள்
पविष्ट	வவிஷ்ட்	நிறைகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. திரியர்ண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

மங்களமானவனும், நீணமதி யுடையோனுமாகிய சோமரசமே! நீ நீரின மத்தியில் அதாவது அநதரிட்சத்தில், அல்லது, பாததிரத்திற, களிப்பினபொருட்டு நிறைகின்றாய் எனபதாம். (5)

மந்திரம் 6.

2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2
 432, அநு ஹி த்வா சுதத்ஹி சோம மதாமசி மஹே சமர்யராஜ்யே ।
 1 2 3 1 2 3 1 2
 வாஜாஹி அபி பவமான யா வாஹசே ॥ 6 ॥

இருக்கு 9-110-2.

சுமநு ஹி சுவா ஸுதம் ஸொஹைஹி ஹெஹை ஸயயபூராஜேஹி ।
 வாஜாஹி அபி பவமான யா வாஹசே ॥

அந்வயம்.

ஹே சோம !, சுதம், த்வா, அநுமதாமசி ஹி, பவமான, மஹே, சமர்யராஜ்யே, வாஜாஹி,
 அபிபவாஹசே ॥

பதவுரை.

ஹே சோம !	ஹெ ஸொஹை !	சோமரசமே !
சுதம்	ஸுதம்	பிழிந்தெடுக்கப்பெற்ற
த்வா	சுவா	உன்னை
அநுமதாமசி ஹி	சுமநுஹைஹி ஹி	முறையாய்த் துதிக்கின்றோம்.
பவமான !	பவாஹை !	பாதுகாப்பாற்றுவோம் ! நீ
மஹே	ஹெஹை	பெரியை.
சமர்யராஜ்யே	ஸயயபூராஜேஹி	மனிதர்களோடு கூடிய
வாஜாஹி அபிபவாஹசே	{ வாஜாஹி அபிபவா ஹை }	{ தனது இராச்சியத்தைக் காப் பாற்றுவதற்குப் பகைஞர்படை களை நோக்கிச் செல்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. திரியாண திரிசதஸ்ய ரிஷி.

சோமரசமே ! பிழிந்தெடுத்ததுள்ள நின்னை உணமையில் முறையாகத்
 துதிக்கின்றோம். பாதுகாக்குஞ் சோமரசமே ! நீ பெரியை மனிதா
 களோடு கூடிய இராச்சியத்தைப் பாதுகாப்பாற்றுவதற் பொருட்டுச் சத்த
 நுகுகளின் ஆற்றலை நோக்கி நன்கு செனறுகொண்டிருக்கின்றாய் எனப்
 பாடம்.

(6)

மந்திரம் 7.

1 3 2 2 3 2 3 1 2 3 2 3 2 3 1 2
433. क ईम् व्यक्ता नरः सनीडा रुद्रस्य मर्या अथा स्वश्वाः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-21-1.

க ா ர ா டு வு த்தா ந ர ஃ வ ஸ்நீ ஷா ரு ட்ர ஸு வ ஃ உ ய டா சு யா வ்ஸு ரா? ॥

அநவயம்.

व्यक्ता, नरः, सनीडा, मर्या, अथा, स्वश्वाः, रुद्रस्य, ईम्, के? ॥

பதவுரை

व्यक्ता:	வுத்தா:	காந்தியை யுடையவாகளும்
नर	நர:	தலைமையைத் தாங்குவோர்களும்
सनीडा	ஸநீஷா	ஒத்த இடத்தையுடையவாகளும்
मर्या	உயடா:	{ மனிதாக்கு இன்பஞ் செய்வோர்களும்
अथा	சுயா	மற்றும்
स्वश्वा	ஸ்வா:	{ சிறந்த குதிரையை யுடையவர்களும்
रुद्रस्य	ருட்ரஸு வஃ	{ இரகத்தோடு வேண்டுவோர்கட்கு இதஞ் செய்பவர்களுமான
ईम्	ஐம்	இத்தனமையாகள
के?	கே?	யாவாகள?

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. வாசிட்ட ரிஷி.

காந்தியோடு கூடியவாகளும், தலைமையாய்ச் செலுத்துவோர்களும், ஒத்த இடமுடையவாகளும், அழுது துன்புற்ற மனிதாக்கு நலஞ்செய்வோர்களும், மற்றும், சிறந்த குதிரையையுடையவாகளுமான இவ்வண்ணத்தவர்கள் எவாகளிருக்கின்றார்கள்? வடிவ வியப்பினால் இருடியானவா அறபுதமாகச் சொல்கின்றா எனபதாம் (7)

மந்திரம் 8.

2 2 2 2 2 2 3 2 2 2 3 1 2 2 1 2
434. अग्ने तमद्याश्वं नस्तोमैः क्रतुं न भद्रं हृदिस्पृशम् ।

3 1 2 2 1 2
क्रध्यामा त औहैः ॥ ८ ॥

இருக்கு 4-10-1.

சுஹ கஜஸூரஸா நவோதெஃ சூதா ந ஹூ ஹரஹ்ஸூ !
ஐயோதாத ஹெஹே !

அநவயம்.

हे अग्ने!, अद्य, ओहै., स्तोमै, अश्वं न, क्रतुं न, भद्र, हृदिस्पृश, त,
ऋध्याम ॥

பதவரை.

हे अग्ने!	ஹ சுஹ!	அக்கினியே!
अद्य	சுஹ	{ இன்று, வேடபோது முதலிய பாட கள்
ओहै:	ஹெஹே:	{ இந்திரன் முதலிய தேவர்களை அடையச் செய்கின்ற
स्तोमै:	ஸ்தோமெ:	தோத்திரங்கடால்,
अश्वं न	சுஸம் ந	{ பரிபோல அங்களைக் கொண்டு, சோபப்பிப்பதும்
क्रतुं न	சூதாம் ந	{ வேளாவி செய்வான போன்று (அதுகூலஞ் செய்வதும்)
भद्र	ஹூம்	மங்கலமாகியதும்
हृदिस्पृशं	ஹரிஸ்பூரஸம்	மிக அனபுள்ளதும்
त	தம்	{ கிரத்தி யுடையதுமாகிய அத் தகைய உன்னை
ऋध्याम	ஐயோத	வளக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருகரு—8 வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே! நீ இத்தினத்தில் வேடபோது முதலிய பாடங்கள் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை யடைவிகததக்க தோத்திர மஞ்சரிகளால், கிரத்திபெற்ற உன்னை இனிது விருத்திபண்ணுகின்றோம் எத்தனமைய நின்னையெனின? சுமை சுமக்கின்ற குதிரை யொப்ப அங்களைத் தாங்குவோனாகிய தலைவனை யொத்தது அனுகூலஞ் செய்வோனை அவ்வனமே போற்றறறஞரியானே. மற றும், உள்ளத்தில் அனபு செய்வானே. விருத்தி பண்ணுகின்றோம் எனபத னோடு சோத்துக்கொள்க.

(8)

மந்திரம் 9.

435. ^{3 1 2 3 1 2 3 1 2} ^{3 1 2 3 2 3 2}
 आविर्मर्या आ वाजं वाजिनो अगमन् देवस्य सवितुः सवम् ।

^{3 1 2}
 स्वर्गाँ अर्वन्तो जयत ॥ ९ ॥

சூவிர்மர்யா ஆ வாஜம் வாஜினோ அகமந் தேவஸ்ய ஸவதி துஸ்ஸவம் |
 ஸ்வமரோ ஸவன்தோ ஜயத ||

அநவயம்.

मर्या, आविः, वाजिनः, सवितुः देवस्य, सवं, वाजं, अगमन्, स्वर्गा,
 अर्वन्तः, जयत ॥

பதவுரை.

मर्या	உயர்-தா:	{ மனிதாகட்கு இனிமை செய் வதும்
आविः	சூவி:	பிரகாசமுடைய துமாகிய
वाजिनः	வாஜின:	அவியேறகுந் தேவதையானது,
सवितु देवस्य	ஸவி-து: தேவஸ்ய	ஏவுந் தேவதைகட்குத்
सवं	ஸவம்	தேதற்குரிய
वाज	வாஜம்	அன்னமாகிய சோமரசத்தைப்
अगमन्	அகமந்	{ பெற்றுக்கொண்டது ஆதலின் வேளவித் தலைவர்களா! நீவிர்
स्वर्गा	ஸ்வம-தா:	சுவாககத்தையும்
अर्वन्त	ஸவ-ன்த:	குதிரைகளையும்
जयत	ஜயத	வெற்றி கொள்வீர்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1). இருகுத—1). வாசிதேவதைகளின் துதி.

மனிதாகட்கு இனிமையானதும், பிரகாசமுடையதாகிய வாசினம் என்
 னுந் தேவதையானது, ஏவறதேவதையினுடைய அன்னமாகிய சோம,ந்
 தைப் பெற்றுக்கொண்டது. வேளவித் தலைவர்களா! நீவிர் சுவாககத்தை
 யும், குதிரைகளையும் வெற்றிகொள்வீர்களாக எனபதாம் (9)

மந்திரம் 10.

436. ^{१२} ^३ ^{१ २ ३२ ३१} ^{२ ३१२ ३२} पवस्व सोम द्युम्नी सुधारो महान् अवीनामनु पूर्व्यः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-109.7.

வவஸ்வ ஸோம ஐஹீ வஸ்யாரோ உஹாஃ ஸவீநாமநு வகுவஸுஃ॥

அநவயம்

हे सोम !, द्युम्नी, सुधारः, पूर्व्यः, महान्, अवीनां, अनुपवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹ ஸோம !	சோமரசமே !
द्युम्नी	ஐஹீ	{ அனனம், அல்லது, கீதநியை புடையதும்
सुधार	வஸ்யாரஃ	அழகிய தாரையை புடையதும்
पूर्व्यः	வகுவுஃ	பழமையானதும்
महान्	உஹாநு	பெரி ிந்
अवीना	ஸவீநாஃ	ஆடடின உரோமங்களினின்றும்
अनुपवस्व	ஸநுவவஸ்வ	முறையாய் ஒழுகுவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—10. ஐசுவரர்கள், திஷண்யாக்கள ரிஷிகள்.

சோமரசமே ! அனனமுடையதும், அல்லது, கீதநி புடையதும், 'தயுமநம்' எனபது அனனமென யாஸ்க முனிவரும் நிகண்டின நைகம் காண்டம் 5-5-ல கூறியுள்ளார். அழகிய தாரையைபுடையதும், பழமையானதும், மகத்தாகியதுமாகிய நீ உரோமங்களினின்றும் (வடிக்கும் கம்ப னியிலிருந்து) முறையாய் நிறைவாயாக எனபதாம். (10)

தற்ப்பு —ாண்டு 'தயுமநம்' எனபது கீதநியாம்.

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்.

பததாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அததியாயம்—4. கண்டம்—10.

பதது மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள். 1, 5, 8, 10, இந்திரன் 6, விசுவ தேவர்கள் 7, உஷா. சந்தம், பந்தி. சுரம், பஞ்சமம்.

மந்திரம் 1.

437. ^{१२} विश्वतो दावन् ^{३१२३ १२३२ ३ १२३ १२} विश्वतो न आभर यं त्वा शविष्मि^१महे ॥ १ ॥

விஸ்வதொ டாவநு விஸ்வதொ ந சூலா யம் சுவா ஸவிஷ்மீமஹே ॥

அநவயம்.

विश्वतो दावन्!, शविष्ठं, यं त्वा, ईमहे, विश्वतः, नः, आभर ॥

பதவுரை.

विश्वतो दावन् !	விஸ்வதொ டாவநு !	{ யாண்டுஞ் சததுருக்களை யழிப்போனும், அன்பாகடகு வரங்கொடுப்போனுமாகிய இந்திர! நீ
शविष्ठं	ஸவிஷ்டம்	பேராற்றலுடைய
यं त्वा	யம் சுவா	யாதொரு நினனைக் குறித்தது
ईमहे	ஈம்ஹே	விரும்பியதை யிரக்கின்றோம்.
विश्वतः	விஸ்வதஃ	எல்லாவகையானும்
नः	நஃ	எங்கட்கு
आभर	சூலா	{ விரும்பிய பொருளைக் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1

எல்லாவகையினும் பகைஞரைத் தொலைப்போனும், யாவாகட்கும் ஈவோனுமாகிய இந்திரனே! நீ, எல்லா விதத்தாலும் எங்கடகு வேண்டியதைக் கொடுப்பாயாக மற்றும், சிறந்த வலியுடைய நினபால விரும்பிய பொருளை யிரக்கின்றோம் எனபதாம்.

(1)

மந்திரம் 2.

32 323 32 323 923232
438. एष ब्रह्मा य ऋत्विज इन्द्रो नामश्रुतो गृणे ॥ २ ॥

வஷ வஹா ய ஈக்விஜ ஐந்திரா நாமஸ்ருதோ ஸ்ரணே ॥

அந்வயம்.

ऋत्विजः, यः, नामश्रुतः, ब्रह्मा, एषः, गृणे ॥

பதவுரை.

ऋत्विजः	ஈக்விஜ:	{ வசந்தம், முதலிய இரு துக்களில் வெளிப்படுகின்ற
यः इन्द्रः	ய: ஐந்திர:	யாதொரு இந்திரன்
नामश्रुतः	நாமஸ்ருத:	{ தனது பெயராக கீர்த்தியுடைய வளையிருக்கிறானே,
ब्रह्मा	வஹா	{ துதிப்போர்களின் மனவிருப்பை நிறைவு பண்ணுபவனாகிய
एषः	வஷ:	இதனைமையனைத்
गृणे	ஸ்ரணே	துதிக்கின்றேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2.

வசந்த காலம் முதலிய இரு துக்களில் தோன்றுகின்றவனாகிய யாதொரு இந்திரன் தனது திருநாமத்தாலே கீர்த்தியுடையவனாகின்றானே, அத்தகைய இவவந்திரன் துதிப்போர்களின் மனம் விருமபிய பொருளை நிறையச் செய்வோனாகின்றான். அவ வந்திரனை யான் துதிக்கின்றேன என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

323 923 92 392 392 923 923 92 392
439. ब्रह्माण इन्द्रं मह्यन्तो अकैर्वर्द्धयन्नहये हन्तवा उ ॥ ३ ॥

இருக்கு 5-31-4

வஹாண ஐந்திரம் மஹயன்தோ அகைர்வர்ட்டயன்னஹயே

[ஹன்தவா உ ॥

அந்வயம்.

अहये, हन्तवे, अकैः, मह्यन्तः, ब्रह्माणः, इन्द्रं, अवर्द्धयन् ॥

பதவுரை.

अहये हन्तवे	சஹயெ ஹனுவெ	{ விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு
अकैः	சககெ-ஃ	போற்றத்தக்க தூதிகளால்
मह्यन्तः	மஹயன்து	ஆராதிக்கின்ற
ब्रह्माण.	பு-ஹாண	அந்தணர்கள்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अवर्द्धयन्	அவர்த்-யந்	வளரக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—3. திரிசுதஸ்ய ரிஷி.

போற்றத்தக்க மந்திரங்களாலும், தோத்திரங்களாலும், அவியாகிய அன்னங்களாலும் ஆராதிக்கின்ற அந்தணர்கள் இந்திரனை வளரக்கின்றார்கள் அதாவது அனபுடையோனாகச் செய்கின்றார்கள் எனபதாம். மூலத்தில் ஹந்தம், என்ற பாலது, ாற்றேகாரம் பெற்று ஹந்தவே என்றாயிற்று. ாண்டு விருத்திராசுரனை, கொல்லுந் தொழிற் கு செயப்படு பொருளாகக் கொள்ளலின், பாயநிலைக்கு விசேடணமாயிற்று. விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு எனபது திரண்ட பொருள்.

(3)

மந்திரம் 4.

१२ ३२३१२ ३ २३१२ ३१२
440. अनवस्ते रथमश्वाय तक्षुस्त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 5-31-4

சநவஸ்தே ரதமஸ்ய தக்ஷஸ்த்வஷ்டா வஜ்ரம் வுரூஹந்த

[ஃ-ஹந்தம்]

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, अनवः, ऋभवः, ते, अश्वाय, रथं, तक्षुः, पुरुहूत!, त्वष्टा,
वज्रं, द्युमन्तं ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹ இந்த்ர!	இந்திரனே!
अनव	சநவ:	மனிதர்களுடம்
ऋभव	ஃஹவ:	தேவர்களுடம்
ते	தெ	உன்னுடைய
अश्वाय	அஸ்யாய	குதிரையின் பொருட்டு

ரத்	ரயி	இரத்ததைத்
ரது	தகூஉ:	செய்தார்கள்.
புரூத!	புரூதஹுத!	{ பலலோராலழைக்கப் பெற்ற இந்திர!
ரவா	சுவஹா	விசுவகருமனும
வத்	வஜ்	வசகிராயுதத்தையும்
சுமந்த்	சுஜ்	{ பிரகாசமுடைய தாய்ச் செய் தனன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4.

மனுடாகளும், தேவாகளும், உன்னுடைய குதிரையின் பொருட்டு (வாகனத்தின் பொருட்டு) இரத்ததைத் செய்தார்கள் பலலோராலழைக்கப்படுகின்ற இந்திர! துவஷ்டா, என்னும் விசுவகருமாவும் உன்னுடைய வசகிராயுதத்தையும் பளபளப்புடையதாகச் செய்தனன எனபதாம். (4)

மந்திரம் 5.

२ ३२ ३१ २ ३२ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
441. शं पदं मघं रयीषिणो न काममव्रतो हिनोति न स्पृशद्रयिम् ॥ ५ ॥

ஸம் பதம் மஹம் ரயிஷிணோ ந காமமவ்ரதோ ஹிநொதி ந ஸ்ப்ரஸக
[சுயிடி]

அநவயம்.

ரயிஷிண:; ஶ், பதம், மஶ், அவ்ரத:; ந ஹிநொதி, காமம், ரயி, ந ஸ்ப்ரஸத் ॥

பதவுரை.

ரயிஷிண:	ரயிஷிண:	{ அவியாகிய தனத்தைக் கொடுப் போர்கள்
ஷ்	ஸம்	இனபமாகிய
பதம்	பதம்	பதவியையும்
மஶ்	மஶம்	தனத்தையும் அடைகின்றார்கள்.
அவ்ரத:	சுவஹா	{ வேளவிமுதலியன செயயாதோ களோ,
ந ஹிநொதி	ந ஹிநொதி	{ தான முதலிய செயய முடியா தோர்களாகின்றார்கள்.
காமம்	காமம்	தாமவிருமபிய
ரயி	ரயி	தனத்தைத்
ந ஸ்ப்ரஸத்	ந ஸ்ப்ரஸக	{ தொடுத்தற்கும முடியாமற் போகின்றார்கள்.

மந்திரம் 7.

443. ^{१ २ ३ १२ ३१ २२ ३१ २२} आयाहि वनसा सह गावः सचन्त वर्त्तनिं यदूधभिः ॥ ७ ॥

சூயாஹி வநஸா ஸஹ மாவஃ ஸசன வர்தூநிம் யதூயபிஃ ॥

அநவயம்.

(हे उषः !,) वनसा सह, आयाहि, गावः, वर्त्तनि, सचन्त, यत्, ऊधभिः ॥

பதவுரை.

(हे उषः !)	(ஹ உஷஃ !)	(உஷா தேவியே ! நீ)
वनसा सह	வநஸா ஸஹ	விருமபுதற்குரிய ஒளியுடன்
आयाहि	சூயாஹி	வருவாயாக
गावः	மாவஃ	{ உஷாதேவதையின் வாகனமாகிய கோக்கள்
वर्त्तनि	வர்தூநிம்	இரத்ததைச
सचन्त	ஸசன	சேவிககினறன.
यत्	யத்	எக்கோக்கள்
ऊधभिः	ஊயபிஃ	{ பெரிய முலைக்காமபுகளோடு கூடி னைவகளோ ! (அக்கோக்கள் கட்டப்பெற்ற இரத்ததில் வருவாயாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—7. சம்பாத ரிஷி.

உஷா தேவியே ! நீ, போற்றத்தக்க ஒளியோடு வருவாயாக உஷா
வின வாகனங்களான கோக்கள் இரத்ததைச சேவிககினறன குதிரையற்ற
இரத்ததில் வருவாயாக என்பதாம். எக கோக்கள் முலை காமபுகளால்
உபலக்கணமாய்க கொள்ளப்பட்ட பருத்த தனமையை யுடையனவோ,
அக்கோக்கள் கட்டப்பெற்ற இரத்ததில் வருவாயாக எனச் சோதன
கொள்க (7)

மந்திரம் 8.

444. ^{१ २ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २ ३ २ १ २} उप प्रक्षे मधुमति क्षियन्तः * पुष्येम रयिं धीमहे त इन्द्र ॥ ८ ॥

இருக்கு ३.82-2.

உவ ப்ருக்ஷ உயுஜ தி க்ஷியஞ் வுஷெஜ ராயி யீஜஹ த ஹு ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, प्रक्षे, ते उप क्षियन्तः, मधुमति, रयिं, पुष्येम, धीमहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹ உஹ்!	இந்திரனே!
प्रक्षे	ப்ருக்ஷ	{ அரசன் செயத அகப்பை விசே டத்தினுள்
ते उप क्षियन्तः	தெ உவ க்ஷியஞ்	நினக்கருகிலிகின்ற யாம்
मधुमति	உயுஜ தி	மதுர இரசத்தோடு கூடிய
रयिं	ராயி	இனிய அனனத்தைப்
पुष्येम	வுஷெஜ	பரிமாறுகின்றோம். (மற்றும்)
धीमहे	யீஜஹ	(உன்னையுந்) தியானிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—8.

இந்திரனே! (மிகுந்த திருவாளனே!) நீ, அரசனாக செயப்பெற்ற அகப்பை விசேடத்திலுள்ள யான்கள் இனிய இனசுவையோடு கூடிய அனனத்தைப் பரிமாறுகின்றோம். மற்றும், நினனையுந் தியானிக்கின்றோம் என்பதாம் (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ ३ १ २ २
445. अर्चन्यर्कं मरुतः स्वर्का आस्तोमति श्रुतो युवा स इन्द्रः ॥ ९ ॥

அர்ச்சுன்யர்கம் மரூதஃ ஸ்வர்கா ஸுஸ்தோமதி ஸ்ருதோ யுவா வ
[ஹு:] ॥

அந்வயம்

स्वर्काः, मरुतः, अर्कः, अर्चन्ति, युवा, श्रुतः, सः इन्द्रः, आस्तोमति ॥

பதவுரை.

स्वर्का	ஸ்வர்காஃ	{ அழகிய தோத்திரத்தை, அஸ்து, அனனத்தையுடைய
मरुतः	மரூதஃ	மருத்துக்கள்
अर्कः	அர்கஃ	ஆராதித்தற்குரிய இந்திரனை

अर्चन्ति	சு அ-இனி	{ அவிகளாலும், தோத்திரங்களா லும் ஆராதிககின்றார்கள்.
युवा	யுவா	கட்டிளமைபுடையவனும்
श्रुतः	ஸ்ருத:	கோத்தி பெற்றவனுமாகிய
सः इन्द्र	ஸ: ஐந்த:	அவநிரதிரன
आस्तोभति	ஆஸ்தோஸ்தி	{ அவனுடைய பகைஞர்களைப் போராடிக் கொல்லுகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9.

அழகான தோத்திரங்களை, அல்லது, அன்னங்களைபுடைய மருததுக்கள (வாயு தேவகைகள்) போற்றத்தக்க இந்திரனை அவிகளாலும், தோத்திரங்களாலும் போற்றுகின்றார்கள். எக்கால மினைஞனும், கோத்தியுடைய வனுமாகிய இந்திரன சததுருக்களை, போர செயது அழிகுகின்றான் எனப் பாடம்.

(9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
446. प्र व इन्द्राय वृत्रहन्तमाय विप्राय गाथं गायत यं जुजोषते ॥ १० ॥

சா. வே 2-2

ப்ர வ ஐந்தாய வ்ருத்ருஹந்தமாய விப்ராய மாயத் யம்
[ஜுஜோஷதெ ॥

அங்வயம்.

(हे उद्गातारः !,) वृत्रहन्तमाय, विप्राय, इन्द्राय, यं, जुजोषते, गाथं, प्रगायत ॥

பதவுரை

(हे उद्गातार !)	(ஹே உத்தாதாஸ: !)	(சாமவேதமோதுவோர்களை !)
यं	யம்	எந்தததுதியை (இந்திரன)
जुजोषते	ஜுஜோஷதெ	{ அனபோடு ஏற்றுக் கொள்கின்றோ,
वृत्रहन्तमाय	வ்ருத்ருஹந்தமாய	{ வியப்புடன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும்,
विप्राय	விப்ராய	நுண்ணறிவாளனுமாகிய
इन्द्राय	ஐந்தாய	இந்திரனுக்கு
गाथ	மாயம்	அத தோத்திரத்தை
प्रगायत	ப்ர மாயத்	நனகு படிப்போர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—10

சாமமறை பாடுவோராகாள்! நீவிர, அதிசயமாய் விருத்திராக்ஷனைக்
கொன்றவனும், துண்ணறிவாளனுமாகிய இந்திரன் பொருட்டு, அவ் விநதி
ரன் எதே தோத்திரத்தை அனபுடன் ஏற்றுக்கொள்கின்றானோ, அதே தோத்
திரத்தை இனிது படிப்பீராகளாக. (10)

பத்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அததியாயம்—4. கண்டம்—11.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள். 1, 2, அக்கினி. 3, 4, 8, 10, இந்திரன். 5, உஷா 6, 7,
9, விசுவ தேவர்கள்.

சந்தம், 1, 2, 5, 7, துவிபத பந்தி 3, 8, பஞ்சதசாக்ஷர காயத்திரி
10, ஏகபதா அட்டாக்ஷர காயத்திரி. 6, 8, 9, துவிபதா திருஷ்டப.

சுரம். 1, 2, 5, 7, பஞ்சமம். 3, 4, 10, ஷடஜம். 6, 8, 9, தைவதம்.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ ३ १ २
447. अचेत्यभिश्चिकितिर्हव्यवाद् न सुमद्रथः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-56-5.

சுவெதுஸிகி திஹபுவாவாந ந ஸுமடரத: ||

* चिकित्. हव्यवाद् सः, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हव्यवाद्, चिकितिः, सुमद्रथः न, अग्निः, अचेति ॥

பதவுரை.

हव्यवाद्	ஹவ்யவாடீ	{ அ வியைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதும்
चिकितिः	சிகிதி:	சிறந்த அறிவுடையதும்
सुमद्रथः न	ஸுமடரத: ந	{ நல்ல அவிகளோடு கூடிய ரதம் போன்றதுமாகிய
अग्नि	அகநி:	அக்கினி
अचेति	அசெதி	{ அறிகின்றது, அல்லது, அறி யப்படுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—1.

அவிகளை யேற்றுச் செல்வதும், சிறந்த அறிவுடையதும், நல்ல அவி
யோடு கூடியதுமாகிய இரதமொத்த அக்கினி, அனைவர்களாலு மறியப்படு
கின்றது அல்லது, அவிகொடுக்கும் வேளாந்த தலைவனை யறிகின்றது
என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २

448. अग्ने त्वं नो अन्तम उत त्राता शिवो * भुवा वरूथ्यः ॥ २ ॥

சுமெ ஸ்வம் நொ அன்த உத த்ராதா ஸிவோ ஹுவா வரூத்ய: ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, वरूथ्यः, त्वं, नः, अन्तमः, उत, त्राता, शिवः भुवः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹை சுமெ !	அக்கினியே !
वरूथ्य.	வரூத்ய:	வழிபடுதற்குரிய
त्वं	சுவம்	நீ
नः	ந:	எங்கட்கு
अन्तम	அன்த:	மிக அருகிலிருப்பவனாகவும
उत	உத	மற்றும்
त्राता	த்ராதா	காப்பாற்றுவோனாகவும
शिवः	ஸிவ:	சுகந்தருவோனாகவும
भुव.	ஹுவ:	ஆவாயாக.

* भुवा, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2. பநது ரிஷி.

அக்கினியே! நீ, வழிபடற்குரிய, அவலது, வேள்விச சாலைகாளம்
சூழப்பெற்ற எங்கட்கு மிக அருகிலிருப்போனும், மற்றும், பாதுகாப்போ
னும், சுக்குசெய்வோனும் ஆவாயாக எனபதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ १ २

449. भगो न चित्रो अग्निर्महोनां दधाति रत्नम् ॥ ३ ॥

ஹமொ ந ஷித்ரா சுமிஃஹொநாஃ டயாதி ரத்நம் ॥

அநவயம்.

महोनां, भगो न, चित्रः, अग्निः, रत्नं, दधाति ॥

பதவுரை.

महोनां	ஹொநாஃ	பெரிதுகளுக்குள்
भगो न	ஹமொ ந	இரவியை யொத்ததும்
चित्रः	ஷித்ரஃ	{ விசித்திரமான குணமுடையதும் அவலது, போற்றத்தக்கது மாகிய
अग्निः	சுமிஃ	
रत्नं	ரத்நம்	{ அக்கினியானது, வேள்வி செய் வோகட்குச் சிறந்த தனத்தைக் கொடுக்கின்றது.
दधाति	டயாதி	

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3.

மகத்துக்களுக்குள் சூரியனைப் போன்று விசித்திர வடிவத்தையுடைய,
அவலது, ஆராதித்தற்குரிய தனமையையுடைய அக்கினி, வேட போகட்கு
இரமணீயமாகிய தனத்தைக் கொடுக்கின்றது எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ ३ २

450. विश्वस्य प्रस्तोभ पुरो वासन् यदि वेह नूनम् ॥ ४ ॥

விஸ்வஸ்ய ப்ரஸ்தொஹ வஹொ வாஸநு யதி வெஹ நூநம் ॥

அநவயம்.

विश्वस्य, प्रस्तोभः, यदि वा, इह, नून, पुरो, वासन् ॥

பதவுரை.

विश्वस्य	விஸ்வஸ்ய்	{ (அவ்விந்திரன்) எல்லாப் பகை ஞரையும்
प्रस्तोमः	ப்ரஸ்தோமஃ	நாசஞ்செய்கின்றான்.
यदि वा	யதி வா	அன்றியும்
इह	உஹ	இவ்வேளவியில்
नून	நூநம்	உறுதியாக
पुरो वासन्	புரொ வாஸந்	{ பூவ இடத்திலிருக்கப்பெற்றே னாய் வேட்போர்களால் நன்கு பூசிக்கப்படுகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. சமவா ரிஷி.

இந்திரன், சததுருக்களனைவரையுங் கொல்கின்றான் அஃதன்றியும், இவ் வேளவியில் நிச்சயமாக பூவதேச இடத்தில் இருக்கப்பட்ட அவ் விந்திரன் உண்மையாக வேட்போர்களால் தூதிக் கப்படுகின்றான் எனபதாம்

மந்திரம் 5.

३२७ ३ २३२३ १ २ १ २ ३१२
451. उषा अप स्वसृष्टमः संवर्त्तयति वर्त्तनिं सुजातता ॥ ५ ॥

இருக்கு 4-73-1

உஷா சுவ ஸ்வஸூஸ்தமஃ ஸ்வவத் தூயதி வத் தூநிம் ஸுஜாததா ॥

அந்வயம்.

उषा, स्वसृः, तमः, अपसंवर्त्तयति, सुजातता, वर्त्तनिम् ॥

பதவுரை.

उषा	உஷா	உஷா தேவதை
स्वसृः	ஸ்வஸூஃ	{ தனது சகோதரியாகிய இராத் திரியிலுள்ள
तमः	தமஃ	இருளைத்
अपसंवर्त्तयति	சுவஸூஸ்தூயதி	தன்தொளியாற போகக்கூகின்றது.
सुजातता	ஸுஜாததா	சிறந்த தனது ஒளியையும்
वर्त्तनि	வத் தூநிம்	இரத்தத்திற் சோர்வென்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—5.

இந்த உஷா தேவதையானவள தனது உடன பிறந்தாளாகிய இராததிரி யின சம்பந்தமாகிய இருளைத் தனதொளியாற்றொலைக்கின்றாள். தன தொளியையும் இரத்ததையடைபுமாறு செய்கின்றாள் என்பதாம் (5)

மந்திரம் 6.

३२१ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३
452, इमा नु कं भुवना सीषधेमेन्द्रश्च विश्वे च देवाः ॥ ६ ॥

இருக்கு 10-571-1.

ஊா நு க௦ ஹுவநா வீஷயெந்ரஸு விஸு வ ஷெவாஃ ॥

அங்வயம்.

इमाः, भुवनाः, नु, कं, सीषधेम, इन्द्रः, च, विश्वे, देवाश्च ॥

பதவுரை.

इमाः	ஊாஃ	(காணப்படுகின்ற) இந்த
भुवनाः	ஹுவநாஃ	உலகங்களை
नु	நு	விரைவில
कं	க௦	சுகமடைதற் பொருட்டு
सीषधेम	வீஷயெம	வசம் பண்ணுகின்றேன்.
इन्द्रः च	இந்ரஃ ஊ	இந்திரனும்
विश्वे देवाश्च	விஸு ஷெவாஸு	{ மறறு எல்லாத் தேவர்களும். துதியால மகிழ்நது இக கரு மத்தை முடிப்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—6. பெளவன ஆதத ரிஷி.

காணப்படுகின்ற இப புவனங்களை விரைவாக வசப்படுத்துகின்றேன். அல்லது, இப்பூத சமுதாயங்களினதும் எங்கட்குச் சுகத்தைச் செய்குக. இந்திரனும், தேவாக ளீனவார்களுந் தோத்திரத்தாற் பிரியமுடையார்களாய் இக காரியத்தை முடித்துவைப்பார்களாக என்பதாம், (6)

மந்திரம் 7.

2 3 2 3 9 2 3 2 3 3 9 2 9 2
453. वि सुतयो यथा पथा इन्द्र त्वयन्तु रातयः ॥ ७ ॥

வி ஸு^௨தயொ யயா வயா ஐந்ரு சுவ^௨ன்து ராதயஃ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, त्वत्, रातयः, पथा सुतयः यथा, वियन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹை ஐந்ரு !	இந்திரனே !
त्वत्	சுவசு	உன்னிடத்திலிருந்து
रातयः	ராதயஃ	தானங்கள் (ரகைகள்)
पथासुतयः यथा	யயாஸு ^௨ தயஃ யயா	{ பெருமவழியினின்று சிறுவழி கள் பிரிவதுபோற
वियन्तु	விய ^௨ ன்து	
		பலவகையாய் விரிந்தோங்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. கவஷ ஐலுஷ ரிஷி,

இந்திரனே ! நின்னிடத்திலிருந்து (ஐசுவரிய) தானங்கள் (கொடைகள்) பலவிதமாய் விரிந்தோங்குக. அதிலுவமை.—அரசு (பெரிய) வழியினின்று (ஆட்செலலும்) சிறிய வழிகள் பிரிந்து (விரிந்து) போவனபோன்றெனல.

மந்திரம் 8.

3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
454. अया वाजं देवहितं सनेम मदेम शतहिमाः सुवीराः ॥ ८ ॥

இருக்கு 6-17-15.

சயா வாஜம் டேவஹிதம் ஸநெம உடேம ஸதஹிமாஃ ஸுவீராஃ ॥

அநவயம்.

अया, देवहितं, वाजं, सनेम, सुवीराः, शतहिमाः, मदेम ॥

பதவுரை.

अया	சயா	இத துதியால்
देवहितं	டேவஹிதம்	{ இந்திர தேவதை சீகரிடுக்கப் பட்ட
वाजं	வாஜம்	
		அன்னத்தை

சனேம	ஸநெஉ	யாங்கள் அருந்துவோமாக.
சுவீரா:	ஸுவிரா:	{ அழகிய புத்திரர்களோடு கூடிய யாங்கள்
சாத்ஹிமா	ஸாதஹிமா:	{ நூற்றுக்கணக்கான பனிக்காலம் (ஏமந்தருது) வரை
மதேம	உதேஉ	கனித்திருப்போமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. பரததுவாச ரிஷி.

இதேதோத்திரத்தினின்று பிராகாசமுள்ள தேவதையால் (இந்திரனால்) கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தை நாங்கள் அதுபவிப்போமாக. மறறும், அழகிய மக்களோடு கூடிய யாங்கள் நூற்றுக்கணக்கான ஏமந்த இருதுகாலமவரை கனிப்படைவோமாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

455. ^{3 2 3 1} ऊर्जा मित्रो वरुणः पिन्वतेडाः पीवरीमिषं कृणुही न इन्द्र ॥

ஊஜ-ஜா மித்ரா வரணஃ பிந்வதேடா: பீவரீமிஷம் க்ருணஹீ ந
[இத்ரு ॥

அந்வயம்.

ஐ இन्द्र!, மித்ர:, வரண:, ऊर्जा, इडा:, पिन्वत, न:, इषं, पीवरीं, कृणुहि ॥

பதவுரை.

ஐ இन्द्र!	ஹ உரு!	இந்திரனே!
மித்ர:	மித்ரு:	மித்திர தேவதை
வரண:	வரணஃ	{ வருணதேவதை (என்னும் நீவிர் அனைவராகளும்)
ऊर्जा	ஊஜ-ஜா	ஆற்றலோடு கூடிய
इडा	உடா:	அன்னத்தை
पिन्वत	பிந்வத	{ எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக. (மறறும்)
न	ந:	எங்களுடைய
इष	உஷம்	அன்னத்தை
पीवरीं	பீவரீம்	மிகுதியாகச்
कृणुहि	க்ருணஹீ	செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—9. ஆததிரேய ரிஷி.

இந்திரனே! மித்திர தேவதை, வருணதேவதை எனனும் நீவிர
அனைவரும் இனசுவையோடு கூடிய, அலலது, ஆற்றலோடு கூடிய அன
னங்களை எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக. மற்றும், மிகுதியான அன்னங
களையும் எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக எனபதாம். (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २
456. इन्द्रो विश्वस्य राजति ॥ १० ॥

ஐந்திர விஸ்வஸ ராஜதி ||

அநவயம்.

इन्द्रः, विश्वस्य, राजति ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	ஐந்திரஃ	இந்திரன்
विश्वस्य	விஸ்வஸ்ய	உலகனைத்திற்கும்
राजति	ராஜதி	இறைவனாகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—10. வசிட்ட ரிஷி.

எக காரணத்தால் இந்திரன் எல்லாபுயனத்திற்கும் இறைவனாகி
றானே, அக்காரணத்தால் இந்திரனை முக்கியமாக ஒரு முகப்படுத்தி கூறப
படுகின்றது என, முன மந்திரத்தோடு அநவயிததுக் கொள்க. (10)

பதினோராவது கண்டம்.

முற்றம்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அததியாயம்—4. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் 1, 3, 4, 10, இந்திரன் 2, சூரியன். 5, விசுவ தேவா
கள். 6, மருததுக்கள். 7, பவமானன். 8, சவிதா 9, அக்கினி.

சந்தங்கள். 1, 3, 5, 7, 9, அதியாடி. 2, 4, 6, அதிசகதி. 10, அதிசக
குவரி.

சுரம், 1, 3, 5, 7, 9, காரதாரம். 2, 4, 6, 8, 10, நிஷாதம். 8, 10, பஞ்
சமம்.

மந்திரம் 1.

457. ^{१ २} ^{१ १ २२} ^{३ २} ^{२ १} ^{२२ ३ १ २} ^{३ १} ^{२ ३ २}
त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्म-

* ^{२ १} ^{२२ ३ १ २} ^{३ १} ^{२ ३ २}
* ^{१ २} ^{३ २ ३} ^{२ ३ १ २} ^{३ २ ३ १}
स्तृप्सत् सोममपिबद्विष्णुना सुतं † यथावशम् ।

स ई ममाद महि कर्म कर्त्तवे महामुरुधं

^{२२} ^{३ २ ३ २} ^{३ १} ^{२२ ३ १} ^{२२}
सैनं सश्वदेवो देवं ‡ सत्य इन्दुः सत्यमिन्द्रम् ॥ १ ॥

திக்ருகேஷு மஹிஷோ யவாஸிரம் துவிஸுஷ்
ம்தூப்ஸத் சோமமபிபவ்விஷ்ணுநா சுதம் யதாவஸம் ।
ஸ ஈம்மாட் மஹி கர்ம் கர்த்வே மஹாம்
சைநம் சஸ்வதேவோ தேவம் சத்ய இந்து: சத்யமிந்ரம் ॥ १ ॥

அநவயம்.

மஹிஷ:, துவிஸுஷ்:, தூப்ஸத், திக்ருகேஷு, சுதம், யவாஸிரம், சோமம், விஷ்ணுநா,
யதாவஸம், அபிபவத், ச:, மஹி, கர்ம், கர்த்வே, மஹாம், உரம், ஈ, மமாட்,
. சத்ய:, இந்து:, தேவ:, ச, சத்யம், தேவம், எனம், இந்ர, சஸ்வத் ॥

* தூப்ஸோம், † யதாவஸத், ‡ சத்யமிந்ரம் சத்ய இந்து, எனபன இருக்கு.

பதவுரை.

महिषः	உஹிஷ:	ஆராதிககத் தக்கோனும்
सुविशुभः	சுவிசுஷ:	பேராற்றலுடையோனும்
सृपत्	சூபுக்	{ திருபதியுடையோனுமாகிய இந் திரை
त्रिकण्डकु	திரககுககஷு	{ சோதி, கோ, ஆயுள் என்னும் பெயருள்ள முததினங்களி லும்
सुत	ஸூதம்	பிழியப் பெற்றுள்ளதும்
यवाशिरं	யவாபிரம்	{ கோதுமை மாவுடன் கலந்தது மாகிய
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
विष्णुना	விஷ்ணுநா	விஷ்ணுவுடன்
यथावशं	யதாவஸம்	இச்சித்தவாறே
अपिबत्	அபிபத்	அருந்தினன
स	ஸ:	அருந்திய அச சோமரசம்
महि	உஹி	பெரிய
कर्म	கரம்	{ விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதன் முதலிய கருமத்தைச்
कर्षये	கர்சுயே	செய்தற பொருட்டு
महां	உஹாம்	மிகுந்த (மகத்தாகிய)
उरुं ई	உரூம் ஓம்	விரிந்த இவ விரதிரானுக்குக்
ममाद	உமாஅ	களிப்புண்டாகுகியது.
सत्य	ஸத்ய:	மேம்பட்டதும்
इन्दु.	இந்து:	பொருகுவதும்
देवः	தேவ:	விளக்கமுடையதுமாகிய
सः	ஸ:	அச சோமரசமானது
सत्यं	ஸத்யம்	சத்திய வடிவனும்
देवं	தேவம்	சோம விருப்புள்ளோனுமாகிய
एनं इन्द्रं	எனம் இந்து	இவ விரதிரனை
सश्वत्	ஸஸுத்	வியாபிக்குக. (நிறையச் செய்க)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1 கிருதசமத ரிஷி.

மகானும், பூசிககத் தக்கோனும், பேராற்றலுள்ளோனுமாகிய இந்திரன், திருபதியுடையது, சோதி, கோ, ஆயுள் என்னுஞ் சோமயாகத்தினங்கன்ற பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும், கோதுமை மாவுடன் கலந்ததுமாகிய அச சோமரசத்தை விஷ்ணுவோடு விருமபிய வண்ணம் அருந்தினன.

அருந்திய அச் சோமரசமானது பெரியவனும், வியாபகனுமாகிய இவ் விரதி
ரனுக்குக் களிப்பையுண்டாக்கியது மேம்பட்டதும், பொங்கியதும், விளக்க
மானதுமாகிய அச் சோமரசம், உணமைவடிவனும், சோமரச விருப்பனு
மாகிய இரதிரணை சூழ்ந்து கொள்க எனபதாம். (1)

மந்திரம் 2.

32 323 92 39 2 3 2 323 3 92
458. अयं सहस्रमानवो दृशः कवीनां मतिज्योतिर्विधर्म ।

32 3 92 323 92 323 92 3 92 39 2 32
ब्रध्नः समीचीरुषसः समैरयदरेपसः सचेतसः स्वसरे मन्युमन्तश्चिता गोः॥

சுயம் ஸஹஸ்ரமானவோ ட்ரஸஃ கவீநாம் உதிஜ்யோதிவித்யம் ।
வ்யுஃ ஸதீரீரூஷஸஃ ஸரெயதரெவஸஃ ஸசெதஸஃ ஸ்
[வரெ உந்யுமன்தஸ்திதா மொஃ ॥

அந்வயம்

सहस्रमानवः, दृशः, कवीनां, मतिः, विधर्म, ज्योतिः, अयं, ब्रध्नः, समीचीः,
अरेपसः, सचेतसः, उषसः, समैरयत्, स्वसरे, मन्युमन्तः, गोः, चिताः ॥

பதவுரை.

सहस्रमानवः	ஸஹஸ்ரமானவஃ	ஆயிர மெண்கொண்ட மனிதர் களை யுடையவனும்
दृशः	ட்ரஸஃ	பார்க்கத்தக்கோனும்
कवीनां	கவீநாம்	நுண்ணறிவாளர்கட்கு
मतिः	மதிஃ	மதிப்புடையோனும்
विधर्म	வித்யம்	விசேடித்த தாங்குவோனும்
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	பிரகாசவடிவனுமாகிய
अयं ब्रध्नः	சுயம் வ்யுஃ	இசஞரியன,
समीची-	ஸதீதீஃ	நிருமலமும்
अरेपस,	அரெவஸஃ	இருளாகிய பாவமிலாததும்
सचेतसः	ஸசெதஸஃ	ஒத்தமனமு முடைத்தாகிய
उषस	உஷஸஃ	உஷா தேவதையை
समैरयत्	ஸரெயதஸஃ	நனகு ஏவுகின்றான, பின்னா
स्वसरे	ஸ்வஸரெ	பகலில்
मन्युमन्तः	உந்யுமன்தஃ	{ விளக்கமுள்ள சந்திரன் முதலி யோகன
गो	மொஃ	இரவியின் ஒளியால்
चिताः	சிதாஃ	{ விளக்கமுற்றோர்களால் விடுகின்ற னா,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்.—12. இருக்கு.—2. கௌராகிரச ரிஷி.

ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களென நிறகின்ற கிரணங்களோடு கூடியதும், அனைவாக்குங் காணத்தக்கதும், கூரிய அறிவுடையார்களால் மதிக்கற்பாலதும், அல்லது, துதித்தற்குரியதும், வியப்போடு தாங்குவதும், ஒளிவடிவ டையதுமாகிய இந்த இரவியானது, நிருமலமானதும், இருளென்னும பாவ மற்றதும், சம சித்தமுடையதுமாகிய உஷா தேவதையை இனிது ஏவுகின்றது பின்னா, பகலில் பிரகாசமுடையவைகளான சந்திரன் முதலியோர்கள் இரவியின் கிரணத்தால் விளக்கமற்றோராகி விடுகின்றனா எனபதாம் (2)

கோ, எனபது இரவி என நிருத்தம் 2, 6, கூறுகின்றது (மற்றும்) சுவசரே, எனபது பகலென நிருத்தம் நைகம் காண்டம் 1-2-கூறுகின்றது.

மந்திரம் 3.

459. एन्द्र याद्युप नः परावतो नायमच्छा
३१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २
विदथानीव सत्पतिरस्ता राजेव सत्पतिः ।
१ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ २
हवामहे त्वा प्रयस्वन्तः सुतेष्वा पुत्रासो न
३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
पितरं वाजसातये मंहिष्ठं वाजसातये ॥ ३ ॥

இருக்கு 3-23-1.

ஊது யாஹூப நஃ பராவதோ நாயமஹ
விடியாநீவ வஸ்துதிரஸ்தா ராஜேவ வஸ்துதிஃ ।
ஹவாமஹே த்வா ப்ரயஸ்வந்தஃ சுதேஸ்தா புத்ராஸோ ந
விதரம் வாஜஸாதயே மஹிஸ்தம் வாஜஸாதயே ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, अयं न, सत्पतिः विदथानि इव, अस्ता सत्पतिः राजा इव, परावतः,
नः, अच्छा, उपयाहि, पुत्रासः वाजसातये, पितरं न, प्रयस्वन्तः, सुतेषु,
वाजसातये, मंहिष्ठं, त्वा, आहवामहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
अयं न	அயம் ந	{ இவ வககினிடும், சோமமும் வந்தது போலவும்,
सर्पति विदथानीव	ஸர்பதி: வித்யானீவ	{ வேட்போர்களைக் காப்பாற்றும் வேளவித தலைவன வேள் விக்ரு வருவதொப்பவும்.
अस्ता सर्पति राजा इव	{ சுஸ்தா ஸர்பதி: ராஜா உவ	{ நடசத்திரங்களைப் பாதுகாப்பாற் றும் சந்திரன் தனதுறை விடத்திறகு வருவது போன றும்.
परावतः	பராவத:	{ சவாககமாகிய தூர தேசத்திலி ருந்து
न अच्छा उपयाहि	ந: சுஹா உவயாஹி	{ எங்கட்கருகில மேம்பாட்டுடன் வருவாயாக,
पुत्रासः वाजसातये पितरं न	{ வுத்ராஸ: வாஜ ஸாதயெ விதரம் ந	{ புதலவன், அன்னம், அவ்லது, ஆற்றலை யடைவதற்குப் பிதா வைக் கூப்பிடுமாறு.
प्रयस्वन्तः सुतेषु	{ ப்ரயஸ்வண: ஸு தேஷு	{ அவியைக் குறித்து ஏற்றுக் கொண்ட யாம வேளவித தலை வாகள சோமரசந தேடிய விடத்து ஒருமுகமாய்
वाजसातये मंहिष्ठं त्वा आहवामहे	{ வாஜஸாதயெ மஹி ஷ்டம் சுவா ஸுஹவா உஹெ	{ பேராரில வெற்றி யடைதற பொருட்டு நின்னை யழைக்க கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. புருசசேப ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ தூரதேசமாகிய சவாககத்தினின்றும் எங்கட்குச் சமீபத்
தில் வருவாயாக அதிலுவமை —முன்னிருக்கின்ற அக்கினிபோன்றெனல,
அல்லது, பிழிந்தெடுத்த சோமம் போன்றெனல ாண்டு, அக்கினி சோமரச
மிரண்டும், பிரகரணம்பற்றி எடுத்துக்கொண்டமையின் இதுவெனச் சுடிக்
காட்டப்பட்டன யாண்டும் நகரம் நிடேதப் பொருளினிற்பினும் ாண்டு
பொருந்தூந் தன்மை கொண்டு உவமைப் பொருளினின்றமை காண்க.

அல்லது, தூரதேசத்தில், யாண்டும் எப்போதும் வேளவியில் நிலை
கின்றது போன்று, தேவாராதனை செய்கின்ற இததேசத்தை (இடத்தை)
அடைய வருவாயாக என்னுமாம் அதிலுவமை -எப்போதும் நிலையாயுள்ள
வேட்போர்களைப் புரிபாஷிக்கின்ற வேளவித தலைவன போன்றெனல, நீயும்

வேளவி மனைகடரு வருவாயா எனபதாம் அல்லது, நட்சத்திரங்கடரு இறைவனாகிய சந்திரன் தனதிடத்தை யடைபுமாறெனல அல்லது, அரசன் அரண்மனையை யடைவது போன்றெனல. அன்றியும், அவிக்கொன்னும அன்னங்களைபுடைய வேளவித தலைவாகளான நாங்கள் சோமரசம பிழிந தெடுத்த விடத்து உன்னை ஒருமுக்கமாய அழைக்கின்றோம் எனபதாம். அழைப்பதிலுவமை — புதலவர்கள் அன்ன லாபத்தின பொருட்டுப் பிதாவை யழைப்பது போன்றெனல போரை யடைநது வெற்றிகொள ஞாதற பொருட்டு, அல்லது, அவிக்களை யேற்றுக்கொளஞாதற பொருட்டு அழைக்கின்றோம் என முடித்துக்கொள்க.

(3)

மந்திரம் 4.

460. १ २२ ३१ २ ३२ ३ १
तमिन्द्रं जोहवीमि मघवानमुग्रं सत्रा
२२ ३१ २ १ २ ३ १ २
दधानमप्रतिष्कुतं श्रवांसि भूरि ।
१ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ २
मंहिष्ठो गीर्भिराच * यज्ञियो ववर्त राये
३ १ ३ १ २ ३ २
नो विश्वा सुपथा कृणोतु वज्री ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-97-13.

தமிழ், ஜொஹவீமி ம஘வாநமு஑், ஸத்ரா
ததாநமு஑் திஷுதம் ஸுவாஹி ஹூரி ।
மஹிஷ்டோ கீர்மீராக யஜ்நியோ வவர்த ராயே
நோ விஷ்வா ஸுபதா க்ருணோது வஜ்ரி ॥

அநவயம்.

ம஘வான், ஓம், சத்ரா, ஸூரி, ஸ்ரவாஹி, ததாந், அப்ரதிஷ்஠ுத், த் இத்ரம், ஜொஹவீமி,
மஹிஷ்ட., யஜ்நிய., ந: கீர்மீர்., அவவர்த், வஜ்ரி, ராயே, விஷ்வா, ஸுபதா, க்ருணோது ॥

பதவுரை.

ம஘வான்	ம஘வாநம்	தனமுடையோனும்
ஓம்	உ஑்	{ எவைகளாலுந் தாழ்த்தப்படா தோனும்,
சத்ரா	ஸத்ரா	சுருதியமானதும்
ஸூரி	ஹூரி	மிகுந்ததுமாகிய

* யஜ்நியோ வவர்த், எனபது இருக்கு

श्रवांसि	ஸ்ரவாஂஸி	வனமையைத்
दधानं	ததாநம்	தாங்கியவனும,
अप्रतिष्ठा	அபுதிஷ்டம்	{ சத்துருக்களாற் றடையற்றோனு மாகிய
त इन्द्रं	தம் ஐந்ரம்	அவ் விரதிரனைப்
जोह्वीमि	ஜொஹ்வீமி	பனமுறை அழைக்கின்றேன்.
मंहिष्ठ	மஂஹிஷ்ட:	மிக ஆராதித்தற்குரியவனும
यज्ञिय.	யஜ்நிய:	{ வேளவிகுரியோனுமாகிய இந் திரன
न. गीर्भिः	ந: மீஹி:	எமது தோத்திரங்களால்
आववतं	ஆவவதம்	{ வேளவியில் நோக்குடையவன யிருக்கின்றான். பின்னா
वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன
राये	ராயே	தனத்தின பொருட்டு
विश्वा	விஸ்வா	எல்லா
सुपथा	ஸுபதா	நனமாக்கங்களையுஞ்
कृणोतु	கூணொது	{ செய்வானாக. (எல்லா வகையா லுந் தனங் கிடைக்குமாறு செய்வானாக எனபதாம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—4. இரேபா ரிஷி.

முற்கூறிய குணங்களோடு கூடிய இந்திரனை மீண்டும் மீண்டும் அழைக்கின்றேன். எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? மிகுந்த தனமுடையோனும், மேலாகிய ஆற்றலேத தாங்கியவனும, இதனாலேயே சத்துருக்களாற் றடுக்கமுடியாதோனும் ஆகிய இந்திரனை. அழைக்கின்றேன் என முடித்துக் கொள்க அன்றியும், ஆராதிக்கத்தக்க சிறப்புடையானும், அல்லது, பெருங்கொடையாளனும், வேளவிக் குரித்தானவனுமாகிய இந்திரன, எமது தோத்திர வாகுக்களால் வேளவிகளில் நன்குக்குடையனாக இருக்கின்றான். ஆதலின் வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன தனத்தின பொருட்டு நனமாக்கங்களைத் ததையுஞ் செய்வானாக. அதாவது எல்லாத்திக்குகளிலும் உண்டான தனங்களை நாங்கள் அடையுமாறு செய்வானாக எனபதாம். (4)

மந்திரம் 5.

२ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १
461. अस्तु श्रौषद् पुरो अग्निं धिया दध आ नु * त्यच्छ-

२ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २
• • द्वौ दिव्यं वृणीमह इन्द्रवायू वृणीमहे यद्

* त्यच्छौ, எனபது இருக்கு.

३ २ २ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 காணா *வिवस्वते नाभा †सन्दाय नव्यसे ।

२ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 अधः‡ प्र नूनमुपयन्ति धीतयो देवाः अछ न धीतयः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-136-1.

சுவஸு முளஷ்ட வுரொ சாமி யியா டிய சூ நு நுது-
 கெடா டிவஸு வுணீஹ ஹு வாயகு வுணீஹே
 யக சூணா விவஸுதெ நாலா வநாய நவஸெ |
 சுயபு நகு நவஸயனி யீதயொ டெவா சா ந யீதய: ||

அநவயம்.

हे इन्द्र!, पुरः, अग्निं, धिया दधे, त्यत्, दिव्यं शर्द्धं, नु, आवृणीमहे,
 इन्द्रवायू, वृणीमहे, यद्ध, विवस्वते नव्यसे, नाभा, सन्दाय, काणा,
 श्रौषट् अस्तु, अधः, (नः,) धीतयः, प्रनूनं, उपयन्ति, देवान् अछ न,
 धीतयः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஹு !	இந்திரனே ! யான
पुर	புரஃ	முன உததரவேதிகையில்
अग्निं	சாமி	{ ஆகவனீயமென்னும் அக்கினி யைப
धिया	யியா	போற்றல முதலிய கருமத்தால
दधे	டிடெ	தாங்கியிருக்கின்றேன.
त्यत्	த்யக்	அநத
दिव्यं शर्द्धं	டிவ்யம் சார்க்	திவயமாகிய அக்கினியை
नु	நு	விரைவாக (இப்போது)
आवृणीमहे	சூவ்ருணீஹெ	{ ஒரு மையுடன் ஆராதிக்கி றோம்
इन्द्रवायू	ஹு வாயு	{ இந்திரன், வாயு எனனு மிவ விருவாகளையும்
वृणीमहे	வ்ருணீஹெ	பிராததிக்கின்றோம்
यद्ध	யட்து	எவாகள
विवस्वते नव्यसे	விவஸுதெ நவஸெ	{ தனமுள்ள புதிய தலைவன பொருட்டு
नाभा	நாலா	பூமியின் நாபியாகிய வெளவியில்

* विवस्वति, † सदायिनव्यसा, ‡ प्रनून उपयन्तु, எனபன இருக்கு

सन्दाय	வந்தாய	ஒன்றற கொண்டு கூடிக்கொண்டு
क्राणा	கூரணா	{ மனவிருப்பைச் சித்திசெய்து கொள்வோ ராகினறாகளோ, அவர்களுக்கு
श्रौषद् अस्तु	ஸ்ரௌஷ்ட் அஸ்து	இததுதி கேட்கப்படுவதாகுக.
अध.	அத:	பின்னா
(न)	(ந:)	(எங்களுடைய)
धीतयः	தீதய:	தோத்திர முதலிய கருமங்கள்
प्रनृन्	ப்ர ந்ருந்	ஒரு தலையாக
उपयन्ति	உபயந்தி	{ அவர்களை யடைகின்றன. (மற றும)
देवान् अच्छ न	டெவாந் அக்ஷ ந	{ அக்கினி முதலிய தேவர்களை ஒரு மையிலடைவதற்கு
धीतय.	தீதய:	{ எமது கருமங்கள் (தக்கதாகின் றன.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—5. புருசசேப ரிஷி

யான முன்னுள்ள உத்தரவேதிகையில் ஆகவனீயம் எனனும அக் கினியைப் போற்றுவதல் முதலிய கருமத்தால் ஏற்றுக்கொண்டவனுபுள்ளேன். அததனமைய ஆற்றலையுடைய, அல்லது, ஆற்றலாகிய அக்கினியை, அல்லது, அததனமைய மருத்துக்களின் சங்கமமாகிய வானிறேற்றமும் ஆற்றலென்னும் அக்கினியை, விரைவில் இப்போது ஒருமுகமாய ஆராதிக்கின்றோம். அன்றியும், இந்திரனையும் வாயுவையும், பிரராததிகளின்றோம். அவியாகிய தனத்தையுடைய மிகப்புதிய வேளவிதலைவன் பொருட்டு பூமியின் நாபித்தானமாகிய தேவாராதனை செய்யுமிடத்தில், (வேட்குமிடத்தில்) அல்லது, வேதிகை வடிவில், அல்லது, எல்லாப்பயன்களின் சம்பந்தமுள்ள வேளவியில் “வேளவியை புவனத்தின் நாபியென்று கூறுகின்றார்கள்” என மறை கூறுதலின் (வேளவி பூமியின் நாபியாம்.) தம்முட கூடிக்கொண்டு தனமுதலியவைகளை இனிது செய்கின்றவாகளாகின்றார்களோ, அவ விருவாகளையும் பிரராததிகளின்றோம் எனப் பொருத்துமாறு காண்க. இவ்வண்ணமான காரணத்தால் உங்கட்கு இச்சுருதியின் கேள்வி இருக்குக. அல்லது, நீவிர் கேட்போர்களாகுக. மருத்துக்களின் கணம், அக்கினி, அல்லது, இந்திரன், வாயு எனப்பவர்களே! எங்களுடைய தோத்திர முதலிய கருமங்கள் பின்பு ஒருதலையாக உங்களை யடைகின்றன அன்றியும், அக்கினி முதலிய தேவர்களை ஒருமுகமாய அடைவனபோன்று, எங்களுடைய கருமங்கள் அவாகட்கு கருகிற சோக்கின்றன எனபதாம். (5)

மந்திரம் 6.

462. 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
 प्र वो महे मतयो यन्तु विष्णवे मरुत्वते गिरिजा एवया मरुत् ।
 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
 प्र शर्द्धाय प्रयज्यवे सुखादये तवसे भन्ददिष्टये धुनित्रताय शवसे॥

இருக்கு 5-87-1.

புவொ உஹை உதயொ யஞ் விஷ்வெ உரூக்ஷதெ மிரிஜா வாவ
 [யா உரூக்ஷ ।
 ப்ரஸக்ஷாய ப்ரயஜ்யுவெ ஸுவொடியெ தவவெ ஸுஷிஷ்யெ யுநி
 [வ்ருதாய ஸவவெ ॥

அந்வயம்.

एवया मरुत्, गिरिजाः, मतयः, मरुत्वते, विष्णवे, महे, वः, प्रयन्तु, प्रयज्यवे,
 सुखादये, तवसे, भन्ददिष्टये, धुनित्रताय, शवसे, शर्द्धाय, प्र ॥

பதவுரை.

एवया मरुत्	வாவயா உரூக்ஷ	{ ஏவயாமருத்து, என்னும் இருடியின
गिरिजाः	மிரிஜா:	வாககிற்றேன நின்
मतयः	உதய:	தோத்திரங்கள்,
मरुत्वते	உரூக்ஷதெ	மருததுக்களோடு கூடியவனும்
विष्णवे	விஷ்வெ	வியாபகனும்
महे	உஹை	மகாஹமாய
वः	வ:	இந்திரனென்னும் நின்னை
यन्तु	ப்ரயஞ்	அடைவனவாகுக மற்றும்
यज्यवे	ப்ரயஜ்யுவெ	{ 'மிருத வேளவி செய்தற்குரிய தும்,
सुखादये	ஸுவொடியெ	அழகிய அணிகளையுடையதும்
तवसे	தவவெ	ஆற்றலுடையதும்
भन्ददिष्टये	ஸுஷிஷ்யெ	தோத்திரமாயி ஒழுமுடையதும்
धुनित्रताय	யுநிவ்ருதாய	{ மேகத்தை நடாத்தாந தொழிலுடையதும்
शवसे	ஸவவெ	நடக்குஞ் சீலமுடையதுமாய
शर्द्धाय	ஸக்ஷாய	{ வலிவுள்ள மருததுவிற்கும் (வாயு தேவதைக்கு)
प्र	ப்ர	பிராப்தமாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. ஏவயாமருத ரிஷி.

வாக்கினினறெழுந்த தோத்திரங்கள் மகத்தாகிய நின்னைச் சேர்வன வாகுக. ண்டு, உங்களை யென்னும் பன்மை நின்னையென ஒருமையாயிற்று. வியாபகமென்னும் விஷ்ணுவாகிய இந்திரன் பொருட்டு, அல்லது, விஷ்ணு மூர்த்தியின் பொருட்டும், மருததுக்களோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்டும் துதிகள் சோவனவாகுக எனபது திரண்ட பொருள், யாருடைய தோத்திரங்களெனின்? ஏவயா மருதது எனனும் பெயர் பூண்ட இருடியாற செய்யப் பட்ட துதிகள். அல்லது, இந்த இருடியானவா துதியை யுண்டாகக்குவோ ராகின்றார் மற்றும், துதிகள் அடைவனவாகுக எவரை யெனின்? வன்மை யுள்ள மருததுத தேவதையை. ஏனையவனைத்தும் வன்மைக்கே விசேடணங்களாகின்றன. மிகுதியாக ஆராதிக்கத் தக்கதும், அழகிய ஆபரணமுடையதும், ஈண்டுக் காதி (खादि) எனபது அணி விசேடம் “இனிய கரங்களில் காதியையும், கிருதியையும் நனகு தரித்தது” எனவும், “அங்கங்களில் இருடிகள் பதங்களில் காதிகள்” எனவும் மறை கூறுதலால் என்க. ஆற்றலுடைய தும், துதியாகிய யாகமுடையதும், மேகத்தைச் செலுத்தந் தொழிலுடையதும், செல்லுஞ் சீலமுடையதுமாகிய வலியின் பொருட்டு, அதாவது அத தன்மைய வலியுள்ள மருததுவின (வாபு தேவதையின்) பொருட்டுத் துதிகள் சோகின்றனவாகுக எனபதாம்.

(6)

மந்திரம் 7.

३ २ ३ १ २२ ३२७ ३१ २
463. अया रुचा हरिण्या पुनानो विश्वादेवांश्चि

३१ २ २ ३ २
तरति सयुग्वभिः स्रो न सयुग्वभिः ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २

धारा * पृष्ठस्य रोचते पुनानो अरुषो हरिः

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २

विश्वा यदूपा परियास्युक्भिः सप्तास्येभिर्ऋक्भिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-11-1.

சுயா ருசா ஹரிணா வுநானொ விஸ்வாவேஷாம்ஸி

தரதி ஸயுஹ்வி: ஸரொநா ந ஸயுஹ்வி: |

யாரா ப்ரஸ்தஸ்ய ரோசதெ வுநானொ சுரூஷா ஹரி:

விஸ்வாயதூபா பரியாஸ்யுக்வி: ஸப்தாஸ்யேபிர்஋க்வி: ||

* ப்ரஸ்தஸ்ய, எனபது இருக்கு.

அந்வயம்.

புனான:, हरिण्या, अया, रुचा, विश्वा द्वेषांसि, तरति सयुग्वभि:, सूर: न,
 पृष्ठस्य, धारा, रोचते, पुनान:, हरि:, अरुष:, यत्, सप्तात्येभि:,
 ऋक्भि:, ऋक्भि:, विश्वा, रूपा, परियासि ॥

பதவுரை.

புனான:	பு-நா-ந:	{ பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற சோமரசமானது
हरिण्या	ஹரிணயா	பச்சை நிறமுடையதும
अया रुचा	அயா ரு-வா	{ பிரகாசமுடையதுமாகிய இத் தரையால்
विश्वा द्वेषांसि	விபூர அஷ்வா-வசி	{ துவேஷம் பண்ணப்பட்ட எல்ல இராகதாக்களையும்
तरति	தர-தி	நாசஞ் செய்கின்றது.
सयुग्वभि:	ஸயு-மூ-வி:	கூட்டமான கிரணங்களால்
सूर: न	ஸூ-ர: ந	இரவி யிருள் யொதுக்குமாறு
पृष्ठस्य	பூ-ஷ-ஸய்	{ உலகத்தைத் தநாங்கப்பட்ட சோம ரசத்தின்
धारा	யாரா	தரையானது
रोचते	ரொ-வ-தெ	விளங்குகின்றது.
पुनान:	பு-நா-ந:	பவித்திரம் பண்ணப்பட்டதும்
हरि:	ஹரி:	{ பச்சை நிறமுடையது மாகிய சோமரசம்
अरुष:	அர-ஷ:	பளபளப்பாயிருக்கின்றது.
यत्	யக்	யாதொரு சோமரசம்
सप्तात्येभि.	ஸபூ-த-யை-வி:	இரசம் கொண்டுவருகின்ற
ऋक्भि:	ஐ-க்-வி:	துதிப்போர்களான
ऋक्भि	ஐ-க்-வி:	ஒளிகளால்
विश्वा	விபூர	எல்லா
रूपा	ரூ-வா	வடிவங்களிலும்
परियासि	பரியா-ஸி	{ வியாபிக்கின்றதோ, (அச்சோம ரசம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருகது—7. அனாதபாருச்சேப ரிஷி

பவித்திரமாகிய சோமரசம், பச்சை நிறமுடையதும, பிரகாசமுடையதுமாகிய இததரையால், துவேஷஞ்செய்கின்ற இராகதாக்கள் நாசம் பண்ணுகின்றது. அதிலாவமை.—சோமதுள்ள தனது கிரணங்களால் இரவி

யானது இருநீததொலைப்பது போன் றெனல். சேர்ந்துள்ள கிரணங்களால் (சயுவமி) எனபதை இரட்டித்துக் கூறியது அன்பின் பொருட்டாம். அல்லது, தாரையோடுகூடிய சோமரசம், கூடிபுள்ள பிரகாசங்களோடு இராக கதாகளைக் கடக்கின்றது உலகத்தைத் தாங்குகின்ற அச சோமரசத்தினுடைய தாரையானது பிரகாசிக்கின்றது. சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும், பச்சை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம் ஒளி வீசுகின்றது யாதொரு அச சோமரசம், ரசம் கொண்டுவருஞ் சீலமுள்ள துதியாளர்களால், அதாவது ஒளிகளால் எல்லா உருவங்களிலும் வியாபிக்கின்றதோ, அச சோமரசம் என முடித்துக்கொள்க.

(7)

மந்திரம் 8.

464. ३२३ ३१ २३ १२ ३१ २२ ३ १ २ ३
अभि त्वं देव्यं सवितारमोण्योः कविक्रतु-

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २
मर्चामि सत्यसव्यं रत्नधामभिप्रियं मतिम् ।

३ २ ३ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३
ऊर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदियुतस्सवीमनि

१ २ ३ १ २ ३ १ २
हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा स्वः * ॥ ८ ॥

அதா 7-14-1, 2.—இருக்கு 0-4-25.

சுவித்னம் ஷெவம் ஸவிதாரமோனோஃ கவிக்ரதம்

உய்யாமி ஸத்யஸவம் ரத்னதாமபிப்ரியம் மதிம் ।

ஊர்வா யஸ்யாமதிர்மா அடியுதஸ்ஸவீமனி

ஹிரணோ பாணி ரிமீத ஸுக்ரதம்ஃ க்ரவாஸ்வஃ ॥

அநவயம்.

கவிக்ரது, அபிப்ரியம், சத்யஸவம், ரத்னதாம், மதி, சவितாரம், த்வம், தேவம், அபி அர்ச்சாமி, யஸ்ய, மாஃ, ஊர்வா, அஹ்யோ, அடியுதத், சவீமனி, அமதிஃ, சுக்ரதுஃ, ஹிரணயாணிஃ, க்ரபா, சுவஃ, அமிமீத ॥

பதவுரை.

கவிக்ரது	சுவித்னம்	எல்லாவற்றையு முணர்ந்ததும்
அபிப்ரியம்	சுவிப்ரியம்	{ எல்லா வகையினும் பிரியமுடையதும்
சத்யஸவம்	ஸத்யஸவம்	உண்மையிற் செலுத்துவதும்

* प्रजाभ्यस्वा प्रजा+यस्वी अनुप्राणन्तु प्रजास्वमनुप्राणिहि, என்று யஜுர்வேதத்தில் அதிகபாடமிருக்கின்றது, க்ரபாச் சுவ, எனபது அதாவணம்,

रत्नधां	ரத்நதாம்	{ அழகிய தனததைத் கொடுப பதும்
मति	மதிம்	துதிக்கத்தக்கதுமாகிய
सवितार	ஸவிதாரம்	சூரியனென்னும்
व्य देव	வ்யம் டேவம்	அதேதவதையை
अभि अर्चामि	அபி அர்சாமி	இனிது பூசிக்கின்றேன
यस्य	யஸ்ய	எச சூரியனுடைய
भा	மா:	கிரணம்
उर्ध्वा	ஊர்வா	உயர்ந்ததாய்
ओण्यो	ஓணோ:	{ வானுலகு மண்ணுலகங்களிரண் டினும்
अद्विद्युत्	அதித்யுத்	மிகப் பிரகாசிக்கின்றதோ,
सवीमनि	ஸவீமநி	யாது வெளிப்பட்ட விடந்தது
अमति:	அமதி:	{ அனைத்தும் நன்கு விளங்குகின்ற னவோ,
सुकृत्	ஸுகூத்:	அழகிய கருமமுடையதும்
हिरण्यपाणि	ஹிரண்யபாணி:	{ பொறையை யுடையதுமாகிய அச சூரிய தேவலத
कृपा	கூபா	தைய செயது
स्व	ஸ்வ:	சவாகக நிமித்தமாக
अभिमीत	அமிமீத	{ அளந்தது, (இச சோமரசத்தை அருந்தியது.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—8. நகுல ரிஷி

(சூரிய) சவிதா எனனும் ஏவுந்தேவனை எல்லாவகையானும் வாககாற பூசிக்கின்றேன எவ்வண்ணத்தனாகிய தேவனை யெனின்? எல்லையற்றவுணர்வுடையவனும், உண்மையாய்ச் செலுத்தவோனும், இரமணிய தனங்களைக் கொடுப்பவனும், எவ்வகையானும் பிரியத்தோடு கூடியவனும், துதிக்கத்தக்கோனு மானவனை மறறும், எச்சூரியனுடைய கிரணங்கள் உயர்ந்ததாகி விண்ணுலக மண்ணுலகிரண்டினும், மிக வியப்பாயப் பிரகாசிக்கியதோ, எச்சூரியன் உதித்தவிடத்து அனைவாருடைய நான்திகளும் இனிது பிரகாசிக்கின்றனவோ, அழகிய கருமமுடையவனும், பொறகமுடையவனுமாகிய அச்சூரியதேவன், கருடையால் சவாகக நிமித்தமாய் இச்சோமரசத்தை இது துணை யென்றளந்தன அல்லது, அளக்கிலன் மறறே, அனைவருடைய சங்கற்பத்தால் இயற்கையில் சவாகக வாசியாதலின் அருந்தினன் எனபதாம்.

ம ந த்ரி ர ம் 9.

465. ³⁹ ²² ³ ⁹ ² ³ ⁹ ² ³⁹
 அग्निं³ होतारं² मन्ये³ दास्वन्तं⁹ वसोः² सूनुं³⁹
²² ³⁹ ² ³ ² ³ ² ³⁹
 सहसो² जातवेदसं³⁹ विप्रं² न जातवेदसम् ।
² ³ ⁹ ² ³ ² ³ ⁹ ² ³ ²
 य ऊर्ध्वया² स्वध्वरो³ देवो⁹ देवाच्या² कृपा
³² ³ ⁹ ² ³ ⁹ ² ³ ⁹ ² ³ ⁹ ² ³⁹
 घृतस्य * विभ्राष्टिमनु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-127-1.

சுநிம் ஹோதாரம் மன்யே டாஸ்வந்தம் வசோஃ ஸூநுஃ
 ஸஹஸோ ஜாதவெதஸம் விப்ரம் ந ஜாதவெதஸம் ।
 ய ஊர்ஹ்யா ஸ்வஹ்ரோ தேவோ தேவாஹ்யா க்ரபா
 யுதஸ்ய விப்ராஸ்திமநு ஸுக்ரஸோசிஷ அஜுஹ்வானஸ்ய ஸர்பிஷஃ ॥
 [ஸவித்யுஷஃ ॥

அநவயம்.

அग्निं, होतारं, दास्वन्तं, वसो. सहसः सूनु, जातवेदसं, विप्रं न, जातवेदस,
 मन्ये, य. देवः, स्वध्वरः, ऊर्ध्वया, देवाच्या, कृपा, शुक्रशोचिषः,
 आजुह्वानस्य, सर्पिषः, घृतस्य, विभ्राष्टिम् अनु ॥

பதவுரை

அग्नि	சுநுஃ	{ தேவர்களது சேனைகளிலும். வேளவியினிலும் தலைமையாக வும்
ஹோதார	ஹோதாரம்	{ எமது வேளவியில தேவர்களை யழைப்பதாகலின் ஒமத்தை யுண்டாக்குவதாகவும்
டாஸ்வந்த	டாஸ்வந்தம்	மிகுத தனங்கொடுப்பதாகவும்
வசோ सहस.	வவஸோஃ ஸஹஸஃ	{ அனைவர்களாலும் போற்றத்தக்க ஆற்றலின்
சூநு	ஸூநுஃ	மகவாகவும்
जातवेदसं विप्र न	{ ஜாதவெதஸம் விப்ரம் ந	{ விதையர்களை யறிகின்ற அநந் ணன போன்றதாகவும்
जातवेदसं. •	ஜாதவெதஸம்	{ மிகுத கொண்டாடத்தக்க தாகவு முள்ளதை

* विभ्राष्टि मनुवष्टि वसु, எனபது இருக்கு.

मन्ये	உநெய்	{ (யான) அக்கினியென உடனபடு கின்றேன
य. देवः	யஃ ஷெவஃ	{ அத்தனமைய குணமுடைய யாதொரு தேவதையானது
स्ववर	ஸ்வபூரஃ	{ நல்ல வேளவிகளை ஏற்றுக்கொண் டும்
उध्वया	ஊபூயா	மிக மேலாகிய
देवाच्या	ஷெவாஅஜா	{ தேவாராதனை செய்து கொண்டும் அல்லது, தேவா கடஞ்ச (தூது) சொலவிக கொண்டும்
कृपा	கூபா	{ ஆற்றலாகிய கிருபையால் அல லது, தேவதைகடஞ், அவி கொண்டு செல்லவேண்டு மென்னும் இச்சையால்
शुक्लोचिप.	சூக்ஷ்மபொலிஷஃ	{ ஒளிமலிந்த பிரகாசமுடையதா கின்றதோ,
आजुह्वानस्य	ஆஜுஹ்வானஸ்ய	{ அவவக்கினி நாற்புறத்தும் வேள விகடஞ்சென்று
सर्पिः पृतस्य	ஸர்பிஷஃ பூதஸ்ய	ஒழுக்குகின்ற நெய்யை
विभ्राष्टि अनु	விப்ராஷ்டி அநு	{ நன்கு சாம்பராகிய விடதது. (ஏற்றுக்கொள்கின்றது.)

சாயணய பாடிம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—9. புருசசேப ரிஷி.

தேவருடைய சேனைகளில் முதனமைய தெனறும், எமது வேள வியைக குறித்தது தேவர்களை யழைப்பதென்றும், அல்லது ஒமத்தையுண டாகருவதென்றும், “அழைப்போனை வேளவி யியற்றுவோனை” என யாஸக முனிவருங் 7-15-ல் கூறியுள்ளாரா ஆதலின். “இன்று அழைக்கும்மக்கினி யைப் போற்றுக” என மறை கூறலானும் “அழைக்கு மக்கினியைக் கூப பிடுக” என்ற பிற வாககானும், அக்கினிக்கு தேவர்களை அழைக்குந்நன்மை மிக விளக்கமாமெனக் அக்கினி, தேவர்களை அழைக்கத்தக்கதென உடன படுகின்றேன எனக்கொள்க உடன படுகின்றேன என்பதை ஒவ்வொரு விசேடணத்திலு மியைத்துக் கொள்க. அல்லது, மேற கூறப்படுபவைகள் தோத்திரத்தை மேற கொண்டவைகள் அதாவது வியப்பாகக் கொடுப பதும், யாவாகளானும் போற்றத்தக்கதும், ஆற்றலின மகவும், ரண்டு அரணிககடையிற கடையுங்காலத்தில் மிகவலியோடு கடையுமிடத்து தீ உண்டாவதால் அதை வலியினுடைய மகவென உபசரிக்கப்பட்டது. தோன்றினவைகளை யுணர்வதும், அல்லது, தோன்றின தனங்களை யுடைய தும், என்னும் இதற்கைய பொருளதரும் ஜாதவேதசம், என்னுஞ்

சொற்கு நிருதத்ததில் யாஸகமுனிவா பலவகையாகவுரை கூறியுள்ளாரா அந்
கினி, தோன்றின வறறை யுணாவது, தோன்றின தனங்களை யுடையது என
பதில் உவமை —எல்லா விதநைதகளைபு முணாந்த நுண்ணறிவாளனாகிய அந்
தணன போன்றெனல அதாவது அததன்மைய அநதணன மிகமதிக்கப்படு
தல போல உணைபுந் துதிக்கின்றேன எனபது பொருள் கூறிய குணங்
களோடு கூடிய யாதொரு சூரிய தேவன உளனோ, அவன, இனிய வேளவி
களைத் தாங்குவோனாகவும், மிக மேம்பட்ட தேவாகளைப் பூசிக்கின்ற, அல
லது, தேவாகளை யெதிரொள்கின்ற ஆற்றலென்னும் கிருபையோடு கூடி
கூடியவனாயிருந்தும், “தேவாகளை யேற்றுக கொள்கின்ற கிருபையால்”
என்ற யாஸகமுனிவாவாகக்கூடி முணாக அவைகளினின்றும் அவிக்களை
(தேவஉணவுகளைத்) தாங்கும் புத்தியோடு கூடியவனாயிருந்தும், ஒளிமலிந்து
பிரகாசமுடையதும், யாண்டும் அழைக்கப்பட்டதும், ஒழுக்கு தன்மையுடைய
துமாகிய நெய்யைச் சாம்பரான பின்னா அவன விருமபுகின்றனன். அதா
வது, ஏற்றுகொள்கின்றனன் எனபதாம். (9)

வசு, வசு, என இருக்கிலும், சாமத்திலும் பாடம்.

மந்திரம் 10.

466. २३ १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ ३ ३ २
तव त्यन्नर्यं नृतोऽप इन्द्र प्रथमं पूर्य दिवि प्रवाच्यं कृतम् ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
यो देवस्य शवसा प्रारिणा असुरिणन्नपः

२ ३ १ २ ३ १ २ २ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २
* भुवो विश्वमभ्यदेवमोजसा विदेर्ऊ शतक्रतुर्विदेदिषम्॥१०॥

இருக்கு 1-126-1.

தவ துஷ்யம் நுதொ஽ப ஐந் பூர்யம் வகுஷ்யம் ஐவி பூவா

[வம் க்ரதம் ।

யொ ஷெவஸ்ய ஸவஸா ப்ராரிணா அஸுரிணந்நப:

ஹுவொ விஸுஷ்யம் ஷெவமொஜஸா விஷெஃசுஷ்யம் ஸதக்ரதஸுவி

[ஷெஷிஷம் ॥

அந்வயம்.

नृतः, इन्द्र!, नर्यं, प्रथमं, पूर्यं, कृतं, तव, त्यत्, अपः, दिवि, प्रवाच्यं,
देवस्य, असु, शवसा, रिणन्, अपः, अरिणः, विश्वं, अदेवं, ओजसा,
अभिभुवः, शतक्रतुः, ऊर्ज, इषं, विदेत् ॥

* भुवद्, † विदिषम्, எனபன இருக்கு

புதவுரை

நூத:	நூத:	{ அனைவரையும் ஆட்டிவைப்போ
இन्द्र !	ஐन्द्र !	னாகிய
नयं	நயம்	இந்திரனே !
प्रथमं	புரமம்	மனிதர்க்கு இனிய தம்
पूर्व्यं	பூவுழை	தலைமையும்
कृत	கூதம்	பழமைபுமாகச்
तव	தவ	செய்யப்பட்ட
स्यत् अप.	தேசு சுவ:	உனது
दिवि	டிவி	கோத்தியுடைய அசு செய்கை
प्रवाच्य	புவாஅழை	சுவாககத்தில்
देवस्य	டேவஸ்ய	{ இனிது புகழ்தகக்கதாகின்றது.
असु	அஸு	அசுசெய்கை யாதெனின் ? நீ
शवसा	சாவஸா	{ வெற்றியை விருமபிய அசுரா
रिणन्	ரிணநு	களின்
अप:	அப:	பிராணனை
अरिण.	அரிண:	வலியால்
शतक्रु	சாதகூதம்	ஐந்திரனே
विश्व	விஸ்வம்	அதற்குடைய இந்நிரன
अदेव	அடேவம்	நினைந்த
ओजसा	ஔஜஸா	இருளாகிய அசுரனை
अभिभुव.	அபிஹுவ:	ஆற்றலால்
ऊर्ज	ஔஜம்	நாசமாகருவானாக
इष	ஐஷம்	வலியையும்
विदेन्	விடேசு	அவியாகிய அனந்தகையம்
		பெற்றுகொள்வானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருதகு—10 கிருதசமத ரிஷி.

அனைவர்களையும் ஆட்டிவைக்கின்ற (செலுத்துகின்ற) இந்திரனே ! நீ மனிதர்க்கு இனிது செய்வதும், முதன்மையானதும், “பிரதமம் மிக முதன்மை” என்றா யாஸகமுனிவரும் முற்காலத்திலுண்டாகியதும், நின் னாற செய்யப்பட்டதுமாகிய கோத்தியுடைய கிணத்து கருமம் (செய்கை) சுவாக கத்தில் தேவர்களாற்றுகிறதற்குக்கேதயாவின்றது அஃதெனனை யோடுவனின்?

தேவர்களை வெல்ல விருப்புள்ள அசுரனுடைய பிராணனைக் கொன்று, நீ, அவ
 னுறறகெகப்பட்ட நீரை (மழையை) ஏவியாய் (கொண்டு வந்தனை) எனபதாம்.
 யாதொரு இச்செய்கை புகழ்த்தக்கதே யெனப் பொருந்தினமை காண்க
 இனிப்ரோட்சமாயக கூறல — அவவிநதிரன நிறைந்த இருளாகிய அசுரனை
 ஆறறலாற நெல்லைப்பானாக மறறும், இநதிரன வவியை அடைவானாக.
 அவியாகிய அன்னத்தையும் அடைவானாக எனபதாம். (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முறறும்

ஸ்ரீமத, இராஜாதிராஜ பரமேசுர வைதிக மாககப் பிரவாததக,
 ப்ரீவீர புககண பூபால சாமராஜய ----- சயனாசாரியா இயற்றிய
 மாதவீய சாம வேதாததப் பிரகாசமென்னுஞ்
 சந்த வியாககியானத்தில,

இரண்டாவது ஐந்திர காண்டமும்,

அல்லது

ஐந்திர பருவமும்,

முறறும்.

சாமவேத சங்கிதை நானகாமத்தியாயம்

முறறும்.

ஓம் சுபரமணேமாம்! ஓம் சுபரமணியோம்! ஓம் சுபரமணியோம்!

சாமவேத சங்கிதை

மூன்றாவது

பவமான காண்டம்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—பவமானன், சந்தம—காயத்திரி. சுரம்—ஷடசம். இருடி-
கள் ஆங்காங்குக் கூறப்படுவார்கள்

இவ வத்தியாயத்தில் சோமரசந துதிககப்படுகின்றது.

மந்திரம் 1.

467. ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २
 उच्चा ते जातमन्धसो * दिवि सङ्ख्याददे ।

 ३ २ ३ ३ २ ३ १ २
 उग्रं शर्म महि श्रवः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-61-10.

உவா தெ ஜாதமந்வொ ழிவி ஸங்க்யாஅஅதே ।

உௌ. ஸக்ய உஹி ஸ்வஃ ॥

அநவயம்.

हे सोम !, ते, अन्धसः, उच्चा, जातं, दिवि, सत्, उग्रं, शर्म, महि, श्रवः,
भूमि आददे ॥

* दिविषद्, எனபது இருக்கு.

பதவுரை,

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமமே !
ते	தெ	உன்னுடைய
अन्वसः	அஸ்வஸ:	இரசத்தினை நோற்றம்
उज्वा	உஜா	சிறப்புடைய தாய
जात	ஜாதம்	உண்டாயிற்று. (அதனால்)
दिवि	டிவி	வானுலகில்
सत्	ஸத்	இருக்கப் பெற்றதும்
उग्र	உஹ்ரம்	கோத்தியுடைய துமாகிய
शर्म	ஸர்ம	சுகந்தையும்
महि	மஹி	மிகுதியாகிய
श्रव	ஸ்ரவ:	அனைத்தையும்
भूमि आददे	ஹ்மிஷி சூடிதே	{ தரையிற் பிறந்த யாம் அடைகின்றோம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. அமக்யூர் ரிஷி.

சோமக்கொடியே ! நினது ரசம் மேனமையாயப் பிறந்தது, மற்றும், வானுலகிற பெருமையுள்ள சுகந்தையும், மகந்தாகிய அனைத்தையும் தரையிற் பிறந்த எமைப்போன்றோர்கள் (அதனால்) அடைகின்றோர்கள் எனபதாம்.

மந்திரம் 2.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२ १ २३ १२ ३२
468. स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोम धारया इन्द्राय पातवे सुतः॥२॥

இருக்கு 9-1-1.

ஸாடிஷ்யா மடிஷ்யா பவஸ்வ ஸொம ஧ாரயா ஐந்தூய பாதவெ
[ஸுந்தம் ॥

அநவயம்.

हे सोम !, इन्द्राय, पातवे, सुतः, स्वादिष्ठया, मदिष्ठया, धारया, पवस्व ॥

பதவுரை

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே !
इन्द्राय	ஐந்தூய	இந்திரன
पातवे	பாதவெ	அருந்துதற் பொருட்டுப்
सुत	ஸுந்த:	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ
स्वादिष्ठया	ஸாடிஷ்யா	மிக இனகவையோடு கூடியனம்

மதிஷ்யா	உஜிஷ்யா	{ மிகக் களிப்பைக்கொடுப்பது மாகிய
धारया	யாரயா	{ தாரையால் (துளித்துளியா யொழுக்க)
पवस्व	வவஸு	நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2 மதுசுந்த ரிஷி.

சோமரசமே ! இந்திரன் அருந்துதற்பொருட்டுப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
நீ, மிகுந்த இனசுவையோடு கூடியதும், பெரும் (வியப்பாகிய) களிப்பைத்
தருவதுமாகிய தாரையால் நிறைவாயாக எனபதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १२ ३१ २ ३२
469. वृषा पवस्व धारया मरुत्वते च मत्सरः ।

२ ३ १ २ ३ १ २
विश्वा दधान ओजसा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-65-10.

வூஷா பவஸு யாரயா மரூவதெ ஷ உதூரஃ ।

விஸ்வா டதாந ஓஜஸா ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, वृषा, धारया, पवस्व, च, मरुत्वते, विश्वा, ओजसा, दधानः,
मत्सरः ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸோம !	சோமரசமே ! நீ
वृषा	வூஷா	{ துதிப்போர்களின் மனவேட்கை யைப் பொழிந்துகொண்டு
धारया	யாரயா	நின்று தாரையால்
पवस्व	வவஸு	கலசத்தில நிரம்புவாயாக
च	ஷ	{ மறந்தும், இந்திரனுக்கு அருப் பணஞ்செய்தனிடத்து
मरुत्वते	மரூவதெ	{ மருந்துவை உதவியாகக்கொண்ட அவ விந்திரனுக்கு
विश्वा	விஸ்வா	எல்லாத தனததைபும
ओजसा	ஓஜஸா	தனது வலியால்
दधानः	டதாநஃ	தாங்கிக்கொண்டு
मत्सरः	மதூரஃ	களிப்புண்டாக்குவோனாவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—3. பிருகு வாருணி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, தோத்திரஞ் செய்வோர்களின் விருப்பத்தைப் பெய
வோனாயிருந்து உன்னுடைய தாரையால் துரோணகலசத்தில் நிரமபுவாயாக.
நிரமபிய நீ, எங்கனால இந்திரனுக்கு கொடுக்கப்பெற்ற காலத்தில் மருத
னுவை (வாயு தேவதையை) சகாயமாய்க் கொண்ட அவ்விந்திரன் பொருட்
டுக் களிப்புண்டாகுவோனும் ஆவாயாக எவ்விதத்தனையெனின? தனது
ஆற்றலோடு கூடியவனாயிருந்து தோத்திரம் பண்ணுவோர்கட்கு எல்லாத்
தனங்களையேனும், அல்லது, நிறைந்த தனங்களையேனும் கொடுத்துக்
கொண்டு நீ களிப்புண்டாகுவோனாகுதி எனபது பொருத்தமாமெனக். (3)

மந்திரம் 4.

2 3 2 2 9 2 3 9 2 3 9 2
470. यस्ते मदो वरेण्यस्तेना पवस्वान्धसा ।

3 9 2 3 2
देवावीरघशंसहा ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-6-19.

யவெஹ் உஷோ வரெணுஷேநா பவஸ்வாஸாஸா ।
தேவாவீரவாஸஸஹா ॥

அநவயம்.

(हे सोम !,) देवावीः, अघशंसहा, वरेण्यः, मदः, ते, यः, (रस,) तेन,
अन्धसा, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹெ ஸோம !)	(சோமமே! நீ,)
देवावी	தேவாவீ:	தேவர்களை விருமபுவானும்
अघशंसहा	அஃஸஸஹா	{ இராகததர்களை நாமம் பண்ணுவ ஆம்
वरेण्यः	வரெணு:	மிக மேலான தும்
मद	மத:	களிப்பைக் கொடுப்ப துமாகிய
ते	தெ	உனது
य	ய:	யாதொரு
(रस')	(ரஸ:)	(இரசமுண்டோ,)
तेन अन्धसा	தெந அந்ஸா	அந்த ரசத்துடன்
पवस्व	பவஸ்வ	கலசத்தினி றவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. அமகீபுர ரிஷி.

சோமக்கொடியே! நீ, தேவர்களை யிச்சிக்கின்றதும், இராககதாக்களைத் தொலைப்பதும், அனைவர்களாலும் போற்றத் தக்கதும், களிப்பைத் தருவது மாகிய உனது யாதொரு இரசமுண்டோ, ஆதரித்தற்குரிய அந்த இரசத் தோடு கலசத்தில் நிறைவாயாக எனபதாம். (4)

மந்திரம் 5.

३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
471. तिस्रो वाच उदीरते गावो मिमन्ति धेनवः ।

१ २ ३ १ २
हरिरेति कनिकदत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-33-4.

திவ்வொ வாவு உதீர்தெ மாவொ விலணி யெநவஃ |
ஹாரிரெதி கனிகுடத ||

அநவயம்.

तिस्रः, वाचः, उदीरते, धेनवः, गावः, मिमन्ति, हरिः, कनिकदत्, एति ॥

பதவுரை.

तिस्रः.	திவ்வொ	{ இருக்கு முதலிய வேறுபாட்டால் மூவகையான
वाचः	வாவு	துதிகளை
उदीरते	உதீர்தெ	{ வேட போர்கள் சொல்கின்றார்கள்.
धेनवः.	யெநவஃ	பாலாறகளிப்பிக்கின்ற
गावः.	மாவஃ	கோக்கள்
मिमन्ति	விலணி	{ பால கறத்தற் பொருட்டுக் கதறுகின்றன (ஆதுபோல)
हरिः	ஹரிஃ	பசிய சோமரசம்
कनिकदत्	கனிகுடத	ஒலித்துக் கொண்டு
एति	வனதி	கலசத்திற் செல்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. திரித ரிஷி

இருக்கு, யசா, சாமம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகையான தோத திரவர்களை வேட் போர்கள் இனிது படிக்கின்றார்கள். விரைவில் பால கறக்

கின்ற பரம்பசுக்கள் சுற்றத்தப் பொருட்டுக் கத்துகின்றனபோன்று பசுமை
நிறமுடைய சோமரசமுஞ் சத்தமிட்டுக் கொண்டு கலசத்திற போய் சோகின்
றது எனபதாம். (5)

மந்திரம் 6.

472. ^{1 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2} ^{3 9 2 3 9 2 3 9 2} ^{3 9 2 3 9 2 3 9 2}
इन्द्रायेन्दो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः ।

^{3 9 2 3 9 2 3 9 2}
* अर्कस्य योनिमासदम् ॥ 6 ॥

இருக்கு 1-81-3

ஊராயெநொ ஊர்குவதெ வவவ்வு உயுஉதுஉஃ |
சுகடவ்வு யொநிமாவடி ||

அரவயம்.

इन्दो!, मधुमत्तम., अर्कस्य योनिं, आसद, मरुत्वते इन्द्राय, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹெ ஊநொ!	சோமரசமே!
मधुमत्तम.	உயுஉதுஉஃ	{ மிருந்த இனசுவை யோடு மடிய
अर्कस्य योनिं	சுகடவ்வு யொநிம்	{ ஆராதிக்கின்ற வேளவியாகிய இடத்தைப்பற்றி
आसद	சுவடிம்	விளங்குவதாய்
मरुत्वते इन्द्राय	ஊர்குவதெ ஊராய்	{ மருத்துக்களோடு கூடிய இந்தி ரான பொருட்டுக்
पवस्व	வவவ்வு	கலசத்தி னிறைவாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—6. கசியப் ரிஷி

சோமரசமே! மிக்க இனசுவையுள்ள நீ, ஆராதிக்கின்ற வேளவியான
னுமிடத்தில உட்காருவோனாய் இந்திரான பொருட்டுக் கலசத்தை யடைவா
யாக எனபதாம். (6)

* अर्कस्य, எனபது இருக்கு.

மந்திரம் 7.

473. २ १ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ २
असाव्यं अंशुर्मदायाप्सु दक्षो गिरिष्ठाः ।

३ २ ३ ३ १ २
इयेनो न ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-62-4

சுவாவ்யம் அங்குராயாஸ்ய ஐக்ஷௌ மிரிஷ்டாஃ ।

பெய்தொ ந யொநிஜாயதஸு ॥

அநவயம்.

गिरिष्ठाः, अंशुः, मदाय, असावि, इयेनः न, अप्सु, दक्षः, योनिं, आसदत् ॥

பதவுரை.

गिरिष्ठाः	மிரிஷ்டாஃ	மலைகளில் முளைத்துள்ள
अंशुः	அங்குராயஃ	சோமம்
मदाय	மதாய	களிப்பின் பொருட்டுத்
असावि	அசாவி	தேடப்பட்டிருக்கின்றது.
इयेनः न	பெய்தொ ந	{ அன்றிப் பறவை வனமவிட்டுத் தனதிடத்தி லுறைவது போன்றது
अप्सु	அப்சு	நீரில்
दक्ष	டக்ஷஃ	வாழ்கின்ற (இச்சோமம்)
योनिं आसदत्	யொநிம் ஆஸதஸு	{ தனதிடத்தில நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. சமதக்கினி ரிஷி.

மலைகளிறேனறிய சோமம், களிப்பின் பொருட்டுப் பிழியப்பட்டது. அது நீரிலும் (மடுகளிலும்) வளர்கின்றது அன்றியும், அன்றிற் புள, வனத்திலிருந்து வந்த தனதிடத்தை யடைவதுபோல, இச் சோமம் தனக்கு யாதொரு இடமுண்டோ, அதை அடைகின்றது எனபதாம். (7)

மந்திரம் 8.

474. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
पवस्व दक्षसाधनो देवेभ्यः पीतये हरे ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २
मरुतो वायवे मदः ॥ ८ ॥

இருக்கு 19-25-1.

பவவஸு டக்ஷஸாயநொ டெவெஹுஃ வீதயெ ஹரொ |
 டாஹுஃ வாபவெ டஃ ||

அந்வயம்.

हे हरे!, दक्षसाधनः, मदः, देवेभ्यः पीतये, मरुद्भ्यः, वायवे, पवस्व ||

பதவுரை.

हे हरे!	ஹ ஹரொ	{ பாவத்தைப் போக்குகின்ற சோம ரசமே !
दक्षसाधन	டக்ஷஸாயநஃ	ஆற்றலுக்குச் சாதகமாகிய
मदः	மடஃ	கனிப்பைப் கொடுக்கின்ற நீ
देवेभ्यः पीतये	டெவெஹுஃ வீதயெ	{ இந்திரன முதலிய தேவர்கள் அருந்துதற் பொருடும்
मरुद्भ्यः	மரஹுஃ	{ மருத தேவதைகள் அருந்துதற் பொருடும்
वायवे	வாயவெ	வாயு தேவதையின் பொருட்டும்
पवस्व	பவஸு	கலசத்தில நிறைவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. திடரபுத ஆகத்திய ரிஷி.

பச்சைசிற முடையோய் ! அல்லது, பாவத்தைப் போக்குகின்ற சோம ரசமே ! ஆற்றலுக்கு கருவியாகிய கனிப்பைத் தருகின்ற நீ பாததிரத்தில் நிறைவாயாக. எதன் பொருட்டுடனின் ? இந்திரன முதலிய தேவர்கள் அருந்துவதற்கும், மருததுகளும் வாயு தேவதைகளும் அருந்துதற்பொருட் டும். நிறைவாயாக எனமுடித்துக் கொள்க.

(8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 475. परि * स्वानो गिरिष्ठाः पवित्रे सोमो अक्षरत् ।

१२ ३ १ २
 मदेषु सर्वधा असि ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-18-1.

வரிஷ்டாநொ யிரிஷ்டாஃ பவித்ரு ஸொநொ அக்ஷராஃ |
 மடேஷு ஸர்வதா அசி ||

அந்வயம்.

सोमः, पवित्रे, पर्यक्षरत्, गिरिष्ठा, स्वानः, मदेषु, सर्वधा असि ॥

* சுவான அக்ஷரா, எனபன இருக்கு.

பதவுரை.

सोमः	வொம:	இச் சோமரசம்
पवित्रे	வவித்ரு	சுததமாகிய பாததிரத்தில்
पर्यक्षरत्	வயட்சுரக்	நிறைநது கொண்டிருக்கின்றதும்
गिरिष्ठाः	மிரிஷ்டா:	மலையிறேனறியதும்
स्वानः	ஸ்வாந:	சம்பாதிக்கப்பட்டதுமாம்.
मदेषु	மடேஷு	{ அததகைய நீ, துதிக்கப்பட்ட டோகள விஷயததில்
सर्वथा असि	ஸர்வதா அசி	{ எல்லாவகையானும் அனைத்தை யுங்கொடுப்போனாக இருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. கசியபா, அசிதர் ரிஷிகள்.

இச் சோமரசம் பரிசுத்தமாகிய பாண்டத்தில் நிறைநதுகொண்டிருக்கின்றதும், பிழியப்பட்டதும், மலையிறுப்பதுமாம் எனபது பொருள். அததனமைய நீ, துதிப்போர்களிடததில் எல்லாவறையுந் கொடுப்போனாய், அல்லது, அனைத்தையுந் தாங்குவோனாய் இருக்கின்றாய் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३ २ ३२ ३ १ २२ ३१ २२३२
476. परि प्रिया दिवः कविर्वयांसि नप्त्योर्हितः ।

३ १ २ ३ १ २
*स्वानैर्याति कविक्रतुः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-9-1.

வரி ப்ரியா டிவஃ கவிர்வயாஸி நப்த்யோர்ஹிதஃ ।
ஸ்வானெய்யாதி கவிக்ருதஃ ॥

அநவயம்.

கவி:, கவிக்ருது:, நப்த்யோ: ஹித:, டிவ:, பிரியா, வயாஸி, சுவனெ:, பரியாதி ॥

பதவுரை.

कविः	கவி:	நுண்ணறிவுடையதும்
कविक्रतुः	கவிக்ருதஃ	{ புத்தியை வளர்க்கின்றதுமாகிய சோமம்

* சுவாநா, எனபது இருக்கு.

नप्यो हितः	நபெஷா: ஹித:	{ பிழியும் பலகைக ளிரண்டின நடு வில வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
दिवः	திவ:	வானுலகிற
प्रिया	பிரியா	பிரியமுள்ளவைகளாய்ப்
वयांसि	வயாஃஸி	போகின்ற கற்களை
स्वानै,	ஸ்வானெ:	வேளவி யாற்றுவோர்களால்
परियाति	வரியாதி	(அது) பெறுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—10. கசியபா, அசிதா ரிஷிகள்.

துண்ணறிவுடையதும், எல்லையற்ற கருமமுடையதுமாகிய சோமம், பிழிந்தெடுக்கும் பலகை யிரண்டின இடையில் வைக்கப்பட்டது விருப புடையவைகளாய் வானுலகை செல்கின்ற கற்களை வேடபோக வாயி லாக அது அடைகின்றது அவவாறே வேதமந்திரமுங் கூறுகின்றது. (10)

குறிப்பு —ாண்டு, மேலே தூக்கி சோமக்கொடிபை ஈட்டிக்கின்ற கற்கள் விதந்தோதப்படுகின்றன.

முதலாவது கண்டம்,

முற்றம்.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அததியாயம்—5. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை, சோமம். சந்தம், காயத்திரி சுரம் ஷடசம்.

மந்திரம் 1.

१ २२ ३ २३ १२ ३ १२
477. प्र सोमासो मदच्युतः श्रवसे नो * मघोनाम् ।
३ २ ३ १२
सुता विदथे अक्रमः ॥ १ ॥

இருக்கு 4-32-1.

* மஹோ, என்பது இருக்கு

ஶ்ர ஸொஜாஸொ ஜஹுதஃ ஸ்ருவஸெ நொ ஜவொநாடி |
ஸுதா விடிஸெ ஶ்ருஜஃ ||

அநவயம்.

मदच्युत , सोमास , सुता , मधोनां , न , विदथे , श्रवसे , प्र अक्रसुः ||

பதவுரை.

மத்யுத	ஜஹுதஃ	கனிபபை யூட்டுகின்ற
சோமாச	ஸொஜாவஃ	சோமரசம்
சுதா	ஸுதாஃ	பிழிந்தெடுத்த விடத்து
மதோனா	ஜவொநா	அவிகளைக் கைக்கொண்ட
ந:	ந:	எங்களுடைய
வித்யே	விடிஸெ	வேளவியில்
ஸ்ரவசே	ஸ்ருவஸெ	{ அன்னத்தின் பொருட்டு (அல லது) கீர்த்தியின் பொருட்டு
ப்ர அக்ரஸு:	ஶ்ரு ஶ்ருஜஃ	பாத்திரங்களை யடைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—1 சயாவாசவ ரிஷி.

சோமரசம், கனிபபை யூட்டுவதாயும் பிழியப்பட்டதுமாகி அவிகளைக் கொண்டுள்ள எங்களுடைய வேளவியில் அன்னத்தின் பொருட்டாகவேனும், அல்லது, கீர்த்தியின் பொருட்டாகவேனும் பாத்திரங்களிற் செல்கின்றது என்பதாம்.

(1)

மந்திரம் 2.

१ २२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
478. प्र सोमासो विपश्चितोऽपो * नयन्त ऊर्मयः ।
१ २ ३ १ २
वनानि महिषा इव ॥ २ ॥

இருக்கு 9-33-1

ஶ்ர ஸொஜாஸொ விபஸிதொஜொ நயன ஹஜ்யஃ |
வநாநி ஹிஷா இவ ||

அநவயம்.

विपश्चितः, सोमास, अप ऊर्मयः, महिषा वनानि इव, प्रनयन्तु ॥

பதவுரை.

विपश्चित्	விவஸ்தித:	புத்தியை வளாகுகின்ற
सोमास	சொமாஸ:	சோமரசம்
अप ऊर्म्य	அப: ஊஉய:	நீரி னலைகள போனறும்
महिषा वनानि इव	மஹிஷா வநாநி இவ	{ மிருகங்கள் வனங்களிற் செல்வன போனறும்
प्रनयन्त	புநயன்து	பாததிரங்களை யடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. திரித ரிஷி.

நுண்ணறிவை யுண்டாக்குகின்ற சோமரசம் பாததிரங்களை யடைகின்றது எதைப் போலெனின? நீரினுடைய அலைகள் போன்று என்க. ஈண்டு, நீர் எனபது நீரினுடைய என ஆறும் வேறறுமையாய்த் திரிந்தது. இது பற்றியே இருக்கோதுவார்களும் 'அபாநநயநதீதி' என ஒதுகின்றார்கள். அந்த அலைகள் இடைவிடாது உண்டாகின்றன போன்று எனபதாம். மிகுதிக் கண இவவுவமை. அடைவதில் மறறோருவமை கூறப்படுகின்றது:— அநேக மிருகங்கள் வனத்தை யடைவனபோன றெனல. அல்லது, தனது ஆசிரயமாகிய பாததிரத்தினினறும் ஒழுக்குவதற்கு முதலுவமை. இரண்டாவதோ, அப பாததிரத்தினினறும் கீழிடத்திற் செல்வதன பொருடடெனக் கொள்க

(2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
479. पवस्वेन्दो वृषा सुतः कृधी नो यशसो जने ।
२ ३ २ ३ १ २
विश्वा अप द्विषो जहि ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-61-28.

வவவெஹ்வெஹ்வா வுஷா வஸுத: க்ருயீ நொ யஸவொ ஜநெ |
விஸா அப ஹிஷா ஜஹி ||

அந்வயம்.

हे-इन्द्रो!, सुतः, वृषा, पवस्व, जने, नः, यशसः, कृधि, विश्वा, द्विषः,
अप जहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्रो !	ஹெ ஐந்திரா !	சோமரசமே !
सुत	ஸுத:	பிழியப்பெற்ற நீ
वृषा	வ்ருஷா	{ மனவிருப்பை நிறையச் செய் வோனாகி
पवस्व	பவஸ்வ	{ தாரையாற பாத்திரத்தை யடை வாயாக.
जने	ஜநெ	தேசத்தின கண
नः	ந:	எமமைக
यशसः	யஸஸ:	கோத்தியுடையவராய்ச்
कृधि	கூயி	செய்வாயாக.
विश्वा	விஸ்வா	எல்லரச்
द्विपः	அிஷ:	சத்துருக்களையும்
अप जिहि	அப ஜஹி	நாசம் பண்ணுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. அமகீபுர ரிஷி

சோமரசமே! பிழியப்படடோனும் மனவிருப்பைப் பூரணமாகக்கின்ற நீ, தாரையால நிறைவாயாக தேசத்தில் எங்களைக் கோத்தியுடையோராக ளாகச் செய்குதி. மற்றும், எல்லர்ப் பகைவார்களையு மொழிப்பாயாக எனப் தாம்.

(3)

ம ந தி ர ம் 4.

१ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
480. वृषा ह्यसि भानुना द्युमन्तं त्वा हवामहे ।

१ २ ३ १ २
पवमानं स्वर्दृशम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-65-4.

வ்ருஷா ஹஸி ஸானுநா ட்யுமன்தம் த்வா ஹவாமஹே ।

பவமானம் ஸ்வர்ட்ரீஷம் ॥

அநவயம்.

• •

(हे सोम !,) हि, वृषा, असि, पवमान !, स्वर्दृशं, भानुना, द्युमन्तं, त्वा, हवामहे ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹெ ஸோம !)	(சோமமே ! நீ)
हि	ஹி	உண்மையாக
वृषा	வ்ருஷா	{ விருமபிய பயனைப் பொழி வோனாக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய் (இதனால்)
पवमान !	பவமான !	பவித்திரஞ்செய்கின்றசோமமே!
स्वर्द्ध	ஸ்வர்ட்டம்	எல்லா வறறையுட்காணுகின்ற
भातुना	மாநுநா	பிரகாசத்தால்
ह्यमन्त	ஹ்யமன்	விளங்குகின்ற
त्वा	த்வா	உனனை
हवामहे	ஹவாமஹே	வேளவிககு அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4 பிருகு ரிஷி

சோமமே ! நீ, உண்மையில் நிச்சயமாக விருமபிய பயனைப்பெய
வோனாயிருக்கின்றாய் ஆதலின் பவித்திரஞ்செய்கின்ற, அல்லது, நிறைந
சோமராமே ! எல்லாவறறையுட்காணுகின்ற ஒளியால் விளங்கும் உனனை
வேளவிககு அழைக்கின்றோம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
481. इन्दुः पविष्ट चेतनः प्रियः कवीनां *मतिः ।
३ १ २ २ ३ १ २
सृजदश्वं रथीरिव ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-64-10.

ஹ்யம் பவிஷ்ட சேதநஃ ப்ரியஃ கவீநாம் மதிஃ ।
ஸ்ருஜதஸ்வம் ரதீரீவ ॥

அநவயம்.

சேதநஃ, ப்ரியஃ, இन्दுஃ, கவீநாம், மதிஃ, பவிஷ்ட, அஷ், ரதீஃ, இவ, ஸ்ருஜத் ॥

பதவுரை.

चेतनः	சேதநஃ	அறிவைக கொடுப்பதும்
प्रिय.	ப்ரியஃ	{ தேவதைகட்குப் பிரியமுடைய துமாகிய

* மதி, எனபது இருக்கு.

इन्दुः	உரு:	சோமரசம்,
कवीनां	கவிநாம்	வேட்போகளுடைய
मतिः	உதி:	துதியாற்
पविष्ट	பவிஷ்ட	பாத்திரத்தில் நிறைகின்றது.
अश्व	அசுவம்	குதிரையை
रथीः इव	ரயீ: உவ	{ இரத மூர்வோன நடத்துவது போன்று
सृजत्	ஸ்ரஜக்	{ (ஒடுகின்ற) தாரைகளை யுண்டாக குகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. கசியப ரிஷி.

மெருஞானதைத் தருவதும், தேவதைக்கு விருப்பை யுண்டாக்குவதுமாகிய சோமரசம், அளவிலாத கருமமுள்ள துதிப்போகளின் தோத்திரத்தாற் பாத்திரங்களில் நிறைகின்றது இரத்ததி லுள்ளான குதிரையை நடத்துவது போல (இச சோமரசம்) அலைகளை யுண்டாகுகுகின்றது எனப் தாம்,

(5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २
482. असृक्षत प्र वाजिनो गव्या सोमासो अश्वया ।
३ १ २ ३ १ २ २
शुक्रासो वीरयाशवः ॥ ६ ॥

இருக்கு 4-64-4.

சுசுக்ஷத ப்ர வாஜினொ மவ்யா ஸொசாஸொ அசுவயா |
ஸுக்ராவொ வீரயாஸவஃ ||

அநுயம்.

वाजिनः, आशवः, शुक्रासः, सोमासः, गव्या, अश्वया, वीरया, प्रासृक्षत ॥

பதவுரை.

वाजिन	வாஜிந:	ஆற்றலுடையதும்
आशवः	ஆசுவ:	வேக முடையதும்
शुक्रासः	ஸுக்ராவ:	ஒளி யுடையதுமாகிய
सोमास	ஸொசாவ:	சோமரசம்
गव्या	மவ்யா	கோ விருப்பத்தாலும்

அஷ்டயா	சுபரயா	குதிரை யிச்சையாலும்
விரயா	விரயா	புத்திர வேடகையாலும்
பாஸ்கத	வ்யாவஸ்கத	{ வேடபோகளால் நனகு உண டாககப்படுகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. கசியப ரிஷி.

வலிவுள்ளதும், வேக முடையதுமாகிய சோமரசம், ஆ, வேண்டுமென்னும் விருப்பமானும், குதிரை வேண்டுமென்னும் இச்சையாலும், மக்கள வேண்டுமென்னும் வாஞ்சையாலும் வேடபோகளால் இனிது உணடாககப்படுகின்றது எனபதாம், (6)

மந்திரம் 7.

483, १२ ३१ २३१ २२ ३ १२
पवस्व देव आयुषगिन्द्रं गच्छतु ते मदः ।

३१ २२ ३ १२
वायुमारोह धर्मणा ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-61-16.

வவஸு டேவ அயுஷகித்ரும் மஹத் தெ மஃ |
வாயுமாரோஹ டர்மணா ||

அந்வயம்.

(ஹே சோம!) தேவ:, பவஸ்வ, மட:, தெ, அயுஷக், இन्द्रம், கச்சது, டர்மணா,
வாயு, அரோஹ ||

பதவுரை.

(ஹே சோம!)	(ஹே ஸோம!)	(சோமரசமே!)
தேவ:	தேவ:	பிரகாசமுடைய நீ
பவஸ்வ	வவஸு	{ தாரையாற பாத்திரத்தில் நிறை வாயாக மறறும்,
மட	மஃ	களிப்பைத்தருகின்ற
தே	தே	உன்னுடைய ரசமானது
அயுஷக்	அயுஷக்	அடைபு மாறு
இन्द्रம்	இन्द्रம்	இந்திரனை
கச்சது	மஹத்	அடைகுத.
டர்மணா	டர்மணா	தாங்குகின்ற நீ இரசவடிவத்தால்
வாயு	வாயு	வாயுவை
அரோஹ	அரோஹ	அடைவாயாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—7. காசியப ரிஷி

சோமரசமே! பிரகாசமுடைய நீ, தாரையால நிறைவாயாக. மற்றும், களிப்பைத் தருகின்ற உனது இரசம், அடையும் வண்ணம் இந்திரனைக்குறித்து அடைவதாகுக. இன்னும், நீ தனது தனமையாகிய இரசத்தால் வாயுவையும் அடைவாயாக. (7)

குறிப்பு — देवायुषः, எனபது பாடதேம்.

மந்திரம் 8.

484. ^{१२}पवमानो ^{३२ ३१}अजीजनदिवश्चित्रं न तन्यतुम् । ^{२२ ३२}

^{१ २}ज्योतिर्वैश्वानरं ^{२ ३ २}बृहत् ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-61-61.

வவமானோ சுஜீஜநஜீவஸூத்ரும் ந தந்யதும் ।
ஜேஷா திவெஷாநரம் வுஹஸு ॥

அந்வயம்.

पवमानः, बृहत्, वैश्वानरं ज्योतिः, चित्रं, दिवः, तन्यतुं न, अजीजनत् ॥

பதவுரை.

पवमानः	வவமான:	சோமரசம்
बृहत्	வுஹஸு	பெரிதாகிய
वैश्वानरं ज्योतिः	{ வெஷாநரம் ஜேஷாதி: }	வைசுவாநரம் என்னும் ஒளியை
चित्रं	சித்ரும்	விசித்திரமாகிய
दिवः	திவ:	வானுலகத்திலுண்டாகும்
तन्यतुं न	தந்யதும் ந	மின்னலை போன்றது
अजीजनत्	சுஜீஜநஸு	உண்டாக்கினது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—8. அமகீய ரிஷி.

சோமரசம், மகத்தாகிய வைசுவாநரம் என்னுஞ் சோதியை, விசித் திரமாகிய வானுலகத்தின் மின்னலைப் போன்றதாக உண்டாக்கியது என பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

485. * परि स्वानास इन्दवो मदाय बर्हणा गिरा ।

† मधो अर्षन्ति धारया ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-10-4.

வாரி ஸ்ரானாஸ ஐந்தவா மடாய வஹ்டுணா மிரா ।

மெயா மஷ்டுணி யாரயா ॥

அநவயம்.

स्वानासः, इन्दवः, बर्हणा, गिरा, मधोः, धारया, मदाय, पर्यर्षन्ति ॥

பதவுரை.

स्वानासः	ஸ்ரானாஸ:	பிழியப்பட்டவைகளும்
इन्दवः	ஐந்தவ:	பிரகாசிக்கின்றவைகளும்
बर्हणा	வஹ்டுணா	மகத்தாகிய
गिरा	மிரா	துதியால்
मधो.	மெயா:	{ களிப்புண்டாகுபவைகளெனான சோமரசம்
धारया	யாரயா	தாரையால்
मदाय	மடாய	{ தேவர்களின் ஆனந்தத்தினை பொருட்டு
पर्यर्षन्ति	வய்டுஷ்டுணி	{ பவித்திரமாகிய ஆடையுள்ள பாததிரத்தினின்று கீழே புது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—9. காசியபா, அசிதா இருடிகள்.

பிழியப்பட்டதும், விளங்குகின்றதும், மகத்தாகிய துதியென்னும் வாக
கால ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குவதுமான சோமரசம், தாரைகளோடு தேவா
களின் களிப்பின் பொருட்டு தசாபவித்திர மென்னும் ஆடையுள்ள பாத
திரத்தினின்று கீழே ஒழுகுகின்றது என்பதாம். (9)

* परिस्वानास, † मधो अर्षन्ति, என்பன இருக்கு(9)

மந்திரம் 10.

93 92 3 9 2 3 9 22 3 2
486. परिप्रासिष्यदत्तविः सिन्धोरुर्माविश्रितः ।

39 22 3 92
கார் விப்ரபுரஸ்பூஹம் || 10 ||

இருக்கு 9-14-1.

வரிப்ராஸிஷ்யதத்விஃ ஸிந்ஹொர்-மாவிஸிரிதஃ ।

காரம் விப்ரபுரஸ்பூஹம் ||

அந்வயம்.

कविः, सिन्धोः, ऊर्मा, अविश्रितः, पुरस्पृहं, कारं, विभ्रत्, परिप्रासिष्यदत् ||

பதவுரை.

कविः	கவிஃ	அறிவை வளாபபதம்
सिन्धो.	ஸிந்ஹொ:	கடலின
ऊर्मा	ஊர்மா	அலையை
अविश्रितः	அவிஸிரிதஃ	முழுதும் ஒத்ததும்
पुरस्पृह	புரஸ்பூஹம்	பலரால் விரும்பத்தக்கதும்
कारं	காரம்	துதிப்போகளைத்
विभ्रत्	விப்ரஸு	{ தாங்குகின்றதுமாதிய சோம ரசம்
परिप्रासिष्यदत्	வரிப்ராஸிஷ்யதஃ	{ பாததிரத்திற பொங்கி வழிகின் றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. கசியபர், அசிதா இருடிகள்.

பொங்கி வழிகின்றதும், நுண்ணறிவை யுடையதும், கடலினது அலை யின எலையைப் பெற்றுள்ளதும், பலரால் விரும்பப்படுவதும், துதிப் போனைத் தாங்குவதுமாகிய சோமரசம் பொங்குகின்றதென அந்வயிததுக் கொள்க.

(10)

குறிப்பு.—காரம், என்பது பாடபேதம்.

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—5. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை. சந்தம் - காயத்திரி. சாம - ஷடசம்.

மந்திரம் 1.

2 3 2 2 2 2 3 1 2 3 1 2
487. उपो पु जातमपुतुरं गोभिर्भङ्गं परिष्कृतम् ।

1 2 3 1 2
इन्दुं देवा अयासिषुः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-(1.13)

உவொ ஷு ஜாதமபுரம் மொலிஷ்டு வரிஷ்டுதம் |
ஐந்டு ஷெவா அயாஸிஷு ||

அநவயம்.

सुजात, अपुतुरं, भङ्गं, गोभिः, परिष्कृतं, इन्दुं, देवाः, उपायासिषुः ॥

பதவுரை.

சுஜாத்	ஸுஜாதம்	இனிது தோன்றியதும்
அபுர	அபுரம்	நீராலேவப்படுகின்றதும்
பங்	ஹம்	பகைஞரை யொழிப்பதும்
கோமி,	மொலி:	பசுவின் நெய் முதலியவற்றை
பரிஷ்ருத்	வரிஷ்டுதம்	சுததம் பண்ணப்பட்டதுமாகிய
இந்து	ஐந்டு	சோமரசததைத்
தேவா	ஷெவா:	தேவர்கள்
உபாயாஸிஷு	உவாயாஸிஷு:	இனிது அடைகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. அமகீபுர நிஷி.

நல்ல முறையாலுண்டாகியதும், நீராற் செலுத்தப்பட்டதும், சதனுருக்களை நாசப்படுத்துவதும், கோவிகாரமான பால் நெய் முதலியதாற் சுததம் பண்ணப்பட்டதுமாகிய சோமரசததைத் தேவர்கள் (இந்திரன் முதலியோர்கள்) அடைகின்றார்கள் என்பதாம்.

(1)

மந்திரம் 2.

488. पुनानो अक्रमीदभि विश्वा मृधो विचर्षणिः ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
शुम्भन्ति विप्रं धीतिभिः ॥ २ ॥

இருக்கு 9-40-1.

புனாநொ அக்ரமீதபி விஸ்வா ம்ரதொ விவஷ்டணிஃ ।

சுஹ்மந்தி விப்ரம் ஧ீதிभिஃ ॥

அநவயம்

विचर्षणिः, पुनानः, विश्वाः, मृधः, अभ्यक्रमीत्, विप्रं, धीतिभिः, शुम्भन्ति ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	விவஷ்ட-ஹ்னிஃ	அஹீததைதபுந காண்கின்ற
पुनान	புநாநஃ	புநிதமாகிய சோமரசம்,
विश्वाः	விஸ்வாஃ	எல்லாப
मृधः	ம்ரதஃ	பகைவருடைய படைகளை
अभ्यक्रमीत्	அஹ்ரக்ரமீத்	{ முன்னாபபேய்ச சூழ்ந்து கொள் கின்றது.
विप्रं	விப்ரம்	{ கூரிய வறிவுள்ள அசசோமத தைப
धीतिभिः	஧ீதிभिஃ	பரிசுததமாகிய கிரியைகளால்
शुम्भन्ति	சுஹ்மந்தி	அலங்கரிக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2.

காண்கின்ற சோமரசமானது எல்லாச சததுருசேனைகளையும் வளைத்
துக்கொள்கின்றது. நுண்ணறிவாளியாகிய அசசோமரசத்தை, சுததமாந்
தனமைகளால் (புநிதமாகிய கருமங்களால்) அலங்காரஞ் செய்கின்றார்கள்.

மந்திரம் 3.

489. आविशन् कलशं सुतो विश्वा अर्षन्नभिश्चियः ।

२ ३ १ २
इन्दुरिन्द्राय धीयते ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-62-19.

சூவிஸநு கருஸம் ஸுதொ விஸூ ஸஷ்டுஹிஸிம் |
ஊநூரிநூய யீயதெ ||

அந்வயம்

சுத:; கலச, அவிஸந், விஸூ:, ஸ்ரிய, அம்யர்ஸந், இந்நு:, இந்நாய, ஧ீயதெ ||

பதவுரை

சுத:	ஸுத:	பிழியப்பட்டதும்
கலச அவிஸந்	கருஸம் சூவிஸநு	கலசத்திற செனறதும்
விஸூ	விஸூ:	எல்லாச
ஸ்ரிய	ஸ்ரிய:	சம்பததுக்களையும்
அம்யர்ஸந்	ஸஷ்டுஷ்டு	பொழிகின்றதுமாகிய
இந்நு:	ஊநூ:	சோமரசம்
இந்நாய	ஊநூய	இந்திரன பொருட்டு
஧ீயதெ	யீயதெ	{ (பாண்டத்தில்) வைக்கப்படுகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருககு—3 சமதக்கினி ரிஷி

பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசமானது, துரோணம் எனலும் பாததி ரத்திறபுகுநது, எல்லாச சம்பததுக்களையும் யாண்டுங் கொடுத்துக்கொண்டு விளங்குகின்றதாயிருக்கின்றது (அதனமைய சோமரசம்) இந்திரன பொருட்டு (வடிப்பதற்கு) தசாபவித்திரமெனலும் ஆடையுள்ள பாததிரத தில எசாமறையோதுவோர்களால் வாக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

490. १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
असजिं रथ्यो यथा पवित्रे चम्बोः सुतः ।
१ २ ३ १ २ २
कार्मन् वाजी न्यक्रमीत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-36-1.

ஸவஜி ருத்யோ யதா பவித்ரே சம்பு: சுத: |
கார்மநு வாஜி ந்யக்ரமீத் ||

அந்வயம்.

रथ्यः यथा, चम्बोः, सुतः, पवित्रे, असजिं, वाजी, कार्मन्, न्यक्रमीत् ||

பதவுரை.

रथः यथा	ரதஃ யதா	{ குதிரையை இரதத்தில் விரை வில பூட்டுவதுபோல (வேள வியில)
जम्बोः	அம்பாஃ	{ இரசம் பிழியும் பலகைகளிரண் டின நடுவில் வைத்து
सुतः	ஸுதஃ	பிழியப்பட்ட சோமரசம்
पवित्रे	வவித்ரு	பாததிரத்தில்
असजिं	அசஜிஃ	வாக்கப்பட்டது. அதன்மைய
वाजी	வாஜீ	விரைவுள்ள சோமரசம்
कार्णम्	காஷ்டம்	வேள்வியாகிய போரை
न्यक्रमीत्	நயக்ருமீக்	வளைத்துக் கொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. பிரபுவச ரிஷி.

இரத சம்பந்தமுள்ள குதிரை போன்று, அதாவது அக்குதிரையை விடுமாறு வேள்வியில் இரண்டு பலகையின நடுவில் வைத்துப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசம் பாததிரத்தில் விடப்பட்டது அதன்மைய வேகமுள்ள சோமரசம் வேள்வியாகிய உபுத்தத்தை இயற்கையாய்ச் சூழ்ந்து கொள்கின்றது எனபதாம். (4)

ரண்டு, தேவா மனிதர்களை ஒருவாக்கொருவா ஆகவண்ணித்துக்கொள்ளுமாறு செய்தவின் வேள்வியே போரெனப்பட்டது.

மந்திரம் 5.

२३ ३ १ २२ ३२ ३ २ ३ १२
491. *प्र यद्वावो न भूर्णयस्त्वेषा अयासो अक्रमुः ।

२ २ ३ २३ ३ १ २

मन्तः कृणामप त्वचम् ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-41-1

புரயதாவொ ந ஹுணயுவஸுவா சுயாவொ சுக்ருஃ |
வனஃ க்ருஷாஹ சுவஹ ||

அநவயம்

यत्, भूर्णयः, त्वेषाः, अयासः, कृणां त्वचं, अपमन्तः, गावः न, प्राक्रमुः ॥

* प्रये गावो, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

यत् भूर्णय.	யக் ஹுணாய:	யாது வேகமுடையதும்,
त्वेषा:	கெஷா:	பிரகாசமுடையதும்,
अयास	சயாஸ:	செல்லுஞ் சீலமுடையதும்,
कृणां च	கூணா சுவா:	மறைக்கப்பட்ட இருளை
अपघ्नन्तः	அபவந்து:	{ (பிழியுங்கால) நீக்குகின்றது மாமோ, அசசோமரசம்
गावः न	காவ: ந	{ பசுக்கள தமது கட்டுத்தறிகுப் போவனபோன்று
प्राक्.	புராக்:	{ வேள்வியைத் தொழிற படுதது கின்றது (பிரவிருத்தி செய் விகின்றது.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருகுக்—5. மேதயாதிதி ரிஷி.

எது வேகமுடையதும், பிரகாசமுடையதும், செல்லுஞ் சீலமுடையதும், பிழியுங்காலே மறைக்கின்ற இருளை யொதுகுகின்றதுமாமோ, இத தன்மைய சோமரசம் வேள்வியைப் பிரவிர்த்திப்பிக்கின்றது அதிலுவமை!—
நீர் போனறெனல, அதாவது நீர் விரைவிற கீழே விழுகின்றது போன்று என்பதாம் ண்டுமூலத்திப 'கோ' எனனும் பதத்திற்கு, நீர் பொருள். அல்லது, கோக்களையே உவமையாகக் கூறப்படுகின்றது—தனது கோட்டத்திற்கு (பசு சாலைக்கு) பசுக்கள் விரைவிற செல்கின்றன போனறெனல. அல்லது, கோ, என்றது துதிவாகு. அவவாகு, துதிக்கத்தக்கதைக் குறித்து விரை விலடைகின்றது போனறெனல. வேள்வியைத் தொழிற படுததுகின்றதென பது அனைத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றது என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
492. अपघ्न पवसे मृधः क्रतुवित्सोम मत्सरः ।

३ १ २ २ ३ १ २

नुदस्वादेवयुं जनम् ॥ ६ ॥

சா வே.

அபவந்து பவஸை மூய: க்ரதுவிதொஉ உதா: |
நுடிஸ்வாடேவயம் ஜநம் ||

• •

அந்வயம்

ஹே சோம!, மத்ஸர:, மூய:, அபவந், க்ரதுவித், பவஸை, அடேவயு் ஜநம், நுடிஸ்வ ||

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸோம !	சோமமே !
मत्सर	மத்சர :	களிப்பைத்தருகின்ற நீ
मृध.	மூய :	துன்புறுத்துஞ் சத்துருக்களை
अपघ्न	அபவ்நு	நாசஞ் செயது
क्रुवित्	க்ரு-த-விசு	எனக்கு அறிவையுநதநது
पवसे	பவஸே	{ பாததிரத்தில் நிறைகின்றய அத்தனமைய நீ
अदेव्यु जन	அதேவய-ஜ-ம்	{ தேவர்களை விருமபாத இராகுக தாக்களை
नुदस्व	நு-த-ஸ்வ	தூரத்தில் ஓடவிவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. நிதநய ரிஷி.

சோமமே! களிப்பைக் கொடுக்கின்ற நீ, துன்புறுத்தவோக்களை (சத்துருக்களை) கொன்று, எங்கட்கு நல்லுணாவையுங் கொடுத்தப, பாததிரத்தில் நிறைகின்றன. அத்தனமைய நீ, தேவர்களை ஆதரிப்பாத இராகுக வருக கத்தை வெளியிற்போகச் செய்வாயாக எனபதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १२
493. अया पवस्व धारया यया सूर्यमरोचयः ।

३ १ २२ ३२
हिन्वानो मानुषीरपः ॥ ७ ॥

இருக்கு—9-63-7.

சயா பவஸ்வ ஧ாரயா யயா ஸூர்யமரோசய : |

ஹிநாநொ மானுஷீரவ : ||

அநவயம்.

(हे सोम !,) मानुषी, अपः, हिन्वान, यया धारया, सूर्य, अरोचय, अया, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹெ ஸோம !)	(சோமமே !)
मानुषी	மானுஷீ :	மனிதர்கட்கு இதமான
अप	அப :	நீரை

हिन्वानः	ஹிநூநஃ	செலுத்துகின்ற நீ
यथा धारया	யயா டாரயா	எந்தத் தாரையால்
सूर्य	ஸூரிய-ஃ	சூரியனைப்
अरोच्यः	அரொசுயஃ	பிரகாசிப்பிக்கின்றனையோ,
अया	அயா	அத்தகைய இந்தத் தாரையோடு
पवस्व	பவஸு	பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. நிதாபு ரிஷி.

மக்கட் கருகூலமாகிய நீரைச்செலுத்துகின்ற நீ, எந்தத் தாரையால் சூரியனைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றனையோ, அத்தகைய இந்தத் தாரையோடு பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ २३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
494. स पवस्व य आविथेन्द्रं वृत्राय हन्तवे ।

३ १ २ ३ २३२
वत्रिवाँसं महीरपः ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-61-22.

ஸ பவஸு ய சூவியெந்தும் வுத்ராய ஹந்தவே ।
வத்ரிவாண்ஸம் மஹீரபஃ ॥

அநவயம்

(हे सोम!) यः (त्वं) महीः, अपः, वत्रिवांसं, वृत्राय हन्तवे, इन्द्रं, आविथः,
सः, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹெ ஸோம!)	(சோமமே!)
यः (त्वं)	யஃ (த்வம்)	யாதொரு நீ
महीः	மஹீஃ	மிகுந்த
अपः	அபஃ	நீரைத்
वत्रिवांसं	வத்ரிவாண்ஸம்	தடை செய்த
वृत्राय हन्तवे	வுத்ராய ஹந்தவே	விருத்திராசுரனைக் கொல்வதற்கு
इन्द्रं आविथः	இந்தும் சூவியஃ	இந்திரனைக் காததாய.
स	ஸஃ	அத்தகைய நீ
पवस्व	பவஸு	{ தாரையாய்ப் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—8 அமகீய ரிஷி

சோமரசமே! நீ, மகந்தாகிய நீரைத் தடுத்த விருத்திராசுரனைக் கொல்
வதற்கு இந்திரனைக் காப்பாற்றியுய அததகைய நீ தாரையால் பாத்திரத்
தில் நிரம்புவாயாக. இந்திரன் சோமத்தை யருகி உனமத்தனாய் மகத்தா
கிய நீரைத் தடுத்த விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்பது பொருள்

மந்திரம் 9.

३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
495. अया वीती परिस्रव यस्त इन्दो मदेष्वा ।

३ १ २ ३ १ २ २
अवाहन्नवतीर्नव ॥ ९ ॥

இருக்கு—9-61-1.

சயா வீதீ வரீஸுவ யஸ்த ஐஷொ மடேஷா ।
சவாஹந்வதீர்நவ ॥

அநவயம்

हे इन्दो! , ते, यः, मदेष्, नवती नव, अवाहन्, अया, वीती, परिस्रव, ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹை ஐஷொ!	சோமரசமே!
ते	தெ	உண்ணுடைய
यः	யஃ	யாதொரு இரசமானது
मदेष्	மடேஷ-	போர்களில் (கனிப்பினால்)
नवती. नव	நவதீஃ நவ	{ எண்பது தொண்ணூறு (810) அசுரபுரங்களை
अवाहन्	சவாஹந்	நாசம் பண்ணியதோ,
अया	சயா	இந்த இரசத்துடன்
वीती	வீதீ	இந்திரன் உண்ணுதற்பொருட்டுக்
परिस्रव	வரீஸுவ	கலசத்திற் பொங்கி வழிவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. அமகீய ரிஷி.

சோமமே! இந்த ரசத்துடன் இந்திரன் அருந்துதற் பொருட்டுக் கலசத்
தில் நிரம்புவாயாக. எவ்வண்ணமாகிய இரசத்தாலென்று ஆசங்கித்துக்கூறப்

படுகின்றது — உன்னுடைய யாதொரு இரசமானது உபுத்தத்தில் எண்ணூற
றுபத்தது என்கள கொண்ட அசுரசமரபரிகளை (இராககத புரங்களை) நாசம்
பண்ணியதோ, அத்தனமைய இரசத்துடன் எனச்சோத்துக்கொள்க. (ாண்டு
இந்தச் சோமரசத்தைக் குடித்துவிட்டு உனமத்தனாகிய இந்திரன், கூறிய
எண் கொண்ட அசுரர்களின் சமரபுரிகளை யழித்தனன எனபது கொண்டு
சோமரசங் கொன்றது எனல் உபசார மென்க.) (9)

மந்திரம் 10.

496. १२ ३२ २२ ३२३ ३ १ २ ३ १ २
* परि धुक्षं † सनद्रयि भरद्वाजं नो अन्धसा ।

३ १ २ ३ १ ३ २
§ स्वानो अर्ष पवित्र आ ॥ १० ॥

இருக்கு—9-52-1.

வரி ஞ்சுக்ஷம் ஸநத்ரயிம் ஹரத்வாஜம் நொ அந்ஸா |

ஸ்வானொ அர்ஷ பவித்ர ஆ ||

அந்வயம்.

धुक्षं, सनत्, रयिं, वाजं, अन्धसा, नः, परिभरत्, स्वानः, पवित्रे, आ अर्ष ॥

பதவுரை.

धुक्षं	ஞ்சுக்ஷம்	விளங்குவதும
सनत्	ஸநக்	கொடுக்கப்படுவதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	தனத்தையும்
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தையும்
नः	நஃ	எங்கட்கு
परिभरत्	வரிஹரக்	{ எல்லா வகையானுஞ் சோமரசங் கொடுக்குக.
स्वानः	ஸ்வாநஃ	{ (அத்தனைய நீ) பிழியப்படடோ றைய்க
पवित्रे	பவித்ரே	கலசத்திற
आ अर्ष	ஆ அர்ஷ	பொங்கிவழிவாயாக.

* परिधुक्ष , † सनद्रयि. § सुवानो, எனபன இருக்கு.

சாயண பாடியம்

ரடம்—3. இருக்கு—10 உத்திய ரிஷி

விளங்குவதும், கொடுக்கப்படுவதும், அல்லது, சைனயமும் ஆகிய
ரத்துடன் கூடிய ஆற்றலை, அன்னத்துடன் சோமரசம் என்கட்கு எல்லா
நகயானுங் கொடுக்க எனபது பொருள் இனிப்பிரத்தியட்சமாகிய
ராததிரம் —சோமரசமே' பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, பாத்திரத்தில் ஒரு
கமாய நிரம்புவாயாக. (10)

மூன்றாவது கண்டம்.

முறமம்.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—5. கண்டம்—4.

பதினாண்டு மந்திரங்களாலானது

சோமம், தேவதை, காயத்திரி, சந்தம், ஷட்சம், சரம்

மந்திரம் 1.

497. ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ २
अचिक्रदद् वृषा हरिर्महान् मित्रो न दर्शतः ।

१ २ २
सं०सूर्येण *दिद्युते ॥ १ ॥

இருக்கு—9-2-6

சுவிசுரஹி வுஷா ஹரிமஹாந மித்ரோ ந டர்ஸதஃ |
ஸம்ஸூரெயெபுண டிடியுதெ ||

அநவயம்.

வृषा, हरिः, महान्, मित्रः न, दर्शतः, अचिक्रदद्, सूर्येण सं, दिद्युते ॥

* रोचते, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

வृषா	வரஷா	மனவிருப்பைப் பொழிவதும்
हरिः	ஹரி:	பசுமையானதும்
महान्	உஹாநு	பூசுகததகதகதும்
मित्र. न	மித்ரு: ந	நண்பன் போன்று
दर्शितः	உபாஸ்த:	{ பராகததகதகதமாகிய சோமர சம்
अचिक्रदद्	அசிக்ருததத	ஒலிக்கின்றது. அசசோமரசம்
सूर्येण सं	ஸூரியேண ஸம்	இரவியோடு
दिद्युते	திதிதுதெ	வானுலகில விளங்குகின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—1. மேதயாதிதி ரிஷி.

விருமபுவதை மழையெனப் பெய்வதும், பசுமை நிறமுடையதும், ஆராதித்தறகுரியதும், மித்திரனைப் போன்று பராகததகதகதமாகிய யாதொரு சோமரசமுண்டோ, அது இரைசரவிடுகின்றது அததகைய இரசோமரசம் குரியனுடன் வானில விளங்குகின்றது என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२ १ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
498. आ ते दक्षं मयोभुवं वह्निमद्या वृणीमहे ।

२ ३ १ २ ३ १ २
पान्तमा पुरुस्पृहम् ॥ २ ॥

இருக்கு—9-65-28.

சூ தெ டக்ஷம் மயொஹுவம் வஹ்நிமஹா வ்ருணீமஹே ।
வானும வானுஸ்ப்ருஹம் ॥

அந்வயம்.

(ஹே சோம !,) (யதார:;) தே, டக்ஷ், அஃ, ஆவ்ருணீமஹே, மயோஹுவ், வஹ், பான்த்,
புருஸ்ப்ருஹ் ॥

பதவுரை.

(ஹே சோம !)	(ஹெ ஹொஃ !)	(சோமரசமே !)
(யதார)	(பஹார:)	(வேடபோரகளான யான்கள்)
தே	தெ	உன்னுடைய
டக்ஷ்	டக்ஷம்	ஆற்றலை
அஃ	அஹி	இவ்வேளவி நாளில்

ஆவृணிமஹே	சூவருணீஹே	{ ஒருமைப்பட்டு ஆராதிககின் ரோம. (எததனமைய ஆற்ற லெனின?)
மயோபுத்	உயொஹுவம்	சுகததைத தருவதும்
வஹி	வஹிம்	{ தன முதலிய வறறைக கொடுப பதும்
பாந்த்	வாஹம்	{ பகைவாகனினின்றும் காப்பாற்ற வதும்
புருசுரூத்	வாருஷுஹம்	{ பல்லோகன விருமபுதினறது மாம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. பிருகு ரிஷி

சோமரசமே! வேள்வி யாற்றுகின்ற நாகன உன்னுடைய தனமாகிய ஆற்றலை இவவேளவித தினத்தில ஒரு முகப்பட்டுப் போற்றுகின்றோம் எத தனமைய ஆற்றலெனின? சுகததை யுண்டாகருவதும், தன முதலியவைக ளைக் கொடுப்பதும், சததுருக்களினின்றும் பாதுகாப்பதும், பலரால் விரும் பற்பாலதுமாகியதாம் (அவ்வாற்றலைப் போற்றுகின்றோம் என்று முடித னாக கொள்க)

(2)

மந்திரம் 3.

499. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
अध्वर्यो अद्रिभिः सुतं सोमं पवित्रे आनय ।

३ १ २ ३ १ २
* पुनाहीन्द्राय पातवे ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-51-2.

சுயயெஷா சுஹிவி: ஸுதம் ஸொமம் பவித்ரே சூநய ।
புநாஹீந்திராய பாதவெ ॥

அநவயம்.

हे अध्वर्यो!, अद्रिभिः, सुतं सोमं, पवित्रे, आनय, इन्द्राय पातवे, पुनाहि ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो!	ஹே சுயயெஷா!	வேட்கின்றோம்! நீ
अद्रिभि	சுஹிவி:	கறகளாற
सुतं सोमं	ஸுதம் ஸொமம்	பிழியப்பட்ட சோமரசததைக

* புனாஹி, எனபது இருக்கு

पवित्रे	வவித்ரு	கலசத்திற்
आनय	சூநய	கொண்டுவந்து சேர்ப்பாயாக.
इन्द्राय पातवे	ஐந்தூய வாதவெ	{ (மறநூம்) இந்திரன் அருளுதுதற் பொருட்டுப்
पुनाहि	புநாஹி	பரிசுத்தஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—3. உசத்திய ரிஷி.

வேட்போய! கற்களிஞற பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தைப் பாததி
ரத்திற் சோப்பாயாக மேலும் இப்பொருளே விளக்கப்படுகின்றது இந்
திரன் அருளுதுதற் பொருட்டுப் பரிசுத்தஞ் செய்வாயாக எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

२३ २३ १ २ ३ १ २ ३१ २२
500. तरत्स मन्दी धावति धारा सुतस्यान्धसः ।

२३ २३ १ २
तरत्स मन्दी धावति ॥ ४ ॥

இருக்கு 9.58-1.

தரத் २३ யாவதி யாரா ஸுதஸ்யாந்ஹஸ: ।

தரத் २३ யாவதி ॥

அந்வயம்.

सुतस्य, अन्धसः, धारा, मन्दी, सः, तरत्, धावति, सः, तरत्, धावति ॥

பதவுரை.

सुतस्य	ஸுதஸ்ய	பிழியப்பட்ட
अन्धसः	அந்ஹஸ:	சோமரசத்தினுடைய
धारा	யாரா	தாரையானது
मन्दी	மந்தி	{ இந்திரனுக்குக் களிப்பைக் கொடுக்கின்றது.
सः	ஸ:	அது
तरत्	தரத்	{ பாவத்தினினுங் கரையேற்று வதாய்த
धावति	யாவதி	{ துரோண கலசத்தை யடைகின் றது.
सः	ஸ:	அது
तरत्	தரத்	{ பாவத்தினினுங் கரையேற்று வதாய்த
धावति	யாவதி	{ துரோண கலசத்தை யடைகின் றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—4. அவதசார ரிஷி.

அச் சோமரசம், தேவாகடக்கு களிப்பைக கொடுக்கிறதும், துதிப்போர் களைப் பாவத்தினின்றும் கரையேற்றிவிடுகின்றதும், துரோண கலசத்தை யடைகின்றதுமாம் பாவத்தினின்றும் கரையேற்றுகின்றது துரோணகல சத்தையடைகின்றது, என மூலத்தில் இரட்டித்துக் கூறியது மிருத அன பின பொருட்டாம் அல்லது, இமமந்திரத்திற்கு யாஸகமுனிவா நிருத்தம் 1,3, 6, 8 கூறியுள்ள பொருளைக் கொள்க. அஃது வருமாறு —“யாவன துதிக்கின்றனோ, அவன எல்லாப் பாவத்தையுட்கொள்ளுந் களிப்படை கின்றான்” எனபது முத்தவியனவாம். (4)

மந்திரம் 5.

501. ^{१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 आ पवस्व सहस्रिणं रयिं सोम सुवीर्यम् ।

^{३ १ २ २}
 अस्मे श्रवांसि धारय ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-63-1.

சூ வவஹு வஹஸிரீணம் ரயிம் ஸொச வஸ்வீயம் ।

அஸ்மே ஸ்ரவாஸி ஧ாரய ॥

அநவயம்.

हे सोम !, सहस्रिणं, सुवीर्यं, रयिं, आपवस्व, अस्मे, श्रवासि, धारय ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹ ஸொச !	சோமரசமே ! நீ
सहस्रिणं	வஹஸிரீணம்	{ ஆயிரக்கணக்கான எண்கொண்டதும்
सुवीर्यं	வஸ்வீயம்	{ மேம்பட்ட வனமையுடையதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	தனத்தை (எமக்கு)
आ पवस्व	சூ வவஹு	ஒரு முகமாயப் பொழி வாயாக
अस्मे	அஸ்மே	என விஷயத்தில்
श्रवासि	ஸ்ரவாஸி	அன்னங்களை (யும்)
धारय	யாரய	நிலை நிறுத்து வாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. நிததுருவி ரிஷி.

சோமரசமே¹ நீ, ஆயிரககணக்கான (அளவற்ற) நல்ல சத்திகளோடு கூடிய தனத்தை ஒரு முகமாக எமக்குப் பொழிவாயாக. மற்றும், எம்மிடத் தில அன்னங்களை நிறுத்திவைப்பாயாக எனபதாம் (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २२
502. अनु प्रत्नास आयवः पदं नवीयो अक्रमुः ।

३ १ २ ३ १ २
रुचे जनन्त सूर्यम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-23-2.

சுமர ஸுத்ராவ சூயவஃ வடிம் நவீயோ அக்ருமஃ |

ரூசெ ஜநன வசூர்யம் ||

அநவயம்

प्रत्नासः, आयवः, नवीयः, पदं, अन्वक्रमुः, रुचे, सूर्य, जनन्त ॥

பதவுரை.

प्रत्नास.	ஸுத்ராவஃ	பழைமையாகிய தும
आयवः	சூயவஃ	{ செல்லுநு சீலமுடையதுமாகிய சோமரசம்
नवीय.	நவீயஃ	புதிய
पदं	வடிம்	இடத்தைச்
अन्वक्रमु	அந்வக்ருமஃ	சூழ்ந்துகொண்டது.
रुचे	ரூசெ	பிரகாசத்தின்பொருட்டு
सूर्य	ஸூர்யம்	{ சூரியனைப் போன்று ரசத்தை
जनन्त	ஜநன	உண்டாகுகுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—6.

செல்லுந தனமையுள்ள பண்டைக்காலத்திய அநேக குதிரைகள் மிகப் புதிய இடத்தை நன்கு அடைகின்றன எனலும் வழக்கமற்றிய உருவகத்தி னை சோமரசந துதிக்கப்படுகின்றது. பிரகாசத்தினை பொருட்டு சூரியனை (சூரியன போன்ற சோமரசத்தை) உண்டாகுகுகின்றார்கள் எனபதாம் (6)

மந்திரம் 7.

9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
503. अर्षा सोम द्युमत्तमोऽभि द्रोणानि रोरुवत् ।

3 9 2 3 2 3 2
*सीदन्योनौ वनेष्वा ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-65-19.

சுவரூ வொர உருத்தோழி டொணாநி ரொராவக் ।
வீடெநொள வநெஷா ॥

அநவயம்.

हे सोम !, द्युमत्तमः, द्रोणानि, अभि रोरुवत्, वनेषु, योनौ, आसीदन्, अर्ष ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹ வொர !	சோமரசம் !
द्युमत्तम	உருத்தம	மிகப்பிரகாசமுடைய நீ
द्रोणानि अभि	டொணாநி சலி	கலசங்களைக் குறித்தது
अभि रोरुवत्	சலி ரொராவக்	பனமுறை யொலித்துக்கொண்டு
वनेषु	வநெஷு	வேளவிசசாலைகளுள்
योनौ	யொள	ஒரிடத்தில்
आसीदन्	சூஸீதந்	முதனமையாய் நிலைப்போனாய்
अर्ष	சுவரூ	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—7 பிருகு ரிஷி.

சோமமே ! வியப்பாரந்த வொளியுடைய நீ, துரோண கலசங்களிற், (பிரயோகமிகுதிப்பாடுபற்றிப் பனமை) குறிவைத்துக்கொண்டு மீண்டும் மீண்டும், அல்லது, மிகுதியாக ஒலி செய்துகொண்டு வருவாயாக (ாண்டு, தசாபவித்திரமென்னும் ஒரு பெருமபாண்டத்தினின்று வெளியேறிய சோமரசம் இடைவிடாத தாரையால் கீழ் விழுந்துகொண்டு உணமையாய் ஒலியிடுகின்றது எனக்) அதில் திட்டாரதம் —வனத்திலுள்ள வேளவிச சாலைகளில், அல்லது, போற்றத்தக்க வேளவிமனைகளில் உள்ள ஒரு இடத்தில் இருந்தவாறெனல. அல்லது, வனங்களில் பூமியில் முன்னிருந்து கொண்டவாறெனல சோமரசம் முன்னிருந்தவாறே வேளவிமனைக்குட செல்கின்றது என இயைத்துக்கொள்க

(7)

* सीदन् इयेनो न योनिना, எனபது இருக்கு.

ம ந திர ம் 8.

9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
504. वृषा सोम युमां अ॒सि वृषा दे॒व वृष॑व॒तः ।

2 3 9 2
वृषा ध॒र्मा॒णि * द॒धि॒षे ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-64-1.

வ்ருஷா ஹொஷ ஞுமாஂ சஸி வ்ருஷா டேவ வ்ருஷவ்ரதஃ ।

வ்ருஷா யஜுாணி டயிஷெ ॥

அநவயம்

हे सोम ! वृषा, युमान्, असि, देव, वृषा, वृषव॑तः, वृषा, ध॒र्मा॒णि, द॒धि॒षे ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹொஷொ !	சோமாசமே !
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருபபைப பொழிகின்ற நீ
युमान्	ஞுமாநு	பிரகாசமுடையோனாய்
असि	சஸி	இருக்கின்றாய். மறறும்,
देव !	டேவ !	தவயமாகிய சோமமே !
वृषा	வ்ருஷா	{ மனவேடகையை நிறையச் செய்கின்ற நீ
वृषव॑तः.	வ்ருஷவ்ரதஃ	{ மழையின் பொருட்டு விரதமுடையோனாய் இருக்கின்றாய். மறறும், சோமமே !
वृषा	வ்ருஷா	{ இச்சையைப் பூரணமாகுகின்ற நீ
ध॒र्मा॒णि	யஜுாணி	{ தேவ மநுடாகடகு இனிய செய்யுந தருமங்களைத்
द॒धि॒षे	டயிஷெ	தாங்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—8. கசியப ரிஷி.

சோமமே ! வேண்டியதைப் பெய்கின்ற நீ, ஒளிமிககுடையோனாய் இருக்கின்றாய் மறறும், பிரகாசமுடைய தேவ ! மழையைப் பெய்விக்கின்ற கரும சீலனாய் இருக்கின்றாய். அஃதன்றியும், மனிதா தேவாகடகு இனிதாகிய தருமங்களை (உணவுகளை)த் தாங்கியுள்ளாய்.

(8)

* द॒धि॒षे, எனபது இருக்கு.

மந்திரம் 9

3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2
505. इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः ।

1 2 3 2 2 2
इन्दो रुचाभि गा इहि ॥ 9 ॥

இருக்கு 9-64-13.

ஹெஷ பவஸு யாரயா மூஜ்யமானோ மனீஷிபி: |

ஹெடா ருசாபி மா ஹி ||

அநவயம்

हे इन्दो: ! मनीषिभिः, मृज्यमानः, इषे, धारया, पवस्व, रुचा, गा., अभीहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹெ ஹெடா: !	சோமரசமே !
मनीषिभिः.	மனீஷி பி:	அறிவு மிகுந்த வேட்போர்களாற்
मृज्यमान	மூஜ்யமான:	சோதிககப் பெற்ற நீ
इषे	ஹெஷ	{ எங்கட்கு அன்னத்தை அடை வித்தற பொருட்டுத்
धारया	யாரயா	தாரை வாயிலாகப்
पवस्व	பவஸு	பாததிரத்தில் நிரம்புவாயாக.
रुचा	ருசா	{ (மற்றும்) உருசிதருகின்ற அன னவடிவத்தால்
गा,	மா:	கோ முதலியவைகளைச்
अभीहि	அஹி	சோவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9 கசியப் ரிஷி.

சோமமே! வேட்போர்களாற் பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட நீ, எங்களுடைய அன்னலாபத்தின பொருட்டுத் தாரையாற் பாததிரத்தில் நிறைவாயாக (மற்றும்) உருசிபுள்ள அன்ன வடிவத்தாற் பசு முதலியவைகளை யடைவாயாக.

(9)

மந்திரம் 10

3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 2
506. मन्द्रया सोम धारया वृषा पवस्व देवयुः ।

2 3 1 2 3 2
*अव्या वारेभिरस्युः ॥ 10 ॥

இருக்கு 9-6-1.

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸோம !	சோமாசமே ! நீ.
अथा	சயா	இந்த
सुकृत्या	ஸுகுத்யா	நற்கருமத்தால்
महान् सन्	மஹாந ஸந்	ஆராதிக்கப்பெற்றேனாயும்
अभ्यवर्ध्ता;	அவ்யவயத்யா:	{ தேவாகளின் பொருட்டு வளர் பவனாய்முகுதி.
मन्दान इत्	மநாந உசு	களிப்புடையோனாகியே
वृषायसे	வருஷாயஸே	இடபம்போற கததுகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—11. கவி ரிஷி.

சோமாசமே ! நீ, பிழிதன முதலிய அழகிய இந்த நற்கருமத்தால் பூசிக்கப்பட்டோனாகுதி மறறும், தேவர்களைக் குறித்துப் பெருங் களிப்புடையோனாகவே இடபம்போலாகின்றாய், அதாவது களிப்புள்ள இடபஞ் சததமிழ்கினறவாறே பிழிநெடுக்குவகால், ஏற்பத்கிற சததமிழ்கின்றாய் எனபதாம்.

(11)

மந்திரம் 12.

३१ २२ ३१ २२ ३ १२
508. अयं विचर्षणिर्हितः पवमानः सचेतति ।

३ १ २२ ३ २
हिन्वान आप्यं बृहत् ॥ १२ ॥

இருக்கு 9-62-10.

சாயம் விவஷ்டுணீஹிபுதஃ பவமானஃ ஸசேததி ।

ஹிநாந அப்யம் வுஹத் ॥

அந்வயம்.

விசர்ஷணி:, ஹித:, பவமான:, அயம் அப்யம், வுஹத், ஹிநாந:, ஸசேததி ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	விவஷ்டுணி:	விசேடமாய்க் காண்பதும்
हित	ஹித:	பாததிரத்திலிருப்பதும்
पवमान	பவமான:	சோதிகப்பபட்டது மாகிய
अयं	சாயம்	இச சோமாசமானது
आप्य	அப்யம்	நீரினுண்டாகும்

बृहत्	புர ஹக்	மிகுந்த அன்னத்தைக்
हिंवानः	ஹி ஹாநஃ	கொடுப்பதாகி (செலுத்துவதாய்)
सचेनति	ஸசெநததி	{ அனைவர்களாலும் அறியப்படுகின்றது

சாயணய பாடிம.

கண்டம்—4. இருக்கு—12. சமதக்கினி ரிஷி

சிறப்பாய்க் காண்பதுவும், பாத்திரத்தில் வரக்கப்பட்டதும், சுததப் படுத்தியதுமாகிய இச்சோமரசம், நீரிற்றேறாந்றப்பட்ட மகத்தாகிய அன்னத்தைச் செலுத்துவதாகி யாவராலும் அறியப்படுகின்றது. (12)

மந்திரம் 13.

509, १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २
प्र न इन्दो * महे तुन ऊर्मि न विभ्रदर्पसि ।

३ २ ३ २ ३ १ २
अभि देवाँ अयास्यः ॥ १३ ॥

இருக்கு 9-44-1.

பு ந ஹொ ஹொ து ந ஹிஷ்டம் ந விஸுஷ்டஸி |
அபி டேவா அயாஸ்யஃ ||

அநவயம்.

हे इन्दो !, नः, महे, तुने, प्रार्थसि, न, अयास्यः, ऊर्मि, विभ्रत्, देवान् अभि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹொ ஹொ !	நெகழ்கின்ற சோமரசமே ! நீ
नः	நஃ	எங்கட்கு
महे	மஹெ	மிகுந்த
तुने	துநெ	தனமுண்டாதற் பொருட்டு
प्रार्थसि	ப்ராஷ்டஸி	சலகத்திற செல்கின்றாய்.
न	ந	இப்போது
अयास्यः	அயாஸ்யஃ	இந்த ரிஷி
ऊर्मि	ஹிஷ்டம்	உனது அலையை
विभ्रत्	விஸுக்	தாங்கிக் கொண்டு
देवान् अभि	டேவாந் அபி	{ தேவர்களால் ஆராதித்த செல்கின்றார்

* महेतन, எனபது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—13. அயாஸ்ய ரிஷி.

இனகியோராமரசமே¹ ரீ, எங்கட்கு மிகுந்த தனலாபமாதற பொருட்டுக் கலரத்திற செலகின்றனை. இப்போது (ாண்டு நகாரம், இப்போதென்னும் பொருளில் வினாது) இந்த இருடியானவா உன்னுடைய அலைகளையேற்றுக கொண்டு² ரீ,கொண்டேய் பதிககம் செலகின்றார் (13)

மந்திரம் 14.

३ १ २ ३ २२ ३ २ ३ १ २
510. अपघ्नन् पवते मृधोऽप सोमो अराण् ।

२ ३ १ २ ३ २

गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम् ॥ १४ ॥

இருக்கு—9-61-25.

பவவாறு பவதெ ஐயொழவ வெளொகொ காராவ : |

மறாநிந்தவது நிஷ்குதம் ||

ஆந்ரியம்.

சோம¹, மூ², அபஹ்³, அராண⁴: அப, இந்ரஸ்ய, நிஷ்குத்⁵, கக்ஷந்⁶, பவதே ||

பதவுரை.

சோம:	வெளொ:	ரோமரசம்
மூ ² .	பூய:	சததுருககளைக
அபஹ்	சுவஸ்து	கொன்று
அராண ⁴ அப	காரா ³ ஸ்வ	{ அகையிலாதோரையுங் கொன்று விட்டு
இந்ரஸ்ய	இந்ரவஸ்து	இந்திரனுடைய
நிஷ்குத	நிஷ்குதம்	இடத்தை
கக்ஷந்	கக்ஷந்	அடைந்தது
பவதே	வெளொகொ	தாரைகளால் நிரம்புகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—14. அரகிய ரிஷி

ரோமரசமாவது துடைபுறுத்தும் பசைஞாகளை யொழித்துவிட்டு (கொடுக்கப்படுகிறது) ஆற்றலால் அகையறேறையுங் கொன்றுவிட்டு இந்திரனுடைய உயிர் விடாததையடைந்து நாரையால் நிரம்புகின்றது என்பதாம் (14)

நான்காவது கல்பம்

முற்றம்.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம் 5, கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம் = தேவதை, பிருகதி = சந்தம், சரம் = மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

3 9 23 92 3 9 22
511. पुनानः सोम धारयापो वसानो अर्षसि ।
9 23 9 22 3 9 2 3 9 23 92
आ रत्नधा योनिमृतस्य सीदस्युत्सो * देवो हिरण्यः ॥ १ ॥
இருக்கு—9-107-4.

வுநாநஃ ஸோம யாரயாவோ வஸானோ அர்ஷஸி ।

சூரத்யா யோ நிஹுதஸ்ய ஸீதஸ்யுத்சோ டேவோ ஹிரண்யஃ ॥

அநவயம்.

हे सोम !, पुनानः, अपः, वसानः, धारया, अर्षसि, रत्नधा, ऋतस्य, योनिं,
आसीदसि, देवः, उत्सः, हिरण्यः ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
पुनानः	வுநாநஃ	பவித்திரம் பண்ணப் பெற்ற நீ
अपः	அபஃ	வசதிவரி யென்னும் நீரைத்
वसान	வஸாநஃ	தன்னிடத்திலடக்கிக்கொண்டு
धारया	யாரயா	தாரையால்
अर्षसि	அர்ஷஸி	{ துரோண மென்னுங் கலசத்திற செல்கின்றாய்.
रत्नधा	ரத்நத்யா	{ இரமிககத்தகக தனத்தைக் கொடுக்கும் நீ
ऋतस्य	஋தஸ்ய	வேளவியின் சம்பந்தமாகிய
योनिं	யோநிஃ	இடத்தை
आसीदसि	சூஸீதஸி	அடைகின்றாய் (மற்றும்)

* देव, என்பது இருக்கு.

देव	தேவ:	பிரகாசிகுகின்ற சோமரசம்
उत्स	உத்ச:	ஒழுஞ்சுவதாய (ஒடுவதாகி)
हिरण्य	ஹிரண்ய:	{ தேவதைகட்கு இனிய செய்வ தும், இரமிககத தக்கதுமா கின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு - 1 பரததுவாசா முத்தலிய எழுவா இருபுகள்

சோமமே! சோதிகபபட்ட நீ, வசதிவரி எனனும் ஆற்றி நீரை மறைநததுகசொண்டு தாரையால் துரோண கலசத்திற செலகின்றாய அன றியும், இரமணீய தனத்திறகுவுள்ளலாகிய நீ வேளவியின் சமபந்தமாகிய இடத்தை அடைகின்றாய அஃதன்றியும், பிரகாசிகுகின்ற சோமரசம் ஒழு ஞுந தனமை புடையதாய உணமையில் தேவாகட்கு இனியதும், இரம ணீயமுமாகின்றது. (1)

மந்திரம் 2

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ २ २ २
512. परीतो पिञ्चता सुतं सोमो य उत्तमं हविः ।
३ १ २ २ ३ २ २ ३ २ ३ २ २ २ २
दधन्वां यो नर्यो अप्सु अन्तः सुषाव सोममद्रिभिः ॥ २ ॥
இருக்கு 9-107-1

வரீதொ ஷிஞ்தா ஸுதம் ஸொமோ ய உத்சம் ஹவி: ।
ததந்வா யோ நரயோ அப்சு அந்த: ஸுஷாவ ஸொமமட்ரிபி: ॥

அநவயம்

यः, सोमः, उत्तम हविः, नर्यः, यः, अप्सु अन्तः, दधन्वान्, सोम,
अद्रिभि, सुषाव, सुतं, इतः परिषिञ्चत ॥

பதவுரை.

य.	ய:	யாதொரு
सोम.	ஸொம:	சோமரசம்
उत्तम हविः	உத்சம் ஹவி:	{ தேவாகளுக்கஞ்ச சிறந்த உண வாமோ,
नर्य	நரய:	{ மனிதாக்களுக்கு இனிமை செய் வதோ,
य.	ய:	யாதொரு சோமரசம்
अप्सु अन्त	அப்சு அந்த:	நீரின நடுவிற

आपवसे	சூவவவெ	{ ஒரு முகமாயக கலசத்திற செல கினரூய
हरिः	ஹரி:	பசுமை நிறமுடைய இசசோமம்
चर्वो	அர்வோ:	{ பிழியும் பலகைகளினமீது வைக கப்பட்ட கலசத்தில,
पुरि जनः न	புரி ஜந: ந	{ ஒரு நகரத்தில் மனிதர்கள் புரு மாறு
विशत्	விசுத்	புகுகின்ற அத்தகைய நீ
वनेपु	வநெபு	மரபு பாததிரங்களில்
सदः	ஸத:	இடத்தைத்
दधिषे	தயிஷெ	தேடிக்கொண்டுள்ளாய்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருககு—3 அததிரி ரிஷி.

சோமரசமே! கறகளாற பிழிநதெடுககப்பட்ட நீ, காப்பாற்றத்தக்க கம்பளியைத் தள்ளிக்கொண்டு (மறையசு செய்துகொண்டு) ஒரு முகமாய நிரம்புவாயாக. பசுமை நிறமுடைய அசு சோமரசம், பிழியும் பலகைகளினமேலுள்ள கலசத்திற பிரவேசிக்கின்றது அத்திலுவமை. —ஒரு நகரில் சனங்கள் புருவனபோன்றெனல் அத்தகைய நீ, வனங்களில் மரத்தாற் பண்ணப்பட்ட பாததிரங்களில் இடஞ் செய்துகொண்டனை எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
514. प्र सोम देववीतये सिन्धुर्न पिप्ये अर्णसा ।

३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
अंशोः पयसा मदिरा न जागृविरच्छा कोशं मधुश्चुतम् ॥४॥

இருககு 9-107-32.

ஹ ஷோ: டேவவீதயே ஸிந்து: ந, அர்ணசா, பிப்யே, ந, மதிர:, ஜாஃவி:,
மதுச்சுதம், அங்கு: பயசா, கோசம், அச்ச ॥

அநவயம்.

हे सोम !, (त्वं) देववीतये, सिन्धुः न, अर्णसा, प्रपिप्ये, न, मदिरः, जागृविः,
मधुश्चुतं, अंशोः, पयसा, कोशं, अछ ॥

பதவுரை.

हे सोम ! ஹ ஷோ ! சோமரசமே !
(त्वं) (ஹ)
देववीतये டேவவீதயே தேவர்கள் அருந்தாதற்பொருட்டு

सिन्धु. न	ஸிஹு: ந	கடலைப்போன்று
अर्णसा	அர்ணசா	வசதிவரி, என்னும் ஆற்றுநீரால்
प्रपिच्ये	ப்ரபிவெய்யே	விருத்தியடைந்து நிறைகின்றாய்
न	ந	இவவேளை
सदिर	சதிர:	களிப்பைத் தருவோனும்
जागृवि:	ஜாஹ்வி:	{ விழித்திருக்குஞ் சீலமுள்ளவனு மாகிய நீ
मधुस्सुतं	மஹுஸூதம்	இனசுவை யொழுகுகின்ற
अंशो:	அஹ்ஸா:	{ சோமக்கொடியினுடைய துண்டு களின்
पयसा	பயஸா	நீரால்
कोशं	கொஸம்	துரோண கலசத்தை
अरुह	அஹு	அடைகின்றனை

சாயணபாடியம்

கண்டம்—5, இருக்கு—4. விசுவாமித்திர ரிஷி

சோமரசமே! நீ, தேவர்கள் அருந்துதல்பொருட்டு வந்தவரி என்னும் பெயருள்ள ஆற்று நீராத் பெருகுகின்றனை அந்நுவமை —கடல் (பல வகை) நீரால் நிறைவதுபோனெனல இதனால் நீ, சரர்கள் முதலியோராகளபோல விழித்திருக்குஞ் சீலமுடையாய் அல்லது, இப்போது விழித்திருக்குஞ் சீலமுள்ள அது, சோமரசம் ஒழுகுகின்ற சோமக்கொடியின் துண்டுகளின் நீரால் துரோணமென வழங்குவ கலசத்தை அடைகின்றது என்பதாம்.

(4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
515. सोम उ ष्वाणः सोतृभिरधिष्णुभिर्वीनाम् ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

अश्वयेव हरिता याति धारया मन्द्रया याति धारया ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-107-8.

வெஹை உ ஷ்வாண: வெஹாத்ரவிரயிஷ்ணுவிரவீநாம் ।

அஷ்வயேவ ஹரிதா யாதி ஧ாரயா மந்த்ரயா யாதி ஧ாரயா ॥

அந்வயம்.

சோதூபி:, ஸ்வா:, சோம:, அவீனா:, ஸ்நுபி:, அவியாதி, உ, அஷ்வயா இவ,

ஹரிதா, ஧ாரயா, யாதி, மந்த்ரயா, ஧ாரயா, யாதி ॥

பதவுரை.

सोमिः	வெஹி:	பிழியத்தகோகளால்
इवान	ஹாந:	பிழிநதெடுக்கப்பட்ட
सोमः	வெஹ:	சோமரசம்
अवीनां	அவிநா:	{ கம்பளியின மேலுள்ள பாத் திரங் கனிநுடைய
सुमि	சூமி:	{ மேல வாயினின்று ஒழுக்குகின்ற துளிகளால்
अधियाति	அடியபாதி	மிகச் செல்கின்றது.
उ	உ	இது பிரசித்தம்
अथया इव	அத்யயா இவ	{ பெண் குதிரையா லடைவது போல
हरिता	ஹரிதா	பசுமை நிறமாகிய
धारया	யாரயா	தாரையாற
याति	யாதி	செல்கின்றது
सन्ध्या	சந்த்யா	கனிபடைத்தருகின்ற
धारया	யாரயா	தாரையால்
याति	யாதி	கலசத்தை யடைகின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. ॐ

இரசம் பிழிவோகளாற பிழிநதெடுக்கப்பட்ட சோமரசம், மேம்பட்ட பரிசுத்தமாகிய கம்பளியின மேலுள்ள பாத் திரத்தை நன்கு அடைகின்றது. இதுபிரசித்தமெனக் குதிரைவாயிலாக அடைவது போல, பசுமை நிறை முடைய தாரையால் அடைகின்றது. கனிபடைத்தரும தாரையால் துரோண கலசத்தை யடைகின்றது. (5)

இபுவாண , எனபது பாடபேதம்.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
516. तवाहं सोम राण सख्य इन्दो दिवे दिवे ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ २ ३ ३ १ २
पुरुणि बभ्रो नि चरन्ति मामव परिधीं रतितां इहि ॥ ६ ॥

இருக்கு—9-107-29

தவாஹம் வெஹ ராரண ஸக்ய இந்ஹா லிவெ லிவெ | • •
புரூணி வஹ்ரோ நி ஷரந்தி மமவ பரிதீம் ரதிதாம் இஹி ✽

அநவயம்

சுஹஸ்த்யா, சூஜ்யமான:, சமுத்ரே, வாச், இன்வசி, பவமான, பிசஜ், வஹுல்,
புருஸ்பூஹ, ரயி, அப்யர்ஷசி ||

பதவுரை.

சுஹஸ்த்யா	ஸஹஸ்த்யா	{ அழகிய விரவினும் பிழிந்தெ தெத சோமரசமே !
சூஜ்யமான:	சூஜ்யமான:	பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட நீ
சமுத்ரே	சமுத்ரே	துரோண கலசத்தில
வாச்	வாஸம்	ஒலியைச்
இன்வசி	இன்வசி	செலுத்துகின்றாய்
பவமான!	பவமான !	சோமரசமே ! நீ
பிசஜ்	பிசஜம்	{ பொன், வெள்ளி முதலியவைக ளால் மஞ்சள நிறமும்
வஹுல்	வஹுலம்	மிகுதியானதும்
புருஸ்பூஹ்	புருஸ்பூஹம்	{ பலலோகங்களால் விருமடப்பட்ட டதுமாகிய
ரயி	ராயி	தனத்தைத்
அப்யர்ஷசி	அப்யர்ஷசி	{ துதிப்போகட்குக் கொடுக்கின் றாய்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

அழகிய விரல்களாற பிழிந்தெடுக்கப்பட்டோய்! பரிசுத்தமாகிய நீ (வானில்) அநதரிசுத்தில, அல்லது, கலசத்திற் சத்தத்தை யேவுகின்றாய். மற்றும், பவித்திரமாகிய சோமரசமே! நீ பொன், வெள்ளி முதலியவைக ளால் மஞ்சள நிறமுடையதும், பலரால் மிகப் பிரியப்படத் தக்கதுமாகிய தனத்தைத் துதிப்போகட்குக் கொடுப்பாயாக எனபதாம். (7)

மந்திரம் 8.

3 9 22 3 2 3 9 2 3 2 3 9 2
518. अभि सोमास आयवः पवन्ते मद्यं मदम् ।

3 9 3 22 3 9 2 3 9 2 3 9 2

समुद्रस्या * धि विष्टपे मनीषिणो † मत्सरासो मदच्युतः ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-207-14

* अधिविष्टपि, † मत्सरासः सविंद, எனபன இருக்கு.

சுவி ஹோராவ சுயவஃ பவஞ்சே உஜ்ஞம் உஜ்ஞம் |
 ஸுஜ்ஞவாயி விஷ்ணு வெ உஜ்ஞினொ உதாராவொ உஜ்ஞம்து ||

அந்வயம்.

ஆயவஃ, மனிஷிணஃ, மத்சராசஃ, மத்ச்யுதஃ, சோமாசஃ, சமுத்ரஸ்ய, அபி விஷ்டே,
 மத்யம், மதம், அபி பவந்தே ||

பதவுரை.

ஆயவஃ	சூயவஃ	செலலுஞ் சீலமுடையதும்
மனிஷிணஃ	உஜ்ஞினஃ	மனதிறகுத தலைமையானதும்
மத்சராசஃ	உதாராவஃ	சளிப்பைத் தருவதும்
மத்ச்யுதஃ	உஜ்ஞம்து	{ களிப்பைத் தரும் இரசத்தைப் பொங்கச் செயவதுமாகிய
சோமாசஃ	ஹோராவஃ	சோமரசமானது,
சமுத்ரஸ்ய	ஸுஜ்ஞவாயி	கலசத்தின்
அபி விஷ்டே	சுவி விஷ்ணு வெ	மேறபுறத்தில
மத்யம்	உஜ்ஞம்	களிப்புண்டாகும்
மதம்	உஜ்ஞம்	தனது இரசத்தைப்
அபி பவந்தே	சுவி பவஞ்சே	{ பலவகையாய் வெளிப்படுத்து கின்றது

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருசகு—8. விசுவாமித்திர ரிஷி.

செலலுஞ் சீலமுள்ள சோமம், களிப்பைத் தரும் தனது இரசத்தை நாறபுறத்தும் வெளிப்படுத்துகின்றது. யாண்டெனின? கூறப்படுகின்றது. அநதரிசுத்தின்மேல், அல்லது, கலசத்தின் மேறபுறத்தில. (பவித் திரமாகிய இடத்தில வெளிப்படுத்துகின்றது என முடிக்க) எத்தனமைத் தானது எனின? மனத்தைச் செலுத்துவது. களிப்பைத் தருவது. இரசத்தைக் கொதிக்கச் செய்வது. (இத்தனமைய சோமக்கொடி இரசத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது என்பது திரண்ட பொருள்) (8)

மந்திரம் 9.

3 1 2 3 1 2 3 2 3 2 3 2
 519. पुनानः सोम जागृविरव्या वारैः परि प्रियः ।

3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2
 त्वं विप्रो अभवौऽङ्गिरस्तम मध्वा यज्ञं मिमिक्षणः ॥ ९ ॥

மந்திரம் 10.

9 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 2
520. इन्द्राय पवते मदः सोमो मरुत्वते सुतः ।

2 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2

सहस्रधारो अत्यव्यमर्षति तमीं मृजन्त्यायवः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-107-17.

ஐந்ருாய பவதெ உடிஃ ஸொமோ மரூகுவதெ ஸுதஃ |
ஸஹஸ்ரயாரொ சத்யவ்ஷதி தமீம் ம்ரஜன்டியாவஃ ||

அநவயம்.

மடஃ, சுத, சோமஃ, மரூவதெ, இந்ருாய, பவதெ, ஸஹஸ்தாரஃ, அவ்ய், அத்யர்ஷதி,
ஆயவஃ, த இம், ம்ரஜந்தி ||

பதவுரை.

மட.	உடிஃ	களிப்பைத தருகின்றதும்
சுத	ஸுதஃ	பிழியப்பட்டதுமாகிய
சோம	ஸொமஃ	சோமரசம்
மரூவதெ	மரூகுவதெ	{ (வாயு தேவதையினோடு) மருத துக்கினோடு கூடிய
இந்ருாய	ஐந்ருாய	இந்திரன் பொருட்பு
பவதெ	பவதெ	{ பாததிரத்தில் நிரம்புகின்றது (பின்னா)
ஸஹஸ்தார.	ஸஹஸ்ர யாரஃ	{ ஆயிரம் தாரையினோடு கூடிய சோமரசம்
அவ்ய்	அவ்யம்	கம்பனியைக்கொண்டு
அத்யர்ஷதி	சத்யவ்ஷதி	வடித்தெடுக்கப்படுகின்றது.
ஆயவ.	ஆயவஃ	வேட்கு மனிதர்கள்
த இம் ம்ரஜந்தி	தம் ம்ரஜந்தி	{ அத்தகைய இதைச் சுத்தப்படுத்த துகின்றார்கள்

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10 சமதக்கினி ரிஷி.

களிப்பைத தருவதும், பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம், வாயுதேவ
தையினோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்பு பாததிரத்தில் நிரம்புகின்றது
பின்னா, அளவற்ற தாரையினோடு கூடிய சோமரசம், கம்பனியால் மிகச்
சுத்தப்படுத்தப்படுகின்றது. அச்சோமரசத்தை, வேட்கு மனிதர்கள்
வடித்திரஞ் செய்கின்றார்கள் எனபதாம்.

(10)

மந்திரம் 11.

521. ^{१२} ^३ ^{१२} ^१ ^{२२३} ^{१२} ^१
 பவஸ்வ * வாஜஸாதமோ஽பி வித்வானி † வார்யா ।

^१ ^२ ^३ ^१ ^२ ^२ ^३ ^२
 த்வஃ § சமுத்ர: ப்ரதமே விதமந் தேவேப்ய: சோம மத்சர: || ११ ||

9-107-23.

பவஸ்வ வாஜஸாதமோ஽பி வித்வானி வார்யா ।

சுவம் ஸஜுஹ: ப்ரதமே விதமந் தேவேப்ய: சோம மத்சர: ||

அநவயம்

ஹே சோம!, வித்வானி, வார்யா, அபி, வாஜஸாதம:, பவஸ்வ, தேவேப்ய:, மத்சர.,
 சமுத்ர:, விதமந் த்வம், ப்ரதமே ||

பதவுரை.

ஹே சோம!	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
வித்வானி	வித்வானி	எல்லாத
வார்யா	வார்யா	தோததிரநகலோபும
அபி	அபி	குறியாகக்கொண்டு
வாஜஸாதம.	வாஜஸாதம:	மிக அனனங் கொடுக்கின்ற நீ
பவஸ்வ	பவஸ்வ	ஒழுகுவாயாக
தேவேப்ய.	தேவேப்ய:	(சோம!) தேவாகட்கு
மத்சர:	மத்சர:	கனிப்புண்டாகக்குவோனும்
சமுத்ர.	சமுத்ர:	திருபதி செய்பவனும்
விதமந் த்வம்	விதமந் த்வம்	{ விசேடமாயப் பரிபாலிப்பவனு மாகிய நீ
ப்ரதமே	ப்ரதமே	{ சிறந்த வேளவியில், தேவாகளின் பொருட்டுப் பாததிரததில் நிறைவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—11. வசிட்ட ரிஷி.

சோமமே! தோததிரநகலெல்லாவற்றையுந் குறியாகக்கொண்டு அன
 னங் கொடுப்பதற் சிறந்தோனாகிய நீ (பாண்டததில்) நிரம்புவாயாக. சோம
 ரசமே! தேவாகட்கு கனிப்புண்டாகக்குவோனும், திருபதி பண்ணிவைக்குந்
 சீலனும், பரிபாலிகுந் தனமையனுமாகிய நீ, முக்கியமாகிய வேளவியில்
 தேவாகளின் பொருட்டு (பாண்டததில்) நிறைவாயாக. (11)

* வாஜஸாதமே, † காவ்யா, § சமுத்ர, எனபன இருக்கு.

மந்திரம் 12.

9 2 3 2 3 2 3 9 2
522. पवमाना असृक्षत पवित्रमति धारया ।

3 9 2 3 9 2 3 9 2 2 3 2 3 9 2 2
मरुत्वन्तो मत्सरा इन्द्रिया हया मेधामभि प्रयांसिच ॥ १२ ॥

9-107-25.

வவமானா அசுக்ஷத பவித்ரமதி தாரயா ।

மரூக்ஷனோ மத்ஸரா இந்ரியா ஹயா மெயாமபி ப்ரயாஸிசு ॥

அநவயம்.

மரூத்வந்த், மத்ஸரா, இந்ரியா, மெயா, ப்ரயாஸிசு, அபி, ஹயா, பவமானா,
தாரயா, பவித்ரம், அசுக்ஷத ॥

பதவுரை.

மரூத்வந்த்	மரூக்ஷனா:	{ மருக்துருகளு (வாபுதேவதை கரு) டன கூடியதும்,
மத்ஸரா;	மத்ஸரா:	கனிப்பைக கொடுப்பதும்
இந்ரியா:	இந்ரியா:	இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
மெயா	மெயா	துதியையும்
ப்ரயாஸிசு	ப்ரயாஸிசு	அன்னததையும்
அபி	அபி	{ குறியாகக்கொண்டு (அதாவது துதிப்போககு அன்னம் கொடுத்ததம் பொருட்டு)
ஹயா:	ஹயா:	வேளவியிற் செல்வதுமாகிய
பவமானா:	வவமானா:	சோமரசம்,
தாரயா	தாரயா	தனது தாரையால்
பவித்ரம் அதி	பவித்ரம் அதி	{ மிகப் புனிதமாய் பவித்திரத் தைக கடந்து
அசுக்ஷத	அசுக்ஷத	கீழே ஒழுகுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—12.

பவித்திரமாகிய சோமரசம் தனது தாரையால் பவித்திரத்தை அதாவது
வடிக்கும் ஆடையைக் கடந்து ஒழுகுகின்றது. எத்தனமையதெனின?

மருததுத தேவதைகளோடு கூடியதும், களிப்பைத் தருவதும், இந்திரனுக் குரியதுமாம். (இத்தனமைய சோமரசம்) துதியையும், அன்னத்தையுங் குறித்து, அல்லது, துதிப்போகடகு இவ்விரண்டையுஞ் செய்தற பொருடும், வேளவியிற் செல்கின்றது என்பதாம். (12)

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—5. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களுலானது.

சோமம் = தேவதை. திருத்தும், சந்தம். சுரம் = தைவதம்.

மந்திரம் 1.

523. १ २२३ २३ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १ २२
प्र तु द्रव परि कोशं निषीद नृभिः पुनानो अभि वाजमर्ष ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बर्हीरशनाभिर्नयन्ति॥१॥

அ து ட்ரவ பரி கொஷம் நிஷீத ந்ரபி: புநானோ அபி வாஜமர்ஷ

[வாஜமர்ஷ ।

அசுவம் ந த்வா வாஜினம் மர்ஜயந்தோ: அசா பர்ஹீரஸநாபிர்நயந்தி॥

அநவயம்.

हे सोम !, तु, प्रद्रव, कोश परिनिषीद, नृभिः, पुनानः, वाजं, अश्वमर्ष,

वाजिनं अश्व न, त्वा, मर्जयन्तः, प्रतिरशनाभिः, बर्हि अच्छ नयन्ति ॥ -

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ
तु	து	விரைவில்
प्रद्व	புட்வ	வந்து சோவாயாக.
कोश परिनिषीद	கொஸம் பரிநிஷீடி	கலசத்தில நிலைப்பாயாக.
मृभि	மூபி:	வேட்கு மனிதர்களாற
पुनानः	புநாந:	{ பவித்திரம் பண்ணப்பட்டோ யை
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தைக்
अभ्यर्षं	அப்யர்ஷம்	கொடுப்பாயாக.
वाजिन अश्व न	வாஜினம் அஸுவம் ந	{ ஆற்றலுடைய குதிரையைப் போல
त्वां	த்வாம்	உண்ணைப்
मर्जयन्त	மர்ஜயந்த:	{ பரிசுத்தஞ் செய்கின்ற நீவட் போ முதலியோர்கள்
प्रति रशनाभिः	புதி ரஸநாபி:	(தமது) நீண்ட விரல்களால்
बहिं अश्व नयन्ति	பஹிஷம் அஸுவம் நயந்தி	{ வேளவியில் இனிது கொண்டு போய்ச் சோகுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. உசனா ரிஷி.

சோமரசமே! வேகமாய் (இதில்) வந்து சேர்வாயாக, வந்து துரோண கலசத்தில நிலைப்பாயாக. வேளவித தலைவர்களாற பூசிக்கப்பட்டோனாய் வேள்வித தலைவனைக் குறித்து அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக அல்லது, போரைக் கொடுப்பாயாக (போரில் வெற்றி யடையச் செய்வாயாக என பது கருதது.) ஆற்றலுடைய குதிரையைச் சுந்தப்படுத்துவதுபோல் பரிசுத்தஞ் செய்கின்ற வேட்போ முதலியோர்கள் வேளவியைக் குறித்து, கயிறுபோல நீண்ட விரல்களாற கொண்டுபோகின்றார்கள் எனபதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २२३ १२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
524. प्र काव्यमुशनेव ब्रुवाणो देवो देवानां जनिमा विवक्ति ।

१ २३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

• • महिव्रतः शुचिबन्धु. पातकः पदा वराहो अभ्येति रेभन् ॥ २ ॥

இருக்கு 9-97-7.

ஐ காவு உஸநெவ ஸுவாணொ ஷெவொ ஷெவாநாஃ ஜநிஹ
[விவக்ரி |
உஹிவ்ருத் ஸுமிஸநுஃ வாவகஃ வடிவாராஹொ சுஹெதி
[ரொஹநு ||

அங்வயம்.

उशना इव, देवः, काव्यं, ब्रुवाणः, देवानां, जनिमा, प्रविवक्ति, महिब्रतः,
शुचिवन्धुः, पावकः, वराहः, रेभन्, पदा, अभ्येति ||

பதவுரை.

उशना इव	உஸநா ஐவ	{ உசுனா (சுககிரன்) எனனும பெயருள்ள ரிஷியைப்போல
देव.	ஷெவஃ	துதிக்கின்றவன்
काव्यं	காவ்யம்	தோத்திரத்ததைச
ब्रुवाण	ஸ்ருவாணஃ	சொல்லிக்கொண்டு
देवानां	ஷெவாநாஃ	{ இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய
जनिमा	ஜநிமா	அவதாரங்களை
प्रविवक्ति	ப்ரவிவக்ரி	{ நன்கு அலங்கரித்துக் கூறுகின்றான்.
महिब्रतः	மஹிவ்ருத்	மிகுந்த கருமமுடையதும்,
शुचिवन्धु.	ஸுமிஸநுஃ	ஒளிநுட கிரணமுடையதும்
पावक	வாவகஃ	பவித்திரஞ் செய்வதும்
वराह.	வராஹஃ	{ நற்றினத்திற தேடியதுமாகிய சோமரசம்
रेभन्	ரொஹநு	ஒலித்துக்கொண்டு
पदा	படா	பாததிரத்திற
अभ्येति	அஹெதி	சோகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2. விருஷகணோ வாகித ரிஷி

(சுககிரன்) உசுனா, எனனும இருடியைப்போல தோத்திரஞ் சொல்கின்ற துதிப்போராகிய இந்த விருஷகணா எனனும பெயருள்ள இருடியானவா, இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் அவதாரங்களை இனிது கூறுகின்றாரா அநேக கருமங்களை யுடையதும், சத்தருக்களின் ஒளிகளை யுடையதும், அல்லது, மிக விளங்குகின்ற பிரகாசமுடையதும், பாவத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதும், மேம்பட்ட நாளிற பிழியப்பட்டது (மேம்பட்ட நாள அரண் நாள) மாகிய சோமரசமானது ஒலி செய்துகொண்டு பாததிரமாக

யடைகின்றது, அல்லது, ஒரு வராகம் (பன்றி) காலாற பூமியைக் கெல்லிக்
கொண்டு கத்துகின்றதுபோல ஒலித்துக்கொண்டு பாதிரத்திற செல
வின்றது என்பதுமா? (2)

மந்திரம் 3.

525. ^{3 9 22 3 9 22 3 9 22 3 9 22 3 9 22} तिस्रो वाच ईरयति प्र वहिर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम् ।
^{9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2} गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः॥

இருக்கு 9-97-34.

திஸ்ரோ வாச ஈராயதி ப்ரவஹிஃதஸ்ய ஸீதிம் ப்ரஹ்ணோ
[உந்ஷாடி]

மாவோ யன்கி மாவதிம் ப்ரஹ்ணாஃ ஸோமம் யன்கி உதயோ
[வாவஸாநாஃ]

அநவயம்.

வஹி, திசு, வாச, ஈரயதி, ஋தஸ்ய, ஧ீதி, ப்ரஹ்ண, மனீஷா, கோபதி, மாவ:
யன்கி, ப்ரஹ்ணா, வாவஸா, மதய, சோம யன்கி ॥

பதவுரை.

வஹி:	வஹி:	{ அஹியை (தேவ உணவை)த் தாங்குகின்ற வேளவித நிலை வன
திசு: வாச:	திஸ்ரோ வாச:	{ இருக்கு, யசா, சாமம் என்னு மூன்று துதிகளையுள்
ஈரயதி	ஈராயதி	{ செலுத்துகின்றன. (சொல்கின்ற ருன.)
஋தஸ்ய	ஈதஸ்ய	வேளவியைத்
஧ீதி	ஸீதிம்	தாங்குகின்ற
ப்ரஹ்ண	ப்ரஹ்ண:	{ மகத்தாகிய சோமரசத்தைப்பற்றி றிய
மனீஷா	உந்ஷாடி	மங்கள வாசனைகளைக் கூறுகின்றன.
கோபதி மாவ யதி	மாவதிம் மாவ: யன்கி	{ இப்பத்தினருகிற பசுக்கள் போ மாறு
ப்ரஹ்ணா:	ப்ரஹ்ணா:	{ கேட்கின்றவைகளான கோக்கள் செல்கின்றன.
வாவஸா:	வாவஸாநா:	அன்புடைய
மதய	உதய:	துதியாளர்களும்
சோமம் யன்கி	ஸோமம் யன்கி	{ சோமரசத்திற்கருகிலுள்ள துதிப்ப தருஞ் சொல்கின்றார்கள்.

சாமன் பாடியம்.

கண்டம்—6 இருசு—3 பரசா ரிஷி

அவியைத் தாங்கி சென் னெனவிக் தலைவன, ிருகு, எசுர, சாட
மாகிய மூன்று துதிநிபுரு சொகினுன் அனாபே, வேளவியைத்
தாங்குகின்ற மகத்தாகிய சோமாசுதனை சடபந்மான் உட்கன் வாகையுரு
சொகினுன் அனாபே, சோகன் ஓடபநதி பசரு, போவனபோனபு,
கோககட கு இறைவனாகிய சோமாசுதைக கேடங்கோணநி பசுக்கன் தமது
பாலா லாராதித்தந்பொருட்கு சொகினுன் அவவாபே, விருமபுகின்ற
துதியாளாகளும் துதிப்பதற்குச் சோமாசுதைத் தடைகினுராகள் என
பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

526. ३ २ ३ २ ३ १ ० ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अस्य प्रेषा हेमना पूयमानो देवो देवेभिः समपृक्त रसम् ।
३ ० ३ ० ३ १ ० ३ १ ० ३ ० ३ १ ० ३ ० १ २
सुतः पवित्रं पर्येति रेभन्मिमेव सद्यः पशुमन्ति होता ॥ ४ ॥

இருசு 9-97-1.

சுவஸூ ப்ரேஷா ஹேமநா வபுயமானோ டேவோ டேவெபி:
[ஹேவ்யகூ ரஸம் ।
ஸுத: வவித்ரும் வப்யெஹி ரௌநிதேவ ஸத: வஸுமந்தி
[ஹோதா ॥

அநவயம்.

अस्य, प्रेषा, हेमना, पूयमानः, देवः, रसः, देवेभिः, समपृक्तः, सुतः,
होता मिता, पशुमन्ति सद्य इव, रेभन्, पवित्र पर्येति ॥

பதவுரை.

अस्वा	சுவஸூ	இசு சோமாசுதைதச
प्रेषा	ப்ரேஷா	செலுத்ததுவதாகிய
हेमना	ஹேமநா	திரவியத்தால
पूयमानः	வபுயமான:	பவித்திரமாக்கப்பட
देव	டேவ:	திவய சோமக்கொடியானது
रसं	ரஸம்	தனது இரசத்திற்குத்
देवेभि	டேவெபி:	தேவர்களோடு
समपृक्त	ஸமப்யகூ	{சமபநதமுண்டாமாது *செய்கின றது. (பினனா)

सुत	ஸுத:	பிழியப்பட்ட சோமரசம்
होता भिता	ஹோதா ஹிதா	{ தேவர்களை யழைக்கும் வேளவி யாளர்கள்
पशुमन्ति सद्य इव	பசுமன்தி ஸத ஐவ	{ பசுகளுள்ள வேளவிச சாலையை யடைவதுபோல
रेभन्	ரெஹந்	ஒலிததுகொண்டு
पवित्र पर्येति	பவித்ரம் பரெயேதி	{ பவித்திரமாகிய கம்பளியை யடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4 வசிட்ட ரிஷி

இச சோமரசத்தை ஏவுவதாகிய தங்கத்தாற் பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட தும், (பொன்னாலாகிய விரலணி முதலியவைகளையுடைய கைகளாற் பிழிந் தெடுக்கப்படுதலின் பொன் சம்பந்தமுடையது சோமம்) பிரதாசமுள்ளதா மாகிய அத்தையை சோமம்கொடி, தன்ன இரசத்தைத் தேவர்களுடன் சம்பந்தப்படுத்துகின்றது பின்னா, பிழிந்த சோமரசம் ஒலியிட்டுக்கொண்டு பவித்திரமாகிய பாததிரத்தை யடைகின்றது எதைப்போலெனின்? தேவா களை யழைக்கின் வேளவியாளர்சாள், பசுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற வேள விச சாலையை யடைவது போல (ஒலியிட்டுக்கொண்டு செல்கின்றதென முடிக்க)

(1)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
527. सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः ।

३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ २
जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितोत विष्णोः ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-99-5.

ஹோமஃ பவதெ ஜநிதா உதீநாம் ஜநிதா ஹிவொ ஜநிதா

[புரயிவூஃ ।

ஜநிதாஹெஜநிதா ஸூர்யஸ்ய ஜநிதெந்ரஸ்ய ஜநிதோத விஷ்ணோஃ ॥

[விஷ்ணோஃ ॥

அநவயம்.

மூதினாம், ஜனிதா, दिवः, ஜனிதா, पृथिव्याः, ஜனிதா, अग्नेः, ஜனிதா, सूर्यस्य,

• •

ஜனிதா, इन्द्रस्य, ஜனிதா, उत्त, विष्णोः ஜனிதா, सोमः पवते ॥

பதவுரை

मतीनां	உதீநாஃ	புத்தியை
जनिता	ஜநிதா	உண்டாகருவதும்,
दिव	திவ:	வானுலகைத்
जनिता	ஜநிதா	தோற்றவிபபதும்,
पृथिव्या.	புரூபிவ்யா:	பிருதிவியைப் (தரையை)
जनिता	ஜநிதா	பர்பரிபபதும்,
अग्ने	அஹே:	அக்கினியைப்
जनिता	ஜநிதா	பிரகாசிப்பிபபதும்
सूर्यस्य	ஸூரியஸ்ய	{ எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தும் இரவியையுந்
जनिता	ஜநிதா	திருபதி செய்வதும்,
इन्द्रस्य	இந்திரஸ்ய	இந்திரனுக்குக்
जनिता	ஜநிதா	சனிப்பைக் கொடுப்பதும்,
उत्त	உத	மற்றும்,
विष्णो	விஷ்ணு:	வியாபகமாகிய தேவனைத்
जनिता	ஜநிதா	திருபதி செய்விப்பதமாகிய
सोम	ஸோம:	சோமரசம்
पवते	பவதெ	பாத்திரத்திற் செல்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—5 பிரதான ரிஷி.

பிழியப்பட்ட சோமரசம் பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது எவ வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? புத்தியை, அல்லது, மனனம் பண்ணத்தக்கதாகிய துதியை உண்டாகருவது அன்றியும், வானுலகைத் தோற்றவிபபதும், அவ்வாறே, தரையைக் காப்பாற்றுவதும், அக்கினியைப் பிரகாசிப்பிபபதும், எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துகின்ற இரவியையுந் திருபதி செய்வதும், இந்திரனுக்குக் சனிப்பை யுண்டாகருவதும், இன்னும், வியாபகமாவதுமாம் இவ்வனைத்துஞ் சோமரசம் பிழியுமிடத்து உண்டாகின்றன. (ஆதலின்) சோமரசத்தாலேயே தேவர்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றார்கள் எனபது பொருள்.

(5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
528. अभि त्रिष्टं वृषणं वयोधामङ्गोष्णिमवावशन्त वाणीः ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
वना वसानो वरुणो न सिन्धुर्विरत्नधा दयते वाय्याणि ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-90-2 -

சுவி த்ரிவ்ரஷ்டம் வ்ருஷணம் வயொயா உஜ்ஜாஷிணவாவரண

[வாணீ: |

வநா வஸாநொ வரூணொ ந வநிஸூவிபூரத்யா டயதெ

[வாயபூராணி ||

அநவயம

त्रिपृष्ठं, वृषण, वयोधां, अङ्गोषिण, वाणीः अवावशन्त, वनाः, वसानः,
सिन्धुः, वरुणः न, रत्नधा, वार्याणि, विदयते ॥

பதவுரை

त्रिपृष्ठं	த்ரிவ்ரஷ்டம்	{ மூன்று வேளவிகளை, அல்லது, மூன்றிடங்களை யுடையதும்,
वृषणं	வ்ருஷணம்	விரும்பியதைக கொடுப்பதும்,
वयोधां	வயொயாம்	அன்னங் கொடுப்பதும்
अङ्गोषिण	சுஜ்ஜாஷிணம்	{ ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசததை,
वाणी. अवावशन्त	வாணீ: சுவாவரண	{ தோத்திரமாகிய வாக்ருகள விரும்புகின்றன
वनाः	வநா:	நீரை
वसान.	வஸாந:	மறைத்துக்கொண்டு
सिन्धु	வநிஸூ:	நீரைத் தாங்குகின்ற
वरुण न	வரூண: ந	வருணன் போல்,
रत्नधा	ரத்நத்யா	{ இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமம் (துதிப்போகட்கு)
वार्याणि	வாயபூராணி	தனங்களை
विदयते	விடியதெ	நன்கு கொடுக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6, இருக்கு—6 வசிட்ட ரிஷி.

துரோண கலச முதலிய மூன்றிடங்களை யுடையதும், அல்லது, மூன்று வேளவிகளை யுடையதும், விரும்பியதைப் பெய்வதும், அன்னமளிப்பதும், ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசததை, தோத்திரமாகிய வாக்ருகளை விரும்புகின்றன. ஒலியிடுகின்றன என்பதுமது நீரை மறைத்துக்கொண்டு நீரைத் தாங்குகின்ற வருணன், அதாவது நீரைப் பொழிவிப்போன சூழ்நத பிரதேசங்களை மறைக்கின்றதுபோன்று, (மறை பெய்விப்பதுபோன்று) இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமரசம், துதிப்போகட்குத் தனங்களைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. பராசர ரிஷி

சமுத்திரத்திலினறும் நீர நெகிழ்கின்றதாமாதலின் கடல நீரெனப்
பட்டது. அதைப் (நீரை) பொழிவதும், வேனவியைப் பரிபாலிப்பதுமாகிய
சோமம், விரிந்த நீரை விசேடமாய்த தாங்குகின்றதும், புனிதமானதும்,
நித்தியமும், நின்றதும், அழியாததுமாகிய அநதரிசுத்ததிலும், வானுக்குக்
கீழிடத்தும் பிரசைசுகளை புண்புண்பணிகொண்டு எல்லாவற்றையுங் கடந்
திருக்கின்றது (மற்றும் எத்தனைய சோமமெனின?) விரும்பியவைக
ளைக் கொடுக்கத் தக்கதும், பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதுமாமெனக்.

(7)

மந்திரம் 8.

92 3 2323 9 23 23 92 392 31
530. कनिकन्ति हरिसृज्यमानः सीदन् वनस्य जठरे पुनानः ।
9239 2 323 9 23 39 2 392
नृभिर्यतः कृणुते निर्णिजं गामतो मतिं जनयत स्वधामिः ॥८॥

(இருக்கு 9-15-1

கனிக்ருக்தி ஹரிசராவ்ஜஜ்யமானஃ வீதந் வநவ்ய ஜ஠ரெ வுநானஃ |
நுபிரயதஃ க்ருணுதெ மிணி ஜஜ் மாதெதா கதி ஜநயத
[வ்யுபாமிஃ ॥

அங்வயம்.

आसृज्यमानः, हरिः, कनिकन्ति, पुनानः, वनस्य जठरे, सीदन्, नृभिः, यतः,
गामतः, निर्णिजं, कृणुते, स्वधामिः, मतिं, जनयत ॥

பதவுரை

आसृज्यमानः	சுவ்ஜஜ்யமானஃ	{ எல்லா வகையானும் பாண்டுப் பிழிந்தெடுத்ததும்,
हरिः	ஹரிஃ	{ பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமம்
कनिकन्ति	கனிக்ருக்தி	{ மீண்டுப் மீண்டுந் சத்தமிடுகின்றது
पुनानः	வுநானஃ	பவித்திரமானதும்,
वनस्य	வநவ்ய	{ போற்றத் தக்கதுமாகிய துரோண கலசத்தின்
जठरे	ஜ஠ரெ	உள்ளில்

சீடந்	ஸீடிந்	{ இருந்தகொண்டு, (சத்தமிழ் கின்றதெனச்.)
நுமி;	நுமி:	வேட்போகளால்
யத:	யத:	எதன்பொருட்டு
காமத:	காமத:	{ ஆவின பால முதலியவைகளால் மறைக்கப்பட்டு
நிமிஜ	நிமிஜஃ	தனது சத்த வடிவத்தை,
கூருதே	கூருதே	{ கிரக முதலியவைகளில் உண் டாக்குகின்றதோ, அக்காரணத் தால் சோமரசத்தின்பொருட்டு
ஸ்வாமி	ஸ்வாமி:	அவிகளுடன்
மதி	மதி:	தோத்திரத்தையும்
கனயத	கனயத	உண்டாகச் செயலாகவாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. பிரகண்வ ரிஷி.

எல்லா வகையானும் இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும், பசுமை நிற முடையதுமாகிய சோமரசம், மறித்தும் மறித்தும் ஒலியிடுகின்றது. அவ்வாறே, துதிக்கத்தக்க இத துரோணகலசத்தினுள்ளிலிருந்துகொண்டுஞ் சூதமிழ்கின்றது. அன்றியும், கருமத்தை வசூககின்ற வேட்போர்களால் கடடுப்படுத்தப்பட்ட (அடக்கப்பட்ட) சோமரசம், கோ விகாரமாகிய பால் முகவியவற்றை மறைத்துக்கொண்டு, கிருகமுதலியவைகளில் (உரலோத்த மரப்பாததிரங்களில்) தனது சுத்த வடிவத்தை யுண்டாக்குகின்றது. இத் தூல சோமரசத்தின் பொருடும், துதியாளர்கள் அவிகளுடன் மதிககத்தக்க தோத்திரத்தைச் செய்வனனா. அல்லது, துதிப்போர்களே! நீவிர, இச் சோமரசத்தின் பொருடும் துதி செயவிர்களாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

531. एष स्य ते मधुमांथं इन्द्र सोमो * वृषा वृष्णः परि पवित्रे अक्षाः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ २
† सहस्रदाः शतदा भूरिदावा शश्वत्तमं बहिरा वाज्यस्थात् ॥९॥

இருககு 9-78-4.

வளவு வு தெ உயர்தா னந், னொனொ வுஷா வுஷ_ண வரிவவி
[தெ சுகஷா: |

வஹஸுதாஸதா ஹசுரிதாவாஸஸுதஃ வஹிபுரா வாஜுவாஸு||

* वृषा वृष्णो, † सहस्रना शतरा, ७७७७७७

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, वृष्णः, ते, एषः स्यः सोमः, मधुमान्, वृषा, पवित्रे, पर्यक्षाः,
सहस्रदाः, शतदाः, भूरिदावा, वाजी, शश्वत्तम, बर्हिः, अस्थात् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஐந்த்ர !	இந்திரன் !
वृष्णः	வ்ருஷ்ண :	{ மன வேடனையை நிறையச் செய்த கின்ற
ते	தே	உனக்கு
एषः स्यः सोम.	ஏஷஃ வஸ்ய ஸோம :	இந்தனைய அநீசோமரதம்
मधुमान्	மதமோந்	இனையவையோடு கூடியதும்
वृषा	வ்ருஷா	{ (வேண்டியதும்) பொழிகின்ற தாமாகிய
पवित्रे	பவத்ரி	{ பவத்திரமென ஹம் பாந்திரத தில்
पर्यक्षाः	பரயக்ஷா :	ஒழுக்குகின்றன.
सहस्रदाः	ஸஹஸ்ரதா :	{ அநீசக கணக்காகத் தனங் கொ டுப்பதும்
शतदाः	சததா :	{ ஆநீசக கணக்காகத் தனங் கொ டுப்பதும்
भूरिदावा	ஹ்ரிதாவா	{ அநீசக வரையாகத் தனங் கொ டுப்பதும்
वाजी	வாஜீ	ஆற்றினவள அமாகிய சோமரதம்
शश्वत्तमं	சஸ்வத்தம்	மிகப் பழைய
बर्हिः	பஹி :	வேளனிதில்
अस्थात्	அஸ்தா	நிலைநிற்குகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. உசனா ரிஷி.

இந்திர ! மனவிருப்பைப் பொழிகின்ற உனக்கு, இனையவையோடு கூடியதும், விருப்பியவற்றைப் பெயவதுமாகிய இந்நீசோமரதம் பவத்திரமென ஹம் பாண்டதில் ஒழுக்குகின்றன அதுவே, அநீசக கணக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும், தூற்றுக கணக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும், அளவிலாது கொடுப்பதுமாம். அதினின்றும் மிகுதியாகவுங் ஆற்றலுள்ள சோமரதம் மிகப் பழைய வேளனியைக் குறித்து நிலைநிற்குகின்றன.

(9)

.. குறிப்பு — சாயண மூலத்திலுள்ள, தே, எனவும் ஆறாம் வேற்றுமை, உனக்கு, என நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளில் நின்றன.

மந்திரம் 10.

92 3 92 3 2 3 9 2 3 2 3 2 2
 532. पवस्व सोम मधुमांश् ऋतावापो वसानो अधि सानो अव्ये ।
 23 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
 अव द्रोणानि घृतवन्ति *रोह मदिन्तमो मत्सर इन्द्रपानः ॥
 இருக்கு 9-96-13.

வவஸு வொஃ உயுஃ ஐதாவாவொ வவாநொ சுயிவாநொ
 [சுவெ
 சுவ ட்ரோணாநி வுதவநி ரொஹ உதினொ உதூர் உருவாந்||

அநவயம்

हे सोम !, मधुमान्, ऋतावा, अपः, वसानः, अधि, सानो, अव्ये, पवस्व,
 मदिन्तमः, इन्द्रपान , मत्सरः, घृतवन्ति, द्रोणानि, अवरोह ॥

பதவுரை

हे सोम !	ஹ வொஃ !	சோமரசுமே !
मधुमान्	உயுஃநா	இனசுவையோடு கூடிய நீ
ऋतावा	ஐதாவா	சத்தியமாகிய
अपः	சுவ:	வசதிவரி எனனு'ம ஆற்றுகிற
वसान.	வவாந்:	மறைத்துக்கொண்டு
अधि	சுயி	மிகச்
सानो	வாநொ	சிறந்த
अव्ये	சுவெ	பவித்திரமாகிய கம்பனியில்
पवस्व	வவஸு	ஒழுக்குவாயாக (பினனா)
मदिन्तमः	உதின:	{ மிகுந்த மதத்தை யுண்டாககு கின்ற
मत्सरः	உதூர்:	களிப்பைத் தருளு சோமரசம்
इन्द्रपान.	உருவாந்:	இந்திரன் அருந்துதற்குரிய
घृतवन्ति	வுதவநி	நீருடைய
द्रोणानि	ட்ரோணாநி	துரோண கலசங்களை
अवरोह	சுவரொஹ	அடைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—10 பிரதாசன ரிஷி.

சோமரசமே! இனசவையோடு கூடிய, நீ, வசதிவரி எனனும் நீரை மறைத்துக்கொண்டு, மிக உயர்ந்த கம்பளி யென்னும் பவித்திரமாகிய விடத்தில் ஓழுகுவாயாச பின்னா, மிகக் களிப்பைக் கொடுக்கின்றதும், இந்திரனால் அருந்தத்தக்கதும், மத்ததைத் தருவதுமாகிய சோமரசம், நீருள்ள துரோணகலசங்களை யடைகின்றது அதாவது துரோண கலசங்களில வெளிப்படுவாயாக எனபதாம்.

(10)

ஆருவது கண்டம்

முற்றும்.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—7.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை. திருஷ்டுப - சந்தம். தைவதம் - சுரம்.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ ३ ३ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ १ २
533. ग्र सेनानीः शूरो अग्रे स्थानां गव्यन्नेति हर्षते अस्य सेना ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ ३ १ २

भद्रान् कृण्वन्निन्द्र हवान्सखिभ्य आसोमो वस्त्रा रभसानि दत्ते ॥

பு வெநாநீ ஸகுரொ சாமெ ரயாநா மவ்ஷெதி ஹஷ்டெ

[சவ்ஷ வெநா ।

ஹநாநீ கீணஹிந் ஹவாஹிஷ் சுவொஷொ வஸ்தா ரஹஸா

[நி டெதெ ॥

அநவயம்

செனானி, ஶ்ரீ, சோம, ரவ்யந், ரதானா, அப்ரே, ப்ரேதி, அஸ்ய, செனா, ஹ்ரீதே,
சகிவ்ய, ஶ்ந்ர ஹ்வான், மத்ரான், க்ருவ்வந், ரமசானி, வக்ஷா, அடத்ரே ||

பதவுரை.

செனானி.	வெநாநீ:	{ சேனைகளை முன்னாச செலுத்த கின்றதும்,
ஶ்ரீ	ஸூர:	{ பகைவாக்களை துன்புறுத்துவது மாகிய
சோம.	வெரூ:	சோமரசம்,
ரவ்யந்	மவ்யந்	{ வேளவித தலைவரின பொருட்டு கோக்கள முதலியவைகளை விருமபி
ரதானா	ரதாநா	இரதங்கடகு
அப்ரே	சுப்ரே	முன்னரே
ப்ரேதி	வெபுதி	இனிது போரிற் செல்கின்றது.
அஸ்ய	சவ்ய	இச்சோமரசத்தினுடைய
செனா	வெநா	சேனை
ஹ்ரீதே	ஹ்ரீதே	களிப்படைகின்றது.
சகிவ்ய	வகிவ்ய	{ வேளவித தலைவர்களின் பொ ருட்டு
ஶ்ந்ர ஹ்வான்	ஶ்ந்ர ஹ்வான்	{ இநதிரன அழைப்பதை யெல லாம்
மத்ரான்	மத்ரான்	மங்களங்களாகச்
க்ருவ்வந்	க்ருவ்வந்	செய்கின்றது.
ரமசானி	ரமசானி	{ இநதிரன விரைவில் வருதற் பொருட்டு
வக்ஷா	வக்ஷா	{ ஆடைபோல மறைக்கும் பால முதலியவற்றை
அடத்ரே	அடத்ரே	ஏற்றுக்கொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—1. பிரதாததன ரிஷி.

சேனைகளை முன்னாக கொண்டுபோகின்றதும், சத்துருக்களை வாட்டு
வதுமாகிய சோமரசம், வேளவித தலைவாக்கட்குக் கோ முதலியவைகளை
விருமபி இரதங்கடகு முன்னரே நன்கு போரிற் செல்கின்றது • இச்சோம
ரசத்தினுடைய படைகளும் களிப்புறுகின்றன. அன்றியும், இநதிரன்.

அழைப்பதை உணமையாகச் செய்கின்றது அதாவது அழைக்கப்பட்ட இரதிரன் சோமரசத்தை அருந்திக்கொண்டு விரும்பியதைக் கொடுக்கின்றான் என்பதாம் இரதிரன் வினாவாய வருவதற்கு நிமித்தமாகிய ஆடைபோல மறைக்கின்ற பால முதலியவற்றை யேற்றுக்கொள்கின்றது என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

534. ^{2 3 2 3 9 2 3 2 3 2 3 2 3 9 2 2}
 प्र ते धारा मधुमतीरसृग्न् वारं यत्पूतो * अत्येप्यव्यम् ।
^{9 2 3 9 2 3 9 2 9 2 3 2 3 9 2 3 2}
 पवमान पवसे धाम गोनां † जनयन्सूर्यमपिन्वो अकैः ॥ २ ॥
 இருக்கு 9-40-1.

பு தெ யாரா மஹமதீர்ஸுமுநு வாரம் யதூதொ சுதேஷுஷு
 [வூடி !
 பவமான பவஸெ யாம மொநாம் ஜநயனூசூர்யமபிந்வொ அகைஃ||

அநவயம்.

தெ, மதுமதி:, ஧ாரா:, ஸாஸுமுநு, யத், பூத், அவ்ய், வார், அத்யேபி, பவமான!,
 கோனா, ஧ாம, பவஸெ, ஜநயந், அகை:, சூர்ய, அபிந்வ: ॥

பதவுரை.

தெ	தெ	(சோமரசமே!) உன்னுடைய
மதுமதி.	மஹமதீ:	மதுரத்தனமையோடு கூடிய
஧ாரா.	யாரா:	தாரைகள்
ஸாஸுமுநு	புராஸுமுநு	களிப்பைக் கொடுக்கின்றன,
யத்	யக்	எக்கால்
பூத்	வூத்:	{ வசதிவரி, என்னும் நீரால் பவித் திரம் பண்ணப்பட்ட நீ
அவ்ய் வார்	சுவ்யம் வாரம்	ஆட்டு மயிரகளைக் (கம்பளியை)
அத்யேபி	சுதேஷுஷி	{ கடந்து பாததிரத்திற்குச் செல் கின்றனையோ, அக்கால்.
பவமான!	பவமான!	பவித்திரமாகிய சோமரசமே! நீ
கோனா	மொநாம்	கோக்களின்
஧ாம	யாம	பாலைக் குறியாகக் கொண்டு
பவஸெ	பவஸெ	திரம்புகின்றன. (பின்னா)

* अत्येप्यन्, † जज्ञान, என்பன இருக்கு.

जनयन्	ஐநயநு	இனிது தோன்றிய நீ
अकैः	அகெகை:	{ போற்றத்தக்க தனது பிரகாசங் களால்
सूर्य	ஸூரிபு-20	சூரியனைப்
अपिन्वः	அபிந்வு:	பிரகாசிப்பிக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. பராசரர்ஷி.

சோமரசமே! உன்னுடைய தன்மையிற் மதுர இரசத்தையுடைய தாரைகள் களிப்பையுண்டாக்குகின்றன. எப்போது வசதிவரி எனனும நீராற் பவித்திரமாகிய நீ, ஆட்டிவண்ணடாகும் மயிரை (கம்பரியை)க் கடந்து செல்கின்றாயோ, (அப்போதெனக்). அன்றிபும், பரிசுத்தமாகிய சோம ரசமே! நீ, கோக்களின் பாலை யிலக்காக்கிக்கொண்டு நிரம்புகின்றாய் பின்னா இனிது உண்டாகிய நீ, போற்றத்தக்க ஹிக்ளால் இரவியை நிறையச் செய் கின்றாய் எனபதாம், (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३१२ ३ १ २ ३ १ २
535. प्र गायताभ्यर्चाम देवान्सोमं हिनोत महते धनाय ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
* स्वादुः पवतामति वारमव्यमासीदतु कलशं ॥ देव इन्दु ॥ ३॥

இருக்கு 9-97-4.

பு மாயதாலுவுடாஉ ஷெவானொஊ ஹிமொத உஹதெ யநாய ।
ஹோஊ வவதாஉதி வாராவொஹிதது கலாஸம் ஷெவ ஹூஃ ॥

அநவயம்

(हे स्तोत्र.1.) प्रगायत, देवान् अभ्यर्चामः, महते, हिनोत, स्वादुः, अयं
वारं, अति पवता, देवः, इन्दुः, कलशं अति आसीदतु ॥

பதவுரை.

(हे स्तोत्र ')	(ஹெ ஹோதாஸ:)'	(துதிப்போகாள! நீவிர்)
प्रगायत	பு மாயத	{ சோமரசத்தை நனகு துதிப்பீர் களாக (யாவ்களோ),
देवान् अभ्यर्चाम'	ஷெவாநு அப்யர்ஊ:	தேவர்களை யாராதிக்கின்றோம்
महते	உஹதெ	மிகுந்த தனத்தினை பொருட்டுப்

* स्वादु पवते, ॥ देव्युन. எனபன இருக்கு

हिनोत	ஹிநொத	{ பிழிவதற்கு முயல்வீர்களாக. (பினனா)
स्वाहु	ஸ்வாஹு:	இனசுவையுள்ள சோமரசம்
अव्य वारं	அவ்ய வாரம்	ஆட்டின மயிராகளைக் (கம்பளியை)
अति पवतां	அதி பவதாம்	கடரது நிறைவதாகுக.
देवः	தேவ:	திவயமாகிய சோமரசம்
इन्दुः	இந்து:	பிரகாசிப்பதாகி
कलशं अति	கலசம் அதி	{ ஒரு முகமாயத துரோண கலசத் தில்
आसीदतु	ஆசீதது	நிலைத்திருக்க.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. இந்திர பிரமதி வசிஷ்ட ரிஷி.

தோததிரஞ் செய்வோர்களே! நீவிர, சோமரசத்தை நன்முறையிற் றுதிப்பீர்களாக. நாங்களோ, தேவர்களை யாராதிககின் றோம். அல்லது, நீவிர தேவர்களை யாராதிப்பீர்களாக என 'யாம்' என்னுந் தன்மையை முன னிலையாக்கிக்கொள்க. அன்றியும், பெருந்தனத்தின் பொருட்டுச் (மிகுந்த தனத்தை அடைய) சோமத்தைப் பிழிந்தெடுக்க முயல்வீர்களாக. பினனா, மதுரமாகிய சோமரசம் விளங்குவதாகி, பனித்திரமாகிய செமமறி ஆட்டி வ் மயிராகளாலாய் கம்பளியைக் கடரது செலக பிரகாசமுள்ள சோமரசம் ஒளி விடுவதாய்த் துரோண கலசத்தில ஒரு முகமாய் நிலைக்க.

(3)

மந்திரம் 4.

536. प्र हिन्वानो जनिता रोदस्यो रथो न वाजं * ॥
२३२ ३१२ ३ १२३ २३१ २ ३१२
इन्द्रं गच्छन्नायुधा सञ्शिशानो विश्वा वसु हस्तयोरादधानः ॥

இருக்கு 9-97-1.

ஹிந்வானொ ஜனிதா ரொதஸ்யோ ரதோ ந வாஜம் வசு ஹஸ்தயோராததாந
[யாவஸீக]

இஹ்ம் மஹ்வநாயுதா ஸஞ்சிசானொ விஸ்வா வஸு ஹஸ்தயொ
[நாடியாநஃ]

அந்வயம்

प्रहिन्वानः, रोदस्यो, जनिता, वाजं, सनिषन्, इन्द्रं गच्छन्, आयुधा
सञ्शिशानः, विश्वा, वसु, हस्तयो आदधानः, प्रायासीत् ॥

* सनिषन्, எனபது இருக்கு.

—

प्रदिम्बान्.	புர்திம்தாந:	{ வெப்போர்க்ளால் எவப்பட்டதம்,
रोदस्यो:	ரொதஸ்தா:	வானுலக. மண்ணுலககளை,
जनिता	ஜனிகா	{ (அவினிடம், மனதடைநிலை தெருள்வாதிவெட்டிநாடுகள் மூலம் உ.
रथो न	ரயொந	{ இரதம்சேயல்புருகின் துறவி சோமரம்
वाजं	வாஜம்	அன்னதனத
सनिषन्	ஸநிஷந்	கொடுத்தகொண்டி
इन्द्रं गरुन्	இந்த்ரம் மரூந்	இந்திரனை மனடரத
आयुषा:	ஆயுயா:	ஆயுதகங்களைக்
संशिशान'	ஸம்ஸிஸாந:	கூர்மையாச்சிக்கொண்டிம,
विश्व	விஸுவ	எல்லாத
वसु	வஸுவ	தனதகைதடர்
हस्तयो आदधान'	ஹஸ்தயோ: ஆததாந:	{ எந்தத்து அரங்க இரு னகசளி செந்தகொண்டிம
प्रायासीत्	புராயாஸீத்	கூர்மைகளைத்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. ௧௦—11—1. வசிட்ட ரிஷி.

வேப்போர்க்ளால் ஏவப்பட்டதம், வாஜையும் மண்ணுடமுண்டார்கு வதுமாகிய சோமரம அன்னத்தை கொடுக்கொண்டு (இந்திரனை) எடுத்து அடைகின்றது. இந்திரனை மனடரத ஆயுதகங்களைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு (இந்திரனைக் குறித்து உதவியாய்ச் செல்லுதல் பொருட்டு கூர்மையுடைய ஆயுதங்களாக்கிக்கொண்டு) அதாவது எல்லாத தனகாளைம எங்கட்கு அளித்தற பொருட்டு இவ்வாறு செய்துகொண்டு நனகு இந்திரனை அடைகின்றது என்பதாம். (4)

குறிப்பு —சுண்டு, வாஜையும் தரையைடமுண்டார்கு தனமபொரு, மனம் கொடுத்தல் அவிகளை யேறாக்களிஞ்ஞலாமெனச்.

कलशे	கருஸெ	கலசத்திலுள்ள துமாகிய
ईम् इन्द्रु	ஐம்ஐ ஐந்ஐ	இச்சோமரசத்தை
वावशाना,	வாவஸாநா:	இச்சிககினற
गाव	மாவ:	கோக்கள
आयन्	சூயந்	{ தமது பாலோடு சோபபதற்கு வருகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—5 மிரும்கோவாசிட்ட ரிஷி

துதியாளாகனின் துதியாகிய வாகு, எதைச் சுத்தப்படுத்ததுகின்ற தோ, அதாவது தாங்கப்பட்ட வேளவியின்கண்ணுள்ள சிறப்புடைய சுவனத்தின் (வேளவி நீராடுங் காலத்திற்கு) முன்னரேயே வேளவிகளில் சுவன முகத்தில் (நீராடுவதற்கு முன்பு), எப்போது துதிப்போனுடைய வாகு சோமரசத்தைத் துதிககின்றதோ, அதன் பின்னரேயே சிறந்த தேவர்களின் களிப்பின்பொருட்டு எல்லாவற்றையுங் காப்பாற்றத்தக்க கலசத்திலிருக்கின்ற இச் சோமரசத்தை, தமதுபாலுடன் சோததற பொருட்டு விருப்பமுடையவைகளான கோக்கள வருகின்றன என்பதாம் (5)

குறிப்பு —மூலத்திய வேந்த் என்பதற்கு விருமபுகின்ற என்பது பொருளாம் “வேந்த் என்பது இச்சைப் பொருளுடையது என்றா யாவை முனிவரும் மன்னனுடைய, என்றதோ? மதித்தல், துதித்தல், எனவே துதிப்போனுடைய என்வாயிற்று. இவ்வனமாயவழி துதியாளனுடைய அன்பாரந்த துதியென்பது திரண்ட பொருளாயினமை காண்க

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
538. साकमुक्षो मर्जयन्त स्वसारो दश धीरस्य धीतयो धनुर्वीः ।
२ ३ १ २ ३ २ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २
हरिः पर्यद्रवजाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-93-1.

ஸாகமுகுஷா மர்ஜயன்து ஸ்வஸாரொ டச ஧ீரஸ்ய ஧ீதயொ ஧னுர்வீ

[யநுகூ: ।

ஹரி: பரய்ட்ரவஜா: சூர்யஸ்ய ட்ரோணம் நநக்ஷே அத்யொ ந வாஜீ

[ந வாஜீ ॥

அநவயம்.

साकमुक्ष, स्वसार:, मर्जयन्त, दश धीतय:, धीरस्य, धनुर्वी:, हरि:,
सूर्यस्य जा:, पर्यद्रवत्, अत्य:, वाजी न, द्रोणं ननक्षे ॥

பதவுரை.

साकमुक्ष	வாகமுகூக்ஷ:	ஒன்றுகூடித் தெளிப்பதற்கு
स्वसार	ஸ்வஸார:	{ இவ்வுமங்குந் திரிகினற, விரல்கள
मर्जयन्त	மஜ்யயந்	{ சோமரசத்தைச, சுத்திசெய்கின்றன
दश धीतय'	தச ஧ீதய:	அப பததுவிரல்களும்
धीरस्य	஧ீரஸ்ய	{ தேவாகளால் விருமப்பபட்ட சோமரசத்தைச
धनुर्वी:	யநுரீ:	செலுத்திய பின்னா
हरि:	ஹரி:	பசுமை நிறமுடைய சோமரசம்
सूर्यस्य जा'	ஸூரியஸ்ய ஜா:	சூரியனுடைய திக்குகளைச
पर्यद्ववत्	பயத்வவத்	சூழ்ந்து அடைகின்றது.
अत्य'	அத்ய:	செல்லுஞ் சீலமுடைய
वाजी न	வாஜீ ந	குதிரை போன்ற சோமரசம்
द्रोणं नतसे	தொணம் நதசே	கலசத்தில நிறைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6 நோதா ரிஷி

சோமரசத்தை வாராததலாகிய தொழிலைச செய்ய இவ்வுமங்கும இனிது திரிகின்ற விரல்கள, சோமரசத்தைச சுத்தம் பண்ணுகின்றன அதற்கைய பதது விரல்களும் ஆற்றலுடையதும், அல்லது, அறிவுள்ளதும், தேவாகளாற நியானிககப்பட்டதும், அல்லது, விருமப்பபட்டதுமாகிய சோமரசத்தை ஏவுகின்றன பின்னா, பசுமை நிறமுடைய சோமரசம் சூரியனாற நேனறும் (சூரியனுடைய மனைவியாகிய) திகைச சூழ்ந்து பரவுகின்றது. ண்டு இரவியின ஒளியாலேயே திகை வெளிப்படுகின்றது ஆதலின, திக்கு அதற்கு மனைவியெனப்பட்டது மிகச செல்லுஞ் சீலமுடைய குதிரை போன்றுள்ள சோமரசம் துரோண கலசத்தில நிரம்புகின்றது (6)

ண்டு, 'சாகமுகூக்ஷ' எனனுஞ் சொல தெளித்தலாகிய பொருளிலும், மாஜயந்த', எனபது கழுவதலாகிய பொருளிலும், நகக்ஷ எனபது நிறைத லெனனும் பொருளிலும் நின்றமை காண்க

. ஧ீதய (தீதய) எனபது விரல்கள என நிகண்டு கூறுகின்றது.

முன்னா அதைப் பரிசுத்தம் பண்ணுவேன என ஒவ்வொன்றும் முன் வந்து நிற்கின்றன. பின்னா இச் சோமரசம் வசதிவரி என்னும் ஆற்று நீரை மறைத்துக்கொண்டு கலசங்களை யடைகின்றது எவ வண்ணமாகியதெனின்? கவியைப் போன்ற நடை யுடையது, அல்லது, கவிகள் என்பது துதிப் போகள், அவர்களை விருமபுவது அதிலுவமை —பசுக்களைக் காப்போன பசுச்சாலையை யடைவதுபோன்றெனல அதாவது தேவர்களைப் பிரியப்படுத தற்பொருட்புப் பாததிரங்களை யடைகின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8

9 2 3 9 2 3 9 2 3 2 3 2 3 2 3 9 2
540. इन्दुर्वाजी पवते गोन्योधा इन्द्रे सोमः सह इन्वन् मदाय ।
2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
हन्ति रक्षो बाधते * पर्यरातिं वरिवस्कृष्वन् वृजनस्य राजा ॥८॥
இருக்கு 9-97-10

ஐநு வஜாஜீ பவதெ மொநெராவா ஐநு ஸொஃ ஸஹ ஐநு
[உஜாய ।
ஹந்தி ரக்ஷா பாத்தெ வயபுராதி வரிவஸ்கூஷ்ணநு வுஜநஸ்ய
[ராஜா ॥

அநவயம்.

इन्दुः, वाजी, गोन्योधाः, इन्द्रे, सहः, इन्वन्, वरिव., कृष्वन्, वृजनस्य,
राजा, सोम., मदाय, पवते, रक्षः, हन्ति, अरातिं, परि बाधते ॥

பதவுரை.

इन्दुः	ஐநுஃ	நெகிழுகின்ற தனமை யுள்ள தும்
वाजी	வாஜீ	ஆற்றலுடைய தும்
गोन्योधाः	மொநெராவாஃ	{ கீழே யொழுஞ் தனமையுள்ள இரசப்பிழம்பான தும்,
इन्द्रे	ஐநு	இந்திரன் நிமித்தமாக
सहः	ஸஹஃ	வலியைத்தரும் இரசத்தை
इन्वन्	ஐநுநு	ஏவுவ தும்,
वरिव.	வரிவஃ	தனத்தை
कृष्वन्	கூஷ்ணநு	{ வேளவித்தலைவனுக்குக் கொடுப ப தும்

* पर्यराती वरिव , என்பது இருக்கு.

वृजनस्य	வரஜநஸ்யீ	ஆற்றலுக்கு
राजा	ராஜா	இறைவனுமாகிய
सोमः	ஸோமஃ	சோமம்,
मदाय	மடாய	{ இந்திரனுக்குக் களிப்புண்டாதற் பொருட்டுப்
पवते	பவதெ	{ பாததிரததில நிரம்புகின்றது. மற்றும்,
रक्ष	ரக்ஷஃ	இராககதாகளை
हन्ति	ஹந்தி	நாசஞ் செய்கின்றது.
अरातिं	அராதிஃ	பகைவாகளை
परि वाधते	பாரி வாயுதெ	நாற்புத்ததும் வாட்டுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. மனயுவாசிட்ட ரிஷி.

நெகிழ்ச்சியுடையதும், ஆற்றலுடையதும், கீழே யொழுகுந் தன்மையுடையதும், இரசப் பிழம்பானதும், இந்திரனபொருட்டு வலியைத் தரும் இரசத்தை யேவுவதுமாகிய சோமம், இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாமாறு பாததிரநுகளில் நிரம்புகின்றது அன்றியும், பகைவாகளை நாற்புத்ததும் நாசஞ் செய்கின்றது எத்தனமைய சோமமெனின? தனத்தைய கொடுப்பதும், துதிப்போரளின ஆற்றலுக்கு இறையாவதுமாம் எனக். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

541. अया पवा पवस्वैना वसूनि मांश्चत्व इन्दो सरसि प्रधन्व ।

३ २ ३ २ ३ २ ३ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

* ब्रध्नश्चिदस्य वातो न जूतिं पुरुमेधाश्चित्तकवे नरं धात् ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-47-52.

சுயா பவா பவஸ்வைநா வஸு-நி ஶாஸ்சவ ஹொ வரஸி

[வ்யத 1

ஸ்யஸிஹ்வாவதொ ந ஜுதிம் பூருமெதாஸி-தகவே நரம்

[யாக் ॥

அநவயம்.

हे सोम! अया, पवा, एता, वसूनि, पवस्व, इन्दो, मांश्चत्वे, सरसि, प्रधन्व,
ब्रध्नश्चित्, वातो न, नरं, जूतिं, धात्, पुरुमेधाश्चित्, यस्य, त्रकवे ॥

ब्रध्नश्चिदस्य वातो न जूतिं, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸோம !	சோமரசமே ! நீ
भया पवा	பயா பவா	நிறைந்த இததாரையால்
एना वसूनि	ஊநா வஸூநி	இத தனங்களைக்
पवस्व	பவஸூ	கொடுப்பாயாக.
हृदो !	ஹுடோ !	சோமரசமே ! நீ
मांश्चवे	மாஹ்சுவே	மதிப்புடன் விருமபததகக்
सरसि	ஸரஸி	{ வசதிவரி எனனும் நீருளள கல சத்தி
प्रधन्व	புயந்நு	சேர்வாயாக. (பின்னா)
प्रधश्चित्	புயந்நுசித்	{ அனைத்திறகுங் காரணமாகிய இரளி போனஹம்
वातो न	வாதொந்	வாயு போனஹம்
नरं	நரம்	செலுத்துகின்ற
जूति	ஜூதி	வேகததைத்
धात्	யாது	தாங்குகொண்டோனாய்
पुरुमेधाश्चित्	புரூமேதாஸ்சித்	{ பல்வகை புணர்வுள்ள இந்நிர ஹம்
यस्य	யஸ்ய	எந்தச் சோமரசத்தை
तकवे	தகவெ	{ அடைகின்றனோ, (அததன் மைய சோமமே ! நீ என முடிக்க)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. குதச ரிஷி.

சோமரசமே ! நீ நிரம்புகின்ற இததாரையால் இந்நத தனங்களை யளிப்பாயாக. அவ்வாறே, சோமரசமே ! நீ, மதிக்கத்தக்கவாகவரின வசதி வரி எனனும் நீருளள கலசத்திற் செலவாயாக பின்னா, எல்லாவற்றிற்குங் காரண வடிவாகிய, அல்லது, அறிவுறுத்துவதாகிய இரணியு, வாயுமே போனறு, பல்வித புணர்வையுடைய இந்நிரஹம் வேகமாய் எனத் அடை கின்றனோ, அததனமைய சோமமே ! நீ என முடிநதுகொள்க. (C)

ரண்டுச சோமரசமே ! நினனா திருபதிபண்ணப்பட்ட இந்நிரஹம் சூரியஹம், கரும நியந்தாவாகிய புத்தினை எமக்கு அளிப்பாராகவாக என்பது, இஃகுகினை பாடிய பேதம்.

மந்திரம் 10.

542. ३१ २२ ३१ २ ३१ २२ ३२
 महत्तत्सोमो महिषश्चकारापां यद्भोऽवृणीत देवान् ।
 १२ ३२ ३१ २३ १ २२ ३ २३ २३ १ २
 अदधादिन्द्रे पवमान ओजोऽजनयत् सूर्ये ज्योतिरिन्दुः ॥

இருக்கு 9-90-41.

உஹதுதொஹோ உஹிஷ்ஸ்காராவா யத்ஹொஅவ்ருணீத டேவாநு |
 அடியாதிந்த்ரே பவமான ஓஜொஅஜநயத் சூர்யே ஜ்யோதிர்இந்து: ||

அங்வயம்.

महिषः, अपां गर्भः, सोमः, महत्, तत्, चकार यत्, देवान्, अवृणीत,
 पवमानः, इन्द्रे, ओजः, अदधात्, इन्दुः, सूर्ये, ज्योतिः, अजनयत् ॥

பதவுரை.

महिष	உஹிஷ்:	பெருமையுடையதும்
अपां गर्भः.	அபாஂ மஹ-ஆ:	நீரின கருப்பவடிவமுமாகிய
सोम	ஸோம:	சோமரசம்,
महत्	உஹத்	பெரிதாகிய
तत्	தத்	அக் கருமத்தைத்
चकार यत्	அகார யத்	செய்தது. அஃது யாதெனின் ?
देवान्	டேவாநு	தேவர்களை
अवृणीत	அவ்ருணித	இறைஞ்சியதும். மறறும்
पवमान	பவமான:	பவித்திரமாகிய சோமம்
इन्द्रे	இந்த்ரே	இந்திரனபால்,
ओजः	ஓஜ:	{ சோம மருந்தியதாலுண்டாகும் வலியைத்
अदधात्	அடியாத்	நிலைநாடியதும், அவ்வாறே,
इन्दुः	இந்து:	சோமம்
सूर्ये	ஸூர்யே	இரவியினகண்
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	பிரகாசத்தை
अजनयत्	அஜநயத்	உண்டாக்கியது மாமென்க

சாயணய பாடிம்.

காண்டம்—7. இருக்கு—10. பராசர ரிஷி.

மகத்தாகிய, அல்லது, பூசிக்கத்தக்க சோமம், பெரிதாய அகிக்ருமத்தைச்
 (அச செய்கையை) செய்தது. அஃது யாதெனின்? நீரின கருப்பவடிவீ

மாநதனமையை உண்டாக்கலால், அல்லது, உண்டாக்கப்பட்டதால் நீரின
கருபமாகிய அசசோமம், தேவர்களை நன்கு ஆராதித்ததாகும். மறமும்,
பவித்திரமாகிய சோமம், சோமமருந்தியதாலுண்டாகும் ஆற்றலை இந்திரன
கணநிலைசகவைத்தனும். அவ்வண்மே ஆதிததலிடத்தில் ஒளியையுண்டாக்கி
யதுமாடுமனக (இதுவே சோமரசஞ்செய்த பெரியதோர் செயகையென
தாம்) (10)

மந்திரம் 11.

543. १२३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
असर्जि वक्त्रा रथ्ये यथाजौ धिया मनोता * प्रथमा मनीषा ।
२३ १ २ ३ २ ३ २ १ १ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
दश स्वसारो अधि सानो अव्ये मृजन्ति वहिं॑ सदनेष्वच्छ ॥
இருக்கு 91-93-3.

சுலஜி- வகா ரத்யே யதாஜன யியா மனொதா ப்ரதமா மனிஷா ।
தச ஸ்வஸாரா அபிஸானா அவ்யே ம்ரஜந்தி வஹிம்- ஸதநேஷ்வ
வ

அநவயம்.

மனோதா, ப்ரதமா, மனிஷா, வகா, ரத்யே யதா, அஜை, டியா, அசர்ஜி,
தச ஸ்வஸார:, சதநேஷு, வஹி, சானோ அபி, அவ்யே, அச்ச ம்ரஜந்தி ॥

பதவுரை.

मनोता	உமொதா	{ தேவர்களின் மனத்தைப் பிணிக கத தக்கதும்,
प्रथमा	ப்ரதமா	முக்கியமானதும்
मनीषा	மனிஷா	துதிக்கப்பட்டதும்
वक्त्रा	வகா	{ ஒலி செய்கின்றதுமாகிய சோம ரசம்
रथ्ये यथा	ரத்யே யதா	{ போரில் குதிரைகளை வகுத்து வைத்திருப்பது போன்று
आजौ	அஜை	வேளவியில்
धिया	யியா	துதியுடன்
असर्जि	அசர்ஜி	உண்டாக்கப்படுகின்றது.
दश स्वसारः	தச ஸ்வஸார:	பத்து விரல்களும்
सदनेषु	ஸதநேஷு	{ வேளவிச சாலைகளில் (பாண்டத்தையும் பிறவற்றை யும்)

* प्रथमो मनीषा, † सदनानि, எனபன இருக்கு

वह्नि	வஹ்நி	{ இனப்பதத்திற சோகருஞ் சோம ரசத்தை,
सानो अवि	ஸானொநா சயி	
अये	சுவெய்	உயாந்த இடமாகிய
अच्छ मृजन्ति	சுஹ் மூஜன்தி	கம்பளியின் கண
		நனகு செலுத்துகின்றன

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—11 கசியப ரிஷி

தோத்திரத்ததுடன், அல்லது, கருமத்ததுடன் பாததிரங்களில் ஒலிக
கின்ற சோமரசத்தை வேளவியின் கண உண்டாகருகின்றாராகள அதிலு
வமை —குதிரைகட்குரிய போரில், குதிரையை வெளிகொண்டு வருவது
போன்றெனல எவ்வண்ணத்த சோமரசமெனின்? தேவர்களின் மனம்
எதில் பின்னிகொண்டிருக்கின்றதோ, அததனமையதாம் அந்நவமே,
பிராமணம் எனனும மதையின் பாகமும் “அதின கண்ணேயே அவர்களு
டைய மனங்கள் பின்னப்பட்டுள்ளன” எனக் கூறுகின்றது மறறும், முக்கி
யமானதும், மனதினைச் செலுத்துந் துதியை யுடையதும், அல்லது, துதிப
போனைக் கொண்டு துதியைச் செலுத்துகின்றதுமாம். அன்றியும், பத
தென்னு மெண கொண்ட விரல்கள், வேளவிச சாலைகளில் பாததிரங்களை
யொருமுகப்படுத்திக் கொண்டு தாங்கப்பட்ட சோமரசத்தை உயரமாகிய
இடத்தில் செமமறி ஆட்டு மயிராகளாற் செய்த பவத்திரத்திற (கம்பளியிற)
செலுத்துகின்றன எனபதாம் (11)

நாண்டு, வகவா எனனுஞ்சொல், ஒலிப்பொருளிலும், ஆஜி எனபது
வேளவிப் பொருளிலும் நின்றமைகாண்க.

மந்திரம் 12.

३ २ ३ २ ३ ३ १ ३ १ २ ३ १ १ २ २ ३ १ २
544. अपामिवेदूर्मयस्तर्तुराणाः प्र मनीषा ईरते सोमसच्छ ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २
नमस्यन्तीरुप च यन्ति संचा च विशन्त्युशतीरुशन्तम् ॥ १२ ॥

இருக்கு 9-95.

சுவாலிவெடி-உயவூத-புராணா: பூஉநீஷா ஂஂஂதெ ஸொஉ

• • [உஹ் ।

நஉவூனீரூவ உ யன்தி ஸஞவா உ விஸஞூஸதீரூஸஞடி ॥ • •

அநவயம்.

अपां ऊर्मयः इव, तर्तुराणाः इत्, सोमं अच्छ, मनीषा, प्रेरते, उः
नमस्यन्तीः, उशन्तं, (तम्,) उपयन्ति च, संच, आविशन्ति च

பதவுரை.

अपां ऊर्मयः इव	சுவாஃ ஊஉயஃ உவ	{ நீரினகண அலைகள வினை மாறு
तर्तुराणाः इत्	ததூரானாஃ உகி	{ கருமத்தில், தேவர்களை தற பொருட்டு வே ணுகின்ற வேட்போ
सोमं अच्छ	ஸொஃ சஹ	சோமரசத்தை முனனி
मनीषा	உநீஷாஃ	தோத்திரங்களைச்
प्रेरते	பெரடெ	செலுத்துகின்றார்கள்.
उशतीः	உஸதீஃ	தோத்திரங்களும
नमस्यन्तीः	நமஸ்யனீஃ	வணங்கிக் கொண்டு
उशन्तं	உஸன்தம்	விரும்புகின்ற
(तं)	(தம்)	(அச்சோமரசத்தின்)
उपयन्ति च	உபயன்தி ஹ	அருகிற செல்கின்றன
संच	ஸம் ஹ	(மற்றும்) கொத்துகளா
आविशन्ति च	ஆவிஸன்தி ஹ	அதிற் புகுகின்றன

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7. இருக்கு—12 பிரஸ் கணவ ரிஷி.

வேகமுள்ள நீரலைகளைப் போன்று கருமத்தில் தேவர்களைத் தற பொருட்டுத் துரிதஞ்செய்கின்ற வேட்போர்கள், சோமரசத்தைத் தற தோத்திரங்களால் வழுத்துகின்றார்கள். துதிகளோ, வணங்கு சோமத்தை யடைந்து அதனருகில் நிலைக்கின்றன அதாவது யடைகின்றன எனபதாம் இச்சையுள்ள தோத்திரங்கள் தாம் விர சோமரசத்தைச்சேர்ந்து பொருநதுகின்றன எனபதாம்.

ஏழாவது கண்டம்.

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—8.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

பவமானம் (சோமம்) தேவதை. சுந்தம். 1, 6, 9, அதுஷ்டிப. 7, பிரு
கதி சுரம், 1, 6, 8, 9, காந்தாரம் மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
545. पुरोजिती वो अन्धसः सुताय मादयित्तवे ।
२ ३ १ ३ ३ १ २ ३ १ २ २
अपश्चान्धं श्रथिष्टन सखायो दीर्घजिह्वयम् ॥ १ ॥

இருககு-9-101-2.

புறொஜிதி வொ சுநவஃ ஸுதாய ஜாடிதவெ |
சுவஸாநம் ஸயிஷ்டந வஸாயொ ஜீவஜிஹ்வு ||

அநவயம்.

हे सखायः !, वः, पुरोजिती, सुताय, मादयित्तवे, अन्धसः, दीर्घजिह्वयम्,
श्वानं, अपश्नथिष्टन ॥

பதவுரை.

ஹே சகாய !	ஹே ஸ்வாய !	நணபர்களான துதிப்போகாள் !
வ	வ :	நீவிா
புரோஜிதீ	வாஸாஜிதீ	எதிரில வெற்றியையுடையதும்
சுதாய	ஸுதாய	பிழியப்பட்டதும்
மாபதீவ	உபயிதீவ	மிகக் களிப்பைத்தருவதுமாகிய
அந்நச :	சுந்நச :	சோமரசத்தின பொருட்டு,
தீர்வஜிஹ்யம்	தீவ - ஜிஹ்யம்	நீண்ட நாவுள்ள
சுந்ந	ஸுந்ந	நாயை
அபந்நிஷ்ட	அபந்நிஷ்ட	ஒதுக்குவார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—12. சுவயாசுவ ரிஷி

நணபாகளான, அல்லது, ஒத்த வறிவுடையாகளான துதிப்போர்களே !
நீங்கள், பிழியப்பட்டதும், மிக்ககளிப்பைத்தருவதும் எதிரிலுள்ள வெற
றியையுடையதுமாகிய சோமரசத்தினை நிமித்தமாய், நீண்ட நாவுடைய நாயை
ஒட்டுவீர்களாக நாய்கள், அல்லது, இராக்கதாக்கள், சோமரசத்தை நக்காத
வாறு செய்வீர்களாக எனபதாம் (1)

மந்திரம் 2.

3 2 3 2 3 2 3 1 2 3 1 2
546. अयं पूषा रयिर्भगः सोमः पुनानो अर्षति ।

1 3 1 2 3 1 2 3 2 2 3 1 2 3 2
पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥ २ ॥

இருக்கு—8-101-7.

சுயம் வகுஷாரயிலுமஃ ஸொமஃ பூநாநொ சுஷுதி ।
பதிவிஸ்வஸூ ஹகிநொவூஷூ ஷோடிஸீ உஹ ॥

அநவயம்.

பூஷா, ப்ளா, ரயிஃ, அய, புநான, அர்ஷதி, விஸ்வஸ்ய, பூமனஃ, பதிஃ, சோமஃ,
உமே ரோதசீ, வ்யக்யத் ॥

பதவுரை.

பூஷா	வகுஷா	பரிபாலிப்பதும்
ப்ளா.	ஹமஃ	சேவித்தற்குரியதும்
ரயிஃ	ரயிஃ	{ தனங்கிடைத்தற்குக் காரணமு மாகிய
அய்	சுயம்	இச்சோமரசம்
புநான.	பூநாநஃ	{ பவித்திரத்தில (கம்பளியில்) சுத தம் பண்ணப்பட்டதாய்க்
அர்ஷதி	சுஷுதி	கலசத்தை யடைகின்றது.
விஸ்வஸ்ய	விஸ்வஸூ	எல்லா
பூமன.	ஹகிநஃ	உயிராகட்கும்
பதி.	வதிஃ	இறைவனாகிய
சோமஃ	ஸொமஃ	சோமரசம்
உமே ரோதசீ	உஹ ரொடிஸீ	{ வானுலகு மண்ணுலகிரண்டை யும்
வ்யக்யத்	வஜ்ஜகி	{ தன்தொளியால விளக்குகின்ற தது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

அனைத்தையும் பரிபாலிப்பதும், ஆராதிக்கத்தக்கதும், தனத்திற்குக் காரணமுமாகிய இச சோமரசம், பவித்திரமாகிய கம்பனியிற் சுததம் பண்ணப்படிக் கலசநதை யடைகின்றது. அங்ஙனமே, உலகமனைத்திற்கும் இறைவனாகி (பரிபாலிப்போனாகிய) சோமரசம் விண்ணுலகு, மண்ணுலகிரண்டையும் தனது பிரகாசத்தால் விளக்குகின்றது. இதனால் இரண்டுலகிற்கு மிறைவனான தன்மை குறிக்கப்பட்டது.

(2)

மந்திரம் 3.

3 2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2
547. சுதாசோ மதுமத்தமா: சோமா இन्द्रாய மந்தின: |
3 9 2 3 9 2 3 9 2
பவிரவந்தோ அக்ஷர்ந் தேவாந் கக்ஷந்து வோ மதா: || 3 ||

இருக்கு—9-101-4.

ஸுதாவஸோ உயுஉதூர: ஸோமோ ஹூராய உநிந: |
வவித்ருவனோ ஸக்ஷரந் தேவாந் மதுமன வோ மதா: ||

அந்வயம்.

• மதுமத்தமா:, மந்தின', சுதாச: சோமா, பவிரவந்த:, இन्द्रாய, அக்ஷர்ந், வ:,
மதா:, தேவாந், கக்ஷந்து ||

பதவுரை.

மதுமத்தமா.	உயு உதூர:	மிக மதுரமுடையதும்
மந்தின	உநிந:	களிப்பைபக கொடுப்பதும்
சுதாச. சோமா	ஸுதாவஸ: ஸோமோ:	{ பிழியாபட்டதுமாகிய சோமரசம்
பவிரவந்த.	வவித்ருவன:	பவித்திரமுடையதாகி
இन्द्रாய	ஹூராய	இந்திரன் பொருட்டு
அக்ஷர்ந்	ஸக்ஷரந்	{ (வடிகுகின்ற) பாததிரத்திற பொங்குகின்றது
வ	வ:	சோமந கொடுக்களை!
மதா:	மதா:	{ களிப்பைபத தரும் உங்களுடைய ரசம்
தேவாந்	தேவாந்	இந்திரன் முதலிய தேவர்களை
கக்ஷந்து	மதுமன	ஆடைவதாக்குக

• •

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

வியப்புற மதுரதனமையோடு கூடியதும், இது பற்றியே களிப்பதை தருவதும், பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம், பவித்திரஞ் செய்ப்பட்டதாகி இந்திரன் பொருட்டுப் பாததிரத்திலநிரம்புகின்றது இனிப் பிரத்தியட்சமாகிய தோத்திரம்:—சோமக் கொடிகளே! களிப்பின நிமித்தமான உன்களுடைய இரசம் இந்திரன் முதலியோர்களை அடைஞ்சு எனபதாம். (3)

மந்திரம் 4.

9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
548. सोमाः पवन्त इन्द्वोऽस्मभ्यं गातुवित्तमाः ।

3 2 3 9 2 3 9 2 3 2 2 3 9 2
मित्रा * स्वाना अरेपसः स्वाध्याः स्वर्विदः ॥ ४ ॥

இருக்கு—9-101-10.

வொலா: வவன ஊவொஹஸு மாதாவித்தா: |

மித்ரா ஸ்ரானா அரெபச: ஸ்வாத்யா: ஸ்வவித: || 4 ||

அந்வயம்.

गातुवित्तमाः, मित्रा, स्वानाः, अरेपसः, स्वाध्याः, स्वर्विदः, इन्दवः, सोमाः,
अस्मभ्य, पवन्ते ॥

பதவுரை.

गातुवित्तमाः	மாதாவித்தா:	நன்னெறியையடை விபபதும்
मित्राः	மித்ரா:	தேவாகட்கு நட்புடையதும்
स्वानाः	ஸ்ரானா:	{ இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட தும்
अरेपसः	அரெபச:	
स्वाध्य.	ஸ்வாத்ய:	பாவமிலாததும்
स्वर्विद.	ஸ்வவித:	{ நன்கு தியானம் பண்ணிவைப்பதும்
इन्दव	ஊவ:	
सोमाः	வொலா:	சோமரசம்,
अस्मभ्यं	அஸுமப்யம்	எங்கணிமித்தமாய
पवन्ते	வவனெ	{ நிரம்புகின்றது, அல்லது, ஒழுக்கு கின்றது

* சுவானா, எனபது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. மதுசாம வரண ரிஷி.

சித்பபுடன நன்னெறியை யடைவிப்பதும், பிரகாசிப்பதுமாகிய சோம
ரசம், எங்கணிமிததமாக நிரம்புகின்றது. அல்லது, வருகின்றது. எதன்
மைததாகிய சோமரசமெனின? தேவாகடகு நடபானதும், பிழியப்பட்ட
தும், பாவமறபதுமாம் இது கொண்டே அழகிய தியானமுடையதும்,
எல்லா முணாந்ததுமாடுமெனக. (4)

மந்திரம் 5.

3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
549. * अभी नो वाजसातमं रयिमर्ष † शतस्पृहम् ।

9 2 3 9 2 3 2 2 3 9 2
इन्दो सहस्रभर्णसं तुविद्युम्नं विभासहम् ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-65-29.

சுவீ டொ வாஜஸாதமம் ரயிஷம் ஸதஸ்ப்ரஹம் ।
இஹொஸஹஸ ஹண்டஸம் துவிடியும்தம் விவாஸஹம் ॥

அங்வயம்.

हे इन्दो!, शतस्पृहं, सहस्रभर्णसं, तुविद्युम्नं, विभासह, वाजसातम, रयिं,
नः, अभ्यर्ष ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹெ ஐஹா!	ஒளி மிகுந்த சோமமே! நீ
शतस्पृहं	ஸதஸ்ப்ரஹம்	{ நூற்றுக் கணக்கானவாகளால் விருமபதக்கதும்
सहस्रभर्णसं	ஸஹஸ ஹண்டஸம்	{ ஆயிரக் கணக்கானவர்களைக் காப் பாற்றத் தக்கதும்.
तुविद्युम्न	துவி டிடியும்தம்	{ மிகுந்த கீர்த்தியை, அல்லது, அனந்ததையுடையதும்
विभासहं	விவாஸஹம்	மிகுகொளியுடையதும்
वाजसातमं	வாஜஸாதமம்	பேராற்றலைத் தருவதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	{ மகப்பேற்றையேனும், அல்லது, தனத்தையேனும்
नः	நஃ	எங்கடகு
अभ्यर्ष	அஹ்யர்ஷ	அளிப்பாராய்ச . .

* अमि, † पुरुस्पृह, विन्वासहम्, என்பன இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5. அம்பரீஷா, ருஜீசுவான எனனும் இருவரும் ரிஷிகள்.

பிரகாசமாகிய சோமரசமே! நீ, மிருந்த வலியையேனும், அல்லது அன்னத்தையேனும் கொடுக்கத்தக்க தனத்தையும், புத்திரப்பேற்றையும் எங்கட்கு அளிப்பாயாக. அஃது எத்தனமையதாமெனின? பலரால விரும்பத்தக்கதும், பலவகையாய்ப் பரிபாலிக்கத்தக்கதும், பெருங் கோத்தியை, அல்லது, மிருந்த தனத்தையுடையதும், “விளக்குவது கோத்தி, அல்லது, அன்னம்” என்றா நிருத்தத்தில் யாஸகமுனிவரும் மிக்கொளியையு மமிழ்ததுவதும், அதாவது மகத்தாகிய ஒளியுடையதுமாம் இதனமைய தனத்தையேனும், அல்லது புத்திரனையேனும் தருவாயாக எனக் கூட்டிக் கொள்க.

(5)

மந்திரம் 6.

3 1 2 3 1 2 3 1 2 1 3 1 2
550. அபி நவन्ते अद्रुहः प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।

3 2 3 3 1 2 3 1 2 3 1 2
वत्सं न पूर्वं आयुनि जातं रिहन्ति मातरः ॥ 6 ॥

இருக்கு 9-10-1

அநவவன் அபி நவன்: ப்ரியமிந்த்ரஸ்ய காமியம் ।

வத்ஸம் ந பூர்வம் ஆயுநி ஜாதம் ரிஹந்தி மாதர: ॥

அநவயம்

मातरः, पूर्वे, आयुनि, जातं, वत्सं, रिहन्ति न, अद्रुहः, इन्द्रस्य, प्रियं,
काम्यं, अभि नवन्ते ॥

பதவுரை.

मातर	உாதர:	தாய்களான கோக்கள்
पूर्वे	பூர்வம்	முதலாவது
आयुनि	ஆயுநி	வயதில்
जात	ஜாதம்	பிறந்த
वत्सं	வத்ஸம்	கனலை
रिहन्ति न	ரிஹந்தி ந	நங்குகொடுத்தல் போன்று

அது	சுருஹ:	{ துரோகமற்ற வசதிவரி எனனும் ஆற்று நீர்,
ஐந்தர	உருவரூ	இந்திரனுக்குப்
பிரிய	விரிபம்	பிரியமானதும்
காம	காஜி	{ அனைவராலும் விருமப்படுவது மாகிய சோமரசத்தை
அமி நவந்தே	சுலி நவனெ	அனபுடனடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—6 ருபுருஹ, காகியபா எனனு மிருவா ரிஷிகள்.

கோக்கள, முதல் வருடத்திற பிறந்த தமது கணை நகருவன
போன்று, துரோக மற்ற 'வசதிவரி' எனனும் ஆற்றுநீர், இந்திரனுக்கு
விருப்பமானதும், அனைவராலும் விருமப்படுவதுமாகிய சோமரசத்தை
அனபோடுஅடைகின்றது எனபதாம். (6)

மந்திரம் 7

551. आ हर्यताय धृष्णवे * धनुस्तन्वन्ति पौंस्यम् ।

333 3 92 39 2 3 922 3 92

शुक्रा वि यन्त्यसुराय निर्णिजे विषामग्रे महीयुवः ॥ ७ ॥

இருக்கு—9-99-1.

சு ஹயதாய டுஷுவெ யநுஷு நனி வெளம்வரூ |
சுக்ராவி யநுஸுராய நிணிஜெ விவாமெ மஹீயுவஃ||

அநவயம்.

हर्यताय, धृष्णवे, पौंस्यं, धनुस्तन्वन्ति, विषां, अग्रे, महीयुवः, शुक्राः,
असुराय, निर्णिजे, वियन्ति ॥

பதவுரை.

हर्यताय	ஹயதாய	அனைவரும் விருமபுதற்குரியதும்
धृष्णवे	யுஷுவெ	{ பகைவரை யடக்குவதுமாகிய சோமத்தின்பொருட்டு
पौंस्यं	வளம்வரூ	{ சிறந்த புருட ததன்மைய விளக்குகின்ற
धनुस्तन्वन्ति	யநுஸுராதநனி	தனுவிட நானேற்றுகின்றார்கள்.

* धनुस्तन्वन्ति शुक्रा

निर्णिज, எனபது இருக்கு.

विषां	விவாஃ	அறிஞாகடகு
अग्ने	ஈமெ	முன்னா
महीयुव.	உஹீயுவஃ	{ பூசையை விருமபுகின்ற வேட போகளை
शुक्रा	ஸுகூரஃ	வேணமையான பசுவின பாலே,
असुराय	ஈஸூராய	வனமையுடைய
निणिजे	நிணிஜெ	{ வடிவத்தைச் சுத்திச் செய்து பொருட்டு
वियन्ति	வியந்தி	மறைக்கின்றார்கள்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7.

யாவாகளாலும் விருமபத்தக்கதும், பகைவாக்களை யடக்குஞ் சீலமுள்ள துமாகிய சோமத்திற்கு புருடததனமையை வெளிப்படுத்துகின்ற தனுவில நானேற்றுகின்றார்களா அறிவுமிகக்கோகளின் முன்னா பூசையை விருமபுகின்ற வேடபோகளை வெணமை நிற ஆவினபாலே ஆற்றலுள்ள வடிவத்தின் பொருட்டு (சுத்திபண்ணுவதற்கு) மறைக்கின்றார்கள் என்பது பொருள் (1)

குறிப்பு —சோமரசத்தின் தாரை விழுதற்பொருட்டு விரித்துள்ள பவித்திரமாகிய சம்பளி ஒருகையாய் அலகரிக்கப்படுகின்றது கடடிவின்மேல் வாய்க்கற மடபாண்டம் ஒன்று வைத்து அதைத் தூவாரமிட்டு அதிற் சம்பளிக்கயிறறைத் தொங்கவிடுதலாகிய வழக்கு, சோமம் ஒழுக்குதற்பொருட்டுடனத், தெரிகின்றது.

மந்திரம் 8.

२३१ २३१ २२ ३१ २ ३ १२
552. परित्य॑ ह॒र्य॑त॒ ह॒रिं व॑भ्रं पु॒नन्ति॑ वारेण ।
२ ३२३ ३ २३३ १२ ३१ २२
यो दे॒वान् वि॒श्वा॑ इ॒त्परि॑ म॒देन॑ सह ग॒च्छति॑ ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-90-7.

வாரித்யம் ஹயதம் ஹரிம் வஹ்ரம் வஹ்நி வாரொண ।
யொ ஹ்வாநு விஸ்வாஃ ஐதூரி ஹேந வஹ மஹ்தி ॥

அநவயம்.

यः, दि॒श्वान् दे॒वान् इ॒त्, म॒देन॑ सह, परि॒गच्छ॑ति, ह॒र्य॑तं, ह॒रिं, व॑भ्रं, त्ं,
वारेण, परि॒पुन॑न्ति ॥

பதவுரை.

ய	ய:	யாதொரு சோமம்
विश्वान् देवान् इत्	விஸ்வாநு டேவாநு ஐக்	{ இந்திரனமுதலிய எல்லாத் தேவா களையும்
मदेन सह	மடேந ஸஹ	களிப்பைத்தரும் இரசத்தோடு
परिगच्छति	பரிமஹதி	அடைகின்றதோ,
हयंत	ஹயந்தம்	அனைவரும் விருமபதக்கதும்
हरि	ஹரிம்	பசுசை நிறமுடையதும்,
बभ्रुं	பப்ரும்	பொன்மை நிறமுடையதுமாகிய
स्यं	சயம்	அச்சோமத்தை,
वारेण	வாரெண	பவித்திரமாகிய கம்பனியினா
परिपुनन्ति	பரிபுநந்தி	சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—9 ருசிவ அம்பரிஷாக்கள் ரிஷிகள்.

அனைவராலும் விருமபுதற்குரியதும், பசுமை நிறம், பொன்மை நிற

- முடையதுமாகிய யாதொரு சோமம் களிப்பை கொடுகின்ற இரசத்துடன்
இந்திரன முதலிய தேவர்களை இனிதடைகின்றதோ, அச்சோமரசத்தைப்
பவித்திரமாகிய கம்பனியாற் சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
553. * प्र सुन्वानायान्धसो मर्तो न वष्ट तद्वचः ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २
अप श्वानमराधसं हता मखं न भृगवः ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-101-13.

பு ஸுநாநாயாந்வொ டெதூ நவஷு தவஃ |

சுவ ஸாநரொஸவம் ஹதா உவம் ந ஸ்ருமவஃ ||

* प्र सुन्वानस्य वृत् तद्वच , எனபது இருக்கு.

அநவயம்

சுந்நானாய, அந்நச:; தத், வத்; மர்த்; ந ப்ரவத், ப்ரவ:; அராத்ஸம் மத்வ ந,
 ஸ்ந, அப்ரத் ||

பதவுரை

சுந்நானாய	ஸ்ந்நானாய	நனகு பிழியப்பட்ட
அந்நச:	அந்நச:	சோமத்தைத் துதிகின்றதும்,
தத்	தத்	கோத்தி மலிந்ததுமாகிய
வத்	வத்	வாககை,
மர்த்.	மர்த்:	{ கருமத்திற்கு இடையூறு செய்கின்றவர்கள்
ந ப்ரவத்	ந ப்ரவத்	{ கேட்காதொழிவார்களாக (மற்றும், துதிப்போகாள! நீவிர்)
ப்ரவ:	ப்ரவ:	பிடுகுவைச் சோமத்தோர்கள்
அராத்ஸம் மத்வ ந	அராத்ஸம் மத்வ ந	{ தடசணையிலலா வேளவியை முன்னா நீக்கியவாறு
ஸ்ந	ஸ்ந	(இங்கு வரும) நாயை
அப்ரத்	அப்ரத்	ஒட்டுவோர்களாக

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—9. பிரசாபதி ரிஷி.

பிழியப்பட்ட சோமரசத்தைத் துதிகின்றதும், பெருமை வாய்ந்ததுமாகிய வாககை, இடையூறு செய்கின்ற மனிதன்போலவான் விருமபாதொழிவானாக. அதாவது கேட்காதொழிவானாக எனபதாம் அவ்வாறே துதிப்போர்களே! நீவிர், அனுகூலச் செய்கையற்றநாயை ஒதுக்குவோர்களாக அதிலுலவமை.—முன்னா அராதசம் (தடசணையற்றது) எனனும் வேளவியை, பிடுகு சம்பந்தமுடையோர்கள் ஒதுக்கியவாறெனல.

(9)

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஒன்பதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—5. கண்டம்—9.

புனனிரண்டு மந்திரங்களாவானது,

சோமம் - தேவதை, சந்தம் - சுகதி, சாரம் - நிஷாதம்.

மந்திரம் 1.

554. ^{3 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 2 3 3 1 2} अभि प्रियाणि पवते चनोहितो नामानि यद्बो अधि येषु वर्द्धते ।

^{1 2 3 2 3 2 3 1 2 3 2} आ सूर्यस्य बृहतो बृहन्नधिरथं विश्वञ्चमरुहद्विचक्षणः ॥ १ ॥

9-75-1.

சுவி ஸ்ரியாணி பவதெ ஷ்னொஹிதொ நாமாநி யஹொ சுயி
[யெஷுவஹ்தெ]

ஆ சூர்யஸ்ய ப்ரஹ்தொ ப்ரஹ்நதிரதம் விஷ்வஞ்ஞமரஹ்வி
[வக்ஷண:]

அநுவயம்

येषु, यद्, अधिवर्द्धते, बृहत्, विश्वञ्च, बृहत्, सूर्यस्य, रथं अधि,
विचक्षणः, अरुहत्, चनोहित, प्रियाणि, नामानि, अभिपवते ॥

பதவுரை

येषु	யெஷு	எந்த நீரில
यद्	யஹ்	மகத்தாகிய இசோமம்
अधिवर्द्धते	சுயிவஹ்தெ	மிக விருத்தியாகின்றதோ,
बृहत्	ப்ரஹ்	மற்றும், பெரிதாகியதும்
विश्वञ्च	விஷ்வஞ்	யாண்டுஞ் செல்கின்றதும்
बृहत्:	ப்ரஹ்த:	மகத்துமாகிய
सूर्यस्य	சூர்யஸ்ய	இரவியினுடைய
रथ अधि	ரதம் சுயி	இரத்ததின மீது

विचक्षणः	விசுக்ஷண:	உலகைக் காண்பதாகி
आरुहत्	சூரஹக்	ஏறுகின்றதோ,
चनोहित.	அநொஹித:	{ அருளுதுதற்கினிய, அல்லது, இனிய உணவாகிய அசசோ மம
प्रियाणि	ப்ரியாணி	உலகைத் திருபதி பண்ணுகின்ற
नामानि	நாமாநி	நீரை,
अभिपवते	அபிபவதெ	பலவகையாக அடைகின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—1.

அனைத்தின் பொருட்டு இனியதாகிய, அல்லது, இனியதாகிய அன்ன மென்னுஞ் சோமரசம், உலகைப் பிரியப்படுத்தும் நீரைப் பல விதமாய் அடைந்து நிரம்புகின்றது அநதரிடத்திலுள்ள நீரில், மகத்தாகிய இச சோமரசம் வளாகின்றது. நீரின நடுவில் உணமையாய்ச் சோமமிருக்கின்ற தென்க. பெரிதாகிய அசசோமம் மகத்தாகிய சூரியனுடைய இரத்தத்தின் மீது உலகத்தைக் காண்பதாகி ஏறுகின்றது (இது பற்றியே) “தியிலிட் அவி இனிதாக இரவியை யடைகின்றது” எனறா மனுவும். (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २ १ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
555. अचोदसो नोधन्वन्त्विन्दवः * प्र स्वानासो बृहद्देवेषु हरयः ।
१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
§ विचिदश्नाना इषयो अरातयोऽर्यो नः सन्तु सनिषन्तु नो धियः ॥

இருக்கு 9-71-1.

சுவொடிவொ நொய்நவ்வீதவஃ ப்ர வ்வொநாவொ வ்ருஹ்டேவெ
[ஷஹாய: ।
விவிடிஸாநா இஷயொ அராதுயொ:அயெபூ நஃ வன்து வநிஷந்து
[நொயிய: ॥

அநவயம்.

अचोदसः, हरयः, स्वानासः, इन्दवः, न, बृहद्देवेषु, प्रधन्वन्तु, अरातयः,
नः, अर्यः इषयः, अश्नाना विचित्, सन्तु, नः, धिया, सनिषन्तु ॥

* प्रस्वानासो, † दिवेषु, § विचिदश्नाना इषे अरातयोऽर्यो नः सन्तु सनिषन्तु नो धियः,

என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

अचोदस	சுஅசாடிஸ:	பிறரால் ஏவப்படாததும்
हरयः	ஹரய:	{ பாவத்தைப் போக்குவதும், அல் லது, பசுமை நிறமுடையதும்,
स्वानासः	ஸ்வாநாஸ:	நனகு தேடப்பெற்றதுமாகிய
इन्दवः	இந்நவ:	சோமரசம்
म. बृहदेवेपु	ந: ஸ்ரஹெஷ்வெஷு	{ அநேக தேவர்கள் கூடியுள்ள எமது வேளவிகளில்
प्रधन्वन्तु	ப்ரதந்நு	(வந்து) சோவதாகுக.
भरातयः	ஹராதய:	தனம் முதலியவைகளை யீயாத
मः	ந:	எவகளுடைய
अयः	அய:	பகைவர்கள்
इषय	இஷய:	அன்னத்தை விரும்பி
अश्वानाः विचिन्तु	அஸ்தாநா: விசிந்	உண்ணுதோர்களாகவே
सन्तु	ஸந்நு	ஆகுக.
मः धिय	ந: டிப:	{ தேவ விஷய சமராகிய எமது தோத்திரங்கள்
मनिषन्तु	ஸநிஷந்நு	தேவர்களை யுடைவனவாகுக.

சாயணபாடியம்.

சண்டம்—9. இருக்கு—2.

* பிறரால் ஏவப்படாத சோமரசம், எவகணிமித்தமாய் நனகு வருவதாகுக யாண்டெனின்? தேவர்கள் மிகுதியாய்ச் சூழ்ந்துள்ள வேளவியின்கண் அல்லது, தேவகளுடைய அவை நடுவில் எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? நனகு பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும் பசுமை நிறமுடையதுமாம். அன்றியும், தனம் முதலியவைகளை யீயாத எவகளுடைய சத்துருக்கள், அன்ன விருப்புடையோர்களாய் அன்னமுண்ணுதவர்களாகவே இருப்பார்களாக மஹம், தேவர்கள் விஷயமான எமது தோத்திரங்கள் தேவர்களை யினிது அடைவனவாகுக எனபதாம். (2)

மந்திரம் 3.

३२३ ३१२ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १२
556. एष प्र कोशे मधुमांशं अचिक्रददिन्द्रस्य वज्रो * वपुषो वपुष्टमः ।
३ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ ३ १ २
§ अभ्यू ३ तस्य सुदुघा घृतश्चुतो वाश्रा अर्षन्ति †पयसा च धेनवः॥
இருக்கு.9-77-1

* वपुषो वपुष्टमः, § अभीष्टस्य, † पयश्व, எனபன இருக்கு

வனஷ ஸ்ர கொஸெ ஔயுஜா ச்விசுக்ஷிந்ர வஜ்ஜா வவுஷொ
[வவுஷுஜஃ |
சுலுஜதவ்ஜ வஸுஷ்வா வுதஸுதொ வாஸுர ச்ஷுனி வய
[ஸா வ யெநவஃ ||

அந்வயம்.

इन्द्रस्य, वज्रः, वपुषः, वपुष्टमः, एषः, मधुमान्, कोशे, प्राचिक्रदत्,
ऋतस्य, सुदुवाः, घृतश्चुतः, वाश्राः, पयसा धेनवः च, अभ्यर्षन्ति ||

பதவுரை.

इन्द्रस्य	உருவஜ்	இந்திரனுடைய
वज्रः.	வஜ்ஜு:	வசசிராயுதமாகியதும்
वपुषः.	வவுஷு:	விததிடுவோருட
वपुष्टमः	வவுஷுஜஃ	சிறந்த விததிடுவதாகியதும்
एषः मधुमान्	வனஷு: ஔயுஜாநு	{ இனசுவையோடு கூடியதுமாகிய இச சோமம்,
कोशे	கொஸெ	துரோண கலசத்தில்
प्राचिक्रदत्	ப்ராசிக்ரதக்	ஒலியிடுகின்றது
ऋतस्य	஋தவ்ஜ்	{ நிறந்த பயனுடைய சோம ரசத்தின்
सुदुवाः	ஸுஔுவா:	பயனை யினிது பெயவதும்
घृतश्चुत	வுதஸுத:	நீரை விழ்ச செய்வதுமாகிய
वाश्रा.	வாஸுர:	இரைகின்ற தாரைகள்
पयसा धेनवः च	பயஸா யெநவ: அ	பாலசூகுகின்ற பசுகள் போன்று
अभ्यर्षन्ति	சுலுஷுனி	இனிதடைகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—3

இனசுவையோடு கூடிய இச சோமரசம், துரோண கலசத்தில் மிக ஒலியிடுகின்றது வதனமைய சோமரசமெனின்² இந்திரனுடைய வசசிராயுதமாய்ானது வசசிராயுதமொத்தது எனபதும்துவென இச சோமரசமே, வலி கொடுக்குந தனமையால் (பகைவரைக்) கொலவதற்குச் சாதன மான தனமை பற்றி வசசிராயுதமென உபசரிககப்பட்டது இச சோமரசமே, வித்துக்களை (பிசங்களை) ஊனறுகின்றவாருட சிறந்த விததிடுவோருகின்றது வித்துக்களை விதைத்தலில் சோமரசந தலைமை யாதலினெனக இது பற்றிமே “சோமரசமே வீரியத்தைத் தாங்குகின்றது” என மறைபுக கூறுகின்றது சத்தியமாகிய சோமரசத்தின் தாரைகள் உண்டாகின்றன.

ாண்டு தாரைகள் என்பது எஞ்சினது எதனைமைய தாரைகளேனின ?
பயன்களை இனிது பொழிகின்றவைகளும் நீர் நிறைந்தவைகளும் அல
லது, இரசமநிறப்பபெற்றவைகளும், பாஸோடு கூடிய பசுக்கள் போன்று
லுலிக்கின்றவைகளும் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

9 2 3 2 3 1 2 2 3 2 3 1 2 3 1 2
557. प्रो अयासीदिन्दुरिन्द्रस्य निष्कृतं सखा सख्युर्न प्रमिनाति सङ्गिरम् ।

9 2 3 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2
मर्य इव युवतिभिः समर्षति सोमः कलशे *शतयामना पथा ॥

இருக்கு 9-76-1.

பொ ஸயாவீழ்நுரிநு ஸ நிக்ரதம் ஸவா ஸவ்நுநு
[பு லநா தி ஸஜீரடி ।
உவ யுவதிலி: ஸஜ்நுதி ஸொ: கலசெ ஸதயாநா
[வயா ॥

அநவயம்

इन्दु , इन्द्रस्य , निष्कृत , प्रो अयासीत् , सखा , सख्यु , सङ्गिरं , न प्रमिनाति ,
युवतिभिः मर्य इव , समर्षति , सोमः , शतयामना , पथा , कलशे ॥

பதவுரை.

इन्दुः	உநு:	சோமமானது
इन्द्रस्य	உநுஸ்ய	இந்திரனுடைய
निष्कृत	நிக்ரதம்	வயிருகிய இடத்தை
प्रो अयासीत्	பொ ஸயாவீக்	{ இனிது அடைகின்றது. (அடைநது)
सखा	ஸவா	மித்திரனென்னுஞ் சோமம்
सख्यु	ஸவ்யு:	நண்பனாகிய இந்திரனுடைய
सङ्गिर	ஸஜீரம்	நலவயிற்றில்
न प्रमिनाति	ந புலநாதி	துன்புறுத்தாதிருக்கின்றது
युवतिभि मर्य इव	யுவதிலி: உவ	{ தருணிபுடன தருணை கலத்தல போல, வசதிவரி எனனும நீருடன
समर्षति	ஸஜ்நுதி	நனகு கலக்கின்றது .

சோம	வெஹை	மற்றும், அசுசோமரசம்
சதயாமநா	ஸதயாஉநா	நூறு துவாரங்களோடு கூடிய
பயா	வயா	{ தசா பவிததிரமென்னும் ஆடை யின வழியாய்த
கலசை	கலஸை	{ துரோண கலசத்தில் நிரம்புகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—4. மிருகண ரிஷி.

சோமரசம், பவிததிரம் பண்ணப்பட்ட இந்திரனது உதரத்தை நன்கு சோகின்றது நடபாகிய சோமரசம் மிததிரனாகிய இந்திரனுடைய நல வயிறற்றிகோ துன்பத்தைபுமுண்டாககாதிருக்கின்றது மற்றும், அசுசோம ரசம், பருவ மாதூன காலையாகிய புருடன கலக்குமாறு வசதிவரி யென்னுந் தருணியாகிய நீருடன இனிது கூடுகின்றது பிழியுங்கால அசுசோமரச மும, நூற்றுக் கணக்கான துவாரமுடைய தசாபவிததிரமென்னும் ஆடையின துனியால் துரோண கலசத்திற் செல்கின்றது ஈண்டு செல்கின்றது எனபது எஞ்சி நிவந்து அல்லது, ஒரு வாககியமாயக்கொண்டு, புருடன பருவ மாதூன கலத்தலபோன்று நூற்றுக் கணக்கான துவாரங்களை யுடைய ஆடை வழியாய் நீருடன கலக்கின்றது எனினுமாம் (4)

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
558. धर्ता दिवः पवते कृत्यो रसो दक्षो देवानामनुमाद्यो नृभिः ।
१ २ ३ २ ३ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
हरिः सृजानो अत्यो न सत्त्वभिर्वृथा पाजांसि *कृणुते नदीष्व ॥
இருக்கு—9-7-1.

யதூர் ஹிவஃ வவதெ கருசெவூ ராவொ டிகெஷா ஹெவாநாஉநா
[ஹெஷா நூலிஃ ।
ஹரிஃ ஸுஜானொ அத்யோ ந ஸத்வவிவூயா பாஜாஸி
[கூணுதெதநீஷா ॥

அநவயம்.

धर्ता, कृत्यः, रसः, देवानां दक्ष, नृभिः अनुमाद्यः, हरिः, दिवः, पवते,
सत्त्वभिः, सृजानः, अत्य न, वृथा, पाजांसि, नदीषु, कृणुते ॥

பதிரை

धर्मा	யதூதா	அலைவரைபுத் தாங்குவதும்
कृत्य	கருக்யை:	சுதகம் பண்ணுதற்குரியதும்
रस	ரஸை:	இரச வடிவின் தும்
देवानां दक्ष	தேவாநாஂ டக்ஷ:	{ தேவாகடகு வலியைக் கொடுப்பதும்
नृभि अनुमाद्य	நூயி: சநூமாடிய:	{ வேடபோகளாற் றுதிகத தக்கதும்
हरि:	ஹரி:	{ பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம்
दिव	திவ:	{ வானிலுள்ள தசா பவித்திரமுடைய பாண்டத்திலிருந்து
पवते	பவதெ	{ புரிதமாய வருகின்றது. (மற்றும்)
सत्त्वभि	ஸகவலி:	பிராணிகளாற்
सृजान	ஸூஜாந:	பவித்திரஞ் செய்த
अद्यो न	அத்யோ ந	(குதிரை) இனிது செலவது போல
वृथा	வூதா	முயற்சியின்றியே
पाजांसि	பாஜாஂஸி	தனது துரிதத்தை
नदीषु	நதீஷு	வசதிவரி எனனும் ஆற்றநீரில்
कृणुते	கருணுதெ	செய்துகொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5 கவி ரிஷி.

எல்லாவற்றையுத் தாங்குகின்ற சோமரசம், அநதரிடத்திலுள்ள (ஏனையினமேலுள்ள) தசா பவித்திரமென்னும் ஆடை நுனி வாயிலாகச் சுததமாய வருகின்றது. எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? செயற்பாலதாம். எனின், பவித்திரம் பண்ணத்தக்கது என்பது பொருள் இரச வடிவமான தும் தேவாகடகு ஆற்றலைக் கொடுப்பதும் அல்லது, தேவாகளினப்பொருட்டு வளாவதும் அங்ஙனமே, நியந்தாவாகிய வேடபோகளால் களிப்படைதற்குரியதும் அல்லது, துதிகதக்கதும், பசுமை நிறத்ததும், மனிதராற் பழக்கப்பட்ட குதிரை வருத்தமின்றிச் செலவதுபோல எங்களால் நன்கு திருத்தப்பட்டதுமாம் தன்னுடைய ஆற்றலை (வசத்தை) வசதிவரி எனனும் நதி நீரில் உணடுபண்ணுகின்றது அதாவது நீர் வரக்கப்படுகின்றது என்பது பொருள் இது சோமரசம் பிழிபுங் காலத்திலெனக்கொள்க. (ஆற்ற நீர் விட்டு சோமக்கொடியை யிடித்துச் சோமரசம் பிழிப்பீடுகின்ற தென்பது திரண்ட பொருள்)

மந்திரம் 6.

9 2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 9 2 3 2
559. वृषा मतीनां पवते विचक्षणः सोमो अहां प्रतरीतोपसां दिवः ।

3 9 2 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
* प्राणा सिन्धूनां कलशां अचिक्रददिन्द्रस्य § हार्धाविशन् मनीषिभिः॥

இருக்கு 9-66-1.

வ்ருஷா உதீநாம் வவதெ விவக்ஷணஃ ஸோமோ ப்ரதரீ
[தொஷஸாம் ஹிவஃ ।

ப்ராணா வரிஸாக்நாம் கருஸாம் சுவிசுக்ரஹிஷு ஹாடி-சுவிஸநு
[உநீஷிவிஃ ॥

அநவயம்.

மதினாं वृषा, विचक्षण, अहां, उषसा, दिवः, प्रतरीता, सोमः, पवते,
सिन्धूनां, प्राणा, मनीषिभिः, इन्द्रस्य, हार्दि आविशन्, कलशान् अभि,
अचिक्रदत् ॥

பதவுரை.

மதினாं वृषा	உதீநாம் வ்ருஷா	{ துதிபடேபோகடக்கு மன வீருப பைப பொழிவதும்
विचक्षणः	விவக்ஷணஃ	சிறப்பாயக காண்பதும்
अहां	சுஹாம்	பகற்காலங்களைபும
उषसां	உஷஸாம்	உஷாக காலங்களைபும
दिवः	ஹிவஃ	{ விண்ணுலகையும், அல்லது, இர வியையும்
प्रतरीता	ப்ரதரீதா	வளரக்கின்ற
सोमः	ஸோமஃ	சோமரசம்
पवते	வவதெ	{ இனிது தேடப்படுகின்றது (மற றும்)
सिन्धूनां प्राणा	வரிஸாக்நாம் ப்ராணா	{ நீரின உயிராகிய, அல்லது, நீரால நிறைந்த சோமரசம்
मनीषिभिः	உநீஷிவிஃ	தோத்திரங்களுளோடு
इन्द्रस्य	இந்ருஸ்ய	இந்திரனுடைய
हार्दि आविशन्	ஹாடி-சுவிஸநு	உளவததிற புக விருமயி
कलशान् अभि	கருஸாம் சுவி	கலசத்தைச சூழ்நதுகொண்டு
अचिक्रदत्	சுவிசுக்ரஹி	{ தாரையாப் புகுமிடத்து ஒலியிடு கின்றது

* प्राणा,

§ आवीविशत्, என்பன இருக்கு.

धेनुषः	யெநவ:	கோக்கள்
सखां	ஸதூம்	உண்மையாகிய
आशिरं	சூயிரம்	பால முதலியவற்றை,
दुदुहिरे	உஹிரெ	{ கறக்கும் பாததிரததில் நிரப்பு கின்றன (மற்றும் இசேராம ரசம்)
यत्	யத்	எப்போது
ऋतै	஋தெ:	வேளவிகளால்
अवद्धंत	அவஹ்ந	வளாகின்றதோ, அப்போது,
अन्या	அந்யா	மற்றைய
चत्वारि	அசுவாரி	நான்கு வகையாகிய
भुवनानि	ஹவநாநி	வசதிவரி, முதலிய நீரை,
निर्णिजे	நிணிஜெ	சுத்தப்படுத்துதற்பொருட்டு
चारुणि	சூரணி	மங்கன வடிவங்களாய்
चक्रे	அசுக்ரே	ஆகக்குகின்றன,

சாயண பாடியம்,

கண்டம்-11, இருக்கு-7. இரேணு ரிஷி.

வேள்வியிலிருக்கின்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு, அல்லது, அந்த ரிஷித்தலில் இருக்கின்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு, அனைப்புண்டாக்குகின்ற இருபத்தொன்று எண் கொண்ட கோக்கள், பால முதலியவற்றை உண்மையாகக் கறக்கின்றன. அல்லது, பன்னிரண்டு மாதம், இருதுக்கள் ஐந்து, மூன்றுலகங்கள், இரவி என்னும் இந்த இருபத்தொன்று வகைகளால் எப்பசுக்களில் பாலை உண்டாகக்குகின்றார்களோ, அக் கோக்களே பாலைக் கறக்கின்றன என்பதாம் அன்றியும், இச் சோமரசம் மற்றைய நான்கு வகையாகிய நீரை, அதாவது வசதிவரி மூன்று, ஏகத்தை ஒன்று, என்னும் நான்கு வகையாகிய நீரைப் பரிசோதித்தற் பொருட்டு, அதாவது, பாதுகாததற் பொருட்டு, மங்கன வடிவமாகச் செய்கின்றன எக்காலத்தில் இது வேளவிகளால் விருத்தியாயிற்றே, அக்காலத்திற் செய்கின்றன என்பதுணாக. (7)

மந்திரம் 8.

१२ ३ १२३ १२३१ २२ ३ १२ ३२
561. इन्द्राय सोम सुषुतः परिस्रवापामीवा भवतु रक्षसा सह ।

२ ३ १२ ३ २ ३ १२ ३२ ३ १ २

• • मा ते रसस्य मत्सत द्रयाविनो द्रविणस्वन्त इह सन्तिवन्दवः ॥

இருக்கு 9-55-1.

ஐந்ராய ஸொஹ ஸுஷுதஃ வரிஸு வாவாஃவா ஸவதூ

[ரக்ஷஸாவஸம் |

ஹ தெ ரஸஸு உதத அயாவிநொ ஐவிணஸு ஐஹ ஸநிதவஃ||

அநவயம்

हे सोम!, सुषुत., इन्द्राय, परिखव, रक्षसा सह, अमीवा, अप भवतु,
द्वयाविन., ते, रसस्य, मा मत्सत, इन्दव., इह, द्रविणस्वन्त., सन्तु ||

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொஹ !	சோமமே! நீ
सुषुतः	ஸுஷுதஃ	{ இனிய முறையிற் பிழிந்தெடுக் கப் பெறும் இரசத்தை
इन्द्राय	ஐந்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
परिखव	வரிஸுவ	{ எல்லா வகையானும் ஒழுக்க விடுவாயாக.
रक्षसा सह	ரக்ஷஸா ஸஹ	இராககதர்களோடு
अमीवा	அமீவா	ரோயகளும
अप भवतु	அப ஸவதது	நீங்குக.
द्वयाविनः	அயாவிநஃ	{ பொய, மெய் எனனும இரண்டு வகைகளையுடைய பாவின
ते	தெ	உன்னுடைய
रसस्य	ரஸஸ்ய	இரசத்தின் பாகத்தையுண்டு
मा मत्सत	மாமத்ஸத	களிப்படையாதிருப்பார்களாக.
इन्दव.	ஐந்வஃ	உன்னுடைய ரசம்
इह	ஐஹ	இவவேளவியில்
द्रविणस्वन्त सन्तु	ஐவிணஸுஹ ஸநு	{ என பொருட்டுத் தனமுடைய தாருக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. வேடுபாக்கவ ரிஷி.

சோமமே! நீ, இனிது தரும் இரசத்தை இந்திரன்பொருட்டுப் பல வகையாய வெளியாகுவாயாக உரோகங்கள் நீங்குக இராககதாகள இரசத்தினுடைய களிப்பை யடையாதார்களாகு (அவர்கள்) எவ்வண்ண மானவார்களெனின்? பொய, மெய் இரண்டையுமுடைய பாவின எனபது பொருள் அன்றியும், உன்னுடைய இரசம் இவவேளவியில் என் பொருட் டுத் தனமுடையதாருக எனபதாம்.

(~)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1 இருக்கு—1 பரததுவாச வச ரிஷி

சோமரசம் பிழிபப பெற்றது எவவண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? ஒளியுடையதும், விருப்பைப் பொழிவதும், பசுமை நிறத்ததுமாம் அத தனமைய சோமரசம் மனனைப்போட காணத்தக்கதாயிருந்து, நீரைக் குறியாக வைத்துக் கொண்டு தனது இரசத்தை யெடுக்குங்கால் ஒலிக்கின்றது. பின்னா, பவித்திரமாகிய ரெமமறியாட்டின கம்பளியில் புரிதமாகின்றது சோமரசமே! நீ, கடந்து செல்கின்றனை பின்னா, பருந்தைப்போல நீருடைய தனது இடத்தை யடைகின்றாய். அதாவது வசதிவரி எனனும் நீரி விருக்கின்றாய் எனபது பொருள்.

(9)

மந்திரம் 10.

2 3 2 3 3 9 2 3 2 3 9 2 3 2 3 2 3 9 2
563. प्र देवमच्छा मधुमन्त इन्दवोऽसिष्यदन्त गाव आ न धेनवः ।
3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
बर्हिषदो *वचन वन्तः ऊधमि परिसृतमुसिया निर्णिजं धिरे ॥

பு டெவஉவா உய உன இந்ஹொஹிஷ்டிண மாவ ஸு ந யெ நவஃ ।
வஹிஷ்டிண வவ நவன ஹயவிஃ வாரிஸு தஹிஸா
[கிணீபுஜம் யிரெ ॥

அந்வயம்

धेनवः, गाव , आ न, मधुमन्तः, इन्दव., देवं अच्छ, प्रासिष्यदन्त,
बर्हिषद., वचनवन्तः, उसियाः, ऊधमि, परिसृत, निर्णिजं, धिरे ॥

பதவுரை.

धेनव	யெ நவஃ	பாலிஸா பிரியப்படுத்துகின்ற
गावः	மாவஃ	கோக்கள
आ न	ஸு ந	{ தமது கனறுகளைக்குறித்துப் பாலைப் பொழிகின்றன போன்று,
मधुमन्तः	உய உன	மதர இரசமுடைய
इन्दव	இந்ஹஃ	சோமரசம்
देव अच्छ	டெவம் ஸு	இந்திர தேவதையைக் குறித்து
प्रासिष्यदन्त	புராவிஷ்டிண	{ கிரக முதலிய பாததீரங்களிற் சோகின்றது

* वचनावन्त , எனபது இருக்கு.

बहिषद्.	எஹிஷத:	வேளவிரி யுள னெ வ நவந்த
वचनवन्त	வ அநவன:	நதற்கு வ நவ நவந்த
उस्त्रिया.	உஸ்ரியா:	நெருகுவ
ऊधभि	உதயபி:	பால் நெருகத் தருக நவந
परिषुतं	பரிஸுதம்	நாடு தருக நவந
निर्णिज	நிணிஜம்	பாலாகிய தருக நவந
धिर	யிரொ	{ இந்திரனெபாருக நவந நவந

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—10 வதசபாசிரிய ரிஷி.

கனிபபைத தரும இராததேதாடுகடிய சோமம், இந்திரன் குறித்தது. பாததிரங்குகளில் நிரம்புகின்றது. அதிலுள்ளவை—111ல்—யுள்ளவை தின்ற கோடுகள், கன்றுகளைக் குறித்து. பாலையொழுக நெய் தருக நவந நெய் அன்றியும், வேளவிரி யுள னெ வ நவந, நதற்கு வ நவந நவந, மான அததனமைய கோடுகள் பால் தருகுகின்ற தருக நவந நவந நவந புறமும வழிகின்ற பாலாகிய சோமராததை இந்திரனெபாருக நவந நவந கின்றன என்பது பொருள்.

(10)

மந்திரம் 11.

564. अञ्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रतुं रिहन्ति * मध्वाभ्यञ्जते ।

सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावाः

§ पशुमप्सु गृणते ॥ ११ ॥

சுஜதெ வுஜதெ வுசுஜதெ சுதம் ரிஹந்தி மதவாஸுஜதெ ।
விறொருவாவெ வதயன்தமுகுணம் ஹிரணயபாவா: பஸம்
[உஷம் கருணதெ ॥

அநவயம்

अञ्जते, व्यञ्जते, समञ्जते, क्रतुं, रिहन्ति, मध्वा, अभ्यञ्जते, सिन्धो,
उच्छ्वासे, पतयन्तं, उक्षणं, पशुं, हिरण्यपावा, अप्सु, गृणते ॥

* मध्नाऽभ्यञ्जते, § पशुमाप्सु, என்பன இருக்கு.

பதவுரை

अङ्गते	சுஜ்ஜதெ	{ வேட்போகள சோமரததை ஆவின பால முதலிய வறறு டன, கலக்கினறாகள (மற றும)
व्यङ्गते	வஜ்ஜதெ	பலவகையாக, கலக்கினறாகள
समङ्गते	ஸஜ்ஜதெ	நனமுறையிற கலக்கினறாகள
कृतं	கூதம்	பயனறருகினற சோமரசததைச
रिहन्ति	ரிஹந்தி	{ (தேவாகள) சுவைக்கினறாகள. (பினனா)
मध्वा	மயூ	பசுநெய யோடு
अभ्यङ्गते	அஹ்ஜதெ	{ கலக்கினறாகள. (அசசோமர சததையே)
सिन्धो	ஸிந்தா:	நீருக்குப் பறறுக கோடாகிய
उच्छ्वासे	உஷ்வஸே	உயாநத இடத்தில
पतयन्तं	பதயனம்	செலலுகின்றதாவும்
उक्ष्ण	உக்ஷணம்	அதுபவிககத்தகதாவும்
पशुं	பசும	காண்பதாவும்
• हिरण्यपावा	ஹிரண்யபாவா:	{ பொன்னற பவித்திரஞ்செய்கின றவாகளான (வேட்போகள)
असु	அஸு	வசதீவரியென்னும் நீரினகண
गृणते	மூணதெ	கைக்கொள்கினறாகள

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—11. அததிரி ரிஷி.

வேட்போகள, பசுவின் பால முதலியவற்றுடன் சோமரசததைக் கலக்
கினறாகள் அவவாறே, பலவகையாகக் கலக்கினறாகள. நனகு கலக்கின
றாகள. இரட்டித்தல துதியின் பொருட்டாதலின் மிகைபடக் கூறலென்னுந்
தோடமாகா அங்ஙனமே, பயனைத் தருஞ் சோமரசததை, தேவாகள சுவைக்
கினறாகள. மீண்டும் நெய்புடன கலக்கினறாகள இரசத்திறகுப் பறறுக
கோடாகிய உயாநத இடத்தில் போகப்படுவதாகவும், பராக்கின்றதாகவும்,
பொன்னற பவித்திரஞ் செய்கின்றவர்களான வேட்போகள ஊச் சோமத்
தையே ஏற்றுகுகொள்கினறாகள என்பதாம்.

(41).

மந்திரம் 12.

3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
 565. பவித்ரம் தே விதத் ப்ரஹ்ணஸ்பதே ப்ரஸுர்நாணி பரீஷி வித்வத் ।
 9 2 3 2 3 3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2 2 2
 அதஸ்தநூந் ததாமோ அஸ்துதே ஸ்தாஸ இஹந்த்; * சம் ததாஸத் ॥
 இருக்கு 9-83-1.

வவித்ரம் தெ விதத் ப்ரஹ்ணஸ்பதே ப்ரஸுர்நாநாணி
 [வயெஷி விஸ்தத்; ।
 சுதஸ்தநூந் ததாமோ அஸ்துதே ஸ்தாஸ இஹந்த்; வம்
 [ததாஸத் ॥

அநவயம்.

ப்ரஹ்ணஸ்பதே! பவித்ர, தே, விதத், ப்ரஸு, நாநாணி, பரீஷி, வித்வத், அதஸ்தநூ,
 அம், அஸ்துதே, ஸ்தாஸ இத், வஹந்த், தத், சமாஸத் ॥

பதவுரை.

ஐ ப்ரஹ்ணஸ்பதே !	ஹ ஸ்ரஹ்ணஸ்பதே ।	{ ப்ரஹ்ணஸ்பதேயாகிய ரோமமே ।
பவித்ரம்	வவித்ரம்	புனிதமாகிய
தே	தெ	உன்னுடைய அங்கம்
விதத்	விதத்	யாண்டும பரவியது
ப்ரஸு	ப்ரஸு:	ஆற்றலுடைய நீ
நாநாணி	நாநாணி	அருளுதவோகளின் அங்கத்தை
பரீஷி	வயெஷி	அடைகின்றாய்
வித்வத்	விஸ்தத்	எல்லா வகையானும்
அதஸ்தநூ	சுதஸ்தநூ:	{ விரத முதலியவைகளால் வாட்டம் பற்றாதாய்
அம்	சூ:	{ பசுவைப்பற்ற அங்கத்தை (உன்னுடையவம்)
அஸ்துதே	நாஸ்துதே	வியாபிப்பதில்லை
ஸ்தாஸ இத்	ஸ்தாஸ இத்	பசுவைமாகியே
வஹந்த்:	வஹந்த்:	வேளவியைத் தாங்குவதாய்
தத்	தத்	{ பவிததிரமாகிய அப்பாததிரத்தில
சமாஸத்	வஸாஸத்	நினைபுகின்றது.

* ததஸமாஸத், எனபது இருக்கு.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—12. பவித்திர ரிஷி.

மந்திரங்கட்கு உண்மையான சோமமே! உண்ணுடைய அழகிய அங்கம், யாண்டும் நிறைந்திருக்கிறது. இனிது உண்டாகப்பெற்ற அதற்கைய நீ அருளுவோருடைய அங்கங்களை யடைகின்றாய் எல்லா வகையானும் பவித்திரமாகியதும், விரை முதலியவைகளா லெரிகப்படாததுமாகியதை உண்ணுடைய அங்கம் பரிபக்குவமில்லாததான விபாபிக்கின்றதில்லை பரி பக்குவமாகியே வேளவியைத் தாங்குகின்றது மற்றும், பவித்திரமென்னும் பரிபுத்திரத்திலும் நிறைகிறது,

(12)

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்,

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—10.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

இந்திரன் - தேவதை. உஷ்ணிக - சந்தம். ரிஷிபா - சுரம்.

மந்திரம் 1.

2 3 9 3 3 2 3 9 2 2 3 9 2

566. इन्द्रमच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः ।

3 2 3 2 3 9 2 3 9 2

* श्रुष्टे जातास इन्द्रवः स्वर्विदः ॥ १ ॥

இருக்கு 9 54 1.

உருஷ் ஸுதா உமெ வுஷணம் யன்து ஹரயஃ |

ஸ்ருஷ்டே ஜாதாஸ இந்ருவஃ ஸ்வர்விதஃ ||

அருவயம்.

श्रुष्टे, जातास., इन्द्रवः, स्वर्विदः, हरयः, सुता, इमे, वृषणं इन्द्रं, अच्छ यन्तु ॥

* श्रुष्टि जातस्य, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

புஷே	ஸ்ருஷே	வினாவில
ஜாதாஸ:	ஜாதாஸ:	தேடப்பெற்ற தும்
இந்த:	உருவ:	{ பாததிரத்திற பொங்குகின்ற தும்
ஸ்வித்.	ஸ்ருவித்:	எல்லா முணர்ந்த தும்
ஹரய	ஹரய:	பசுமை நிறமுடைய தும்,
சுதா	ஸுதா:	பிழியப்பட்ட துமாகிய
இமே	உருமே	இச சோமரசம்
சூஷண் இந்த்	வூஷண் உரு	{ விருப்பியதைப் பொழிகின்ற இந்நிரனை
அக்ஷ யநு	அக்ஷ யநு	இனிதடைசூக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1. அக்கினிசசாஷ்ஷ ரிஷி.

தூரிதமாய்த் தேடப்பட்டதும். பாததிரத்திற பொங்குகின்றதும். எல்லா முணர்ந்ததும், பசுமை நிறமுடைய தும், பிழியப்பட்ட துமான இச சோமரசம், வேண்டியவைகளைப் பெய்கின்ற இந்நிரனை இனிதடைசூக என்பதாய்.

(1)

மந்திரம் 2.

567. १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
प्र धन्वा सोम जागृविरिन्द्रायेन्दो परिस्रव ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
द्युमन्तं शुष्ममाभर स्वर्विदम् ॥ २ ॥

இருக்கு 9-106-4.

பு ஸ்ருஷாவோஜா மூவிநித்ராயெந்நோ வரிஸ்ரவ ।
சூஷண் ஸுஷ்மாவா ஸ்ருவித்.

அநவயம்.

ஹே சோம!, ஜாஹ்வி:; ஸ்ருஷ்வ, இன்டோ!, இன்ட்ராய, பரிஸ்ரவ, ட்யுமன், ஸ்வர்வித்,
சுஷ்ம், அமர ॥

பதவுரை.

ஹே சோம!	ஹே ஸ்வோஜ!	சோமரசமே!
ஜாஹ்வி:	ஜாஹ்வி:	நனவேடிருக்கின்ற நீ
ஸ்ருஷ்வ	ஸ்ருஷ்வ	பாததிரத்தையடைவாயாக,

इन्दो !	உந்நோ !	சோமமே ! நீ
इन्द्राय	உந்நாய	இந்திரன் பொருட்டு
परिव	வரிஸ்ர வ	{ பாததிததில் நாற்புறமும் வழி வாயாக (மற்றும்)
द्युम्त	த்யும்துணம்	பிராகாசிக்கின்ற தும்
स्वविद्	ஸ்வவித்யம்	சுவாகததையடைவிப்பதும்
द्युम्	த்யும்துணம்	{ பகைவரைக் நாடிவ ஆமாகிய ஆற்றி யலைபுக
आभर	ஆஹர	நீ காடுபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2. சடசுமானவ ரிஷி

சோமரசமே ! நனவுடனிருக்கு சீலமுடைய நீ (கலசத்தில) நிரம !
வாயாக சோமமே ! நீ இந்திரன் பொருட்டுப் பாததிரங்கனில் நாற்புறமும்
வழிவாயாக அன்றியும், விளங்குவதும், சுவாகததையடைவிப்பதும்,
ஏதனாருவைக் காயத்தக்க துமாகிய ஆற்றலைக் கொடுப்பாயாக எனபதாம்

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ २ ३ २ १ २
568. सखाय आ निषीदत पुनानाय प्रगायत ।

२ ३ २ ३ १ २ २ ३ २
शिशुं न यज्ञैः परिभूषत श्रिये ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-104.1.

ஸவாய சூ நிஷீதத வுநாநாய ப்ரூநாயத ।

ஸிஸூம் ந யஜ்ஜை: வரிஸூஷத ஸ்ரியே ॥

அநவயம்.

हे सखायः !, आ निषीदत, पुनानाय, प्रगायत, शिशुं न, श्रिये, यज्ञैः,
परिभूषत ॥

பதவுரை.

हे सखायः !	ஹே ஸவாய !	{ நண்பர்களான துதிப்போகனே ! நீவிர்
आ निषीदत	சூநிஷீதத	துதிப்பதற்கு உட்கார்வீர்களாக.
पुनानाय	வுநாநாய	{ பவித்திரம் பண்ணப்படுபதும் சோமரசத்தினை பொருட்டு
प्रगायत	ப்ரூநாயத	{ இனிதான் சாடகானாரு செய்வீர் களாக,

शिशुं न	शिशुः न	{ குழந்தையை அலங்கரிப்பது போல (இச்சோமத்தை)
अये	अये	அழகின் பொருட்டு
यज्ञः	यज्ञे	{ வேளவி ரெய, நகுரிய அணி களால
परि भूषत	वारी लुक्षत	அலங்கரிப்போகளாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3 பாவதா, நாரதா ரிஷிகளா.

நணபர்களான துதிப்போகாளா ! வேடபோகாளா ! நீவிர், தேத்திரஞ் செயதற பொருட்டு உட்காருவீர்களாக பின்னா, பவித்திரம் பண்பப்பட்ட சோமரசத்தைத் துதிப்போகளாக அதை யேதமுமின் எனபதாம் பிலானா, பிழியப்பெற்ற சோமரசத்தை, அழகின் பொருட்டுப் பலவகையாய் அலங்கரிப்போகளாக அதிலுவமை—பிதா குழந்தையை அணிகளால அலங்கரிப்பது போன்றெனலு.

(1)

மந்திரம் 4.

१२ ३१२ ३२३ १२
569. तं वः सखायो मदाय पुनानमभिगायत ।

२३२ ३१२ ३१२
शिशुं न *हव्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-105-1.

தம் வஃ ஸவாயொ மடாய புநாநமஹிமாயத !

शिशुः न हव्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥

அநவயம்

हे सखाय !, व., मदाय, पुनानं, त, अभिगायत, शिशु न, हव्यै., गूर्तिभिः, स्वदयन्त ॥

பதவுரை

हे सख र !	ஹே ஸவாயஃ !	நணபர்களான வேடபோகாளா !
व	வஃ	நீவிர்
मदाय	மடாய	{ தேவர்களுடைய களிப்பின் பொருட்டுத்
पुनान	புநாநம்	தேடப்பெற்ற
त	தம்	அச்சோமரசத்தைத்

* यज्ञ, எனபது

அभिगायत	சுவிமாயத	துதிப்பிராநாக (மறறும்)
शिशुं न	ஸிஸுஂ ந	{ பாலமுதலியவைகளாலும், அணி களாலும், குழந்தையை அலங் கரிப்பது போல
हृद्यै	ஹுடியை:	அவி (தேவவுணவு) களாலும்
गूर्तिभिः	மூதிபி:	தோததிரங்களாலும்
स्वद्यन्त	ஸுடியன்	{ அலங்கரிப்போர்களாக (இனச வையையுண்டாகுவோர்களாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—4. பருவதா, நாரா, ரிஷிகள.

நணபார்களான வேடபோகாள! நீவி, தேவாளுடைய களிப்பின
பொருட்டுப் பவித்திரமாகிய அச்சோமரசத்தைத் துதிப்போர்களாக மற
றும், பாலமுதலியவைகளாலும், அணிமுதலியவைகளாலும் குழந்தையை
அலங்கரிக்குமாறு, அவிகளோடு கூடின தோததிரங்களால் அச்சோம
ரசத்தை அலங்கரிப்போர்களாக அதாவது இனசவையுடையநாக்ச செயவோ
களாக எனபதாம் (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
570. * प्राणा शिशुर्महीनां हिन्वन्मृतस्य दीधितिम् ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
विश्वा परि प्रियाभुव दधद्विता ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-109-1.

புராணா ஸிஸுஂஹீநாஂ ஹிந்ஹுதஸ்ய டீயிதிடி ।

விஸா வரிபுரியா ஹுவ டயவிதா ॥

அநவயம்.

प्राणा, महीना, (अपां) शिशुः, ऋतस्य, दीधितिं, हिन्वन्, विश्वा, प्रिया,
परिभुवत्, द्विता ॥

பதவுரை.

प्राणा	புராணா	வேளவி செய் (விக) கின்றதும்
महीना	ஹீநாஂ	பூசிகததக்கதும்
(अपां)	(சுவாஂ)	(நீரினுடைய)

* காணா, எனபது ---

शिषुः	ஸ்ஸிஸு:	{ குழந்தை போன்றது மாகிய சோமரசம
वीधिति	வீயிதிம்	விளங்குகின்ற தனது இரசத்தை
ऋतस्य	ஐதஸ்ய	வேளவியின் சம்பந்தமாய்ச்
हिंस्वन्	ஹிஸ்வந்	செலுத்தி
विशा प्रिया	விஸா ப்ரியா	அன்புள்ள எல்லா அவிக்களையும்
परिभुवत्	பரிபுவத்	நிறையச் செய்கின்றது (மற்றும்)
दिता	திதா	{ வானுலக மண்ணுலகிரண்டி னிடத்தது மிருக்கின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5 திரிதி ரிஷி.

வேளவி செய்கின்றதும், மகத்தாகியதும், அல்லது, பூசிக்கத்தக்கதும் தண்ணீரின்னுடைய குழந்தை யெனப்படுவதுமாகிய சோமரசம, வேளவியின் சம்பந்தமாய் விளங்குகின்ற, அல்லது, பிரகாசிக்கின்ற தனது இரசத்தைத் தொழிற்படுத்தி, பிரியமுள்ள அவிக்களைத் தையுஞ் சூழ்ந்து நிறையச் செய்கின்றது அன்றியும், இருவகையாட்புள்ளது அதாவது வானுலகு மண்ணுலகிரண்டினு மிருக்கின்றது என்பதாம் சோமக கொடி வளருங்கால பரசை நிறமுடையதாசவும், முதிர்ந்தவுடன் மஞ்சள் நிறமுடையதாகவும் இருக்கும் என்பதுவகாண்க.

(5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
571. पव देववीतय इन्दो धाराभिरोजसा ।

२ ३ २ ३ १ २
आ कलशं मधुमान्तसोम न सदः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-106-7.

வவஷ்டு டேவவீதய ஐந்தோ ஧ாராவிரொஜஸா ।

சு கமஸம் மயுமான்தொம நஃ வசஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो!, देववीतये, ओजसा, धाराभिः, पवस्व, सोम!, मधुमान्, नः,

कलश आसदः ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹெ ஐந்தோ !	சோமரசமே ! நீ
देववीतये	தேவவீதயே	தேவாகளருந்துதற பொருட்டு
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலோடு
धाराभि	யாராபி:	தனது தாரைகளால்
पवस्व	பவஸுவ	பாத்திரத்தில் நிரம்பு வாயாக
सोम !	ஸோம !	(மற்றும்) சோமரசமே !
मधुमान्	மதுமான்	மதுர இரசத்தோடு கூடிய நீ
न.	ந:	எங்களுடைய
कलश आसद्	கலசம் சூஷடி:	துரோண கலசத்திலிருப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6 மது ரிஷி

சோமரசமே ! நீ, தேவாகளருந்துதற பொருட்டு ஆற்றலோடு தனது தாரைகளால் நிரம்புவாயாக. சோமரசமே ! களிப்பைத்தருகின்ற இரசத்தோடு கூடிய நீ, எங்களுடைய துரோண கலசத்தில் அமரத்திருப்பாயாக.

மந்திரம் 7.

१२ ३२ ३२३ ३ २३ १ २
572. सोमः पुनान ऊर्मिणा^१ व्यं वारं वि धावति ।

१२ ३ १ २२ ३ १ २
अग्रे वाचः पवमानः कनिक्रदत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-106-10.

வொம: பவமான ஊமிணாவும் வாரம் வி யாவதி ।

சுமெ வாஃ பவமான: கனிக்ருதத் ॥

அநவயம்

பவமான:, வாஃ: அக்ரே, கனிக்ருதத், புநான:, சோம., ஊமிணா, அவ்ய வாரம்
விதாவதி ॥

பதவுரை.

पवमान्,	பவமான:	பவித்திரமாகிய
वाच अग्रे	வாஃ: சுமெ	தோத்திரத்திற்கு முன்னர்
कनिक्रदत्	கனிக்ருதத்	{ மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்துக் கொண்டு

पुनान	வஹாநாந:	பிழியப்பெற்ற
सोमः	வொம:	சோமரசம்,
ऊर्मिणा	ஊமிணா	தனது தாரையால்
अव्यं वार	அவ்யம் வாரம்	மயிராக கம்பளியைப்
विधावति	வியாவதி	{ பலவகையாக கடந்து செல்கின்றது

சாயணபாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—7 அக்கினி ரிஷி

பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற சோமரசம், தனது தாரையால் சோமரறி யாட்டின் மயிராலாய கம்பளியினின்று பலவகையாகச் செல்கின்றது என வண்ணமாகிய தெனின் பவித்திரமாகிய தோத்திரத்தின் முன்பில் மீண்டும் மீண்டு மொலித்துக் கொண்டு நன்கு செல்கின்ற தன்மையதாம். (7)

மந்திரம் 8

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
573. प्र पुनानाय वेधसे सोमाय *वच उच्यते ।
३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
भृतिं न भरा मतिभिर्जुजोषते ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-93-1.

வஹாநாநாய வெயவெ வொமாய வவ உவூதெ ।

வூதிம் ந பரா மதிபிர்ஜுஜோஷதெ ॥

அந்வயம்.

पुनानाय, वेधसे, सोमाय, वच., प्रोच्यते, मतिभिः, जुजोषते, भृतिं न, प्रभर ॥

பதவுரை.

पुनानाय	வஹாநாநாய	{ (இது துதிப்போன தன பொருட் நிச சொல்லிகொளவது) பவிந் திரமாகிய கம்பளியாற் சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும்
वेधसे	வெயவெ	{ கருமத்தை நன்கு தாங்குவது மாகிய
सोमाय	வொமாய	சோமரசத்தின் பொருட்டுத்
वच	வவ:	தோத்திரத்தைச்
प्रोच्यते	வொவூதெ	சொலவாயாக மற்றும்,

* वच उच्यते, எனபது இருக்கு.

मतिभिः	உதிலி:	தோத்திரங்களால்
जुजोषते	ஐ-ஜொஷதெ	களிப்படைவதின் பொருட்டு
भृतिं न	ஹதிஃ ந	{ அடிமைக்குத் தனத்தைக் கொடுப்பது போன்று.
प्रभर	பு-ஹா	{ மிகுந்த ஆதிகளைக் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—8 துவிதோ, எனனும ரிஷி.

இவ்விருடி, தன தானமாவைக் குறித்துச் சொல்கின்றார். பவித்திரத்தா (கம்பளியா) ற சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும், கருமத்தைச் சிறப்புடன் ஏற்றுக் கொள்வதுமாகிய சோமரசத்தின் பொருட்டு, உன்னுல தோத்திரஞ் சொல்லற்பாலதாம், அன்றியும், தோத்திரங்களாற் பிரியமடைவதின் பொருட்டு மிக நன்கு துதிப்பாயாக. அதிலுவுமை, அடிமையின் பொருட்டுத் தீரவிய மளிப்பது போன்றெனலு,

(8)

மந்திரம் 9.

574. १ २ ३ १ २ ३ १ २
गोमन् इन्दो अश्वत्सुतः सुदक्ष * धनिव ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
† शुचिं च वर्णमधि ‡ गोषु धारय ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-97-52.

மொண்ட ஐந்தொ ஶ்ஷவதுதஃ ஸுஷக்ஷ யநிவ ।

ஸுஷிஃ ச வர்ணமடி மொஷு யாரய ॥

அநவயம்.

हे सुदक्ष !, इन्दो !, सुतः, गोमत्, अश्वत्, न., धनिव, शुचि, वर्ण, गोषु, अधिधारय ॥

பதவுரை.

हे सुदक्ष !	ஹ ஸுஷக்ஷ !	பேரா நறனுடைப
इन्दो !	ஐந்தொ !	சோமரசமே !
सुत	ஸுதஃ	நன்கு பிழையப்பட்ட நீ
गोमन्	மொமக்	கோகாருடனும

अश्वत्	சுவஸ்க்	குதிரைகனோடும்
नः	நஃ	எங்கட்குத
धनिव	யநிவ	{ கனத்தைக் கொடுப்பாயாக. (பின னா)
शुचि	ஸூசி	{ பவித்திரமான, அல்லது, விவ் கபாட்ட
वर्णं	வண்டம்	நிறத்தையும் இரத்தையும்
गोषु	மொஷு	ஆனின் பாலில்
अधि धारय	அபி ஧ாரய	உணக்கு நூட்டு அடைப்பிடுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9. பருவதா, நாரதா ரிஷிகளா.

பேராற்றலுள்ள சோமரசமே! இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, வேள
விக்ருக சாதனமாகிய கோக்களோடு திரவியத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப
பாயாக குதிரையையுங் கொடுப்பாயாக பினனா, யான பவித்திரமான
தும், விவ்ஹகப்படுவதுமாகிய உனது இரசத்தையும் நிறத்தையும் ஆனின்
பால முதலியவற்றில் நீ பெற்றுக் கொள்ளும்படி செய்வேனென என்முகாம் (9)

மந்திரம் 10.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
575. अस्मभ्यं त्वा वाणी रनूपत ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २
गोभिष्टे वर्णमभि वासयामसि ॥ १० ॥

இருக்கு—9-10 1-4.

அஸ்மஸ்யம் த்வா வஸுவிஷ்டே வானீ ரநூபுஷத ।

மொஸிஷ்டே வண்டஸி வாவஸயாஸி ॥

அநவயம்.

हे सोम !, वसुविद, त्वा, अस्मभ्य, वाणी, अभ्यनूपत, ते वर्ण, गोभिः,
अभि वासयामसि ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமமே !
वसुविद	வஸுவிஷ்ட	தனத்தைக் கொடுக்கின்ற
त्वा	த்வா	நினைவே
अस्मभ्य	அஸ்மஸ்யம்	{ எங்கட்குத் தனமுதலியவைவன கொடுத்தாடு பொருட்டு

वाणी:	வாணி:	எமது வாகுகுள்
अभ्यनूषत	அஹ்நூஷத	துதிகுகினறன (மற்றும, யாங்குள)
ते वर्ण	தெ வண்-ஓ	உனது இரசத்தை
गोभि:	மொலி:	ஆவின பால் முதலியவைகளால்
अभिवास्यासि	அபிவாஸ்யாஸி	நாற்புறத்தும் மறைகுகின்றோம்.

சாயணய பாடிம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—10. பருவதா, நாரதா ரிஷிகள்.

சோமமே! எங்கடகுத தனமுதலியவைகளைக் கொடுத்தற பொருட்டு எங்களுடைய வாகுகுகுள கொடையாளியாகிய உன்னை இனிது துதிகுகினறன. உன்னுடைய இரசத்தை, கோகுகுகின பால் முதலியவைகளால் யாம் முழுதுமறைகுகின்றோம் எனபதும.

(10)

மந்திரம் 11.

576, पवते हर्यतो हरितिह्वरांसि रंद्या ।

३१ २२ ३१ २२ ३२३१ २

* अभ्यर्ष स्तोत्रभ्यो वीरवद्य ॥ ११ ॥

இருக்கு—9-106-4.

வவதெ ஹ்யதூதொ ஹரிததிஹ்ராஂஸி ரஂஹ்யா ।

அஹ்ஷத ஹோதூஹ்யா வீரவத்யஃ ॥

அநவயம்.

हर्यतः, हरिः, रंद्या, हरांसि, अतिपवते, वीरवत्, यशः, स्तोत्रभ्यः, अभ्यर्ष॥

பதவுரை.

हर्यतः	ஹ்யதூத:	விரும்புதற்குரியதும்
हरिः	ஹரி:	{ பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம்
रंद्या	ரஂஹ்யா	மிகுந்த வேகத்தால்
हरांसि	ஹராஂஸி	{ (கயிருய) விளைந்த கம்பளியிற சென்று
अतिपवते	அதிவவதெ	{ புதிதமாகப்படுகின்றது (பிரத தியட்சம்) சோமமே! நீ
वीरवत्	வீரவத்ய	புத்திரனோடு

* अभ्यर्षत, எனபது இருக்கு

यश	யசஸ்	கீர்த்தியையும்
स्तोत्रं	ஸ்தோத்ரஜ்ஞஃ	துதிப்பவர்கட்குக்
अभ्यर्ष	அப்யர்ஷ-ஃ	கொடுப்பாராக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—11. அக்கினிச்சாட்சகந்த ரிஷி

வேடகத்தக பசுமை நிறமுடையச் அச சோமரசம், வளைவுபட்ட பவித்திரமாகிய கம்பனியில் மிக வேகமாய் சென்று வெளியேறிச் செல்கின்றது. இனிப, பிரத்தியட்சமாகிய துதி சோமரசமே! நீ, துதிப்போர்கட்கு புத்திரனோடு கீர்த்தியையுந் கொடுப்பாராக என்பதாம். (11)

மந்திரம் 12.

२३ १२ ३ २३ १२ ३ १२
577. परि कोशं मधुश्चुतं सोमः पुनानो अर्षति ।

३ २२ ३ १२ ३ १२
अभि वाणीर्ऋषीणां * ॥ १२ ॥

இருக்கு—9-103-3

வரி கொய்த உய்முதம் வெளியே வுநாமொ சஷ்டதி |
அபி வாணீர்஋ஷீணாம் வவாநஞ்ஞத ||

அநவயம்

पुनानः, सोमः, मधुश्चुतं, कोश परि अर्षति, ऋषीणा, सप्त वाणी.,
अभ्यनूषत ॥

பதவுரை

पुनानः	வுநாநஃ	பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற
सोम	வொமஃ	சோமம்
मधुश्चुतं	உய்முதம்	{ இனசுவை மலிந்த தன்ன இரசத்தை
कोशं परि अर्षति	கொய்த வரி சஷ்டதி	கலசத்திற சோப்பிகுகின்றது.
ऋषीणां	஋ஷீணாம்	இருடிகளின்
सप्त वाणी	ஸப்த வாணீஃ	ஏழிசைகொண்ட வாகுக்கள்
अभ्यनूषत	அப்யநஞ்ஞத	(இச்சோமத்தை) துதிகுகின்றன.

சாயண பாடியம்.

காடம்—10 இருபது—12 துவித ரிஷி

பவிததிரமாகிய அசுர சோமரசம், மதுர ரசம் மலிந்த தனது இரசத்த
தது துரோண கலரத்திற சோபபிககின்றது இருபுகளினுடைய ஏழிசை
ராண்ட வாகுகுகள் அசசோமரசத்தைத் துதிககின்றன. (12)

பத்தாவது கண்டம்

முற்றம்.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அததியாயம் 5. கண்டம்—5.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

பவமானம் (சோமம்) தேவதை, சந்தம். 1, 4, 6, கருப யவமதயா
பத்திரி. 7, 8, பிரகாதம். சரம், 1, 4, 6, ரிஷபம். 5, ஷடசம், 7, 8, மத்திய

மந்திரம் 1.

92 3 92 3 92 3 92 3 92
578. पवस्व मधुमत्तम इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः ।

92 3 92 3 92
महि द्युक्षतमो मदः ॥ १ ॥

இருபது 9-108-1.

வவஸ்வ மதுமத்தம் ஐந்தாய சோம க்ரதுவித்தமோ மதஃ |

மஹி ட்யுக்ஷதமோ மதஃ ||

அநவயம்

हे सोम !, मधुमत्तमः, क्रतुवित्तमः, महि, द्युक्षतमः, मदः, इन्द्राय, मदः,
पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
मधुमत्तम.	மதுமத்தே:	மிக மதுர தனமையுடைய தும்
ऋग्वित्तमः	஋குவித்தே:	{ கருமத்தை, அல்லது, நுண்ணு றிவைக்கொடுப்பதும்
महि	மஹி	ஆராதித்தற்குரிய தும்
युक्षतम.	யுகுக்ஷத்தே:	மிகப் பிரகாசிப்பதும்
मदः	மதே:	களிப்பைத் தருவதுமாகிய நீ
इन्द्राय	இந்திராய	இந்திரன பொருட்டுக்
मद.	மதே:	களிப்பைக் கொடுப்பதாய்
पवस्व	பவஸ்வ	நிரம்புவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1 கௌரவீதி ரிஷி.

சோமரசமே! மிகச் சிறந்த மதுரத் தனமையோடு கூடிய நீ, இந்திர னுக்குக் களிப்பைக் கொடுப்பதாகி நிரம்புவாயாக எவ்வண்ணமாகிய மதுரத் தனமையெனின? மிகுந்த கருமத்தைபுடையதும், அல்லது, மிகக் நுண்ணறிவை யடைவிப்பதும், மகத்தானதும், அல்லது, ஆராதித்தற்குரியதும், மிகப்பிரகாசிப்பதும், மிகுந்த களிப்புடையதுமாம் எனபதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ ३ २
579. अभिद्युम्नं बृहद्यश इषस्पते दीदिहि देव *देवयुम् ।

१ २ २ ३ १ २
वि कोशं मध्यमं युव ॥ २ ॥

இருக்கு—(1)-(104-1).

அபிடியும்தம் வுரஹடியா இஷஸ்பதே டீடிஹி தேவ தேவயும்தம் ।
வி கொசம் மதும்தம் யுவ ॥

அநவயம்.

‘इषस्पते देव! , देवयुं द्युम्न, बृहत्, यशः, अभि दीदिहि, मध्यमं, कोश,
- वियुव ॥

* தேவயு , எனபது இருக்கு.

பதவுரை

हे इप्सते !	ஹே ஐஷ்ப்புதே !	அனைத்திறகிறைவ !
देव !	தேவ !	ஏற்றுத்தற்குரிய சோமமே !
देवयुं	தேவயுஃ	{ தேவர்களடைதற்குரிய வுனனையான துதிகளினேன (நீ எனக்கு)
द्युम्न	த்யுஃமந்	விளங்குவதும்
बृहत्	வ்ருஹக்	மிகுந்ததுமாகிய
यश	யஸஃ	அனைத்தை
अभिदीदिहि	அபிதீதிஹி	ஒருமுகமாய்க் கொடுப்பாயாக.
मध्यमं	மத்யமம்	வானிலுள்ள
कोश	கோஸம்	மேகத்தை
वियुव	வியுவ	{ மழையின் பொருட்டுச் சின்ன பின்ன மாகுவாயாக

பாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—2 ஊத்து வசதமா ரிணி.

- அனைத்திறகிறைவ ! துதித்தற்குரிய சோமரசமே ! தேவர்களால் விரும்பப்பட்டு முனனை நாகுகள துதிகளினேறும். ாணடுத துதிகளினேறும் எனபது என்கி நின்றது மிக விளங்குவதும், பெரிதும், மிகுந்தது மாகிய அனைத்தை, ஒரு முகப்பட்டு எங்கடகு நீ இனிது கொடுப்பாயாக. மற்றும், அநதரிசுத்திலுள்ள மேகத்தை மழையின் பொருட்டுச் செலுத்தன வாயாக எனபதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
580. आसोता परिष्वताथं न स्तोममत्तुरं रजस्तुरम् ।

३ १ २ ३ १ २
† वनप्रक्षमुदयुतम् ॥ ३ ॥

இருக்கு—9-108-7.

† वनप्रक्षम्, எனபது இருக்கு வனக்ஷம், எனபா சிலா

சூவொதா வரிஷிணுதாஸம் ந ஸோஹஸாஸம் ரஜஸுஸாஸம் ।
வநபுக்ஷ ஸுஹஸுதம் ॥

அநவயம்

(ஹே க்விஜ:!) அஷ் ந, ஸ்தோம, அப்துர், ரஜஸுர், வநபக்ஷ, உதமுத, ஸாஸோத,
பரிபிஷ்வத ॥

பதவுரை.

(ஹே க்விஜ:!)	(ஹே க்விஜ:!)	(வேடபோகாள! நீவிர்)
அஷ் ந	சுஸம் ந	குதிரை போல வேகமுள்ளதும்
ஸ்தோம	ஸோஹ	துதித்ததற்குரியதும்
அப்துர்	சுஸுஸம்	{ வானிலுள்ள நீரைச் செலுத்த வதும்
ரஜஸுர்	ரஜஸுஸம்	பிரகாசத்தை நியைவுவதும்
வநபக்ஷ	வநபுக்ஷம்	{ தண்ணீருடன கலக்கப் பெற்ற தும், அல்லது, பாததிரத்திற பாடுதலுள்ளதும்
உதமுத	உதமுதம்	{ நீரின மேல் செலகின்றதுமாகிய சோமரசத்தைப்
ஸாஸோத	சூவொத	பிழிந்தெடுப்போர்களாக. (மறறும்)
பரிபிஷ்வத	வரிஷிணுத	{ நாற்புறத்தும், வசதிரி எனனும் நீரைத் தெளிப்போர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. ருஜிசுவாரிஷி.

வேடபோகாள! நீவிர், சோமத்தைப் பிழிவீர்களாக. அனயிடும், வசதிவரி எனனும் நீரைத் தெளிப்போர்களாக எத்தனமைய சோமமெனின்? குதிரை போன்று விரைவுள்ளதும், துதித்ததற்குரியதும், அநகரிஷுத்திலுள்ள நீரைச் செலுத்துவதும், அல்லது, பிரகாசத்தைத் தொழிற்படுதலுடையதும், நீரோடு சேர்ந்துள்ளதும், அல்லது, மரப பாததிரத்திற ரெலவதும், நீரிற் செல்லுதலாக, இத்தனமைய சோமரசத்தைப் பிழிவீர்களாக எனச் சொத்துக் கொள்க.

மந்திரம் 4.

581, ^{३ २३ १ २३ १२ ३१ २ ३ ३} एतसु त्वं मदच्युतं सहस्रधारं वृषभं * दिवो दुहम् ।

^{२ ३ १२ ३ १ २}
विश्वा वसूनि विभ्रतम् ॥ ४ ॥

9-108-11.

வந்தஹுத்வம் மதச்சுதம் ஸஹஸ்யாராம் வுஷஹா ஹிவா டுஹம் |
விஸ்வா வஸூனி விப்ரதம் ||

அநவயம்.

दिवः, मदच्युतं, सहस्रधारं, वृषभं, विश्वावसूनि, विभ्रतं, एतं त्वसु, दुहं ॥

பதவுரை,

दिवः	ஹிவஃ	{ தேவர்களை விருமபுகின்ற லேவட் போர்கள்,
मदच्युतं	மதச்சுதம்	களிப்பைச் செலுத்துவதும்
सहस्रधारं	ஸஹஸ்யாராம்	{ ஆயிர கணக்கான தாரைகளை புடையதும்
• वृषभं	வுஷஹம்	{ மனவிருப்பை நிறையச் செய்வ தும்
विश्वावसूनि	விஸ்வாவஸூனி	தனங்களைத் தைத்துந்
विभ्रत	விப்ரதம்	தாங்குவதுவமாகிய
एत त्वसु	வந்தஹுத்வம்	இச்சோமரசத்தையே
दुह	டுஹம்	கறக்கின்றாராக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருங்கு—4. கிருதயசா ரிஷி

தேவர்களை யிச்சிக்கின்ற லேவட்போகன இச்சோமரத்தைக் கறக்கின்றார்களா அவ்வாறே “ லேவட்போகன கறக்கின்றாராக ” எனப் பிராமணம் எனனும மறையின பாகமுங் கூறுகின்றது. எத்தனமைய சோமமெனின் ? களிப்பைச் செலுத்துவதும், எண்ணிலாத தாரைகளைபுடையதும், மனவிருப்பைப் பெய்வதும், எல்லாத் தனங்களைபுந் தாங்குகின்றதுமாம் எனபதாம் (4)

1 दिवो दुह, எனவும் பாடம்

மந்திரம் 6.

583. * त्वं ह्य ऋ देव्यं पवमानं जनिमानि द्युमत्तमः ।

अमृतत्वाय ऽ घोषयन् ॥ ६ ॥

இருக்கு—9-108-5.

கவம் ஹ்யாஹ் ஷெவ்யம் பவமான ஜநிமானி ட்யூமத்தம் ।

அமர்தகவாய வொஷயந் ॥

அநவயம்.

हे पवमान !, द्युमत्तमः, त्वं हि, देव्यं जनिमानि, अमृतत्वाय, अङ्ग, घोषयन् ॥

பதவுரை,

हे पवमान !	ஹ வவமான !	சோமமே !
द्युमत्तमः	டியூமத்தம்	டிக்கொளியை யுடைய
त्वं हि	கவம் ஹி	நீயே
देव्यं जनिमानि	ஷெவ்யம் ஜநிமானி	{ தேவப் பிறப்பை (தேவர்களை) உணர்கின்றாய்
अमृतत्वाय	அமர்தகவாய	இறவாத தனமையை யுடைய
अङ्ग	அங்	வேகமாய்
घोषयन्	வொஷயந்	{ வேட்போர்களாற் சத்தத்தை யுண்டாக்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6. சத்திரிஷி.

பனித்திரமாகிய சோமரசமே ! வியப்பாகிய ஒளியுடைய நீயே, தேவாக
ளுடைய பிறப்பை யுணர்கின்றாய் அதாவது தேவர்களை யுணர்கின்றாய்
என்பது பொருள். அவர்களைக் குறியாகக் கொண்டு அவர்களுடைய சாகாத
தன்மைக்கு வேகமாய் வேட்போர்களாற் சத்தத்தை (ஒலியாகிய துதியை)
உண்டாக்குகின்றாய் எனபதாம் (6)

* त्वं, गा देव्या, ऽ घोषय एतेन இருக்கு. घोष என்பது சாயம்.

மந்திரம் 7.

584. ³⁹ ²² ³² ³ ⁹² ³⁹ ²
 एष स्य धारया सुतोऽव्या वारेभिः पवते मदन्तमः ।

⁹² ⁹² ² ³⁹ ²
 क्रीडन्मूर्धिरयामिव ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-109-5.

ஊஷ வ்ய யாநயா வஸுதொ஽வ்யா வாரொஹி: பவதெ உஷிணஃ |
 க்ரீடன்க்ரீட ரவாமிவ ||

அநவயம்.

मदन्तमः, अपां, ऊर्मिः, इव, क्रीडन्, स्यः, एषः सुतः, अव्याः, वारेभिः,
 धारया, पवते ॥

பதவுரை.

मदन्तमः	உஷிணஃ	பெருங் களிபபைக் கொடுக்கின்ற
अपां ऊर्मि. इव	சுவாஃ உஷி: இவ	{ பிரவாகமாகிய நீரின அலை போன்று
क्रीडन्	க்ரீடந்	விளையாடிக் கொண்டு
स्य	ஸ்ய:	அத்தகைய
एषः सुत.	ஊஷ: வஸுத:	பிழிந்த இச சோமரசம்
अव्या वारेभि	சுவ்யா வாரொஹி:	{ பவித்திரமாகிய கம்பளியினது மயிரகளின் வாயிலாக
धारया	யாநயா	தாரையோடு
पवते	பவதெ	கலசத்தில் வீழ்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—7. உரு ரிஷி.

பிழியப்பட்ட அத்தகைய இச சோமரசம், பவித்திரமாகிய செம்மறி யாட்டின் மயிரகளின் வாயிலாக தனது தாரையாற கலசத்தைக் குறித்து நிரம்புகின்றது. எத்தனைமைய சோமரசமெனின்? பெருங் களிபபைக் கொடுபதும், நீரினுடைய அலைக்கூட்டங்களொப்ப இங்குமங்கும விளையாடிக் கொண்டு நிறைகின்றதுமாம எனபதாம்

(7)

* अव्यो वारेभि எனவும பாடம்.

ம ந திரம் 8.

585. 2 3 2 3 2 3 2 3 1 2 2 3 1 2 2 3 1 2
 ய உஸ்தியா * அபியா அந்தர்ஷ்மனி நிர்ஜா அகந்ததொஜஸா ।
 3 2 3 1 2 3 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2
 அபி வ்ரஜ் தத்நிஷே கவ்யம்ஷ்யம் வர்மீவ ஧ுண்வாரூஜ ஓர்ஷம் வர்மீவ
 3 1 2
 ஧ுண்வாரூஜ ॥ ௮ ॥

இருக்கு—9-108-6.

ய உஸ்தியா சுவியா சஞாஸூநி நிமடா சகூனதொஜஸா ।
 சுவி வ்ரஜம் தத்நிஷே மவூஷ்யம் வர்மீவ ஧ுண்வாரூஜ ஓர்ஷம் வர்மீவ
 [஧ுண்வாரூஜ ॥

அநவயம்

ய., உஸ்தியா, அபியா, அஷ்மனி அந்த, கா., ஓஜஸா, நிரகந்தத், கவ்ய,
 அஷ்ய, வ்ரஜ, அபிதத்நிஷே, ஧ுண், வர்மீ இவ, ஶ்ரூஜ ॥

பதவுரை.

ய	ய:	யாதொரு சோமா,
உஸ்தியா	உஸ்தியா:	ஓடுகின்ற தும
அபியா:	சுவியா:	{ அநதரிசுத்தில (வாணில்) அசு ராகள வைத்திருக்கின்றது மாகிய
அஷ்மனி அந்த:	சுஸூநி சஞ:	மேகத்தினடுவினுள்ள
கா	மா:	தண்ணீரை
ஓஜஸா	ஷ்ஜஸா	(தனது) ஆற்றலால்
நிரகந்தத்	நிரகூனசு	{ கலக்கி மழையாப்ப பெய்வித ததோ, அததகைய சோம மாகிய நீ
கவ்யம்	மவூஷ்யம்	{ அசுராகள கைப்பற்றிய கோக்க ளின
அஷ்யம்	சுஸூஷ்யம்	குதிரைகளின
வ்ரஜ	வ்ரஜம்	கூட்டத்தைப்
அபிதத்நிஷே	சுவி தத்நிஷே	பல வகையாய வியாபிக்கின்றாய்.

+ அப்யா அந்தர் ஶ்மனோ எனபது இருக்கு.

धृगो !	யரஹோ !	{ பகைவாகுகும் பயங் கொடுநகுளு
		சோமமே ! நீ
वमीव	வமீஹ	கவசமணிநதான போனறு
आरुज	அரூஜ	அசுரர்களை நாசஞ் செய்வாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருநகு—8. ருசுவா ரிஷி.

நெகிழ்ச்சித் தன்மையுள்ள யாதொரு சோமரசம், வானிலுள்ள அகி முதலிய அசுரர்களாற் கைக்கொள்ளப்பட்டு மேகத்தின் நடுவிலிருக்கின்ற நீரை, ஆற்றலாற் கடிந்து மழையாய் வருஷிக்கச் செய்ததோ, அத்தகைய நீ, அசுரர்களாற் கவரப்பட்ட கோக் கூட்டங்களை நாற்புறமும் விராபிக்கின்றாய் மஹும், பகைவரைப் பயமுறுத்தாந் சோமரசமே ! நீ, கவசமணிநதோனபோல அசுரர்களைக் கொல்வாயாக எனபதாம். (8)

பதினேராவது கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் பதினேராவது கண்டம்

முற்றும்.

பவமான கண்டமும்

முற்றும்.

ஓம் சுப்ரமணியோம் ! ஓம் சுப்ரமணியோம் !! ஓம் சுப்ரமணியோம் !!!
 ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

சாமவேதசங்கிதை

நான்காவது ஆரண்ய காண்டம்.

இவ்வாரண்ய காண்டம் சில பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை. மூன்றாவது காண்டத்தின றற்றிலுள்ள மந்திரத்தின முடிவிலுள்ள அடியை இரட்டித்தது கொண்டு பூவாசசிகம என்னும் முதற் பகுதியின முடிவு ஆண்டே யெனத் தோற்றுகின்றது என்பா சிலர்.

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—6. கண்டம்—1.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—2, 3, இந்திரன். 4, வருணன் 5, 7, 8, பவமானன் 6, விசுவ தேவா 9, அன்னம் சந்தம்—1, பிருகதி 2, 9, திருஷ்டுப 3, 7, 8, காயத்திரி. 4, 5, சதுஷ்பதா காயத்திரி 6, 7, ஏகபதா காயத்திரி, சரம—1, மத்தியமம். 2, 9, தைவதம். 3, 8, ஷடசம்.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
586. इन्द्र ज्येष्ठं न आभर ओजिष्ठं पुपुरि श्रवः ।

२ २ २ २ ३ १ २ ३ १ ३ २ २
*यदिष्टक्षेम वज्रहस्त रोदसी † उभे सुशिप्र पपाः ॥ १ ॥

இருக்கு—1-46-5

ஐஞ் ஜெஷ்டம் ந அபர ஐஜிஷ்டம் பூபூரி ஸ்ரவஃ ।
யதிஸ்தக்ஷேம வஜ்ரஹஸ்த ரோதஸீ உபே ஸுசிஸ்ர பபாஃ ॥

அநவயம்

வஜ்ரஹஸ்த, சுசிஸ்ர, இन्द्र, யத், டிஸ்தக்ஷேம, உபே ரோதஸீ, பபாஃ, ஜ்யேஷ்ட, ஓஜிஷ்ட,
புபுரி, ஸ்ரவஃ, நஃ, அபர ॥

* ये नेमे चित् वज्रहस्त, † आभे, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

वज्रहस्त	வஜ்-ஹஸ்த	வசசிராயுதந தாங்கிய கையனும்
सुशिप्र	ஸு-ஸிப்ர	அழகிய மூக்குடையவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
यत्	யத்	எதை
दिधक्षेम	தித்யக்ஷேம	{ (யான) கொள்ள விருமபுகின் மேனே, எதை
उभे रोदसी	உஹ ரொடிஸீ	வானுலகு மண்ணுல கிரண்டும்
पमा	பமா:	பூரணமாயக்கொள்ளுகின்றதோ,
ज्येष्ठं	ஜெஸ்தம்	மிகச் சிறந்ததும்
भोजिष्ठं	பொஜிஸ்தம்	ஆற்றலைத் தருவதும்
पुपुरि	பு-பு-ரி	திருபதியைக் கொடுப்பதுமாகிய
श्रवः	ஸ்ரவ:	அவ வன்னத்தை
न.	ந:	எங்கட்கு
भाभर	பாஹர்	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1 பரததுவாச ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ, மிகச் சிறந்ததும், வியப்பாகிய வலியைக் கொடுப்பதும், பூரணமாகுவதுமாகிய அன்னத்தை எங்கட்குத் தருவாயாக வசசிராயுதக் கையோய் அழகிய மூக்குடையோய் எவ்வன்னத்தை யானைக்கை கொள்ள விருமபுகின்றேனே, எவ்வன்னம் காணப்படும் இவ்வானுலகு மண்ணுல கிரண்டிலும் நிறைந்திருக்கின்றதோ, அவ்வன்னத்தை நீ கொடுப்பாயாக என அவ்வயகு செயது கொள்க. (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
587. इन्द्रो राजा जगतश्चर्षणीना * मधिक्षमा † विश्वरूपं यदस्य ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ २
ततो ददाति दाशुषे वसूनि चोदद्राध ‡ उपस्तुतं चिदर्वाक् ॥२॥
இருக்கு 7-27-3

உந்த்ர ராஜா ஜகதஸ்சர்ஷணீநா மயிக்ஷமா விஸ்வரூபம் யதஸ்ய |
ததொ ட்டாதி டாஸுஷே வஸூநி ஷோட்ட்ராத் உபஸ்துத்

[விடிவடாக் ॥

* अधि अमा, † विषु रूपं, ‡ उपस्तुतः, எனபன இருக்கு

அநவயம்.

इन्द्रः, जगतः, चर्वणीनां, राजा, अधिक्षमा, अस्य, विश्वरूपं, यत्, दाशुषे,
नत, वसूनि, ददाति, उपस्तुतं, राध, अर्वाक्, चित्, चोदत् ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	ஐ.ட்ரஃ	யாதொரு இரத்திரன்
जगतः	ஜமதஃ	விலங்கு முதலியவை கட்டும
चर्वणीनां	அவ்வண்ணீ நா	மனிதா கட்டும
राजा	ராஜா	இறைவனே, மற்றும்,
अधिक्षमा	அயிக்ஷமா	பூமியினகண்ணுள்ள
अस्य	அவஸ்ய	இவனுடைய
विश्वरूप यत्	விசுவரூப யத்	{ எல்லா வகைத் தனங்கட்கும் எவன இறைவனே,
दाशुषे	தாஸுஷே	{ தான் முதலிய செய்யும் வேள் வித தலைவனுக்குத்
नत	நதஃ	அதிவீருந்து
वसूनि	வஸூநி	தனங்களை
ददाति	ததாதி	{ எவன கொடுக்கின்றனே, அவ் விரத்திரன்
उपस्तुतं	உபஸ்துதம்	நன்கு துதிக்கத்தக்க
राधः	ராதஃ	தனத்தை
अर्वाक् चित्	அர்வாக் சித்	எமமனோக்குசு
चोदत्	அொதத்	{ செலுத்துவானாக (கொடுப்பா னாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருசகு—2. வசிட்ட ரிஷி.

யாதொரு இரத்திரன் சங்கமமாகிய விலங்கு முதலியவைகட்கு இறைவனாகின்றனே, மற்றும், மனிதாக்கட்கும் இறைவனாகின்றனே, மற்றும், பூமியினபால யாதொரு தன்முண்டோ, அதற்கும் இறைவனாகின்றனே, இது பற்றியே வேளவித தலைவன் பொருட்டுத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றனே, அவ் விரத்திரன் எமமனோகளால் இனிது போற்றத்தகுரிய தனத்தை என்கட்கு நேராயச செலுத்துவானாக, கொடுப்பானாக என்பது பொருள். (2).

மந்திரம் 3.

12 32 3 2 3 9 2 3 12 3 3222
588. यस्येदमा रजो युजस्तु जे जने वनं स्वः ।

9 2 3 9 2 32

इन्द्रस्य रन्त्यं बृहत् ॥ ३ ॥

யவஸூஷா ரஜோ யுஜஸ்து ஜெ ஜநெ வநம்ஸ்வஃ |

ஐந்த்ரஸூ ரன்த்யம் ப்ருஹத் ||

அநவயம்

यस्य, रजोयुज , इद, स्वः, तुजे जने, वनं, इन्द्रस्य, रन्त्यं, बृहत् ॥

பதவுரை.

यस्य	யவஸூ	எவஸூடைய
रजोयुजः	ரஜோயுஜஃ	ஒளி மிகுந்த
इद	ஐதீ	இத்தகைய அவி,
स्वः	ஸ்வஃ	{ சவர்க்கத்தில், அல்லது, யாண்டும
तुजे जने	தூஜெ ஜநெ	{ கொடுப்போனாகிய வேளவித தலைவன விஷயத்தில்
वनं	வநம்	போற்றத்தகுரியதோ,
इन्द्रस्य	ஐந்த்ரஸூ	அவ் விரதிரஸூடைய சகை
रन्त्यं	ரன்த்யம்	மிக இரமணியமாயும்
बृहत्	ப்ருஹத்	பெரிதாயுமிருக்கின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

தோத்திரத்தோடு கூடிய ஒளி மிகுந்த இந்திரஸூடைய முன்னேயுள்ள அவி, சவர்க்கத்தில், அல்லது, யாண்டும, கொடுப்போனபால (வேளவித தலைவன விஷயத்தில்) இனிது போற்றத்தக்கதாம். இதுபற்றியே இந்திர ஸூடைய கொடை உணமையாய் மிக இரமணியமாயும், மிகப் பெரிதாயுமிருக்கின்றது எனபதாம் (4)

குறிப்பு—சாணம் மூலத்திய ரஜோயுஜ, எனபதில் 'ரஜு' எனபது ஒளியாம், 'ஜோதி, ரஜு, உவயத' என்றா நிருகத்ததில் யானக முனிவரும்,

மந்திரம் 4.

1 2 3 1 2 3 1 2 3 2 2 2 3 2 2 2 2 2 3 1 2
589, उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं विमध्यमं श्रथाय ।

1 2 3 2 3 1 2 2 2 3 1 2
* अथादित्यव्रते वयं तवानागसो अदितये स्याम ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-24-5.

உஊதம் வாணவாஸவஹவாயம் விஜயம் ஸுயாய |
சுயாஜிதவ்ய தெ வயம் தவாநாமவொ சுஜிதயெ ஸ்ஜாஜ |

அந்வயம்.

हे वरुण !, उत्तमं, पाशं, अस्मत्, उत् श्रथाय, अधम, अव, मध्यमं, वि,
अथ, आदित्य, तव व्रते, वयं, अदितये, अनागस, स्याम ॥

பதவுரை.

हे वरुण !	ஹ வரூண !	வருணனே ! றீ
उत्तमं	உஊம்	(எனது) தலைபிற் கட்டியுள்ள
पाशं	பாஸம்	பாசத்தை (கயிறை)
अस्मत्	அஸுக்	என் பொருட்டு
उत् श्रथाय	உக் ஸுயாய	மேலே தளரச் செயவாயாக.
अधमं	அயம்	{ கீழேயுள்ள (காவிற் கட்டியுள்ள) பாசத்தை
अव	அவ	கீழே தளரச் செயவாயாக.
मध्यमं	மயஜம்	{ நடுவிலுள்ள (நாபியிற் கட்டியுள்ள) பாசத்தை
वि	வி	{ அவிழ்த்துத் தளரச் செய்வா யாக.
अथ	அய	பின்னா
आदित्य !	சுஜிதஜ !	அதிதியின் புத்திரனாகிய வருண !
तव व्रते	தவ வ்ரதெ	நினது கருமத்தில்
वयं	வயம்	சனசேபர்களான யான்களா
अदितये	சுஜிதயெ	{ துன்பமேனும், தடைப்படுத தலேனு மி ல லா திரு த த ற பொருட்டு
अनागस.	அநாமஸ :	பிழையுற நவர்களாய
स्याम	ஸ்ஜாஜ	ஆவோமாக.

*अथा वयमादित्य व्रते तवाम्, எனபது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. சுனசேப ரிஷி.

வருணனே! நீ, மேலே எனது தலையிற் பிணித்துள்ள பாசத்தை என்
பொருட்டு தளாச்சி செய்வாயாக. கீழே காலிலுள்ள பாசத்தை தளாச்சி
செய்வாயாக. நாபியிலுள்ள பாசத்தை அவிழ்த்துத் தளாச்சி செய்வாயாக
பின்னா, அதிதியின் புத்திரனாகிய வருண! நின்னுடைய கருமவிஷயத்தில்
சுனசேபரின சம நதிகளான பாங்குள, மறுக்காதோரும், பிழையற்றோருளு
வோம எனபதாம். (4)

மந்திரம் 5.

590. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २
त्वया वयं पवमानेन सोम भरे कृतं विचिनुयाम शश्वत् ।

१ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदिति सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥

சாம மந்திரம்.

சுவயா வயம் பவமானெந ஸோம ஹரெ க்ருதம் விவிநுயாம ஸஸுக் ।
தன்னோ மித்ரோ வரூணோ மாஹந்தாமதிதி: சிந்து: ப்ருதிவீ உத ஞௌ: ॥

அந்வயம்.

ஹே சோம!, பவமானெந, த்வயா, வயம், ஹரெ, ஸஸுத், க்ருத, விசினுயாம, தத்,
மித்ர:; வரூண:, அதிதி:, சிந்து:, ப்ருதிவீ, உத, ஞௌ:, ந:, மாஹந்தாஸ் ॥

பதவுரை.

ஹே சோம !	ஹெ ஸோம !	சோமமே !
பவமானெந	பவமானெந	{ பவித்தியத்தின் (கம்பளியின்) வாயிலாகச் சுத்தம் பண்ணப் பட்ட,
த்வயா	சுவயா	உன்னுடைய சகாயத்தால்
வய	வயம்	நாங்கள்
ஹரெ	ஹரெ	போரில்
ஸஸுத்	ஸஸுக்	மிகுதியாகச்
க்ருதம்	க்ருதம்	{ செய்பப பெற்ற பராக்ரம முதலியவற்றை
விசினுயாம்	விவிநுயாம	விசேடமாயச் செய்கின்றோம்,
ஸஸு	தசு	ஆகலின்

மித்ர:	வித்ரு:	மித்திரனென னுந தேவதைதும்
வருண	வரண:	வருணனென னுந தேவதைதும்
அதிதி	அதிதி:	{ அதிதி என னும் பெயர் பூண்ட தேவியும்
சிவ	சிவ:	கடலும்
புத்திர	புத்திர:	தரையும்
உத	உத:	இன்னும்
வீ.	வீ:	வானுலகும்
ந:	ந:	எங்களை
மாமஹந்தி	மாமஹந்தி:	{ தன் முதலியவைகளைக் கொடுத்த பெருமைப் படுத்தவா களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருந்தும்—1 கருத்தம்: நிஷி

சோமரட்சம்! பவித்திரமாகிய கம்பளியாற் சுத்தம் பண்ணப்பெற்ற உனது உதவியால், போரில் இனிது செய்த தக்க காரியத்தை மிக விசேட மாயச் செய்கின்றோம் உன்னுடைய உதவியால் சுருமங்களைச் செய்கின்றோம். எங்களை, மித்திரன், வருணன், அதிதி தேவதை, சிவன், பூமி, வான், எனப்பவர்கள், அதாவது மித்திரன் முதலிய அனைவரும் தன் முதலியவைகளைக் கொடுத்தலால் எங்களைப் போற்றுவார்களாக எனப்பதாம். (5)

தற்பு.—மீர் எனப்பது போரின பெயரென இருத்தங் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 6.

9 2 2 2 3 2 3 2
591. इमं वृषणं कृणुतैकमिन्माम् ॥ ६ ॥

சாம மந்திரம்.

ஐம் வ்ருஷணம் க்ருணுதெகமிந்மாடி ॥

அநவயம்.

(हे मित्रादयो देवा !,) एक, इम इत्, वृषण, कृणुत, मां ॥

பதவுரை.

हे मित्रादयो	ஹே மித்ராடியோ	மித்திரன் முதலிய
देवा !	தேவா: !	தேவர்களா ! நீவா
एक	ஊகம்	அகையி லொன்றையாகிய
इमं इत्	ஐம் ஐத்	இச் சோமரட்சத்தையே

वृषन्	வருஷண்	மனவிருபபைப் பொழிவதாகச்
कृणुत	கூணுத	செயவிப்போகலாக.
मा	மாம	{ எனனையும் பயனை நிறையக் கொடுக்கின்ற கருமத்தோடு கூடியவனாகச் செயவோகலாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி

முன் மந்திரத்தில் எடுத்தாக கொள்ளப்பட்ட மந்திரன முதலிய தேவாகாள ! நீவிர், கொடைகொடுப்பதில் ஒன்றையாகிய இச சோமம் விரும பியதைப் பொழியுமாறு செயவோகலாக அவ்வாறே எனனையும் பயனை நிறையக் கொடுக்கின்ற கருமங்களோடு கூடியவனாகச் செயவோகலாக எனபதாம்.

(6)

மந்திரம் 7.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
592. स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः ।

३ १ २ २
वरिवोवित्परिस्व ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-61-12.

ஸ ந ஐந்திராய யஜ்யவே வரூணாய மரூஹ்யைஃ ।

வரிவொவித்பரிஸ்வ ॥

அநவயம்.

हे सोम !, सः, वरिवोवित्, नः, यज्यवे, इन्द्राय, वरुणाय, मरुद्भ्यः, परिस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே !
सः	ஸஃ	அத்தகைய
वरिवोवित्	வரிவொவித்	தனத்தைக் கொடுக்கின்ற நீ
न	நஃ	எனக்கட்கும்,
यज्यवे	யஜ்யவே	பூசிக்கத்தக்க
इन्द्राय	ஐந்திராய	இந்திரனுக்கும்,
वरुणाय	வரூணாய	வருணனுக்கும்,
मरुद्भ्यः	மரூஹ்யைஃ	மருததுக்கட்கும்,
परिस्व	பரிஸ்வ	{ தாரையாற பொங்கியொழுகுவா யாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. அமகியு ரிஷி.

சோமமே! அததகைய திரவியத்தை அடைவிகும நீ, நாங்கள் ஆரா
தித்தற்குரிய இந்திரன் பொருட்டும், வருணன் பொருட்டும், மருததுக்க
(வாயவு தேவதைக) ளின் பொருட்டும், தாரையாற பொங்கிவழிவாயாக
என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३ २ २ २ २ ३ ३ २ ३ १ २
593. एना विश्वान्यर्य आ वृक्षानि मानुषाणाम् ।

१ २
सिषासन्तो वनामहे ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-61-19.

ஊநா விஸாந்யா சூ ஸுநாநி வானுஷாணாடி |
ஸிஷாஸனோ வநாமஹே ||

அருவயம்.

एना, मानुषाणां, विश्वानि, वृक्षानि, अर्यः, सिषासन्तः, आ वनामहे ॥

பதவுரை.

एना	ஊநா	இச சோமத்தால்
मानुषाणां	வானுஷாணாம்	மனிதாகட்கு வேண்டிய
विश्वानि	விஸாநி	எல்லா
वृक्षानि	வூஸாநி	அனைந்துண்டிபும
अर्यः	அரய:ஃ	அடைகின்றவர்களாகவும்,
सिषासन्तः	ஸிஷாஸன:ஃ	{ அருந்த இசகிகின்றவர்களாயு மாகி
आ वनामहे	சூ வநாமஹே	{ சோமத்தை ஆராதனை செய்கின் றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8 அமகியு ரிஷி.

இர சோமராததால், மனிதர்களின் சம்பந்தமான அன்னங்களை அடைய
ச செல்கின்றவர்களாகவும், உண்ண விரும்புகின்றவர்களாகவும் உள்ள நாங்
கள், சோமத்தை வழிபடுகின்றோம் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

594. ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य पूर्व देवेभ्यो अमृतस्य नाम ।

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 यो मा ददाति स इदेवमावदहमन्नमदन्तमग्नि ॥ ९ ॥

சாம மந்திரம்.

சஹஸ்ரி ப்ரஸஜா ஸீதஸ்ய வஹஸ்யம் ஹெவெஸ்யோ அமரதஸ்ய நாம |
 யோ மா டதாதி ஸ இஹெவமாவதஹமந்மதந்த்மஅந் || 9 ||

அநவயம்

अहं, देवेभ्यः, पूर्व, अमृतस्य, ऋतस्य, प्रथमजा, नाम, अस्मि, यः, मां,
 ददाति, स. इत्, एवं, आवत्, अन्न, अदन्तं, त, अह अन्न, अग्नि ॥

பதவுரை.

अहं	சஹம்	{ (அன்னத்தை அதிபு ததுள்ள தேவதை கூடல்) அன்னமாகிய யான
देवेभ्यः	ஹெவெஸ்ய:	{ அககினி, வருணனை முதலிய தேவதைகளினின்றும்
पूर्व	வஹஸ்யம்	முன்னையுள்ளவன்
अमृतस्य	அமரதஸ்ய	மரணமற்ற
ऋतस्य	ஸீதஸ்ய	{ சத்தியமாகிய பரமானமாவிற்குச் சம்பந்தமாய்
प्रथमजा	ப்ரஸஜா	முன்னருண்டாகப் பட்ட
नाम	நாம	கோத்தியுடைய பொருளாக
अस्मि	அஸ்மி	(யான) இருக்கின்றேன்.
यः	ய:	யாதோருவன்
मां	மாம்	அன்னமாகிய என்னை
ददाति	டதாதி	அதிதிகட்குக் கொடுக்கின்றனோ,
स इत्	ஸ: இத்	அவனை
एव	ஏவம்	இவ்வாறு
आवत्	ஆவத்	{ எல்லா வயிராகளையுங் காற்பாற்றுகின்றன
अन्न अदन्तं	அந்ம் அடந்தம்	பிப்ருக்கு ரயாத
तं	தம்	அவனை (உலோபியை)
अहं अन्न	அஹம் அந்ம்	அவன் தேவதையாகிய யான
अग्नि	அஹி	உண்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு —9 ஆனமா ரிஷி.

அன்னதேவதை கூறுகின்றது - அன்ன தேவதையாகிய யான், அக்கினி, வருண முதலிய தேவதைகளினின்றும் முன்னரே யுள்ளேன். நாசமற்றதும், சத்தியமுமாகிய பரப்பிரமத்தின் சம்பந்தமுள்ளதும், முன்னேறாததும், கீததியுடையதுமாகிய பொருளாகவே யிருக்கின்றேன். உண்மையில் யாதொருவன் அன்ன வடிவமாகிய என்னை அத்தி முதலியோர்கட்குக் கொடுக்கின்றானோ, அவனே இவ்வாறு காணப்படுகின்ற எல்லா வுயிரகளையுங் காப்பாற்றுகின்றான். யாதொருவன் பிறவுயிரகட்கு அன்னமளிக்காது தானாகவே உண்கின்றானோ, அந்த உலோபியை அன்ன தேவதையாகிய நான் அருந்தி விடுகின்றேன். அதாவது கெடுக்கின்றேன் என்பது பொருள். (9)

முதலாவது கண்டம்

முற்றும்,

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—6. கண்டம்—2.

ஏழு மந்திரங்களாலானது.

தேவதை —1, 3, 4, 7, இத்திரன், 5, சோமம் 5, விசுவே தேவர்கள். 6, வாயு சந்தம்.—1, 3, 4, 6, காயத்திரி 2, சகதி 5, திருஷ்டுப 7, அநுஷ்டுப சுரம் —1, 3, 4, 6, ஷடசு 2, நிஷாதம். 5, தைவதம் 7, காந்தாசம். இருபுகள் ஆங்காக்குக் கூறப்படுவார்கள்.

மந்திரம் 1.

2 3 9 2 3 2 3 9 2
595. त्वमेतद्धारयः कृणासु रोहिणीषु च ।

9 2 3 2 3 9 2
परुणीषु रुशत्पयः ॥ 1 ॥

இருக்கு—9-9 :-14.

சுவதேதடியாரயஃ க்ருஷாவம் ரொஹிணீஷம் உ |
வரூஷீஷம் ருரூதயஃ ||

அநவயம்.

ஹே இந்த்', த்வம், க்ருஷாஸு, ரோஹிணியு, ச, பரூணியு, ருரூத், ஏதத், பயஃ,
அதாரயஃ ||

பதவரை.

ஹே இந்த்'	ஹே உத்யு'	இந்திரனே !
த்வம்	சுவம்	நீயே
க்ருஷாஸு	க்ருஷாவம்	{ க்ருஷா நிறமுடைய பசுக்களிடத்திலும்
ரோஹிணியு ச	ரொஹிணீஷம் உ	{ செந்திரமுடைய பசுக்களிடத்திலும்
பரூணியு	வரூஷீஷம்	{ பலநிறப் புள்ளிகளையுடைய பசுக்களிடத்திலும்
ருரூத்	ருரூதயஃ	பிரகாரமுள்ள வெள்ளிய
ஏதத் பய.	வந்தகச் பயஃ	இப் பாலை
அதாரயஃ	சுயாரயஃ	நீலை நிறுத்தி யிருக்கின்றாய்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. சுருதக்ஷரீஷி.

இந்திரனுடைய வன்மையே கூறப்படுகின்றது.—இந்திர! நீ, சுருமை நிறமுடைய பசுக்களிடத்திலும், செம்மை நிறமுடைய கோக்களின் கண்ணிலும், பலநிறப் புள்ளியுள்ள ஆக்களிடத்திலும், விளங்கப்பட வேண்டிய நிறமுடையதாய்க் காணப்படும் பாலை நீயே தாங்குகின்றாய் அதனை நின்னுடைய ஆற்றலைப் போற்றுகின்றேன என்றலை பொருத்தமாயிற்று என்பதுணாக.

(1)

பருஷ்ணி, பன்னிறமுடையது என்றா யாஸ்க முனிவருள்

மந்திரம் 2.

596. १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
அரூருசுதுஷஸ: பூஷிரஸிரய உக்ஷாமிமேதி ஸுவநேபு வாஜயு: |

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
மாயாவினோ மமிரே அஸ்ய மாயயா நூக்ஷஸ: பிதரோ கர்மமாதயு: ||

இருக்கு 9-83-3.

சுரஞ்ஞாநவக்ஷணம் வ்யூழித்ய உக்ஷாரிதேதி ஸ்வநெஷு
[வாஜ்யம்] |
வாயாவிநொ ஶிரொ சவ்யு வாயயா ந்யவக்ஷணம் விதரொ மஸு
[வாஜ்யம்] |

அநவயம்

उषसः, पृथिः, अग्निः, अरुरुचत्, उक्षा, भुवनेषु, वाज्यु, मिमेति,
मायाविनः, अस्य, मायया, ममिरे, नृचक्षसः, पितर, गर्भ, आदधु ॥

பதவுரை.

उषस	உஷஸி:	உஷாக்காலத்தின் சம்பந்தியாகிய
पृथि	வ்யூழி:	{ ஆதிததன எனனும பெயா கொண்ட
अग्नि	சுழியு:	முககியமாகிய சோமரசம்
अरुरुचत्	சுரஞ்ஞாநவக்ஷ	{ இயற்கையாய் விளங்குகின்றதும், விளங்குகின்றதுமாம் மறறும்,
उक्षा	உக்ஷா	நீர் கொடுக்கும் மேகம் போன்று,
भुवनेषु	ஸ்வநெஷு	உலகங்களில்
वाज्यु	வாஜ்யம்:	{ ஆற்றல், அன்னம் என்பவை களைக் கொடுக்க விழைந்து
मिमेति	விதேதி	காசிக்கின்றது.
मायाविन	வாயாவிந:	மிகஞுணர்வுடைய தேவர்கள்
अस्य	சவ்யு	இச சோமத்தின்
मायया	வாயயா	மெய்யுணர்வின் வழியாக
ममिरे	மமிரெ	{ உறபத்தி பண்ணுகின்றார்கள். (அவ்வாறே)
नृचक्षसः	ந்யவக்ஷஸ:	மனிதரை நோக்குகின்றவர்களான
पितर	பிதர:	{ பாதுகாப்போர்கள், அல்லது, பிதிகர்கள்
गर्भ	மஸு	கருப்பத்தைப்
आदधु.	ஆதயம்:	பசிலைகளிற் றுங்குகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. பவித்திர ரிஷி

உஷாவின் (காலை வெளிச்சத்தின்) சம்பந்தமுடைய ஆதிததன எனனும பெயருள்ள முககியமாகிய சோமம், (ரண்டு ஆதிததன எனனும பெயா கொண்ட என்பதிலுள்ள ஆதிததனென்னுஞ் சொல் சேர்க்கப்பட்டது) தானாகவே மிக விளங்குகின்றது அச்சோமம், நீராகப் பொழிவதாகி (மலழ

யாய் நின்று) மிகப் பேரொவிசெய்கின்றது பூதசமுதாயங்களில் (உயிர் வருகக்கொருள் அவைகட்கு அன்னங்கொடுக்க விரும்பி, துண்ணுணர்வுடைய தேவர்கள் இச்சோமத்தின் உணர்வுடையாகளாய் (உலகை) உறப்பதி செய்கின்றார்கள். சோமரசத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தை யருந்தியதால் அக்கினி முதலிய தேவர்கள், தனது செயலால் உலகையுண்டு பண்ணுகின்றார்கள் என்பது பொருள். அதற்கைய இச்சோமரசத்தின் உணர்வால், மனிதர்களைக் காண்போர்களான பாது காப்போர்கள் (தேவர்கள்) அல்லது, பிதிரககள் (ஆங்கிரசர்கள்) கொடி செடிகளிற கருப்பத்தைத் தாங்குகின்றார்கள். அச்சோமமே சூரியன் வடிவாய்த் துதிக்கப்படுகின்றது சூரிய கிரணத்தின் ரொடாபு பற்றியே சந்திரனுக்கு வளாசகியாமாதலின் அல்லது, இந்த உழாவும், (உஷாககால தேவதையும்) சவிதாவும், (இரவியும்) இனிது விளங்குகின்றது, அல்லது, விளக்குகின்றது. மறநீணததும் சமம் (முற கூறிய தற்கு) ஒப்பாமென்றுணராக) அதன் சம்பந்தமுள்ளவைகளும், மனிதர்களைப் பாராக்கின்றவைகளும், உலகத்தைக் காப்பாற்றுகின்றவைகளும்மான கிரணங்கள், மழையின்பொருட்டுக் கருப்பத்தைத் தாங்குகின்றன என்பன பொருள்.

குறிப்பு—ஈசு, எனபது ஆதிக்கதன் என யாளசமுனிவா நிருதகத்திற கூறியுள்ளார்;

மந்திரம் 3.

597. इन्द्र इदृयो सचा संमिश्र आ वचोयुजा ।

इन्द्रो वज्री हिरण्यः ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-7-2

ஐந்தூ ஐசுயெயூ ஸவா ஸாஸிஸூ சூ வவொயுஜா ।

ஐந்தூ வஜ்ரீ ஹிரண்யஃ ॥

அநவயம்.

வசோயுஜா, ஹ்யோ, சசா, அசமிசு, இந்ர இத், இந்ர, வஜ்ரி, ஹிரண்யஃ ॥

பதவுரை.

வசோயுஜா	வவொயுஜா	{ சொல் மாதிரத்தால் இரத்ததிற புட்பபடுவதாகிய
ஹ்யோ	ஹயெயூ	அரி, என்னுங் குதிரைகளில்
சசா	ஸவா	வந்து சோந்து
அசமிசு	சூஸாஸிஸூ	{ (யாண்டுமநலத்தை) அடைவிப்பவன்
இந்ர இத்	ஐந்தூ ஐசு	இந்திரன் ஒருவனையாகின்றான்,

இந்த:	உரு:	அவ்விந்திரன்
வழி	வழி	{ வச்சிராயுத மேந்தியுள்ளான். மற றும,
ஹிரண்ய:	ஹிரண்ய:	{ எல்லா அணிகளையுமணிந்தவனா யிருக்கின்றான்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—3 மதுசுந்தா, வைசுவாமித்திரா ரிஷிகள்

அரி, எனனும் பெயருடைய இந்திரனெருவனே குதிரைகளுடன் (வரது நலத்தை) எவ்விடத்துஞ் சோபபவன ஆகின்றான் எவ்வண்ணமான குதிரைகளெனின்? இந்திரனுடைய சொலமாததிரத்தினுனே இரத்ததைப் பூட்டிக்கொள்பவைகள் (நன்கு பழக்கினவைகள் என்று பொருள்) இவ்விர திரன், வச்சிராயுதமுடையான். மற்றும், பொன்மயமான எல்லாப் பூணங் களையுமுடையோன் என்பதாம். (3)

மநதிரம் 4.

२ ३ १२ ३ १२
598. इन्द्र वाजेषु नोऽव सहस्रप्रधनेषु च ।

३२ ३१ २३ १ २
उग्र उग्राभिरूतिभिः ॥ ४ ॥

இருக்க 1-7-4

இந் வாஜைஷு நொZவ ஸஹஸுபுயநெஷு உ |

உம உமாவிநாயகிவி: ||

அநவயம்

उग्रः, हे इन्द्र !, उग्रामिः, ऊतिभिः, वाजेषु सहस्रप्रधनेषु, च, नः, अव ॥

பதவுரை

उग्र	உரு:	பராக்ராமமுடையோனாகிய
हे इन्द्र!	ஹை ஐந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
उग्राभि	உகூரூபி:	அடங்காத பேரொளிகளையுடைய
ऊतिमि,	ஊதிமி:	பாது காப்பாற்றல்களினால்
वाजेषु	வாஜேஷு	பொதுவான போர்களிலும்
सहस्रप्रधनेषु च	{ ஸஹஸ்ரபுரூப நேஷு அ	{ ஆயிரம், யானை பரிகளையுடைய பெரும போர்களிலும்
न.	ந:	எங்களைப்,
भव	ஃவ	பாது காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—4.

இந்திரனே! சததுருக்கடகுப பயப்படாத நீ, எங்களுடைய சததுருக களின் விடுதலாதநன்மைகளால் வரும் பயத்தையொழித்து சிறிய உயுத்தங் களில் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக அவ்வாறே, ஆயிரக்கணக்கான யானைகள், பரிகளுள்ள, (யானை முதலிய வற்றின் இலாபத்தோடுகூடிய) மகாபுத்தவர்களி லும் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக எனபதாம். (4)

மந்திரம் 5.

9 2 3 9 2 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
599. प्रथश्च यस्य सप्रथश्च नामानुष्टुभस्य हविषो हविर्यत् ।
3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
धातुर्द्युतानात् सवितुश्च विष्णोरथन्तरमाजभारा वसिष्ठः ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-181-1.

புயஸு யஸு ஸபுயஸு நாலாநுஷுஹஸு ஹவிஷா
[ஹவியஸு |
யாதுஷுதானாஸு ஸவிதுஸு விஷ்ணோரஸுதாநாஜலாரா
[வலிஷு ||

அநவயம்.

यस्य, प्रथः नाम, च, सप्रथः, वसिष्ठः, अनुष्टुभस्य, हविषः, यत्, हविः,
रथन्तरं, धातुः, च, द्युतानात्, सवितुः विष्णोः, आजभार ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸு	எந்த வசிட்ட முனிவருக்கு
प्रथ नाम	புயஸு நால	{ பிரதன, என்னும் புத்திரன உள்ளான,
च	அ	{ மனமும், யாதொரு பரதனுவாக ருக்கு
सप्रथ	ஸபுயஸு	{ சபபிரதன, என்னும் புத்திரன உள்ளானே அவ்விருவரில்
वसिष्ठः	வலிஷு	{ பிரதன என்னும் எனது பிதாவா சிய வசிட்ட முனிவா,
अनुष्टुभस्य	அநுஷ்டுப ஹஸு	{ அநுஷ்டுப என்னுஞ் சந்தப்பாட் டுடன் கூடியதும்
हविषः	ஹவிஷு	தருமமென்பதுமாகிய

	யக்	யாதொரு
	ஹவி:	{ அவியை (தேவவுணவை) அடை விக்ரும
ர்	ரயனூரம்	{ இரதநதரம் எனனுஞ் சோமர சததை,
வ	யாது: அ	{ தாதா, எனனுந் தேவதை யிடத்திவிருந்தும்,
வ்	ஹிதாநாக்	விளங்குகின்றவரும
ர், விணோ.	வவிதா: விஷ்ணு:	{ எ ல லாவறழையு முண்டாககு கினறவருமான விஷ்ணுவி னிடத்தினினமும்,
ஹர	சூஜஹார	பெறுகுகொண்டனா.

சாயண பாடியம்.

டம்—2 இருக்கு—5 பிரதரிஷி

வசிட்டருக்கு பிரதன எனனும் ஒரு புத்திரனிருந்தனன் பரததுவாச
குச சபபிரதன எனனும் ஒரு புத்திரனுள்ளான, அவவிருவாகளுள் வசிட
ரகிய எனது தந்தையாரா அதுஷ்டிப, எனனுஞ் சந்தத தோடு கூடிய
, தருமமென்ப பெயருள்ளதும், அவியைத் தரப்பட்டதுமாகிய
தந்தரம், எனனும் யாதொரு சோமரசமுண்டோ, அதை, தாதா
னுந் தேவதையிடத்திவிருந்தும், (மறபும்) பிரகாசமுடையவரும்,
லாவறழையும் உண்டு பண்ணுபவருமாகிய விஷ்ணுவினிடத்தி னினமும்
றறுகுகொண்டனா எனபதாம். (5)

மந்திரம் 6.

3 9 2 3 9 2 3 9 2
600. निसुत्वान्वायवागह्ययं शुक्रो अयामि ते ।

9 2 3 2 3 2
गन्तासि सुन्वतो गृहम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 2-41-2.

நியுக்வாநாயவாமஹ்யம் ஸுக்ரோ அயாமி தெ ।

மனாவாஸி ஸுந்வதொ மூஹம் ॥

அநவயம்

हे वायो !, निसुत्वान्, आगहि, अयं शुक्रः, ते, अयामि, सुन्वतः, गृहं,
गन्तासि ॥

பதவுரை.

हे वायो !	ஹெ வாயொ !	வாயுமீவ !
नियुत्वान्	நியு [॥] க்வாநு	வாகனத்தோடுகூடிய நீ
आगहि	ஆமஹி	வருவாடாக
अयं शुक्र,	அயம் ஸு [॥] க்ரு:	விளங்குகின்ற இச சோமரசம்
ते	தெ	நின் பொருட்டு
अयामि	அயாமி	{ நியமத்துடன் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனின் ?
सुन्वतः	ஸு [॥] நுவத:	சோமரசம் பிழிகின்ற நீ
गृहं	மூ [॥] ஹம்	{ வேளவித தலைவனுடைய வீட்டிற்குப்
गन्तासि	மஞாஸி	{ போகின்றவனு யிருக்கின்றாய். (ஆதலின் எனக.)

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. கிருதசமத ரிஷி

வாயு தேவதையே ! நீ அவ வாகனங்களுடன் வருவாயாக. பிரகாசிக்கின்ற இச சோமரசம் நின் பொருட்டு நியதமாயக கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. சோமரசத்தைப் பிழிகின்ற வேளவிததலைவன் வீட்டிற்குச் சென்றுகொண்டிருக்கின்ற யாதலின் வருவாயாக எனக. (6)

மந்திரம் 7.

१ २२ ३१२ ३ १ २
601. यज्ञायथा अपूर्व्यं मघवन् वृत्रहत्याय ।
१ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २२
तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तन्ना उतो दिवम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-89-5.

யஜ்ஞாயதா சுவகுஷ்ட உவ்வந வு[॥]த்ருஹதூய ।த[॥]த்ரு[॥]யிவீ[॥]ஹ[॥]யஸு[॥]ஹ[॥] உதொ ஹிவ[॥] ॥

அநவயம்.

அபூர்வ்ய!, ம஘வ், வு[॥]த்ரு[॥]ஹ[॥]ய, யத், யா[॥]யதா, தத், பூ[॥]யி[॥]வீ, அப[॥]யத: உத்,
திவ, அஸ்த[॥]நா: ॥

பதவுரை.

अपूव्य !	சுவடுவழி !	அநாதியாயுள்ள
मघवन् !	மகவந் !	தனத்திறகிடமாகிய இந்திரனே!
वृत्रहयाय	வரத்ருஹதாய	{ விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு
यत्	யத்	எப்போது நீ
जायथा:	ஜாயதா:	வெளிபபட்டிருந்தனையோ,
तत्	தத்	அப்போது
पृथिवीं	புரூபிவீம்	பூமியை,
अप्रथयः उत्	அபுரதய: உத்	{ கீர்த்தியுடையதாகவும், வன்மை யுடையதாகவுஞ் செய்தனை. மற்றும்,
दिवं	திவம்	வானுலகை (புறம்)
अस्तभ्याः	அஸ்தப்யா:	நன்கு நிகழ்க்கச் செய்தனை,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. நிருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

நினனில் வேறிலாத, அதாவது தானாய் நின்ற, எனவே அநாதியாகிய என்பது திரண்ட பொருளாயிற்று அநாதியாய்த் தனமுடைய இந்திரனே! நீ விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு எப்போது வெளிபபட்டிருந்தனையோ, அப்போதே பூமியை கீர்த்தியுடையதாகவும், உறுதியுடையதாகவுஞ் செய்தனை. மற்றும், வானுலகையும், அநத ரிக்ஷத்தினின்றும் நிலையுடையதாகச் செய்தனை இத்தனமைய வீரத்தனமை, நினையொழிதது வேறெவாக்கும் உண்டாகுபதிலை எனனும் பொருள்தோன்றவே மூலத்தில் அபூர்வமாய் எனக் கூறப்பட்டது.

(7)

இரண்டாவது கண்டம்.

மற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—3.

பதின்மூன்று மந்திரங்களாலானது.

தேவதை —1, பிரசாபதி 2, 3, பவமானம். (சோமம்) 4, 6, 13, அக்கினி 7, இராததிரி 8, வைசுவா நரண விசுவ தேவா 10, இலிங்கேகாததா. 11, இரதிரன 12, சுருவாணமா சந்தம —1, 7, அநுஷ்டுப 2, 3, 5, 6, 9, 11, 13 திருஷ்டுப 4, காயததிரி 5, சுகதி 10, மகாபந்தி சுரம —1, 7, காந தாரம 1, 3, 5, 6, 9, 11, 13, நைவதம. 4, ஷடாரம. 8, நிஷாரம. 10, பஞ் சமம்,

மந்திரம் 1.

2 3 1 3 2 3 9 2 3 2 3 9 2 2
002. मयि वर्चो अथो यशोऽथो यज्ञस्य यत्पयः ।

3 2 3 9 2 3 9 2
*परमेष्ठी प्रजापतिर्दिवि धामिव दृष्टुः ॥ १ ॥

இருங்கு 6-69-3.

உயி வவெய்யா சுயொ யஸொ஽யொ யஜ்ஞஸ்ய யத்பயஃ ।
வாஸெஷ்டீ ப்ரஜாவ திஷ்டிஷி ஷுஸிவ ஷுஸதஃ ॥

அநவயம்.

परमेष्ठी, प्रजापतिः, दिवि, धां इव, मयि, वर्चः, दृष्टु, अथो, यशः, अथो,
यज्ञस्य, यत्, पयः ॥

பதவுரை.

परमेष्ठी प्रजापतिः	{ वासुदेव्यं प्रजापतिः	{ மேலுலகத்திலிருப்பவராகிய பிர சாபதியானவா
दिवि	உயி	விளங்குகின்ற சுவாகதத்தில்
धामिव	ஷுஸிவ	ஒளிவிடுங் காந்தி போன்று
मयि	உயி	என நடமாடில்

*तमयि प्रजापतिर्दिवि, எனபது இருங்கு.

वचः	வகு-ஃ	பிரமவொளியை
दृष्टु	ஃஹது	{ வளாபபாராக அன்றியும், வலியு றுத்துவாராக
अथो	சயொ	மற்றும்,
यश	யஸ:	{ கீர்த்தியை வளாபபாராக அல லது, வலியுறுத்துவாராக.
अथो	சயொ	மற்றும்,
यज्ञस्य	யஜ்ஞஸ்ய	வேளவியினுடைய
यत् पयः	யக் வய:	{ யாதொரு அவியாகிய அனன முண்டோ, அதையும் வளாப பாராக. அல்லது, வலியுறுத்து வாராக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

மேலுலகில நிலைத்திருப்பவராகிய பரமேட்டி யென்னும் பிரசாபதி யானவா, விளங்குகின்ற சுவாககத்தில் ஒளிராநின்ற காந்தியைப் போனறு எனது தேகத்தில் பிரம வொளியை வளாபபாராக. மற்றும், கீர்த்தியை யும் வளரச் செய்வாராக. அன்றியும், வேளவி சம்பநதமாகிய, இதனாலேயே சிறப்புடைய அவிநெய்நெய் அனனத்தையும் வளரச் செய்வாராக என்பா, (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ २ ३ १ २
603. सन्ते पयांसि समुयन्तु वाजाः संवृष्णान्यभिमातिषाहः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २
आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व ॥

இருக்கு 9-106-4.

வெணை வயாஂவ்வி வஃயஂவ் வாஜாஃ வஂவ்ரஷாந்ஷுவிஜாதி
[ஷாஹ: ।
சுவாஸ்யாநொ சுஜதாய வெஃ ழிவி ஸ்வாஂவ்ஷுத்ஜாநி
[யிஷ: ॥

அநவயம்.

हे सोम !, अभिमातिषाहः, पयांसि, ते, सयन्तु, वाजाः, वृष्णानि, आप्यायमानः,
अमृताय, आ, उत्तमानि, श्रवासि, दिवि, धिष्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமமே!
अभिमातिषाहः	அபிமாதிஷாஹ:	சத்துருவை நாசஞ் செய்கின்ற
पयांसि	பயாஃ ஸி	பால
ते	தெ	உனக்குக
संयन्तु	ஸ்யன்து	கிடைக்குக. அவ்வாறே,
वाजा.	வாஜா:	{ அவியாகிய அன்னங்கள் (உனனை அடைவனவாருக)
वृष्णानि	வ்ருஷ்ணாநி	வீரியங்களு மடைக்கு மறமும்,
आप्यायमानः	ஆப்யாயமான:	நிறைந்த சோமமே! நீ
अमृतय	அமர்தாய	தனது, மரணமிலாத தன்மைக்கு
आ	ஆ	எல்லா வகையானும் வளாரது
उत्तमानि	உத்தமானி	மேலானவைகளும்
श्रवांसि	ஸ்ரவாஃஸி	{ யாம உண்ணுதற் குரியவைகளு மான அன்னங்களைச்
दिवि	திவி	சுவாககத்தில
धिष्ण्व	திஷ்ணுவ	தாங்கிக்கொள்கின்றாய்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—'. கௌதம ரிஷி.

சோமமே! பகைவர்களைக் கொல்கின்ற உனனை, வெண்ணை யெடுக்க வேண்டுமென நியதமபம் பண்ணிய பால நனகு அடைக்குக. அவ்வாறே, அவியாகிய அன்னங்களும் நினனை இனிதடைக்குக. வீரியங்களும் அடைக்குக. சோமமே! நீ, தனது மரண மிலாமைக்கு எல்லாவகையானும் பெருகுவோனாகி எங்கனா லுதுபவிக்கத் தக்க அவியாகிய சிறந்த அன்னங்களைச் சுவர்க்கத்தில எழும்புகொள்கின்றாய் எனப்பாரம். (2)

மந்திரம் 3.

२३ १२ २२ ३ २ ३ २३ १ २ ३ २
604. त्वमिमा ओषधी सोम विश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वं गाः ।

२ २ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ २
त्वं * आतनोरुवा ३ न्तरिक्षन्त्वञ्ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-91-22.

சுவிதா ஒஷயீ: ஸொம விஸ்வாஸ்வொ அஜநயஸ்வம் மா: |

சுவிதாதொ ருவபூனாரிக்ஷந்தஜ்ஞோதிஷா வி தமொ வவயு ||

* आतन्थ, எனபது இருக்கு

அநவயம்.

हे सोम !, त्व, इमा, विश्वाः, ओषधीः, अजनयः, त्वं, अप, त्व, गा, उरु,
अन्तरिक्षं, त्व, आतनो, तम, त्वं, ज्योतिषा, विववर्थ ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமமே !
त्वं	சுவம்	நீ
इमा विश्वाः	ஐமா: விஸ்வா:	இவ வெல்லாப
ओषधी	ஒஷதீ:	பச்சிலைகளையும்
अजनयः	அஜநய:	உண்டாக்கினாய்.
त्वं	சுவம்	நீ
अप	அப:	{ கொடி செடிகட்குக் காரணமாகிய நீரையு முண்டாக்கினாய்.
त्वं	சுவம்	நீ
गा	மா:	{ கோக்கள முதலிய விலங்குகளை யுண்டாக்கினாய்
उरु	உரூ	விரிந்த
अन्तरिक्षं	அன்தரிக்ஷம்	வாளை
त्वं	சுவம்	நீ
आतनो	ஆதநா:	{ பரவுமாறு செய்தாய். அதி லுள்ள
तमः	தம:	இருளையும்
त्वं	சுவம்	நீ
ज्योतिषा	ஜ்யோதிஷா	தனதொளியால
वि ववर्थ	வி வவர்த்	ஒழித்துவிட்டனை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—; கௌதம ரிஷி.

சோமமே! நீ, இத்தகையபினைகண்ணுள்ள பச்சிலைகளைத் தைத்து முண்டாக்கினாய். நீ, இத்தகையபினைகண்ணுள்ள பச்சிலைகளைத் தைத்து முண்டாக்கினாய். அவ்வாறே, கொடி செடிகட்குக் காரணமாகிய மழைநீரையு முண்டாக்கினாய். அதுபோன்றே, எல்லா விலங்குகளையும் முண்டாக்கினாய். விரிந்த வாளையும் பரவச் செய்தாய். அவ்வானில எமது பார்வையை மறைக்கின்ற யாதொரு அந்தகார முண்டோ, அந்தையும் தனதொளியால நாசப்படுத்தினை எனபதாம்.

(3).

மந்திரம் 4.

605. ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् ।

१ २ ३ १ २
होतारं रत्नधातमम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-1-1.

சுழிஇயெ வுரொஹிதம் யஜ்ஞஸ்யு டெவ மூக்விஜம் ।
ஹோதாரம் ரத்நதாதமம் ॥

அநவயம்

यज्ञस्य पुरोहितं, होतारं, ऋत्विज, रत्नधातमं, अग्नि देव, ईडे ॥

பதவுரை.

यज्ञस्य पुरोहिं	{ यज्ञस्य वुरो ஹிதம்	{ ஹோவியின் அங்கமாகிய ஓம,ந ரை முடிபபதம், அல்லது, அரவாநிய வடிவாத்நால் ஹோ வியின் பூவத்திலிருபபதம்,
होतारं	ஹோதாரம்	{ ஹோவியின் பொருட்டுதே,நவா க்ளையழைபபதம்,
ऋत्विज	ஃக்விஜம்	வேடபதம்
रत्नधातमं	ரத்நதாதமம்	{ ஹோவியாகிய நனதகை,நந,நாங் குகொளவதும், அல்லது, காப பாறுவதுமாகிய
अग्नि देवं	சுழிம் டெவம்	அக்கனி தேவதையத
ईडे	ஓம்யெ	துதிகுகினேறன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—1. விசுவாநிததிரின் புத்திரமாகிய மனுவசகநர்
ரிஷி

அக்கனி ஹோனூந் திருநாமமுடைய தேவனை, துதிகுகினேறன் இம்
மந்திரம் தந்தினான் (இருக்கிகாதுவானான்) உட்பபட்டதா நாரவின்
தேவாநாவா (இருக்கிகாதுவானான்)கிய நான துதிகுகினேறன் என்னது பொது
முய. என் னிரமாகிய அக்கனியை யெனின் : ஹோவியில் புத்திராகனின்
(முன், இருநெசயதேவனை, அல்லது, இருபபவனை), 'தேவநனூக்கு அவ
னூடைய புத்திராகன இனியவை தேவநாறு, தீயும், ஹோவியில் விருமாயிய
ஓம,நகை,ந (தீயோடபகை) தேவநா நாரவின் இப்பெயரெனக் அல்லது,
ஹோவியின் ஹோவாகுகுகில் ஆகவஸ்யம் என னும் பெயரால் இருகரபபட்ட
வனை • மந்திரம், எதனமைய அக்கனிதேவனை யெனின் : வேடபோனாகிய

त्रि सप्त	திரீ: ஸப்த	இருபத்தொரு எண்கொண்ட
नाम	நாம	{ தோத்திரமாய்கி நாமத்தை, அல லது, சந்தங்களை,
जानन्	ஜானநு	அறிந்தார்கள்
ता जानती	தா: ஜானதீ:	அத தோத்திரங்களை யுணர்ந்து
क्षा:	கூதா:	பிரசைசுகள்
अभ्यनूवत	அப்யநூவத	{ உஷாககாலத்தில் துதித்தார்கள். பின்னா,
यशसा	யஸஸா	இரவியின ஒளியோடு
अरुणी	அரூணீ:	விளக்க முடையனவாய்
गावः	மாவ:	அவ வாக்ருகள்
आविर्भूवन्	ஆவிஹூவநு	வெளிப்பட்டன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1). இருக்கு—1 வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே! தோத்திரஞ் செய்கின்ற அங்கிரசர்கள், (இருடிகள்) வாக்கின் சம்பந்த முடைய தோத்திரத்தின் காரணமாகிய ஒளிமாதிரிததை முதலில் உணர்ந்தார்கள் பின்னா, அவ வாக்கின் சம்பந்தமான இருபத்தொரு எண்கொண்ட துதிசாதனங்களான மேலான தோத்திரங்களை, அல்லது, சந்தங்களை யுணர்ந்து கொண்டனர். (அச சந்தங்களோ, காயத்திரி முதற்கொண்டு சக்தி எனபதீராக ஏழு. அதி சக்தி தொடங்கி அதிதி ருதி யீராக ஏழு கிருதி முதற்கொண்டு, உத்திருதியீராக ஏழு இவ வண்ணம் இருபத்தொன்றும்) இவ வாரூன வடமொழிச சந்தங்களோடு கூடிய மந்திரங்களால் அசுனினியைத் துதித்தார்கள் எனபதாம். அவ வணைதையும உஷாககாலத்தி யுணர்ந்து துதித்தார்கள் எனக பின்னா, இரவியின ஒளியோடு அருண நிறமான (பிரகாசமுள்ள) வாக்ருகள் வெளிப்பட்டன. அல்லது, அவ வங்கிரசர்கள் முதலில் சுரபியின நாமதேயத்தைச் சொன்னார்கள். பின்னா தனது தன்வடிவமானவைகளும், களவராத் கொண்டுபோனவைகளுமான இருபத்தொரு இரத்தினங்களை யடைந்தார்கள் பின்னா, சொன்னதைக் கேட்ட கோக்கள், பெருஞ் சத்தமிட்டன அப்போது உஷாவெளிப்பட்டது எனபதுமாம்.

(5)

மந்திரம் 6.

607. ^{३ २ २२ २२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ २ २} समन्या यन्त्युपयन्त्यन्याः समानमूर्ध्वं नद्यस्पृणन्ति ।
^{२ ३ १ २ १ २ ३ १ २ १ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २}
 तमूशुचिं शुचयो दीदिवांसं सम * पान्नपातमु † पयन्त्यापः ॥ ६ ॥

இருக்கு 2-35-3

ஸஹ்யா யன்துபயன்துந்யாஃ ஸஹாநதகுஹம் நடிஸ்புரணாநி ।
 தமூசுசுமி ஸுசயொ டீதிவாஸஹவாநதஹயன்துஹாஃ ॥

அநவயம்

अन्याः, आपः, संयन्ति, अन्याः, उपयन्ति, समानं, नद्यः, ऊर्वं, पृणन्ति,
 तमु, अपान्नपात, शुचिं, दीदिवांसं, शुचयः, उपयन्ति ॥

பதவுரை.

अन्याः	சுந்யாஃ	வேறொரு மழையின்
आपः	சூஹ:	நீர்
संयन्ति	ஸஃயந்நி	தரையில் விழுகின்றது.
अन्याः	சுந்யாஃ	{ முன்னரே தரையின்பாலுள்ள மற்றொரு நீர்
उपयन्ति	உபயந்நி	{ அதிற் கலந்து விடுகின்றது. அவ வெல்லா நீரும்
समान	ஸஹாநம்	ஒன்றுகூடி
नद्यः	நடியஃ	ஆறுகள்க
ऊर्वं	ஊவம்	{ கடலின் நடுவிலுள்ள வடவான லததைத்
पृणन्ति	புரணாந்நி	திருபதி பண்ணுகின்றன.
तमु	தமஃ	அத்தகைய
अपान्नपातम्	சூஹாஹவாத்	நீரின் பௌத்திரனாகிய
शुचिं	ஸுஃமி	நிருமலப்
दीदिवांसं	தீதிவாஸம்	பிரகாசமுடையதை,
शुचयः	ஸுஃய:	சுத்த நீர்
उपयन्ति	உபயந்நி	இனிது அடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. கிருதசமத ரிஷி.

ஒருவகையாகிய மழைநீர், பூமியை யடைகின்றது. முன்னர் அதி
 லுள்ள மற்றொருவகை நீர் அதிற் கலந்துகொள்கின்றது அதற்கைய எல்லா
 நீரும் ஒன்று சேரந்து ஆறுகிக் கடலின் நடுவிலுள்ள வடவாக்கினியைத்
 திருப்தி பண்ணுகின்றது நீரின பெளத்திரனாகியதும், நிரமலமானதும், பிர
 காசிப்பதுமாகிய அதையே சுத்த நீர் அடைகின்றது அதாவது இது மின்ன
 லென்னும் அக்கினிவடிவாய் மேகத்திலிருந்துகொண்டு, எம்மை உண்டாக்கி
 யது என்னும் புத்தியால் வடவாக்கினி வடிவமாக இருக்கப்பட்ட அதை
 வழிபடுகின்றது என்பது பொருள் அல்லது, ஒருவிதமான நீர், வேட்
 போர் சோமரசு மெடுக்கச் செய்துள்ள குழியிலிட்ட சோமரசு முதலியவை
 களிற நெளிக்கப்பட்ட 'வசதீவரி' என்னு நீருடன் சேரந்துகொண்டது.
 அந்த 'வசதீவரி' என்னும் நீரும், மற்றொரு நீருடன் கலந்தது இவைகள்
 ஒன்று கூடி வேளவியை சிறைவேற்றுவதாய் அதில் உண்டாகும் மழை வாயி
 லாக ஆறுகளாகி வடவானலத்தைத் திருப்தி பண்ணுகின்றன என்பது
 முதலியன சமமாம்,

(6)

மந்திரம் 7.

91 92 3 9 32 92 92 39 22
 608. आग्रागाद्द्रा युवतिरहः केतून्समीर्त्सति ।

9 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
 अभूद्द्रा निवेशनी विश्वस्य जगतो रात्री ॥ ७ ॥

சூ ப்ரா மா டி ஹ யாவ திர ஹ: கெ துந் சமீர் து தி ।
 அஹ டி ஹ நிவெசநீ விஸ்வஸ ஜமதொ ராக்ரீ ॥

அநவயம்.

மத்ரா, யுவதி, ஆபாபாட், அஹ:, கெதூந், சமீர்ஸிதி, மத்ரா, ராக்ரீ, விஸ்வஸ்ய,
 ஜகத், நிவெசநீ அஹூத் ॥

பதவுரை

மத்ரா

ஹூத்

கரந தருவதும

யுவதி

யாவதி:

{ இருளைப் புணரசு செய்வதுமா
 கிய இரவு,

ஆபாபாட்

சூப்ரா மாஹ்

எதிராய வருகின்றது.

அஹ:

அஹூத்

சந்திரனுடைய

கேதூர்	செதூரு	கிரணத்தூடன
சமீக்சி	வீதி	{ இனிது சேரவிருமபுகினறது, இதனால்
அதா	ஊர்	மங்கலமாகிய
ரத்ரி	ராத்திரி	இரவு
விஷய	விஷய	எல்லா
ஜகத்	ஜகத்	உலகங்களுடைய
நிவேசனி அபூர்	நிவேசனம் அபூர்	உலகங்களைப்பற்றி

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—3. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி

இரவியின வெப்பத்தைத் தணித்துக் களிப்பைத் தருகின்ற இருளைக் கலக்கச் செய்யும் இரவு எதிராய வருகின்றது சந்திரனுடைய கிரணங்களை இனிது புணர விருமபுகின்றது, இதனாலேயே மங்கலமாகிய இரவு உலகத்தைதழும் நித்திரையில் விழ்ச்செய்வதாகின்ற தென்க பகலில் அதன் தொழிலாற்றும்படைந்த பிராணிகளனைவரையும் தனது பறமுக கோடுகளில் ஆங்குகவைக்கின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

609. ३२३ १ २ ३ २ ३ २२ ३ ३ ३ १ २ ३ १ २३ १ २
* प्रक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नू† महः प्र नो वचो विदथा जातवेदसे।

३ १ २ ३ १ २ २ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
वैश्वानराय मतिर्नव्यसे शुचिः सोम इव पवते चारुस्रये ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-8-1.

புக்ஷஸ்ய வுஷ்ணோ அரூஷஸ்ய நூதமஃ ப்ர நோ வசோ விததா ஜாதவேதஸே |
வெவ்ஸாநராய உதிநவ்யஸே ஸுசி: சோம இவ பவதே
[வாஸாஸ்யெ ||

அநவயம்.

(हे वैश्वानर !,) प्रक्षस्य, वृष्णः, अरुषस्य, मह, नु, न., वचः, विदथा,
वैश्वानराय, प्र, नव्यसे, जातवेदसे, स्रये, शुचि, चारु, मतिः, सोमः
इव, पवते ॥

* प्रक्षस्य, † सत प्रनु वच, ‡ जातवेदसे, § नव्यमी, एनापन

பதவுரை.

(हे वैश्वानर !)	(ஹெ வெஷ்வாநர !)	(வைசுவாநரனே !)
प्रक्षय	புக்ஷஸ்ய	{ வியாபகனும், அல்லது, அவி யாகிய அனன்முடையவனும்
वृणः	வூணஃ	விருமபியதைப் பொழிபவனும்,
अरुषय	அரூஷஸ்ய	பிரகாசமுடையவனும்,
मह	மஹஃ	{ போற்றத் தக்கவனுமாகிய உனது ஆற்றலை, அல்லது, ஒளியை
तु	நு	{ விரைவாகத் துதிக்கின்றேன். இதுபற்றி
नः	நஃ	எனக்குடைய
वच	வசுஃ	வாகஞ்சுவ்
विद्या	விடியா	வேள வியில்
वैश्वानराय	வெஷ்வாநராய	அக்கினியின் பொருட்டு
प्र	பு	அடைகின்றன, (துதிக்கின்றன.)
मध्यसे	மவ்யஸெ	{ மிதப் புதியதும் (அவியால் வளர்ந்த தும்),
जातवेदसे	ஜாதவெஷெ	{ உண்டான பிராணிகளைத் தைத்து முணர்த்த துமாகிய
अग्नये	அகந்யெ	அக்கினியின் பொருட்டுச்
सुवि.	சுவிஃ	சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும்
चार.	சாரஃ	இனபங் கொடுப்ப தும்
मति.	மதிஃ	{ மனனம் பண்ணத் தக்க துமாகிய தோத்திரம்
सोम इव	சொம உவ	{ சோமரசம் பாததிரத்திற் பொங் கியெழுதின, து போல
पवते	பவதெ	{ எனக்கத்தி வியற்கையாய் எழு தின து.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி

நிறைந்த தும், அல்லது, அவியாகிய அனன்முடைய தும, விருமபியதைப் பெய்வ தும், விளங்குவ துமாகிய வைசுவாநராகினியினுடைய போற்றத் தக்க ஆற்றலை, அல்லது, பிரகாசத்தை விரைவிற துதிக்கின்றேன் இதனாலேயே எனது வாகஞ் வேளவியிற் துதிக்கின்ற தெனக. அதாவது உண்டான பிராணிகளை முணர்த்த, அல்லது, தன்முடைய அக்கினியைக் குறித்து (எமது வாகஞ்சு) துதிக்கின்ற தென்பது பொருள் மேற் கூறிய பொருளே அனனின் பொருட்டு வேறோராரற்ற கூறப்படுகின்றது. -

மிகப் புதிய (அவியால் வளர்ந்த) அக்கினியின் பொருட்டு, நிரும்லமான வைகறும், அல்லது, துதிப்போர்களைச் சுததப்படுத்துபவைகளும், மங்களகரமானவைகளும், மன்னம் பண்ணக் தக்கவைகளான துதிகள், என னிடத்திலிருந்து எழுகின்றன எனவ போலெனின? தசாபவித்திரமுள்ள வடிக்கும் ஆடையையுடைய பாததிரத்தினினும், சோமரசம் பொங்கியெழுவது போல எழுகின்றது எனபதாம். (8)

மந்திரம் 9.

610. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 विश्वे देवा मम शृण्वन्तु * यज्ञमुभे रोदसी अपानपाच्च मन्म ।
 मा वो वचांसि परिचक्ष्याणि वोचं सुम्नेष्विदो अन्तमा मदेम ॥
 இருக்கு 9-52-14

விசுவ ஷெவா மம ஸ்ரண ன்து யஜ்ஞமௌ ரொதஸீ சவாஹ
 [வாஹ உத]
 மாவொ வவாஹி வரிசக்ஷ்யாணி வொவா வுமெஷ்விதொ
 [சும்தா உஷெம]

அநவயம்.

विश्वे, देवा, मन्म, मम, यज्ञ, शृण्वन्तु, अपानपात्, उभे, रोदसी,
 परिचक्ष्याणि, वचांसि, व, मावोच, व, अन्तमा, सुम्नेषु इत्, मदेम ॥

பதவுரை.

विश्वे	விசுவ	எல்லாத
देवाः	ஷெவா:	தேவர்களும்,
मन्म	உந்	மதித்தற்குரிய
मम	மம	என்னுடைய
यज्ञं	யஜ்ஞம்	பூசையை, அல்லது, அவியை
शृण्वन्तु	ஸ்ரண ன்து	ஏற்றுக் கொள்வார்களாக
अपानपात्	சவாஹவாக்	அநதரிக்ஷம் அக்கினி (என்னும்)
उभे	உமௌ	இரண்டு வகையாகிய
रोदसी	ரொதஸீ	{ வானுலக, மண லுலக தேவதை கள் உடனாத்திற கொள்வா களாக,
परिचक्ष्याणि	வரிசக்ஷ்யாணி	
		தள்ளத் தக்கனவாய்.

वचांसि	வசாஂஸி	வசனங்களை
व	வ:	உங்கட்கு
मावोच	மாவோவா	{ சொல்லமாட டேன (இனிய துதியையே கூறுகின்றேன இதனால்)
व	வ:	உங்களை
अन्तमा	அன்தம:	{ மிகச்சமீபித துள்ள யாங்கள்
सुम्नेषु इत्	ஸுஂநேஷு இக்	{ நீங்கள் கொடுத்ததுள்ள சுகத்தின்கண்ணேயே
मदेम	மடேம	களிப்புறுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. பரததுவார ரிஷி.

எல்லாத் தேவதைகளும், மன்னஞ் செய்யத்தக்க எனது பூசைகளை, அல்லது, அவிகளை ஏற்றுக்கொள்வார்களாக மத்திய வலகிலுள்ள அக கினியும், வானுலகு மண்ணுலகும், என்னுடைய தோத்திரத்தை மனதிற கொள்வனவாகுத இனிப்பிரத்தியட்சமாயித் தோத்திரம் —தேவாகாள ! உங்கட்கு, தள்ளத்தக்க வாகுக்களை (தோத்திரங்களை) படிக்கமாட்டேன். மறநே, இனிய தோத்திரங்களையே படிப்பேன். இதனால், உங்கட்கு மிக்க அருகில் இருப்பவர்களான யாங்கள், உங்களாற் கொடுக்கப்பட்ட சுகங்களிலேயே இருந்துகொண்டு களிப்படைவோமாக. (9)

மந்திரம் 10.

611. यशो मा द्यावापृथिवी यशो मेन्द्रवृहस्पती

यशो भगस्य विन्दतु यशो मा प्रतिमुच्यताम् ।

यशस्या ३ स्याः स०मदोऽहं प्रवदिता स्याम् ॥ १० ॥

யசொ மா ட்யாவபுரிவீ யசொ மெந்ருவ்ருஹஸ்பதீ

யசொ பஃஸ்ய விந்தது யசொ மா ப்ரதிமுக்யதாம் ।

யசஸ்யா 3 ச்யா: ச०மதொஹம் ப்ரவதிதா ச்யாம் ॥

அநவயம்.

हे देव !, द्यावापृथिवी, यश, मा, विन्दतु, इन्द्रबृहस्पती, यशः, मा, भगस्य,
यशः, मा, मा प्रतिमुच्यतां, अस्या, ससदः, यशः, अहं, यशस्वी,
प्रवदिता, स्याम् ॥

பதவுரை.

हे देव !	ஹெ டெவ !	தேவனே !
द्यावापृथिवी	ஐதாவாவரூபிவீ	வானுலக மண்ணுலகங்களிலுள்ள
यश	யச:	கோத்தியானது
मा	மா	எனக்குக
विन्दतु	விந்தது	கிடைக்குக
इन्द्रबृहस्पती	இந்திரவரூஹஸ்பதீ	இந்திர பிருகற்பதிகட்குள்ள
यशः	யச:	கோத்தியும்
मा	மா	எனக்குக கிடைக்குக.
भगस्य	ஹமஸ்ய	ஆதித்தனுடைய
यशः	யச:	கோத்தியும்
मा	மா	எனக்குக கிடைக்குக.
मा प्रतिमुच्यतां	மா ப்ரதிமுக்யதாம்	{ இப்பெருந் கோத்தி எப்போதும் எம்மிடத்து நீங்காதிருக்குக.
अस्या.	அஸ்யா:	இந்தச்
ससदः	ஸஸத:	சபையின
यश	யச:	கோத்தியுந் கெடாதிருக்குக.
अहं	அஹம்	யான
यशस्वी	யசஸ்வீ	கோத்தி யுடையவனாயும்
प्रवदिता	ப்ரவதிதா	பெரும் பேச்சாளனாயும்
स्या	ஸ்யாம்	ஆவேனாக

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—11. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

வாஸுநாக மண்ணுலககளின் கோத்தியானது துதிப்போனாகிய எனக்குக்
கிடைக்குக மறுமும், இந்திர, பிருகற்பதிகளின் கோத்தியும் எனக்குக
கிடைக்குக. இன்னும், ஆதித்தனுடைய கோத்தியும் எனக்குக கிடைக்குக.
பெருந் கோத்தியானது எம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்குக. இச் சீவகத்தின்
கோத்தியுந் கெடாதிருக்குக. யானும் யான கோத்தியுடையவனாயும் மிகப்
பேசுவோனாயும் ஆவேனாக.

(10)

மந்திரம் 11.

9 2 3 2 3 2 2 3 9 2 3 9 2 9 2 3 2
 612. इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचं यानि चकार प्रथमानि वज्री ।
 2 3 2 3 2 3 2 3 2 3 9 2 3 9 2
 अहन्नहिमन्वपस्ततर्द प्रवक्षणा अभिनत्पर्वतानाम् ॥ ११ ॥

இருக்கு 1-32-1

ஐந்தூவூ நு வீயாணி ப்ரவொவா யாநி வகார ப்ரவொநி வஜ்ரி ।
 அஹநஹிமந்வஹஸ்ததர்டு ப்ரவக்ஷணா அபிநத்புர்தானா ॥

அநவயம்.

வஜ்ரி, ப்ரதமானி, யானி, வீர்யாணி, சகார, நு, (தஸ்ய) இந்ரஸ்ய வீர்யாணி, ப்ரவோச், அஹி, அஹந், அநு, அப, ததர்ட், பர்வதானா, வக்ஷணா, ப்ரமினத் ॥

பதவுரை.

வஜ்ரி	வஜ்ரி	வசகிராபுத மேந்திய இந்திரன்
ப்ரதமானி	ப்ரவொநி	{ முன்னுள்ள, அல்லது, முதன்மையான
யானி	யாநி	எந்தப்
வீர்யாணி	வீயாணி	பராக்ரம காரியங்களைச்
சகார	அகார	செய்ததனோ,
நு	நு	வினாவில் *
(தஸ்ய) இந்ரஸ்ய	(தவூ) ஐந்தூவூ	அவ் விந்திரனுடைய
வீர்யாணி	வீயாணி	பராக்ரமங்களைச்
ப்ரவோச்	ப்ரவொவா	சொல்கின்றேன். (அதாவது)
அஹி	அஹி	மேகத்தைக்
அஹந்	அஹந்	கடிந்தனன்
அநு	அநு	பின்னா
அப:	அப:	நீரைச்
ததர்ட்	ததர்ட்	{ செலுத்தினான். (தமையிலே விழுத்தினான்)
பர்வதானா	பவதாநா	மலைகளின் மேல்
வக்ஷணா	வக்ஷணா	ஓடுகின்ற நதிகளை
ப்ரமினத்	ப்ரமினத்	{ கரையக கெலவி, ஓடச் செய்தனன். (என்பதாம்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. இரணியததூப ரிஷி.

வசகிராபுத மேந்திய இரதிரன, முன்னிருந்த, அல்லது, முக்கியமான எந்தப் பராக்கிரம முடைய காரியங்களைச் செய்துள்ளானோ, அவ்விந்திர னுடைய பராக்கிரம காரியங்களை விரைவிற சொல்கின்றன அவைகள் யாவைகளெனினோ? அவைகளைக் கூறுவாம் —மேகத்தைப் பிளந்தன. இஃதோ பராக்கிரம காரியமாம். பின்னா, நீரைத் துன்புறுத்தினன. அதாவது பூமியில் வீழ்த்தினன இஃது இரண்டாவது பராக்கிரம காரிய மாம் மலைகளின் சம்பந்தமாய்ச் செல்கின்ற ஆறுகளை இருகரைகளைப்புக கெல்லுவதினால் மிகப் பெருகச் செய்தனன, இஃதோ, முன்னுறவது பராக் கிரம காரியமா மென்க.

(11)

மந்திரம் 12.

३ १ २ ३ ३ १ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ ३ ३
613. अग्निरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं मे चक्षुरमृतं म आसन् ।

३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
त्रिधातुरर्को रजसो *विमानोऽजसं ज्योतिर्हविरस्मि सर्वम् ॥१२॥

இருக்கு—3-26-7.

சுமிரஸ்மி ஜந்மநா ஜாதவெதா வ்யுதம் மெ சக்ஷுரமர்தம் ம

[சூவநு ।

த்ரிதாதுரகெடா ரஜவொ விதாநொஜவ்ம் ஜெஹிதிஹ்வி
[ரஸ்மி வவப்டு ॥

அநவயம்

(हे कुशिक!.) अग्निः, अह, जन्मना एव, जातवेदा, अस्मि, मे, चक्षुः, घृतं, अमृतं, मे, आसन्, अर्कः, त्रिधातुः, रजसः, विमान, अजस, ज्योति, हवि, सर्व, अस्मि,

(அல்லது)

அग्னி, அஸ்மி, ஜன்மநா, ஜாதவெதா, வ்யுதம், மெ, சக்ஷு, அமர்தம், மெ, ஆசந், திதாது, அர்க், ரஜஸ, விமான, அஜஸ, ஜ்யோதி, சர்வ ஹி, அஸ்மி ॥

பதவுரை.

(हे कुशिक !)	(ஹே கூஸிக !)	{ விசுவாமிததிரமுனிவரின் பிதா வாகிய குசிக ரிஷியே ! போக கிய மென்னும் அன்னம்,
अग्निः	சுமி:	{ போக்தாவாகிய அக்கினி, என னு மிவற்றாள்
अहं	சஹம்	அக்கினியாகிய நான்,
जन्मना (एव)	ஜந்மநா (ஏவ)	பிறப்பினினே
जातवेदा अरिम्	ஜாதவெடா அரீம்	{ ஆன்ம வடிவாய் யிருக்கின்றேன். (கேட்டன முதலியன இன றிப் பிரம் சாந்தாதகாரமுடை யேன)
मे	மே	எனது
चक्षुः	அக்ஷு:	நேத்திரம்
ष्ट्वं	ஸ்ட்வம்	மிக விரிவாகுகின்றது,
अमृतं	அமர்தம்	கரும் பயன
मे	மே	என்னுடைய
आसन्न	சூஸந்	{ வாயி லிருக்கின்றது (யானே போகதா.)
अकं:	அக:	வாயும நானாயிருக்கின்றேன்.
त्रिधातुः	த்ரிதாத:	{ மூவகைப் பிரிவினுள், வாயு வடி வத்தால்
रजसः	ரஜஸ:	அநதரிசுத்ததிறகு
विमानः	விமான:	{ அதிட்டானமும் நானு யிருக்கின் றேன்.
अजस्रं	அஜஸ்ரம்	எனதுமுள்ள
उयोति.	உயோதி:	{ வானுலகிற்கு அதிட்டானமாகிய, இரவியும் நானு யிருக்கின றேன்.
हवि.	ஹவி:	போககியப் பொருள்கள்
सर्वं	ஸர்வம்	அனைத்தும்
अरिम्	அரீம்	நானு யிருக்கின்றேன்.

அல்லது

अग्निः	சுமி:	{ யான அக்கினியாக (தேவாகடகு அவியைச் சோப்பிப்பவனாக)
--------	-------	--

अरिम	சுவாமி	இருக்கின்றேன்.
जन्मना	ஜந்நநா	பிறந்த காலத்தினின்றே
जातवेदा.	ஜாத வெதா:	{ ஞானமுடையோன யிருக்கின் மேன். அல்லது, தோன்றின பொருள்களனைத்தையும் கன தானம்சொருபமாய்க் காணுஞ் சாவான்மாவாயிருக்கின்றேன் ஏனெனின் ?
धृ मे चक्षुः	வயதம் மெ அக்ஷு:	{ தீயில விட்ட நெய்யென, எனது கண் பிரகாசிக்கின்றது
अमृतं	அமர்தம்	கெடாத ஒளியாகிய அமுதம்
मे	மெ	என்னுடைய
आसन्	சுவந்	முகமா யிருக்கின்றது
त्रिधातु अर्क.	த்ரியாது: அக்ஷ:	{ மூவகைப் பிரிவாயுள்ள பிராண னும நானு யிருக்கின்றேன்.
रजस.	ராஜஸ:	அந்தரிக்ஷத்தைப்பற்றி
विमानः	விமான:	{ விசேடமாய்ப் பரிணமிக்கும் வாயு வும் நானு யிருக்கின்றேன்.
अजस्र	அஜஸ்ரம்	இடையறாது வெப்பந்தரும்
ज्योति.	ஜ்யோதி:	{ இரவியும் நானு யிருக்கின்றேன். விரிப்பதிலை ?
• सर्व हवि. अरिम	ஸர்வஹவி: சுவாமி	{ நெய், புரோடாச, முதலிய தேவ வுணவுகள் எல்லாம் நானுயிருக்கின் தேன் என்க.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. விசுவாமிததிரர் ரிஷி.

இம் மந்திரமும், மேல்வரும் மந்திரமும் அக்கினியைத் துதிகின்
றனவாம். அதில இம் மந்திரம், எல்லா வடிவமாய் அக்கினியைத் துதித்த
லாம் இவ் வுலகம், (அன்னம்) போககிய வடிவாகவும், போததுரு (புசிப
போன) வடிவாகவும் இருவகைப்பட்டதாம். அவ்வாறே, “இதுவே அன்ன
மும், அன்னமுண்போனும். சோமமே அன்னம், அக்கினியே அன்ன
முண்போன” என மறைபுக கூறுகின்றது. ஆண்டு போகதிரு வருக வடிவ
மாய் அன்னத்தைபுண்பது அக்கினியாம். அவ் வக்கினியும், அக்கினி, வாயு,
ஆதித்தன், என்னும் (தீயுள்ளடக்கிய மூவகை) வேற்றுமையால, மூவகை
யாகிய மண்ணுலகம், அந்தரிக்ஷவுலகம், வானுலகம் எனப்பைவகளை ஆதிபு
நிறுக்கின்றது அவ்வாறே “அது தன்னை மூவகையாகியது இரண்டாவது
இரவி முன்றாவதுவாயும்” என வாசனைய மென்னும் மறைபுக கூறுகின்
றது. அவற்றான, அவ் வக்கினியாகிய நான் பிறப்பிலிருந்தே சாத்வீக

வாக (அதாவது கேட்டன், முதலியன இன்றியே இயற்கையில் சாக்ஷாதகாரம் பண்ணிய பரமானம் வடிவாக) இருக்கின்றேன என்பதாம். உலகத்தை விளக்குகின்ற பிரகாச வடிவம் எனது நேதத்ரிம இப்போது மிக ஒளிர்கின்றது. திவ்யமாகிய கரும் பலம் முதலிய விடய போகங்கள் எனது முகத்தில் (வாயில்) இருக்கின்றன. எல்லாப் போகதா வருக வடிவங்களுந் தானுய இருத்தலின் எனக் இவ்வாறு தனதான்மாவிற்குப் பூமியின் அதிட்டானத் தன்மையைக் கூறிவிட்டு, வாயு வடிவாய் அநதரிட்சத்திற்கு அதிட்டானத் தன்மை கூறத் தொடங்கப்படுகின்றது —மூலத்தில் அரக்கன் எனப்பது முதலியனவற்றால் ஈண்டு அரக்கன் எனறது வாயுவாம் “அதுவே அரக்கனுடைய அரக்கத் தன்மை” என மறைபுங் கூறுதலின் எனக். அப பிராணன் நானாயிருக்கின்றேன அதாவது மூவகையாகத் தன்னைப் பிரித்து அவற்றுள் வாயு வடிவால் அநதரிட்சத்திற்கு அதிட்டாதாவாயிருக்கின்றேன என்பதாம். அவ்வாறே, ஆதித்தன் வடிவால் வானுலகிற்கு அதிட்டானத் தன்மை கூறப்படுகின்றது (மூலத்தில்) “கெடாத சோதி” என அதாவது வானுலகிற்கு அதிட்டான மென்னும் நித்தியப் பிரகாசனாகிய ஆதித்தனும் நானாயிருக்கின்றேன என்பதாம். இவ்வாறாய் போகதா வடிவமாயத் தன்னைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, போக்கிய வடிவாயும் சிந்திக்கின்றோம்.—மூலத்தில் யாதொரு அளிகள், எனப்பது முதலியவற்றால். பிரசித்தியான போகநியங்கள் (அன்னங்கள்) அனைத்தும் நானாயிருக்கின்றேன என்பதாம்.

அல்லது, நான் அக்கினியா யிருக்கின்றேன. அதாவது தேவர்கட்கு அவி களைச் சோப்பிக்கின்றே னாதலின் ஒளி முதலிய குணமுடையன யிருக்கின்றேன என்பதாம் மற்றும், பிறப்பினின்றே ஞானமுடையவன யிருக்கின்றேன் என்பதாம். தோன்றிய கணத்திலேயே எல்லா முணாந்தோன யிருக்கின்றேன எனக் அல்லது, தோன்றின வனைத்தையும் தனதான்மாவாய் உணர்கின்றது சாதவேதாவாம். அதாவது எல்லா வடிவா யிருக்கின்றேன என்பதாம். அஃதெவ்வா றெனின்? கூறப்படுகின்றது —பிரசித்தியாகிய நெய், எனது நேதத்ரிமாயிருக்கின்றது. அதாவது நேதத்ரிம போன்றதா மென்பதாம் எனனை? உலகில் கண்ணும் பிரகாசிக்கின்றது, ஆவின் நெய்யும் (தியாய்) என்பால் விடப்படின எனனைப் (அக்கினியாகிய எனனை) பிரகாசிப்பிப்பதாயிருக்கின்றது, ஆதலின் எனக் ஒளியென்னும் அமுதமானது, அதாவது கெடாத பிரகாசம், எனது வாயில் இருக்கின்றது. பிராணன், அபாணன், என்னும் மூவகையா யுள்ளதும், போற்றத் தக்கதுமாகிய பிராணனும் நானாயிருக்கின்றேன. அவ்வாறே அநதரிட்சத்தினுடைய, விமானம்=விசேடமா யுண்டாக்ருவது, என்னும் வாயுவும் நானாயிருக்கின்றேன. மற்றும், இஃபிபாது வெப்பநதருந் சூரியனும் நானாயிருக்கின்றேன. விரிப்பதி லென்? நெய், புரோடாச முதலிய இந்த அவி வடிவத்தால்

உபலககணமா புணரப்பட்ட அவ வனைததும் நானாயிருக்கின்றேன எனப
தாம் “உணமையில் இவ வனைததும் பிரமம்” என மனநுபுக கூறுகின
றதா மாதவின எனக அவ வககினியை எல்லா வடிவமாகக கூறியதால் அக
கினியே பரபிரமம் எனப்பட்டது. (காணக) (12)

மததிரம் 13.

2 3 2 3 9 2 2 3 9 2 2 3 9 2 9 2
614. पात्यमिर्विपो अग्रं पदं वेः * पाति यहृश्चरणं सूर्यस्य ।
2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
पाति नाभा सप्तशीर्षणमग्निः पाति देवानामुपमादमृष्वः ॥ १३ ॥
இருக்கு 3-5-0

வாதுவிடுவொ சுழ் வடி வெ: வாதி யஹ்ரணம்
[வஹ்யஹ்ரணம்]
வாதி நாலா வஹ்ரணமெழி: வாதி டேவானா உவஹ்ரணம்
[உவஹ்ரணம்]

அநவயம்.

அग्निः, वे., विप , अग्रं, पद, पाति, यहृः, सूर्यस्य, चरण, पाति, नाभा,
सप्तशीर्षण, पाति, ऋष्व. अग्नि , देवानां उपमाद, पाति ॥

பதவுரை.

अग्निः	சுழி:	அககினி தேவதை
वेः	வெ:	யாணமும் நிறைந்த
विप	விவ:	பூமியின் சம்பந்தமாய
अग्रं	சுழ்	முககியமாயுள்ள
पदं	வடி	இடத்தை
पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது.
यहृ.	யஹ்:	மகத்தாகிய அககினி,
सूर्यस्य	வஹ்யஹ்	இரவியின்
चरणं	அரணம்	வழியாகிய அநதரிடசத்தை
पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது.
नाभा	நாலா	அநதரிடசத்தில (வானில)
सप्तशीर्षणं	வஹ்ரணம்	மருத கணத்தை

* पाति म्रियं रिपो अग्ने, எனபது இருக்கு

पाति	வாதி	காபபாற்றுகின்றது
ऋ. अग्नि	ஐவ்ஃ சுஹிஃ	காணற்குரிய இவ வக்கினி
देवानां उपमादं	தேவாநாஃ உவமாதஃ	{ தேவாகட்குக் களிப்பைக்கொடுக்கும் வேளவியைக்
पाति	வாதி	காபபாற்றுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—14 விசுவாமிததிர ரிஷி.

அக்கினி, யாணமும் நிறைந்ததுள்ள பூமியின் சிறந்த இடங்களைக் காப்பாற்றுகின்றது மகத்தாகிய அக்கினி, இரவியின் மராகக்மாகிய அநதரி சந்தைக்க காப்பாற்றுகின்றது அநதரிடத்தின் நடுவில் மருத கணத்ததைக் காப்பாற்றுகின்றது. பராகத்ததைக் இவ வக்கினி, தேவாகட்குக் களிப்பை யுண்டாக்கும் வேளவியைக் காப்பாற்றுகின்றது எனபதாம் (13)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றம்.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—6. கண்டம்—1.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் —2, அக்கினி. 3, இருது 3, 6-புருடன. 7, இருட்டா 8, வான, மண. 9, 11, இரதிரன 10, ஆனமா 13, கோ சந்தம் —1, 2, பந்தி 3, 7, 9, 10, அதுஷ்டுப சுரம் —1, 2, பஞ்சமம் 4, 7, 9 10, கார தாரம் 7, 11, 12, தைவதம் இருடிகள் ஆங்காங்கு கூறப்படுவார்கள்

மந்திரம் 1

615. १२ ३ १ २३ २३१ २
भ्राजन्त्यग्ने समिधान दीदिवो जिह्वा चरत्यन्तरासनि ।

२२ २२ ३ १२ ३ ३ २२ २२ ३१ २
"स त्वन्नो अग्ने पयसा वर्चो ह्यशुदाः ॥ १ ॥

ஹ்ராஜனூக்ஷ வலியாந ஜீஜிவொ ஜிஹா வரதூஞ்ராவநி |
வஸுவெநா சுக்ஷெ வயவொ வஸுவிந்ரயிம் வவெபூ ஐரஸெ஽தாஃ ||

அநவயம்

சமிதான, டீதிவ:, அஸே !, ஞாஜந்தி, ஞாசனி, அந்த:, ஜிஹா, சரதி, அஸே !,
வஸுவித், ச: த்வ, ந: பயஸா, ரயி, ட்ரோ, வர்வ:, அதா ||

பதவுரை.

சமிதான	வலியாந	{ வேடபோகளால் ஒளி மிக வளக்கப்பட்டதும்,
டீதிவ	ஜீஜிவ:	{ எவற்றினும் மேலாயப் பிரகாசிப் பதுமாகிய
அஸே !	சுக்ஷெ !	அக்கினியே ! (உனது)
ஞாஜந்தி	ஹ்ராஜனீ	பிரகாசமாகிய
ஞாசனி அந்த:	சூஸநி சுக்ஷ:	வாயின் நடுவிலுள்ள
ஜிஹா	ஜிஹா	நாகு
சரதி	வரதூ	(அவியைப்) புகுகின்றது.
அஸே !	சுக்ஷெ !	அக்கினியே !
வஸுவித்	வஸுவிசு	தனத்தை யடைவிகின்ற,
ச த்வ	வஸ: ச்வம்	அத்தகைய நீ
ந: பயஸா	ந: வயவொ	எமக்கு அன்னத்தோடு
ரயி	ரயிம்	இரமணிய தனத்தையும்
ட்ரோ	ஐரஸெ	பாக்கத்தக்க
வர்வ:	வவபூ:	{ ஒளியையும், அல்லது, ஒளித் தனமையையுந்
அதா.	சுதா:	தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1 வாமதேவ ரிஷி.

வேடபோகளால் ஒளியெழ வளக்கப்பட்டதும், எல்லாவற்றினும்
மேலாய விளங்குவதுமாகிய அக்கினியே ! பிரகாசமுள்ள வாயின் நடுவின
கண்ணுள்ள (உனது) நாகு, அவிகளை (தேவவுணவுகளை) உண்கின்றது.
தனத்தைச் சோப்பிக்கின்ற அத்தகைய அக்கினியே ! நீ, அன்னத்துடன்
இரமித்தற் குரிய தனத்தையும், காணற்குரிய ஒளியையும், அல்லது, ஒளித்
தனமையையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக எனபதாம். (1)

மந்திரம் 2.

616. ^{3 22 22 3 22 22} वसन्त इन्नु रन्त्यो ग्रीष्म इन्नु रन्त्यः ।
^{3 92 22 3 92 22 3 92 22} वर्षाण्यनु शरदो हेमन्तः शिशिर इन्नु रन्त्यः ॥ 2 ॥

வவன்து உஹு ரன்த்யோ ஸ்ரீஷ்ம உஹு ரன்த்யஃ ।
 வஷ்டாண்யநு ஸரடொ ஹெமந்தஃ ஸிஸிர இஹு ரன்த்யஃ ॥ 2 ॥

அநவயம்

वसन्तः इन्नु, रन्त्यः, ग्रीष्म इन्नु, रन्त्यः, वर्षाणि अनु, शरदः, हेमन्तः,
 शिशिर. इन्नु, रन्त्यः ॥

பதவுரை.

वसन्त इन्नु	வவன்து உஹு	இளவேனிற் காலம்
रन्त्य	ரன்த்யஃ	இரமித்தற் குரியது
ग्रीष्म इन्नु	ஸ்ரீஷ்ம உஹு	முதுவேனிற் காலம்
रन्त्य	ரன்த்யஃ	இரமித்தற் குரியது.
वर्षाणि अनु	வஷ்டாணி சுநு	மழை காலத்தின் பின்னா
शरदः	ஸரடஃ	குளிர் காலமும்
हेमन्त	ஹெமந்தஃ	முனப்பனிக காலமும்
शिशिर इन्नु	ஸிஸிர இஹு	பின்பனிக காலமும்
रन्त्यः	ரன்த்யஃ	இரமிககத் தககனவாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. வாமபதவ ரிஷி.

சித்திரை, வைகாசியாகிய வசந்தரிதுகாலமே இரமிககத்தக்கதாகின
 றது. ஆனி, ஆடியாகிய கிரீஷ்மரிதுவே இரமித்தற் குரியதாம், ஆவணி
 புரட்டாசியாகிய மழைக்காலரிதுவே இரமிககத்தக்கதாகாம். அதன் பின்னா,
 அர்ப்பிசி, கார்த்திகைகளான அவயவங்களுையுடைய சரத்காலரிது இரமிககத்
 தக்கதாம். மாகழி தையாகிய ஏமந்தரிதுவே இரமிககத்தக்கதாகின்றது.
 மாசி பங்குனியாகிய சிசிரருதுவே இரமிககத்தக்கதாம். (2)

குறிப்பு:—சுண்டே, இருது டெனபது ஈசுர டெனபா சிலா.

மந்திரம் 3.

3 1 2 3 1 2 3 2 3 1 2
 सहस्रशीर्षाः पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।

1 2 2 2 3 1 2 3 1 2 2 3
 * स भूमिं † सर्वतो वृत्वात्यतिष्ठदशांगुलम् ॥ 3 ॥

இருக்கு 10-90-4.

ஸ்ரீஷ்டா: பராவ: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரவாக்ஷ: |
 குலிம் ஸவதுதொ வசுவாதூதிஷ்டுஷாங்குலம் ॥

அந்வயம்.

ப:, सहस्रशीर्षाः, सहस्राक्षः, सहस्रपात्, सः, भूमि, सर्वतः, वृत्वा,
 दशांगुलं, अत्यतिष्ठत् ॥

பதவுரை.

பராவ:	{ விராட் புருடன் (பெரும பொருளாகிய இறைவன்)
ஸஹஸ்ரீஷ்டா:	{ எண்ணிலாச் சிவசகலையுடையானும்,
ஸஹஸ்ராக்ஷ:	அளவிலாக கண்களுடையானும்,
ஸஹஸ்ரவாக்ஷ:	{ அளவற்ற பாதங்களை யுடையானுமாவன்.
ஸ:	அப புருடன்
ஹலிம்	அண்டமாகிய தரையை
ஸவதுத:	எல்லா வசையானுஞ்
வசுவா	சூழ்ந்துகொண்டு
ஷாங்குலம்	{ ப த து வி ர த க டை அளவுள்ள இருதயததைக்
சுதூதிஷ்டு	{ கடந்து இனிது நிலைத்திருக்கின்றன

சாயண பாடியம்.

-4. இருக்கு-3. நாராயண ரிஷி.

ஸா வ்யிராக்ஷின சமட்டியாகிய (கூட்டமாகிய) விராட் என, புருடன் உள்ளானே, அவன், ஆயிரமென்னு மெண்ணால் உபலக்ஷிதப்பட்ட எண்ணமுடி யாத தலைகளையுடையவன் எனப்பதுபொருள்.

सभूमिं विश्वा वृत्वा, एनपतु இருக்கு

सर्वतं स्पृत्वा, एनपतु, யஜுர் सहस्र शीर्षा एनपतु, யஜுர்

எல்லாவுயிர்களுக்கும் தலைகளைத் துழை இவனுக்கு ஆயிரந்தலைகளா
மென்க. அவன அவவுடல்களினுள் எரிருக்கின்றனாதலின் தலைகளெல்லாம்
அப் புருடனுடையவைகளேயாம் எனபதாம் இவ்வாதே, ஆயிரங்கணக்
கருடைமையும், ஆயிரங் காலகருடைமையும் மென்பதுங் கண்டுகொள்க
அப்புருடன் பிரமாண்டமாகிய வருணனை வடிவப் பூமியை நாமமுமுஞ்
சூழ்ந்து வளைந்துகொண்டு பத்துவிரற்கடை யளவுள்ளதோரிடத்தைத்
தாண்டியிருக்கின்றன அதாவது பத்துவிரற்கடை எனறது உபலகணமாம்
ஆதலின் பிரமாண்டத்தினின்றும் வெளியிலும் எங்கும் வியாபித்திருக்கின்
றன எனபது பொருள்.

(3)

மந்திரம் 4.

9 2 3 2 3 9 2 3 9 3 3 9 2 3 9 2
618. त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत् पुनः ।
2 3 2 3 2 2 3 2 3 2
तथा विष्वङ् व्यक्राम द*शनाऽनशने अभि ॥ ४ ॥

10-90-4.

திவாடி உய்ய உடைத் துருஷஃ வாடி அச்யேஹா ஹவத் புநஃ
தயா விஷ்டஃ வ்யக்ராம ட*சனாநசனே அபி ॥

அநவயம்.

त्रिपात् पुरुषः, ऊर्ध्व, उदैत्, अस्य, पादः, इह, पुनः, अभवत्, तथा,
विष्वङ्, व्यक्रामत्, अशनानशने, अभि ॥

பதவுரை.

त्रिपात् पुरुषः.	திவாடி உய்ய உடைத் துருஷஃ	{ மூன்று பாதங்களை யுடைய அப் புருடன்
ऊर्ध्व उदैत्	ஊய்யஃ ஊடைத்	{ உலகத்தின்குணத்தோஷங்களுக்கு வேறாய் மேம்பட்டவனாக இருக்கின்றான்
अस्य	அச்யஃ	இப் புருடனுடைய
पादः	பாடிஃ	நுருஷஹு
इह	ஐஹ	இம் மாயையிலாகுண
पुनः	புநஃ	அடிக்கடி
अभवत्	அஹவத்	வெளிப்படுகின்றது
तथा	தயா	அவ்வாதே

* शशनानशने, எனபது இருக்கிலும் எகரிலும் பாடம்,

विष्वङ्
व्यक्रामत्

विष्वङ्
व्यक्रामत्

பலவகை வடிவாய்
வியாபிக்கின்றது.

अशनानशने अग्नि

अशनानशने अग्नि

மற்றும், உண்ணல் முதலிய
செய்கைகளையுடைய பிராணி
களாகவும், அவைகளிலலாத
மலை, ஆறு முதலிய அசேதனங்
களாகவும் உலகம் பரந்தது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4.

பந்தத்தின் றொடாபற்றவனும், மிகுந்த வடிவமுள்ளவனும், மூன்று
பாதங்களை யுடையவனுமாகிய இப் புருடன், அஞ்ஞான காரியத்தினின்றும்
தோன்றிய வடிவொபிருந்தும், அதிலுள்ள குண தோடங்களுடன் றொடர்
பற்று மேம்பட்டவனாயிருக்கின்றான். இவனுடைய யாது ஒரு கூறுண்
டோ, அது, மாயையிற் றேன்றுகின்றது. அதாவது ஆகக் கழித்தல்களால்
மறித்தும் மறித்தும் வருகின்றது என்பதாம். இவ்வுலகம் பரமானமா
வினது ஓர் கூறாக தன்மை, “ இவ்வனைத்தையும் யான வியாபித்துள்ளேன்,
ஒரு கூறால் உலகம் நிலைத்திருக்கின்றது ” எனப் பகவானாகிய கண்ணபிரானு
லுங் கூறப்படடி ருக்கின்றது. மாயையின்பாற் றேன்றிய பின்னரோ,
தேவ, மனுட, பசு, பக்ஷி முதலிய வடிவத்தாற் பலவகையாய் வியாபித்திருக்க
கிருக்கின்றன யாது செய்துகொண்டெனின? பசி முதலியவைகளைக்
குறியாகச் செய்கொண்டு நிறைந்திருக்கின்றன. அவைகளை யுடைய
சேதனசமுதாயமும்; அவைகளிலலாதனவாய் மலை, யாறு முதலியவைக்
ளும் எனன, விருவகையாக உள்ளவாறுண்டாக்கி, இப் புருடனே பலவகை
யாய்த் தோற்றமாறு செய்துகொண்டு வியாபித்தனன என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१२३ २३ ३ २३२३ ३ १ २
619. पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भाव्यम् ।

१ २ ३ १ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
पादोऽस्य सर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-90-2.

வாருஷ வனவெஷ வவஷ யஜுதத் யஜ லாவஷ |
வாஷொஷ வவஷாலதாநி த்ரிவாஷஷாஜுதம் ஷிவி ||

அநவயம்.

इदं, सर्वं, पुरुषः एव, यत्, भूतं, च, यत्, भाव्यं, सर्वाभूतानि, अस्य,
पादः, अस्य, त्रिपात्, अमृतं, दिवि ॥

பதவுரை.

इदं	ஐடிஃ	(நிகழ் காலத்தானா) இவவுலகம்
सर्वं	ஸர்வஃ	அனைத்தும்
पुरुष, एव	புருஷஃ ஏவ	புருடனே யாகினறான்
यत्	யத்	யாது,
भूत	ஹூதஃ	{ இறந்த காலத்தில் தோன்றி யிருந்ததோ,
च	அ	மற்றும்,
यत्	யத்	யாது,
भाष्य	ஹாவ்யஃ	{ வருங்காலத்திற் றேன்றுவதோ, அவ வனைத்தும் புருடனே யாகினறான்.
सर्वाभूताणि	ஸர்வாஹூதாணி	{ முற்காலத்திலுள்ள சராசரப் பொருள்கள்
अस्य	அஸ்யி	இப்புருடனுடைய
पाद	பாடிஃ	நான்காவது கூறும்,
अस्य	அஸ்யி	இப் புருடனின்
त्रिपात्	த்ரிபாகி	{ மூன்று பாதங்களும் (மீந்த வடி- வம்)
अमृत	அமரதஃ	மரணமற்றதாயிருந்து,
दिवि	டிவி	{ ஒளிவடித்தில நிலைத்திருக்கின் றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு.—5

நிகழ் காலத்திய இவவுலகனைத்தும் புருடனே யாவன. சென்ற காலத்திற்றேனறிய வுலகமும், வருங்காலத்திற்றேன்று முலகமுமாகிய அனைத்தும் புருடனே யாவன நிகழ் காலத்திலுள்ள பிராணிகளைத்தும் சராசர வடிவமாகிய புருடனுடைய கூறுகளானதே போன்று, போன கால, வருங்கால மென்னுமிருவகையாலானதுவ காணற்பாலது எனபது கருத்து அவ விருவகையே விளக்கப்படுகின்றது.—இப் புருடனுக்கு மூன்று காலத்திலுள்ள பிராணிகளைத்தும் நான்காவது கூறாகும். எஞ்சிய இப்புருடனுடைய முப்பாதமானதோ? கேடிலாததாயப் பிரகாசம்மவிரத சுயம் பிரகாச வடிவத்தில நிலைத்திருக்கின்றது ஈண்டு, நிலைத்திருக்கின்றது எனபது எஞ்சி நின்றது. எப்போதும் “உண்மையானதும் அறிவானதும் அந்த மறந்தும் பிரம்மம்” எனபதால் பிரமத்திற்கு இவ வளவெனூந் தன்மையினமையானால் பாதம் நான்கென்ப பகருதல் முடியாததாயினும், இவ வுலகம் பிரம் வடிவத்தை நோக்க மிகுச் சிறியதாம் எனக்கூறும் வேட்கையாற் பாதங்களென்று உபசாரமாய்க் கூறப்பட்டது எனபதுணாக,

மந்திரம் 6.

620. * तावानस्य महिमा † ततो ज्यायांश्च पूरुष ।

३ १२३ १ २२३ १२ २२ ३ १२

उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-61-12.

தாவாநவஸூ உஹிஸா ததொ ஜ்யாயாஸூ வஹுஸூஷஃ |

உதாஜூதக்வவஸூஸாநொ யதந்நெநாதிரொஹதி ||

அநவயம.

तावान्, अस्य, महिमा, पूरुष', ततः च, ज्यायान्, उत, अमृतत्वस्य,
ईशानः, यत्, अन्नेन, अतिरोहति ॥

பதவுரை.

तावान्	தாவாநு	{ முக்காலத்திய வலகநகட்கும பந் ஸுக நோடாதல முதலிய அவ வனை ததுமே
अस्य	ஸஸூ	இப் புருடனுடைய
महिमा	உஹிஸா	{ ஆற்றல விசேடமாம் (உணமை வடிவமனது)
पूरुष	வஹுஸூஷஃ	உணமையாகிய புருடனே,
ततः च	ததஃ ச	{ ஆற்றலென்னும், அம் மகிமை யினினதும்
ज्यायान्	ஜ்யாயாநு	மிக மேம்பட்டோ னாவன்
उत	உத	மற்றும்,
अमृतत्वस्य	ஸஜூதக்வவஸூ	தேவத தனமைக்கு
ईशानः	ஔஸாநஃ	மாயை வாயிலாக இறைவனாவன்.
यत्	யத்	(யாதினு லெனின ?)
अन्नेन	ஸந்நெந	{ சீவாகனின பயனாகிய நிமித்தத தால
अतिरोहति	ஸதிரொஹதி	{ காரணமாய நிற்கும் நிலைமையை விட்டு உலகமாந தனமையை யடைகின்றனன, ஆதலின எனக

* रातावानस्य, † अतो ज्याया என இருக்கும, எசுரு மோதுகின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—6

சென்ற காலத்திலிருந்ததும், நிகழ் காலத்திலிருக்கின்றதும், வருங் காலத்தி லுண்டாகுவதுமாய் உலகம் முதலியவற்றிற்கு, யாதொரு ஆநா ராதற றனமைபுண்டோ, அது முதலிய வளைத்துமே இப்பரம் புருட னுடைய ஆற்றல் விசேடமாம். அவனுடைய உண்மை வடிவமன்று உண் மையாகிய புருடனோ, அந்த மகிமைகளி னினனும் மிக வியப்பானவன் என பது பொருள் மறறும், தனது மாயையால் தேவத் தனமைக்கு இறைவ னாவான் எனக் கை காரணத்தால் பிராணிகளின் போக்கிய வடிவ அனன் மென்னு நிமித்தத்தால் காரணமாய் நிற்கும் தனது அவததையை விட்டு, காணப்படும் உலகமாகின்ற அவததையை யடைகின்றனோ, அக் காரணத் தால், பிராணிகளினுடைய கரும போகத்தின் பொருட்டு, உலகமாய் நிற்கு மவததை புடனபாடாதலின், இது அவனுடைய உண்மை நிலை அன றென்பதுணாக. (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
621. ततो विराडजायत विराजो अधि पूरुषः ।

२ ३ १ २ २ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ २
स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ ७ ॥

இருக்கு 10-6-5

ததொ விராஜஜாயத விராஜோ அயி வ-ஞரூஷஃ ।

ஸ ஜாதொ ஸதூரிஷு த வஸாஹ-ஞலிஷயொ வ-ரூஃ ॥

அநவயம்.

ततः, विराट्, अजायत, विराजो अधि, पूरुषः, जात, सः, अत्यरिच्यत,
पश्चात्, भूमिं, अथो, पुरः ॥

பதவுரை.

ततः	த த :	அவ வாதிபுருடனினின்று
विराट्	விராட்	பிரமாணடமாகிய வுடமபு
अजायत	அஜாயத	உண்டானது.
विराजो अधि	விராஜோ அயி	{ விராட், என்னும் அபிதேகத்தின் கண்
पूरुषः . २ .	வ-ஞரூஷஃ	{ பரபுருடன உள்ளவாறு நோன றின்ன.

जात स	ஜாத: ஸ:	உறபன்னமாகிய அப புருடன்
अत्यरिच्यत	அத்யரிஅஜ்த	{ விராட்டினினுமவேறான தேவ, மனுட படசுகளாயினுன
पश्चात्	பஶ்ராக்	பின்னா,
भूमि	ஹூமி	பூமியை யுண்டாக்கினுன
अथो	அயோ	பூமியை யுண்டாக்கிய பின்னா
पुर	புர:	{ பிராணிகளின தேகத்தை யுண் டாக்கினன.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7

இக் கண்டத்தின் நான்காவது மந்திரத்திற் கூறிப்போந்த “ பல்லுருவாய வியாபித்தனன ” எனலும் பொருளே ண்டும் விரிககப்படுகின்றது — அப பரம புருடனிடத்தின்று விராட்டென்னும் பிரமாண்டமாகிய வுடம்பு உண்டானது பலவகைப் பொருள்கள் இதில் விளங்கப்படுதலின் இது விராட எனப்பட்டது பின்னா, விராட்டென்னு அந்தத் தேகத்தையே அதிசுரணமாகக்கொண்டு அவவுடம்பை அபிமானிப்பவனாகிய ஒரு புருடன் றேனறினன வேத முடிகளனைத்தானு முணரப்படும் அத்தகைய இவனே பரமானமாவான் அவனே பல வருவமாயப் புகுந்து பிரமாண்டத்தை யபிமானிக்கும் தேவதையாகிய சீவானமாவும் ஆயினன இவைகள் அதாவன வேதத்தினுடைய உத்தரதாப நீய் வுபநிடதத்தில் மிக வெளிப்படையாகக் கூறப்படுகின்றன ” அஃது வருமாறு:—அத்தகைய இவன் மாயையினாலே பூதங்களைப்பும், இந்திரியங்களைப்பும், விளங்குகின்ற தேவதைகளைப்பும், கோசங்களைப்பும் சிருட்டித்துப் புகுந்துகொண்டு, மூடன, மூடன, (சீவன சீவன) என வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன ” எனபதாம். உண்டாகிய அவ விராட புருடன், விராட்டினும் வேறான, தேவா, மனிதா, விலங்கு முதலியவைகளாயினுன தேவர்கள் முதலிய சீவததன்மையை யடைவதன் முன்னா பூமியை யுண்டாக்கினன ண்டுப் பூமியை யுண்டாக்கினன எனபது எஞ்சி நின்றது, பூமியை யுண்டாக்கிய பின்னா அவர்களுடைய தேகங்களை யுண்டாக்கினன் எழுவகைத் தாதுக்களால் நிறைந்திருத்தலின் உடம்புப் பூரியெனப்பட்டது.

மந்திரம் 8.

9 2 3 9 2 3 9 2 2 3 9 2 3 9 2 2 2
622. *मन्ये वां द्यावापृथिवी सुभोजसौ ये अप्रथेथाममितमभियोजनम् ।

9 2 3 9 2 3 9 2 2 3 9 2
द्यावापृथिवी भवतं स्योने ते नो मुञ्चतमंहसः ॥ ८ ॥

அதா—4-28-1.

உநெடு வாஃ ஞ்ராவாவ்யுயிவீ ஸஹொஜஸௌ யெ சுஹ்யெயோஜித
[உலியொஜநம் ।

ஞ்ராவாவ்யுயிவீ ஸவதம் ஸெஜாநெ தெ நொ மஹ்நதமஹஸஃ ॥

அநவயம்

हे द्यावापृथिवी ! वा, सुभोजसौ, मन्ये, अमित, योजनं, अभ्यप्रथेथां,

हे द्यावापृथिवी !, स्योने, भवतं, ये ते, नः, अहस , मुञ्चतम् ॥

பதவுரை

हे द्यावापृथिवी !	ஹ ஞ்ராவாவ்யுயிவீ	{	வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவதையாகாள் !
वां	வாஃ		உங்களிருவரை ம
सुभोजसौ	ஸஹொஜஸௌ	{	எமமை இனிது பாதுகாக்கத் தக்க காரகனான
मन्ये	உநெடு		யான உணாகினதேன.
अमितं	சுமிதம்		(நீவிா) அளவற்ற
योजनं	யொஜநம்		தன முதலியவைகளை
अभ्यप्रथेथां	சுஹ்யெயோஜம்	{	யாண்டெம் விருத்தி பண்ணுவீர்களாக.
हे द्यावापृथिवी !	ஹ ஞ்ராவாவ்யுயிவீ	{	வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவதையாகாள் ! (நீவிா எமக்கு)
स्योने	ஸெஜாநெ		சுக் வடிவங்களாக
भवतं	ஸவதம்		ஆவீர்களாக.
ये ते	யெ தெ	{	எவ வானுலக மண்ணுலகங்கள் உள்ளனவோ, அவைகள்
न.	நஃ		எங்களைப்
अहस.	சஹஸஃ		பாவங்களினின்றும்
मुञ्चतं	மஹ்நதம்		விடுவிப்பன வாக்குக

* मन्ये द्यावापृथिवी ममिता योजनानि प्रतिष्ठं भवतं वसूना ते नो दानपतु अतாவणम्.

சாயண பாடியும்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8 வாமதேவர் நிஷி.

வானுலக மண்ணுலகங்கடகு அபிமானிகளான தேவர்கள்! உங்க ளிருவரையும் இனிது எமமைப பரிபாலிக்கத் தக்கவார்களென யானுணாகின றேன. வானுலக மண்ணுலகங்களுக்குரிய தேவர்களா! நீவிர் அளவற்ற தன முதலியவைகளை மிக விருத்தி பண்ணுவீர்களாக. வானுலக மண் ணுலகங்களின் தேவர்களா! நீவிர் எங்களுடைய சுக காரியத்தில தோற்று வீர்களாக. அவ வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்கள் எங்களைப் பாவங் களினின்று நீக்குவார்களாக எனபதாம். (8)

குறிப்பு—யோஜனம், என்பது தனம்.

மந்திரம் 9.

92 3 92 3 92 3 92 3 92
623. हरी त इन्द्र श्मश्रूण्यतो ते हरितौ हरी ।

9 2 3 92 3 92 3 92
तन्त्वा स्तुवन्ति कवयः पुरुषासो वनर्गवः ॥ 9 ॥

ஹரீ த ஐந்தூ ஸ்ரஸ்ருணுதொ தெ ஹரிதள ஹரீ ।
தனூ ஸ்ருவந்தி கவயஃ பூரூஷாஸொ வநமர்஑வஃ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र! , ते, श्मश्रूणि, हरी, उतो, ते, हरी, हरितौ, वनर्गवः, कवयः,
पुरुषासः, तं, त्वा, स्तुवन्ति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஐந்தூ!	இந்திரனே!
ते	தெ	உளது
श्मश्रूणि	ஸ்ரஸ்ருணி	வீசை நாடிகள்
हरी	ஹரீ	பச்சைநிற முடையனவராம்.
उतो	உதொ	மற்றும்,
ते	தெ	உன்னுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகள்
हरितौ	ஹரிதள	பச்சைநிற முடையவைகள்.
वनर्गव	வநமர்஑வஃ	{ கோக்களிடத்து, அல்லது, மறை
कवयः.	கவயஃ	{ மொழிகளின் கண் அனபுள்ள
		றுண்ணுணர்வு விடை யோர்களான

புரோச:	வா-ர-ஷாவ:	புருடாகள,
த்	தம்	கோத்திபுள்ள, அத்தகைப
தவா	கவா	உனனைத
ஸ்துவந்தி	ஸ்துவந்தி	துதிக்கின்றார்கள்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9.

உன்னுடைய வீசைகளுந் தாழ்களுந் சோமரசு மருந்தலாற் பசுசை நிறமுடையனவாம் அவ்வாறே, “இந்திரனது தாடி வீசைகள் பசுசை நிறங்களால் முடிபுள்ளன” என மறைபுரு கூறுகின்றது. மறறும், உன்னுடைய குதிரைகளும் பசுசை நிறமுடையனவாம் கோக்களை வழிபடுகின்ற மேதாவிகள், அல்லது, மறைமொழியி லுள்ள மேதாவிகள் என னும் புருடாகள, அத்தகைய உனனைத் துதிக்கின்றார்கள் எனபதாம் இம்மந்திரம் அதாவணத்திற சிறிது பாடப் பேதந்தையுடையது. (4)

மந்திரம் 10.

२३३ १२ ३ २ ३ ० ३ १ २ ३ २
624. यद्वर्चो हिरण्यस्य यद्वा वर्चो गवाम् ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

सत्यस्य ब्रह्मणो वर्चस्तेन मा सन्धुजामसि ॥ १० ॥

யவெபூ ஹிரணுஸூ யவா வவெபூ மவாஊத ।

ஸத்யஸூ ஸ்ரஹ்ணோ வஸுஹூத மா ஸஸூஜாமஸி ॥

அநவயம்

हिरण्यस्य, यत्, वर्चः, वा, गवां, यत्, वर्चः, उत, सत्यस्य, ब्रह्मणः, वर्चः
तेन, मा, सन्धुजामसि ॥

பதவுரை.

हिरण्यस्य	ஹிரணுஸூ	{ இனியது செய்யும் இரமணிய
यत्	யத்	தனத்திறகு
वर्चः	வவ-ஃ	யாதொரு
वा	வா	காந்திபுண்டோ,
गवां	மவாம்	மறறும்,
यत्	யத்	கோக்கட்கு
		யாதொரு

वर्च	வ அ-ஆ:	காந்தியுண்டோ,
उत	உ-த	இன்னும்
सत्य	ஸ-த்யூஸூ	உண்மையாகிய
ब्रह्मण.	ப் ப் ஹண:	{ வேதத்திறகு, அல்லது, பிரமத் திறகு
वर्च	வ அ-ஆ:	யாதொரு காந்தியுண்டோ,
सेन	செ-ந	அதனோடு (அவைகளை)
मा	மா	எமமை (யாம்)
ससृजामसि	ஸ-ஸூஜா-உ-ஸி	{ கூட்டுமாறு (அடையுமாறு) வேண்டுகின்றோம்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4, இருக்கு—10, வாமதேவ ரிஷி.

இனியதைச் செய்யும் இரமணீயமென்னுந் திருநாமமுள்ள தனத்திறகு யாதொரு காந்தி யிருக்கின்றதோ, அல்லது, இப் பெயருள்ள கோக்கட்கு யாதொரு காந்தி யுண்டோ, மஹம், அனைவராலும் உடனப்பட பிரமத் திறகு யாதொரு, காந்தியுண்டோ அவைகளோடு கூட்டுமாறு (அவைகளை யடையுமாறு) வேண்டுகின்றோம். யான்கள தனமுடையோர்களாயும், கோக்களுடையோர்களாயும், கலவி யுடையோர்களாயும் ஆவோமாக என பது உட்கிடை.

(10)

மந்திரம் 11.

२३ १२ ३ २ ३ २ ३ ६ २३ १ २
625. सहस्तन्न इन्द्र दद्धयोज ईशे ह्यस्य महतो विरिञ्चिन् ।

२३ १ ३ १२ २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
क्रतुन्न नृम्णं च स्थविरञ्च वाजं वृत्रेषु शत्रून्सहना कृधी नः ॥

வஹஸ்தன் ஐந்தூ ஐஷோஜ ாஸஸ ஹஸூ உஹதொ விரஞ்சிந் ।
க்ர-த-ந் ந-ர-உ- ஸ-விர-ஞ் வா-ஜ-ம் வ-ர-த-ர-ஷ-ம் ஸ-த-ர-ஞ் ஹ-நா
[க்யூய் நஃ ॥

அநவயம்.

हे विरिञ्चिन्!, इन्द्र!, सहः, तत्, ओजः, नः, दद्धि, हि, अस्य, महतः,
ईशे, नः, क्रतुं न, नृम्णं, च, स्थविरं, वाजं, कृधी, न, शत्रून्, वृत्रेषु,
सहना ॥

பதவுரை.

हे विरिञ्चिन् !	ஹே விரஷ்டிந் !	{ துதிப்போர்கட்கு ஆசி மொழி கூறுவோம் !
इन्द्र !	உரு !	இந்திரனே !
सह	ஸஹ :	பகைவரை யடக்குதற் குரிய
वत्	தக்	அததகைய கீர்த்திபுள்ள
भोज	ஓஜ :	(உனது) ஆற்றலை,
नः	ந :	எங்கட்கு
द्वि	உவி	கொடுப்பாயாக.
हि	ஹி	ஏனெனின ? நீ
अस्य महत्.	அஸ்ய உஹத :	இப் பேராற்றலுக்கு
ईशे	ஐசே	{ இறைவனாகின்றாய். ஆதலின எனக.
न	ந :	(மற்றும்) எங்கட்கு
क्रतुं न	கருதும் ந	வேளவியைப் போன்று
चृणं	நுண	தனததைபும
व	வ	மற்றும்,
स्थविरं	ஸ்தவிரம்	மிகப் பெரிய
वाज	வாஜம்	வனமையையும்
कृषि	கூயி	{ (உண்டாகச்) செய்வாயாக. அவ வாதே,
न	ந :	எங்களுடைய
शत्रून्	சுத்ருந்	சததுருகளை வாட்டுதற்குரிய
वृत्रेषु	வுத்ருஷு	உபாயங்களைத்தேடிம விஷயத்தில்
सहना	ஸஹநா	அதுகூலஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—11

இனிய ஆசிமொழி கூறும் இந்திர ! பகைவர்களை யடக்கத்தக்க உனது ஆற்றலை எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக யாதினு லெனின ? நீ, இப் பேராற்றலுக்கு இறைவனாகின்ற யாதலி னெனக. இந்திர ! நீ எங்கட்கு வேளவியைப் போல தனததைபும, மிகச் சிறந்த வலிப் பெருக்கையுந் கொடுப்பாயாக மற்றும், எங்களுடைய சததுருகளை யடக்கு முபாய விஷயத்தில் எமக்கு அதுகூலஞ் செய்வாயாக. (சததுருவை யடக்கத்தக்க உபாயத்தைச் செய்வாயாக எனபதாம்)

(11)

விசேடமாய வெளிப்பட்ட ஆசிமொழி யுடையான 'விரபசி' எனப் படுவன,

மந்திரம் 12.

626. ^{392 392 323 9 2 3 2 3 9 2} सहर्षभाः सहवत्सा उदेत विश्वा रूपाणि विभ्रतीर्धून्धिः ।

^{32 3239 2 3 2 391 22 3 2 392} उरुः पृथुरयं वो अस्तु लोक इमा आपस्सुप्रपाणा इहस्त ॥ १२ ॥

ஸஹஷ்டலாஃ ஸஹவதா உதேத விஸ்வா ரூபாணி விப்ரதீ
[அஸ்துயீஃ ।

உரூஃ ப்ரதூரயம் வொ அஸ்து லொக இமா அபஸ்ஸுப்ரபா
[ணா ஹஸ்த ॥

அந்வயம்.

(हे गावः !,) विश्वा, रूपाणि, विभ्रतीः, सहर्षभाः, सहवत्साः, धून्धिः, उदेत,
उरुः, पृथु, अय, लोकः, व, अस्तु, इह, इमाः आपः, सुप्रपाणाः स्त ॥

பதவுரை.

(हे गावः !)	(ஹே மாவஃ !)	(கோககளை ! நீங்கள்)
विश्वा	விஸ்வா	எல்லா
रूपाणि	ரூபாணி	உருவங்களுடைய
विभ्रती	விப்ரதீஃ	தாங்கிக் கொண்டவர்களாயும்
सहर्षभाः	ஸஹஷ்டலாஃ	{ இடபங்களைவிட கூடினவர்களா யும்
सहवत्सा	ஸஹவதாஃ	கன்றுடன் கூடினவர்களாயும்
धून्धिः	அஸ்துயீஃ	{ இருவகையான மடிகளுடைய வர்களாயும்
उदेत	உதேத	{ திருவுடையவர்களாயும் வருவீர ளாக
उरुः	உரூஃ	நீண்டு
पृथुः	ப்ரதூஃ	விரிந்துள்ள
अय लोकः	அயம் லொகஃ	இவவுலகம்
व	வஃ	உங்கணிமித்தமாய்
अस्तु	அஸ்து	ஆகு.
इह	இஹ	இப்பூமியில்
इमा आप	இமா அபஃ	இந்த நீர்
सुप्रपाणा	ஸுப்ரபாணாஃ	{ இன்புடன் மிக அருந்தத் தக்க தாய்
स्त	ஸ்த	இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—12.

இடங்களோடும், கணறுகளோடுங் கூடின கோக்களோ ¹ நீயநள ட
களில இருவகை மடிகளையுடையவாகளாயும், பலவகை வடிவங்ளோ ட
களாயுமாகி, ஐசுவரியங்களை நிறையக்கொண்டு வருவீர்களாக இன
விரிந்த இவவுலகம் உங்களுடையதாக இருக்குக இந்த நீர் இ
(இவ்விடத்தில்) இனிது பாதுகாக்கத் தக்கதாகுக. அநாவ ட நீங்க
மையராயத் தழைத்தோங்கி வாழ்வீர்களாக எனபதாம்.

தற்பு —ாண்டு மூலத்தில், உரு, பிருது, எனனும் இருமசா
நீளம், விரிவு, கூறப்பட்டன

நான்காவது கண்டம்.

முறமம்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—6. கண்டம்—

பதிநான்கு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் —1, அக்கினி. பவமானம், சோமம் 2, சூரிய
தம்—2, சக்தி 3, திருஷ்டப 1, 4, 14, காயத்திரி. சுரம் —1, நிஷ
தைவதம் 1, 4, 14, ஷடசம் இருடிகள் ஆண்டாண்டுக் கூடியாடு

மந்திரம் 1.

23 92 3 23 292
627. अग्न आयुषि पवस आसुवोर्जमिषश्च नः ।

— 29 2 392

आरौ बाधस्व

॥ १ ॥

சூகூ சூயஞ்ஞி வவவஸ சூவஸவொஐ-உ விஷணு நஃ |
சூரொ வாயவஸு ஈஹுநாடி ||

அநவயம்

ஹே அஸே!, ஆயுஷி, பவஸே, ந, ஈஜ், ச, ஈப, ஆஸுவ, டுச்சுநா, ஆரே,
வாஹஸ ||

பதவுரை

ஹே அஸே!	ஹே சூகூ!	பவமானமாகிய அக்கினியே! நீ
ஆயுஷி	சூயஞ்ஞி	{ எமது, ஆபுடகளை, அல்லது, அனனங்களை
பவஸே	வவவஸ	விருத்தி பண்ணுகின்றாய்.
ந.	நஃ	எங்களுடைய
ஈஜ்	ஈஹுநாடி	{ அனனரசத்தாலுண்டாகும் வன மையையும்
ச	ச	மற்றும்,
ஈப	ஈப	அன்னத்தையும்
ஆஸுவ	சூவஸவ	ஒருமுகமாய் ஏவுவாயாக.
டுச்சுநா	ஈஹுநாடி	{ நீய்தான் நாயைப் (தூரத்தவது) போன்று இராககதாகளைத்
ஆரே	சூரொ	தூரமாகவே
வாஹஸ	வாயவஸு	{ வருத்தப்படுத்தவாயாக(ஒதுக்கு வாயாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1 இராககதா—1 வைகாநகா நிஷி.

சோமானாகிய அக்கினியே! நீ, எங்களுடைய ஆபுடகளை, அல்லது, இயல்பையுள்ள அனனங்களை விருத்தி பண்ணுவாயாக. அதாவது அனனரசமும் (வனமையும) அனனமும ஒருமுகமாய் எங்கட்கு, வருமாறு செய்வாயாக என்பதாம். மற்றும், எங்கனினின்று இராககதாகளைத் தூரமாகவே (திரிசூரமாய்) வீழ்ப்பாயாக என்பதாம். (1)

மீண்டும், பதவுரை 'அரககதா' என்பது இராககதா பெயராம்.

மந்திரம் 2.

328. ^{3 2 3 1 2 3 2 2 3 1 2 3 1 2} விப्राद् बृहत्पिवतु सोम्यं मध्वायुर्दधयज्ञपतावविहृतम् ।

^{1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2} वातजूतो यो अभिरक्षति त्मना *प्रजाः पिपत्तिं बहुधा विराजति॥

இருக்கு 10-107-1, யஜுரா 33-30

விஸ்வாஃ வுஹதிவதம் வெராஜம் உயாயுஃ டுஃ டுஃ டுஃ வதாவவி
[ஹுதம் ।
வாதஜூதோ யோ அபிரக்ஷதி த்மனா ப்ராஜாஃ பிபத்தி வுஹாயா
[விராஜதி ॥

அநவ்யம.

விப्राद्, यज्ञपतौ, अविहृतं, आयुः, दधत्, सोम्य, बृहत्, मधु, पिवतु,
य, वातजूतः, त्मना, अभिरक्षति, प्रजा, पिपत्तिं, बहुधा विराजति ॥

பதவுரை.

விப्राட்	விஸ்வாஃ	{ விசேடமாயப் பிரகாசிகுளு சூரி யன,
यज्ञपतौ	யஜு வதன	வேளவித தலைவன விஷயத்தில்
अविहृतं	அவிஹுதம்	இடையூற்றினறிய
आयुः	ஆயுஃ	ஆயுளை, அலலது, அன்னத்தை
दधत्	டடய	நிலைநாட்டியபின்
सोम्यं	வெராஜம்	சோமத்தினாலாகிய
बृहत्	புஹஸு	சிறந்த
मधु	மது	மதுவை
पिवतु	பிவதம்	அருந்தவானாக
य.	ய:	யாதொரு சூரியன
वातजूतः	வாதஜூத:	{ இராசிச் சககரத்தைச் செலுத்த தாம வாயுவாற செலுத்தப் பெற்றோனாய்,
त्मना	த்மனா	தானாகவே
अभिरक्षति	அபிரக்ஷதி	{ கிரணத்தால் உலகனைத்தையுங் காப்பாற்றுகின்றோனே,

* प्रजाः पुषी, எனபது இருக்கு.